

شرح

الحَقْلَّةُ الْوَأَسْطَى

لِشَيْخِ الْإِسْلَامِ ابْنِ تَيْمِيَّةَ

رَحِمَهُ اللَّهُ بِكَرَمٍ عَظِيمٍ

نُوسِني

د. صَالِحُ الْفُوزَانِ

وَهَرِگِزَانِي

عَبْدُ السَّلَامِ فَاتِحُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ

کتابخانه ی ریکا

شہرحی

العقيدة الواطية
لشيخ الاسلام ابن تيمية

نووسینی

د. صالح الفوزان

وہرگیرانی

عبدالسلام فاتح عبدالرحمن

کتیبخانه ی ریکار

ناونیشان : ههولیر - فلکه ی شیخ محمود -
باله خانه ی سهید بهاء الدین - نهۆمی خواره وه

ژ. ٥٧٦٧ ٤٧٥ ٧٥٠

ناسنامه ی کتیب

ناوی په رتووک : شه رحی العقيدة الواسطية لشيخ الإسلام ابن تيمية.

نووسینی : د. صالح الفوزان

وه رگیپانی : عبدالسلام فاتح عبدالرحمن

نه خشه سازی بهرگ : إخلاص دیزاین

تیراژ : ١٠٠٠ دانه.

سایز : ٢٤*١٧

لاپه ره : ٤٠٠ لاپه ره

نۆره و سالی چاپ : یه که م، ١٤٤٤ کۆچی - ٢٠٢٣ میلادی.

له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره « ٩٠٠ » سی سالی « ٢٠٢٣ » ی پی دراوه.

پیشہ کی وہ رگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ:

یہ کیک لہ گہ ورہ ترین ہوکارہ کان کہ ئیمان بہ ہیژ دہ کات و دہ ہیئت، بریتیہ لہ ناسینی ناوہ جوانہ کانی خودا کہ لہ قورٹان و سونہ تدا ہاتوہ و، حہ زکردنہ لہ تیگہ یشتن لہ مانا کانیان و خودا پەرستیہ لہ ریگای ئہ و ناو و سیفاتانہ وہ و، لہم ریگہ یہ وہ ، واتہ: (ریگای ناو و سیفہ تہ کانی خودا وہ) ناسینی خوی پەرہ ردگار ئاسانتر دہ بیت و مروّف باشر و چاکتر دہ توانیت پەرہ ردگاری بناسیت.

ئہمہ جگہ لہ وہی ناسینی ناو و سیفہ تہ کانی خودا یہ کیکہ لہ ئہ سلّ و بنہ ماکانی باوہر؛ چونکہ ناسین و زانینان ہەر وہ زانایان دہ لّین: ہہرسی جۆرہ کہی یہ کتابہ رستی (التوحید) لہ خو دہ گریّت:

۱- خوا بہ یہک دانان لہ بہ دیہینہ رایہ تی و پەرہ ردگاریہ تیدا (توحید الربوبیہ).

۲- خوا بہ یہک دانان لہ پەرستر اویتیدا (توحید الألوهیہ).

۳- خوا بہ یہک دانان لہ ناو و سیفہ تہ کاند (توحید الأسماء والصفات).

ئہ و جا پلہ و مہرتہ بہی ناوہ جوانہ کانی خودا بہ سی ریگا دہ بیت:

ژماردنی لہ فز و چہندیہ تیہ کہی و، تیگہ یشتن لہ مانا و مہ بہ ستہ کانیان و، داوا کردن

لہ خودا پییان، واتہ: بہ ناو و سیفہ تہ کانی خودا لہ خودا بپاریتہ وہ.

پاشان وہک لای ہہ موان ئاشکرایہ کہ چہ ندان پەرہ تی ئیسلامی و تاقم و گروپ لہ

موسولمانان لہ بواری عہ قیدہ دا توشی پیخلیسکان و لادان بوون، بہ تایبہ تی دوی

دروست بوونی خہ واریج و موعتہ زیلہ لہ لایہک، ہہروہا مورچیئہ و جہمی و

ئەشاعیرە و چەدانی تر لە لایەکی تر، و هاتنە کایەیی هەندی باس و خواس لە بابەتی
 عەقیدەدا، لەوانە مشت و مەر لە سەر ئەوێ ئایە قورئان دروستکراو (مخلوق) - ئەیان نا
 ؟ وە ئایە خودا لە سەر عەرشە یاخود نا ؟ وە ئایە خودا (جل جلاله) لە پرۆژی دوایی دا
 دەنیریت یاخود نا؟! .. هتد. هەر وەها لە بواری پێناسەی ئیماندا تووشی کێشە بوون،
 کە ئایە ئیمان تەنھا بە راست دانانی دڵە یاخود پێوستە دانان بە زمان و بە کردار
 ئەنجامدانیشی لە گەڵ بیت؟، وە یاخود تەنھا دانانی دڵ و زمانە و گەر کردە وەش
 نەبیت ئاسییە؟ هەر وەها لە ناو و سیفەتەکانی خواشدا تووشی کێشمە کێش و
 مشتومری زۆر بوون، بە شیوەکە هەیانبوو هەموو سیفەتەکانی نەفی دەکرد و هەشیان
 بوو سیفەتەکانی ئێسپات دەکرد بە لام سیفەتەکانی خودای دەچواند بە سیفاتی
 دروستکراوەکان.. هتد، لەم نێوەندە تا قەمیک لە سەر هەقە کە مانە وە کە ئەوانیش ئەهلی
 سوننە و جەماعە بوون، کە دواتر بە تەفسیلی لەم کتیبەدا ئەم باسانە پروون دەبێتە وە
 قسەی پێویستی لە بارە وە دەکریت؛ بۆیە پێویست ناکات لەم پیشەکیەدا بچینە ناو
 تەفاسیلی بابەتە کە وە.

لە لایەکی تریشە وە لە کوردستانی خۆماندا ئێستا تا قەمیک لە ئەشعەرییەکان
 لە هەوڵی خۆ کۆکردنە وەدان و هەوڵی شیواندنی عەقیدەیی ئەهلی سوننەت و جەماعە
 دەدەن و بە چەندان رینگا دەیانەوێت عەقیدە لار و وێرەکیان لای شوێنکەوتوانیان و
 خەلکی کەم عیلم شیرین بکەن لە کاتی کدا عەقیدەکیان بونیاد نەنراوە لە سەر کیتاب و
 سوننە بە لکو پستی بە ستوو بە کۆمەڵە بە لگەییەکی (عەقڵی) موحەررەر کە بنەماکەی
 شوبهاندنی خواوە بە دروستکراوەکان (مخلوقات) و، کاتی تەماشای کتیبە
 سەرەکییەکیان دەکەیت کە (عقيدة النسفی) - بە دەگمەن بە لگەیی قورئان و سوننە
 بەدی دەکریت و، هەمووی قیل و قالی ئەهلی کە لامە!.

کەواتە باوەڕدار پێویستە هەوڵەکانی خۆی بخاتە گەر بۆ ناسینی خودا بە ناو و
 سیفەتەکانی، هەر وەها بۆ ناسینی ئەو زانست و کردارە ئیمانیانەیی کە بانگەوازی بۆ
 دەکات.

جا لہبەر ئەو ھۆکارانەى کە لە سەرەوێ ئاماژەم پێدا و چەندان ھۆکای تر خویندن و شەرەزا بوون لە عەقیدە و بابەتێ ناو و سێفاتهکانی خودا بە تائەبەت زۆر گەرنگە بۆ موسوڵمان .

پاشان لە سوانگەى ئەوێوە کە باسە سەرەکیەکانی کتیبی: (العقيدة الواسطية) زیاتر پوونکردنەوێ پێباز و پێرەوێ ئەھلی سوننەو جەماعەى لێبارەى ناو و سێفاتهکانی خوداوە (جل جلاله) ھەرچەند لە گەلێشیدا کۆمەلە باسیکی تری عەقیدەیی شى وروژاندووە، ھەر وەھا لەبەرئەوێ ئەم کتیبە یەکیکە لەو کتیبە عەقیدەییانەى کە زانایان گەرنگیەکی ئیجگار زۆریان پێداوە، بە شەرھ کردن و شیتەل کردنەوێ بابەتەکانی، بۆیە بە باشم زانی یەکیک لە شەرھەکانی وەرگێرمە سەر زمانى کوردی، بە ئومیدی ئەوێ لە کاتی خویندنی ئەم کتیبەدا بە دەرس سوودی لێوەربگیردرێت.

شایەنى باسە لەوەرگێرانی ئەم کتیبەدا زۆر ھەولمداوە تەرجەمەى لە فزی پەچاو بکەم لەبەر حەساسى بابەتەکە و ترسناکی لادان لە مانا ھەقیقەتەى، بۆیە زۆر جار لە گەل مانا کوردیەکەى وشە عەرەبیکەشم داناوە و، بۆ تەفسیری ئایەتەکانیش پشتم بە (تەفسیری پامان) بەستوووە؛ چونکە بە راستى ئەوێندەى تەماشام کردبێت لە بابەتێ عەقیدە و ناو و سێفاتهکانی خودادا لە سەر عەقیدەى ئەھلی سوننە چوووە، بۆیە زۆر جار بۆ زیاتر بەرچاو پوونی لەبەشى خواراوە و پەراوێزى لاپەرەکاندا (ھامش) پوونکردنەوێ زیاترم لێ نەقل کردووە.

داواکارم خواى پەروەردگار ئەم ھەولە بچوووەم لێ قەبول بفرمێت و بیکاتە تیشوویەک بۆ قیامەت و دوا پۆژنەک پەنا بەخودا ببێتە بەلگە و حوججە بە سەر مەوێ! . لە کۆتاییدا ھەر راستى و دروستیەک ھەبێ لەوەرگێرانی ئەم کتیبەدا ئەوا لە خوداوەیە و فەزلى خودایە و، ھەر کەم و کورتیەکیش ھەبێت ئەوا لە منەوێ و داوا لە خودا دەکەم بە گەورەیی خۆى بمووری.

ماوەتەوێ بلییم: کتیبی "العقيدة الواسطية"، لەبەر گەرنگیەکەى چەندان جار و لە لایەن چەندان زاناوە شەرھ کراوە، لەوانە :

- ۱- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ محمد العثيمين.
 - ۲- "الأسئلة الأصولية على العقيدة الواسطية" و"الكواشف الجلية شرح العقيدة الواسطية" للشيخ عبدالعزيز السلمان.
 - ۳- "شرح العقيدة الواسطية من كلام شيخ الإسلام ابن تيمية" لخالص المصلح.
 - ۴- "التنبيهات السنية على العقيدة الواسطية" للشيخ عبدالعزيز الرشيد.
 - ۵- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ خليل هراس.
 - ۶- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ صالح الفوزان وهو شرح للمعهد العلمي.
 - ۷- "التنبيهات اللطيفة على ما احتوت عليه العقيدة الواسطية من المباحث المنيفة" للشيخ عبدالرحمن السعدي.
 - ۸- "شرح الواسطية" للشيخ صالح آل الشيخ.
 - ۹- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ يوسف الغفيص.
 - ۱۰- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ عبدالرحمن بن ناصر البراك.
 - ۱۱- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ عبدالعزيز بن عبدالله الراجحي.
 - ۱۲- "شرح العقيدة الواسطية" للشيخ عبدالله بن محمد الغنيمان.
- وچەندانی تریش.

وہر گیز

بہار باوکی سناء ژالہ بی

(عبدالسلام فاتح عبدالرحمن)

۱ موحہ پرہم / ۱۴۴۵ کوچی

۲۱ حوزہ یران / ۲۰۲۳ زاینی

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خوینهران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

ناساندنی شیخی ئیسلام ئیبن تہیمیہ

ئین تہیمیہ^(۱)

ناویکی ناشیرنکراو بہ ترس نیشان دراو.. ئەو زانایہیی نہ یارہکانی کہ متر نین لە ھەوادارہکانی، خۆی ھەرزوو درکی بہو دژایہتیہ کرد کہ لە بہرامبہری دەکرئ، سەبارەت بہوان دەلئ: سنگم فراوانہ بہرامبەر ھەموو ئەوانہی نہ یاری منن، با سنووری خواش بشکینن دەرھەق بہ تەکفیر و تەفسیقکردنم، یان درۆکردن بہ دەممەوہ، یان دەمارگیری نہ فامانہ بکەن لە دژم، بەلام من سنووری خوا لە ئاستیاندا نابەزینم، بەلکو کۆنترۆلی ئەو گفتوو کارانہ ئەکەم کہ ئەنجامی ئەدەم، بہ تەرازووی دادگەری دەپیئوم و واشیان لیدەکەم شوینی قورئان و سوننەت بکەون .

ناوی تەواوی (تەقیەددین ئەبو عەبباس ئەحمەدی کوری عەبدولسەلامی کوری عەبدوللہ)یہ، ناسراوہ بہ ئین تہیمیہ، ئەو نازناوہشی لە (تہیمیہ)ی داپیرہیہوہ (دایکی باوکی) وەرگرتوہ، کہ ناوی تہیمیہ بوہ. لە خیزانیکی رۆشنیر و زانستدۆست لە ۲۲ی کانوونی دووہمی ۱۲۶۳م لە شاری ھەرپران -دەکەوئتہ باکووری کوردستان- چاوی بہ دنیا ھەلھیناوە، لە سالی ۱۳۲۸م لە دیمەشق کۆچی دواپی کردوہ.

(۱) کاتی کہ ویستم ژینامہی شینخی ئیسلام بنووسم لەکاتی گەرانم چەند نووسراویکم (بەزمانی کوردی) بەرچاوکەوت لەبارہی ژیاننامہکە یەوہ؛ بۆیہ بەخۆمم گوت پیویست ناکات منیش بچم دوو بارہ ژیاننامہکە ی لەعەرەبیہ وەرگێرمە سەر زمانی کوردی، جا یەکیک لەو نووسراوانہ ئەم نووسراویہ کہ لەسایتی (زادی ریمان) بلاوکراوہتەوہ و لەلایەن بەرپزێک بەناوی: (شیروان عبدالرحمن) ئامادەکراوہ و، نووسەر لەنووسینی ژینامہی شیخ ئیسلام دا ئیبداعیکی جوانی کردوہ و زۆر بہتیر و تەسەلی باسی لەژیاننامہکە ی کردوہ و لەنووسینہکەیدا سوودی لە ۱۸ سەرچاوہ بینیوہ. منیش وەک خۆی (جگہ لەھەندی دەستکاری کەم) دایدەنیم بەھیوای ئەوہی بیئتہ وانہو پەند بۆ خوئنەران و ھەلگرانی رپیازی ھەق و شوئتہکەوتوانی زانایان شەرەزان بەکردار. (وەرگێر).

کاتھکانی مندائی و میردمندائی

ئین تہیمیہ لہ تہمہنی حہوت سالییہ وہ دەستیکردوہ بہ خویندنی ٹاین و زمانی
 عہرہبی و بیرکاری، ہر لہ تہمہنی میردمندالیدا قورٹانی لہ بہرکردوہ. لای زیاتر لہ
 ۲۰۰ شازہزا و مامۆستای ئیسلامی وانہی ٹاینی خویندوہ و زانیاری و تہزموونی
 لیوہ بہ دەستخستون. لہ تہمہنی میردمندالیدا شازہزاییہ کی باشی ہہبوہ لہ ہوارہکانی
 تہفسیر، فہرموودہ، شہرعزانی (فقہ) و زمانی عہرہبیدا. بہ گویرہی ہہندیک
 سہرچاوی ئیسلامی، جگہ لہ زمانی عہرہبی؛ شازہزای زمانہکانی عیبری، لاتینی و
 تورکی بوہ و لہ نووسین و نامہکانیدا تہو زمانانہ دہرکہوتون.

تا داگیرکردنی شازہکہ لہ لایہن مہغۆلہکانہوہ لہ سالی ۶۷۱ ک ہر لہ حہرپران
 ژیاوہ، پاشان لہ گہل باوکی روویان کردۆتہ دیمہشق و لہوئ نیشتہ جیبوون، ہر
 لہوئش خہریکی خویندن و وەرگرتنی زانست و مہعریفہ و بیروبۆچوونی ٹاینی بوہ
 لای باوکی و زانا ٹاینیہکانی تر، ہر لہ سہرہتای تہمہنیہوہ بہ زانا و بیرتیزی و بیریار
 و ئازایہتی ناوی دہرکردبوو لای مامۆستایانی، شازہزاییہکہی لہ ٹاینی ئیسلام و لق و
 پۆپہکانی تہو ٹاینہ و وردہ کاریہکانیدا، بہ رادہیہک بوہ؛ کہ لہ تہمہنی ۱۷ سالییہوہ
 فہتوایداوہ و لہ ہواری ٹاینی ئیسلامدا نویسیویہتی و کتیبی بلاوکردوہ تہوہ. لہ تہمہنی
 ۲۱ سالیدا بوہ تہ مامۆستای ٹاینی و وانہی ئیسلامی ووتووہ تہوہ و، بوہ تہ شیخ و
 سہرمہ شقی تہو خویندنگہ ٹاینیہی کہ پیشتر باوکی وانہی تیدا دہگو تہوہ.
 ماوہیہ کیش لہ قوتابخانہی حہنبہلی وانہی ووتووہ تہوہ. لہ تہمہنی ۳۰ سالیدا و لہ
 رۆژی ۱۰ی سہفہری ۶۹۱ی کۆچیدا وک وانہ بیژی تہفسیری قورٹان لہ مزگہوتی
 تہمہوی دەستبہ کاربوہ و، سالانیکی زۆر لہوئ وانہی ووتووہ تہوہ و فیرخوازان
 پروویان لہ مزگہوت و خویندنگہکہی کردوہ و وانہی ٹاینیان لہ لای خویندوہ،
 ہہروہما بہ ہیچ شیوہیہک بہ بی زانیاری لہبارہی ہیچ شتیک نہدواوہ، لہ گہل
 تہوہ شدا لہ زۆرہی تہو زانستانہی کہ قسہی تیدا کردوہ گہیشتۆتہ تہوپہری ترۆپکی
 تیگہیشتن و قولبوونہوہ تیدا و، دہبارہی زۆرہشیان قسہی کردوہ و نویسی

بلاوکردو ته‌وه، وه‌كو: شهر عزاني (فقه) و فله‌سه‌فه و لوژيك (منطق) و فله‌ك، له‌م
 بوارانه‌دا ۳۷ به‌رگ له‌كتيپه‌كاني به‌جيماون.

روشنيری ئين ته‌يميه و رېبازه‌ګه‌ی له توپژينه‌وه‌دا :

ميژوو نوسان له‌سهر ته‌وه يه‌كده‌نگن كه ئين ته‌يميه شاره‌زاويه‌كي به‌رفراواني له
 زانسته شهرعی و ثاوه‌زيه‌كاندا به‌شيويه‌كي يه‌كسان هه‌بووه. ئيمامي زه‌هه‌بي
 له‌باريه‌وه ده‌ليت: (له‌ زیره‌كيدا هه‌لده‌گيرسا و زور گوئی له‌ فهرمووده ده‌گرت و زياتر
 له‌ دووسه‌د ماموستای هه‌بووه و له‌ شاره‌زاوي ته‌فسيردا گه‌يشتبووه ته‌و په‌ر و له
 له‌به‌رکردنی فهرمووده و پياواني فهرمووده گپړه‌وه و راستي فهرمووده‌دا كه‌سي پي
 نه‌ده‌گه‌شت، له‌ وه‌رگرتنی فيقه و مه‌زه‌به‌كاني هاوه‌لان و شوينكه‌وتوان (تابعين)‌دا
 وپړای چوار مه‌زه‌به‌كesh هاوتای نه‌بوو، شاره‌زايشی له‌ ده‌سته و تاقمه‌كان و
 ئوسوول و كه‌لام هه‌بووه، من هاووینه‌ی ته‌و به‌دی ناکه‌م، سه‌بارت به‌ ژياننامه و
 ميژووش به‌راستی جیي سه‌رسورپمان بوو، له‌بارهی جيهاد و پيشره‌ويشه‌وه له‌ سنووری
 وه‌سفدا نه‌ماوو. جا ته‌گه‌ر باسی ته‌فسير بکرايه‌ ته‌و هه‌لگري ئالاكهی بوو، ته‌گه‌ريش
 فهرمووده‌ناسان ئاماده‌بوونايه‌ ته‌و ده‌دوا و ته‌وان له‌سهر ته‌ژنؤ وه‌كو فيرخواز له
 خزمه‌تييدا داده‌نيشتن و گوئیان بؤ ده‌گرت، ته‌گه‌ر ناوی ته‌هلی كه‌لام بهاتايه‌ ته‌و وه‌كو
 تاكه‌ كه‌س بوو كه‌ ده‌بوايه‌ بؤی بگه‌رپابانه‌وه، ته‌گه‌ر ئين سينا فهيله‌سوفه‌كاني پيش
 بخستايه و به‌رزی رابگرتنايه‌ ته‌و به‌ره‌لستی ده‌کرد و نه‌يني و عه‌يه‌كانيانی ئاشکرا
 ده‌کرد). پي ده‌چي له‌و ده‌رپرینانه‌ی به‌رونی روشنيری ئين ته‌يميه و ئاستی
 شاره‌زابوونی له‌ فهرمووده‌دا نشان بدن وته‌که‌ی زه‌هه‌بي بيت له‌باريه‌وه:
 (فهرموده‌يه‌ك كه‌ ئين ته‌يميه نه‌يزانييت ته‌وه فهرمووده نيه‌). ته‌مه‌ش به‌لگه‌ی ته‌وه‌يه
 بيداربوونيکی به‌رفراواني له‌ فهرمووده و شاره‌زاوي به‌ هه‌موو كتيپه‌كاني فهرمووده
 هه‌بووه. به‌ نسبت روشنيری و لايه‌نی فله‌سه‌فیشی، تا ئاستیکی زور ناروون و
 نادياره، چونكه‌ گرنگترين ته‌و كتيپانه‌ی كه‌ تيايدا ره‌خنه و به‌ره‌لستکاری له‌ پرووی

فہلسہ فہدا نشان داون دواتر بلاونہ کراونہ تہوہ، یان لہ گہل ٲو کتیبانہ دا کہ کاتی
 خوی لہ نیوچوون ٲوانیش فہوتاون.
 ٲوہی روٲشنیری ٲینو تہیمیہ جیادہ کاتہوہ ٲوہیہ، کہ روٲشنیریکی قولی
 ٲیسلامی بووہ بہ ٲلہی یہ کہم، ٲوہی ٲیایدا بہ تہواوی شوین بہرنامہی ٲہلی سوننہت و
 جہماعہت کہوتوہ، بہتایبہت ریباری ٲیشہوا ٲہمدی کوری حہنہل و گہورہ
 زانایانی حہنہلی، ٲہگرچی ٲوہی ٲای لہ ہہرچوار مہزہ بہ کہ وہردہ گرت و، قسہی
 لہ گہورہ فہرموودہ ناسانی وک بوخاری و شافیعی و تہبہری و ٲہبو شہیخی
 ٲہسفہانی و لالہ کائی و ٲہبونہ صری سہجری و ٲین خوزہیمہ و دارہمی و ٲین
 قوتہییہ و ٲہبوبہ کر ٲہسرم و خہلال و ٲہبوعوسمانی صابونی و ٲہبو ٲیسماعیلی
 ٲہنصاری و بہیہقی و ٲین بہتہ و ٲین حہزم و ٲین جہوزی و ٲہشعہری و باقہلانی
 و.... کہسانی تر وہردہ گرت، بہلکو ٲین تہیمیہ سوودی لہ ہہموو بیریاران و
 تیروانہران ٲاراستہوانان وہردہ گرت؛ کہ جہختیان لہ ٲالٲشتی مہزہبی ٲہلی
 سوننہت و جہماعہت دہکرد، ٲوہی لہ کتیبی (الرد علی المنطقیین) دا دان بہوہ دادہ نیٲ،
 کہ بو بہرٲہرچدانہوہی مہنتیق سوودی لہ کتیبی (الدقائق) ی باقہلانی، کہ ٲہشعہریہ
 و لہ کتیبی (ٲینو نہوبہختی شیعہی دوازده ٲیمامی) وہرگرتوہ.

ٲین تہیمیہ و زانکوانی ٲہورٲا:

ہہروہا لہم سالانہی کوٲایشدا، زورٲک لہ زانکوانی ٲہورٲا کہوتنہ لیکوٲینہوہ
 لہسہر بہرہمہکانی ٲہم کہلہ زانا کوردہ، لہوانہ:

- ۱- زانکوی (ٲوکسفورد).
- ۲- زانکوی (نوٲینگہام).
- ۳- زانکوی (جوٲرج تاون).
- ۴- زانکوی (ٲہندیانا).
- ۵- زانکوی (کورنیل).

۶- زانکوی (تستنافورد).

به دهیان کۆر و سیمینار دهرباره ی ئەم پیاوه مەزنە ئەنجام درا، چەندین بڵاو کراوە و چەند کتییکی لەسەر نوسرا، زۆرجار ناویان دەبرد بە (ئەو پیاوه مەزنە ی که ئوممەتە که ی لئی بی ئاگان!).

د. هنری لاوست کتییکی لەسەر بڵاو کردەووە بەناوی (نظریات ابن تیمیة فی الاجتماع والسیاسة) که تیایدا دەلێت: ئەم پیاوه بەجۆریک مەزن بوو، که نهک تهنها ئوممەتی ئیسلامی، بەلکو تهواوی بهشهریهتی قەرزدار ی خۆی کردوو، دهسلێت: ئێن تهیمییه لهکتیی (السیاسة الشرعية) دا، دهستوریکی تهواوی بۆ حوکمرانییهکی دروست نوسیوه، که لهسهردهمی (قلاون) دا ئەم کتیه وهک دهستوری ههموو پادشاکانی ئەوسه ردهمه مامه لهی لهگهڵ دهکرا، بهجۆریک که بهحهرفیک لیان لانه ده دا.

د. کوج جلن دهلێت: ئێن تهیمییه ئەوکه سهیه، که پیش ههموو کهسی نهقدی مهنتقی ئهرستوی کرد، که دواتر ئەو مهنتقه زیانی زۆری به ئەوروپا گه یاند و ههموو بۆچوونهکانی ئێن تهیمییه لهسهری راست ده رچوو.

د. جوهن هوفر دهلێت: ئێن تهیمییه ئەو پیاوه بوو، که دژی ههموو خورافیات و زیاده روهی ئایینه کان وهستایه وه، لهو پیناوه شدا باجی زۆری دا. ههروهها له زانکوی ئۆکسفۆر دیشدا (ئێن تهیمییه) ی وهک ههله شینه ره وهی مهنتقی ئهرستۆ ناساند.

ههروهها لهکتیییدا بهناوی (ابن تیمیة وعصره) که لهسالی ۲۰۱۰ له زانکوی ئۆکسفۆر د دا چاپکراوه، دهلێت: ئێن تهیمییه وهک یه کهم سه رچاوه ده زانم بۆ به رپه رچدانه وهی فلهسه فه به تاله کان.

ئهمانه ی خواره وهش ناوی هه ندیکی ترن لهو زانکویانه ی ئەوروپا دهرباره ی شیخی ئیسلام (ئێن تهیمییه) لیکۆلینه وه یان کردوو:

۱- زانکوی (جۆرج تاون).

- ۲- زانکوی (ئەندیانە).
- ۳- زانکوی (کورنیل).
- ۴- زانکوی (نوتنگھام).
- ۵- زانکوی (ستانفۆرد).

نازناوو پلەى شىخى ئىسلام (شىخ الاسلام):

بەھۆى ئەو شارەزايەى لە ئايىنى ئىسلامدا ھەيىووە و پابەندىي رىبازى سوننەت و جەماعەت بووە و، زۆربەى کاتەکانى ژيانى بۆ لىکۆلینەووە لە ئايىنى ئىسلام تەرخانکردووە، زۆرىک لەو کەسايەتییە ئايىنەى ھاوسەردەمى بوون و چەندىنى تریش کە دواى ئەو پەیدا بوون، نازناوى "شىخى ئىسلام" یان بە ناوبراوە بەخشیوە و تا ئىستاش، لە نێوئەندى ئىسلامدا ئىبنو تەيمىيە بە "شىخ الاسلام" دەناسریت و ناوبانگى بۆلابوووەتەو، لە ھەموو دید و بۆچونەکانیشیدا پشتى بە دەقەکانى قورئان و فەرمودەى پىغەمبەر (ﷺ) بەستووە، زانایانى تریش ھەن کە بە شىخى ئىسلام ناو دەبرین، بەلام ئەگەر بە تەنھا و ترا شىخى ئىسلام (شىخ الاسلام)؛ بۆگومان مەبەست لى ئىمامى ئىبن تەيمىيە.

ئىبن تەيمىيە بەھەموو توانايەكى زانستى و دەروونى و تەنانەت جەستەيش لەرووى تەتارەکاندا وەستايەو، ئەو لەدیمەشق لەگەڵ جیگىرى سولتان ئەفرەمدا وەستاو موسلمانانى ھاندەدا تا دژ بە تەتارەکان چەسپاوو سەقامگىرن و جیھاد بکەن، لەکاتیکدا زۆربەى زانایان و گەورە پیاوانى دەوڵەت لەشارەکە رایانەکرد لە ترسى داگیرکاری و کوشتارى مەغۆلەکان. ھەروەکو سولتان غازانى تەتار لەبەر خرابى ھەلوئىستى لەگەڵ موسلماناندا کەوتە بەر توورەبوونى ئىبن تەيمىيە لەروویدا، لەگەڵ ئەوێ ئەو توورە بوونە مەترسى لەسەر ژيانى ئىبن تەيمىيە ھەبوو، کاتیک کە بىنى مەترسى تەتارەکان زیادیکردووە، لەسوریاو گەرايەووە بۆ مىسر و بە چەند دەربرىنىكى توند سولتان ناسر و پیاوانى سولتانى ھاندا تا لەگەڵ تەتارەکاندا

بجهنگن، پاشان خویشی له جهنگی (مه‌رج سه‌فه‌ر) دا به‌شداریکرد و له‌نیو سه‌ربازاندا به‌ریکه‌وت و هانیده‌دان، جه‌ختی لیده‌کردنه‌وه که‌ئه‌وان شیاوی ئه‌وه‌ن سه‌رکه‌وتنی خوا به‌دیبه‌یتن و جیهادی له‌ پیناو بکه‌ن - تائه‌وکاته‌ی له‌ گوپرایه‌لی خوای گه‌وره‌دا دلسۆزی بن و فه‌رمانبه‌رداری بن.

د. موحه‌مه‌د ئه‌بو زه‌هره ده‌لیت: میژوونوسان به‌ ئیبن ته‌یمیه‌یان گوتوه‌: (حه‌رپانی) ئه‌وه‌ش ده‌یسه‌لمیئت که‌ کورده، کوردیش میلله‌تیکی خاوه‌ن هیممه‌ت و ئازایه‌تی زۆربوون له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ئه‌م سیفاتانه‌ش له‌ودا به‌ ئاشکرا به‌دیده‌کرا، چونکه‌ کورده‌کان له‌ سه‌ده‌کانی شه‌شه‌م و حه‌وته‌می کوچیدا رۆلێکی باشیان گێرا له‌ به‌رگریکردن و پرووبه‌رووبونه‌وه‌ی دژی داگیرکه‌ران، له‌ به‌ره‌نگاری هێرشه‌کانی خاچه‌رسته‌کان و مه‌غۆله‌کان گورزی باشیان لیوه‌شاندن و بیئومیدیان کردن له‌ داگیر کردنی ولاتی موسولمانان.

دانراوه‌کانی ئیبن ته‌یمیه‌:

هه‌رچه‌نده کارێکی ئه‌سته‌مه‌هه‌ بتوانین به‌ ژماره‌ پێژهی ده‌ستنووسه‌کانی دیاریبکه‌ین، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر نادیا‌ری به‌ره‌مه‌هه‌کانی و زۆری نویسه‌هه‌کانی، بۆیه‌ که‌سیکی وه‌ک شیخ ئیبن ره‌جه‌ب ده‌لیت: نوسراوه‌کانی له‌وه‌ به‌ناوبانگترن باسکرین، له‌وه‌ ناسراوترن نکۆلیان لیبکریت، شار و ولاتان پرن له‌ کتیبی ئه‌و، ئه‌وه‌نده زۆرن له‌ ژماره‌ نایه‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ی پیکراوه‌ زیاتر له‌ چوار هه‌زار ده‌ستنووسی هه‌بووه‌، ئه‌وه‌ی ئیستا ماون و بلاون بریتین له‌ سیسه‌د به‌رگ، ئه‌وه‌شی ده‌ستنووسه‌ بریتین له‌ هه‌زار ده‌ستنووس، ده‌لێن هیچ شارێکی جینه‌هیشتووه‌ تا نویسنیکی دوا‌ی خۆی بۆ به‌جینه‌هیشتبێ.

قوتابیه‌ په‌روه‌رده‌کراو و پینگه‌یشتووه‌کانی:

ہر وہ ک ٹین حہ جہر دہ فہرموویت: بہس یت بؤ ٹین تہیمیہ کہ قوتابیہ کی وہ کو (ٹینولقہ ییم) ی پنگہ یاندو وہ۔

ماموستا کرٹکاریش دہ فہرموویت: ٹینولقہ ییم یہ کیکہ لہ چوار قوتابی ٹین تہیمیہ؛ کہ زانستی ٹہویان لہ گہل زوہد و خواناسیہ کہ یدا ہہ لگرتو وہ، ٹہوانی تر (ٹیمامی زہہ بی و ٹین کہ سیر و خاتو و بتو عہ یاش) بوون۔

ہہ ندیک لہ قوتابیہ کانی:

- ۱- زہہ بی (محمد بن احمد بن عثمان الذہبی الشافعی) .
 - ۲- ٹینولقہ ییم جہوزی (محمد بن أبی بکر بن أبوب الحنبلی) .
 - ۳- ٹین عہ بدولہادی (محمد بن أحمد بن عبد الہادی) .
 - ۴- ٹین موفلیح (محمد بن مفلح بن محمد المقدسی الحنبلی) .
 - ۵- ٹین کہ سیر (إسماعیل بن عمر بن کثیر الشافعی) .
 - ۶- بہرزالی (علم الدین القاسم بن محمد البرزالی) .
 - ۷- واستی (أحمد بن إبراهيم بن عبد الرحمن الواسطی) ٹین تہیمیہ ناوی نابوو (جونہیدی سہردہم) .
- چہندان قوتابی تریش، وہک: ٹین سہیدولناس و میززی و بہزار و ٹینولوہردی... ہتد۔

دادگاییکردن و زیندانیکردنی:

ہر لہ گہل دہرکہوتنی ناو و ناوبانگی لہ ناوچہ کہ و کاریگہری زوری بہ سہر خہ لکیہ وہ و بیستنی چہند فہتوا و کوششیکی جیاواز لہ وانہی پیشوو، ٹہوہ بووہ ہوی ٹہوہی ہہندی لہ شہر عناسان و زانایان رقی لیہہ لڳرن و بیزاری دہر بپرن لہ ٹاستیدا، بؤیہ کہوتنہ دژایہ تیکردن و شکاتکردن و تۆمہ تبارکردنی بہ چہند تۆمہ تیکی بیینہ ما۔

لہ سال ۱۶۹۸ ک ہندی لہ زانایان - کہ نہ یاری ٹین تہیمیہ بوون- بریاریاندا بیدہ نہ دادگا۔ دوایی زانایہ ک بہ ناوی (ٹیمامہ دین) بریاریدا خوی بچی بو لای، تا لہ نزیکہ وہ لہ گہ لی دانشیت و لہ و بارہیہ وہ قسہ ی لہ گہ ل بکا۔ کہ چوو بو لای، دوو بہ دوو دانشتن و کہوتنہ گفتووگو و پرسیار و وہ لام سہ بارہت بہ و مہ سہ لانہ ی ٹو دہیوروژینی، بہ لام دہرکہوت ہیچ لہ و تومہ تانہ راستین کہ دہربارہ ی دہ گوتری، گوتی: ٹین تہیمیہ لہ ہیچ کام لہ م فتوایانہ دا لہ قورٹان و سونہت لای نہ داوہ، بہ لام نہ یارانی بہ وہ نہ وستان و ہر سوور بوون لہ سہر دادگاییکردنی۔ ٹوہ بوو لہ سال ۱۷۰۵ ک درا بہ دادگا لہ سہر پرخنہ کانی کہ لہ دڑی بیروباوہری ٹینوہرہ بی و حلول و ٹاوٹہ بوون گرتبووی، داوہرہ کان کہوتنہ گفتووگو لہ گہ لیدا، ٹینتہیمیہ ش وہ لامی ہموو ٹو تومہ تانہ ی دایہ وہ کہ بہرہ وروویان کردبوویہ وہ۔ پاشان گوتی: بیروباوہری من لہ گہ ل قورٹان و سونہت و ٹیجماعی ٹومہ تداہ، من جگہ لہ وہ ہیچترم نہ گہ یاندوہ۔ پاشان تہ حہ ددای ہر کہ سیکی کرد تا سی سال دہاتوو مؤلہ تی پیدہ دہم کہ بتوانی بیسہ لمینی کہ قسہ یہ کم کردوہ، تیکگیرہ و دڑہ لہ گہ ل ہر قسہ یہ ک لہ سی سہ دہ ی یہ کہ می ٹیسلام باسکراہی، ٹامادہ شم پہ شیمان بیمہ وہ لی۔ ٹیر بہ و شیوہیہ دادگای دووہم و سیہ میشی بہ سہرکہ و تووی تیہ پاند، پیانی سہ لماند کہ بیروباوہرہ کہ ی سہ لامہ تہ و لہ ریچکہ و ریباری پیشینی ٹومہت لاینہ داوہ۔

دادگاییکردنی لہ میسر:

لہ دوای ٹوہ ی ٹین تہیمیہ شامی بہ جیہشت و بہرہ و میسر کہوتہری، لہ ۱۷۲۲ پرمہ زانی سال ۱۷۰۵ ک گہیشٹہ قاہیرہ، لہ و کاتہ دا فتوایہ کی ٹین تہیمیہ بلاوہوہوویہ وہ، کہ وایکرد نہ یارہ کانی لہ میسر بکہونہ ہاندانی قازی دادوہر تا بانگہیشتی دادگای بکہن، عہ للامہ نویری دہ گیریتہ وہ و دہ لیت: لہ گہ ل شہ مسہ دینی کہنانی لہ خویندنگہ ی ناصرہ پیکہ وہ بووین، لہ وکاتہ دا قوتابیہ ک بہ ناوی

عہ بدور پرہ حمان عینوسی ہات و کومہ لیک فہ توای ٹین تہیمیہ ی لاہو، شہ مسہ دین چاوی بہ فہ توکانی کہوت لیان رازی نہ بو، بویہ بردی بولای دادوہری دادوہران زہینہ دین مالیکی، لہ وکاتہ شدا (نہ صری منبجی) نہ یاریکی سہرسہختی ٹین تہیمیہ بو، بویہ تہوہی بہ ہل زانی تا داوہری لی ہانبدات، ہروہا لای سولتانش وای نشان دا کہ رولی ٹین تہیمیہ تہنہا لہ مہسہ لہی ٹینی نابیت، بہ لکو مہترسی لہ سہر کورسی و دہسہ لاتی تہویش دہبیت، بہوہش باری ٹین تہیمیہ بہرہو ٹالوزتر و خراپتر چوو، دواہی گہیشتنی بہ روژنیک راستہ وخو راپیچی دادگا کرا، پاشان لہ بورجدا بہندکرا بو ماوہی چہند روژنیک، لہ جہرٹی رہمہزان بہفہرمی گوازاریہوہ بو بہندیخانہ یہک بہناوی (جب).

زیندانیکردنی شیخی ئیسلام بہتہواوی لہ میسر دہنگیدایہوہ و کاریگہری زوری ہہبوو لہ نیو خہ لکید، میر سہیفہ دینیش بہوہ دلتنہنگ و نارہحت بو، داواہی کرد بہ زووترین کات کیشہی تہو پیاوہ چارہسہر بکری، تہوہبوو داواکرا لہو زانایانہی کہ نہیاری بوون، تا بین مونازہرہ و گفتوگو بکہن لہ گہ لیدا و بہ لگہکانیان دژی بوچوونہکانی تہو بخہنہروو، بو تہوہی بہزووترین کات بہرپہرچی بدریتہوہ و لہ نیو خہ لکید ایتباری نہمین، بہ لام ہیچ یہکیک لہو زانایانہ نامادہیی تہوہیان تیدا نہبوو، کہ بتوان بہہیزی بہ لگہ بہرپہرچی شیخی ئیسلام بدہنہوہ، ترسان لہوہی بہ بہرچاوی نامادہبووان لہ سولتان و داوہر و قازی دہستہوئٹو بکہون بہرامبہر ہیزی بیر و زانستہ بہرفراوانہکہی، ہہر لہبہر تہوہ میر حیسامہدہین بہپہلہ ہات لہ زیندان نازادی کرد و سویندیشی پیخوارد بہوہی بمینیتہوہ و درژہ بدا بہ دہرس و پینگہیاندن و پہروہردہکردنی فیرخوازان لہ خویندنگہی سالحیہ.

زیندانیکردنی بو جاری دووہم لہ میسر:

لہ سالی ۷۰۷ک، لہو کاتہدا دید و بیری سو فیہکان وک (وہحدہتولوجود و حلول و موتہحیدہ/ٹاویتہبوون) بہتہواوی لہ نیو کومہ لگہی میسریدا بلاوبوویہوہ، کاریگہریہکی زور سلبی کردہسہر فیکر و عہقیدہی موسولمانان. خہ لکہ کہ

بہ تہ واوی نوقمی بیدعہ و خورافیات بیوون لہ دیندا، زور کاریگہ ربوون پی،
 بہ تابیہ تی ئین فارچی شاعیر، ئیبتہ یمیش بہ پیویستی زانی ٹہرکی رادان و پامالینی
 ٹہو تہم و لیلیہ لہ ٹہستو بگریٹ، تاوہ کو سروشت و فیرہ تی دینہ کہ وہک خوی
 بخاتہ وہ بہرچاوی خہ لکی و، رزگاریان بکا لہو ئینحراف و لادانہ ی تییکہ وتوون،
 ٹہوانیش (بہ ناو سو فیہ کان) ٹہمہ یان پی ہہزم نہ کرا و قبول نہ کرا، چونکہ ٹہو لایہ نہ
 خورافیاتانہ بیوہ شوناس و کیانیکی تہ عہ بیودی لایان، بویہ خیرا ہانایان بردہ لای
 سولتان و دہستیان کرد بہ سکالا و شکات کردن لہ ئین تہ یمیش، ئینجا بہو ہویہ وہ بو
 لپرسینہ وہ بانگیان کردہ دادگا، بہ لام دوا ی گفتوگو یہ کی زور؛ بیسوود بوو لہ گہ لی،
 نہ یانتوانی چوکی پی دادہن و پاشہ کشہ و تہنازوولی پییکہن، بو لیکنزیکوونہ وہ یان
 ہہولیاندا چہند مہرجیک بخہ نہ بہر دہمی، بہ لام ٹہو بہ ہیچ کام لہو مہرجانہ رازی
 نہ بوو، لہو پیئاوہ شدا ٹامادہ بوو بجیتہ زیندان، نہک پاشگہ زبوونہ وہ لہ خستہ پرووی
 سروشتی ریچکہ و ریباری دینہ کہ۔ ٹہوانیش (کار بہ دہست و سہرانی میسر) ہہستیان
 کرد بیسوودہ لہ گہ لی، بویہ کوتا جار گہیشتہ ٹہوہ ی پیویستہ بینرنہ وہ دیمہ شق، بہ لام
 پاشگہ زبوونہ وہ و رہوانہ ی زیندان کرایہ وہ، براکہ شیان لہ گہ ل نارد تاوہ کو لہوی
 خزمہ تی بکات۔ ئین تہ یمیش یان بو زیندانی کردنی ناردہ قہ لایہ ک لہ ٹہسکہ ندریہ،
 بہ لام ٹہ مجارہ جیکہ کہ ی باشر و فراوانتر بوو لہ شوینی زیندانی کردنی پیشووی،
 خہ لکیش دہ یانتوانی سہردانی بکہن چاویان پییکہ ویت۔ تا دواتر سولتان ناصر ہاتہ
 سہرتہ ختی دہ سہ لات و لہ جہرئی رہمہ زانی سالی ۷۰۹ ک سہردانی کرد و لہ زیندان
 ئازادی کرد۔

گہراندہوی بو شام و، بہندکردنی لہ دیمہ شق :

لہ دوا ی دوورکہ وتہ وہ لہ شام بہ حہوت سال و حہوت ہفتہ، دووبارہ گہراوہ
 ٹہو ولاتہ، ٹہمہش پاش ئازادبوونی لہ بہندیخانہ ی ٹہسکہ ندریہ لہ میسر، لہوی
 دووبارہ دہستی کردہ وہ بہ نوسین و کاری بانگہواز، بہ لام زوری نہ خایاند، کیشہ یہ ک

دروست بوو له نیوان زانایان و موجته هیدان له گه‌ل ئیبن ته‌یمیه، له‌سهر ئیجتیهادیک سہ‌بارہت به ته‌لاق، که بۆچوونی ئه‌و جیاواز بوو له‌گه‌ل بۆچوونی ئیمامه‌کانی سهرمه‌زه‌ب (شافعی و حنه‌فی و حنه‌لی و مالیکی)، فه‌تواکه ئه‌وه‌بوو که: (سی ته‌لاق به یه‌کجاری ناکه‌وی، هه‌روه‌ها که‌فاره‌تی سویندی ته‌لاقیشی دیاریکرد)، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه سولتان بریاری سرکردنیدا له فه‌توادان، به‌لام ئه‌و گوئی پینه‌دا و هه‌ر به‌رده‌وام بوو له فه‌توادان، له کۆتایی بریاری ئه‌وه‌یان دا که نابی چیتر فه‌توا بدات، ئیبن ته‌یمیه‌ش سوور بوو له‌سهر فه‌توادان، چه‌ندین جاری تریش بانگکرا بۆئه‌وه‌ی په‌شیمان بێته‌وه، به‌لام هه‌ر به‌رده‌وام بوو، له‌و باره‌یه‌وه له ۲۳ی ره‌جه‌بی سالی ۷۲۰ک کۆریک ری‌کخرا که ده‌سه‌لاتدار و دادوهران و چه‌ند موفتییه‌ک ئاماده‌بوون، تییدا بریاردارا به‌زیندانی کردنی، ماوه‌ی پینج مانگ و هه‌ژده‌ رۆژی له‌زیندان برده‌سهر و پاشان ئازادکرا.

کۆتا دادگایی و زیندانی کردنی؛ تا کۆچی دوا‌ی:

کۆتا دادگایی و لی‌پ‌چینه‌وه ئه‌وه‌بوو؛ له‌سهر فه‌توایه‌کی سالی ۷۰۹ک دابووی ده‌رباره‌ی چوونه‌سهر گۆری پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و پیاو‌چاکان، که به‌و شیوه‌یه هاتووه، ده‌لی: (دروست نییه‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیت له‌سه‌ردانی‌کردنت بۆ مه‌دینه، گۆری پی‌غه‌مبه‌ر بیت درودی خوا‌ی له‌سهر، مه‌گه‌ر بۆ کاریک بجی له‌وی سه‌ردانی بکه‌ی، ئه‌وه شتیکی ئاساییه و دروسته). ئیتر به‌وه که‌وتنه‌وه دژایه‌تی و هانا‌بردن بۆ لای سولتان، تا به‌ته‌واوی دا‌ی‌پ‌رن له فه‌توادان و پی‌گه‌یانندی فی‌رخوازان و تی‌گه‌یانندی خه‌لکی، چونکه کاریگه‌ریه‌کی ئی‌جگار زۆری هه‌بوو له‌سهر فی‌رخوازان و خه‌لکی ناوچه‌که، له سالی ۷۲۶ک، ئیبن جومله ده‌قی فه‌تواکه‌ی گۆری و به‌رزی کرده‌وه بۆ لای سولتان، دیسانه‌وه به‌ئاماده‌بوونی کۆمه‌لێک دادوهر و قازی ده‌وله‌ت، بریاردارا به‌زیندانی‌کردنی له‌زیندانی قه‌لا (قلعه) له‌دیمه‌شق، براکه‌شیان له‌گه‌لدا نارد -که ناوی شه‌ره‌فه‌ددین بوو- تا له‌وی خزمه‌تی بکات، به‌لام زۆری نه‌خایاند له سالی ۷۲۷ک براکه‌ی کۆچی دوا‌ی کرد، ئیبن ته‌یمیه‌ خۆی نو‌ی‌ژی له‌سه‌رکرد، دوا‌ی مردنی براکه‌ی

برپاریاندا ریگر بن له نویسنه کانی، بهووی کاغز و قه لہ می لی دوور بخه نه وه. نه ویش
 له وی کاته کانی خوی هه ر به نویسنه وه و خواپه رستی و قورئان خویندن به سه رده برد
 هینده ی نه برد له سالی ۷۲۸ ک توشی نه خوشی بوو، دوا ی بیست پژ به و نه خوشیا
 سه ری نایه وه و کوچی یه کجاره کی کرد. له گورستانی (الصفیة) له دیمه شق ل
 ته نیشته براکه ی (شهره فهدین) به خاک سپردرا^(۱).

(۱) ناماده کردنی: شیروان عبدالرحمن.. <https://new.zadyreman.com/detailnews>

ناساندنی شیخ صالح الفوزان

کورتہ یہ کہ لہ ژباننامہ ی شیخ صالح فوزان:

ناوی تہ واوی:-

صالح ثبین فوزان ثبین عہ بدوللا تہ لفہ فوزان لہ ہوزی دہ واسرہ۔ لہ سالی : ۱۳۵۴
ھ - ۱۹۳۵ ز، لہ شاری قہ صیمی سہ ربہ عہ ربستانی سعودیہ لہ دایکبووہ۔

کار و پیشہ:-

شیخ یہ کیکہ لہ زانا گہ ورہ کانی رہوتی سہ لہ فی - حہ نبہ لی، تہ ندامی ھہ میسہ یی
لیژنہ ی فہ توای سعودیہ۔ بانگخواز و پیشنوژ و وتاریژ۔ فہ قیہ و شہر عزان۔
ھہ روہا تہ ندامی "دہستہ ی گہ ورہ زانایانی سعودیہ" و تہ ندامی کومہ لہ ی فیقہیہ
لہ مہ ککہ۔ تہ ندامی لیژنہ ی ھہ میسہ یی توژینہ وہ ی زانستی و فہ توایہ۔ پیشنوژ و
وتارخوین و ماموستا و وانہ بیژہ لہ مزگہ وتی تہ میر موتعب ثبین عہ بدلعه زیز ئال
سعود۔ بہ یہ کیکہ لہ موفتیہ گہ ورہ کانی سعودیہ تہ ژماردہ کریٹ و خہ لکی سعودیہ و
زوریکی تر لہ مسولمانان، بؤ بابہ تہ فیقہیہ کان دہ گہ رینہ وہ بؤ فہ تواکانی و پشتیان
پیڈہ بہ ستن و پہ پرہ ویان لیڈہ کهن۔

مندالی و گہ نجیتی:

شیخ صالح فوزان لہ تہ مہنی میردمندالیدا فیری خویندنه وہ و نوسین و
قورئانخویندن بووہ۔ پاشان چوہ تہ خویندنگہ و دوا ی تہ واوکردنی ئامادہ یی، کراوہ بہ
ماموستای سہرہ تایی۔ دواتر پہیمانگہ ی زانستی خویندوہ و بہ دوا ی تہ وہ شدا چوہ تہ
کولیزی شہریہ لہ ریاز و ماستہری لہ فیقہی ئیسلامیدا بہ دہستہ ئناوہ۔ دواتر لہ
ھہ مان کولیز دریزہ ی بہ خویندن داوہ و دکتورای لہ فیقہدا وہرگرتوہ۔

ماموستا کانی:

شیخ صالح فہوزان لای چہ ندین بانگخواز و شارہ زای ئیسلام و موفتی گہ ورہی سعودیہ وانہی ئایینی خویندوہ، لہوانہ شیخ عہ بدلعه زیز ئیین باز و شیخ عہ بدورپرہ حمان سہ عدی و شیخ عہ بدورپرہ زاق عہ فیفی.

کار و پیشہ کانی تری:

دوای تہ و اوکردنی خویندنی ئایینی، شیخ فہوزان کراوہ بہ ماموستای پیمانگہ و پاشان لہ کؤلئیری شہریعہی ریاز وانہی وتوہ تہوہ. دواتر لہ کؤلئیری "أصول الدین" سہرپرہ رشتی خویندنی بالای کردوہ. ماوہیہک بہرپوہ بہری پیمانگہی بالای دادوہری بووہ و دواتر بووہ بہ ماموستا لہ ہمان پیمانگہ. دوای چہ ند سالیک لہ وانہ وتنہوہ، شیخ صالح فہوزان کراوہ بہ ئہ ندامی "دہستہی گہورہ زانایانی سعودیہ" و ئہ ندامی کؤمہ لہی فیقہی. ئیستاش ئہ ندامی لیژنہی ہمیشہیی توئژینہوہی زانستی و فہتوای سعودیہیہ.

بہ شیک لہ نووسراو و کتیبہ کانی شیخ صالح فہوزان:

شیخ چہ ندان بہرہمی نووسراوی ہہیہ، بہ ناوگترینیان:

۱- (التحقيقات المرضية في المباحث الفرضية) لہ زانستی میراتدا، ئہم کتیبہی نامہی ماستہرہ کہیہ تی و، یہک بہرگہ.

۲- (أحكام الأطعمة في الشريعة الإسلامية)، ئہم کتیبہشی نامہی دوکتورا کہیہ تی و، یہک بہرگہ.

۳- (الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد) یہک بہرگی بچووکہ.

۴- (شرح العقيدة الواسطية) یہک بہرگی بچووکہ.

۵- (البيان فيما أخطأ فيه بعض الكتاب) یہک بہرگی گہورہیہ.

۶- (مجموع محاضرات في العقيدة والدعوة) دوو بہرگہ.

۷- (الخطب المنبرية في المناسبات العصرية) چوار بہرگہ.

- ۸- (من أعلام المجددين في الإسلام).
- ۹- (رسائل في مواضيع مختلفة).
- ۱۰- (مجموع فتاوى في العقيدة والفقه) له چوار بهرگ پیکھاتووہ و به شیکہ لهو
فه توایانهی که له بهرنامهی (نور علی الدرب) پیشکشی کردووہ.
- ۱۱- (نقد کتاب الحلال والحرام في الإسلام).
- ۱۲- (الملخص الفقهي) دوو بهرگه.

پیشہ کی نووسہر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه
أجمعين . وبعد :

تہمہ کورتہ شہرحیکی [العقيدة الواسطية] سی شیخی ئیسلام شیخ ئیین تہیمیہ،
لہم سہرچاوانہوہ و ہرم گرتوہ و ئامادہم کردوہ:

۱- [الروضة الندية شرح العقيدة الواسطية] یی شیخ: زید بن عبد العزيز بن فياض.

۲- [التنبيهات السنية على العقيدة الواسطية] یی شیخ: عبد العزيز بن
ناصر الرشيد .

۳- [التنبيهات اللطيفة فيما احتوت عليه الواسطية من المباحث المنيقة] یی شیخ
: عبد الرحمن بن ناصر السعدي .

ہہروہا سوودیشم لہو نووسینانہ و ہرگرتوہ کہ کاتی خوئی کاتی طالب عیلم
بووم کوہم لہ تہ عیلق و سوودیکم تہوکات لہ سہری نووسیوو .

۴- تہوہی پہیوہستہ بہ تہفسیری ئایہ تہکان ہہریہک لہم تہفسیرانہم بہ کار ہینانہ
[فتح القدیر] سی ئیمامی شہوکانی، و [تفسیر القرآن العظیم] سی پیشہ وائیین کہ سیر .
داواکارم خوای پہرہردگار بیکاتہ مایہی سوود، وئہو ئامانج و مہبہستہ بیئکیت
کہ لہ پیناویدا نووسراوہ کہ تہویش پروونکردنہوہی تہم عہقیدہ مہزن و گہوہریہیہ،
ہہروہا لہو ہہ لانہم ببووریت کہ تیی کہ وتووم، وپاداشتم بداتہوہ لہ سہر تہو ہق و
راستہیی کہ پئی گہیشوووم و پیکاوہم، بہ راستی خودا بیسہر و ولامدہرہوہیہ.

وصلی الله وسلم على نبينا محمد، وآله وصحبه، والحمد لله رب العالمين.

شەرحى پىشەكى كىتەبەكە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شەرح

نووسەر (پەرحمەتى خەلىق لى بىت) سەرەتەي كىتەبەكەي بە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دەستىيەكرد؛ ئەوئەش وەك چاوكردن لەقورئانى پىرۆز؛ چونكە ھەمووان دەزانين كە سەرەتەي ھەموو سورەتەكان جگە لەسورەتى (براءة) بە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دەستىيەكردوو. ھەروەھا وەك چاوكردن لەپىغەمبەرى ئازىز ﷺ؛ چونكە پىغەمبەر ﷺ كاتى نووسراوئىكى بىكردايە سەرەتەي نووسىنەكەي بە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دەستىيەكرد^(۱).

جا وئەي نووسەر : (بِسْمِ اللَّهِ) پىتى (ب) بۆ ئىستىعانە و داواي يارمەتى كەردنە، ھەرچى (الاسم) یشە لەپرووى زمانەوانىيەو: ئەو وشەيەيە كە دەلالەت دەكاتە سەر ناولىنراوئىك و، لەلاي زانانى زانستى نەحو: ئەو وشەيەيە كە سەربەخۆ دەلالەت دەكاتە سەر شتىك و نەبەستراو بەھىچ زەمان و كاتىكەو^(۲). و (الجار والمجرور) پەيوەست (موتەعليقە) بەھەرزوفىك كە دەبىت دوابكەوئىت؛ بۆئەوئەي سوودى تايبەتكەردن و ھەسرەتەت. و (اللہ) : ناوئىكە بۆ زاتى پىرۆزى خودا و، ماناكەي : خاوەنى ئولوهيەت و عوبودىيەتە بەسەر ھەموو بەدپەيئەردراو ھەمانەو. ھەرگىراو لە (أَلَهُ يُولَهُ أَلُوهُ) كە بەماناي : (عَبَدَ يُعْبَدُ عِبَادَةً) پەرسى، دەپەرسىت، پەرسىت، دىت. وشەي (اللہ) بەماناي (مألوه) دىت، واتە: پەرسىت (معبود)، و (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دوو

(۱) «الرحيق المختوم» للمباركفوري (۳۵۰).

(۲) «شرح ابن عقيل» (۱ / ۱۵)، و «المعجم الوسيط» (۱ / ۴۵۲).

ناوی بهرز و پیروز و جوانن له ناوه کانی خودا ده لالهت ده کهن له سه ره ئه وهی خودای
 پهروهردگار خاوهن په حم و بهزهیه بهو شیوهیهیی که شایسته و گونجاوه به خودا،
 وشه (الرحمن) واته: خاوهنی په حمه تیکی گشتگیر و عامه و هه موو به دیهینراوه کانی
 به باوهردار و بیباوهر و گیانله بهر گردۆته وه . و (الرحیم) واته: خاوهنی په حمه تیکی
 تاییه ته به باوهرداران، ههروهک خوی پهروهردگار فهرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي
 عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾
 [الأحزاب : ۴۳] .

واته: خوی گه وه ئه و خوایهیه که سه لاوات له سه ره ئیوه ئه دات، سه لاواتی
 خوی گه وه واته: په حمه ت و به ره که تی خوی ده رژیئیت به سه رتاند او له لای فریشته
 به ریزه کان ناوتان ده هیئیت و باستان ده کات و مه دح و سایشان ده کات، وه
 سه لاواتی مه لایکه تیش واته: دو عای خیرتان بۆ ده کهن و داوای لیخوشبوونتان بۆ
 ده کهن له خوی گه وه، تا خوی گه وه به هوی ره حمه تی خوی و دو عای خیری
 فریشته کان ده رتان بکات له تاریکیه کانی کوفرو شیرک و تاوان بۆ نوورو پرووناکی
 هیدایهت و یه کخواپه رستی، وه خوی گه وه زۆر به په حم و سۆزو بهزهیه به
 باوهرداران له دنیاو قیامه تدا.

الحمد لله الذي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا. وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ - تَسْلِيمًا مَزِيدًا.

شهرح

نووسەر سه ره تای کتیبه ناوازه که ی بهم وشه و وتاره دهسپینکرد که حه مد و
سو پاسی خودا و شه هاده دان و سه لا واتدانی له سهر پیغه مبه ر له خو گرتووه؛ ئه وه ش
وهك چاوکردن له پیغه مبه ری خودا ﷺ که وتار و فهرمایشته کانی بهم وشانه
دهسپینده کرد، هه روه ها وهك جیبه جینکردنی ئه م فهرمایشته ی پیغه مبه ری خودا ﷺ:
«كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ أَقْطَعُ»، وفي رواية: بِالْحَمْدِ فَهُوَ أَقْطَعُ» رواه
أبو داود وغيره^(۱)، واته: هه ر کاریک ی گرن گ به حه مد و سو پاسی خودا ده ست
پینه کات ئه وا پچرا و و بیئه نجام و بیبه ره که ته. له گیرانه وه یه کدا هاتووه: «بِسْمِ اللَّهِ
الرحمن الرحيم»^(۲)، واته: ئه وه ی به ناوی خودای به خشنه ده ی میه ره بان دهسپینه کان.
ومانای (أقطع): واته: بیبه ره که ته و، هه ردوو ریوایه ته که ئه وه یان له خو گرتووه که
دهسپینکردن به (باسم الله) هه قیقیه و به (الحمد لله) نسبی و ئیزافییه .

برگه ی: (الحمد لله) ئه لیف و لامه که ی بو ئیستغراق و گشتگیریه، واته: هه موو
حه مد و سو پاسیک مولکی خودا و هی خودایه و تایبه ته به زاتی ئه و و، شیاوه به و،

(۱) ضعیف: أخرجه أبو داود (۴۸۴۰)، والنسائي في «عمل اليوم والليلة» (۴۹۴)، وغيرهم .

(۲) ضعیف جدا: ضعفه الشيخ الألباني في «الإرواء» (۱) .

و(الحمد)له پرووی زمانه وانیه وه : وه سف و سه نایه به سیفه تی جوان و کرداری به سه ند و چاک.

له عورف و زاراوه دا: کرداری که گه واهی ده دات له سه ر گه وره یی نیعمه ت به خش ته وه ش به هو ی ته وه ی نیعمه تی به خشوو و ته مه ش پیچه وانه ی سه رزه نشت و به خراپه باسکرده.

(الله) پیشتتر قسه مان له باره وه کرد. (الذي أرسل رسوله) خوای په روه ردگار حمد و سو پاس و ستایش ده کریت له سه ر نیعمه ته کانی که له هه ژمار نایه ن و هه ر له و سو نکه یه شه وه (أرسل) واته : پیغه مبه ره که ی که موحه ممه ده ناردوو و . و(الرسول) له پرووی زمانه وانیه وه^(۱): ته و که سه یه که په یامیکی پیدا نیردراوه . و له پرووی شهرعی و زاراوه وه : مرو فیککی نیره و وه حی بو هاتوو به شهرع و په یامیک و فرمانی پیکراوه به گه یانندی .

(بالهدی) واته : زانستی به سوود، که ته ویش هه موو ته و شتانه ده گریتته وه که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی له هه و آل و په یامی راست و فرمان و پیکری و گشت یاسا و شهریه ته سوود به خشه کانی تر .

(۱) زانایان جیاوازی له پیناسه کردنی هه ریه ک له (النبي) و(الرسول) له شهریه تی ئیسلامیدا، راستترین و ته یان بریتیه له: (النبي): ته و که سه یه که خودا ئیلهام و وه حی بو ناردوو به وه ی ته نجامی ده دات و فرمانیش به وه ده کات به ئیمانداران، و(الرسول)یش: ته و که سه یه که خودا ئیلهامی و وه حی بو ناردوو بو هه رکه سیکی ناردوو که فرمانی خودا پیشیل بکات بو گه یانندی په یامی خودا. جیاوازی نیوانیان ته وه یه که (النبي): ته و که سه یه که خودا ئاگاداری کردوو ته وه له فرمان و قه ده غه لیکراوه کانی بو ته وه ی موخاته به ی ئیمانداران بکات و ئاگاداریان بکاته وه و فرمانیان پیکات، به لام موخاته به ی کافره کان ناکات و بویان نانیردریت. سه باره ت به (الرسول): ته و که سه یه که نیردراوه بو بیباوه ران و ئیمانداران بو ته وه ی په یامی خودایان پی بگه یه نیت و بانگه یشتیان بکات بو عیاده ت. دواتر مه رج نییه (الرسول) یاسا و شهریه تیکی نو ی به نیت. پروانه: «شرح العقيدة الواسطية» له نووسینی موحه ممه د خه لیل هه رراس.

﴿ جا (الهدى) دوو جۆره :

جۆرى يەكەم: (هدى) بەماناى رېنىشاندىن و پروونكردنه وه دىت، ھەروەك خواى پەروەردگار فەرموويەتى: ﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ ﴾ [فصلت : ۱۷] ، واتە: قەومى سەمودىش ئىمە رېنگاى راستمان پى ناساندن و بۆمان روون كوردنه وه بانگمان كردن بۆى لەسەر زمانى صالح پىغەمبەر ﷺ بەلام ئەوان رېنگاى كوڤرى و كوفر و گومرايان ھەلبارد بەسەر رېنگاى ھىدايەت و گوڤرايەلى و ئيماندا، و پىغەمبەرىش ﷺ ھەمان كارى كرد، ھەروەك لەم فەرمايشتەدا ھاتووه: ﴿ وَإِنَّكَ لَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [الشورى : ۵۲] ، واتە: وه تۆ ئەى محمد ﷺ ھىدايەتى خەلكى ئەدەيت و رېنمايان دەكەيت بۆ رېنگاى راستى خواى گەورە.

جۆرى دووھەم: (هدى) بەماناى تەوفىق دان و ئىلھام و بەخشىنى رېنوڤنى دىت، ئەمەيان نەفى كراوه لە پىغەمبەر ﷺ و جگە لەخودا ھىچ كەسەك تواناى بەسەردا نىيە، ھەروەك لەم فەرمايشتەى خواى پەروەردگارى ئاماژەى پىدراوه: ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ [القصص: ۵۶] .

واتە: ئەى موھەمەد ﷺ بە دلنبايى تۆ ناتوانى ھىدايەتى كەسەك بەدى كە خۆشت ئەوى خۆشەويستى سىروشتى نەك شەرى، چونكە زۆر بەرگرى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكرد، يان پىت خۆشە ئيمان بىنى، بەلكو خواى گەورە خۆى ھىدايەتى ھەر كەسەك ئەدات كە ويستى لى بىت و ئەو كەسە شاينى ھىدايەت بىت.

(دين الحق) برىتيە لەكرەوھى چاك، و (الدين) ھەندى جار بەماناى پاداشت و سزاش دىت، ھەروەك لەم فەرمايشتەى خواى پەروەردگارى ئاماژەى پىدراوه: ﴿ مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ ﴾ [الفاتحة: ۴] ، واتە: خواوھنى رۆژى پاداشت و تۆلەيە، كەسەكى ترنيە - بىجگە لەو - شتىكى بەدەست بىت.

هه‌ندی جاریش به‌مانای ملکه‌چ بوون و خوشکاندن دیت، و ئیزافه‌کردن
ودانه‌پالی وشه‌ی (الدین) بۆلای وشه‌ی (الحق) له‌بابی ئیزافه‌ی مه‌وسوفه بۆلای
وه‌سفه‌که‌ی واته: دینی هه‌ق، وه‌ه‌ق چاووگی (حَقَّ یَحِقُّ)، که‌به‌مانای: جیگیر بوون و
په‌یوه‌یست بوون دیت و دژه‌که‌شی باتل و نا‌هه‌قییه.

(ليظهره على الدين كله) واته: بۆ ئەوەی سەربىخات بەسەر هەموو ئاينه‌كانى تردا
بەبەلگە و حوججە و جيهاد و تێكوژشان تاوه‌كو سەركەوتیت بەسەر هەموو دژەكانیدا
كه له‌سەر زه‌ويدا هەن^(١)، له‌عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و بیاباوهر و هاوبه‌شدانه‌ران، ئەوه‌ش
هاته‌دی و به‌ده‌ست هات؛ موسولمانان به‌پراستی تێكوژشان و جیهادیان کرد له‌پیناوی
خودادا تاوه‌كو ولاتی ئیسلامی به‌ته‌واوی به‌ر فراوان بوو و، ئەم دینه‌ له‌خۆره‌ه‌لات و
خۆرتاوادا بلاو بوویه‌وه.

(وکفی بالله شهیداً) واته : شایه ته له سهر ئه وهی موحه ممه د پیغه مبهری ئه وه و ئاگاداری هه موو کرداره کانیه تی و سه ریخستوو به سهر دوژمنه کانیدا، ئه وه ش به لگه یه کی یه کلایکه ره وه یه له سهر راستگۆی ئه م پیغه مبهره، خو ئه گهر درۆی به دهم خوداوه بکردایه هه ر زوو خودا سزای دهدا، هه روه ک خوا ی په روه ردگار فهرموویه تی:

﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾﴾

(۱) ههروهك خواى پهروهردگار فهرموويه تى : ﴿هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ، ولو كره المشركون﴾ [التوبة : ۳۳] ، واته : هه ر ئه وخوايه خوئيه تى ، په يامبه رى خوئى نارد به پرى نيشانده رى ئايين و ريپازى حه ق و حهقيقهت ، بو ئه وه به سه ر گشت ئايينه كانى تر دا زاليكات ، ته گه ر چى هاوبه شدا نه ره كانيش حه ز نه كه ن و پييان خوئش نه بيت . وه له م فهرمووده يه كدا هاتو وه ده فهرموئى : «إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا ، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلَغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا» صحيح مسلم ، كتاب الفتن وأشراط الساعة ، بآب هلاك هذه الأمة بعضهم ببعض ، حديث : ۵۲۵۲ . واته : خوا خو ره لات و خو رئاواى پرووى زهوى پيچايه وه بو م - وه كو نه خشه - هينرايه پيش چاوم و ديتم ، پاشان فهرمووى : پروئى ديته پيش ئوممه تى من ته واوى ئه و شوينا نه - له م نه خشه يه دا بو م تو مار كراوه - ده گر يته ده ست .

[الحاقه : ۴۴، ۴۶] ، واته: ئه گهر ئه و په یامبه ره ﷺ هندی قسه ی له سه رمان هه لبه ستبا، بیگومان به هه موو توانا، به توندی ده مانگرت، و پاشان په گی دلیمان ده بری.

(وأشهد^(۱) أن لا إله إلا الله) واته: ئیقراپ ده که م و دان ده نیم به وهی هیچ که سیک به هه ق شیاوی په رستن نییه جگه له زاتی الله ﷻ.

(وحده لا شريك له) واته: هیچ هاو هل و هاو به شیکی نییه. ئه م دوو بر گه یه ته ئکید کردنه وهی مانا و مه به ستی شه هاده ی (لا إله إلا الله) که نه فی و ئی سپاتی له خو گرتووه - که ئه ویش نه فی خودایی بوونی جگه له خودایه و ئی سپاتکردنی خودایی خودایه، جا وشه ی: (وحده) ته ئکید کردنی ئی سپاتکردنه که یه، و بر گه ی: (لا شريك له) ته ئکید کردنی نه فی و په تکردنه وه که یه.

بر گه ی: (إقراراً به وتوحيداً) دوو چاووگن ته ئکید له مانای پرسته که ی پیشوو ده که نه وه.

(وأشهد أن لا إله إلا الله . . . إلخ) واته: دانان به زمان و، ته وحید، واته: ئی خلاص و دلسوزی له هه موو عیاده تیکی گو فتاری یا خود کرداری یا خود بیرو باوه بری.

وه بر گه ی: (وأشهد أن محمداً عبده ورسوله) واته: به زمانم دانی پيدا ده نیم و به دل باوه برم وایه خوا ی په روه ردگار به نده که ی که موحه ممه ده ناردووه بو هه موو خه لك؛ چونکه شایه تی دان بو ئه م پیغه مبه ره هاوکاته له گه ل شایه تی دان به وهی خودا

(۱) جا (الشهادة): هه وال دنه له باره ی شتی که وه به رمه بنای عیلم و زانیاری له باره یه وه، و باوه پر بوون به پراسی و دروستی، وشه هاده ن حسینی بو ناکریت ئیلا ئه بیت له گه لیدا دانینان و ملکه چ بوونی له گه ل بیت، و دل و له زمان بکات ده ریریت؛ ئه وه تا خوا ی په روه ردگار مونا فقه کان به درو ده خاته وه له باره ی شه هاده که یانه وه که ده یان گوت: ﴿نشهد إنك لرسول الله﴾ [المنافقون: ۱]؛ واته: شایه تی ده ده ین تو پیغه مبه ر و نیر دراوی خودایت. خوداش فه رمووی: ﴿والله يشهد إنهم لکاذبون﴾ واته: خودا شایه تی ده دات به وهی ئه وانه درو ده که ن. له کاتیدا به زمانیش شایه تی که یاندا.

بىھاتتا و ھاۋەلە و ھىچ يەككىيان (ئەم دوو شاھىتە) بى ئەۋىتر سوود بەخاۋەنەكەى ناگەيەنەت.

برگەى : (عبدە ورسولە) رەد و ۋلامى كەسانى زىدەرەو و كورتەرەوى بەرانبەر بەپىغەمبەر ﷺ لەخۆگرتوۋە، كەسانى زىدەرەو پىغەمبەريان زىاد لەسنوورى خۆى بەرز كردوۋەتەۋە تا ئاستى پەرستىن و بەندايەتى بۆ كردن، لەبەرانبەرىشدا كەسانى كورتەرەو پىشتيان كردوۋە لەۋەى كە پىغەمبەر ﷺ ھىناۋىيەتى، ۋەك ئەۋەى پىغەمبەر نەبىت و ۋەك كەسىكى ئاسايى تەماشاي دەكەن، جا شاھىتەى دان بەۋەى لەلەى خوداۋە ھاۋە نەفى غلو و زىدەرەۋى دەكات لەۋەى زىاد لەپلە ۋاپايەى خۆى بەرزبكرىتەۋە، ۋشاھىتەدان بەۋەى پىغەمبەرى خودايە ۋا دەخوازىت: ئىمانى پىبھىندرىت و گوپرايەلى بكرىت لەۋشتانەدا كە فرمانى پىكردوون، و بەراستخستەۋەى لەۋانەى ھەۋالى لەبارەۋە داۋن، و دوور كەۋتنەۋە لەۋ شتانەى كە رىگىرى لىكردوون، ۋشۈىنكەۋتنى لەۋ شتانەدا كەپپى ھاۋەۋە و تەشرىعى كردوۋە .

برگەى : (صلى الله عليه) و (الصلاة): لەرووى زمانەۋانىيەۋە بەماناى دوعا و پارانەۋە دىت و، راسترىن بۆچوون لەبارەى سەلاۋاتى خودا لەسەر پىغەمبەر: ئەۋ بۆچوونەيە كە پىشەۋا بوخارى لەصەحىحەكەيدا لە ئەبۋ عاليەۋە گىپراۋىيەتەۋە^(۱) و دەلىت: سەلاۋاتى خودا لەسەر پىغەمبەرەكەى ۋەسەف و ستايشكردنەتى لەلەى فرىشتە نزىكەكانى.

(وعلى آله) ئالى مروؤف: خزم و كەسە نزىكەكانىيەتى . وراسترىن بۆچوون لەم بارەيەۋە ئەۋەيە مەبەست لە ئالى پىغەمبەر لىرەدا شۈىنكەۋتوۋەكانىيەتى لەدىنەكەيدا، ۋاتە: ئەۋانەى باۋەريان پىي ھىناۋە و شۈىنى كەۋتوون .

(۱) «فتح الباري» (۸ / ۶۷۶) كتاب التفسير ، باب ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ [الأحزاب : ۵۶] بلفظ : (صلاة الله ثناؤه عليه عند الملائكة ، وصلاة الملائكة الدعاء) .

(وأصحابه) جەمعى (صاحب) ە، و، عەتفى خاسە لەسەر عام. و(الصحابي) :
ئەو ھاوھلانى دەگىرتەو ەكە پىغەمبەريان بىنيو ە باوھريان پىھىناو ە لەسەر ئەو باوھرە
مردوون .

(وسلم تسليماً مزيداً) سەلام: بەماناى سلاو ياخود سەلامەتى دىت لەھەر كەم و
كورتى و ناتەواويەك.

وشەى: (مزيداً) ئىسمى مەفعولە و لەزىادەو ە ھاوھلانى بەماناى زىادكردن و
گەشەكردن دىت و، ھەريەك لەسەلات و سەلامى پىكەو ە ھىنا؛ لەپىناو بەجىھىنانى ئەم
فەرمائىشتەى خوای پەروەردگار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾
[الأحزاب: ۵۶] ،واتە: ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناو ە! دروودو (سەلەوات) ى لەسەر
بدەن، و ە سەلامى لىبەكەن.

كۆمەلەى رزگار بوو

أَمَّا بَعْدُ؛ فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ الْمَنْصُورَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ:
لەپاشان؛ ئەمە عەقىدەى كۆمەلەى رزگار بوو تاوەكو رۆزى دواىى

شەرح

(أما بعد) ئەم وشەىە بەكار دەھىندىرت بۆ چوون لەئوسولبىكەوہ بۆ ئوسلوبىكى تر وماناكەى ئەمەىە : بابەتەكە ھەرچۆنىك بىت. وسوننەتە لەوتار و نووسىنەكاندا بەكاربھىندىرت^(۱) وەك چاوكردن لەپىغەمبەر ﷺ چونكە ھەركات وتارى بدایە ئەمەى دەفەرموو .

(فهذا) ئاماژەىە بۆ ئەو بابەتەى كە كىتبەكە لەخۆى گرتووہ لەعەقىدە كە بەكورتى ئاماژەى پىداوہ بەگوتنى : (وهو الإيمان بالله ...) ھتد .

(اعتقاد) چاوكى : (اعتقد)ەىە كاتى شتىك ياخود بابەتىك بكات بەعەقىدە بۆ خۆى و، عەقىدەش: ھەموو ئەو شتانە دەگرىتەوہ كە مەرؤف باوہرى دلى لەسەر دادەمەزرىنىت - دەلىت (اعتقدت كذا) - واتە : دلم و ناخم لەسەرى دەمەزراند، وە لەبنەرەتدا لە (عقد الحبل إذا ربطه) ھاتووہ، واتە: گرىى لەحەبلەكەداوہ كاتى كە دەبەستىت ؛ پاشان بۆ بىروباوہ و عەقىدەى دل و دلىياى تەواو بەكار ھىندراوہ.

(الفرقة) واتە : تاقم و كۆمەل و گرووپ، و(الناجية) واتە : ئەوہى كە لەشەر و خراپەكانى دونيا و دواړۆژ سەلامەت و رزگار بووہ، وخۆشبەختى بەدەست ھىناوہ.

ئەم وەسفە لەو فەرمايشتەوہ وەرگىراوہ كە دەفەرموئىت : « لا تزال طائفةٌ من أمتي ظاهرينَ على الحق منصورَة لا يضرُّهم من خذلهم وفارقهم حتى يأتي أمرُ الله » رواه

(۱) وذكرها كثير في السنة ، مثاله في البخاري حديث رقم (۷۱۹۷) ، ومسلم (۱۷۸۱) .

البخاري ومسلم^(۱)، واتە: كۆمەلىك لەئوممەتە كەم بەردەوام لەسەر ھەقن و، پشت تىكردنى خەلك زىيانان پىناگەيەنيت تاوھەكو قىامەت دىت.

(المنصورة) واتە: سەرخراو بەسەر موخالىفەكانىدا تاوھەكو رۆژى دوايى، ئەو كاتەي كە بايەك دىت روى ھەموو باوھەردارىك دەكىشيت، ئا ئەو ھەبەست لەو كاتەيە كە لەبارەي باوھەردارانەو ھاتووە. بەنيسبەت ئەو كاتەي كە دونيايى پى كۆتايى دىت ئەو بەسەر خراپىنى كەسانى زەويدا دىت؛ ھەروەك لەصەحىحى موسلىم دا ھاتووە: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ، اللَّهُ»^(۲)، واتە: قىامەت نايەت تاوھەكو كاتى بەسەر خەلكدا دىت و لەسەر زەويدا دەوترىت: (اللَّهُ اللَّهُ)، واتە: ئاينى ئىسلام بەشيوھەيەك لەناو دەچىت و كالدەبىتەو تەنھا ناوى خودايان لەبىر دەمىنيت.

پىشەوا حاكم فەرموودەيەكى لەعەبدوللاي كورى عەمرەو گىراوھەتەو، تىيدا ھاتووە: «ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا كَرِيحَ الْمِسْكِ مَسُّهَا مَسُّ الْحَرِيرِ، فَلَا تَتْرُكُ نَفْسًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا أَقْبَضَتْهُ، ثُمَّ يَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ عَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ»^(۳).

واتە: پاشان خواي گەورە بايەك ھەلدەكات كە بۆنى بۆنى مىسكە، لە ئاورىشم نەرمترە ھەموو كەسىك كە ھەلیدەمژىت دەمرىت بەو ھۆيە يەك كەس كە ميثقالە زەرەيەك ئيمانى لە دلدايە لەسەر زەوى نامىنيت، پاشان خراپترىنى كەسانى سەر زەوى دەمىن و قىامەت بەسەرياندا ھەلدەستىت.

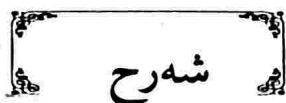

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۷۳۱۱)، ومسلم (۱۹۲۳).

(۲) برقم (۱۴۸).

(۳) في «المستدرک»، (۴/۴۵۶)، وأخرجه مسلم برقم (۱۹۲۴).

أهل السنة والجماعة.

(أهل السنة) وشەى (أهل) بەكەسرى لامەكەى بەدەلە بۆ وشەى (الفرقة)،
ودروستىشە رەفە بىكرىت بەو پىيە بىكرىت بە (خبر) بۆ (مبتداً) يىكى مەحزوف كە
لەتەقدىرا (هم) ە . و (السنة) ^(١): ئەو رىڭا و رىبازىيە كە پىيغەمبەرى خوا ﷺ لەسەرى
بوو، ئەو شەھەمۇو قسە و كەدەو و تەقىراتەكانى لەخۆ دەگىرت، بۆيە ناويان نراو
بە (أهل السنة) ؛ لەبەر نىسبەتيان بۆلاى سوننەتى پىيغەمبەر ﷺ و دوورىان لەھەر
رىچكە و رىبازىكى لارى و بىدەى ئەو شەھە پىيچەوانەى بىدەچىيەكانەو كە دەدرىنە
پال بىدە و گومرايىيەكانيان؛ ھاوشىوئە قەدەرى و مورجىئەكان و، ھەندى جار
دەدرىنە پال سەركەدەكانيان ھاوشىوئە جەھمىيەكان و، ھەندى جار دەدرىنە پال
كەدەو چەوتەكانيان ؛ وەك رافىزە و خەوارىجەكان .

(والجماعة) لەرووى زمانەوانىيەو : ئەو كۆمەلەيە كە كۆبوونەتەو لەسەر ھەق و
جىگىر و دامەزراون لەسەر كىتاب و سوننە كە ئەوانىش برىتىن لەھاوئەلان و تايىعين و
شۆيىكەوتوانيان لەچاكەدا ھەرچەند ژمارەشيان كەم بىت و كەمىنە بن ھەر وەك

(١) پىشەوا (ابن رجب الحنبلي) دەلىت : « والسنة: برىتيە لەرىڭەيەكى پەپرەوكرائو؛ ئەمەش:
دەستگرتنە بەوئە پىيغەمبەر ﷺ وخەلىفە راشىدەكان لەسەرى بوون، لەعەقىدە و كار و گوشتار،
ئا ئەمە سوننەتى تەواو ؛ ھەر بۆيە كاتى خۆى سەلەف ناوى سوننەيان نەدەدا بەسەر ھىچ
شتىكدا ئىللا كاتى نەبىت كە ھەمۇو ئەوشتانەى لەخۆ بگرتايە » ، انظر : « جامع العلوم والحكم »
(ص ٢٨٦) .

واته: جه ماعت و کۆمه‌لی هه‌ق ئه‌وه‌یه که له سه‌ر هه‌قه ئه‌گه‌ر به‌ته‌ن‌ها خۆتیش
بیت، ئه‌وکات تۆ به‌ته‌ن‌ها جه ماعت و کۆمه‌لی هه‌قی.

(١) صحيح : أخرجه اللالكائي في « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة » (١ / ١٠٨ - ١٠٩) ، وصححه الشيخ الألباني في « مشكاة المصابيح » برقم (١ / ٦١) وقال : رواه ابن عساکر في « تاريخ دمشق » (١٣ / ٣٢٢ / ٢) بسند صحيح .

پايەكانى باوەر

وَهُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.

بریتىيە لە باوەرهێنان بەخودا و فریشتەکانى و کتیبەکانى و پێغەمبەرانى و پوژى دواى و زیندوو بوونەوهى دواى مردن، و باوەرپوون بەقەزاو قەدەر بەخێر و شەریەوه.

شرح

(وهو) واتە : بیروباهەری تاقدى رزگاربوو (الإيمان) ئیمان : لەپرووی زمانەوانیەوه : بەمانای بەراست خستەوه دیت هەرۆهك خۆی پەرۆهردگار لەئایەتى (١٧) سورەتى (یوسف) دا فەرموویەتى : ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ واتە : تۆ بەراستمان نازانین و باوەرمان پێ ناکەیت.

پێناسەى (باوەر) لەپرووی شەریەوه بریتىيە لە : (قول باللسان واعتقاد بالقلب وعمل بالجوارح) واتە : بەزمان داننان پێیدا و لەدڵەوه باوەرهێنان پێى و ئیقرار کردنى و بەکردەوه جێبەجێ کردنى^(١).

برگەى : (بالله وملائكته وكتبه ورسله والبعث بعد الموت، والإيمان بالقدر خيره وشره) واتە : باوەرهێنان بەخودا و فریشتەکانى و کتیبەکانى و پێغەمبەرانى و پوژى دواى و زیندوو بوونەوهى دواى مردن، و باوەرپوون بەقەزاو قەدەر بەخێر و شەریەوه، ئائەم شەش پایەیه روکن و پایەى ئیمان و باوەرپن و، باوەرى هیچ کەسێك دروست

(١) بڕوانە : « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة » (٨٣٠).

نابیت بەبى بوونى ئەم شەشە بەشیوەیەكى دروست بەو شیوەیەى که لەقورئان و سوننەتدا هاتوووە، ئەو پایانەش بریتین لە^(١) :

١- باوەرپەتەن بەخودا (الإيمان بالله)^(٢) : که بریتییە لەبیروباوەرپەتەن چەسپاوە دامەزراوە بەوێى خواى پەروەردگار خودا و خواوەنى هەموو شتێکە، وەهەموو سێفەتێکی کەملى تێدا، دوورە لەهەموو عەیب و ناتەواویەك و، بەتەنها شیاو و شایستەى عیبادەت بۆکردنە و هیچ هاوێل و هاوبەشیکی نییە، هەستان بەو و جێبەجێ کردنى بەعێلم و سەلماندنى بەکردار .

٢- باوەرپەتەن بەفریشتە (الإيمان بالملائكة)^(٣) : واتە : بوونى فریشتە بەراست بزانی، ئەوان بەو شیوەیەن که خواى پەروەردگار لەقورئانەکەیدا باسى کردوون، هەرۆهك لەم دوو ئایەتەى (٢٦ ، ٢٧) سورتەى (الأنبياء)دا هاتوووە : ﴿بَلْ عِبَادٌ

(١) پروانە : «الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد والرد على أهل الشرك والإلحاد» لفضيلة الشيخ صالح الفوزان .

(٢) باوەرپەتەن بەخودا چوار بابەت لەخۆ دەگرێت : ١- باوەرپەتەن بەبوونى خودا (سبحانه وتعالى) . ٢- باوەرپەتەن بەوێى تاك و تەنهاى لە (الربوبية)دا، واتە: تەنهاى لە خواوەندارىەتى و بەدیهێنان و پرزق و پرۆزى دان و ژياندن و مراندن .. هتد . ٣- باوەرپەتەن بەوێى تاك و تەنهاى لە (الألوهية)دا، واتە: تەنهاى لە پەرستن و پشت پێبەستن و هەموو جورە بەندایەتى بۆ کردنىك .. هتد . ٤- باوەرپەتەن بەناو و سێفەتەکانى، بەو شیوەیەى که لە قورئان و سوننەتدا هاتوووە بەبى بۆ زیادکردن و لێکەمکردن .

(٣) و (الملائكة) : جەمعى (ملك)، و ئەسلەكەى (مألك) - و، لە (الألوكة) - و هەواتوووە ، که بریتییە لەپرسالە و پەيام و، ئەوان جوړیكن لەدروستكراوەكانى خودا و لەئاسمانەكانیدا جێگیرى كردوون و، كار و بارى دروستكراوەكانى پێشپاردوون و، لەقورئانەكەیدا بەو وەسفى كردوون كه بەهیچ شیوەیەك بێفرمانى ناكەن و هەركاریكیان پێى بپێردرێت جێبەجێ دەكەن و، بەشەو پرۆژ زیكر و تەسبیحاتى خودا دەكەن و توشى بێزارى و هێلاكبوون نابن . پێویستە لەسەرمان باوەرپەتەن پێشێن و بەو سێفات و كارانەشیان كه لە قورئان و سوننەتدا هاتوون و، زیاد لەو نەرۆین و لە خووە هیچ شتێك دەربارەیان نەئێین، چونكە ئەوان عەلەمێكى غەیبین و هیچ لەبارەیانەو نازانرێت مەگەر ئەو نەبێت كه خودا و پێغەمبەرەكەى فێریان كردوون .

مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْفُقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ واته: بهلكو
كۆمهله بندهیهکی ریزداری ئهون و، خوا خۆی ههلی بژاردوون و، زۆریش پاک و بی
خهوشن، ههرگیز ئهو فریشتانه قسهی خویان پیتی قسهی ئهو ناخه، واته: شتیکی
نالین لهگهڵ فهرمایشتی خوادا دژ بی و نهگونجیت و ههر بهپیی فهرمانی ئهو کار
ئهکه.

بهبهلگهی قورئان و سوننهت جوهرهکانی فریشته و چۆنیهتیان چهسپاوه و، ههر
یهکهیان کار و مههمیکیان پیسپردراوه و بهجیی دین، بهو شیوهیهیی که خودا
فهرمانی پیکردوون، پیویسته ئیمان بهمانه ههمووی بهیندریت.

٣- باوهرهینان بهکتیهکان (الإيمان بالكتب) : واته : باوهربهیندریت بهو کتیبانهی
که خوی پهرهردگار دایهزاندووه ته سهر پیغهمبهرهکانی و، باوهربوون بهوهی ئهو
کتیبانه کهلامی خودان، ههق و نوور و رینوین و پیویسته باوهربهیندریت بهوانه
که خودا ناوی هیناون لهوانه؛ تهورات وئینجیل و زهبور و قورئان ههرهها باوهرهینان
بهوانهش که خودا ناوی نههیناون و بهیانی نهکردوون .

٤- باوهرهینان بهوپیغهمبهرانهی که خودا ناردوونی بو بهدییهینراوهکانی (الإيمان
بالرسل الذين أرسلهم الله إلى خلقه) : واته: بهراست دانانی ههموویان، بهوهی
باوهری وایت ههموویان راستگۆن لهوهی ههوالیان لهبارهوه داوه، ئهوان پهیامی
خودایان گهیاندووه و، جیاوازی نهکردن لهنیوانیاندا بهوهی ئیمان بهههندیکیان
بهیندریت و ئهوانی تر بهراست نهزانریت ئا ئهه جوهره باوهره سوود بهخواههکهی
ناگهییهیت، بهلكو پیویسته باوهربهههموو ئهوانه بینین که خودا ناوی هیناون، خوی
پهرهردگار لهئایهتی ژماره (١٦٤) سورهتی (النساء) دا فهرموویهتی : ﴿وَرُسُلًا قَدْ

قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾، واته: پیغهمبهرائیک که
باسیانمان بوئ کردووه، و پیغهمبهرائیکی تر که سههگوزشتهیانمان بوئ
نهگیراوهتهوه، واته: وه لهپیشهوه چهند پیغهمبهریکی تریشمان ناردووه، ئهوانه

هیندیکیان بوون که له ئایه تی (١٦٣) دا باسکران ﴿وَرُسُلًا لَّمْ نَقْضُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾
 واته: پیغه مبهەر گه لیککی تریش هه ن، که له قورئاندا بۆم باس نه کردوویت.
 تییینی: ئەو پیغه مبههرانهی له قورئاندا ناویان هاتوو بهریتین له: (ئادهم، ئیدریس،
 نوح، هوود، صالح، ئیبراهیم، لوت، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه عقووب، یوسف،
 ئەیووب، شوعهیب، موسا، هاروون، یونس، داوود، سولهیمان، ئیلیاس، ئەلیه سه ع،
 زه کهریا، یه حیا، عیسا، زه لکیفل، پیغه مبههرمان موحه ممه د سه لات و سه لاویان لی
 بیت).

باشترینیان پیغه مبهره ئولوعه زمه کانن که بریتین له: (نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا
 و موحه ممه د) (عليهم الصلاة والسلام) پاشان گشت پیغه مبههران و په یامهینه رانی خودا
 و، باشترینی هه موان کۆتا پیغه مبهره که ئەویش پیغه مبههری خو مان موحه ممه ده ﷺ.
 راسترین بۆچوونیک که و ترایت له باره ی جیاوازی نیوان (النبي والرسول):
 (النبي): ئەو که سه یه که وه حی و په یام و شه ریعه تی بۆ نێردراوه و فرمانی گه یاندنی
 پێنه کراوه، و (الرسول): ئەو که سه یه که وه حی و په یام و شه ریعه تی بۆ نێردراوه و
 فرمانی گه یاندنی پێکراوه (١).

٥- باوه رهینان به زیندوو بوونه وه (الإيمان بالبعث): که بریتییه له به راست دانانی
 هاتنه ده ره وه ی مردوو ه کان له گۆره کانیان له پڕۆژی دوایدا؛ ئەوهش له پێناو لێرسینه و
 و حساب و کتابدا، ههروه ها پاداشت و سزا دانیان له سه ر ئەو کار و کرده وانه ی که
 له ژیا نی دونا دا ئەنجامیان دا بوو به و شیوه یه لێرسینه وه ی که خوای په ره ردگار
 له قورئانه کهیدا پروونی کردوو ه ته وه و، پیغه مبههر ﷺ له فه رموو ده کانی دا ئاماژه ی پێدا وه .
 ٦- باوه رهینان به قه زاو وقه ده ر به خێر و شه رییه وه (الإيمان بالقدر خيره و شره):
 ئەمه شیان به وه ده بیت مرو ف دان بیت به وه دا که خوای په ره ردگار عالیم و زانا یه

(١) پروانه: «شرح العقيدة الطحاوية» (١٦٧).

بهئندازه گیری هه موو شته کان و کات و جیگه یان پیش ئه وهی بیته بوون، دواتر له له و حولمه حفوزدا شته کانی هه موو نووسی و تۆماری کرد، پاشان به هیژ و ویستی خۆی هینایانه بوون له و کات و ساته نه دا که بۆی دانا بوون .

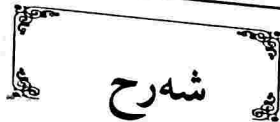
هه موو روداو و پیشهاتیک جا خیر بیت یاخود شهر سهرچاوه که ی ئه ندازه گیری و ویست و ئیراده ی خوای پهروه ردگاره، ئه وهی ویستی له سهر بیت دیته بوون ئه وهش ویستی له سهر نه بیته نایهت بوون و پروو نادات .

ئاهمه ی باسکرا پوخته یه که له شهرحی ئه سل و بنه ماکانی باوهر و ئیمان و دواتر - إن شاء الله - به دوور و دریزی شهرحه که ی دیت .

باوەڕهێنان بە

سێفاتهکانی خودا بەبێ گۆڕینی مانا و لەکارخستن و چواندن
وَمَنْ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ: الْإِيمَانُ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ
رَسُولُهُ مُحَمَّدٌ ﷺ مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ.
هەروەها بەشیك لەئیمان هێنان بەخودا: ئیمان هێنانە بەو سێفاتانەی کە خودا
وەسفی خۆی پێکردووە لەقورئاندا و هەروەها پێغه مەبرە کە لەفەرموودەکانیدا بەبێ
گۆڕینی ماناکە و لەکارخستنی و، بەبێ چۆنیەتی بو دانان و چواندن.

دوای ئەوەی نووسەر (پەحمەتی خۆی لێ بێت) بەکورتی باسی ئەسڵ و
بنەماکانی ئیمانی کرد کە پێویستە ئیمانی پێهێندری دەستی کردە باسکردنی
بەشیوەیهکی پرووتەر و تەفاسیلەکانی، بەئەسڵی یەکەم دەستی پێکرد کە ئەویش:
باوەڕهێنانە بەخۆی پەروردگار، باسی لەوە کرد کە بەشیك لەئیمان هێنان بەخودا
ئیمان هێنانە بەسێفاتهکانی کە وەسفی خۆی پێکردووە لەقورئاندا، یاخود
پێغه مەبرە کە لەفەرموودەکانیدا، ئەوەش بەو دەبێت ئێسپاتی ئەو سێفاتانەی بو
بکەین، بەو شیوەیهی کە لەقورئان و سوننەتدا هاتوو بەلەفز و مانایەو بەبێ
گۆڕینی لەفزهکانی (من غیر تحریف لألفاظها)، هەروەها بەبێ لەکارخستنی ماناکانی
(ولا تعطيل لمعانيها) هەروەها بەبێ چواندن بەسێفەتی بەدیھێنراو و مەخلوقات
(ولا تشبيه لها بصفات المخلوقين). لەئێسپاتکردنیدا تەنھا پشت بەستین بەقورئان و
سوننەت و تێیان نەپەرێنین؛ چونکە بەراستی ئەم بابەتە تەوقیفیە و جیگای ئیجتیھاد
نێیە.

(والتحريف) ^(١): برىتيه له گۆرىن و لادانى شتىك لەسەر ھەقىقەتەكەى. دەوترىت : (انحرف عن كذا إذا مال) واتە: لەفلانە شت لايدا كاتى كە لەپىدەرچوو و لار بوو ھەو، پاشان تەحريف دوو جوۆرە:

جوۆرى بەكەم : گۆرىنى لەفز (تحريف اللفظ) : كە ئەویش لادانىەتى لەشيوە و پروو ھەقىقەى خوى بۆ پرووى تر، جا يان بەزىادکردنى وشەيەك ياخود پىتىك ياخود بەكەمکردنەو ھى ياخود بەگۆرىنى ھەرەكەيەك، ھاوشيوەى قسەى كەسانى گومرا لەبارەى ئەم فەرمايشتەى خوداوە: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥] : ئەوانە دەلىن: وشەى جيگىربوون و بەرز و بلندى (استوى) بەماناى دەستبەسەرگرتن (استولى) دىت، جا لىرەدا پىتىكيان بۆ ئايەتەكە زياد کردوو، ھەروەھا ھەك قسەى ھەندىكيان لەبارەى ئايەتى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ [الفجر: ٢٢]، واتە: پەروەردگارت ھات، ئەوان دەلىن: واتە: فرمانى پەروەردگارت ھات (أمر ربك)، لىرەشدا وشەيەكيان زياد كرد، ھەروەھا ھەك قسەى ھەندىكيان لەبارەى ئايەتى: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤]، واتە: خودا قسەو گفتوگۆى لەگەل موسادا كرد. كە ئەویش خویندنەو ھى وشەى (الله) كەزەممەى لەسەرە بەنەصبى لەفزى جەلالە و بەم شيوەيە (الله)! ، لىرەشدا ھەرەكەى ئىعرابەكەيان لەحالىەتى پەفەو ھەو گۆرى بۆ حالەتى نەصب بەو ھى ماناكەيان گۆرى و لەبرى ئەو ھى بلىن: خودا لەگەل موسادا گفتوگۆى كرد دەلىن: موسا لەگەل خودادا گفتوگۆى كرد! .

جوۆرى دوو ھەم : گۆرىنى مانا (تحريف المعنى) : كە ئەویش گۆرىنى مانايە و لادانىەتى لەھەقىقەتى خوى و پىدانى مانايەكەى ترە بەلەفزەكە، ھاوشيوەى قسەى

(١) بروانە: «التنبيهات اللطيفة» للسعدي (٢٣)، و «الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد» (١٣٤)، و «شرح العقيدة الواسطية» للهراس (٢٠)، وغيرهم.

بىدعەچىەکان: کە دەلێن مانای پەحمەت: ویستی خێر بوونە، ومانای غەزەب: ویستی تۆلەسەندنەوہیە.

(والتعطيل) : لەپرووی زمانەوانیەوہ واتە : بەتال کردن و چۆلکردن، دەوتریت : (عطله أي أخلاه) واتە: تەعتیلی کرد، واتە بەتالی کرد و چۆلی کرد. لێرەدا مەبەست لێ: نەفی کردنی سىفاته لە خودا (سبحانه وتعالى) . وجیاوازی نێوان (التحريف والتعطيل): ئەوہیە (التحريف) نەفی کردنی مانا راست و دروستەکە یە کە دەقەکە دەیگەنیت و دەیدات بەدەستەوہ و، گۆرینیەتی بەمانایەك کە راست و دروست نییە. (والتعطيل) : نەفی کردنی مانا راستەکە یە و لەکار خستنیەتی بێ ئەوہی مانایەکی تری پێدریت، هاوشێوہی ئەوہی موفەوزیەکان^(١) دەیکەن، جا بۆیە ھەموو موحرەریفیک موعتیلە، بەلام ھەموو موعتیلە یەك موحرەریف نییە .

(والتكليف) : چۆنیەتی دانانە بۆ سىفەتەکان، دەوتریت: (كَيْفَ الشَّيْءِ إِذَا جَعَلَ لَهُ كَيْفِيَّةً مَعْلُومَةً) واتە: چۆنیەتی بۆ شتەکە دانا کاتێ کە چۆنیەتیەکی دیاری کراوی بۆدانا، جا چۆنیەتی دانان بۆ سىفاتهکانی خودا بریتیە لە: دیاری کردن و دەستیشانکردنی چۆنیەتیەکە ی و ئەو ھەيئەت و شیوہی کە ھەيەتی، ئەمەش گونجاو نییە بۆ مەرۆف و لەتوانایدا نییە؛ چونکە مەرۆف خودای نەبینوہ و ھیچ رێگایەك و ئامرازیک نییە بۆ گەشتن بەھەقیقەت و چۆنیەتی سىفاتهکانی خودا؛ لەبەر ئەوہی سىفەت تابعی زاتی (اللہ) یە (جل جلالہ)، ھەرۆك چۆن مەرۆف ناتوانی پە ی بەزاتی خودا و چۆنیەتیەکە ی بەریت، بەھەمان شیوہ ناتوانی پە ی بەسىفاتهکانی بەریت و چۆنیەتی بۆ دابنیت؛ ھەربۆیە کاتێ پرسیار لەپێشەوا مالیک کرا : «الرَّحْمَنُ عَلَى

(١) موفەویزەکان: ئەوانەن کە تەفویزی سىفاتهکانی خودا دەکەن و ھیچ مانایەکی پێ نایەخشن بۆ نموونە دەلێن ئیمە نازانین مانای دەست و چاوی چییە ، واتە: کاتێ خودا چاوی دەستی بۆ خۆی ئیسپات کردوہ ئەمان دەلێن: ئیمە نازانین مانای دەست لێرەدا چییە و خودا خۆی دەزانیت.. شاھەنی باسە ئەمانەش دەبنە چەند تاقم و گرووپیەکەوہ و ھەمویان یەك بۆچوونیان نییە. (وەرگێڕ).

الْعَرْشِ اسْتَوَى كَيْفَ اسْتَوَى ؟ فقال : الاستواء معلوم ، والكيف مجهول ، والإيمان به واجب ، والسؤال عنه بدعة»^(۱)، واته: كاتئ دهلئین: خودا له سه ر عه رش ئیستیوای کردووه و بهرز بۆته وه ئه وه چۆن چۆنییه؟ گوتئ: ئیستیوا و بهرز بوونه وهی خودا مه علوم و پروونه، وچۆنییه تهیه که ی مه جهول و نه زانراوه و، ئیمان بوون پئی واجبه و، پرسیارکردن له باره یه وه بیدعه یه و نادرسته.

ئهم قسه یه یی پیشه و مالیک بۆ گشت سیفاته کانی تری خودا راسته، له وه لامی هه رکه سیك که پرسیار له باره ی چۆنییه تیانه وه بکات هه مان وه لام ده درئته وه .

(والتمثیل) : بریتییه له شوبه اندن و چواندن به وهی بوترئت: سیفاته کانی خودا وهك سیفاتی دروستکراو و به دیهینراوه کانه، وهك ئه وهی بوترئت: دهستی خودا وهکو دهستی ئیمه وایه، وگوئی وهك گوئی ئیمه وایه - پاك و بیگه ردی بۆ خودا له م قسه و قسه لۆکانه - خوای پهروه ردگار فهرموویه تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱]، واته: هیچ شتیک نیه له وینه ی ئه و (خوا)یه، نه له زاتیدا، نه له سیفاتیدا، نه له کرداریدا، بۆ خوئی ته نیایه و، له هه موو شتیک، بئ نیازه و، هه موو شتیکیش نیازمه نده به و، ئه ویشه بیسه ری بینایه، به ئاگایه به وته ی به نده کانی، بینایه بۆ کاروکرداریان .

بۆیه له باره ی سیفاته کانی خودا وه ناوترئت: وهك سیفاته کانی ئیمه یه یاخود هاوشیوه ی سیفاتی ئیمه یه، ههروهك چۆن ناوتئت زاتی خودا وهك زاتی ئیمه یه یاخود هاوشیوه ی زاتی ئیمه یه، باوهرداری موه حید سیفاته کانی خودا هه موو ئیسپات دهکات بهوشیوه یی که لایه ق وشایسته ی گه وره یی و عه زه مه تی خودایه، به لام که سی موعه تیل نه فی دهکات یاخود نه فی هه ندیککی دهکات و، که سی موشه بیههش ئیسپاتی

(۱) أخرجه اللالكائي في «شرح أصول اعتقاد أهل السنة» (٦٦٤)، والبيهقي في «الأسماء والصفات» (٤٠٨)، وانظر: «مجموع الفتاوى» (٥ / ٢٨٢).

دەكات بەلام چۆپەتى بۆدادەنن بەشئوہیەك كە لایەق وشایستەى خودا نییە، بەلكو
شایستەى دروستكراو و بەدیھینراوہكانە .

هه ئویستی ئه هلی سوننهت و جه ماعهت

سه بارهت به باوه پریان به سیفاته کانی خودا (جل جلاله)

بَلْ يُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾
 [الشوری: ۱۱]، فَلَا يَنْفُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَلَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ.
 به لکو باوه پریان وایه هیچ شتیك وهك خودا و هاوشیوهی خودا نییه و خودا بیسه ر و
 بینایه و، نه فی ئه و سیفه تانه ناکه ن له خودا که خوی پی وه سف کردوو، ماناو
 مه بهستی وشه کان ناگورن ولاینادهن له مانا هه قیقیه که ی.

شرح

کاتی که نووسه ر (ره حمه تی خوی لی یت) باسی له وه کرد که: واجبه ئیمان
 هینان به سیفاته کانی خودا ئه وانه ی که له قورئان و سوننه تدا هاتوون به بی گورین
 (تحریف)، وله کارخستن (تعطیل)، و چۆنیه تی بۆدانان (تکییف)، و چواندن (تمثیل).
 لیره دا هه ئویست و مه وقیفی ئه هلی سوننه و جه ماعه ی له م باره یه وه خسته پروو،
 که ئه ویش ئه وه یه ئه هلی سوننه و جه ماعه له سه ر مه نه هج و پریازیکی هه ق و راستن
 و باوه پریان به و سیفاته هه یه، وهك خوی ئیسپاتی ده که ن و له گه لیشیدا نه فی
 چۆنیه تییه که ی ده که ن، ئه وه ش به رمه بنای ئه م ئایه ته پیروژه که ده فه رمویت: ﴿لَيْسَ
 كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿الشوری: ۱۱﴾، واته: هیچ شتیك وهك خودا
 و هاوشیوهی خودا نییه و ئه و بیسه ر و بینایه. جا فه رمایشتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ﴾ ره دد و وولامی موشه بیهه و مومه سیله کانه ئه وانه ی که چۆنیه تی بۆ
 سیفاته کانی خودا داده نین و ده یچونینن به سیفاتی دروستکراوه کان، و فه رمایشتی:

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، رەدد و ولامە بۇ موعەتیلەكان ئەوانەى تەعتىلى سىفاتەكانى خودا دەكەن و لەكارى دەخەن؛ چونكە ئەم ئايەتە ئىسپاتى گوى و چا و بۇ خودا دەكات، ئا ئەم ئايەتە پىرۆزە ياسايەكى گشتگىر و پروون و بىخەوشە لەبابەتى ناو و سىفاتەكانى خودادا؛ چونكە دوو شتى پىكەووە هیناوە لەلايەك ئىسپاتى سىفاتى خودای تىدايە و لەلايەكى ترەووە نەفى چۆنەتەكەى كردووە، دواتر تەفسىر و لىكەدانەوہى زىاترى بۇ دەكەين - إن شاء الله - .

بەرگەى: (فلا ينفون عنه ما وصف به نفسه) واتە: باوەرپروونى ئەهلى و سوننە و جەماعە بەوہى هىچ كەس و شتىك وەك خودا و هاوشیوہى خودا نییە وایان لىناكات نەفى ئەو سىفاتانە بكەن كە خودا وەسفى خوۋى پىكردووە، هاوشیوہى ئەوانەى كە زیادەرۆیان كرد لە تەنزىهى خودا و بەپاك راگرتنى بەشیوہیەك كە نەفى سىفاتەكانیان كرد و لەكارىانخست بەبیانووى راكردن لە چواندن(التمثيل)سى بەسىفاتى دروستكراوہكان.

ئەهلى سوننە دەلێن: خواى پەرورەردگار كۆمەلە سىفاتىكى تايبەت بەخوۋى ھەيە ئەوانەى كە لايق و شایستەى خوین و، دروستكراوہكان(مخلوقات)یش بەھەمان شیوہ كۆمەلە سىفاتىكان ھەيە و تايبەتە بەخویان و هىچ لىكچوونىك لەنیوان سىفاتى دروستكار(خالق) و دروستكراو(مەخلوق)دا نییە، ئىسپات كردنى ئەمەش ئەو ترسە ناخوازىت كە موعەتیلەكان باسیان كردووە و بەھۆیەوہ نەفى سىفاتەكانى خودای پىدەكەن .

ووتەى نووسەر كە دەلێت: (ولا يحرفون الكلم عن مواضعه) پىشتەر باسى مانای ماناگۆرپن(التحريف)مان كرد، واتە: ئەهلى سوننە مانای كەلامەكەى خودا ناگۆرپن جا گۆرپنى لەفز بىت یاخود گۆرپنى ماناكەى بەشیوہیەك تەفسىرى بكەن كە وەك خوۋى نەبىت هاوشیوہى ئەوہى موعەتیلەكان دەيكەن لەگۆرپنى لەفزهكان وەك گۆرپنى جىگىرپوون و بەرز و بلند بوووە (استوى) بۇ: دەستى بەسەردا گرت

(استولى)، و ماناى : ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ پەرۋەردگارت ھات، بۆ : (جاء أمر ربك) فرمانى پەرۋەردگارت ھات و، تەفسىرى رەحمەتى خودا بۆ ويستى خىر پى بوون، وھاوشىۋەى ئەمانە .

وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ، وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ صِفَاتِهِ بِصِفَاتِ خَلْقِهِ.

لەبابەتى ناو و سىفاته كانى خودا و ئايەتە كانىدا لەهەق لا نادەن و چۆنەتى بۆ دانانەن و سىفاته كانى نايچوئىن بەسىفاتی دروستکراو و بەدیھێنراوہ کانى.

شەرح

(ولا يلحدون في أسماء الله وآياته) ئىلحاد: لەرووى زمانەوانىيەوہ^(۱): بەمانای لادان و لار بوونەوہ دىت، ھەر بۆيە بەشىوازی ھەلکەندنى گۆر کاتى کہ لەلاوہ ھەلەدەکەندريت دەوترىت لەحد، وئىلحاد لەناوہکانى خودا و ئايەتەکانىدا : برىتيە لەلادانى ھەقىقەت و مانا راستەکەى لەمانايەکى دروستەوہ بۆ مانايەکى باتل و نادروست .

وہ ئىلحاد لەناو و سىفاته كانى خودادا چەند جوړیکە^(۲) :

جوړى يەكەم : ناوى بت و پەرستراوہ باتلەکانى بنريت خودا و پەرستراو،

(۱) پيشەوا (ابن القيم) دەلالت: (ئىلحاد لە ناوہکانى خودادا، لادان و دوورکەوتنەوہى لەمانايان و واقع و ماناکانيان لە ھەقىقەتى جیگیرکراوى ئەو مانايانە؛ وە وشەى (ئىلحاد) لە (میل) ەوہ کەبەمانای لادان دىت وەرگیراوە؛ ھەر وەک مادەى (ل ح د) دەلالەت دەکەنە سەرى، وە ھەرلەم بابە وشەى (اللحد) ھەيە، کە ئەو شتەيە لە لاتەنىشتى گۆردا شەق دەکريت، کە لە ناوہراست لايداوہ، وکەسى مولحید لە ئايندا: ئەو کەسەيە کە لە ھەقىقەت لادەدات..». انظر: «بدائع الفوائد» (۲ / ۲۸۵).

(۲) بېروانە: ما بين أنواع الإلحاد في «بدائع التفسير» لابن قيم الجوزية (۲ / ۳۱۴) دار ابن الجوزي ، و «مفردات ألفاظ القرآن» للأصفهاني (۷۳۷) ، و «تيسير العزيز الحميد» (۶۴۵) ، و «الأسئلة والأجوبة الأصولية» للسلمان (۵۱ ، ۵۲) .

هاوشىۋەى ناۋى لات كە لە ئىلاھەۋە ۋەرگىراۋە، ۋ عوزا لەعەزىزەۋە، ۋ مەنات لەمەننەۋە .

جۆرى دوۋەم : ناۋى خودا بنریت بەچەند شتىك كە لایەق ۋ شایستەى نەبىت ھاوشىۋەى نەسرانیەكانى كە ناویان ناۋە باوك، ۋ فەلاسيفەكان كاتى ناۋى خودایان ناۋە (موجیب) یاخود (عیللەى فاعیلە) .

جۆرى سییەم : ۋەسف كردنى خودا بەھەندى سیفەت كە سیفەتى نەقص ۋ ناتەۋاۋیە، ھاوشىۋەى جولەكە كە ۋەسفى خودایان دەكرد بەھەزار ۋ دەیانگوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ۱۸۱]، واتە: خوا ھەزارە، ئیمە داراۋ دەۋلەمەندىن. ھەرۋەھا دەیانگوت : ﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ ، واتە: خوا دەستى زنجیركراۋە ۋ بەستراۋە. ھەرۋەھا دەیانگوت دواى ئەۋەى خودا ئاسمانەكانى دروستكرد لەپرۆژى شەمەدا پشوویدا، تعالى الله عما يقولون .

جۆرى چوارەم : نكۆلى كردن لەمانا ۋ ھەقىقەتەكانى، ھاوشىۋەى قسەى جەھەمىيەكان كە دەیانگوت: ئایەتەكانى ناۋ ۋ سیفاتەكانى خودا تەنھا چەند لەفزیكن ۋ ھیچ جۆرە سیفەت ۋ مانایەك لەخۆ ناگرن بۆ نمونە دەیانگوت ۋ شەى بیسەر (السمیع) دەلالەت لەبوونى گوى (سمع) ناكات، ۋ بینین (البصیر) دەلالەت لەبوونى چاۋ (بصر) ناكات، ۋ زیندو (الحيّ) دەلالەت ناكاتە سەر ژيان (حياة)، ۋ ھاوشىۋەى ئەمانە .

جۆرى پىنجەم : چواندىنى سیفەتەكانى بەسیفەتى دروستكراۋەكانى ؛ ۋەك قسەى مومەسىلەكان كە دەیانگوت: دەستى خودا ۋەك دەستى ئیمەیە، پەنا بەخوای پەرۋەردگار .

خوای پەرۋەردگار ھەرپەشەى زۆر توندى لەو كەسانە كە ناۋ سیفاتەكان ۋ ئایەتەكانى دەشیۋىنن ۋ مانا ھەقىقەتەكەى دەستكارى دەكەن ۋ، فەرموویەتى : ﴿وَلِلَّهِ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿[الأعراف: ۱۸۰]، واته: ناوه کانی خوا هه موو جوان و پرشکون ، ده سا ئیوهیش هه ر به و ناوانه وه بانگی بکهن، لاله و نزاو داوا هه ر به وانه بکهن، له وانه گه رین ده ست وه رده دهن له ناوه کانی خواو به ده ستی ئه نقه ست ده یانگورن، واته: له ماناو مه به ست لایان ده دهن، یان ناوی تری بو داده نین! بو نموونه: موشریکه کان له بری ئه وه که ناوی (الله) بینن، ده یانگوت (لات)، یان له بری ئه وه بلین (عزیز) ئه یانوت: (عزی).. هتد. دلنیا به ئه وانه به توله ی کرده وه ی خویان ده گهن.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾ [فصلت: ۴۰]، واته: بیگومان ئه و که سانه له ئاستی ئایه ته کانی ئیمه کلا ده بن و هه ق ده گورن. واته: لاده دهن و، تانه و توانجیان تیده گرن، له ئیمه ناشاررینه وه. وه برگهی : (ولا یکیفون ولا یمثلون . . .) هتد و، پیشتەر مانای چۆنیه تی دانان (التکیف) و چواندن (التمثیل) مان پروونکرده وه .

لأنه سبحانه: لا سَمِيَّ لَهُ، وَلَا كُفَّاءَ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ، وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى. فَإِنَّهُ أَعْلَمُ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ، وَأَصْدَقُ قِيلاً، وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ.

لەبەرئەوێ خودا هیچ هاوبەشیکی نییە لەناویدا، واتە: هیچ کەسیک نییە شایستەى
ئەوێ بێت هەمان ناوی خودایی لێبێت، هیچ کەسیک نییە هەمان پلەو و پایەى ئەوێ
هەبێت و هاوشێوەى خودا بێت و بشوبهێت بەخودا، قیاسى خودا ناکرێتە سەر
دروستکراوەکانى، بەپراستی خودا زاناترە لەکەسانى تر بەخودى خۆى و زاناترە
لەغەبرى خۆى بەخودى خۆیان و راستگوترینە، وجوانترین و پاراوترین وتە و قسە و
فەرماشتى هەیه بەبەراورد بەدروستکراوەکانى.

شرح

(لأنه سبحانه: لا سَمِيَّ لَهُ) ئەمە تەعییل و پروونکردنەوێ ھۆکاری قسەکەى
پێشووێ کە لەبارەى ئەھلى سوننەوێ کردى و وگوتى: (ولا يكفون ولا يمثلون صفاته
بصفات خلقه).

(سبحانه) چاوگە هاوشێوەى وشەى (غفران) ولە (التسبيح) -ئەوێ وەرگیراوە و،
بەمانای بەپاک ڕاگرتن دێت، و وشەى (لا سَمِيَّ لَهُ) واتە: کەسیک نییە شیاوى ئەوێ
بێت ناویکی لى بێت هاوشێوەى ناوەکانى خودا، کاتى خودا دەفەرموێت: ﴿هَلْ
تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم: ۶۵]، واتە: ئاخۆ ئاگات لى ئەو ناویکی هەبى؟. ئەمە پرسیارە
بەلام ئامانج لى ئەفییە، واتە: هیچ کەسیک نییە هاوناوی خودا بێت یاخود
هاوشێوەى بێت، (ولا كفؤ له) وشەى (الكفؤ): بەمانای هاوشان و هاوشێوە دێت،
واتە: هیچ هاوشان و هاوشێوەیەکی نییە، ھەرۆك خۆى پەروردار فەرمووێت:
﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۴]، واتە: ھەرگیز هیچ کەسیک

هاوشىۋە ھاوتاي نىيە، كەسى ناتوانى بەر ھەلىستى بىكات. (ولا ند له) وشەى (الند)،
واتە: ھاوشىۋە و ھاوتاي، خىۋاي پەرۋەردگار فەرموۋىيەتى: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾
[البقرة: ۲۲]، واتە: جا كەوابو ئىۋەش چاك بىپەرستىن و، ھىچ جۆرە ھاۋبەشىكى بۆ
دامەنىن و، تەنھا ياساۋ بەرنامە كەى ئەو ۋەرگرن .

(ولا يقاس بخلقه) وشەى (القياس) لەرۋى زىمانەۋانىيەۋە: بەماناى
چواندن (التمثيل) دىت^(۱) واتە: خودا بەدروستىكراۋەكانى ناكات و ناچۈندىت بەۋان
- خىۋاي پەرۋەردگار فەرموۋىيەتى: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ [النحل: ۷۴] ، واتە: جا
ئىتر ئىۋە نموۋنەۋ شەرىك بۆخا مەھىننە ئاراۋە، چۈنكە ئەو بى شەرىك و بى ۋىنەيە.
خودا قىياس ناكىت بەدروستىكراۋەكانى نەلە زاتىدا و، نەلە ناو و سىفاتەكانىدا،
ۋنەلە كار و كىرەۋەكانىدا، چۈن بەدىھىنەرىكى كامىل دەچۈندىت بەبەدىھىنراۋىكى
ناتەۋاۋ؟! - تعالى الله عن ذلك -.

(فإنه سبحانه أعلم بنفسه وبغيره) ئەمەش تەلىل و پرونىكرىنەۋەى ھۆكارى
ئەۋەيە كە پىشتىر باسكرا لەۋاجبى ئىسپاتكىرنى ئەۋەى خودا بۆ خۆى ئىسپات كىرۋە
لەسىفاتەكان و رىگرىكىرنىشە لەشۈپھاندنى خودا بەبەدىھىنراۋەكانى، جا كاتى خودا
زاناتىر بىت بەخۆى و زاناتىر بىت لەكەسانى تر بەخودى خۆيان، ئەۋكات ۋاجب و
پىۋىستە ئەۋ سىفاتانەى بۆ ئىسپاتكىرىت كە بۆ خۆى ئىسپات كىرۋە، ھەرۋەھا
ئەۋەش كە پىغەمبەرەكەى ﷺ بۆى ئىسپات كىرۋە .

دروستىكراۋەكان ھىچ كامىان عىلم و زانىارى تەۋاۋيان بەخودا نىيە و پەى بەزاتى
خودا نابەن، خودا ۋەسف گەلىكى كاملى ھەيە كە ئەقلى ھىچ دروستىكراۋىك پەى
پىنابات، بۆيە پىۋىستە لەسەرمان پازى بىن بەۋەى خودا خۆى پازى بوۋە پىنى بۆ

(۱) واتە: گەراندەۋەى شت بۆ ھاوشىۋەكەى ، «المعجم الوسيط» ، وانظر: «مجموع الفتاوى»
(۱۴ / ۴۴) .

خودى خۆى، چونكه بهراستى ئەو خۆى باشتەر دەزانىت چ شتىك شایستەى و گونجاوه بۆى، ئیمە ئەو شتە نازانىن و پەى پینابەین.

خوای پەرورەدگار: (أصدق قیلاً، وأحسن حدیثاً من خلقه) ،واتە: راستگوترینه، وجوانترین وتەى هەیه بەبەر واورد بەدروستکراوهکانى، جا ئەو هەى هەوالى لەبارەوه داوه راست و هەقه و پتویستە لەسەرمان بەراستى بزانین و بەرهه‌لستى نەکهین، ولەفزه‌کانى جوانترین لەفزن و پاراوترین و پەوانیترترین و پروونترین، بەراستى بەجوانترین شیوه پروونى کردوووه‌تەوه چ ناو و سیفاتىك لایه‌ق و گونجاون بۆى، بۆیه پتویستە ئەوه قەبول بکهین و تەسلیم بین پتۆ.

باوەربوون بە راستگۆيى ھەموو پىغەمبەران

ثُمَّ رُسُلُهُ صَادِقُونَ مُصَدِّقُونَ؛ بِخِلَافِ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ.

پاشان پىغەمبەرانى ئەوانەى راستگۆ و بە راستزانراون بە پىچەوانەى ئەوانەى كە قسە گەلىك لەبارەى خوداوە دەكەن كە نایزان و زاباریان لەبارەى ھەو نىيە.

شەرح

(ثم رسله صادقون مصدوقون)، ئەمە عەتفە لەسەر ئەم وتەىيى : (فإنه أعلم بنفسه .. إلخ)، جا راستى (الصّدق) : مۆتابەقە و ھاوتایى خەبەرە بۆ واقع، واتە: راستگۆن (صادقون) لەوێ ھەوالیان لەبارەى خوداوە داوە و، بە راستزانراون (مُصَدِّقُونَ) : لەوێ كە بۆیان ھاووە لەنىگا (وہ حى) لەرپىگای فرىشتەكانەو؛ لەبەر ئەوێ لەلای خوداوە، ئەوان لەلای خۆیانەو و بەئارەزووى خۆیان ھىچ نالین لەبارەى خوداوە. ئەمە بەھىزكەرى سەنەدى پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام)، ئەوان ھەقیان پىوتراوە و گەياندووینە بەخەلك، بۆیە پىویستە قەبولکردنى ئەوێ كە لەبارەى خوداوە گوتووینە و وەسفیان کردوو و، ئەوان (بخلاف الذين يقولون عليه ما لا يعلمون) واتە : بە پىچەوانەى ئەوانەن كە شتانىك دەلین لەبارەى خودا و ناو سىفاتەكانیەو بەبى ھىچ بەلگەىك، بەلكو تەنھا بە گوێرەى گومان و خەيال ولىكدانەوێ خۆیان یاخود لەرپىگای ئەوێ كە شەیتانەكان پىیان رادەگەینن ھاوشیوێ ساحب و فالگرە درۆزنەكان و بیدەچى و زىندىقەكان^(١) و كاهین و ئەستىرەناسان^(٢) و زاناخراپەكان،

(١) زىندىقەكان: ئەوانەن كە لەسەرەتای ئىسلام دا پىیان دەوترا (موناڤىق) ولەنىو خەلكدا دەژيان، و كاتى ھەلىكىان بۆ رپىكەوتايە شەر و خراپەيان دەردەكەوت و دژى ھەق و ھەلگرانى خوى گىف دەكردەو، ھەروەك لەم سەردەمەشدا ھەن و بوونيان ھەيە.

هەر وەك خەلىق پەرەردىگەر فەرەمۇيەتى: ﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۖ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۖ يَقُولُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴾ [الشعراء: ٢٢١، ٢٢٣]،
 واتە: ئايا پىتان بلىم شەيتانەكان بۆلەي كى دىن؟ ئەوان بۆلەي پياۋىكى زۆر درۋزىن و
 بوختانچى و گوناھكار دادەبەزىن، وەك خوتان ئەيانناسىن، نەك بۆلەي موحەممەد
 ﷺ كە چەندە راستگۆ و دەستپاكە، گۆي لە فرىشتە رادەگىر و، پاشان ھەرچى
 دەبىستىن دەيدەن بەگۆيى فالچى و دۆستەكانى خوياندا، بەلام لە ھەمانكاتدا زۆر
 بەشيان درۋزىن و بۆ خوشيان شتى كەي تىكەل دەكەن، كەواتە: ئىو بەروايان پى
 مەكەن.

ھەر وەھا فەرەمۇيەتى: ﴿ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴾ [البقرة: ٧٩]، واتە: وەيل و سزاي سەخت، بۆ ئەوانەيە كە بەدەستى
 خويان تەورات دەنوسنەو، پاشان دەلىن: ئەمە لە لاي خواو ھاتوو.
 جا كاتى كە خدا (جل جلاله) زانتر بىت بەخۆي و جگە لەخۆي، و راستگۆترىن
 بىت و، جوانترىن و تەي ھەيە بەبەرەورد بەدروستكراو ھەكانى و، پىغەمبەرەكانى (عليھم
 الصلاة والسلام) راستگۆين لەھەموو ئەو ھەواليان لەبارەو داو و، پەتى
 پەيوەندىان نيوان ئەوان و خدا ئەو ھەيە كەو ھيان بۆ دىنيت فرىشتە راستگۆ و
 بەرپزەكان بىت، ئەوا پىويستە پەنا بەرىنە بەر ئەو ھەيە خدا و پىغەمبەرەكەي فەرەمۇيانە،
 بەتايبەت لەبابەتى ناو و سىفاتەكانى خودادا؛ جا نەفى بىت ياخود ئىسپات،
 وپەتكرەنەو ھەيە ئەو ھەيە بىدەچى و كەسە گومراكان دەلىن گوايە مەجاز لەناو و
 سىفاتەكانى خودادا ھەيە و بەچەندان رىگا و بيانوو، وپشتيان كىرەو ھەيە ئەو ھەيە كە

(١) ئەستىرەناسان: شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە دەلىت: ئەستىرەناسى پىشت بەستە بە ھالەتە
 گەردوونىەكان لەبارەي پروداو ھەكان كە لەسەر زەویدا پروو دەدەن و دىنە بوون. بىروانە: فتح
 المجد (٣١٤)، و مجموع الفتاوى (١٤١/٣٥).

پێغه مبه‌ران هیناویانه، به‌پشت به‌ستن به‌هه‌واو و ئاره‌زووی خۆیان یاخود
 لاسایکردنه‌وه و ته‌قلیدی که‌سانیکێ گومرا ده‌که‌ن که‌ شیاوی لاسایکردنه‌وه و ته‌قلید
 کردن و پشت پێ به‌ستن نین.

عهیب و ناتهواویهیی که پیچهوانه و دژی تهواوی و کاملی خودان، وهك نهفی کردنی
 هاویهش و هاوهل نوستن و خهوهنوچی و مردن و هیلاك بوون.. هتد.
 ههروهها ههرچی (الإثبات)یشه : بریتیه لهئیسپاتکردنی سیفاتی کامل و وهسفی
 جوان، هاوشیوهی ئهوهی لهم دوو ئایهتهدا هاتووه : ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٢٣) هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿[الحشر: ٢٣، ٢٤]، واته: خوا (الله) ههر
 ئهوهیه - که بیجگه لهو- هیچ پهراویکی تر به ههق نیه پاشاو فهزمانهواى ههموو
 بوونهوهره، خاوهنی تهواوی ئیش و کاره، پاک و بیگهردهو بیخهوشه له ههر
 سیفتهیکی ناشیرین ئاشتیدهرو دلنیاکهره، پهيامبهران و ئیماندارانی ئهمین کردووه له
 سزای خوی چاودیرو پارێزهری دروستکراوهکانیهتی و هیچ شتیکی لی وون نابیت
 دهسهلاتدارو به زهبره خاوهن شکوو مهزنه، ههموو هیژیک دهشکینی و، هیچ شتیک
 نیه بهرگهی بگریت شایشتهی ههموو کیریایی و گهورهیی پاکیی و بیخهوشی بو ئه
 خوایه لهوهی ئهوانه دهیکهه به شهریک بوی. ههر ئهوه پهراوو دروستکارو
 بهدهینهری بی وینه ههرئهوه وینهکیش و دیمهه بهخش، به ههر شیوهیهک خوی
 بیهوی نهخشهی دهکیشی: جوان، ناشیرین، کورته بالا، کهلهگهت، رهش پیست..
 هتد. ههموو ناوه جوانهکان بو ئهون. زاناکان دهلین: ناوه پیروژهکانی خوا
 (توقیف)ین، واته: دهبی خوا ههر بهو ناوانهوه ناو بیری که له قورئان و سوننهتدا

کاملی گهورهیی و تاک و تهنهایی خودایه لهسیفاته کامل و تهواوهکانیدا، ونهفی کردنی
 بندهسهلاتی (العجز)؛ بو ئیسپاتکردنی کاملی هیژ و توانای خودایه، ونهفی جههل و نهزانی؛
 لهپیناو ئیسپاتکردنی بهر فراوانی و گشتگیری عیلم و زانیاری خودایه، ونهفی کردنی
 خهوهنوچکی و خهو و مردن؛ لهپیناو ئیسپاتکردنی کاملی زیان و قهیومیهتی خودایه . وبهم
 شیوهیه.

هاتون، كەوابو ناپەوايە بە ئارەزووى خۆمان ناوئىكى بۆ ھەلبىزىرىن، يان سىفەتتىكى بۆ دابىنىن، ئەو بەو ھەو ناوى خۆى نەبرىدىت، ۋەك: ئەندازىار، پزىشكى دلەكان، ھىز.. ھتد! ھەرچى لە ئاسمانەكان و، لە زەویدايە پاك و خاۋىنى و بى خەوشى ئەو ئەلەين و ھەر ئەۋىشە خاۋى بالآ دەستى كارجوان و كارزان، ھەموو شتىكى لە جىگائى خۆيدايەو، زولم و ستەمىش لە كەس ناكات.

جگە لەمانەش لەوانەى كە نووسەر لەداھاتوودا چەند نموونەيەكيان بۆ دىنئەو ھەروەھا برگەى : (فلا عدول لأهل السنة والجماعة عما جاء به المرسلون) واتە : ھىچ دەرچەيەكيان نىيە، و لەو لانادەن كە پىغەمبەران ھىناۋيانە، بەلكو شوئىن پىيان ھەلدەگرن و، شوئىن رىئوئى و نوورەكەيان دەكەون، لەوانە ئىسپاتكردنى سىفەتى كەمال بۆ خودا و بەپاكرائىتى لەھەر شتىك كە شاىستەى زاتى (اللە) نىيە چونكە بەراستى پىغەمبەران ئەو ئەسل و بنەما گەورەيەيان يەكلایى كردوۋەتەو ھەرچى دوژمنانى پىغەمبەرانىشە ئەوان لەو لايان داو ھەراستەپى پىغەمبەران نەماون و توشى جۆرە ھەلدەر و لادان بوون .

ھەروەھا برگەى : (فإنه الصراط المستقيم) تەعلیل و پروونكردنەو ھۆكارى ئەو قسەيەتى كە دەلئت : (فلا عدول لأهل السنة) واتە : لەبەرئەو ھەو بەرنامەى كە پىغەمبەران ھىناۋيانە ھەر ئەو ھەق و راستى و (الصراط المستقيم) ھە، و (الصراط المستقيم) : برىتە لەو رىگا رىك و موعتەدىلەى كە رىچكەى لىنابىتەو ھەو دابەش نابىت بۆ چەند كوئىرە رىيەك، ھەر ئەو ھەش كە لەم ئايەتە

پىرۆزەدا ئەماژەى پىدراو ھە : ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحة: ٦] ، واتە:خوایە رىنمايىمان بكە بۆ رىگەو رىبازە راستەكەى خۆت كە ئايىنى پىرۆزى ئىسلامەو شارەزەمان بكە، ھەو لەسەر ئەو رىيەش بەھەمىشەى سەقامگىرو دامەزراومان بكە.

ھەروەھا ئايەتى : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ [الأنعام: ١٥٣] ، واتە:ئەم ھىلە راستەيە بەرنامەو رىبازەكەى منە،

دەسا ئۆزى ئىمانداران ! ھەمىشە شۆينى بىكەون و ھەر بەودا بىچن . ومەكەونە
 شۆينى پىچكەكانى تر، ئەوسا لە شا پىگەكەى خوا بىرازىن و پەراگەندە بىن .
 ھەر ئەمەشە كە پۆزانە لە ھەموو پىكاتىكى نوێژەكانماندا دوو بارەى دەكەنەوہ و داوا
 لەخودا دەكەين پىنوئىمان بىكات بۆى .

صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ.
 رېڭا و رېبازى ئەوانەى كە خودا نىعمەتى بەسەرا دابارانداون لە پىڭەمبەران و
 راستگويان و شەھيدان و پياوچاكان.

شرح

واتە : ئەو رېڭا راستەى كە پىڭەمبەران پىي ھاتوون لە بىروباوەر و جگە لەویش،
 ئەھلى و جەماعە پەپرەوى دەكەن و ئەوھش (صراط الذين أنعم الله عليهم) واتە :
 رېڭاى ئەوانەى كە خودا نىعمەتى تەواوى پىي بەخشيون كە گرێدراوە بەخۆشەختى
 ھەتا ھەتايەو، ئەوانەش ئەوانەن كە خودا فرمانى پىكردووين داواى لى بكەين
 رىئوئيمان بكات بۆ رېڭا و رېبازەكەيان.

﴿ثم چوار تاقمە ئەوانەن كە نىعمەتى تەواويان پىي بەخشاوە :﴾

۱- پىڭەمبەران (النبیون) : جەمعى (نبى)یە، ئەوانە ئەو كەسانەن كە خودا تايەتى
 كردوون بە پەيامەكانى و گەياندننى بە بەندەكانى و پىشتەر پىناسەكەيمان كرد .

۲- راستگويان (الصديقون) : جەمعى (صديق)ە، كە ئەویش ئەو كەسەىە كە زیاد
 لە ھەد راستگويە و بە راستخەرەوہیە، واتە : زیاد لە ھەد خۆى ملكە چى پىڭەمبەرە ﷺ
 لە گەل بوونى ئىخلاسىكى تەواو لە گەل خودادا .

۳- شەھيدان (الشهداء) : جەمعى (شہيد)ە، كە ئەویش ئەو كەسەىە كە لە پىناوى
 خودادا كوژراوە، ناوى نراوە شەھید؛ لە بەرئەوہى شايەتى بە ھەشتى بۆ دراوە،
 ھەر وەھا لە بەرئەوہى فرىشتەى رەحمەت شايەت و ئامادەى بردنى رۆحەكەى دەبىت.

۴- پياوچاكان (الصالحون) : جەمعى (صالح)ە، كە ئەویش ئەو كەسەىە كە
 مافەكانى خودا و بەندەكانى خودا بە جى دىئىت .

جا وشه‌ی (الصراط) هندی جار ئیزافه ده‌کریته لای خودا و ده‌دریته پالی وه‌ك
 ئه‌م ئایه‌ته: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ [الأنعام: ۱۵۳] ؛ واته: ئه‌م هیله
 راستیه به‌رنامه‌و ریبازه‌که‌ی منه، ده‌سا ئیوه‌یش ئه‌ی ئیمانداران ! هه‌میشه شوینی
 بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن. چونکه خودا خوی دایناوه و ته‌شرعی کردووه، هندی
 جار ئیزافه‌ده‌کریت و ده‌دریته پال به‌نده‌کان، هه‌روه‌ك له‌م ئایه‌ته‌دا هاتووه: ﴿صِرَاطَ
 الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ [الفاتحة: ۷] ؛ واته: ریی ئه‌و که‌سانه‌ی که نازو نيعمه‌ت و
 به‌خششی خۆت به‌سه‌ردا رشتوون - له‌په‌یامبه‌ران و، راستگۆیان و شه‌هیدان و
 پیاوچاکان-. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان گرتوویانه و په‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن. وله‌فه‌رمایشی ﴿صِرَاطَ
 الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئاماژه و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ك به‌دی ده‌کریت به‌هاوه‌ل و هاوده‌نگ
 له‌سه‌ر ئه‌و ریڭگایه، که ئه‌وانیش بریتین له‌وانه‌ی خودا نيعمه‌تی به‌سه‌را داباراندوون
 له‌پیغه‌مبه‌ران و، راستگۆیان و، شه‌هیدان و، پیاوچاکان، له‌پیناو ئه‌وه‌ی مروّف کاتی
 ئه‌م ریڭگایه ده‌گریته‌به‌ر هه‌ست به‌ته‌نهایی و غه‌ریبی و بیکه‌سی نه‌کات، بیگومان
 مروّف هه‌ست به‌ته‌نهایی ناکات و دلته‌نگ نابیت کاتی که هه‌ست بکات هاوه‌لانی
 له‌سه‌ر ریڭگایه‌که: پیغه‌مبه‌ران و راستگۆیان، و شه‌هیدان، و پیاوچاکانه .
 پاشان شیخ (په‌حمه‌تی خوی لی بیت) چه‌ند نموونه‌یه‌ك له‌قورئان و سوننه‌ت
 ده‌خاته‌روو که ئیسپاتکردنی ناو و سیفه‌ته‌کانی خودای له‌خۆ گرتووه و له‌م به‌ش و
 خالانه‌ی خواره‌وه‌دا خوی ده‌بینیته‌وه:

بەشى يەكەم

بەلگەى ناو و سىفاتەكانى خودا لە قورئان و سوننەتدا

[۱] جەمەع كردن لەنيوان ئەفى و ئىسپات لەوەسفکردنى خۆى

پەرورەدگاردا:

وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ الَّتِي
تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، حَيْثُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ
يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (۳) لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (۴)﴾

﴿(۴)﴾ [الإخلاص: ۱، ۴]. وئەوێ کە پەرورەندی بەم بابەتەووە هەبێ ئەوێە کە خۆى
پەرورەدگار لەسورەتى ئىخلاصدا هیناویەتى لەوێ وەسفى خۆى پیکردووە ئەو
سورەتەى کە مانا و مەبەستى سێهە کى قورئانى لەخۆ گرتووە هەرۆه دەفەرمویت:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ئەى موحەممەد! ﷺ بلی: ئەو پەرورەدگارەى کە من

دەپەرستم، تاک و تەنیاوە، هاوێ و هاوێشی نیه. ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ئەو خواوە کە
ناوى (الله)یە، جینگای هیواو ئومێدەو، بێ نیازیشە، هیچ کەسیکیش - بێ لەو - شیاوی
ئەووە نییه گێروگرفته کان بێرێتە لای بۆ چارەسەر، هەر ئەو زاتە گەرەبەشە، کە دەبێ

هەر بۆلای ئەو بگەرێنەووە. ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ کەسى لى نەبوووە، هیچ
رۆلەبە کى نیه - وەک جوله کەو گاورو بتهرستە کان دەلێن -، چونکە خوا زۆر بلندو
پاک و بێخەوش و دوورە لەو جۆرە بیرو بۆچوونانە و لە کەسێش نەبوووە بێ دایک و
بابە، چونکە هەموو شتیکی لە دایک بوو تازەو نوێیەو، سەرەتایە کى هەبە، خۆ خوایش

بێ سەرەتاو (ئەزەل)یە. ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ، كُفُوًا أَحَدٌ﴾ و هەرگیز هیچ کەسێک
هاوشیوەو هاوتای نیهو، کەسى ناتوانی بەر هەلستی بکات.

شهرح

(وقد دخل في هذه الجملة) واته : ئه وهی که پیشتر باسکرا که ئه ویش وته که ی بوو که گوتی : (وهو سبحانه قد جمع فيما وصف وسمى به نفسه بين النفي والإثبات) ، جا لیږدها دهیه وی به لگه ی قورئان و فهرمووده بینیته وه له سهر ئه وه و ، به سوره تی ئیخلاص دهستی پیکرد ؛ ئه وه ش بو ږیز و گه وړه ی ئه م سوره ته ده گه ږیته وه ، هوکاری ناوانه که شی بو ئه وه ده گه ږیته وه که تایبه ته به سیفاته کانی خودا ، هه روه ها له بهرئه وه ی خاوه نه که ی ږزگار ده کات له هاوه لدانان بو خودا .

برگه ی : (التي تعدل ثلث القرآن) واته : وه ک سییه کی قورئانه ؛ ئه وه ش له بهرئه وه ی قورئان سی مانا و مه به ستی سهره کی له خوگرتووه که ئه وانیش ته وحید و چیروک و ئه حکامه ، ئه م سوره ته سیفه تی (الرحمن) ی له گرتووه ، وتایبه ته به ته وحید بویه هاوشیوه ی سییه کی قورئانه ، به لگه ش له سهر ئه وه ی هاوشیوه ی سییه کی قورئانه ئه و فهرمووده یه یه که پیشه وا بوخاری له ئه بو سه عیدی خودریه وه (خوا لپی رازی بیت) گپراویه تیه وه و ده لیت : «أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ يَرُدُّهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ غَدَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالُّهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدُلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ»^(۱) ، واته : پیاویک گوئی له پیاویک بوو ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ده خویند و دوو باره ی ده کرده وه ، دوا ی ئه وه ی به یانی به سهر دا هات ، ئه و پیاوه هات بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ ئه وه ی بو باس کرد ، وه ک ئه وه ی ئه و پیاوه - واته : ئه و پیاوه ی که گوئی له پیاوه که بوو (قل هو الله أحد) ده خویند و دوو باره ی ده کرده وه - ئه وه ی به که م ده زانی ! پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : سویند بی به وکه سه ی گیانی منی به دهسته خویندنی سوره تی ئیخلاص

(۱) رواه البخاري، كتاب الفضائل، باب: فضل ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ برقم (۵۰۱۳).

خیری یه ک له سه رسیی قورئانی ههیه. پێشهوا ئیبنولقهیم (پهحمهتی خوای لی بیت) دهلیت: ئهوه فرمودانهی که لهبارهی ئهوهوه هاتوون گوایه بهئندازهی سییهکی قورئانه ئهوهنده زۆرن دهگه نه هدی موتهواتیر^(١).

(حيث يقول) ههروهك خوای پهروهردگار دهفرمویت: ﴿قُلْ﴾ واته: ئهی موحهمه د بلی، ئهمهش بهلگهیه لهسه ر ئهوهی قورئان کهلامی خودایه، خو ئهگه ر کهلامی موحهمه د یاخود کهسیکی تر بوایه نهیده فرموو: ﴿قُلْ﴾ ، ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ، واته: تهنهایه و هیچ هاوهل و وهزیر و هاوبهش و هاوشیوهیهکی نییه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ واته: سهید و مهزنیك که ههموو جوړه گه ورهیی و ریز، وعه زمه تیکی تیدا کوووتهوه، ههموو جوړه سیفه تیکی کهمالی تیدایه، زاتیکه ههموو دروستکراوه کان پرووی تیده کهن و داوای پیداوستی و شته گرنگه کانی ژیانایانی لیده کهن. ﴿لَمْ يَكِلْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ واته: نه مندالی ههیه و نه باوک، ئهمهش وهلامی نه سرانیه کان، وئهو هاوبه شدانه ره ی عه ره بیه که مندالیان ده دایه پال خودا!! ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ واته: هیچ هاوشان و هاوشیوهیهکی نییه و کهس نییه له ئاستی ئه ودا بیت.

﴿ئهوهی شاهد حال بیت لهم سوره ته دا:

ئهم سوره ته هه ریهك له نه فی و ئیسه پاتی له خوگرتوووه، هه رچی فره مایشتی: ﴿اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ئیسه پاته، و فره مایشتی ﴿لَمْ يَكِلْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ نه فییه .

ئهوهی خودا (جل جلاله)

وهسفی خودی خوی پیکردوو له (آیه الكرسي)دا.

وَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي أَعْظَمِ آيَةٍ فِي كِتَابِهِ؛ حَيْثُ يَقُولُ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]. ولهذا كان مَنْ قرأ هذه الآية في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ، ولا يقربه شيطان حتى يصبح.

ئهوهی که وهسفی خوی پیکردوو له گه وره ترین ئایه تی قورئانه کهیدا ههروه که فره ویه تی: (الله) که بی وینه و بی هاوتایه و خاوه نی هه موو سیفاتی کامله، جگه له و هیچ په رستراویکی تری راسته قینه نیه، هه ره ئه وه هه میشه زیندووی راسته قینه و، راگیرکاری بوونه و هه رو به ریوه به ری کاروباری دروستکراوه کانی خویه تی و راوه ستاوه به زاتی خویه وه، نه خه وه نووچکه دای ئه گری و، نه خه و ده بیاته وه، هه رچی هه بی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه رمولکی ئه وه کی بیته- له رۆژی دوایدا- بتوانی شه فاعهت بکات لای ئه و، هه تا ئه وخوی مۆله تی نه دا، دیاره که هه تا ئه وخوی مۆلهت نه دات، هیچ که سییک ناتوانی تکا بکات، هاوبه شدانه ره کان پیان وابوو که: بته کان ده توانن شه فاعه تیان بۆ بکه ن بۆیه ئه یانوت: ئه وهی ئیستا له به رده ستیانایه و دیاره، ئه وهیش که له پاش سه ریانه وهیه و نادیاره، ئه و پی به ئاگایه، واته: کاروباری دونیاو قیامه تیان ته نها هه ره ئه و ئه یزانی هیچ که سیش ناتوانی به پله ی زانیی خوادا بگات، مه گه ر خوا خوی بیه وی، که له سه ر زمانی په یامبه ران شتیکیان بۆ پروون بکاته وه و ئاگاداریان بکا، کورسیی خوا ی گه وره ته واوی ئاسمانه کان و زه ویی داگرتوو ه. (کورسیی) لای زمانه وان ه کان «أهل اللغة» به واتای: ته ختی پاشایه تی هاتوو ه، به لام

ئەو كورسىيەى كە خوا بۆ خۆى قايل دەبى و دەفەرموى: [وسع كرسىه] مەبەست جى پى پەروەردگار خۆيەتى-جل جلاله-، وه پراگرتن و پاراستنى ئاسمانەكان و زەوىى بۆخوا گران و سەخت نىيە و ھەر ئەو بۆندو پاىە بەرزو گەورەيە، لەدەسەلات و توانادا ھاوشانى نىە.

ھەربۆيە ھەركەسىك شەوان ئەم ئايەتە بخوینىت بەردەوام پارىزەرىك لەلايەن خوداوە دەپارىزىت و، شەيتان نزيكى ناكەويتەووە تاووەكو بەيانى بەسەردا دىت.

شەرح

(وما وصف الله به نفسه في أعظم آية في كتابه) واتە: ئەو ەى وەسفى زاتى بەرىزى خۆى پىكردووە لەگەورەترىن ئايەتدا، و ئايەت (الآية) لەپرووى زمانەوانىيەووە واتە: عەلامەت و نىشانە و، لىرەدا مەبەست لىي: كۆمەلە وشەيەكى قورئانە كە جودايە لەئايەتەكانى تر و فاسىلە لەنيوانياندا ھاتووە، ئەم ئايەتەى كە نووسەر ھىناويەتى پى دەوترىت: (آية الكرسي)؛ لەبەر ئەو ەى ناوى كورسى تىدا ھاتووە.

بەلگەى ئەو ەى گەورەترىن ئايەتە لەقورئاندا ئەو فەرموودە صەحيحەيە كە پىشەوا موسلىم^(١) لەئوبەى كورى كەعبەووە (خوا لىي رازى بىت) گىپراويەتيەووە و دەلىت: پىغەمبەر ﷺ لىي پرسى «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ: قُلْتُ: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ». قَالَ فَضْرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ»، واتە: ئەى باوكى مونزىر ئايا تۆ دەزانىت چ ئايەتىك لە قورئانەكەى خوادا گەورەترىنە؟ فەرمووى: وتم: خوا و پىغەمبەرەكەى

ﷺ زاناترن، فەرموى ئەى باوكى مُنْذِرٌ ئايا تۆ دەزانىت چ ئايەتىك لە قورئانەكەى خوادا گەورەترىنە؟ فەرموى: وتم ئەم ئايەتە گەورەترىنە: [اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ]، فەرموى: پىغەبەرى خوا ﷺ كىشای بە سنگمدا و فەرموى: سوپىند بە خوای گەورە عىلم و زانست مزگىنىت ئەدەنى ئەى باوكى مونزىر.

جا ئەم ئايەتە موبارەكە گەورەترین ئايەتى قورئانى پىرۆزە، لەبەرئەوہى باسى گەورەيى خوای پەرورەدگار و باسى ناو و سىفاتەکانى خوای گەورەى تىدايە و پاك راگرتنى خودای تىدايە لەهەر شتىك كە شايستە و گونجاو نەبىت لەگەل زاتى (الله)دا.

فەرمایشتى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واتە: هیچ پەرستراوىك بەهەق نىيە جگە لە الله تعالى، جگە لەو بەندايەتى بۆ هەركەسىك بکرىت ئەوا باتل و ناھەقىە. ﴿الْحَيُّ﴾ واتە: دايم و باقى ئەوہى كە ژيانى بەردەوام و كاملى ھەيە و بەھىچ شىوہىەك مردن و لەناوچوونى بەسەردا نايەت. ﴿الْقَيُّومُ﴾ واتە: ئەوہى بەخودى خوۋى ھەيە و ھىچ كەسىك نەبووہتە ھۆكارى بوونى و، بەدەيھىنەرى جگە لەخۆيەتى و ھەلسورپىنەرى كار و بارەكانيانە، ئەو بى پىويستە لەبەدەيھىنراوہكانى، ئەوان پىويستيان پىيەتى، لەفەرموودەيەكدا ھاتووە كە ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ گەرورەتىن ناوہ^(۱) ئەو ناوہى كە گەر پىي بپارىتەوہ لەخودا وەلامت دەداتەوہ و، گەر پىي داوا بكرىت دەيەخىت؛ لەبەرئەوہى وشەى ﴿الْحَيُّ﴾ دەلالەت دەكاتە سەر سىفاتى زاتى، و ﴿الْقَيُّومُ﴾ دەلالەت دەكاتە

(۱) حسن: أخرجه أبو داود (۱۴۹۶)، والترمذي (۳۴۷۸)، وأحمد (۲۸۱۶۳) عن أسماء بنت يزيد رضي الله عنها، وحسن إسناده الشيخ الألباني.

سهر سیفاتی فیعلی، سیفاته کان هه موو سه رچاوه یان ئەم ناوه بهرز و پیروزهیه^(۱)، وله بهر کاملی و تهواوی قه یومییه تیهت: ﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ وشهی (السنة)، واته: خه وه نوچی (النعم)، که بریتییه له خه ویکی سوک که تهنها چاو دهنویتی و دل به خه بهره، و نوستن (النوم) به هزیتره له خه وه نوچی (السنة)، نوستن برای مردنه، چونکه دلش له گه ل چاودا دهنویتی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: ههرچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه مولکی خودایه و خودا به دیهیناون و هه موویان بهندهی خودان، و خودا خاوهنی جیهانی سه ره وه و خواره وه شه.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي﴾ واته: هیچ که سیک نییه ﴿يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ شه فاعهت و تکا بکات لای خودا، جا وشهی تکا (الشفاعة): له جووت (الشفع) هوه وه رگیراوه، که ئه ویش پیچه وانهی تاکه (الوتر)، جا که سی شافیع و تکا کار تکا و شه فاعهتی خوی له گه ل تکا و شه فاعهتی غهیری خویدا جووت دهکات و ده بیته شهفع و جووت دواي ئه وهی که تاک و ویتربوو، وشه فاعهتیش: تکا کردن و داوا کردنی خیره بو کهسانی تر، بهومانایهیی: که سیک باوه پردار داوا له پهروهردگاری بکات له توانی و سه ریچییهکانی هه ندی له باوه پرداران ببوو ریت، به لام شه فاعهت مولکی خودایه و ناکریت ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾، واته: جگه به فەرمان و ریپیدانی خوی نه بیته، ئه وهش له بهر گه ورهیی و کیریائی زاتی الله (تبارک وتعالی)، هیچ که سیک توانای شه فاعهت و تکای نییه دواي ئه وه نه بیته که خودا ریگای ده دات.

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ واته: زانست و عیلمی خودا ده ورهیی ههرچی کار و باری رابردوو و داهاتووشی داوه، هیچ شتیک له وانه شاراوه نییه لای.

(۱) پیشه وایینولقهیم (په حمهتی خوی لی بیت) ده لیت: شیخی ئیسلام ئیین تهیمیه پوژیک پیی گوتم: ئەم دوو ناوه بهرزه - که (الحي والقيوم) - کاریکه ریه کی گه وره یان له سه رژیانی مروف ههیه. تهذیب مدارج السالکین (۱/۳۸۸).

﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ واته : بهنده کان هیچ شتیک له باره ی عیلم و زانستی خوداوه نازانن مه گهر ئه وه نه بیّت که خودا له ریگای پیغه مبه رانی فیری کردوون و پیی ئاشنا کردوون و به چهندان ریگا و هوکاری جودا . ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی خودا و تراوه : عهرشه ، و جگه له وهش و تراوه ، و بوچوونیک ههیه ده لیّت : شوینی پیی خودای پهروه ردگاره ^(۱) ، ئه وه کورسیه هینده گه ورهیه گه ورهیه که ی به ئه ندازه ی ئاسامانه کان و زهوی ده بیّت .

﴿وَلَا يُوَدُّهُ حِفْظُهُمَا﴾ ، واته : پاراستنی زهوی و ئاسمانه کان و ئه وهش تیدایه تی هیچ بارگرانی و ناره حه تییه که بو خودا درووست ناکات ، ئه وهش به هو ی کاملی و تهواوی قوه ت و هیز و توانای خوا ی تهعالا .

﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ﴾ واته : خودا به رزی و بلندی و پایه به رزی ره های ههیه ، له بهر ئه وه ی له سه رووی هه موو مه خلوقاته وهیه و ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾ [طه : ۵] ، واته : به سه ر عه رشدا به رز و بلند بوته وه . و خودا به رز و بلند له پله و پایه دا و هه موو جو ره سیفه تیکی کاملی و جوانی تیدا کو بو وه ته وه ، به رزه له هیز و توانادا ، ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا ههیه و هه ل سو ری نه ری هه موو شتیکه و هیچ شتیک نییه ریگر بیّت لیی ﴿الْعَظِيمُ﴾ ئه وه ی که هه موو سیفه تیکی گه وره یی و عه زه مه تی تیدایه ، گه وره یی ره ها و کاملی ههیه ، به گه وره دانراوه لای پیغه مبه رانی و فریشته کانی و بهنده باوه رداره کانی ، جا ئایه تیک ئه م هه موو مانایه یی له خو گرتبیّت بیگومان شیایو ئه وهیه

(۱) صحیح موقوف : ئیبن عه باس ده فهرمویت : «الْكُرْسِيُّ: مَوْضِعُ الْقَدَمَيْنِ، وَالْعَرْشُ لَا يَقْدَرُ قَدْرُهُ إِلَّا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ» رواه الحاكم في المستدرک (۲/ ۲۸۲)، وقال إنه على شرط الشيخين، وقد روي مرفوعا، والصواب أنه موقوف عن ابن عباس. واته : کورسی جی پیی پهروه ردگاره ، وه عهرشیش ئه ندازه که ی بیجگه له خودا که س نایزانی .

گه وهرترین ئایهت بیت له قورئاندا و، خوینه ره که ی له شهر و خراپه و شهیتانه کان
پارزیت.

﴿ نه وهی تینی ده کریت : ﴾

له م ئایه ته دا خوا ی پهروه ردگار وه سفی خودی خو ی کردوو و ههریهك له نه فی
و ئیسپاتی پیکه وه هیناوه، له لایهك ئیسپاتی سیفه تی کاملی و ته واوی تیدایه و
له لایه کی تره وه نه فی نه قص و ناته واوی له خو ی گرتوو، له فه رمایشتی : ﴿ اَللّٰهُ لَا
اِلَهَ اِلَّا هُوَ ﴾ نه فی ئولو هییه ت کراوه له ههرچی خه لکه و له گه لیشیدا ئیسپاتی
ئولو هییه تی تیدایه بو الله. و له فه رمایشتی ﴿ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴾ ئیسپاتی ژیان و قه یومیه ت و
بینیازی خودای تیدایه له خه لك و هه موو بوونه وهر، و له فه رمایشتی : ﴿ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ ﴾ نه فی خه وه نوچکی و نوستن کراوه له خودا، و له فه رمایشتی : ﴿ لَهُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ﴾ ئیسپاتی مولکداری کامل و ته واوی تیدایه بو الله،
وله فه رمایشتی : ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖٓ ﴾ نه فی تکا و شه فاعه تی
له خو گرتوو مه گهر به ئیزن و رپییدانی الله نه بیت ؛ ئه وهش له بهر کاملی له گه وهری
وعه زه مه ت و بی پئویستی له دروستکراوه کانی، و له فه رمایشتی : ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾ ئیسپاتی کاملی عیلم و زانستی خودای له خو گرتوو جا رابردوو بیت و
رووی دابیت یا خود داها توو بیت وهیشتا نه ها تبیته بوون، و له فه رمایشتی : ﴿ وَلَا
يُحِيطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَاءَ ﴾ پروونکردنه وه ی پئویستی خه لك به خودای
له خو گرتوو، ههروه ها ئیسپاتی بی پئویستی خودا له وان، و له فه رمایشتی : ﴿ وَسِعَ
كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضُ ﴾ ئیسپاتی کورسی و کاملی گه وهریی وریزداری له خو
گرتوو، له گه ل بچووکی و بیده سه لاتی دروستکراوه کان له ئاستی زاتی ئه ودا،

وله فەرماشتی: ﴿وَلَا يَتُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ نه فی لاوازی و بیتوانایی و بیده سه لاتی و ماندوو بوونی کردوو له زاتی (الله)، وله فەرماشتی: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ئیساتکردنی به رزی و گه ورهیی خودای تیدایه .

ووتهی نووسهر (په حمه تی خوا ی لی بیت) که ده لیت : (ولهذا كان من قرأ هذه الآية في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ ولا يقربه شيطان حتى يصبح) ئاماژه به وهی پیشهوا بوخاری له سه حیحه کهیدا^(۱) له ئه بوهورهیره وه (خوا لی پازی بیت) گپراویه تیه وه و تئیدا هاتوو: «إِذَا أُوْتِ إِلَىٰ فِرَاشِكَ فَأَقْرَأِ آيَةَ الْكُرْسِيِّ، ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُكَ شَيْطَانٌ حَتَّىٰ تُصْبِحَ».

واته: ئه گهر چو ته سهر جیگا کهت (آیه الكرسي) بخوینه و ته واوی بکه، چونکه پارێزهر یت له لایه ن خوا وه له گه لدا ده بیت و شهیتان نزیکت نابیته وه تا به یانی. جا وشه ی شهیتان بو هه موو که سیکی یاخی و له فەرمانی ده رچوو به کار دیت له جن و مرووف، وله (شطن) ه وه هاتوو که به مانای دوور که و تنه وه دیت و بویه ناوی نراوه شهیتان چونکه دووره له په حمه ت و به زهیی خودا .

(۱) فی باب (صفة إبليس وجنوده) (۴۰۴ / ۶) معلقا، ووصله النسائي في «عمل اليوم والليلة» (۹۵۹) وغیرهما، انظر: «فتح الباري» (۴/۶۱۴).

[۲] جه مع کردن له نیوان به رزی و بلندی ونزیکى و نه زهلى و نه به دییه ت وهه تا هه تایی زاتى (الله)

فه رمایشتى : ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الحديد: ۳) ، واته: هه ر ئه ویشه یه کهم که هیچ شتیک له پیشیه وه نیه، دوا هه مینیش هه ر ئه وه که هیچ له پاشیه وه نیه، و بوونى ئاشکرا به به لگه کانى هه ر ئه وه، واته: له ژوور ئه وه وه ئاشکرا تر نیه، وه په نهان به هه قیقه ت و کونه ی له دروستکرا وه کانى ئه وه، که له وه په نهان تر نیه، هه ر ئه ویش زانایه به هه موو شتیک (له گه ردیله یه که وه تا وردتر) ئاگاداریه تیی.

شهرح

فه رمایشتى : ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ..﴾ پیغه مبه ر ﷺ له وه فه رمووده یه کدا که پیشه وا موسلیم گپراویه تیه وه^(۱) ته فسیری ئه م ئایه ته ی کردووه و فه رموویه تی: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ..» واته: خوایه هه ر تۆ یه که مینیت و هیچ شتیک له پیشته وه نییه وه، هه ر تۆیش دوا هه مینیت و هیچ شتیک له پاش تۆ وه نییه، هه ر تۆ بالاده ستیت، هیچ شتیک له سه رووی تۆ وه نییه، هه ر تۆ په نهان و ئاگاداری نهینیه کانى خه لکیت، هیچ له تۆ شارا وه نییه، قه رز و قۆله مان له سه ر لابه ره وه، له ده ست هه ژاری رزگارمان بکه.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الذکر والدعاء والتوبه والاستغفار، باب ما یقول عند النوم وأخذ المضجع، حدیث: (۲۷۱۳).

جا پیغه مبه ر ﷺ ته فسیری ئەم چوار ناوهی زۆر به کورتی و پروونی کردوو، لەم ناوانەدا په بێردنی خودا ههیه به هه موو شتیک، بۆنموونه له ناوی (الأول والآخر) په بێردن (ئیحاته) ی زه مانى ههیه، وله ناوی (الظاهر والباطن) په بێردن (ئیحاته) ی جیگا و مه کان ههیه .

پیشه وا ئیبنولقهیم (په حمه تی خوی لی بیت) ده لیت: (ئەم چوار ناوه به رانه رن: دوو ناوی ئەزه لی هه تا هه تاییه و دوو ناوی بۆ به رزی و نزیکیه تیه جا له پیش بوونی خودا له پیشه وهی هه موو شته کانی تره جگه له خوی و، مانه وه و ئەزه لیه تی خودا جیگیره و هه رگیز کۆتایی نایه ت و دواى هه موو شته کان و له ناوچوونی به سه ر نایه ت، جا له پیشینه یی خودا: هه بوونی هه تی پیش هه موو شتیک و، دوايه مینه تیشی: مانه وه یه تی دواى هه موو شتیک و، زاهیره تیشی: به رزی و علویه تی به سه ر هه موو شتیکدا، مانای دیار (الظهور) واده خوازیت به رز (العلو) بیت، زاهیری شتیک: ئەوه یه که له سه ره وه یه تی و، باتنیه تی خودا: په بێردنیه تی به هه موو شتیک و نزیک بوونه لی به شیویه که له خودی شته که بۆ شته که نزیکتره، ئا ئەوا نزیکى په بێردنی گشتگیره) (۱).

فه رمایشی: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: زانستی خودا ده وری هه موو شتیکى داوه جا ئەو شته شتی رابردوو بیت یاخود ئیستا و داهاتوو، له جیهانی سه ره وه بیت یاخود جیهانی خواره وه، دیار و ئاشکرا بیت یاخود شاراه و نادیار هه یج شتیک له خودا ون و نادیار نیه ته نانه ت به ئەندازه ی گه ردیله یه که له ئاسمانه کان و زه ویدا .

ئه وهی تیبنی ده کریت له م ئایه ته پیرۆزه دا:

ئیسپاتکردنی ئەم ناوه جوانانه، که واده خوازیت خودا ئاگاداری هه موو شتیک بیت له هه موو زه مان و کات و جیگایه کدا و ئەندازه گیرى و نه خشه سازى بۆهه موویان کردبیت و هه موویان به رپۆه به ریت.

وفەرماشتی : ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ۝٥٨ ﴾ [الفرقان : ٥٨] ، واتە : وه پشت ببهسته بهو زیندووویی که هەرگیز نامریت، وفەرماشتی : ﴿ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝١ ﴾ [سبأ : ١] ، واتە : وهو کاربه جی و به ئاگایه .

شەرح

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ﴾ پشت ببهسته بهو زیندووویی که هەرگیز نامریت، واتە : کاره کانت بهو بسپیره، و (التوکل) له پرووی زمانه وانیه وه^(١) واتە : کارپیسپاردن و سهرپشک کردن (التفویض) ، دهوتریت : (وکلت أمری إلى فلان أي فوضته) واتە : کاری خۆم دایه دهست فلان واتە پیم سپارد و سهرپشکم کرد. و ماناکه ی له پرووی شهرعه وه : گریدانی دلّه به خوداوه و پشت بهستنه پیتی له هینانی خیر و چاکه و دوور خستنه وهی خراپه و زیان و، پشت بهستن به خودا جوړیکه له جوړه کانی عیادهت و واجبه، پینچه وانیهی گرتنه بهری هوکار و سه بهب نییه، به لکو به ته واوی هاوته ریه له گه لی. بویه سیفه تی ژیان (الحیة) ی به تایبهت هینا وهك ئاماژه یه كه به وهی ته نها كه سی زیندوو (الحي) له جیگای متمانه یه بو ده سخستنی مه سلّه حهت و خیر. ژیانیه هه تا هه تاییه و بهرده وام بوونی نییه جگه بو خودا نه بیته و، ههرچی ئه وان هه كه زیندوون ئه وان ه زیندوو یه تیه که یان کاتیه، ئه وان ه کاتی مردن ئه وان ه ی پشتیان پینان به ستوون سهرگه ردان ده بن .

(١) «النهج الأسمى» (٤٥٥) ، و «تهذيب مدارج السالكين» (٥٣٣) .

﴿ شایەتە ئایەتە پیرۆزەدا:﴾

ئەم ئایەتە ئیسپانی ژبانی کەمەل و تەواوی تەدایە بۆ خودا، لەگەڵشدا نەفی مردن و لەناوچوونی تەدایە بۆ زاتی الله، کەواتە هەریەک لە نەفی و ئیسپاتی سەبارەت بە سەفاتەکانی خودای تەدایە هاتوووە .

جا فەرماشتی: ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ﴾ دوو مانای هەیە^(١):

یەکەمیان: خودا دەسلەتدارە و دادوهرە لەدوونیا و دواپۆژدا لەنیوان دروستکراوەکانی بەفەرمانە کەونی و شەرعییەکانی .

دووەم: ورد و هەلسۆرپنەرێکی (المُحْكَم) دەقیقی شتەکانە، و لە دانایی (الحکمة) -هەو هاتوووە کە بەمانای دانانی شتەکان دیت لەجیگای خۆیاندا، خوای پەرورەدگار حیکمەت و دانایی هەیە لەدروستکراوەکانیدا و هیچ شتیکی بێ حیکمەت دروست نەکردوووە و هیچ شتیکی تەشریع نەکردوووە مەگەر لە پێناو بەرزەوهندییەك نەبێت. ﴿الْخَيْرُ﴾^(٢): لە ئەزموون و لێزانین (الخبرة) -هەو هاتوووە، کە ئەویش پەبیردە بەرووە دیار و شاراوەکانی شتەکان، دەوتریت: (خَبَرْتُ الشَّيْءَ) کاتی کە شتەکەم زانی وەک خۆی. جا زاتی (الله) خەبیر و ئاگادارە، واتە: ئاگاداری ڕووە نادیار و شاراوەکانی شتەکانە، هەروەك چۆن ئاگاداری ڕووە دیار و ئاشکراکانیەتی .

﴿ ئەوەی تەبیینی دەکریت لەم ئایەتە پیرۆزەدا:﴾

ئەم ئایەتە ئیسپاتکردنی دوو ناو لەناوەکانی خودای لەخۆ گرتوووە کە ئەوانیش ناوی: (الحکیم، الخبیر) -ه، کە ئەوانیش دوو سەفەت لەسەفەتەکانی خودا لەخۆ دەگرن کە بریتین لە دانایی (الحکمة) و، لێزانی و ئەزموون (الخبرة) .

(١) «النهج الأسمی» (٢٢٨).

(٢) «معالم التوحید» (١٣٦).

[۲] په یبردنی زانستی خودا به هه موو درووستکراوه کانی:

﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ (سبا: ۲) ، واته: هه رچی ده چیه ناو جه رگهی زهویی، وهک باران و شتی تر، وه هه رچیش لئی دینه ده ری وهک ئاوو شتی تر، وه هه رچیش له ئاسماندا دینه خواری، وهک فریشته و باران و بروسکه و شتی تر، وه هه رچیش لیه وه سهر ده که وی و بهرز ده بیته وه وهک فریشته و کرده وی بهنده کان و شتی تر، ئه و خوا به پئی ده زانی و به ئاگایه ، ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹) ، واته: کللی گشت گه نجینه کانی غیب، ته نها لای خوا به و، ته نها هه ر ئه ویش پیا ن ده زانیت و، ته وای کاره نادیا ره کانیش لای ئه و ئاشکرا و دیا رن ، خو ئه و کاته ش که خاتوو عایشه تومه تبارکرا و، بوختانه که ی بو هه لبه ستر، په یام بهر - ﷺ - ئه گه رچی به هیچ شیوه یه ک لئی به دگومان نه بوو، به لام به شیوه یه کی (عین الیقین) یش ئاگای له هه واله که نه بوو، هه رچیش له وشکانیی و ده ریادایه ئه و ده زانی، هیچ گه لا داریکیش بی ئاگاداری ئه و ناوهریت، هه ردانه یه که له ناو تاریکایی زه ویدا بی، و هه رچی ته رو وشکیشه، گشت ئه وانه له ناو کتیبیکی ئاشکرا دایه وه کو (لوح المحفوظ)، واته: خوی کارزان به گشت بوونه وهر - به گیاندارو بی گیانیه وه - زانست و زانیاری هه یه.

﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾^(۱)، واته : خودا ئاگاداری هه موو ئه و شتانه یه که ده چیته ناخی زه ویدا له ئاو و دانه ویله و که نز و مردوو و جگه له مانه ش، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و ئاگاداری ئه وه شه که له زه وی دهرده چیت له پرووهك و کانزا و جگه له مانه ش، ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ئاگاداری ئه وه شه که له ئاسمانه وه داده به زیت له باران و فریشته و جگه له مانه ش، ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ و ئاگاداری ئه و شتانه شه که بهرز ده بیته وه بو ئاسمان له فریشته و کرده وه و جگه له مانه ش .

﴿شایه تحال له م ئایه ته دا:﴾

له م ئایه ته دا ئیسپاتی عیلم و زانست کراوه بو خودا، عیلم و زانستیک که ده وری هه موو شتیکی داوه و په ی به هه موو شتیک ده بات.

فه رمایشتی : ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ واته : زانستی غه یب و نادیار و شاراوه تنه ا لای خودایه ، ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ که س نایزانی و ئاگاداری نییه، جا هه رکه سینک بانگه شه ی شتیک له زانستی غه یب بکات ئه وای بئگومان کافر ده بیته .

له فه رمووده یه کدا که عه بدوللای کوری عومه ر گپراویه تیه وه هه روهك له صه حیحی بوخاری و موسلیم دا^(۲) هاتوو، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : «مفاتيح الغيب خمس لا

يعلمهن إلا الله»، ثم قرأ هذه الآية : ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾

﴿٣٤﴾ [لقمان: ٣٤]. واته: کلیلی زانستی غه یب پینجه و که س نایانزانی جگه له الله، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: به راستی زانیاری هاتی پوژی قیامه ت هه ر لای

(۱) عیلم و زانست سیفه تیکه له سیفه ته کانی خودا له ریگه یه وه ئاگاداری هه موو شتیکه به و شیوه یی که هه یه، هه یج شتیک لئی شاراوه نییه.

(۲) متفق علیه : أخرجه البخاري (٤٧٧٨)، ومسلم (٩).

خوایە، ۱- جگە لەو هیچ کەسیک نازانى قیامەت کەى دیت. ۲- تەنھا ئەویش باران دەبارىنى لەکاتى دیارىکراوى خۆیدا، کەسیكى تر ناتوانى باران بيارىنى. ۳- ئەویش دەزانى چى لە مندالداکاندا، واتە: ھەر لەو کاتەوہ کە ھىشتان ئاوہ، خوا خوى دەزانى چىيە: کورە يان کچ، بەختیارو سەرفرازە، يان لاسارو بەدبەختە، بەژن و بالای کورته، یا.. ھتد. ۴- ھىچ کەسیک - نە چاکەکار و نە خراپەکار - سەد لە سەد نازانىت سبەينى چى دەکا لە چاک و لە خراپ. ۵- ھىچ کەسیش نازانى لە کام سەر زەوى دەمرى.

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ﴾ واتە: ئاگادارى جىگای وشکانى و چۆلى و دەشتى ئەوہى کە ھىچ کەسیكى لى نازىت و، ھىچ پرووہک و ئازەل و ھىچ جوړە گياندارىكى تىدا نىيە، ﴿وَالْبَحْرِ﴾، واتە: ئاگادارى ئەوہشە کە لە پرووبارەکاندا ھەيە لە گيانلەبەر و گەوہەرەکان و ھاوشیوہکانى، ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ﴾ واتە: وە ھەرگە لایەك کە دەوہرىت، لەدارى ناوچە وشکانى و پرووبارەکان و جگە لەوانىش ﴿إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ تەنھاو تەنھا خودا دەيزانى و ئاگادارى کاتى وەرىنى گەلاکان و وشوینى وەرىنەکەيەتى، ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ﴾ و ھىچ دانەوئلەيەك لە جىگا دوورە دەست و تارىکەکاندا یاخود ناخى زەویدا نىيە، ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ و نە تەر و نە وشك ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ واتە: ھىچ يەکیك لەوانە پروو نادات ئىللا لە (لەو حولمە حفوزدا) نووسراوہ.

﴿تَعْلَمُ﴾ ئەوہى تىبىنى دەکرىت لەم ئايەتەدا:

ئىسپاتى ئەوہى تىدايە کە ھىچ کەسیك ئاگادارى شتە غەيبى و نەينىيەکان نىيە جگە لە (الله)، وزانستى خودا دەورى ھەموو شتىكى داوہ و، ئىسپاتى قەدەر و نووسىن لە (لەو حولمە حفوز)ى لەخو گرتووە.

﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ [فاطر: ۱۱]، واته: هەر مینه به کیش، ئاوس و دوو گیان ده بی و، حمله که ی داده نی، خوا پیی ده زانی، واته: بی زانیی ئەو هیچ شتیک نابی، ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲]، واته: تا بزانی که به راستی ئەو خوا به سه لاتی به سەر هه موو شتیکدا هه یه و هه رچی به وی ئەیکات، وه بیگومان زانست و زانیاریی ئەو خوا به ده وره ی هه موو شتیکدی داوه، واته: ئاگاداری کاروباری بوونه و هه ره و هیچ شتیکدی لیناشاریته وه، جا که وابوو ئیوه ییش زیاتر له خوا بترسن و سنووره کانی مه به زینن، وه فه رمایشتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاریات: ۵۸]، واته: چونکه ته نها هه ر خوا به رو زیده ر، خاوه ن هیزی چار نه کراو، که س ناتوانی چاری خوا بکاو زال بیی به سه ریدا.

شرح

﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾، واته: هیچ سک پر بوون و دوو گیان بوونیک و دانانی ئەو دوو گیانیه پروو نادان ئیلا خودا ئاگاداریه تی، هه ر شتیک که پروو ده دات له عیلم و زانستی خودا به ده رنییه و ئاگاداریه تی و به ویستی ئەو پروو ده دات، به شیوه یه که ده زانیت مینه که ی دوو گیان بووه، وله چ پروژیکدا سکه که ی داده نیت، و جووری سکه که ی چیه نیره یا خود می.

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ لامه که په یه وه سته به فه رمایشتی: ﴿خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، واته: ئەوه ی کردووه به لکو ئاگاداری ته واوی هیز و فودره تی خودا بن، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ واته: بو ئەوه ی بزانی زانستی

خودا دەۋرى ھەموو شىئىكى داۋە، ھىچ شىئىك لەزانستى خودا بەدەرنىيە جا ھەر جۆرە
شىئىك بىت، و ﴿عِلْمًا﴾ مەنصوبە بەھۆى ئەۋەى تەمىيزە ياخود مەسدەرە؛
چونكە ﴿أَحَاطَ﴾ بەماناى (عِلْمَ) دىت.
﴿شَايَ تَحَالَ لَهُم دَوُو ثَايە تەدا﴾

ئىسپاتى عىلمى خۋاى تىدايە ئەۋ عىلمەى كە دەۋرەى ھەموو شىئىكى داۋە،
ھەرۋەھا ئىسپاتى ھىز و قودرەتتىك كە بەسەر ھەموو شىئىكدا زالە.

فەرمايشتى : ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ : واتە : ھىچ پۇزى دەرىك نىيە جگە لە (اللہ)،
ئەۋەى كە پۇزى دروستكراۋەكانى دەدات و بەرژەۋەندىيەكانىان بەجى دىنيت،
پەرۋەردگار پۇزى دەرىكى بى ئەژمارە بۆيە جگە لەۋ ھىچ كەسىك مەپەرستىن، ﴿ذُو
الْقُوَّةِ﴾ ، واتە : خاۋەنى ھىزىكى تەۋاۋە ھىزىك كە ھەرگىز توشى لاۋازى و
بىدەسەلاتى نابىت، ﴿الْمَتِينُ﴾، واتە : زۆر بەھىز و بەتۋانايە و لەكارەكانىدا تۈۋشى
ھىچ جۆرە ماندوۋىيى و بىتاقەتتىيەك نابىت . و (المتانة) بەماناى : بەھىزى و بەتۋانايى
دىت .

﴿شَايَ تَحَالَ لَهُم ثَايە تە پىرۋزە دا﴾

ئەم ئايەتە ئىسپاتى ناۋى (الرّزاق) تىدايە بۇ زاتى (اللہ)، و ۋەسفىردنى بەھىز و
تۋانايەكى لەرادەبەدەر كە بەھىچ شىۋەيەك تۈۋشى لاۋازى و بىتۋانايى نابىت، ئەم
ئايەتە بەلگەى ئەۋەشى تىدايە كە دەبىت تەنھا عىبادەت و بەندايەتى بۇ ئەۋ بىكرىت و
ھىچ ھاۋەل و شەرىكىكى بۇ دانەنرىت.

[۴] ئىسپاتکردنى گوى و چاۋ بۆ زاتى الله سبحانہ وتعالى:

وہ فرمايشتى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) [الشورى: ۱۱]، واتە: ھېچ شىيىك نىيە لە ويئەى ئەو (خوا) يە، نە لە زاتىدا، نە لە سىفاتىدا، نە لە کردارىدا، بۆ خوى تەنيايەو، لە ھەموو شىيىك، بىي نيازەو، ھەموو شىيىكىش نيازەندە بەو، ئەويشە بيسەرى بىنا، بە ئاگايە بە وتەى بەندەکانى، بىنايە بۆ کاروکردارىيان، و فرمايشتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۵۸) [النساء: ۵۸]، واتە: بىگومان خوا ھەمىشە ژنەوايە بۆ گشت شىي، بىنايە بۆ ديارو ناديار.

شەرح

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ سەرەتاي ئايەتەكە فرمايشتى: ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾، واتە: بەدییەنەرى ئاسمانەکان و زەویيە ھەر لە خوشتان ھاوسەر و ژنانى بۆ داناون وہ لە وشتر و گاو مەر و بز، جووتى نىرو مىي.

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ﴾ بيسەرى ھەموو جۆرە دەنگىكە، ﴿الْبَصِيرُ﴾ ئەوہى كە ھەموو شىيىك دەبينى و ھېچ شىيىك نە لەزەوى و نە لە ئاسمان شاراو و ناديار نىيە لەلای. پىشەوا شەوكانى لەتەفسىرەكەيدا (۱) دەلييت: ھەر كەسىك لەم ئايەتە پىروژە وەك خوى تىيگات و وەك پىويست لىي ورد بىتەوہ ئەوا لەكاتى خىلاف و راجيايى لەبارەى سىفاتەكانەوہ بەكارى بىيىت ئەوا رىگايەكى پوون و ديارى گرتووە، وزياتر بەرچاۋ

پروونده بیت کاتی له مانای ئەم فهرمایشته ورد بیته وه : ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ئەم ئیسپاتکردنه دواى نهفی کردنی هاوشیوه بهراستی دنیایی و شیفای تیدایه بۆ دل و دهروون، دهی ئەی قوتابی زانست وهك خۆی قهدری ئەم بهلگه پروون و دیار و بههیزه بزانه، چونکه بهراستی بهم بهلگهیه چهندان بیدعه تیکدهشکینیت و، سهری چهندان کهسی گومرای پی دادهنهوینیت، ولوتی چهندان کهسی ئەهلی کهلامی پیدهشکینیت، بهتایبهت گهر لهگه‌لشیدا ئەم فهرمایشتهی الله ته‌عالی بینیت : ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾ [طه: ۱۱۰]، مروّفه‌کان ناتوان پهی به‌خودا و حیکمهت و داناییه شاراهه‌کانی بهرن .

ههروه‌ها فهرمایشتی : ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعَمًا﴾ [النساء: ۵۸]، له‌پیشیه‌وه ئەم فهرمایشته هاتوه : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ ، واته : بێگومان خوا فهرمانتان پیده‌دا که هه‌موو ئەمانهت و سپارده‌یه‌ک بده‌نه‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی و هه‌رکات دادگایی نیوان مه‌ردوم ده‌که‌ن، به‌دادگه‌رانه و یه‌کسانی داوه‌ریی بکه‌ن، واته : به‌لای هه‌یج که‌سی‌کدا دامه‌برن .

جا وشه‌ی (نعم) له‌ئه‌لفازی مه‌دحه، و (ما) و تراوه : نه‌کیره‌یه‌کی وه‌سفکراوه، وه‌ك ئەوه‌ی بلیت : باشت‌ترین شتی‌ک ئامۆژگاریتانی پی بکات، وه‌ بۆ‌چوونیکی تر هه‌یه ده‌لیت : (ما) مه‌وصله‌یه^(۱)، واته : باشت‌ترین شتی‌که که‌ئامۆژگاریتانی پی بکات، وه‌فه‌رمایشتی : ﴿يَعْظُمُكُمْ﴾ ، واته : فه‌رمانتان پیده‌کات به‌وه‌ی سپارده‌ بگێرنه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کانیان و کاتی حوکمتان کرد له‌نیوان خه‌لکدا دادگه‌ر بن، وه‌فه‌رمایشتی : ﴿إِنَّ

اللَّهُ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۹۳﴾ واتە : خودا بىسەرى ئەوۋىيە كە دەيلىن، وئەوۋەش دەبىنەت كە دەيگەن و ئەنجامى دەدەن.

﴿ شايەتھالى ئەم ئايەتە پىرۆزە :

ئەم دوو ئايەتە ئىسپاتكردنى چاۋ و گويى تىدايە بۆ (اللہ)، لەئايەتى يەكەمدا نەفى لىكچوونى كردوۋە لەنىۋان سىفەتى خودا و دروستكراۋەكانى، لەمەشدا ھەرىكە لەنەفى و ئىسپات كۆ بوۋەتەۋە. لەۋەى كە خۋاى پەرۋەردگار ۋەسفى خۋى پى كردوۋە.

[۵] نیسپاتکردنی ویست و خواست (المشینه والإرادة) بو خودا (جل

جلاله) :

وفه رمایشتی: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾ (۳۹) [الكهف] ، واته: ده بوو ئه وکاته چو ویته ناو باخه که ته وه و ئه و گشت به رو بو و مهت دییت، گو تبات: (ما شاء الله) له م هموو به هر وه نیعمه ته یه خوا به مه یلی خو ی پی داوم، دیاره هر چی بدات ده دات، باوه پریشم وایه هیچ هیژیک بو من نیه له فه راهه مه یتانی، به هیژو پشتیوانی خوا نه بی، ئه وه ده سته به ربوو بو به رده و امی ئه و نیعمه ته ت، وفه رمایشتی، ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ (۲۵۳) [البقرة] ، واته: ئه گهر خوا ویستبای بهر نه ده بوونه گیانی یه کترو یه کتریان نه ده کوشت، چونکه هموو شتی هر به ده ستی ئه وه و، ئه و خو ی ئه توانی به پی ویستی خو ی بی کات، وه ک ئه فه رموی: به لام ئه وه ی که خوا خو ی ده یه وی له رووی حکمهت و زاینه وه بیکا، ده یکا، ئیتر به زور هیچ شتی که به کهس ناکات. به لکو ده یخاته بهر ئه قل و ویزدانی خو یی و سه ره به ستی ده کات، وفه رمایشتی: ﴿ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾ (۱) [المائدة: ۱] ، واته: خو اردنی گوشتی و شترو گاو مهرو بزنی -دوای سه ره برینیان- حه لالکراوه بو تان، ئه و په له وهرو ئاژه له نه بی که: له م سووره ته دا هر ئیستا بو تان ده خو یتریته وه، به راستی خواش هر چو نیکی ویست، بریارده دات، چونکه ئه و چاکتر ده زانی چی حه لال بکات و، چیش حه رام بکات .

شەرح

فەرمايشتى: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ واتە : ئەگەر كاتى چوويتە ناو باخەكەتەوہ ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ واتە : گەر خودا ويستى لەسەر بىت دەپهیلەتەوہ، وگەر ويستى لەسەر بىت لەناوى دەبات؛ ئەوہش وەك داننان بەبىدەسەلاتى خۆتدا، وھىز و توانای ھەقىقى تەنھا بۆ خودايە، ھەندى لەسەلەف گوتويانە^(۱): ھەركەسىك بەشتىك سەرسام بوو با بليت : (ما شاء الله لا قوة إلا بالله).

ھەروەھا فەرمايشتى: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ واتە : گەر ويستى خودای لەسەر نەبوايە كوشتارى يەكترىان نەدەکرد بەلام خودا كارىك دەكات كە خۆى ويستى لەسەرە ؛ لەبەرئەوہى ھىچ شتىك لەدەسەلات و مولكى خودادا پروو نادات تەنھا ئەوہ نەبىت كە خودا دەپەوئەت، ھىچ كەسىك نىيە رىنگرى بكات لەھوكم و برىارى و، ھىچ كەسىك نىيە گۆرانكارى لەبرىار و ياساكانىدا بكات.

ھەروەھا فەرمايشتى: ﴿أُحِلَّتْ لَكُمْ﴾ واتە : بۆتان ھەلال كراوہ ، قسەكە پرووى لەباوہردارانە، ﴿بِهِمَّةُ الْأَنْعَمِ﴾ واتە : وشتەر و مانگا و مەر، ﴿إِلَّا مَا يُتَنَّى عَلَيْكُمْ﴾ ئىستىسنا(استثناء) و جودا كەردنەوہىە لە برگەى ﴿بِهِمَّةُ الْأَنْعَمِ﴾ ، و مەبەست لى ئەوہ كە لەم فەرمايشتەيدا باسكراوہ : ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ الایة.. كە كەمىك دواتر بەدوايدا دىت . و فەرمايشتى : ﴿غَيْرَ مُحِلِّ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ ئىستىسنا(استثناء)

(۱) تفسیر ابن کثیر (۴/۲۱۴).

و جودا کاریه کی تره له برگهی ﴿بِهِمَّةُ الْآنَعَمِ﴾ . و ماناکهی: و شتر و مانگا و مه پتان هه موو بو چه لال کراوه ته نها ئازه ل و گیانداره کتویه کان نه بیت که به نیچیر نه ژمار ده کریت و دروست نییه بوتان له کاتی ئیحرامدا پراوی بکه ن، و فهرمایشتی: ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ له مه حه لی نه صبدا ده بیته حال، و مه به ست له وشه ی (الحرم) نه و که سه یه که ئیحرامی به ستوو ه جا بو چه ج بیت یا خود عومره یا خود بو هه ردوو کیان، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ خودا بریاریک ده دات که خوی ویستی له سه ره له چه لال و حه رام کردن، هه چ په لپ و ره خنه یه کی له سه ر نییه و که س بو ی نییه به ره ه لستی بکات و ره خنه له ئیشی بگریت .

شایه تحال لیره دا :

له م ئایه ته دا ئیسپاتی سیفه تی ویست و قوه ت و حوکم و خواست کراوه بو الله (جل جلاله) به و شیوه یه یی که شایسته و شیاوه به زاتی (الله) .

وفهرمایشتی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ﴾ (۱۲۵) [الأنعام: ۱۲۵]. واته :
 ئینجا ئه وکسه که خوا بیهوی پرنمایی بکات بو دینی ئیسلام، دل و سنگی فراوان و
 گوشاد ده کاو، پاداشی قیامه تی لاشیرین ده کات و، ئه و جا کیش خوی حه ز بکا
 گومرای بکا و ا به توندی نه فهس تهنگی ده کات ده لئی به ره و ئاسمان سه رده که وی،
 ئه وکسه سانه ی و ا بروا ناهینن، هه ر به و شیوازه خوی گه و ره شهیتان زال ده کات
 به سه ریاندا.

شرح

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ واته : هه رکه سیك خودا خیری بوی و بیهوی
 هیدایه تی بدات، دلی و لایکات خیر و چاکه وه رگریت و (مَنْ): ناوی شه رته و فعلی
 دوا ی خوی مه جزوم ده کات، و (یرد) مه جزومه به هوی ئه وه ی فیعلی شه رته، ﴿يَشْرَحْ
 صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ به هه مان شیوه مه جزومه به هوی ئه وه ی جه وابی شه رته و (الشرح)
 : به مانای فراوانی دیت، ده وتریت: (شرحُ الأمر) بابته که م شهرح کرد: کاتی شیم
 کرده وه و پروونم کرده وه، ماناکه ی لی ره دا: خودا دلی فراوان ده کات بو هه ق که بریتیه
 له ئیسلام تا وه کو به دلئیکی فراوانه وه قه بولی بکات، ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ واته :
 هه رکه سیك خودا بیهویت گومرای بکات، ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا﴾ واته : دلی تهنگ
 ده کات و هه قی پی قه بول ناکریت، جا ﴿حَرَجًا﴾ واته : زور به رته سکی ده کاته وه،
 هیچ مه جالیکی خیر و چاکه ی تیدا نامینیت، ئه مه جه ختکردنه وه یه له مانای
 وشه ی ﴿ضَيِّقًا﴾.

﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ ئەسلى وشكە : (يتصعد) بوو، واتە: وەك ئەوھى چەند جارنىك زۆر لەخۆى بكات بۆ شتىك كە لەتوانايدا نەبىت ھەروەك چۆن كەسنىك بىھوئىت سەرکەوئىت بۆ ئاسمان، لىرەدا كافرى شوبھاندووھ لەقورسى ئيمان لەسەرى بەكەسنىك كە ھەولى كارنىك دەدات كە لەتوانايدا نىيە ھاوشىوھى سەرکەوتن بۆ ئاسمان .

﴿شَايَ تَحَالَ لَهُم نَائِبَةٌ﴾ شايەتھال لەم نايەتە پىرۆزەدا: ئىسپاتى وىست و ئىرادەى تىدایە بۆ اللھ سبحانە وتعالى، ھەرىەك لەرئىوئىنى و گومرايى دەگرىتەوھ، واتە: وىستى رىئىوئىنى و وىستى گومرايى ئەوھش لەپىناو ھىكمەتىكە كە خودا خۆى دەزانىت . جا وىست و ئىرادەى رەببانى دوو جۆرە^(۱):

جۆرى يەكەم : ئىرادەى كەونى قەدەرى، ئەم وشەيە موراڧىف و ھاومانائى مەشئەيە، يەكىك لەنموونەكانى : ئەم فەرمايشتەى خودايە : ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ [الإسراء: ۱۶] ، واتە: كاتىكىش وىستىيمان شارو ئاوايەك لەناو بەرىن، ئەوا بەفەرمانىكى (ئەزەل) يى فەرماندراوھ - بەتايىەتى بەسەركرده ياخىي و خوشگوزەرانەكانيان - كە فەرمانى پەيامبەران جىبەجى بكن و گوئرايەلىان بن جا ئەوانىش لەباتى گوئرايەلى، نافەرمانى و سەرىپچيان تيا كردووھ و لىي دەرچوون .

ھەروەھا فەرمايشتى : ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ [الرعد: ۱۱] ، واتە: خو ھەركات خوا وىستى زيان و نارەھەتییەك بەسەر ھۆزىكدا بەئىنى، ھەرگىز گەرانەوھى بۆنە . وفەرمايشتى : ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ، يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا﴾

(۱) «شرح العقيدة الطحاوية» (۵۰۵) ، و «مجموع الفتاوى» (۸ / ۱۵۷ - ۱۶۵) .

حَرَجًا ﴿[الأنعام: ۱۲۵]، واته: کیش خوی حەز بکا گومرای بکا وا به توندی نه فهس تهنگی ده کات.

جۆری دووهم : ئیرادهی دینی شهرعی، یه کیك له نموونه کانی ئەم فهرمایشتهی خوای پهروهردگاره: ﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ [النساء : ۲۷] ، واته: خوا ئهیهوئ تهوبه و په شیمانیتان لیوه رگریت. سه رنجیک: دوو پاتکردنه وهی تهوبه لیوه دا ئاماژه به وهی که بهزهیی خوا فراوانه و، بۆ ئه وهی ئهوانیش له تهوبه کردن کۆل نه ده ن، و فهرمایشتی : ﴿مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ [المائدة: ۶] ، واته: خوا نایه وئ له دینداریدا هیچ جۆره نارهحه تیه ک بخاته سه رشان تان و سه غله تان بکات به لکو ئهیه وئ له گونا ه و تاوان پاکتان بکاته وه، و فهرمایشتی : ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ [الأحزاب: ۳۳] ، واته: به راستی له م - ئاراستانه دا- خوا هه ر دهیه وئ هه موو چلک و چه په لئ و، گشت کاریکی ناره واو نا دروستان لی دوور بخاته وه (ئهی خانه وادهی پیغه مبه ر!).

جیاوازی نیوان دوو ئیراده که :

۱- ئیرادهی که وئی ده کریت خودا خووشی بویت و لئی رازی بیت، ده شکریت هەزی پئی نه بیت و لئی رازی نه بیت، و ئیرادهی شهرعی ئه مه یان بیگومان ده بیت خودا خووشی بویت و لئی رازی بیت. خوای پهروهردگار له ئیرادهی که وئیدا تاوانی به دیهیناوه وله هه مان کاتدا له پرووی ئیرادهی شهرعیه وه لئی رازی نییه و قه ده غه ی کردووه .

۲- ئیرادهی که وئی خودی شته که مه به ست نییه به لکو بۆ حیکمه تیکی تر به دیهینراوه هاوشیوهی به دیهینانی شهیتان و گشت شهر و خراپه کان ؛ ئه وهش له پیناوه موجه دهی شهیتان و تۆبه کردن و داوای لیخووش بوون کردن، جگه له مانهش

لەوانەى كە خۇدا پىي خۇشە و خۇشى دەۋىت، بەلام ئىرادەى شەرىعى خۇدى شتەكە ئامانجە، خۇاى پەرۋەردگار وىست و ئىرادەى لەسەرە لەكەون و شەرعدا، خۇشى دەۋىت و لىشى رازىيە .

۳- ئىرادەى كەونى ھەردەبىي بىتە بوون و ھىچ مەجالىكى تىدا نىيە بەلام ئىرادەى شەرىعى مەرج نىيە ھەموو كات بىتە بوون، ھەندى جار دىتە بوون و ھەندى جارىش لەئەرزى واقەدا نايەتە بوون.

تېبىنى: ھەرىكە لەئىرادەى كەونى و شەرىعى يەك دەگرن بەنىسبەت كەسى دىلئۆز و گوپرايەلەۋە، وئىرادەى كەونى بەتەنھا دىتە دى بەنىسبەت كەسى تاۋانبار و سەرىپچى كارەۋە.

تېبىنى كى تر : ھەركەسىك دان نەئىت بەھەردوو ئىرادەكەدا ئەۋا بىگومان گومرا دەبىت ؛ ھاۋشىۋەى جەبرى و قەدەرىيەكان.

جەبرىيەكان: تەنھا ئىرادەى كەونىان ئىسپات كرد، قەدەرىيەكانىش تەنھا ئىرادەى شەرىعى، بەلام ئەھلى سوننە ھەردوو جۆرى ئىرادەكە ئىسپات دەكەن و جىاۋازى دەكەن لەنىۋانىاندا .

خۆش دهوئ دهجهنگن له پیناوی رینگای نهودا به بهک صهف و، بهک ریز، وهی دیواری بینایهکی مهحکهمی به قورقوشم دارپژراو، واته: به شیوهیهک دهجهنگن ههرگیز له جینگهی خویاندا ناجولین و سهنگهر چۆل ناکهن. وهرمایشتی: ﴿وَهُوَ الْعَفْوَ الْوَدُودُ﴾ [البروج: ۱۴]، واته: وه ههر ئهویشه خوای لیووردهی خاوهنی خوشهویستی بۆ بهنده تهوبه کارو گوێرایه له کانی.

شهرح

دوای ئهوهی شیخ ئه و ئایه تانهی هینا که ئیسپاتی (المشیئة والإرادة) دهکات پاشان ئه و ئایه تانهی هینا که ئیسپاتی خوشویستن دهکات بۆ خودا جل جلاله. له مه شدا وه لامي ئه وانه ههیه که جیاوازی ناکهن له نیوان (المشیئة والمحبة) —ویست و خوشویستن) —دا و، ده لێن: ههر دووکیان موته لازمی به کن و پیکه وه گریدراون و ده لێن: ههر شتیک خودا ویستی له سه ر بیته ئه و خوشی ده ویت و لیبی رازییه!. پینشر به ته فصیلی ئه م باب ته مان پروونکرده وه، گوتمان هه ندی جار خودا شتانیك دروست دهکات و ئیرادهی له سه ره به لام خوشی ناویت و لیبی رازی نییه؛ هاوشیوهی کوفری کافر و گشت تاوانه کانی تر، هه ندی جاریش ویستی له سه ر شتیکه و خوشیشی ده ویت؛ هاوشیوهی ئیمان و گشت تاعهت و عیاده ته کان.

فرمایشتی: ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ ئه مه فرمانی خودایه به ئیحسان و چاکه، که ئه ویش بریتییه له: ئه نجامدانی کاری چاکه به جوانترین و باشترین شیواز، ئیحسان به رزترین پله و مه رته بهی تاعهت و چاکه یه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئه مه ته علیل و پروونکرده وهی فرمان کردنه به ئیحسان، خوای پهروهردگار فرمانی پیکردوه؛ چوکه خوشی ده ویت و ئه وانه شی خوش

دهوئت که ئه نجامی ددهن، ئه وهش ده بیته پالنه ر بو به جیهنیانی ئه وهی فرمانی پیکراوه.

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿وَأَقِطُوا﴾ فه رمان کردنه به (الإقسط) که بریتییه له: دادپهروه ری له مامه له و حوکمدا له گه ل که سانی دوور و نزیکدا، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ئه م فه رمایشته رو نکرده وهی هو کاری فرمان کردنه به دادپهروه ری، خوای ته عالا فرمانی پیکردووه؛ چونکه ﴿الْمُقْسِطِينَ﴾، واته: دادپهروه رانی خو ش دهوئت، و خوشویستنی بو یان وا ده کات به باشتین شیوه پاداشتیان بداته وه.

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِمْوْا لَهُمْ﴾ واته: هه رکات هاوبهش دانهران له سهر په یمانه که یان له گه لتان به ردهوام بوون و نه یان شکان ئه وا ئیوهش پابهندی په یمانه که بن و کوشتاریان مه کهن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئه مهشیان ته علیل و روونکرده وهی هو کاری فه رمان کردنه به پابهند بوون به عهده و په یمانه وه، جا خوای پهروه ردگار فرمانی به پاراستنی په یمان کردووه؛ چونکه ئه وه کار و ئاکاری که سانی موتهقی و له خوا ترسه ئه وانیه که خودا خو شی دهوئین، له مه شدا ئاماره ههیه به وهی پابهند بوون به په یمانه وه کاری که سانی موتهقیه. ته قواش: ئه نجامدانی تاعه ته و دوور که و تنه وهیه له تاوان و سهر پیچی به ئومیدی پاداشتی خودا و وهك ترسیکیش له سزاو عوقه به کانی.

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ وشه ی (التوابین): جه معی (تواب) صیغه ی موباله غهیه و له (التوبة) سه وه وه رگیراوه، وله رووی زمانه وانیه وه به مانای: گه رانه وه (الرجوع) دیت.

لەرۋى شەرعهۋە: گەرانهۋە و پەشيمان بوونەۋەيە لەتاوان و، ئەم تەفسىرە بەنيسبەت بەندەۋەيە، بەنيسبەت خوداۋە وشەي (التَّوَاب) ناۋىكە لەناۋەكانى خودا، پىشەۋا ئىبنولقەيم دەلەيت^(۱): بەندە تەۋۋابە، وخوداش تەۋۋابە، تەۋبەي بەندە گەرانهۋەيەتى بۆلاي سەيد و گەرەكەي، وتەۋبەي خودا دوو جۆرە: پىنگەدان و تەۋفىق دانه، وقەبولکردن و ئەژمارکردنە. ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ وشەي ﴿الْمُتَطَهِّرِينَ﴾: جەمەي (متطهر)ە، وئىسمى فاعيلە لە (الطهارة)ەۋە هاتوۋە كە ئەۋىش پاكي و بىخەۋشە و دوور بوونە لەھەر پىسىيەك جا حسى يىت ياخود مەعنەۋى، لەئايەتەكەدا خۋاي پەرۋەردگار ھەۋالى داۋە بەۋەي ئەم دوو جۆرە تاقمەي خۆش دەۋىت لەبەندەكانى، واتە: ئەۋانەي زۆر تەۋبە دەكەن و ئەۋانەش پاكى و دوورن لەھەر جۆرە پىسىيەك (التوابين والمتطهرين).

ھەرۋەھا فەرمايشتى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە ھەرۋەك پىشەۋا ئىبن كەسىر باسى كردوۋە^(۲): كۆمەلە كەسىك ھەبوون بانگەشەي خۆشويستنى خودايان دەكرد خۋاي پەرۋەردگار ىش بەم ئايەتە تاقى كردنەۋە، جا ئەم ئايەتە سەنگى مەحەك و تەرازوۋە و بەدرۆ خەرەۋەي بانگەشەي ھەر كەسىكە كە بانگەشەي خۆشويستى خودا بكات بەلام لەسەر پىياز و بەرنامەي پىغەمبەر ﷺ نەچىت.

ھەرۋەھا فەرمايشتى: ﴿يُحِبِّكُمُ اللَّهُ﴾ واتە: زياد لەۋەتان دەست دەكەۋىت كە داۋاي دەكەن بەۋەي ئىۋە ئەۋتان خۆش دەۋىت كە ئەۋىش خۆشويستنى خودايە بۆ ئىۋە، ئەمەش گەرەترە لەۋەي يەكەم. وفەرمايشتى: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ﴾

﴿وَيُحِبُّونَهُ﴾ ئەمە ولامی مەرجه کهیه که له ئایه تی : ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ هاتبوو ، خوای پهروهردگار باسی هیز و توانای بیئه ژماری خوی دهکات بهوهی گهر که سانیک پشت بکهه له ئایه کهیه و سهری نه خهه و شه ریه ته کهیه جی به جی نه کهه ئەوا خودا دهیانگۆریت به که سانیک تر که زۆر له مان چاکتر و باشتتر.

ئهوانیش که سانیک که کۆمه له سیفه تیکی گهره یان تیدایه ، گهره ترینیان ئەوهیه : خودایان خوش دهویت و خوداش خوشی دهوین ، مه به ست لی : ئەبو به کر و هاوه لان و تابعیه کانه ئەوانه ی جهنگان له گه له هه لگه راوه کاند ، پاشان هه موو ئەوانه ی دوا ی ئەوانیش له جهنگاوه ران ئەوانه ی ده جهنگن له گه له هه لگه راواندا تاوه کو رۆزی دوا یی .

ههروه ها فره مایشتی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ هه والدان ی پهروهردگار به وه ی هه موو ئەوانه ی خوش دهویت که ئەم سیفه ته یان تیدایه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ واته : به مال و گیانیان له پیناو به رزکردنه وه ی به رنامه و په یامه کهیه خودادا ﴿صَفًّا﴾ ریز ریز ده جهنگن ، واته : له کاتی جهنگدا ریز ده به ستن و جیگا کانیان به جی ناهیلن ، ﴿كَأَنَّهُمْ بُنَيَّنْ مَرَّضُوصٌ﴾ وه که ئەوه ی یه که دیواری پیکه وه گریدراو بن و هیچ کون و که له بهر و بۆشاییه که له نیوانیاندا نییه .

ههروه ها فره مایشتی : ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ﴾ ، واته : زۆر لیخوش بوو و لیبوردیه ، و (الغفر) به مانای سیر و داپۆشین دیت ، خوای پهروهردگار له وه که سه ده بووریت که تۆبه دهکات و ده گه پیته وه بۆ لای ، واته : گونا هه کانی داده پۆشیت و له تاوانه کانی ده بووریت .

﴿الْذُّودُ﴾ له (الود) وه هاتوو که به مانای ئەوپه ری خوشه ویستی دیت ، جا الله تهعالا (ودود) ه ، به ومانایه یی : ئەوانه ی خوش دهویت که تاعهت و عیاده تی ده کهه ، هاتنی ئەم دوو ناوه جوان و به ریزه پیکه وه نه یییه کی تیدایه ، که ئەویش ئەوهیه :

بەندەكەى خوش دەوئ دواى لىخوش بوون بەشيوههك لىى خوش دەبئ و دواتر خوشى دەوئ .

مهوزوعى شاھىد لەم ئايەتەدا:

لەم ئايەتەدا ئىسپاتى (المحبة والمودة) ەى تىدايە بۆ الله سبحانه وتعالى و، خودا ھەندى كەس و ھەندى كەردەو و ڤەوشتى خوش دەوئ، جا خودا ھەندى شتى خوش دەوئ و ھەزى بەھەندى شتى تر نىيە ئەوھش بەگوڤرەى ئەو ھىكمەت و دانايەى كە ھەيە و دەىخوازىت، خواى ڤەروەردگار كەسانى چاكەكارى خوش دەوئ، و كەسانى دادپەروەرى خوش دەوئ و، كەسانى بەتەقواى خوش دەوئ و، كەسانى شوڤنكەوتەى پىغەمبەرەكەى خوش دەوئ و، كەسانى موحاھىد و تىكۆشەر لەپىناو خۆيدا خوش دەوئ و، كەسانى تەوبەكار و پاكى خوش دەوئ. ئەمەش ئىسپاتكردنى خوشويستنى لەدوو لاو تىدايە، بۆ لايەنى بەندە، ولايەنى

ڤەروەردگار ، ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ ، ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ئەم ئايەتە ولامى ئەوانەيە كە نەفى خوشەويستى دەكەن لەھەردوولا: ھاوشيوەى جەھمى و موعتەزىليەكان^(۱)، ئەوان دەلڤن: خوا نەخوشدەويستريت و نەئەويش خەلكى خوش دەوئ و، خوشويستنى بەندەكان بۆى بەو ەىكەدەنەو ەگوايە مەبەست لىى بەندەكان ھەزىان بەعبيادەت و تاعەتيەتى، و خوشويستنى خوداش بۆ بەندەكان تەئويل دەكەن و دەلڤن: مەبەست لىى ويستى چاكەكاريە لەگەلڤان و لەگەل ويستى پاداشتدانەو ەيان، ئەمەش تەئويل و لىكدانەو ەيەكى ھەلە و باتلە ؛ چونكە خوشويستنى خودا بۆ بەندەكانى خودى خوشويستنە و مەبەست لىى شتى تر نىيە، ھەتمەن بەو شيوەيەى كە شياوى زاتى خودايە، ھاوشيوەى گشت سيفاتەكانى تريەتى و خوشويستنەكەى ھاوشيوەى خوشويستنى بەندەكانى نىيە.

(۱) التنبهات السنية على العقيدة الواسطية للرشيد (۷۶).

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته تی جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خوینهران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

[۷] ئیساپاتکردنی سیفهتی رهحمهت و لیخوش بوون (الرحمة والمغفرة) بو خوی پهروهردگار

وفه رمایشتی : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ [النمل: ۳۰] ، واته: ده بی هموو کاروباریک تهنه به ناوی خوی به خشندهی میهره بانه وه بکریت، ﴿ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴾ [غافر: ۷] ، واته: ئه ی پهروهردگاری همومان! رهحمهت و میهره بانی و زانیاری تو هموو شتیکی داگرتوو، واته: میهره بانی تو زور گه وره ترو فراوانتره له گوناھو تاوانه کانی ئه وان و، خویشت به حال و ئه حوالیان چاک ده زانی، ﴿ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴾ [الأحزاب: ۴۳] ، واته: خواش به رده وام له گه ل برواداران میهره بان و دلوفانه، ﴿ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ [الأعراف: ۱۵۶] ، واته: به زهیی و میهره بانیشم ئه وهنده زوره هموو شتیکی داگرتوو، به شی هموو که سیک ده کات، ﴿ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ﴾ [الأنعام: ۵۴] ، واته: دلنیا بن که پهروهردگارتان له سهر خوی نویسه به به زهیی و به رحم بیت له گه لتان، ﴿ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ [یونس: ۱۰۷] ، واته: تهنه هر خو به تی زور پو شهرو لیبورده، میهره بان و رهحیم و دلوفان، ﴿ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ [یوسف: ۶۴] ، واته: ئه ویش له هموو خاوهن به زهیه ک، به به زهیی تره، واته: به ته مای رحم و به زهیی خوام .

شهرح

فهرمایشتی : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ پیشترو له سه ره تای کتیه که دا ته فسیر کرا و هوکاری هینانی لیره دا : ئیساتکردنی سیفه تی ره حمه تی تیدایه بو خودا که سیفه تیکه له سیفه ته کانی، ههروهك له ئایه ته کانی دوایدا هاتوو، پیشه وایینولقهیم ده لیت^(۱) : ﴿ الرَّحْمَنِ ﴾ ده لالهت ده کاته سهر سیفه تیک که له زاتی (الله) دا ههیه، و ﴿ الرَّحِيمِ ﴾ سیفه تیکه له خودا دا ههیه و په یوه سته به که سی ره حم لیکراوه وه، ههروه ها خوای پهروه ردگار فهرموویه تی : ﴿ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴾ ، واته : خواش بهرده وام له گه ل برواداران میهره بان و دلوفانه، و هیچ کاتیک نه هاتوو به فهرمویت : (رحمن بهم) واته : خودا به ره حمه به وان، یه که م ، واته : (الرحمن) بو وه سفه، دووهم بو فیعله، ویه که م به لگه یه له سه ره ئه وهی ره حمه ت سیفه یه تییه تی، و دووهم به لگه یه له سه ره ئه وهی به ره حمی خو ی ره حم به دروستکراوه کانی ده کات .

فهرمایشتی : ﴿ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴾ ئه مه سه رگوزشته ی ئه و فریشتانه یه که عهرش هه لده گرن و ئه وانیه ی له و ده ور و به رهن ئه وان داوای لیخوش بوون ده که ن بو باوه پداران و، ده لین : ﴿ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴾ ، واته : ره حم وزانست هه موو شتیکی گرتوته وه، جا ﴿ رَّحْمَةً وَعِلْمًا ﴾ مه نسوبن به هو ی ئه وهی ته میزن و له فاعیلیکه وه ته حویل کراون، ئه مه ش به لگه یه له سه ره به رفراوانی و گشتگیری ره حمه تی خودا و، هیچ موسولمان و کافرێک نیه

ئىللا لەدۇنيادا لەو رەحمەتەى بەركەوتوۋە، بەلام بەنىسبەت قىامەتەۋە تايەتە بەباۋەرداران .

فەرمايشتى : ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ ئەمە ھەۋالىكە لەبارەى ئەۋەى خودا بەرەحمە بەرانبەر باۋەرداران لەدۇنيا و دۋارۋۇزدا رەحمىيان پىدەكات، ھەرچى دۇنيە ئەۋەتا رېئوئىنى كىردوون بۇ ھەق ئەۋەى كە كەسانى تر بىئاگان لىى و، رېگايەكى پى پىشانداون كە كەسانى تر ونيان كىردوۋە، بەنىسبەت رەحمەتى بۇيان لەدۋارۋۇزدا ئەمىن و دۇنيانى كىردوون لەترسە گەۋرەكە و دەيانخاتە بەھەشتەۋە ، وفەرمايشتى : ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾، واتە : پىۋىستى كىردوۋە لەسەر زاتى پىرۋزى، ۋەك فەزىل و بەخشش، ۋەم نوسىنە نوسىنىكى كەۋنى قەدەرىيە و كەس پىۋىستى نەكىردوۋە لەسەرى .

ھەرۋەھا فەرمايشتى : ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ خۋاى پەرۋەردگار ھەۋالى داۋە لەبارەى خۇيەۋە كە سىفەتى رەحمەت و لىخۇش بوۋنى تىدايە بۇ كەسىك تۆبە بكات بۇلاى خودا و پىشتى پى بېسەتت، جا بۇ ھەر تاۋانىك بىت ھاۋشىۋەى ھاۋبەش دانانىش ئەۋا خودا تۆبەكەى ۋەردەگرىت و لىى خۇش دەبىت و رەحمى پىدەكات .

ھەرۋەھا فەرمايشتى : ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا﴾ ئەمە ئەۋەيە كە خودا لە پىغەمبەرەكەى يەعقوبەۋە (عليه السلام) گىراۋيەتيەۋە كاتى كە مندالەكانى داۋايان لىكرد براكەيان لەگەلدا بنرىت، پەيمانى پاراستىيان پىدا، ئەۋىش پىيانى فەرموۋ: پاراستنى خودا بۇى باشتە لەپارىزگارى ئىۋە لىى . ئەمە خۇ تەسلىم كىردنى يەعقوبە بەپەرۋەردگارى بەۋەى مندالەكەى پىارىزىت .

يەكىك لەناۋەكانى خودا پىرىزەر (الحفيظ) : ئەۋەى كەبەندەكانى دەپارىزىت بەپاراستىنىكى گىشتى لە لەناۋچوون و بەھىلاك چوون و، كىردەۋەكانىيان بۇ دەپارىزىت،

ۋەبەندە باۋەردارەكانى دەپارزىت بەپاراستىكى تايىت لەۋەى كە باۋەرەكەيان
 ھەلدەۋەشىئەتەۋە ۋەئەۋەش كە زىيانىان پىدەگەيەنيت لەدىن ۋە دىنياندا .

﴿ شايەتەتە لىم ئايەتە پىرۋزانەدا :

ئەمە ۋەسفى خوداى تىدايە بەرەحمەت ۋە لىخۇش بوون بەۋ شىۋەيەيى كە لايەقى
 زاتى پىرۋزىتەتى ۋەك گشت سىفەتەكانى تىرى ۋە، ئەمە ۋەلامە بۇ جەھەمى ۋە
 موعتەزىلىيەكان ۋە ھاۋشىۋەكانىان ئەۋانەى كە نەفى ئەۋە دەكەن خودا سىفەتى
 رەحمەت ۋە لىخۇش بوونى ھەيىت ئەۋەش لەپىناۋ توش نەبوون بەچۋاندن بەگۈمانى
 خۇيان .

ئەۋان دەلىن : لەبەرئەۋەى مەخلۇق ۋەسفى دەكرىت بەرەحم، بۇيە ئەم ئايەتەتەيان
 تەئۋىل كىردۋە بەۋەى مەجازە ۋە مانا ھەقىقىيەكەى مەبەست نىيە، ئەمەش بۇچۈۋىنىكى
 ھەلە ۋە باتلە؛ چۈنكە خودا ئەم سىفەتەى بۇ خۇى ئىسپات كىردۋە، پاشان رەحمەتى
 خودا ھاۋشىۋەى رەحمەتى درۋستكراۋەكان نىيە تاۋەكو چۋاندن بخۋازىت، ۋەك
 ئەۋەى ئەۋان بانگەشەى بۇ دەكەن ، خۋاى پەرۋەردگار ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ ۱۱ ، ۋاتە : ھىچ شىئە ھاۋشىۋەى خودا نىيە ۋەئەۋ بىسەر ۋە بىنايە .
 ۋىەكگرتنەۋە لەناۋدا يەكبۋون ناخۋازىت لەناۋەرۋۇكدا، خالىق ۋە بەدىھىنەر سىفات
 گەلىكى ھەيە كە شىاۋىەتى ۋە تايىتە بەخۇى، ۋەمەخلۇق ۋە بەدىھىنراۋىش سىفات
 گەلىكى ھەيە كە شىاۋىەتى ۋە تايىتە بەخۇى ، ۋاللە أعلم .

[۸] باسکردنى رازى بوونى خودا و تورەبوون و زوۋىر بوون و رىق
لېبوونەوھى لەقورئانى پىرۆزدا و، خودا ئەو سىفاتانەى ھەيە:

فەرمايشتى : ﴿ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ﴾ [المائدة: ۱۱۹] ، واتە: خواى
مىھربان لىيان رازىيە، واتە: كردهوھەكانى وەرگرتوون، و ئەوانىش لەخوا رازىن،
وفەرمايشتى : ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ ﴾ [النساء: ۹۳] ، واتە: ھەركەسىك بەدەستى
ئەنقەست مروڤىكى خواھن باوهر بكوژى، سزاو تۆلەى ھەر دۆزەخە و بەھەتاهەتايىش
تەيدا دەمىنەتەوھ، و تورەبى و نەفرەتى خوداى لە سەرە ، وفەرمايشتى : ﴿ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ﴾ [محمد: ۲۸] ، واتە: ئەو
تۆلەيەشيان بەو جۆرە، بەھۆى ئەوھەوھەيە كە بەراستى شوينى شتى كەوتن خوا توورە
دەكات، وە لەوھش رقيان دەبووھەو كە دەبوويە ھۆى رەزامەندىي و خوشنوودى خواى
گەرە، وفەرمايشتى : ﴿ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾ [الزخرف: ۵۵] ،
واتە: جا كاتى تورەيان كردين بە كارە خراپەكانيان، تۆلەمان لىسەندن، وفەرمايشتى :
﴿ وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ ابْنِاعَتَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ ﴾ [۴۶] ، واتە: بەلام چونكە خوا ھاتنيانى
پىخوش نەبوو، گرىي خستە بەردەميان و، ورەيان نەماو پاليان لىدايەوھ، وفەرمايشتى :
[التوبة: ۴۶] ﴿ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ [الصف: ۳] ،
واتە: خوا لەلای زور سەختە، كە شتى بلين و كارى پىنەكەن.

شەرح

فەرماشتى : ﴿ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ﴾ واتە : پازى بوو لىيان بەھۆى ئەو تاعەت و عىبادەتەيانەوہ کہ تەنھا بۆ خودای ئەنجام دەدەن و ئەوانىش لەو پازى بوون بەھۆى ئەو پاداشتدانەوہىيان و ئەو نىعمەتانەى کہ خودا پىي بەخشيون کہ گرنگترینيان پازى بوونى خودايە لىيان بەپراستى هېچ نىعمەتيك ناگات بەوہدا، خواى پەرورەدگار فەرموویەتى : ﴿ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴾ [التوبة : ۷۲] ، واتە : پەزامەندیى خوا لەھەموو شت گەورەتر و خۆشترە. وپازى بوونى ئەوان لەخودا پازى بوونى ھەریەکەیانە بەو پلەو نىعمەتەى پىي بەخشاوہ لەلایەن خودا بەشیوہیەك ھەریەکەیان وا گومان دەبەن کەس بە ئەندازەى ئەو نىعمەتى پىي نەبەخشاوہ.

ھەرۆھە فەرماشتى : ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا ﴾ کاتى دەفەرمویت ﴿مُؤْمِنًا﴾ کوشتنى کافر دەچیتە دەرەوہ و ھەمان ئەم حوکمەى نىيە کہ دواتر باسى دەکات، وپرگەى : ﴿مُتَعَمِّدًا﴾ کوشتنى ھەلە دەچیتە دەرەوہ، وکوشتنى بەئەنقەست : ئەوہیە کەسيك ھىرش بکاتە سەر مروؤفيك کہ خوینى پارىزراوہ و بیکوژیت بەشتيک کہ زۆر جار ئەو شتە مروؤف دەکوژیت، وپرگەى : ﴿فَجَزَاؤُهُ﴾ واتە : سزاكەى لەپروژى دوايدا ﴿جَهَنَّمُ﴾ ھە کەمەبەست لىي ئاگرى دۆزەخە ﴿خَلِيدًا فِيهَا﴾ واتە : لەدۆزەخ دا دەمىنیتەوہ و مەبەست لەخلود لىرەدا مانەوہیە بۆ ماوہیەكى زۆر ، ﴿وَعَصِيبٌ﴾ اللَّهُ عَلَيْهِ عَتَفَ لەسەر پىش خۆى، واتە : پاداشتەكەى دۆزەخە و تورەبى خودا و نەفرەتى خودای لەسەرە، واتە : خودا

له پره حمه تی خوی بیبه شی ده کات، جا له عنه ت واته: دوور خسته وه و ده رکردن
له پره حمه ت .

ههروه ها فره مایشتی : ﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ﴾، واته : ئه وه ی له ئایه ته که ی پیشت
باسکراوه له توندی فریشته کان له گیان کیشانی کافراندا له بهرئه وه ی ئه وان ﴿ أَتَّبِعُوا
مَا آسَخَطَ اللَّهُ ﴾ پوچوون له تاوان و سه ریچی و شوینکه وتنی ئاره زووی حه رام،
﴿ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ﴾ واته : رقیان له وشتانه یه که خودای لی رازییه له ئیمان هینان
و کرده وه ی چاکه، و فره مایشتی: ﴿ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا ﴾ واته : کاتی تورپه یان کردین
﴿ اَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾ واته : سزاماندان و، ئیتیقام: ئه وپه ری سزادان و عقوبه یه .

ههروه ها فره مایشتی : ﴿ وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ اُنِيعَاثَهُمْ ﴾ واته : خودا رقی
له ده رچوونیان بوو له گه ئتان بو غه زه، ﴿ فَشَبَّطَهُمْ ﴾ واته : به ندی کردن و دوا ی خستن
له وه ی له گه ئتان ده رچن و، سه رشوپی کردن، هه رچه ند له پرووی شه رعه وه فره مانی
پیکردبوون به ده رچوون و، له پرووی حسییه وه توانای پیبه خشیبوون، به لام هاریکاریان
نه بوو تیدا؛ ئه وه ش له بهر ئه و حیکمه ت و دانایه که ی که خوی ده یزانی، له ئایه ته که ی
دواتردا ئه و حیکمه ته ی پروونکردووه ته وه و فره موویه تی: ﴿ لَوْ خَرَجُوا فِیْکُمْ مَا
زَادُوْکُمْ اِلَّا خَبَالًا ﴾ [التوبة : ۴۷] ، واته : ئه گه ر-ئو دوورپروانه- ده ریش چووبان
له گه ئتان بو مهیدانی جهنگ، دوودلی و خراپه و گیره شیوینی نه بوایه خیریکیان بو
زیاده نه ده کردن .

ههروه ها فره مایشتی : ﴿ کَبُرَ مَقْتًا ﴾ واته : ئه و کاریکی زور خراپه و خودا
زور تورپه ده کات، و ﴿ مَقْتًا ﴾ مه نصوبه به هو ی ئه وه ی ته میزه، ﴿ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا
تَفْعَلُوْنَ ﴾ واته : په یمانی چاکه بدهن و پاشان پابه ندی به لینه که تان نه بن .

لەگىر ئانە وەيە كدا ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە خراوەتە پروو^(۱) كە ئەویش ئەوەبوو كۆمەلئ لەباوەرداران پىش ئەوەى جىھاد فەرز بىكرىت دەيانگوت: خۆزگە خودا ھەوالئ پى دەداين لەبارەى باشتىن كارەو و ئىمەش ئەنجاممان دەدا، جا ئەوەبوو خواى پەرورەدگار پىش ھەوالئ بەپىغەمبەرەكەيدا بەوەى خۆشەويستىن كەردەو بەلای خودا وە ئىمان ھىنانە بەخودا ئىمانىك كە ھىچ گومانىكى تىدا نەبىت، ھەر وەھا جىھادى ئەوانەى پىچەوانەى ئىمان دەجولئەو و دانى پىدا نانئىن، جا كاتى جىھاد فەرز كرا و فرمانى پىكرا كۆمەلئ لەباوەرداران پىيان ناخۆش بوو و قورس بوو لەسەريان، خواى پەرورەدگار فەرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۲] ، واتە: ئەى ئەوانەى باوەرتان ھىناو! بۆچى شتى دەلئىن و پەفتارى پى ناكەن؟ مەگەر ئىو نەتانوت: ئەگەر بمانزانبا چ كارى بەلای خواو زۆرباشە دەمانكرد؟ كەچى كاتى باسى گەورەى و مەزنى جىھاد كرا لای خوا، ھەندىكتان قسەكەى خۆتانان شكاندو پىتان ناخۆش بوو^(۲).

﴿ ئەوەى تىبىنى دەكرىت لەم ئايەتە پىرۆزانەدا : ﴾

لەم ئايەتانەدا وەسفى خودا كراو بەوەى تورە دەبىت و رازى دەبىت و نەفرەت دەكات و تۆلە دەكاتەو وەرقى لەھەندى شت دەبىتەو و دىلگران دەبىت، جا ھەموو ئەمانە سىفاتى فىعلين بۆ خواى پەرورەدگار ھەركات وىستى لەسەر بىت ئەنجاميان دەدات، گەر وىستى لەسەر بىت و، ھەرچۆنىك وىستى لەسەر بىت.

ئەھلى سوننە ھەموو ئەمانە بۆ خودا ئىسپات دەكەن ھەر وەك چۆن خودا بۆخوى ئىسپاتى كەردووە بەو شىوہەيى كە شاىستە و گونجاو لەگەل زاتى خۆيدا .

(۱) تفسیر ابن كثر (۶/ ۲۰۳).

(۲) الدرر المشور (۸/ ۱۴۶).

[۹] باسکردنی هاتنی خودا (جل جلاله) بۆ دادوهری کردن له نیوان بهندهکانیدا بهو شیوهیهیی که شایستهیهتی:

فهرمایشتی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ

وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۝ [البقرة: ۲۱۰] ، واته: ئاخۆ په پرهوانی شهیتان بئ لهمه له پروژی قیامهتدا خوی گهوره له سهرووی په له هه ورئکی سپیدا بئته لایان و داوهریان بکا، فریشتهکانیش به ریز ئاماده ببن بۆ تپهرانی بریارهکانی خوا، دادگایشیان بیرتهوهو، بنێردرین بۆ دۆزهخ، دهبی بهدهر لهمه چاوهپروانی چی بن؟،

وفهرمایشتی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ

رَبِّكَ ۝ [الأنعام: ۱۵۸] ، واته: ئاخۆ ئهوانه که تهوبه ناکهن و ناگه پرنهوه لای خوا، ته نیا چاوهپروانی ئه مه ناکهن کتوپر فریشتهی گیانکیشان بئته لایان و گیانیان بکیشی؟ یان پهروهردگارت له وێستگهی قیامهتدا بئته لایان بۆ داوهری نیتوانیان؟ یان نیشانهکانی پهروهردگارت بریکیان - بهر له هاتنی پروژی دواپی وهک خۆر هه لاتن له

خۆرئاواوه- بین و سهه هه لبدن و، ده رگای تهوبه یان لی دابخریت، ﴿ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ

الْأَرْضُ دُكًّا دُكًّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝ [الفجر: ۲۱ ، ۲۲] ، واته:

دهست هه لگرن لهو کارانه، کاتی زهویی هه ژئرا به هه ژان دوا ی هه ژان، وه پاره پاره

کراو، شاخهکان یه کسان بوون و قیامهت پیش هات، ﴿ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَنُزِلُ

الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ۝ [الفرقان: ۲۵] ، واته: ئاسمان بههوی ده رکهوتنی هه ورئک

دهقه لهشی و شهقار شهقار دهبی، فریشتهکانیش - به نامه ی کاروکردهوی ئهوانه وه-

پۆل پۆل و دهسته دهسته، داده به زینرین بۆ سهه زهوی بۆ حساب و لیپرسینه وه.

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ئەمە ھەرەشەيە لەبىياوەرەن ئەوانەى نايەنە نىو ئىسلامەو و شۆينى شەيتان دەكەون، و ﴿يَنْظُرُونَ﴾ بەماناى: چاوەرێ دەكەن (يَنْظُرُونَ)، جا: (نظرته و انتظرته) يەك مانايان ھەيە، ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ ، واتە: تاوھەكو لەپۆزى دوایدا زاتى خودا بێت بۆ داوھەرى كردن لەنىوانياندا، ھەركەسە بەگوێرەى كەردەوھەكى پاداشت و سزا وەردەگریت، ﴿فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ﴾^(۱) وشەى (الظلل) : جەمعى (ظلة) وئەوھەش ئەوھەيە كەسبەرت بۆ دەكات، و (الغمام): ھەورىكى سپى تەنكە، ئەو ناوھەى لىئراوھە؛ چونكە سترە و پەردە دروست دەكات^(۲)، ﴿وَالْمَلَكُ﴾ ، واتە: فرىشتە لەناوھەورەكانەوھە بىن، ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ واتە: بابەتەكە كۆتايى بێت كە ئەویش لەناوچوونيانە .

ھەروھە فەرمايشتى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ، واتە: فرىشتەكان بىن بۆ گيان كىشانيان، ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ﴾ ياخود پەروەردگارت بێت واتە: بەزاتى خۆى بۆ دادوھەرى كردن لەنىوان بەندەكانيدا، ﴿أَوْ يَأْتِيكَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ ياخود ھەندى لەبەلگە و نىشانەكانى پەروەردگارت بێت كە برىتيە لەھەلھاتنى خۆر لەخۆرئاواوھە،

(۱) (ئىبن كەسیر) دەلى: (وهو: الغمام / ظلّ النور العظيم الذي يُبهرُ الأبصار). واتە: مەبەست بە (غەمام)، ئەو ھەورەيە: سببەرى ئەو، نوورىكى گەورەيەو چاوەكان دەبەزىنن، وەك ئەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [۲۱۰/۲]. مەبەست پى ھاتنى زاتى خوايە- جل جلاله- سببەركەش، سببەرى زاتى خۆيەتى، (خوايش بۆ خۆى باشتەر دەزانى). جا كە ئەو پۆزە ھات، ئىتر تەواوێ خۆرەكان و ئەستىرە گەپۆكەكان، وەك تۆزىكى پۆز و بلاويان لى دى و، دلەكانىش ھەموو لە ھەيەتە تروسكايان تيا نامىنى. (تەفسىرى رامان).

(۲) لسان العرب (۱۲ / ۴۴۴).

ئەوھش يەككىكە لەنىشانە گەورەكانى پۇژى دواىى و كاتى ئەوھ پروو دەدات ئىتر دەرگای تۆبە كردن داده خرىت و تۆبە لەكەس وەرناگىردىت .

هەروەها فەرمايشتى : ﴿كَلَّا﴾ حەرفى رەدعە بۆ سەرزەنشت كردن بەكار دىت و پەيوەندى بەپيش خۆيەوھەيە، واتە: بەپراستى بەوشىوھەيە كارکردنتان باش نىيە كە ئەویش پىزنەگرتنە لەهەتيو و خواردن نەدانە بەهەژار و بىنەوايان و، خواردنى مىراتى كەسانى ترە و، خۆشويستنى مالە زياد لەحەد، ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ واتە : بلەرزىت و زۆر بەتوندى بچوليت، تاوھكو هەرچى خانو و بىنا هەيە هەموو بروخيت و، تەختى زەوييەكە بىت و بىت بەتۆز و با، ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ واتە: پەروەردگار ت بەزاتى خۆى بىت بۆ دادوهرى كردن لەنيوان بەندەكانيدا، ﴿وَالْمَلِكُ﴾ واتە : جنسى فرىشتە ، ﴿صَفًّا صَفًّا﴾ مەنصوبە لەبەر ئەوھى حالەتى ئىعرايەكەى حالە، واتە: پۆل پۆل و پۆل لەدواى پۆل، و دەوورى جن و مروّفەكان دەدەن، ئەھلى هەر ئاسمانىك لەزەويدا دەبنە يەك پۆلەوھە و ئەوھش كە تىيدايەتى دەبنە حەوت پۆلەوھە .

هەروەها فەرمايشتى : ﴿وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ﴾ واتە : لەپۇژى دوايدا ، ﴿تَشَقُّ السَّمَاءُ﴾ واتە : درز و كەلىنى لى دەبىتەوھە، ﴿بِالْغَمَمِ﴾ بەهەورىك كە سىبەرى نورىكى گەورەيە كە چاو توشى شۆك دەكات، ﴿وَنَزَلَ الْمَلِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ واتە: فرىشتەكان دادەبەزىندىرئىن بۆ سەر زەوى و لەساحەى مەحشەردا دەورى خەلكەكە دەدەن پاشان پەروەردگار دىت بۆ دادوهرى كردن لەنيوان بەندەكانيدا .

﴿شَايَ تَحَالَّ لَمْ تَأْيَ تَانَهَا﴾

ئىسپاتکردنى هاتنى تىدايە بۆ خودا و هاتنى خودا بەزاتى خۆى لەپۇژى دوايدا بەو شىوھەيەكە كە لايەقى گەورەيى و عەزەمەتى زاتى (الله) يە بۆ دادوهرى كردن لەنيوان بەندەكانيدا، هاتنى خودا يەككىكە لەسيفاتە فعليەكان كە پىويستە وەك خۆى

ئىسپات بىكرىت، ونايت تەئويل بىكرىت بەھاتنى فرمان و ئەمرەكانى، ھاوشىنەى ئەوانەى نەفى سىفات دەكەن و ھاتنى خودا بەھاتنى فرمانەكانى تەئويل دەكەن و، دەللىن : ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ واتە : (جاء أمره ← ئەمر و فرمانەكانى ھات)، وئەمەش تەحرىف و گۆرىنى ماناى ئايەتەكانى خودايە .

پىشەوا ئىبنولقەسىم (پەھمەتى خۇاى لى بىت) دەللىت^(۱) : ھاتن و مەجىئى خودا كە ئىزافە كراوۋەتە لای خودا دوو جۆرە: موتلق و موقەيەد، گەر مەبەست لىى ھاتنى پەھمەت ياخود سزای خودا بىت ئەوۋە تەقىيد وتايبەت دەكرىت بەوۋە، ھەرۋەك لەفەرموودەيەكدا ھاتوۋە: «حتى جاء الله بالرحمة والخير» واتە: تاوۋەكو خودا پەھمەت و خىرى ھىنا، وفەرمايشتى: ﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ [الأعراف: ۵۲] ، واتە: بىگومان ئىمە لەگەل پىغەمبەرەكانماندا نامەيەكى وامان بۆھىنان كە بەزانست و زانىارىي، راست و ناراستمان تىيدا لە يەكداوۋەتەوۋە. جۆرى دووۋەم : ھاتن و مەجىئى موتلق ئەمەيان تەنھا بۆ ھاتنى خودا بەكار دىت، ھەرۋەك لەم فەرمايشتەدا ھاتوۋە : ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ﴾ [البقرة: ۲۱۰] ، واتە: ئاخۇ پەپرەوانى شەيتان بى لەمە لەرۋژى قىامەتدا خۇاى گەورە لەسەرۋوى پەلە ھەرۋىكى سىپىدا بىتە لايان و داوۋەرييان بىكات، وفەرمايشتى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ [الفجر: ۲۲] واتە: وە لەو رۋژەدا پەرۋەردگارت ھات بە ھاتنىك شىاۋى خۇى بىت وە فرىشتەكانىش لە گەلى رىز رىز، وە ھاتنى خۇا بۆ بىرپاردان و داوۋەرىيە لە نىۋان بەندەكاندا، وە ئەمەش دواى ئەوۋەى كە خەلكى داوا دەكەن لە پىغەمبەر تەكايان بۆ بىكات لە لای خۇا.

[۱۰] ئیسیپاتکردنی پوخسار بۆ خودا (جل جلاله) :

وفهرمایشتی : ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۲۷] ، واته:
 تهنها پرووی پهروهردگاری خاوهن شکوو که ره مکارته ده مینیتته وه ، ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ۸۸] ، واته: هه موو شتیکی تیا ده چیت جگه له
 پرووخساری پیروزی تهو نه بی.

شرح

﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾^(۱) تهه ئایه ته دواى تهه ئایه تهی تر هاتوو: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾
 خواى پهروهردگار لهه ئایه ته پیروزه دا باس له وه ده کات هه موو خه لکی سه ر زه وی

(۱) مه زه بهی تهه لی سونه وه جه ماعه له سه ر تهو رایه ن، که به لی خودا (وجه + پوخسار) ی هه یه،
 پوخساریک که شایسته بیته به گه وره یی و شکومه ندی خودا، به لگه ش له سه ر تهو وه قورئان و
 سونه ته، به لگه ی قورئان وه ک ئایه تی ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ، وه به لگه ی
 سوونه تیش، فه رموو ده ی پیغه مبه ری خودایه -صلی الله علیه وسلم- که له نزایه کیدا ده فه رموی:
 «وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَأَسْأَلُكَ الشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ»، (صحيح ابن حبان، كتاب الصلاة،
 باب صفة الصلاة، ذکر جواز دعاء المرء في الصلاة بما ليس في كتاب الله، حديث: ۱۹۹۵،
 قال شعيب الأرناؤوط: إسناده قوي) واته: خودایه داواى چیژی بینینی پوخسارت ده که م، وه
 ئاره زووی گه یشتن به دیدارت ده که م. که وابوو پوخساری خودا له سیفاتی زاتییه بۆ خودا به
 شیوه یه ک که شایسته ی زاتی خو ی بیته، وه درووست نیه له مانا ئاشکراو پروونه که ی خو ی لا
 بدری، له بهر تهه چهنده هویه:

یه که م: پیچه وانیه ئاشکرای ده که کانی قورئان و سونه یه، وه ههر شتیکیش پیچه وانیه ئاشکرای
 ده ق بیته، تهو پیوستی به به لگه هه یه و، بیگومانیش که به لگه نیه.
 دووهم: تهو پوخساره ی (وجه) که له ده که کاند هاتوو وه پالدراره ته لای خودا، که وابوو ههر
 سیفاتیکی که پالده دریتته لای خودا: یان تهو ته تهو سیفاته په یوه ست و جیگیره به خودی
 =

دەرۋن و دەمرن، ھېچ كەسنىك جگە لە دەم و چاۋى زاتى پىرۋزى الله نەبىت، خواى پەرۋەردگار نامرېت، بەلكو زىندووۋىە كە ھەرگىز مردنى بەسەردا نايەت. ﴿ذُو الْجَلَلِ﴾ واتە : خاۋەنى رېز و عەزەمەت، ﴿وَالْإِكْرَامِ﴾ واتە: رېزگر لە پېغەمبەران و

خۆيەۋە، يان پەيۋەست و جىگىر نى بە خودى خۆيەۋە، ئەگەر لەو سىفاتانە بىت كە پەيۋەست بىت بە خودى خۆيەۋە، ئەۋە درووستكراۋە، سىفاتى زاتى الله نى، ۋەك: مالى خوا، وشتى خودا، جا ئەم جوۋرە پالداۋە لاي خودا، يان بۆ رېزە، يان لەو بارەۋەيە كە دەسەلاتدارو درووستكراۋەكان پاليدەدەنە لاي خاۋەن دەسەلات و درووستكار، ۋە ئەگەر ئەۋ سىفاتە پەيۋەست نەبوو بە خودى خۆيەۋە، ئەۋە لە سىفاتى رب العالمينە و درووستكراۋە نى، ۋەك: زانستى خودا، توانايى خودا، شكۆى خودا، ۋەتەى خودا، دەستى خودا، چاۋى خودا... ھتد. بىنگومان روخسارېش يەككە لەو سىفاتانە، ۋە پالداۋە سىفەتى روخسار بۆلاى خودا لە پالداۋە سىفەتە بۆلاى خاۋەن سىفەت.

سېيەم: پاداشت ۋە سىفەتى درووست كراۋە و جىابوۋەيە لە خودا، بەلام روخسار سىفەتەتەكى لكاۋى ھەمىشەيى خودايە، چۆن دەكرى بە ۋە شىۋەيە ماناۋ و اتا بكرى؟

چوارەم: سىفەتى روخسار ۋە سىفەتە كە دەقەكاندا ھاتوۋە بۆ خوداى خاۋەن تواناۋ بە شكۆ، ۋە روخسارى خودا نوورېكى ھەيە پەناى پىدەگىردى، پرشنگ و درەوشاۋەيى روخسارى خودا دەسووتېنى ئەۋەندەى چاۋو بىنىنى خوداى پى بگات، كەۋابوۋ ئەم سىفاتانە دەبنە ھۆكارى ئەۋەى كە نەگونجاۋ بىت واتاى (ۋجە) بە (ثواب) بكرىت. خواش زانائەرە. ۋەرگىراۋە لە كىتەبى (تلخىص الحموية: ل: ۶۷) شىخ عوسەيمىن. بەرەحمەت بىت. بۆيە ئىمەش (ۋجە) مان بە رووختسار مانا دايەۋە نەمانتوانى بىنگورېن بە (زات، وجود)ى خودا، ۋەك ھەندى ۋاى لى دەكەن، ئىمامى بەيھەقى لە كىتەبى (الأسماء والصفات) دا دەلېت: (باب ما جاء في اثبات الوجه صفة لا من حيث الصورة، لورود خبر الصادق به..) واتە: بەشى ئەۋەى ھاتوۋە لە بارەى جىگىر بوۋنى سىفەتى روخسار لەسەر ئەۋەى كە سىفەتى خودايە، بە بەلگەى راست و درووست لەسەرى. ئەم ئايەتانەيشى ھىناۋەتەۋە: ۵۵/۲۷، ۲۸/۸۸، ۳۰/۳۹، ۶۷/۹، ۱۳/۲۲، ۹۲/۲۰، ۶/۵۲. لە گەل ھىنانى فەرموۋدە گەلىكدا كە پىشەۋا (بوخارىي و موسلىم) ھىناۋانە بۆ چەسپاندنى سىفەتى (ۋجە) بۆ خواى گەۋرە - جل جلاله - ئومىدەۋارم بە وردى بىرى لى بكرىتەۋە، ۋەك ئىمامى بەيھەقىش دەلېت: دەبىت ۋەك سىفەتەك سەير بكرىت، واتە: كاتى باسى (ۋجە) دەكرىت نابى جوۋرە رووختسارو دەم و چاۋىك بىننەتە پىش چاۋ خۆت، چونكە [لىس كەملە شىء] (تەفسىرى رامان).

به‌نده چاکه‌کانی، ووتراوه: شیاوی ئه‌وه‌یه به‌دوور بگيردریت له‌ههر شتیک که شایسته نه‌بیت به‌زاتی پیروزی.

هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ﴾، واته: هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان ده‌رۆن و نامینن و ده‌مرن ﴿إِلَّا وَجْهَهُ﴾^(۱)، وشه‌ی (وجهه) مه‌نصوبه به‌هوی

(۱) تییینی: (وجهه) یه‌کیکه له‌و سیفه‌تانه‌ی زانایانی (سه‌له‌ف) ده‌یده‌نه پال زاتی خوای پاک و بیخه‌وش و کارجوان، هه‌ر وه‌ک ئه‌ویش خوی له‌چه‌ندین ئایه‌تدا ده‌یکاته سیفه‌ت بۆخوی، به‌لام به‌بی هیچ لیچووان و ده‌ستکاری و، لیکدانه‌وه‌یه‌ک که له‌گه‌ل زاتی بڵندی ئه‌ودا نه‌گونجیت، ئیمه‌ش هه‌ر وه‌ک (سه‌له‌ف) ده‌لین: (فَنُتِبْتُ لَهُ وَجْهًا كَمَا أُتِبْتُ لِنَفْسِي، وَأُتِبْتُ لَهُ نَبِيُّهُ مِنْ غَيْرِ تَعْطِيلٍ وَلَا تَمْثِيلٍ، وَكَذَا فِي سَائِرِ صِفَاتِهِ نُتِبْتُ لَهُ وَلَا نُمَثِّلُهَا بِصِفَاتِ خَلْقِهِ، فَهُوَ -جَلَّ وَعَلَا- لَيْسَ كَمَثَلِهِ شَيْءٌ لَا فِي ذَاتِهِ وَلَا فِي صِفَاتِهِ، وَنَمُرُّ جَمِيعَ آيَاتٍ وَأَحَادِيثِ الصِّفَاتِ عَلَى ظَاهِرِهَا وَلَا نَحَرِّفُهَا أَوْ نَظْنُ أَنَّ لَهَا مَعْنَى يُخَالِفُ مَا دَلَّتْ عَلَيْهِ ظَاهِرُهَا، فَظَاهِرُهَا مُرَادٌّ، واته: بوونی روخسار بۆ خودا ده‌چه‌سپینین، هه‌روه‌ک خودا بۆ خوی بوونی چه‌سپاندووه، وه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆی چه‌سپاندووه به‌بی راگرتن یان هاوشیوه‌یه‌ک بۆ خوودا، وه هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م سیفاته‌کانی دی بۆ خودا ده‌چه‌سپینین به‌بی هاوشیوه‌یی له‌گه‌ل سیفاتی درووستکراوه‌کانی خودادا، چونکه خودا (پاک و بیگه‌ردی بۆ ئه‌و)، هیچ شتیک وه‌ک ئه‌و نه‌یه، نه‌له‌زات و نه‌له‌سیفاندا، وه هه‌رچی ئایات و فه‌رمووده هه‌یه که‌باس له‌سیفاتی خودا ده‌که‌ن، له‌سه‌ر پرووه ئاشکراکه‌ی بۆ خودا ده‌یچه‌سپینین، به‌بی هیچ گۆرانکاریه‌ک، یان گومان به‌یه‌ن که مانایه‌کی دی هه‌یه پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بیت که پرووه ئاشکراکه‌ی مانا ده‌دات. فه‌رمووده‌یش زۆر زۆره بۆ سه‌لمانندی سیفه‌تی (وه‌جه) بۆ خوای گه‌وره، وه‌ک: «..وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَيَّ وَجْهَكَ وَأَسْأَلُكَ الشَّوْقَ إِلَيَّ لِقَائِكَ..»، واته: خودایه داوای چیتزی بینینی روخسارت ده‌که‌م، وه داوای ئاره‌زووی دیدارت ده‌که‌م. (صحیح ابن حبان، کتاب الصلاة، باب صفة الصلاة، ذکر جواز دعاء المرء في الصلاة بما ليس في كتاب الله، حديث: ۱۹۹۵، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده قوي، و صححه الألباني في صحيح الجامع، برقم: ۱۳۰۱). «لَا يُسْأَلُ بِوَجْهِ اللَّهِ، إِلَّا الْجَنَّةُ». واته: به‌روخساری خودا ته‌نها به‌هه‌شت داوا ده‌کری. (سنن أبي داود، کتاب الزکاة، باب کراهية المسألة بوجه الله تعالى، حديث: ۱۴۳۶، قال الأرناؤوط: إسناده ضعيف، لضعف سليمان، وهو ابن قرم بن معاذ التميمي الضبي. وضعفه الألباني في سنن أبي داود برقم: ۱۶۷۱). عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: «لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

عَذَابًا مِنْ فَوْقَكُمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: أَعُوذُ بِوَجْهِكَ، قَالَ: أَوْ مِنْ تَحْتَ أَرْجُلِكَ، قَالَ -صلى الله عليه وسلم-: أَعُوذُ بِوَجْهِكَ...، أَوْ يَلْبِسُكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: هَذَا أَهْوَنُ - أَوْ هَذَا أَيْسَرُ -. واته: جابیر ده‌لی: کاتیک تهو ئایه‌ته هاته خواری: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ﴾، پیغه‌مبه‌ر فهرمووی: په‌نا ده‌گرم به‌روخسارت، وه کاتیک ئایه‌ی ﴿أَوْ مِنْ تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ﴾ هاته خواری، فهرمووی: په‌نا ده‌گرم به‌روخسارت، پاشان ئایه‌ی ﴿أَوْ يَلْبِسُكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ هاته خواری، فهرمووی: ته‌مه‌یان ته‌هوه‌نترو ئاسانتره. (صحیح البخاری، کتاب تفسیر القرآن، سورة البقرة، باب قوله: قل هو القادر على أن يبعث عليكم، حدیث: ۴۳۶۱). وه فهرمووده‌ی: «جَنَّاتٍ مِنْ فَضَّةٍ، أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ، أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلَّا رِءَاءُ الْكِبَرِ، عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ». واته: دوو به‌هه‌شت له زیو، که ده‌فرو ته‌وه‌ی تیایه‌تی هه‌ر له زیوه، وه دوو به‌هه‌شت له ئالتوون، که ده‌فرو ته‌وه‌ی تیایه‌تی هه‌ر له ئالتوونه، نیوان خه‌لک و نیوان بینینی خودا ته‌نها به‌رگی کیریائه له‌سه‌ر روخساری پیروزی خوی په‌روه‌ردگار له به‌هه‌شتی به‌رده‌وام. (صحیح البخاری، کتاب تفسیر القرآن، سورة البقرة، باب قوله: ومن دونهما جنتان، حدیث: ۴۵۹۹، صحیح مسلم، کتاب الإیمان، باب إثبات رؤية المؤمنين في الآخرة ربهم سبحانه وتعالى، حدیث: ۲۹۱). باختلاف یسیر. وه «إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنَبِّغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النَّورُ، وَفِي رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ: النَّارُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَخْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا أَنْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ». واته: خوی گه‌وره ناخه‌وی، ناگونجی که بخه‌وی، ته‌رازو به‌رزده‌کاته‌وه و نزمی ده‌کاته‌وه به‌کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان خو‌یان، کرداری شه‌و پیش کرداری پوژ به‌رز ده‌بیته‌وه بو‌لای، کرداری پوژیش پیش کرداری شه‌و، په‌رده‌که‌ی نووره - له‌ریوایه‌تیکیشا - ئاگره، ته‌گه‌ر ته‌و په‌رده لابیات نووری روو‌خساری هه‌موو ته‌و دروستکراوانه ده‌سوتینی که بینایی پی ده‌گات (اته: هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ر). صحیح مسلم، کتاب الإیمان، باب في قوله عليه السلام: إن الله لا ينام، حدیث: ۲۸۹. وَمَعْنَى سُبُحَاتِ وَجْهِهِ: (أَي: نُورُهُ وَجَلَالُهُ وَبَهَاؤُهُ) واته: پرشنگ و شه‌وکه‌وت و حورمه‌تی روخساری خودا. جا بو‌زیاتر روونکردنه‌وه ده‌توانی سه‌یری: (الأسماء والصفات) ی ئیمامی (البیهقی) و (کتاب صفات الله عزَّوَجَلَّ - صالح علي المسند) یش بکه‌یت. دکتور (ئه‌حمده الغامیدی) ماموستای وانه‌ی عه‌قیده له زانکوی (أُمُّ الْقُرَى) له په‌راویزی (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة) ی (لاله‌کائی) به‌رگی (۲) رووپه‌ری (۴۵۷) دا به‌سه‌ر ته‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌دا، ده‌لی: (سیاق ما دل من کتاب الله عزوجل وسنة رسوله - صلى الله عليه وسلم - على أن من صفات الله عزوجل الوجه =

والعینین والیدین)، وه ههروهها دهلئ: (هذا المبحث من الصفات يسميه أهل الكلام - الصفات السمعية - أي أنها تثبت بالسمع فقط، بخلاف الصفات السابقة، فإنها تثبت بالسمع والعقل، وفي هذه الصفات - كباقي الصفات المتقدمة ثلاثة مذاهب: الأول: مذهب أهل السنة والجماعة وهو إثباتها لله عزوجل من غير تمثيل ولا تشبيه، الثاني: مذهب الجهمية والمعتزلة والأشاعرة: أولوها، فقالوا المراد بالوجه، الذات، وبالعین: العلم، وباليد: النعمة.. الخ). الثالث: مذهب المشبهة الذين شبهوا صفاته - عزوجل - بصفات خلقه، وكلا المذهبين الأخيرين خاطيء، فقد أتى أصحابهما من قبل ظنهما للمشابهة بين صفات الله وصفات خلقه، فأما المؤولون فأدى بهم ذلك الظن إلى التأويل لئلا يقع التشابه بين الله وخلقه. وأما المشبهة فقد ظنوا أن اتفاق الصفات في الأسماء يستلزم اتفاقهما في المسميات وهذا ظن ضال. والمؤولون فقد أثبت كل منهم لله عزوجل صفة أو إسما يشترك في بعضها المخلوقون مع الله عزوجل، فالمعتزلة أثبتت لله أسماء منها: العالم، والقادر ونحوها. والأشاعرة أثبتوا لله عزوجل سبع صفات هي: العلم، والحياة، والقدرة.. الخ. والجميع - بما فيهم الجهمية - يثبتون لله عزوجل (ذاتا) وهذه جميعها توجد في المخلوقين، فكيف يوهم بعض الوارد في الخبر التشبيه، ولا يوهم البعض الآخر ذلك؟. ولو أنهم قالوا: كما أن الله ذاتا لا تشبه الذوات فكذلك الله صفات لا تشبه الصفات لانتهدت المشكلة وسلموا من الشذوذ والاختلاف مع سلف الأمة). واتاكهى به كورتى: ئه وهى له قورئان و فهرمووده وه وهرده گیردرئ ئه وهیه: كه له سیفاته كانى خواى گه وورهیه (پروخسارو ههردوو چاوو ههردوو دهست)، وه ئهم بابته زانایانى ئه هلى كه لام به «سیفاتی بیستن» ناویان هیناوه، به پیچه وانهى سیفاته كانى دى خواى گه ووره، كه به بیستن و عه قل جیگیر دهبن. وه لهو سیفاتانهش وهك باقى سیفاته كانى دى سئ بۆچوون و په پره وهیه: یه كه م: مه زهه بى ئه هلى سوننه و جه ماعهیه كه ئهم سیفاتانه بۆ خودا جیگیر ده كه ن، به بئ هیچ جوړه هاوشیوه كردن و لیکچواندنیک.

دووه م: مه زهه بى (جه همیه و موعته زیله و ئه شاعیره) یه، یه كه میان دهلئین: مه به ست به (وجه) زاته، وه مه به ست به (العین) زانیاریه، وه به (الید) به خششه.

سیهم: مه زهه بى ئه وانهیه كه سیفاته كانى خودا ده چوئین به سیفاتی درووستکراوه كانى خوداوه. وه ههردوو په پره و مه زهه به كانى کوئایى هه لهن، چونکه ههردوو مه زهه به كه به گومانى خوئان هاتوون سیفاتی خوداو سیفاتی درووستکراوه كانى خودا به یهك بچوئین، وه ئه وانهش كه ته ئویل و له مانای راستى سیفاته كانى خودا لا دهدهن، گوايه مه به ستیان ئه وهیه كه به رگری له وه ده كه ن هیچ جوړه لیکچواندنیک پروو نه دات له نیوان سیفاتی خوداو درووستکراوه كانیدا. وه ئه وانهى كه لیکچواندن ده كه ن گومانیان وایه كه پیکه وتنسى سیفات له گه ل ناوه کاند، وا داوا

ئەوھى ھالەتى ئىعرابىيە كەى ئىستىسنا (استثناء) ە و جودا كراوھ تەوھ، ئەمەش ھەوالدانە لەبارەى ئەوھى خودا ھەر دەمىنئەتەوھ و بەپىچەوانەى دروستكراوھكان كە ھەمووى دەبىت بمرىت.

﴿مەوزوعى شاھىد لەم ئايەتەدا:﴾

لەم دوو ئايەتەدا ئىسپاتى پרוخسار كراوھ بۆ خودا و، پרוخسار يەككە لەسېفەتە زاتىيەكان، و پרוخسار و دەم وچاوينكى ھەقىقىيە و بەو شىوھىيەى كە شاىستە و گونجاوھ بەزاتى الله ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، نەك بەو شىوھىيەى كە موەتتيلەكان ئەوانەى سىفەتەكانى خودا تەعتىل دەكەن و دەلئىن مەبەست لە پרוخسار (الوجه) پרוخسارى ھەقىقىي نىيە، بەلكو مەبەست لىي زاتە ياخود پاداشت وجگ لەمانەش، ئەم تەئويلانە ھەلە و باتلن لەبەر چەند ھۆيەك^(۱):

لەوانە: لەفەرموودەيەكدا عەتفى پروخسار (الوجه) كراوھ تە سەر زات، ھەرۈەك دەفەرموىت: «أَعُوذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ»^(۲)، واتە: پەنا دەگرم بەخوداى مەزن

دەكات كە رىككەوتن بىت لە ناو براوھكاندا، ئەمەش گومرايىيەكى تەواوھ. ئەوانەش كە تەئويل و لە ماناى راستى سىفەتەكان لا دەدەن سىفات و ناوانىك بۆ خودا جىگىر دەكەن كە ھاوتاو بەشدارن لە سىفات و ناوانىكى دروستكراوھكانى خواى گەورەدا. موەتەزىلەش ناوانىكى بۆ خودا جىگىر كردووه، وەك: زانا، بەتوانا، ناوانى ترىش. ئەشاعىرەكانىش (۷) ھەوت سىفات بۆ خودا جىگىر دەكەن، ئەوانىش: زانىارى، ژيان، تواناو دەسەلات.. تا كۆتايى. ھەموو ئەم ناقيمانە بە جەھەمىيەكانىشەوھ بۆ خودا «زاتىك» جىگىر دەكەن كە سەر جەم ئەو سىفاتانە لەناو دروستكراوھكانى خوداشدا ھەن.. بەلام ئەگەر لە راستىدا ئەوانە بيان گوتايە: خودا زاتىكى ھەيە كە لە ھىچ زاتىك ناچىت، يان خودا خواوھنى چەند سىفاتىكە كە لە ھىچ سىفاتىكى دروستكراوھكانى ناچىت، ئەوا كىشەكە چارەسەر دەبوو، وە لەو ھەموو لادان و ناكۆكىيەكە پزگارىيان دەبوو. (تەفسىرى رامان).

(۱) مختصر الصواعق المرسلۃ (۳۳۹-۳۸۶).

(۲) أخرجه أبو داود (۴۶۶) من حديث عبد الله بن عمرو، وإسناده صحيح.

و پوخساری پیزداری. وعه تفیش بو موغایه ره و جودا کاری دیت، واته: کاتی عه تفی
 پوخسار کراوه ته سهر زات که واته زات و پوخسار یه ک شت نین .
 ههروه ها : له جینگه یه کی تر دا پوخساری ئیزافه کردووه ته پال زات و فهرموویه تی :
 ﴿وَجْهٌ رَبِّكَ﴾ پوخساری پهروه ردگارت ، ووه سفی پوخساری کردووه به : ﴿ذُو
 الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ خو ئه گهر پوخسار (الوجه) زات بوایه ئه واه فزی (الوجه) له ئایه ته که دا
 ده بووه (صلة)، وده یفه رموو: (ذی الجلال والإکرام)، جا کاتی فهرمووی: ﴿ذُو
 الْجَلَلِ﴾ ده رکه وت که وشه ی ﴿ذُو الْجَلَلِ﴾ ووه سفی دهم وچاوه نه ک زات ودهم
 وچاویش سیفه تی زاته .

به لگه یه کی تریش : له زمانی هیچ گه لیک له گه لاندانه زانراوه دهم وچاوی شتیک
 به مانای زاتی شته که بیت یا خود به مانای پاداشت بیت، و (الوجه) له پرووی
 زمانه وانیه وه^(۱): پرووی پیشه وه ی هه موو شتیکه؛ چونکه یه که م شتیکه که مواجهه ی
 که سی به رانبه ری پی ده کریت، و پوخسار له هه ر شتیکدا به گویره ی ئه وه یه که ئیزافه
 ده کریته لای.

(۱) مختصر الصواعق المرسله (۳۸۸).

[۱۱] ئىسپاتکردنى دوو دەست بۆ خۋاي پەرۋەردگار لەقورئانى پىرۋەزدا:

وفەرمايشتى: ﴿ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيدِي ﴾ [ص: ۷۵] ، واتە: چى رىي لە تۆ گرت كړنووش بەرى بۆ ئەوەى كە بە دوو دەستەى خۆم دروستم كړدووه؟ ، وفەرمايشتى: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾ [المائدة: ۶۴] ، واتە: يەهودىي نەفام و نەزان گوتى: خوا دەستى زنجيركراوه و بەستراوه، بۆيە وا رژدو چروكهو، رزق و رۆزىي بە بەندهكانى خۆى نادا! دەك دەستى ئەوان كە لەبچەو ئىفليج بى و، شەلەل لىي بداو، هەر ئەوانىشن رژدو چرووكن، وه لەبەر ئەو قسەشيان نەفرىنى خويان لىكرا، بۆيە بەردەوام چرووك و بەخيلن، نەخىر دەستى خوا نەبەستراوه، وهكو ئەوان دەلّين، بەلكو هەردوو دەستى خوا هەميشەو بەردەوام والّو گوشادن، هەرچۆنىك خۆى بيهوى، دەبەخشى.

شەرح

﴿ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ ﴾ واتە: چى وای لىكردى سەژدە نەبەيت، ئەم قسەيە رۆو لەشەيتانە (نەفرەتى خۋاي لىي بىت) ئەوەش كاتى كە بەهەرەلەستى فرمانى خۋاي كړد و سەژدەى بۆ ئادەم (عليه السلام) نەبرد، واتە: چ شتێك وای لىكردى سەژدە نەبەيت، ﴿ لِمَا خَلَقْتَ بِيدِي ﴾ ، واتە: بۆ ئەوكەسەى كە راستەوخۆ بەدوو دەستى خۆم دروستم كړد بەبى هيچ واستەيەك، ئەمەش وهك ريز و حورمەتيك بۆ ئادەم.

فەرمايشتى : ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ ﴾ واتە: جولهكەكان گوتيان، جا ئەسلى وشەى (اليهود) لەوقسەيەيانەوه هاتووه: ﴿ هَذَا إِلَيْكَ ﴾ و ئەم ناوه مەدح و وهسف بوو پاشان دواى نەسخ بوونەوهى شەرىعەتەكەيان بوو بەناويان، هەرچەند ماناى

مەدھىسى تېدا نەبىت، ووتراو: ئەو ناوەيان لىتراو وەك نىسبەتەك بۆلای يەھودى كۆرى يەعقوب (عليه السلام).

﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ واتە: دەستى خودا نوقاۋە، لىرەدا خۋاى پەرۋەردگار باسى جۈلەكەكان دەكات بەۋەى ۋەسفى خودايان دەکرد بەرەزىل و چروك، ھەرۋەك ۋەسفىان دەکرد بەھەزار ۋەدىانگوت خودا ھەزارە و ئىمە دەۋلەمەندىن، نەك مەبەستىيان ئەۋە بىت دەستى خودا بەستراۋەتەۋە، بەلكو مەبەستىيان ئەۋەبوو بلىن خودا دەست نوقاۋ و پەزىلە.

﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ واتە: دەستى خۋيان نوقاۋە، ئەمە ۋلامى خودايە بۆيان لەبەرانبەر ئەۋ درۆ و قسە پۈچەى كە بەرانبەر خودا كىردىان، فىعلەن واش بوون، جۈلەكە زۆر پەل و چروكن و ھىچ جۈلەكەيەك نابىنى ئىللا زۆر بەخىل و پەزىل و دەست نوقاۋە ، ﴿وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ ئەم بىرگەيە مەعتوفە لەسەر پىش خۋى و بائەكە بۆ سەبەبىيە، واتە: دوور خراۋەۋە لەرەحمەتى خودا بەھۋى ئەۋ قسەيەيانەۋە .

پاشان خۋاى پەرۋەردگار ۋلامىكى تىران دەداتەۋە و دەفەرموۋىت: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾، واتە: نا بەلكو دەستى خودا كراۋەيە و زۆر سەخى و دەستبلاۋە، ۋەدەستەكانى كراۋەيە، ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ دەبەخشىت ھەرچۈنەك بىھوۋىت، ئەمە جۈملەيەكى تازەيە و تەئكىد لەسەخىيەتى و دەست بلاۋى خودا دەكات لەبەخشىندا. بەخشىنى خودا بەۋ شىۋەيەيە كە ۋىستى لەسەرە، گەر ۋىستى لىيىت زۆرى دەكات و، گەر ۋىستى لەسەر بىت كەمى دەكاتەۋە، خۋاى پەرۋەردگار بەخشەر و گرەۋەيە (الباسط والقابض) بەۋ شىۋەيەيى كە ھىكمەت ۋدانايى دەيخوازىت .

شايە تحال لەم دوو ئايەتە پىرۆزەدا:

ئەم دوو ئايەتە ئىسپاتى دوو دەستى تىدايە بۆ خودا جل جلاله، ئەو دوو دەستە دوو دەستى ھەقىقەت بەو شىۋەيەيى كە شايستەي گەورەيى و عەزەمەتى زاتى خودان و ھاوشىۋەي دەستى مەخلوقات نىن، (لىس كَمَثَلِ شَيْءٍ)، لەمەشدا پەدى ئەو كەسانە ھەيە كە نەفى دوو دەستى ھەقىقى دەكەن لەخودا و، دەلّين: مەبەست لەدەست قودرەتە ياخود نىعمەتە، ئەمە تەئۋىلىكى باتلە و تەحرىف كردنى قورئانە . مەبەست لىي دەستى زاتە نەك دەستى قودرەت و نىعمەت^(۱)، خۆ ئەگەر مەبەست بەدەست قودرەت بوایە - وەك ئەوەي ئەوان دەلّين - ئەوا تايەتمەندى ئادەم بەوەي خودا بەدوو دەستى خۆي دروستى كردوو بەتال دەبوو و ھىچ بەھايەكى نەدەما، ھەرچى دروستكراۋەكان ھەيە بەشەيتانىشەو بەقودرەتى خودا دروست بوون، دەي ئەگەر وا بوایە چ تايەتمەندىك دەما بۆ ئادەم بەسەر شەيتانەو كاتى خودا دەفەرموئ: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾، بۆ ئەوەي كە بەدوو دەستى خۆم دروستم كرد، لەو حالەتەدا دەكرا شەيتانىش بلىت: منتىش بەدەست دروست كردوو گەر مەبەست بەدەست قودرەت بوایە، ھەرۋەھا گەر مەبەست لە دەست قودرەت بىت ئەوا وا دەخوازىت خودا دوو قودرەتى ھەبىت و موسولمانان كۆ دەنگن لەسەر باتلى ئەو، ھەرۋەھا گەر مەبەست لەدەست نىعمەت بوایە ئەوا ماناكەي واى لىدەھات بەوەي خودا ئادەمى بەدوو نىعمەت دروست كردوو ، ئەمەش باتل و نەگونجاۋە؛ چونكە نىعمەتى خودا زۆر زۆرە و لەئەژمار نايەت و تەنھا دوو نىعمەت نىيە.

(۱) مختصر صواعق المرسلّة (۳۷۰).

[۱۲] ئیسیاتکردنی دوو چاو بوّ خودا (جل جلاله):

وفهرمایشتی : ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (٤٨) ﴿[الطور : ٤٨] ، واته: خوگر به له بهرام بهر به جیهینانی بریاره کانی پهروه ردگارت هوه ئه ی موحه ممه ده! - صلی الله علیه وسلم - به ویلکردنیا، چونکه به راستی تو له بهر چاودیږی ئیمه دایت، فیلیان زیانت لی نادات، ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ﴾ (١٣) ﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ﴾ (١٤) ﴿[القمر: ١٣، ١٤] ، واته: نوحیشمان له سهر چهند تهخته و بزماریک - که شتییه کی ساده - هه لگرت، به چاودیږی ئیمه ده چوو و نه مانهیشت نقوم بی، ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ (٣٩) ﴿[طه : ٣٩] ، واته: خوشه ویستی خوم به تودا، به شیوهیه ک که هه رکه سی توی دیتبا خوشتی ئه ویست، وه تا له پیش چاو خوشمدا گه وره بیت و پهروه ده بکرییت .

شرح

﴿وَأَصْبِرْ﴾ وشه ی (الصبر) له پرووی زمانه وانیه وه به مانای به ندکردن و ریگری کردن (الحبس والمنع) دیت و، بریتیه له ریگری کردن له دهروون له وه ی توشی شوک بیت و نارازی بیت، ههروه ها ریگری کردنه له زمان له وه ی ناره زایی ده بریت و شکایهت بکات و، ریگری کردنه له ئەندامه کانی جهسته له کاری ناشهرعی هاوشیوهی له پروومه تدان وسنگ دادپین^(۱)، ﴿لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، واته: بوّ قهزای که وونی و شهرعی خودا ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ واته: له بهر چاوی ئیمه و ژیر چاودیږی ئیمه دایت،

(۱) عدة الصابرين لابن القيم (۳۳).

بویه گوی به ئازار و ئه زیه تی بیباوه ران مه ده، ئه وان ده ستیان ناگاته تو و ناتوانن زیانت پی بگه یه نن .

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿وَحَمَلْنَاهُ﴾ واته : نوحمان هه لگرد (علیه السلام) ﴿عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسْرِ﴾ واته : له سه ر که شتیه ک که داره کانی پان و به رین بو و، به بزمار توند ئه ملا و ئه ولا که ی به سترابوو، وموفره دی (دسر) : دسار . ﴿تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾ واته : له ژیر چاودریری ئیمه دا ریډه کات و ئیمه پاریزگاری لی ده که ین ﴿جَزَاءً لِّمَنْ كَانَ كُفْرًا﴾ واته : له ناو ئاودا نقومکران له بهر کوفرو بیباوه پریان به نوح (علیه السلام).

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي﴾ قسه که پرووی له موسایه (علیه السلام)، واته : خوشه ویستی خۆم پيداوی و خوشه ویستم کردووی لای دروستکراوه کانم.

﴿وَلِئَصْنَعِ عَلَى عَيْنِي﴾ واته : و بو ئه وه ی گه وره و پهروه رده بیت له ژیر چاویری و پاراستنی مندا؛ ده تبینم و ده تپاریزم .

﴿هه وه ی تیبینی ده کریت له م ئایه تانه دا:

ئهم ئایه تانه ئیسپاتکردنی دوو چاوی هه قیقی له خو گرتوووه بو زاتی الله به و شیوه یی که شایسته و گونجاوه له گه ل زاتی بهرز و پیروزیدا .

جا قورئان له فزی چاو (العين) سی هیناوه به ئیزافه کراوی وهه ندی جار به تاك و وهه ندی جاریش به کو و، له سوننه تدا به ئیزافه کراوی و به جووت هاتوووه، پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: «إِنْ رَبِّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ»^(۱)، واته : پهروه ردگاری ئیوه چاویکی کویر نییه . ئه مه ش به لگه یه کی راشکاوه به وه ی مه به ست لی ئیسپاتکردنی یه ک چاو نییه؛

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۷۱۲۷) ومسلم (۱۶۹).

چونكى ئىسپاتكردنى يەك چاۋ داننانە بەۋەى خودا(يەك چاۋى)، ھەيە (تعالى الله عنه).

وزمانى عەرەب ھەندى جار موزافى بەتاك ھىناۋە و ھەندى جارېش بەجووت و ھەندى جار بە كۆ بەگوڭرەى حالەتەكانى (مضاف إليه)، جا كاتى وشەيەكى تاكيان ئىزافە كردىت بۆلای تاكىكى تر ئەۋا بەتاك دەيھىنن، وئەگەر ئىزافەى بىكەنە لای كۆ ياخود ناديارىك ئەۋا باشتىر وایە بەكۆ بېھندىت لەبەر لەفزەكە، ھاوشىۋەى ئەم فەرمايشتەى خودا: ﴿تَجَرَىٰ بِأَعْيُنِنَا﴾. واتە: لەزىر چاۋدىرى چاۋەكانى ئىمەدا رىدەكات ، وفەرمايشتى : ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا﴾ [يس: ۷۱] ، واتە: ئايا نەيازانيۋە كە ئىمە وشترى مەرو بزن و گامان بۆ بەدەستەكانمان دروستكردوون، وكاتى ئىزافەيان كردىت بۆلای وشەيەكى جووت ئەۋا تەۋاتر لەزمانى ئەۋاندا وایە كە بەكۆ بېھىنن، ۋەك ئەم فەرمايشتە : ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ [التحریم: ۴] ، ۋەك ديارە لىرەدا وشەى (كۇما) جووتە بەلام وشەى (قلوب) بەكۆ ھاۋوۋە ، لەكاتىكدا دوو دلە نەك كۆمەلە دلىك، بۆيە با كەسى گوڭر ئەۋەى لى تىك نەچىت كاتى كەسىك دەلىت بەچاۋەكانمان دەتېنىن و بەدەستەكانمان دەتگرىن، ھەرچەند ھىچ كەسىك لەسەر پرووى زەۋىدا گومانى بۆ چەند چاۋىكى زۆر ناچىت . والله أعلم .

[۱۳] ئیسپاتکردنی گوئی و چاو بو خودا (جل جلاله) (۱):

وفهرمایشتی : ﴿ قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝۱ ﴾ [المجادلة: ۱] ، واته: بیگومان خوا قسهی نهو رنهیه بیست گفتوگوئی له گهل تو کرد (ئهی موحه ممهه! - ﷺ -) له بارهی میرده که یه وه، و سکا لای بولای خوا ده برد بو چاره سهر له کاتیکدا خواش گوئی له گفتوگو که ی ههردوو کتانه وه بوو، به راستی خوا خواجه کی بیسه ری نهو پارانه وه و تنوو و یژه ی نه وانه، به کردو کرداریشیان بینایه، وفهرمایشتی : ﴿ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي قَالَتْ إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۝۱۸۱ ﴾ [آل عمران: ۱۸۱] ، واته: بیگومان خوا وتهی نهو که سانه ی بیست که وتیان: خوا هه ژاره و، ئیمه داراو ده وله مهن دین ، ﴿ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝۸۰ ﴾ [الزخرف: ۸۰] ، واته: به لکو پیان وایه که ئیمه نهی نی و سرتو و چپه یان نا بیستین؟! به لی چاک نه بیستین و فرشته نیراوه کانیشمان وان له لایان و کارو کرده شیان ده نووسن ، وفهرمایشتی : ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۝۴۶ ﴾ [طه: ۴۶] ، واته: به راستی من له گهل ئیوه م، هه موو شتیک ده بیستم و هه موو شتیکیش ده بینم، وفهرمایشتی : ﴿ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝۱۴ ﴾ [العلق: ۱۴] ، واته: ئایا (ئه بوجه هل) نه یزانیه که به راستی خوا ده بیننی و ئاگای لییه تی؟ جا نه گهر نهو بوخوی نهو ههسته ی بووبا نه وهنده لاسار نه ده بوو . ﴿ الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ۝۲۱۸ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدَيْنِ ۝۲۱۹ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۲۲۰ ﴾

(۱) تبیینی: ئهم ناویشانه، واته: ناویشانی ئیسپاتکردنی گوئی و چاو بو خودا (جل جلاله) له لاپه ره هه فتاو چوار (۷۴) یشدا هاتوو ه.. بویه من دوو باره لی ره شدا هی نام چونکه له نه سلی کتیبه که شدا که وهرم گیراوه هه مان شته و له ویش دوو باره بوته وه.

[الشعراء: ۲۱۸ - ۲۲۰]، واتە: ئەو خواھىيى كە تۆ دەبىنى كاتى بە ئىۋارە ئەۋەستى بۆ نوۋز بە كۆمەل، ۋەيان بە تەنھا لە شەۋگاردە. ھەلس ۋەكەوت لە ناۋ رىزى سوزدە بەراندە دەبىنى، واتە: ئەگەر ھەر خۆت بىت، يان لە گەل كۆمەلىكدا بىت، ئەو ھەر ئەتەبىنى ۋ، چاۋى لىتەۋەيە. بەراستىي ھەر ئەۋىشە زۆر ژنەۋا، ھەموو چەپەيەك دەبىستى، زۆرىش بە ئاگاۋ زانايە، بە ھەموو جموجوللىكان. ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَيَسِيرَ إِلَهُكُمْ وَعَمَلُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ [التوبة: ۱۰۵] واتە: ئەي پىغەمبەر! بەھەموو ئەۋخەلكە بلى: كارى خوتان بكن، بىگومانىن كە خۋاي گەۋرەۋ، پىغەمبەرەكەيى ۋ، مۇسلمانان بەرھەمى كەدەۋەكانتان دەبىن، واتە: ھەر شتى بكن خوا پىغەمبەرۋ ئىماندارانى لى بە ئاگا دەكات، ھەر چەند بەدزىي ۋ بەنھىنىش بىكن.

شرح

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي﴾ واتە: بە تەئكىد خودا قسەي ئەو كەسەي بىست - كە ئەۋىش خەۋلەي كچى سەعلەبە بوو ، ﴿تُجَدِّلُكَ﴾ واتە: ئەي پىغەمبەر خودا گويىستى ئەو ئافرەتە بوو كە ھاتبۋە لات لەبارەي مېردەكەيەۋە قسەي بۆ دەكردى، ﴿فِي زَوْجِهَا﴾ كە ئەۋىش ئەۋسى كورى صامت بوو، ئەۋەش كاتى ھات مېردەكەي زىھارى كەد^(۱) ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ ئەم بىرگەيە مەعطوفە لەسەر بىرگەيى ﴿تُجَدِّلُكَ﴾ ، ئەۋەش كاتى بوو كە ھەركات پىغەمبەر ﷺ پىيى بفرموۋايە : «قد حُرِّمَتْ عَلَيْهِ» واتە: ھەرام بوۋىتە لەسەرى. ئافرەتەكەش دەيگوت: سويند بەخۋا ناۋى تەلاقى نەھىناۋە،

(۱) زىھار: بىرىتە لەۋەي پىاۋ بەخىزانەكەي بلىت پشتى تۆ ۋەك پشتى دايكەم، واتە: ۋەكو دايكەم لىم ھەرام بىت.

پاشان دهیگوت: نزای خوّم و ئازاره کهم و تهنهائییه کهم ده به مه لای خودا، مندالی بچو و کم هه یه گهر بیده مه ئەو له نیو ده چن و، ئە گهر بیانیهییمه لای خوّم برسی ده بن و، سه ری بلند ده کرد بو ئاسمان و دهیگوت: «اللهم إني أشكو إليك»^(۱)، واته: خودایه شکایه تی حالم دینمه لای تو.

﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ واته: خودا گوئیستی گفتوگو که تان بوو، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، خودا بیسه رو بینایه، گوئی له هه موو جوّره دهنگیکه و هه موو دروستکراوه کان ده بینیت، له وانه ئەو هی ئەو ئافره ته گفتوگوئی له باره وه له گه ل کردی. ههروه ها فه رمایشتی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ﴾ واته: خودا گوئیستی ئەوانه بوو که گوتیان خودا هه ژاره و ئیمه ده وله مه ندین. ئەوانه ی ئەم قسه یه یان کرد کۆمه لیک له جوله که کان بوون ئەو هه ش کاتی بوو که خوی پهروه ردگار ئەم ئایه ته ی دابه زاند: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ [البقرة: ۲۴۵]، واته: کی مالی خوی به قهرز ده دا به خوا، له پیناوی سه رخستنی دینی خودا، به خشینکی چاک و پاک و، به دل و دهروونیکی پر له سۆزه وه...؟.

ئەو قسه یه یان کرد وه ک فریودانی که سه لاواز و نه زانه کانیا، نه ک باوهریان بهو شیوه یه بیّت؛ چونکه ئەوان ئەهلی کیتاب بوون، ئەو قسه یه یان کرد بو ئەو هی گومان دروست بکه ن له سه ر ئاینی ئیسلام، وه فه رمایشتی: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ﴾، واته: وا گومان ده بن ئیمه گویمان له وه نییه که له دلی خویاندا شاردوویانه ته وه یا خود به نهیئی و له جیگایه کی چولدا ده لیئ ﴿وَنَجْوَاهُمْ﴾، واته: ئەو هی له نیوان خویاندا به نهیئی قسه ی له باره وه ده که ن، و (النجوى): ئەو هی که مروّف

(۱) رواه البخاري في كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى (وكان الله سميعا بصيرا)، والنسائي (۳۴۶۰)، وابن ماجه (۱۸۸).

له گه‌ل هاوریکه‌یدا گفتوگو ده‌کات و له‌که‌سانی تری ده‌شاریته‌وه، ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لێ گۆیمان لیویه و ئاگاداریتان، ﴿وَرُسُلًا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ واته : فریشته‌کانمان ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌کان تۆمار ده‌که‌ن هه‌رچیه‌ک بَلِّین تۆماری ده‌که‌ن جا قسه‌ بیت یاخود کردار .

هه‌روه‌ها فره‌مایشتی : ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ خوای په‌روه‌ردگار به‌موسا و براکه‌ی هارون (عليهما السلام) - کاتی ناردنی بۆ لای فیرعه‌ون - فره‌موو : ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ واته : به‌پاراستن و چاودریری و سه‌رخستن له‌گه‌لتانم، ﴿أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ واته : گویم له‌قسه‌کانتان ده‌بیت هه‌روه‌ها قسه‌ی دوژمنه‌کانتانیش، وجیگا که‌تان ده‌بینم و، ئه‌وه‌ی له‌نیوان ئیوه و ئه‌واندا پروو ده‌دات . ئا ئه‌مه هۆکاری ئه‌م فره‌مایشته‌یه‌تی (لَا تَخَافَا) مه‌ترسن .

هه‌روه‌ها فره‌مایشتی : ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ﴾ ئایه نازانی؟! ئه‌بو جه‌هل کاتی که‌ پرێگری کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌ی نوێژ بکات ﴿بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ واته : ئایا نازانی خودا ده‌بینیت و گوئی له‌قسه‌کانیه‌تی و، توندتریت سزای ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی، جا پرسیاره‌که‌ لی‌رده‌ا بۆ ترساندن و نکۆلی کردن و سه‌رزه‌نشست کردنه .

هه‌روه‌ها فره‌مایشتی : ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ﴾ واته : ده‌بینیت ﴿حِينَ تَقُومُ﴾ کاتی هه‌لده‌ستی به‌ته‌نها بۆ نوێژ ﴿وَتَقَلُّبُكَ فِي السَّجْدِينَ﴾ واته : ده‌بینیت کاتی که‌ به‌جه‌ماعه‌ت نوێژ ده‌که‌یت و رکوع ده‌به‌یت و سه‌ژده‌ ده‌به‌یت و به‌پێوه‌ راده‌وه‌ستیت ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ﴾ خودا بیسه‌ری ئه‌وه‌یه که‌ ده‌یلتیت ﴿الْعَلِيمُ﴾ زانا و ئاگاداریه‌تی .

هه‌روه‌ها فره‌مایشتی : ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ واته : ئه‌ی موحه‌ممهد به‌و مونا‌فیکانه‌ بَلِّی : به‌دلی خۆتان ئه‌وه‌ی ده‌تانه‌ویت بیکه‌ن و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر ئه‌و ناهه‌قیه‌یی که‌

لەسەرین و، وا گومان نەبەن ئەو شاراوہیہ ﴿فَسَيَرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ،
 واتە : کردەوہ کانتان بۆ خەلک ئاشکرا دەبیّت و لەدونیادا دەبیریت، ﴿وَسُئِدُونَ﴾
 ودوای مردن ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ دەگەرئەوہ بۆلای
 زانای غەیب و شتە نادیارەکان و پاداشتان دەداتەوہ لەسەر ئەوہ .

﴿ شایەتەحال لەم ئایەتە پیرۆزەدا :

لەم ئایەتەتەدا وەسفی خودا کراوە بە سەیفەتی گوئی و چاوە (السمع والبصر)، و خودا
 بەھەقیقی گوئی بیست دەبیّت و شت دەبینیت بەو شیوەیەیی کە شایستەى زاتى ئەوہ،
 پاک و ینگەرەدە و دوور لە لیکچوون بە سەیفاتی دروستکراوەکان، ئایەتەکان ئاشکراو
 سەریحەن لەئیسپاتکەرنی چاوە و گوئی بەشیوەکە تێیدا ئیسپاتکەردنی گوئی (السمع)
 ھاتووە بۆ خودا بەلەفزی (الماضي والمضارع واسم الفاعل) بەشیوەی (سمع ويسمع
 وسمیع). ولەزمانی عەرەبیدا ناتوانریت بەشتیک بوتریت : ئەو بیسەر و بینایە (ھو
 سمیع بصیر) ئیلا ئەو شتە گوئی لەشت دەبیّت و دەبینیت، ئا ئەمە ئەسلە، بۆیە
 ناوتریت : (جبل سمیع بصیر) واتە: کێویکی بیسەر و بینەر ؛ چونکە ئەوہ ئەستەمە
 مەگەر بۆ کەسێک نەبیّت بیستی و ببینی .

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته تی جیواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خوینهران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

[۱۴] نىسپاتکردنى پىلان و تەلەكە بۆ خودا بەو شىۋەيەى كە شايستە و گونجاۋە لەگەل زاتى (الله) دا :

وفەرمايشتى: ﴿ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴾ [الرعد : ۱۳] ، واتە: و ئەو زاتە بۆخۆى توندگىرە ، وفەرمايشتى: ﴿ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴾ [آل عمران : ۵۴] ، واتە: لەولايشەۋە دوزمنانى دىنى خوا پىلانىئاندا بۆكوشتنى عىسا! بەلام خوا پىلان و فروفيلە كەيانى پوچەل كردهۋەو، بەربوونە گيانى ئەوكەسە ناردبوويان بۆ كوشتنى عىساۋ ئەويان كوشت، بىگومانىن خوا باشتەر چارەكارە بۆ ھەلۋەشانەۋەى فيل و پىلانەكانيان ، وفەرمايشتى: ﴿ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ [النمل : ۵۰] ، واتە: ئەو تاۋانبارانە فرت و فيلىكيان ئەنجامدا بۆ كوشتنى صالح، ئىمەش پلانىكىمان سازاند، واتە: ئىمەش نەخشەيەكى گىرنگمان دارشت بۆ لەناۋ بردنيان، كە ئەوان ئاگيان لى نەبوو، وفەرمايشتى: ﴿ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴾ [الطارق : ۱۵: ۱۶] واتە: بىگومان ئەو بى باۋەرانە فرت و فيل دەكەن بۆ كورثانەۋەى نورى قورئان...!!! . ۋە منىش بە فيل تۆلەيان لىدەسىنم، واتە: لە بەرامبەر ئەو فيلەى ئەوانەۋە، منىش وردە وردە پلان و نەخشەى خۆم دەخەمە كارو ئەبانگرم و لە دەستم دەرناچن.

شەرح

فەرمايشتى: ﴿ وَهُوَ ﴾ واتە: خوا جل جلاله ﴿ شَدِيدُ الْحَالِ ﴾ وشەى (المحل): لەرووى زمانەۋانىيەۋە بەماناي: توندى و زۆرى دىت، واتە: فيل و پلانىكى زۆر، ۋە (ابن الأعرابي) دەلىت: (المحال: المكر) واتە: مىحال برىتى يە لەفيل وتەلەكەۋ

پیلان. خوی پهرهردگار پیلان و فیل و تهله که یه کی ئیجگار به هیزی هیه، و پیلان و فیل وتهله که ی خوداش بریتیه له: گه یاندنی زیان به وکه سه ی که شیایو تهوه یه زیانی پی بگه یه ندریت به شیوازیك که ههستی پی نه کات و بیری لی نه کردبیتتهوه .

وفه رمایشتی: ﴿وَمَكْرُوا﴾ واته: ئهوانه ی که عیسا گومانی کافر بوونی لی کردبوون، ئهوان کافرهکانی بهنی ئیسرائیل بوون ئهوانه ی ویستیان عیسا بکوژن و له خاچی بدهن، و (المکر) کردنی شتیکه که مه بهست لی دژه که یه تی .

﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ واته: ورده ورده گرتنی و سزایدان له سهر فیله که یان و، شیوه ی عیسای برده سهر که سیکی تر و، عیسای بهرز کردهوه بۆلای خوی . ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ﴾ واته: به هیزترین و به تواناترینه له سهر گه یاندنی زیان به وکه سه ی شیایویه تی به شیویه كه ههستی پی نه کات و بیری لی نه کردبیتتهوه .

ههروه ها فره رمایشتی: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا﴾ واته: کافرهکان ئهوانه ی که یه کیان گرتبوو بۆ کوشتنی پیغه مبه ر ساله ح (علیه السلام) و کهس و کاره که ی به نهینی له ترسی لایه نگرانی، ﴿وَمَكْرَنَا مَكْرًا﴾، واته: سزاماندان له سهر ئه و کاره یان و له نیومان بردن و پیغه مبه ره که ی خویمان رزگار کرد ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به شیویه ک که ئهوان ههستیان به پیلان و فیل و تهله که ی ئیمه نه کرد .

ههروه ها فره رمایشتی: ﴿إِنَّهُمْ﴾ واته: کافرهکانی قوره یش ﴿يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ واته: پلان داده نین بۆ رپنگری کردن له و ئاینه هه قه ی پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ هیناویه تی. ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ واته: ورده ورده له ناویان ده به م و سزایان ده دم له سهر ئه و فیل و تهله که ی دایاندنا به شیویه که ی له نا کاو که ههستی پی نه که ن و بیر یان لی نه کردبیتتهوه .

مهوزوعی شاهد لهم ئایه تانه دا:

لهم ئایه تانه دا وهسفی خودا کراوه بهوهی (المکر والکید) واته: پیلان و فیل و تهله کهی ههیه و، دانه پالی ته مه بۆلای خودا ههقیقه تی ههیه و بهو شیوهیهیه که خودا مه بهستیته، ههرچی پیلان و تهله که (المکر) یه بریتیه له: گه یاندنی شتی که به کهسانی تر به ینگایه کی شاراوه، و به ههمان شیوه فیل و ههله تاندن (الکید والمخادعة)؛ و فیل (الکید): دوو جوړه^(۱): خراب و ناپه سهند: که ئه ویش گه یاندنی زیانه به کهسی که شیاوی نیه، و چاک و په سهند: ته مه یان گه یاندنی زیانه به کهسی که شیاوی زیان ینگه یاندنه وهك سزاو عوقوبه بۆی، جا یه که میان مه زموم و خراپه و، دوو ه میان چاک و په سنده، خوای پهروه ردگار ته وه یان ده کات که چاک و په سنده بهو شیوهیهیی که حیکمهت و دانایی ده یخواییت، خوای پهروه ردگار که سی سته مکار و فاجر و خراپه کار سزا ده دات به شیوهیه که بیری لینه کردیته وه، نه که بهو شیوهیهیی که سته مکاران به رانبهر بهنده کانی خودا ده یکن، والله أعلم.

له گه له ههموو تهوهی باسما ن کرد پیویسته ئاگاداری تهو خاله بین که خوای پهروه ردگار وهسفی خوای نه کردوو به فیل و تهله که و ههله تاندن (الکید والمکر والخداع) ئیلا له به رانبهر فیل و تهله که و ههله تاندنی بیباوه ران و دوژمنانی ئیسلام دا تهوهی که به ناههق ده یکت.

شتیکی زانراوه که بابه تی پاداشت و سزا له به رانبهر دا شتیکی باشه بۆ مه خلوق و دروستکراو تهی ده بی بۆ خالق و به دیهینه ر چۆن بیت؟!

تییینی: دانه پالی (الکید والمکر) و هاو شیوه کانی سیفاتی فیعلی و کردارین که دراونه ته پال خودا، وه سیفه تی فیعلی و کرداری فروانتره له ناو (الاسم)؛ هه ربۆیه خودا چهند فیعل و کرداریکی داوه ته پال خوای به لام ناوی خوای لی نه ناوه، وهك (أراد و شاء) و ناوی خوای نه ناوه به (المريد والشائي). و به ههمان شیوه (مکر ویمکر)،

(۱) الصواعق المرسله (۲۹۱).

و(أكید کیداً)، بۆیە ناوتریت : فیلباز و تەلەکه باز(الماکر والکائد) ؛ چونکه ناوئینراوه کانیان دابهش دەبن بۆ باش و پەسەند لە گەڵ خراپ و ناپەسەند^(۱) .

(۱) واتە: لەبەر ئەوەی هەموو جار بۆ باش و پەسەند بە کار نایەت بۆیە ناییت ناوی خودای پێ
بنریت و بوتریت فیلباز و تەلەکه باز چونکه هەموو جارێک باش و پەسەند نیه. (وەرگیر).

[۱۵] وهسف کردنی خوای پهروهردگار به لیبوردیهی و لیخویشبوون و رهحم و خاوهن عززەت و قودرەت:

وفەرماشتی: ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾ [النساء: ۱۴۹] ، واتە: خۆ ئەگەر ئێوە چاکە بکەن، بە ئاشکرا بێ، یان بە نەهێنی، یان لە کردار و پەتاریکی نالەبار چاوپۆشن، لە گەڵ توانا و دەسەلاتدا، بێ سوخوا هەمیشە دەسەلاتدارە بۆ عافووکردن و لیبوردن، ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [النور: ۲۲] ، واتە: دەبائە و جوۆرە مەردانە عەفو یان بکەن و چاویان لێ بپۆشن لەوەی بە سەریاندا دیت ببوورن و پشتگوێی بخەن و بپۆنەو سەر پیاوەتیە کە ی جارانی خویان ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ مەگەر ئێوە - خاوهن بەخششان - پێتان خوێش نیه کە خوا لێتان ببووریت!! ، وفەرماشتی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ﴾ [المنافقون: ۸] ، واتە: پێزو عیززەت و گەورەیی هەر بۆ خوا و بۆ پەيامبەرە کە یی و بۆ باوەر دارانە ، وفەرماشتی لەبارە ی شەیتانەو: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيُوبَ لَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص: ۸۲] ، واتە: شەیتان وتی: دەسا بە عیززەت و دەسەلاتی تۆ، ئەوانە هەموو فەریو دەدەم و لە خستەیان دەبەم .

شەرح

﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا﴾ ، واتە : ئەگەر خێر بە ئاشکرا بکەن، ﴿أَوْ تُخَفُّوهُ﴾ یاخود بە نەهێنی ئەنجامی بدەن. ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ﴾ ، واتە : یاخود لەوانە ببوورن کە هەلەیان بەرانبەر کردوون ، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا﴾ واتە: ئەوا خودا لیبوردیە

لەبەندەكانى خوش دەبىت لەكاتىكدە ﴿قَدِيرًا﴾ واتە: توانای تۆلەكردنەوەشى ھەيە لەوھى كەئەوان ئەنجامیان داوہ، دەى كەوايە ئىوەش ئەى باوہرداران چاو لەپەرورەدگارتان بكەن و كاتى توانای تۆلەكردنەوەتان ھەبوو لىبوردە و بەبەزەيى بن .

وفەرمايشتى: ﴿وَلْيَعْفُوا﴾ واتە: با داپۆشەر و لىبوردە بن خاوەن فەزل و پرىزەكان ئەوانەى كە لەسەرەتاي ئايەتەكەوہ باسكراون و ئاماژەيان پىدراوہ، ﴿وَلْيَصْفَحُوا﴾، واتە: ويا چاوپۆشى بكەن لەواتەى خراپەيان بەرانبەر كردوون و ھەلويسىتان نەرىنى بووہ، ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ واتە: ئايە پىتان خوش نىيە خودا - بەھوى لىبوردەيى و مېھرەبنىتانەوہ بەرانبەر ئەوہى خراپەى بەرانبەر كردوون - لىتان خوش بىت، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واتە: خودا زۆر لىبوردە و بەبەزەيە و پرەحمەتلىكى بى شومارى ھەيە .

ھەرورەھا فەرمايشتى: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ﴾ واتە: عىززەتى ھەقىقى و پرەھا بۆ خودا و پىغەمبەرەكەيەتى، ئەمەش وەلامى ئەو دوورپروانە بوو كە بانگەشەى ئەوہيان دەكرد ئەوان لەباوہرداران بەعىززەت ترن، و (العزة) برىتيە لە : ھىز و زالبوون بەسەر بەرانبەردا، ئەوہش بۆ خودايە و بۆ ئەوانەشە كەناويان لەگەل خودان و فەرمانبەردارى دەكەن لەپىغەمبەرانى و بەندەچاكەكانى نەك كەسانى دىكە .

ھەرورەھا فەرمايشتى خودا لەبارەى شەيتانەوہ: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ﴾ واتە: شەيتانى گەرە (ئىبلىس) گوتى: سوپىند بەعىززەتى تۆ ئەى خودا: ﴿لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئەبى نەوہى ئادەم لەخستەبەرم و ھەلىان خەلەتىنم بەپازاندنەوى ھەواو و ئارەزوو بۆيان و گومان لەدلىاندا دروست بكەم تاوہكو ھەموويان گومرا و سەرلىشىواو دەبن، بەلام دواتر شەيتان كە زانى پلان و فىل و تەلەكەكانى تەنھا كار لەبىباوہران و كەسە فاجر و تاوانبارەكان دەكان ھات و ھەندىكى جودا كردهوہ و گوتى: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ﴾

الْمُخْلِصِينَ ﴿۱﴾، واتە: بەندە دۆسۆز و راستگۆكانت نەبىي كە من توانام بەسەرياندا نىيە و ناتوانم لەخەشەيان بەرم .

﴿۲﴾ مەوزوعى شاھىد لەم ئايەتەدا :

وہسفی خودای تىدايە بە (العفو والقدرة والمغفرة والرحمة والعزة) واتە: لىبوردەيى و ھىز و توانا و لىخۆشبوون و بەزەيى و عىززەت، ھەموو ئەمانەش سىفەتى كاملن و شاىستە و شىاوى زاتى پەرەردگارن .

[۱۶] ئىسپاتكردنى ناو(الاسم) بۆ زاتى الله (جل جلاله) ونه فى

هەبوونى ھاوشىوھىي:

وہ فەرمايشتى: ﴿ نَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴾ (۷۸) [الرحمن : ۷۸] ، واتە: پەر
 بەرەكەتە ناوى پەرورەدگارى خاوەن گەورەيى و ئىحسانت، وفەرمايشتى: ﴿ فَأَعْبُدْهُ
 وَأَصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾ (۶۵) [مريم : ۶۵] ، واتە: كەواتە تۆش بەردەوام
 ھەر ئەو بپەرستە، وہ بەرامبەر بە ئەركەكانى پەرستنى ئەو زۆر خۆراگرە. ئاخۆ
 ئاگات لىيە ھاو ناوئىكى ھەبى؟ ديارە چاك دەزانى، كەبى وئەو بى ھاوبەشە، ﴿ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴾ (۴) [الإخلاص : ۴] ، واتە: و ھەرگىز ھىچ كەسكى
 ھاوشىوھو ھاوتاي نىو، كەسى ناتوانى بەر ھەلستى بكات، ﴿ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (۲۲) [البقرة : ۲۲] ، واتە: كەوابوو ئىوھش چاك بپەرستن
 و، ھىچ جۆرە ھاوبەشكى بۆ دامەنن و، تەنھا ياساو بەرنامەكەى ئەو ھەرگرن، دەخۆ
 خويشتان چاك دەزانن كە ئەو جۆرە بتانە ھىچيان بەدەست نىو، تەنھا خواى گەورەبە
 رۆزىي و دارايى و سامانتان دەداتى، ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
 يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ (۱۶۵) [البقرة : ۱۶۵] واتە: ھەندى لەم خەلكە ھەبە لەگەل
 ئەوھشدا تىنافكرى تاخوا بەتەنھا بپەرستى، ھىشتا چەند ھاوتاو چەند ھاوبەشكى بۆ
 دادەننى، خوشيان دەوین ھەك خوشەويستى خودا، واتە: ئەوانىش ھەر ئەوھندە بت و
 بەرنامەكانيان خوش دەوى.

شرح

﴿نَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ وشەى (البركة) لەپرووی زمانەوانىيەو واتە: زۆر بوون و زیاد کردن، و (التبريك) : دوعا و پارانەو ەيە بە بەرەكەت، ومانای ﴿نَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ واتە: بەرز و بلندى و شكۆمەندى بۆ زاتى الله، وئەم لەفزه بۆ جگە لەخودا بۆ ھیچ كەسیكى تر بەكار ناهیندریت و، پېشتر لەو ئایەتانی كە ئىسپاتى پوخسار و دەم و چاو (الوجه) دەکرد تەفسیری ﴿ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ مان کرد .

فەرمايشتى : ﴿فَاعْبُدْهُ﴾ ، واتە : بەتەنها بپەرستە و ھیچ كەسیكى دیکەى لەگەڵ مەپەرستە، و بەندایەتى (العبادة) لەپرووی زمانەوانىيەو واتە : خو زەلیل و ملکەچ کردن ، ولەزاراوەى شەرع دا : (اسم جامع لما يحبه الله ويرضاه من الأعمال والأقوال الظاهرة والباطنة) واتە: ناویكى گشتگیرە بۆ ەموو ئەو شتانەى كە خودا خوشتی دەوێت و لێى رازییە لەكار و گوشتارى دیار و شاراوە.

﴿وَأَصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ ، واتە : جێگیر و بەردەوام بە لەعیبادەت و بەندایەتى کردن بۆى و ئارام بگرە لەسەر ناپەرەحتیەکانى، ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ ، ئەمە پرسیارىكى نكۆلى ئامیزە و، ماناکەى: خودا ھیچ هاوشان هاوشتیو و هاوەلیكى نییە تا لەگەڵیدا عیبادەت و بەندایەتى بۆ ئەویش بکریت لەگەڵ خودادا جل جلالە.

هەروەها فەرمايشتى : ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وشەى (الكفاء) لەزمانى عەرەبیدا بەمانای: هاوشتیو و هاوشان دیت، واتە: ھیچ كەسیك لەبەدیھینراوەكان هاوشان و هاوشتیو و هاوەلی خودا نییە. وفەرمايشتى : ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ وشەى (الند) لەپرووی زمانەوانىيەو واتە: هاوشتیو و هاوشان،

واتە: كەسانىك مەھىننە ئاستى خوداۋە و بىكەنە ھاۋەلى و بەندايەتى بۆ بىكەن و، ۋەك
خودا خۇشتان بویت و بەگەۋرەى بزەنن، ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واتە: لەكائىكىدا
خۇشتان باش دەزانن ھاۋشان و ھاۋەلى نىيە لە مولك و خاۋەندارىيەتيدا و،
پەرۋەردگارتان بەدەيھىنەرى ھەموو شتىكە و، ھىچ ھاۋەلىكى نىيە و كەس
لەدروستىكراۋەكان ھاۋبەشى و شەرىكى نىيە .

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا﴾ دواى ئەۋەى لەئايەتەكەى پىشۋودا
لى بوۋەۋە لەھىنەۋەى بەلگە لەسەر تاك و تەنھايى و ۋەحدانىيەتى خودا، ھەۋالى
پىداين بەۋەى لەگەل ئەۋ ھەموو بەلگە ديار و ئاشكرائەندا لەسەر بى ھاۋتايى خودا
كەسانىك ھەن لەگەل خودادا كەسان و بت و شت گەلىكى تىرى بىدەسەلات
دەپەرستىن و بەندايەتى بۆ دەكەن، ﴿يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾، واتە: ئا ئەۋ بىياۋەرە
بەبەندايەتى كردن بۆ ئەۋ بت و پەرستراۋانەۋە نەۋەستاۋن، بەلكو خۇشيان دەۋىن و
بەگەۋرەشيان دەزانن!، وزىدەپرويش دەكەن لەخۇشويستىياندا بۆيان ھەروەك چۆن
خودايان خۇش دەۋىت، ئەۋ بت و پەرستراۋانەيان ھىناۋە ئاستى خوداۋە
لەخۇشتويستى دا نەك لەبەدەيھىنان و پروزى دان و بەپروەبردندا .

﴿شَايَ تَحَالَّ لَهُمْ ئَايە تانەدا﴾

ئىسپاتى ناۋى تىدايە بۆ زاتى (اللہ) ۋەگەۋرە دانانىشى تىدايە بۆى، ھەروەھا نەفى
ھاۋشان و ھاۋشىۋە و ھاۋەلى تىدايە بۆ زاتى خودا (جل جلاله)، ئەۋەش نەفىيەكى
موجمەل و كورت و پوختە و، ئەمە پىياز و شىۋازى نەفى كردنە لەقورئان و سوننەتدا،
كەئەۋىش ئەۋەيە نەفى ھەرشىك بىكرىت لەزاتى (اللہ) كە دژى كاملى و تەۋاۋى بىت
جا ھەر جۆرە نەقس و كەموكورتى و ناتەۋاۋىيەك بىت .

[۱۷] نه‌فی شەریک و هاوەڵدانان بۆ خودا:

[illegible]

تۆرم و مندالی ههیه! سییه: له مهودای دهسه لاتیدا، هیچ شهریک و هاوبه شیکی نه، وهک بت په رسته کان پێیان وایه که: شهریک و هاوبه شی ههیه! چوارهم: هه موو شتیکی له نه بوون و (عهدهم) ههوه دروسکردوو بهدی هیناو، ئه ندازه گیری تهواویشی بو کرد، به میزانیکی ورد. ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ (۹۱) عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ ۹۲ ﴾ [مؤمنون: ۹۱، ۹۲] ، واته: خوا هه رگیز مندالی بوخوی هه لئه بزاردوو، جا ئه وه که ی پئوستی به مندال ههیه، تا مندال بوخوی بگریت؟، و هیچ په رستراویکیشی نه کردوو به شهریک بوخوی، هه ر خویه و تاک و ته نیایه، خو ئه گهر هاوبه شی بووبان - وهک ئه وان پێیان وایه - ئه وه ده مه هه ریهک لهو خوابانه ده چوو به لای دروستکراوی خویه وه، بو خوی سه ره پرشتی ده کردو ئه وسایاسای بوونه وهر تیک ده چوو، وهکو ئیستا نه ده ما، و هه ندیکی زال ده بوو به سه ر هه ندیکدا، وهک پاشاکانی دنیا، جا که ئیستا هیچ شتیکی و نابینری، مانای وایه هه ر خوابه کی تاک و ته نیا ههیه، خوا تاک و ته نیایه، بیخه وشه بیگه رده، له ئه و شتانه ی ئه وان وه سفی خوی پیده کهن و، ده لێن هاوه ل و مندالی ههیه. به گشت نه ییتی و نادیار، ئاشکراو دیار، زاناو به ئاگایه، جا که وابوو خوا به رزه و، له سه رووی ئه و شتانه وهیه که موشریکان ده یانکه نه شهریک و هاوبه ش و هاوتای، ﴿ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (۷۴) [النحل: ۷۴] ، واته: جا ئیتر ئیوه نموونه و شهریک بوخوا مه هینه ئاراوه، چونکه ئه و بی شهریک و بی وینهیه، به راستی خوا بوو چه لی ئه وهی ده یکه ن ده یزانی، وه ئیوه بی ئاگان و نازانن، ﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ (۳۳) [الأعراف: ۳۳] ، واته: بلێ: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ! په روه ردگارم هه ر کاری خراب و دزیوو ناشیرینی حه رامکردوو،

ئاشكراو نەپسى، و ھەم تاوان و گوناح و لەسنوور دەرچوون و، دەستدریژی کردن بۆ سەر خەلک بەناھەق، و بى ھىچ بەلگە بە کى خواىى، شەرىک و ھاوبەش دانىن بۆخوا، و لە ئاخوتن و قسە کردن، دەر بارەى خوا بە بى زانىن و بە بى بەلگە درۆ ھەلەسن.

شەرح

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ، وشەى (الحمد) واتە : سوپاس و ستایش ، و (أَل) ە کہ بەوشەى (حمد) ەو ەبە بە واتای ئىستغراق و گشتگىرى دىت، واتە: ھەموو جۆرە ھەمد و ستایشىک بۆ زاتى (الله) ىە، ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾ ، واتە : مندالى نىيە، وەك ئەو ەى جولەكە و گاۋرەكان و ھەندى لە ھاوبەش دانەرانى قورەيش بانگەشەى بۆ دەكەن.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ ، واتە : ھىچ ھاۋەل و يارىدەدەرىكى نىيە لە ھاۋەندارىەتى و پەرۋەردگارىەتیدا، وەك ئەو ەى سەنەۋىيەكان و ھاوبىرەكانىان بانگەشەى بۆ دەكەن^(۱) ئەوانەى كە دەلىن: چەند پەرۋەردگار و پەرستراۋىك ھەيە، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا﴾ ، واتە : زەلىل و بىدەسەلات و دەسەۋەسان نىيە تاۋەكو پىۋىستى بە ھاۋەل و ۋەزىر و يارىدەدەر و راۋىژكار .. ھتە بىت، خودا ھاۋەپەيمانى لەگەل ھىچ كەسىكدا نابەستى و، داۋاى سەرخستىن و پشتىۋانى لە ھىچ كەسىك ناكات، ﴿وَكَبِيرَةٌ تَبْغِيًّا﴾ ، واتە: خودا بەگەۋرە و مەزن بزانە و بەپاك پرايىگرە لە ۋ قسە ۋ قسە لۆكانەى كە كەسانى ستەمكار و بىدلىن دەيكەن بەرانبەر بە خودا .

(۱) سەنەۋىيەكان: جۆرە ئاينىكى مەجوسىيە و دەلىن: دنيا لەدوو بەش و بنەماى كۆن پىكھاتوۋە: دانەيەكيان نوورە و ئەۋىترىانىش تارىكىيە، ئەۋ دوۋە ھەتا ھەتايى ئەزەلىن.. (الملل والنحل: ۷۲/۲).

ههروهه فهرمایشتی : ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ، واته: ههرجی له ئاسمان و زهویدایه ستایش و یادی خودا ده کهن و خودا به پاک و دوور ده زانن له هههه جووره کهم و کورتی و ناته واوییهك. ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ ، واته: ههرجی سوپاس و ستایش و خاوهنداریه تی رهها و ههقیقیه هی خودا و مولکی خودایه وتاییه تن به خودا و هیچ یه کیك له بهنده کانی به شی نییه تییدا، ئه وهش که له پروه له تدا به هی بهنده کانی بزانی ت ئهوا به خششی خودا و مولکی خودایه پنی به خششون و خودا خاوه نه راستی و ههقیقیه که یه تی، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ، واته: خودا به سه رهه موو شتی کدا زال و بالادهسته و هیچ شتیك نییه خودا ده سه وه سان و بیتاقته بکات.

﴿تَبَارَكَ﴾ (تبارك) فیعلی (ماض) یه و له (البركة) سه وه^(۱) وهرگیراوه، که بریتیه له : زیاد و گه شه کردنیکی به رده وام، ئه م له فزه ته نها بو خودا به کار دیت بو هیچ که سینیکی دیکه به کار نایه ت^(۲) ته نها به له فزی (ماض) یش به کار ده هی ندریت.

﴿الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ﴾ ، واته : ئه وهی که قورئانی دابه زاندووه، ناوی نراوه: (فرقان) واته: جیا که ره وه؛ له به ره ئه وهی هه ق و باتل لیک جودا ده کاته وه، و به خه لکی ئاشنا ده کات^(۳)، ﴿عَلَى عَبْدِهِ﴾ ، واته : بو سه ره به نده که ی که مه به ست لنی پیغه مبه ر موحه ممه ده ﷺ ، ئه مه سیفه تیکی مه دح و سه نایه؛ چونکه خودا پیغه مبه ری داوه ته پال و خوئی و ئیزافه ی کردووه بولای خوئی وهك ریز و شکویهك بو پیغه مبه ره که ی و، له مه قامی دابه زاندنی قورئانی پیروژ بوئی؛ ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ﴾

(۱) التنبیها ت السنیة (۱۰۷).

(۲) بدائع الفوائد لابن القيم (۱۸۵ / ۲).

(۳) تفسیر ابن کثیر (۵۸۱ / ۴)، وبصائر ذوي التمييز للفيروزآبادي (۸۳ / ۱).

، واتە: بەلكو بۆ ھەموو جىھانىيان كە مەبەست لىي مروّف و جنە، وئەمەش يەككە لەتايەتمەندىيەكانى، ﴿نَذِيرًا﴾، واتە: بىيئەئاگادار كەرەو، و (منذر)، لەئاگادار كەردنەو (الإنذار) ھەو ھاتو ھەو كە برىتيە لەئاگادار كەردنەو و بىدار كەردنەو بەچەندان پىگای جودا و جىاواز .

و ھەرمایشتى : ﴿لِيَكُونَ﴾ ، واتە: بۆ ئەو ھەو، ئەمەش پروون كەردنەو ھۆكاری دابەزانى قورئان (الفرقان) ھە بۆ پىغەمبەر ﷺ ، واتە: تايەتى دەكات بە پەيامىكى گشتگىر و عام .

پاشان خواى پەرورەدگار بەچار سىفەت و ھەسفى خۆى دەكات:

يەكەم: ھەرمایشتى : ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واتە: ئەوزاتەى كە ھەرچى مولك و مال ھەيە لەئاسمانەكان و زەویدا ھى خودايە، خۆى خواو ھەنەتى ھى كەسى تر نىيە، ھەرئەو بەتەنھا خۆى دەتوانىت دەستى تىو ھەردات و تەسەروفى تىدا بكات.

سىفەتى دوو ھەم: ﴿وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾ ، واتە: مندالى نەبوو، وەك ئەو ھى جولەكەكان بانگەشەى بۆ دەكەن؛ ئەو ھەش بەھۆى بى پىو ىستى و كاملى زاتى الله يە لەھەموو كەسىك و، ھەزارى و پىو ىستى ھەموو بەدەھىتەراو ىك بەخودا .

سىفەتى سىيەم : ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ ، واتە: لەمولك و خواو ھەندارىە تىدا ھىچ جورە ھاو بەش و ھاو ەل و شەرىكىكى نىيە، ئەمەش وەلامە بۆ تاقمە بت پەرسەت و سەنەو ىيەكان و جگە لەوانىش .

سىفەتى چوارەم : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ، واتە: ھەموو شتىكى دروست كەردو ھەو بەدەھىتەراو .

ئەمە، واتە: (بەدھېئىراۋ و دروستكراۋ) كار و كردهۋەى بەندەكانىش دەگرېتەۋە،
 واتە: ئەۋكارانەى كە بەندەكانىش دەيكەن خودا دروستى كردوون و بەدھېئىناون،
 پروونتر بلىين: كار و كردهۋەى مروّف دروستكراۋى خودايە و فيعلى عەبدە، ﴿فَقَدَرَهُ﴾
 نَقْدِيرًا، واتە: ئەۋ تەقدىر و ئەندازەگىرى بۆ ھەموو شتېك كردهۋە لەئەجەل و رزق و
 خوشبەختى و بەدبەختى و ھەموو شتېكى ئامادەساز كردوۋە بۆ ئەۋەى كە لەگەلدا
 دەگونجى .

پېشەۋا ئىبن كەسىر (پەحمەتى خۋاى لى بىت) دەلىت: خودا خۋى بەرى كرد
 لەۋەى مندال و ھاۋەل و شەرىكى ھەبىت، پاشان ھەۋالى دا بەۋەى ھەموو شتېكى
 بەدھېئىناۋە و ئەندازەگىرى بۆ كردوۋە و، ئەۋ خالق وبەدھېئىنەرى ھەموو شتېكە،
 ھەروەھا پەرۋەردگار و پادشا و پەرستراۋى ھەموو شتېكە و، ھەموو شتېك لەزىر
 دەسەلات و بەرتوبەردن و ئەندازەگىرى ئەۋدایە ^(۱).

ھەروەھا فەرمايشتى: ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ لەم
 ئايەتەدا خۋاى پەرۋەردگار نەفى ئەۋە دەكات مندال ياخود ھاۋەلى ھەبىت لەمولك و
 تەسەروف و عىبادەتدا، و(من) لەھەردوۋ جىگاگەدا بۆ زىاتر تەئكىد كردن ودلىيائى
 دانه. ﴿إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ ئەمەش بەلگە ھىنانەۋەيە بۆ ھەمان بابەتى
 سەرەتاي ئايەتەكە لەنەفى مندال و بوونى ھاۋەل و شەرىك لەپەرستش بۆ
 ئەنجامداند، دەيەۋى بلىت: گەر چەند خودايەك ھەبۋايە ئەۋا ھەريەكەيان ئەۋ
 بەشەى دەبرد كە خۋى دروستى كردوۋە، ئەۋكات گەردون و بوونەۋەر تىك دەچوو و
 دابەش دەبوو.

ئەوھى لە واقع دا دەبىرنىت گەردون و بوونەوەر زۆر پرىك و مونەزەمە و ھىچ جۆرە دابەش بوون و چەندايەتەك تىيدا پرووى نەداوہ. ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ، واتە : گەر لە گەل خودادا خودايەكى تر بوونى ھەبوايە ئەوا ھەندىكىان زال دەبوون بەسەر ئەويترياندا و ھەولى دەست شكاندنەوہ و پاشقول لىدانى ئەوى ترى دەدا، ھاوشىوہى ھالى دەسەلاتدار و مەلىكەكانى دونيا، ئەوكات ئەوھى بدۆرىت و خودايەكى تر زال بىت بەسەرىدا ئەوا شىاوى خودايەتى نابىت .

كەواتە دەرکەوت ھەبوونى ھاوہل و شەرىك بۆ خودا شتىكى مەھال و ئەستەمە و ئەوھى ھەيە تەنھا يەك خودايە؛ ھەربۆيە فەرمووى : ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ ، واتە : دەي پاك و بىگەردى لەوھى كە ھاوبەشدانەران دەيدەنە پال خودا لە مندال و ھاوہل .. ھتە، ﴿عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ ، واتە : خودا تايبەت مەندە بەزانىنى ئەو زانستەي كە شاراوہو ناديارە لاي بەندەكان و ئەوہش كە بەبەرچاويانەوہيە، بەلام غەيرى خودا خۆ گەر زانستى ھەبىت بەھەندى لەوشتانەي لەبەرچاون ئەوا زانستى نىيە بەغەيب و شتە ناديارەكان، ﴿فَتَعَلَىٰ﴾ ، واتە : پاك و بىگەردى و بەرزى و بلندى بۆ خودا ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ لەوھى ھاوبەشدانەران دەيدەنە پالى لە ھاوہل و مندال .

ھەروەھا فەرمايشتى : ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ ، واتە : قياسى خودا مەكەنە سەر كەسانى تر لەدروستكراوہكان (مخلوقات)، لىرەدا خواي پەرورەدگار پرىگري دەكات لەوھى قياسى زاتى ئەو بكرىتە سەر كەسانى تر. جا (ضرب المثل) چواندنى ھال و بارىكە بە ھال و بارىكى تر، ھاوبەشدانەرەكان دەيانگووت : خودا زۆر لەوہ گەورەتر و بەرپزترە لەوھى بەندەيەكى لاوازى وەك ئىمە راستەوخۆ بىپەرستىت و داواي لى بكات، دەبىت واستەيەك لەنيوان خۆمان و ئەودا دانىين، بۆيە بت و پەرستراوہ دەستكرەكانى خۆيان دەكرە وەسىلە و واستەو نىوہندگىر بۆ گەيشتن بەخودا، ئەوہش وەك چواندنى بەمەلىك و دەسەلاتدارەكانى دونيا بەوھى ئەوان بەسكرتىر و

واسته نه بیته ناگه یته لایان، خوی پهره ردگاریش ریگری لیگردن لهوکاره؛ چونکه خودا هیچ هاوشیویه کی نییه تا بچویندریت به مه لیک و دهسه لاتدار، بویه نابی ئه و قیاس و چواندنه دهرهق به خودا بکریت، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾، واته: خودا ده زانیت خوی هیچ هاوبهش و هاوشیویه هاوه لیکی نییه، ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، به لام ئه وه ئیوه نازانن، جا ئه و کاره تان سه رچاوه که ی بیرکردنه وه و گومانیکی نارهوا و فاسده، ههروه ها نازانن عیبادهت کردن بۆ بت سه ره نجامه که ی چهنده مه ترسیدار و خراپه .

ههروه ها فه رمایشتی : ﴿قُلْ﴾ واته: بلی، ئه م قسه یه پرووی له پیغه مبه ره ﷺ، ئه وهش به لگه یه له سه ر ئه وه ی قورئان که لامی خودایه و، پیغه مبه ریش ﷺ په یامهینه ر و نیردراوی خودایه ^(۱)، ﴿إِنَّمَا﴾ ئاداتی چه سه ره، ﴿حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ﴾، واته : خراپه کاری قه دهغه کردووه و (الفواحش) : جه معی (فاحشة) یه و، بریتیه له و تاوانانه ی که زۆر ناشیرینن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾، واته : ئه وه ی به ئاشکرا ئه نجام ده درین و ئه وهش که به نهینی ئه نجام ده درین، و ﴿وَالْإِثْمَ﴾ هه موو سه ریچییه که که ده بیته هوکاری تاوان و خراپه ی تر، قسه یه ک هه یه ده لیته: مه به ست له (الإثم): عهرهق و ماده ی هو شبه ره، ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، واته : سته م و ده ستریزییه ک بۆ سه ر خه لکی که سنووری به زانده ی، ﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ﴾، واته : هاوبه شی بۆ دانین له عیبادهت بۆ کردندا . ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾، واته : به بی هیچ حوججه و به لگه و بیانویه کی درووست، ئه مه مانا و مه به ستی سه ره کی ئایه ته که یه .

﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾، واته: درۆ و ده له سه و بو هتان بده نه پال خودا به وه ی گوایه مندالی هه یه، له کاتیکدا ئیوه هیچ عیلم و زانیاریتان له و باره یه وه نییه،

ھەرۈھە ھاۋشېۋە ئەۋ لىكدانەۋە و شت ھەلّال و ھەرام كەرنەى كە بەلىكدانەۋەى
خۇيان دەيان كەرد بەبى مۆلەت پىدانى خودا .

﴿ ئەۋەى تىبىنى دە كرىت لەم ئايەتە پىرۋزانەدا:﴾

لەم ئايەتانەدا نەفى ھاۋبەش و ھاۋەلّ و مندالّ كراۋە لەخودا و، ئىسپاتى تاك و
تەنھائىشى كراۋە، ھەرۈھە ئامازەش بەۋە دراۋە ھەمۋو دروستكراۋەكانى ستائىشى
دەكەن و بەپاك پرايدەگرن لەۋ قسە و قسەلۆكانەى بىباۋەران، ھەرۈەك ئىقامەى
ھوججەشى تىدايە بۆ ھاۋبەش بىرپاردەران بەۋەى ئەۋ كارەى دەيكەن پوچ و بەتالە و
ھىچ بىانوۋىەكى درووستى نىيە، تەنھا دەرەنجامى نەزانى و خەيال گەلىكى پوچى
نارەۋايە، ھەرۈھە خودا ھىچ لىچۈۋ و ھاۋشېۋەكى نىيە . والله أعلم .

[۱۸] ئیساتکردنی بهرز و بلند بوونهوهی خودا له سهر عهشه کهی

(استواء الله علی عرشه)

فهرمایشتی : ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾^(۱)، واته: ئەو خوا بهخشندهیه بلندبوویهوه بۆ سهر عهرشى فهرمانهروایی خۆی، بهلێ.. مه بهست بهم چوون و

(۱) دیاره ئەو خۆی چۆنی مه بهست بیت لهو چوونه سهر عهشه، ئیمهش ههر بهو جۆره باوه پرمان پێی ههیه، ههروهک (سه له ف) یش دهلێن: (أی: استواء یلیق بجلاله من غیر تشبیه ولا تمثیل ولا تعطیل ولا تحریف کما هو مذهب السلف وکما قال الإمام مالک «رحمه الله»: إمرار الصفات تمر کما جاءت بلا تشبیه ولا تعطیل فلا یقال: کیف؟ ولم؟ ونحن نؤمن بأن الله على العرش کیف شاء، وکما شاء بلاحد، ولا صفة یبلغها، أو وصف یحدها حاد، نمر الآیة والخبر ونؤمن بما فیها، ونکل کیفیة فی الصفات إلى علم الله عزوجل). صفوة التفاسیر، ۱/ص ۴۵۰ ئەویش له (محاسن التأویل ۲۷۰/۷). واته: بلندبوویهوهیهک که شایستهی پلهو مه قامی خودا بیت، بهبێ هیچ جۆره لیکچواندنیک و هاوشیوهیهک بۆ خودا، یان په تکردنهوهی سیفاتگه لیک بۆ خودا، یان گۆرانکاریی له ناوو سیفاتى خودادا بکری، ئەمهش مه زهههه و رێرهوی سه له فی سألحه. وهک ئیمامی مالیک ده فه رموی: وه رگرتن و قه بولکردنی سیفات بۆ خودا بهو شیوهی له قورئان و سوننه تدا هاتوه، بهبێ هیچ جۆره لیکچواندنیک، یان په تکردنهوهی سیفاتیک بۆ خودا، نابێ بوتری: چۆن؟ وه بۆچی؟ ئیمه باوه پرمان بهوه ههیه که خودا له سهر عهشه ههرچۆنیک بیهوی، وه یان به چ شیوازیک بیهوی، وه هیچ جۆره پیناسه و وه سفنیک په ی پێ نابات، یان هیچ جۆره پیا هه لدانیک ناتوانی وه سفی بکات، ئایهت و فه رموده کان چۆن هاتوون بهو شیوه لیکیان ده دهینه وه باوه پرمان پێهتی، وه شیوازو چۆنیهتی ئەم سیفاتانهش ده دهینه وه دهست خودا. (ئیین که سیر) یش دهلێ: سه بارهت بهم ئایهتی: [ثم استوی علی العرش.. اه]، قسه و بۆچوونی زۆر ههیه، بهلام ئەم جیگایه شوینی ئەو درێژه پێدانه نییه، بهلکو ههر ئەوه نده بهسه که ئیمهیش به رێی پێشینانماندا وه کو: ئیمامی (مالیک، ئەوزاعیی، سه ورییی، له یس، شافعییی، ئەحمده، ئیسحاق) که بهبێ چۆنیهتی و، شوبهاندن و، له کارخستنی صیفه ته کان به سه ریاندا بهچین. (نوعه یمی کوپی حمادی «ماموستای بوخاریی» دهلێ: (من شبه الله بخلقه فقد كفر، ومن جحد ما وصف الله به نفسه فقد كفر، وليس فيما وصف به نفسه ولا رسوله تشبیه) واته: ههرکه سیک خودا بهچۆنیت به یه کییک له درووستکراوه کانیه وه، ئەوه کافر بووه، وه ههرکه س ئینکاری یه کییک لهو سیفاتانه بکات که

خودا وه سفی خوی پیده کات، ته وه پئی کافر ده بیت، وه ته وهی خوی وه سف و سه نای خوی پیده کات، یان نیردراوه که ی-صلی الله علیه وسلم- وه سفی پیده کات، لیکچواندن نیه. له (ئیبین قهیم) ده پرسن: ته گهر دوو کهس له په پره وانی شافیعی بکه ونه چه له حانی له گهل په کتر، ته و جا په کیکیان بلئ: هه رکه سی پئی وانه بی خوا له ئاسمانه، سه ر لیشیواوو سه ر لی تیکچوو، ته وی دیکه ش بلئ: نه خیر! خوا بی جی و مه کانه، ئایا ته م دوو بوچوونه کامیان له سه ر عه قیده ی ئیمامی شافیعیه؟ له وه لامدا وتی: عه قیده ی شافیعی و، عه قیده ی پیشینه کانی ئیسلام، وه ک ئیمامی (مالیک، سه ورپی، ته وزاعی، ئیبینولموباره ک، ته حمه دی کوری حنبه ل و ئیسه اق) هه ر وه کو عه قیده ی زانا به ریزه کانی تره، وه ک: (فوزه یلی کوری عیاض، ته بو سوله یمانی دارانی، سه هلی کوری عه بدوللای ته سه تتوری) چونکه له نیوان هیچ لایه ک له و به ریزانه و وینه یاندا، هیچ ناکوکی و جیاوازی له به رامبه ر بنه ماکانی ئایندا نه بووه. ته وه ته پیشه و شافیعی له سه ره نای کتییی (الرساله) دا ده لی: (الحمد لله الذي.. هو كما وصف به نفسه وفوق ما يصفه به خلقه) واته: سو پاس بو ته و خودایه، سو پاسیک که وه سف و ستایشی- خوی پیکردوو، وه سفیک که له سه روو هه موو ته و وه سفانه وه بیت که دروو سترکراوه کانی وه سفی ده که ن. (ئیبین که سیر) له کتییی (البدایه والنهایه) دا ده لی: (ره بیعی ماموستای شافیعی و پیاوه هه لکه و تووه کانی مه زه به ی شافیعی، به بی باسکردنی هیچ چۆنایه تیه ک صیفه ته کانی خوا ده سه لمینن، یان به کورترو پوختتر رای ئیمامی شافیعی له مه ر صیفاتی خواوه له م سی خاله دا راده گه یه نین:

- ۱- ثبت لله جميع الأسماء والصفات التي نطق بها القرآن ودلت عليها السنة الصحيحة إبتاتا بلا تشبيه وتنزيها بلا تعطيل على حد قوله تعالى: (ليس كمثله شيء وهو السميع البصير). واته: ته وای ناو و سیفاتی خوا ی گه و ره ده چه سپینن که له قورئان و سوننه تدا هاتوون، به بی هیچ جۆره لیکچواندنیک، یان راگرتنی سیفاتی، له سه ر پایه و ته ساسی ته م ئایه ته که ده فه رمووی: هیچ شتیک هاو شیوه هاو وینه ی نیه، وه خودا بیسه رو بینایه.
- ۲- ينزه الله سبحانه وتعالى عن مشابهة خلقه مع إثبات حقيقة هذه الصفات. واته: خودا پاک و بیگه رده له وهی له دروو سترکراوه کانی بجیت، له گهل ته وهی هه موو سیفاته کانی ده چه سپینن.
- ۳- التوقف عن الخوض فيما لا مجال للعقل فيه مع اليأس وقطع الطمع عن إدراك كيفية هذه الصفات كما روى ابن أبي حاتم بسنده عن أبي إسحاق بن محمد قال: سمعت الشافعي يقول: (إن للعقل حدا ينتهي إليه كما أن للبصر- حدا ينتهي إليه). سه یری کتییی (آداب الشافعی (ان للعقل حدا ينتهي إليه كما أن للبصر- حدا ينتهي إليه). سه یری کتییی (آداب الشافعی ومناقبه) بکه. واته: پۆنه چوون له و شتانه ی که مه جالی بیرکردنه وهی عه قلی تیدا نیه، وه واز هینان له زانینی چۆنیه تی ته و سیفاتانه، وه ک ئیبین ته بی حاته م له ته بی ئیسه اقی کوری محمد

سه‌رکه‌وتنه‌یه بۆسه‌ر عه‌رش، سه‌رکه‌وتنی‌که شی‌اوی زاتی بلندی ته‌و بی و، به‌و شی‌وه‌یه که (سه‌له‌ف) و پیشینانمان ته‌فسیریان کردووه‌و بی هیچ شوبه‌اندن و لیک‌دانه‌وه و قول‌بوونه‌وه تییدا، وه ته‌م باسه‌له‌حه‌وت جیگادا له‌قورئانی پیرۆزدا هاتووه: له (سورة الأعراف) دا: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ﴾ [الأعراف: ۵۴]، واته: به‌راستی هه‌رخوای په‌روه‌ردگاری ئیوه‌بوو توانی ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا درووست بکات، خو ته‌گه‌ر ویستبای به‌چاو تروکاندنیک درووستی ده‌کردن، ته‌وسایش به‌و شی‌وه‌یه که شایسته‌و شی‌اوی زاتی خو‌ی بیت «جل جلاله» بلندبوویه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رشی فه‌رمانه‌روایی خو‌ی، وله (سورة یونس) دا: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

ده‌گیرته‌وه‌و ده‌لی: بیستم که شافعی ده‌یفه‌رموو: به‌راستی عه‌قل سنووریکی هه‌یه که کۆتایی دیت، وه‌ک چۆن چاو سنووری بینینی هه‌یه. (ئیمامی زه‌ه‌ه‌بی) ده‌لی: شه‌یخولئیسلام - ته‌بولحه‌سه‌نی هه‌کاری - ته‌بوو موحه‌مه‌دی مه‌قدیسی «حافظ له‌ته‌بو سه‌وره‌وه، ته‌بو شوعه‌یه‌وه، ته‌وانیش له‌موحه‌مه‌دی کوری ئیدریسی شافعی یه‌وه (ناصر الحدیث) ده‌لین: (القول في السنة التي أنا عليها ورأيت عليها الذين رأيتهم مثل سفيان ومالك وغيرهما: الإقرار بشهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وأن الله على عرشه في سمائه يقرب من خلقه كيف شاء وينزل إلى سماء الدنيا كيف شاء. وذكر سائر الاعتقاد). واته: راو‌بو‌چوون له‌سه‌ر ته‌و سوننه‌ته‌ی من له‌سه‌ریم و ته‌وانه‌ی من بینوون له‌سه‌ر سوننه‌ت بوون وه‌ک: سو‌فیان و مالیک و غه‌یری ته‌وانه‌ ته‌مه‌یه که: دانپینان به‌شایه‌تومان‌ی (لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله)، و پاشان خودا له‌سه‌ر عه‌رشه له‌ئاسمانداو، نزیک ده‌بیته‌وه له‌به‌نده‌کانیه‌وه چۆن بیه‌وی، وه دیته‌ ئاسمانی دنیا هه‌رچۆنیک بیه‌وی. وه هه‌روه‌ها بابه‌ته‌ بیروباوه‌ریه‌کانی دی باسکرد. وللسلف (رحمهم الله) فی تفسیر الاستواء أربع عبارات: ۱- العلو ۲- الإرتفاع ۳- الصعود ۴- الإستقرار. واته: پیشینانمان (په‌حه‌ته‌ی خوایان لی‌یت) له‌مانای (الاستواء) دا چوار رایان هه‌یه: به‌زری، بلندبوونه‌وه، سه‌رکه‌وتن، جیگیربوون. بۆ زیاتر ئاگاداری له‌بۆ چوون و عه‌قیده‌ی زانای پایه‌به‌رز پیشه‌وا شافعی، سه‌باره‌ت به‌ (ئه‌سما) و (صیفات) ی خوا «جل وعلا» سه‌یری کتییی (منهج الإمام الشافعي) رحمه الله فی إثبات العقيدة به‌رگی ۲، ئاماده‌کردنی (محمد بن عبدالرحمن بن العقل) بکه. (ته‌فسیری رامان).

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٢﴾ [يونس: ٣] ^(۱)، واتە: بەپراستىي پەرورەدگار تان ھەرئەو خوايەيە كە: ئاسمانەكان و زەويى لە ماوەى شەش رۆژدا درووستکرد، ھەندى دەلێن: مەبەست بەو رۆژانە، ھەر ئەم رۆژانەى دونيايە، ھەندىكيش دەلێن: ھەر رۆژەى بەقەد ھەزار رۆژى ئىستامانە، پاشان بەو شىوہە كە شاىستەو شياوى زاتى ئەوبى و ئەو خۆى مەبەستىي بڵندبوويەو بە سەر عەرشى فەرمانرەوايى خۆى ، ولە (سورة الرعد) دا: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٢﴾﴾ [الرعد: ٢] ، واتە: ھەر ئەو خوايە ئەو كتيبەى بۆ تۆ ناردوو كە ناوى (الله) يەو خاوەن توانايە كى وايە ئاسمانەكانى بەرز راگرتوو، بى ئەو ھىچ كۆلەكەو پاىيە كى بۆ دانايىت، ئىوہ بيبين، پاشان بەو شىوہە كە شاىستەو شياوى زاتى ئەوبى و ئەو خۆى مەبەستىي بڵندبوويەو بە سەر عەرشى فەرمانرەوايى خۆى، ولە (سورة طه) دا: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى ﴿٥﴾﴾ [طه: ٥] ، واتە: ئەو خوا بەخشنەدەيە بڵندبوويەو بە سەر عەرشى فەرمانرەوايى خۆى، ولە (سورة الفرقان) دا: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٥٩﴾﴾ [الفرقان: ٥٩] ، واتە: ئەو سايش بەو شىوہە كە شاىستەو شياوى زاتى خۆى بىت «جل جلاله» بڵندبوويەو بە سەر عەرشى

(۱) بۆ زانىارى: وشەى (استوى) لە قورئانى پىرۆزدا بە (۳) جۆر لىكدانەو ھاتوو: يەكەم: ھەركات وشەى (استوى) ھىچ جۆرە پىتيكى لە گەل نەبوو، ئەوكات بەماناي تەواويەتى و بەخۆدا گەيشتن دىت، وەك دەفەرموى سەبارەت بە پىغەمبەر موسا (دروودى خواى لەسەر بىت): ﴿ولما بلغ أشده واستوى﴾ اتە: كاتى موسا پىنگەيشت و بەتەواوى بەخۆدا ھات. دووہم: ھەركات پىتى (على) لە گەلدا ھات، ئەوكات بەواتاي بەرزبوونەو ھەو بڵندى دىت، وەك دەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ واتە: بڵندبوويەو بە سەر عەرش. سىيەم: ھەركات پىتى (إلى) لە گەلدا بوو، ئەوكات بەواتاي (مەبەست و ويست) دىت، وەك دەفەرموى: ﴿ثم استوى الى السماء﴾ واتە: پاشان ويستى بەرھە درووستکردنى ئاسمانەكان بچىت (ئەم زانىارىيە لە ئامادەکردنى لىكۆلەرى تەفسىرەكەيە). (تەفسىرى پامان).

فەرمانەرە وایى خۆى ، وله (سورة السجدة) یدا : ﴿ اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ ۝۱ ﴾ [السجدة : ۴] ، واتە : ئەو خواپە ئاسمانە کان و زەویى و ھەرچیش لە نیوانیانداپە لە ماوەى شەش رۆژ (دەوەرەن) دا ، بەدى ھینا [ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ] لە پاشان بڵندبوویەو ەو بۆ سەر عەرش .. ئیمانمان بە (ئىستیوا) ھەپە ، بە لام ئىستیواپە ک شایستەى شکۆمەندى خۆى بێت ، واتە : بى ھىچ جۆرە بىرکردنەو ەو شوبھاندن و دەستکاریپە ک لە شیوازی ئەو بڵندبوونەو ەپە بۆ سەر عەرشى ، وله (سورة الحديد) یدا : ﴿ هُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ ۝۱ ﴾ [الحديد : ۴] ، واتە : ھەر ئەو خواپە ئاسمانە کان و زەویى لە ماوەى شەش رۆژدا درووستکرد ، لە پاشان بڵندبوویەو ەو بۆ سەر عەرش . بە بڵندبوونەو ەپە ک شایستەى زاتى خویبێت .

شەرح

واتە : ئىسپاتکردنى لەسەر عەرش بوونى خودا لە ھەوت ئایەتدا ھاتوو ە و لە ھەموویاندا لە فزى (الاستواء) بەپە ک شیواز و پە ک لە فز ھاتوو ە کە ئەویش : ﴿ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ ﴾ ، ئەمە دەقە لە مانا ھەقیقە کەیدا و ھىچ تەئویلیک ھەلناگرى بەو ەپە بەمانای تر لیک بدریتەو ە ، و (الاستواء) : سىفەتیکى فىعلی سابت جیگیر ە بۆ خودا بەوشیو ەپەپى کە شایستەى و شیاو ە لە گەل زاتى (اللھ) دا ھاوشیو ەپە گشت سىفاتەکانى ترى و ، ئەم لە فز ە زمانى ەرەبیدا بەچوار مانا دیت^(۱) : کە ئەویش :

(۱) «شرح أصول اعتقاد أهل السنة» للالكائي (۳۹۹-۴۰۰) ، و «إثبات علو الله على خلقه والرد على المخالفين» لأسامة القصاص (۱ / ۱۳۷) .

(علا، وارتفع، وصعد، واستقر) واته: بهرز بووهوه، وبلند بووهوه، وسهرکهوت، وجیگیربوو، ئهم مانایانه ههموو ئهو تهفسیرانهن که لهسهلهفهوه هاتووه لهبارهی مانای (الاستواء) هوه لهو ئایهتانهی که ئاماژهمان پێدا.

فهرمایشتهکهی ئایهتی یهکهه و دووهه: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ﴾، واته: ئهو بهدیهنهر و بهخیوکهرتانه بهنیعمهتهکانی و، ئهوکهسهیه که پێویسته لهسهرتان بهتهنها بیهرستن، ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، واته: ئهو دروستکار و بهدیهنهری ههموو جیهانیانه؛ بهئاسمان و زهوی و ئهوهی لهنیوانیاندایه، ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، که ئهویش: یهك شههمه و دوو شههمه و سێ شههمه و چوار شههمه و پێنج شههمه و ههینی یه، لهپوژی ههینی دا ههموو خهلهکه که کۆبوونهوه و تێیدا ئادهه (علیه السلام) دروستکرا^(۱)، ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واته: بهرز و بلند بووهوه بهسهر عهرشدا بهو شیوهیهیی که شیاو و گونجاوه لهگهڵ زاتی ئهودا، ههر ئهمهش مهوزوعی شاهیدی ئایهتهکهیه، و(العرش): لهپرووی زمانهوانیهوه بریتییه له: کورسی و جیگای دانیشتنی مهلیک^(۲)، ولیره دا مه بهست لی - ههروهك كۆی دهقهكان دهبنه بهلگه لهسهری - :کورسیه که ئهملاو ئهولای ههیه و فریشتهکان ههلی دهگرن، ووهکو قوبهیهك وایه بهسهر جیهانهوه و ئهو سهقفی دروستکراوه کانه.

فهرمایشتهکهی ئایهتی سییهه: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾، واته: بهسهر زهویدا بهرز کردووهتهوه بهرزکردنهوهیهك که دووره و بهدهست ناهیندریت و کهس ناگات بهوپهری و ئهندازه کهی نازانریت. ﴿بَغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوَنَهَا﴾ وشهی (العمد) بریتییه له: پایه

(۱) حسن: أخرجه أحمد (۲۴۱۸۷)، وحسنه الشيخ الألباني في «صحيح الترغيب والترهيب» (۶۹۲).

(۲) بروانه: «التنبيهات السنیه» (۱۲۷).

ودنگە و جەمعى (عماد)ه، واتە : پراوەستاوہ بى ئەوہى ھىچ جۆرہ پاىہ و دنگەيەكى ھەبىت و لەسەرى پراوەستابىت، بەلكو تەنھا بەھىز و قودرەتى خودا پراوەستاوہ .

دواتر فەرمايشتى ﴿تَرَوْنَهَا﴾ بۆ جەختکردنەوہى نەبوونى پاىہ و دنگەيە و، بۆچوونىك ھەيە دەلىت: پاىەيى ھەيە بەلام ئىمە نايىبين، بەلام بۆچوونى يەكەم تەواوتر .

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرز بووہوہ بەسەر عەرشد، ئائەمە مەوزوعى شاھىدى ئايەتەكەيە بۆ ئىسپاتکردنى بەرز و بلند بوونەوہ (الاستواء). قسەکردن لەسەر گشت ئايەتەكانى تر ھەمان قسەو باسى ئەم ئايەتەكەيە كە پروونكرانەوہ .

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ئەوہى لەھەموو ئەم ئايەتەكەيە بەگشتى وەرەگىردىت:

ئىسپاتکردنى بەرز بوونەوہى خودايە بەسەر عەرشەوہ بەو شىوہيەيى كە شياوى زاتى (اللہ) يە و، وەلامىكىشە بۆ ئەوانەي كە (الاستواء) تەئويل دەكەن بەوہى بەماناي: دەست بەسەرا گرتن و زال بوون (الاستيلاء، والقهر) دىت و، تەفسىرى (العرش) دەكەن بەوہى بەماناي مولك و دەسەلات دىت و، دەلىن: (استوى على العرش) واتە: دەستىگرت بەسەر مولك و دەسەلاتدا و زال بوو بەسەر غەيرى خويىدا، ئەمەش باتلە لەچەند پروويەكەوہ لەوانە^(۱):

يەكەم : ئەوہ تەفسىرىكى داھىنراوہ و پىچەوانەي تەفسىرى سەلەفى ئەم ئومەتەيە، كە ئەوانىش برىتىن لەھاوہلان و تابىعين و تابيعى وشوئىكەوتوانيان و، يەكەم كەسنىك كە ئەم قسەيەيى كرد جەھمى و موعتەزىلەكان بوون و، ئەمە بۆچوونىكى باتل و پەتكراوہ وقەبول نەكراوہ .

(۱) «مجموع الفتاوى» (۵ / ۱۱۶)، و «التنبيهات السنية» (۱۲۶) .

◆ ← ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ → ◆

(١) أخرجه مسلم (٢٦٥٣)، والترمذي (٢١٥٦) وغيرهم.

[۱۹] ئىسپاتكردنى بەرز وبلند(علوى) خودا بەسەر

دروستكراوه كانيه وه :

وفەرمايشتى: ﴿يَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ ۞﴾ [آل عمران : ۵۵]، واتە: ئەى عيسا! بەراستىيى من دەتەمەو بەرز بۆلای خۆم و، ھەتا روژى ئەتگەيەنمە كاتى ديارىيكرائى ئاسايى بۆ ژيانى دەمىنى و، ئەوسا ئەتمرىنم، واتە: ئىستا بەر لەھاتنى كۆتايى ژيانى ناھيىل ئەوانە بتكوژن و بمرىت، و لەلای خۆيشم جىي بەرزى دەبى و، سەرت دەخەم بۆ ئاسمان بۆلای خۆم. ﴿بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۞﴾ [النساء: ۱۵۸] ، واتە: بەلكو خوائ گەورە بەرەو خۆى بەرزى كردهو، ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۞﴾ [فاطر: ۱۰] ، واتە: ھەموو وشەيەكى پىروژو و پاى - ھەك يادكردنى خواو دوعاو پارانەو قورئان خویندن - بۆلای خوا سەر دەكەوى، ھەموو قسەو ئاكارىكى چاك و پاكىش بەرەو لای خۆى بەرزى دەكاتەو ھەرى دەگرى و قبولى دەكات، ﴿يَهْتَمُنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۞﴾ [غافر : ۳۶ ، ۳۷] ، واتە: فیرەھون دوائ و تەكانى پیاو ھەموو سەلمانە كە ترسى لى نىشت كە ئەو قسانەى ئەو تىنيان تى بكات، بۆيە دەلى: با موسا تاقىبەكەينەو بزانين راستدەكات، جا لەبەر ئەو و تى: ئەى ھامان! كۆشكىكى بەرزى بۆ درووست بكە، بەلكو بگەمە چەند رىبازەكان، رىبازەكانى سەرکەوتن بۆ ئاسمانەكان!!.. تا لە خوائ موسا ئاگادار بىم و بىنم، ديارە بە گالئەو دەلى (خوائ موسا)، بۆيە و تى: ھەرچەند من پىم وايە درۆ دەكات كە دەلى: خوائەكى تر ھەيە! ، ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۞﴾ [المك : ۱۶ ، ۱۷] ، واتە: ئايا دلنيان لەو (خوائەى) كە لە سەرەو ھەيە ئەى بئەرىستان! بە

ناخی زه ویدا بتانباته خواره وه قووتان بدات، وهک (قاروون) ی قووتکرد؟ ئینجا نه و ده مه همیشه زهویی بیت و بجئی و بجوئیت، که وابوو هرگیز له ده سه لاتى خواى به به زهیی دلنیا مهن، چونکه ههرکاتى قارى لیگرتن دهیگری یان له و زاته ی له سه ره وهیه دلنیا، که ورده زیختان به سهردا بیاریئى...؟ ئه و جا ده زانن تۆله ی من چۆنه .

شرح

﴿يَعِيسَى﴾، واته: ئه ی عیسا، ئه م وته و خیتابه پرووی له پیغه مبه ر عیسای کوری مه ریه مه (عليه الصلاة والسلام). ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾، واته: من ده تخه وینم یا خود ده تمرینم، ئه وه ی زۆربه ی زانایان له سه رین ئه وهیه مه به ست له (الوفاة) ^(١) لیره دا: خه واندنه، ههروهک خواى پهروه ردگار له ئایه تیکی تر دا فه رموویه تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ [الأنعام: ٦٠]، واته: هه ر ئه و خوایه که به شه ودا ده تانخه وینى و، هه ستان لیده سینى و، وهک مردووتان لیدیت. و فه رموویه تی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ [الزمر: ٤٢]، واته: هه ر خوایه که گیانه کانی خه لکی ده کیشى له کاتى مردنى خاوه نه کانیاندا و ئه و گیانه شه که خاوه نه کانیان نه مردوون و له خه ودان، هه ر بۆ خۆی گیانیان ده کیشى. ﴿وَرَأْفُكَ إِلَئِي﴾، واته: به رزت ده که مه وه بۆلای خۆم، خودای پهروه ردگار پیغه مبه ر عیسای به زیندوویی به رز کرده وه بۆلای خۆی، هه ر ئه مه ش مه وزوعی شاهیده له ئایه ته که دا، که

ههروه‌ها فه‌رمایشتی : ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾، واته: به‌لکو به‌رزى کرده‌وه بۆلای
خۆى، ئەمەش وه‌لامى جوله‌که‌کانه ئەوانه‌ى که بانگه‌شه‌ى ئەوه‌يان ده‌کرد گوایه
عیسای کورێ مه‌ریه‌میان کوشتووه، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: ﴿وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا
صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شِبْهَ هُمْ﴾، واته: نه‌یان کوشت و، نه‌توانیشیان له‌قه‌ناره‌ى بده‌ن، وه‌کو
خۆیان کردیانه هه‌را، به‌لکو سه‌ریان لی تێکچوو بوو، پیاویکیان دیت له‌بیچم و
شکلدا وایان زانی (عیسا)یه‌و له‌قه‌ناره‌یان دا. تاوه‌کو فه‌رمایشتی: ﴿وَمَا قَنَلُوهُ یَقِینًا﴾
[النساء: ۱۵۷]، واته: به‌دلیاییه‌وه و بی‌گومان نه‌یانکوشتووه، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ
إِلَيْهِ﴾، واته: به‌لکو خودا به‌زیندوویی به‌رزى کرده‌وه بۆلای خۆی.

ههروه ها فهرمایشتی : ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ﴾ ، واته : بۆلای ئهوبه رز ده بیته وه ، واته بۆلای
خودا نهك كهسانی تر ﴿الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ ، واته : زیكر و قورئان خویندن و پارانه وه
﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ ، واته : کرده وهی چاکه (الکلم الطیب) به رزده کاته وه ،
چونکه (الکلم الطیب) وه رنا گیردریّت مه گهر له گه لّ کرده وهی چاکه دا نه بیّت ، جا
هه رکه سیّک زیكر و یادی خودا بکات به لّام فه رزه کانی جییه جیّ نه کات ئه وا
زیکره که ی په تده کریته وه ، ئیاسی کوپری موعاویه ده لیّت : «لولا العملُ الصالح لم

یرفع الکلام»^(۱)، واته: گهر کردهوهی چاکه نه‌بوایه ئه‌وا که‌لام و قسه‌ی چاک و زیکر به‌رز نه‌ده‌بووه‌وه.

حه‌سه‌ن و قه‌تاده ده‌لین: «لَا يُقْبَلُ قَوْلٌ إِلَّا بِعَمَلٍ» واته: قسه‌وه‌رناگیردریت مه‌گهر به‌هوی کرده‌وه‌وه نه‌بیت.

﴿شایه‌تحوال له‌ئایه‌ته‌که‌دا:﴾

ئیسپاتکردنی به‌رزی و بلندی خودای تیدایه به‌سه‌ر درووستکراوه‌کانیه‌وه؛ چونکه وشه‌ی (الصعود والرفع) بۆ به‌رز بوونه‌وه به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌کار دین.

وه فه‌رمایشتی: ﴿يَنْهَمْنُ ابْنٌ لِي صَرَحًا﴾، واته: ئه‌ی هامان! کۆشکینکی به‌رزم بۆ درووست بکه، ئه‌مه وته‌ی فیرعه‌ون بوو بۆ وه‌زیره‌که‌ی به‌ناوی هامان که فرمانی پیکرد به‌وه‌ی بینایه‌کی به‌رزی بۆ درووست بکات ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابِ﴾^(۳۶) أَسْبَابِ السَّمَوَاتِ ﴿، واته: به‌لکو لاییه‌وه بگه‌مه رینگاکانی ئاسمانه‌کان یاخود ده‌رگاکانی ئاسمانه‌کان ﴿فَاطْلِعْ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَى﴾ به‌نصبی (فَاطْلِعْ) به‌(أَنْ) ئیککی (مضمرة) نادیار وشاراوه، له‌دوای (فاء السببية)، ماناو مه‌به‌ستی له‌قسه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو: موسا راست ناکات له‌و قسه‌یه‌یدا گوایه خودا ناردوووه‌تی یاخود له‌وه‌ی خودایه‌کی هه‌بیت له‌ئاسمان؛ هه‌ربۆیه‌ش گوتی: ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾، واته: ومن پێم وایه درۆ ده‌کات، له‌وه‌ی که بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کان یاخود له‌و بانگه‌شه‌یه‌یدا که گوایه خودایه‌کی هه‌یه له‌ئاسمان، جامه‌وزوعی شاهد له‌م ئایه‌ته‌دا:

ئیسپاتکردنی به‌رزی و بلندی خودایه به‌سه‌ر درووستکراوه‌کانیه‌وه، هه‌روه‌ک موسا هه‌والیدا له‌و باره‌یه‌وه‌و فیرعه‌ون هه‌ولی به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی ده‌دا.

(۱) تفسیر ابن کثیر (۵/ ۲۷۷).

ھەروھە فەرمايشتى : ﴿ءَأْمِنْتُ﴾ وشەى (الأمن) : دژى ترس و بىمە (خەوف)
 ﴿مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ ، ^(۱) واتە : سزای ئەوھى لە ئاسمانە کە ئەویش زاتى (الله) يە، ومانای
 (في السَّمَاءِ) لە ئاسمان، واتە : (على السماء) لە سەر ئاسمان، واتە : لىرەدا (في) بە مانای
 (على) ھاتوو، ھاوشیوھى ئەم فەرمايشتەى خودا : ﴿وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ
 النَّخْلِ﴾ [طە: ۷۱] ^(۲) واتە : وە بەدار خورماکاندا ھەلتانده واسم، تا خەلکی تر پەند
 وەرگرن.

ئەمە گەر مەبەست لە ئاسمان (السماء) ئەو ئاسمانە بێت کە دەبینین و، ئەگەر
 مەبەست لە ئاسمان (السماء) بەرزىەتى بێت ئەوا (في) بۆ (الظرفية) يە، واتە :

- (۱) ئىمامى موفەسسىرىن (ئىبن جەرىرى طەبەرى) لە مانای [..من في السماء..] دا دەلالت :
 مەبەست بەو (زاتە) لە ئاسمانە، ھەر زاتى خوا خۆیەتى، وەک ئەھلى سووننەت و جەماعەت بە
 تىکرا ئەو بریارەیان داو! بۆ ئەو راستىەش ئەو فەرموودەى دەکەنە بەلگە کە پىغەمبەر ﷺ لە
 کەنیزەى کى پرسى : «أَيْنَ اللهُ؟» واتە : خوا لە کوێە؟. «قَالَتْ فِي السَّمَاءِ»، ئەویش گوتى : لە
 سەر و وە، پىغەمبەریش ﷺ فەرمووى : «أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ». دەسا ئازادى بکەن، چونکە
 خاوەن ئیمان و باوەرە. صحیح مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب تحريم الکلام
 في الصلاة، حدیث : ۸۶۸. وە ھەروھە تەفسىرى (تيسير الكريم الرحمن) ی شىخ سەعدى لە
 تەفسىرى : ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ..﴾ دا دەلالت : (وهو الله تعالى، العَالِي عَلَى خَلْقِهِ)، واتە :
 ئەوھى لە سەر و وەى خودایەو بەرزو بلندە بەسەر دروستکراو کانیدا. وە زانایانى (سەلەف) یش
 دەلالت : پیتی (في) لە [في السماء] دا بە مانای (على السماء) يە، ھەروھەک لە ﴿وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي
 جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ - أى على جذوع النخل (على) يە، ئەمە پرای زانایانە بۆ تەفسىرى ﴿مَنْ
 فِي السَّمَاءِ﴾، ئیتر ئەوانەى کە دەلالت : مەبەست بە [من في السماء] (جبریل) -ە، یان دەلالت
 لە سەر راو بۆ چوونى عەرەبەکان ھاتوو کە پێیان وابوو : خوا لە ئاسماندا یە! ئینجا خواش لە سەر
 بیروبۆچوونى خۆیان قسەیان لە گەل دەکات.. دیارە ئەم ھەموو بۆچوونەى دواىە لە گەل رۆحى
 قورئانە کە دا دورن و دەست نادەن، چونکە ئەوھى بتوانى خەلک نقوم بکات و لە ئاسمان بێت،
 یان زیخ ببارىنئى ھەر خواىە. وەک لە ئایە تەکاندا ھاتوو. (تەفسىرى پامان).
 (۲) إثبات علو الله على خلقه لأسامة القصاص (۱/ ۱۱۹).

لەبەرزىيەتى ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ﴾، واتە : بتانباتە ناخى ئەرزدە ھەرۋەك واى لەقارون كەرد ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ، واتە : دەجولئى و دەلەرزىت .

﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ ، واتە : بەردتان لەئاسمانەوہ بەسەردا دادەبارىتت، ھەرۋەك داياراند بەسەر گەلەكەى لوط و ئەسحابولفيلدا ، وگوتراوہ : ھەورىك كە بەردى تيدا بىت ، وگوتراوہ : بايەك كە بەردى لەگەل بىت، ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ ، واتە : ئەوجا دەزانن تۆلەى من چۆنە و ئەوكات زانين و دلنبايتان سودتان پى ناگەيەنيت .

﴿مەوزوعى شاھىد لەم دوو ئايەتەدا:

ئىسپاتكردنى بەرزى و بلندى خودايە بەسەر دروستكراوہ كانيەوہ، ھەرۋەك بەسەرىحى ئەوہيان پراگەياندووە كە خودا لەئاسمانە و، ئەو ئايەتانەى كە نووسەر ھىناونى بەلگەن لەسەر ئەوہى خودا لەجىگەيەكى بەرز و بلندە، ھەرۋەك ئايەتەكانى پىشووترىش بەلگە بوون لەسەر ئەوہى خودا لەسەر عەرشە .

﴿جىاوازى نىوان (الاستواء) و (العلو):

۱- بەرزىەتى (العلو) يەككە لەسيفەتە زاتىەكان، بەلام بلند بوونەوہ (الاستواء) يەككە لەسيفاتە فيعلیەكان، جا (علو)سى خودا وەسفيكى لازم و بەردەوامى زاتى خودايە، بەلام ئىستىوا كاريكە لە كارەكانى خودا و، پەيوەستە بەويست و مەشيئەتى خوداوە و ھەركات ويستى لەسەر بىت ئەنجامى دەدات ؛ ھەربۆيەش فەرموويەتى : ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى﴾ پاشان ئىستوائى كەرد و جىگىر بوو، ئەوہش دواى درووستكردنى ئاسمانەكان و زەوى بوو .

۲- ھەرۋەھا (العلو)سى خودا يەككە لەو سىفاتانەى كە بە ئەقل و نەقل سابت و جىگىر بوو، بەلام (الاستواء) بەنەقل سابت و جىگىر بوو نەك ئەقل .

[۲۰] نیسپاتکردنی له گه‌ل بوونی خودا بو درووستکراوده‌کانی :

فهرمایشتی : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ [الحديد: ۴] ، واته: هه‌ر ئه‌و خواجه ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا درووستکرد، له‌ پاشان ب‌ل‌ندبوویه‌وه بو سه‌ر عه‌رش. به‌ ب‌ل‌ندبوونه‌وه‌یه‌ک شایسته‌ی زاتی خو‌بی‌ت، ده‌زانی چی ده‌چ‌یت به‌ناو زه‌ویدا له‌ باران و جانه‌وه‌رو.. هتد، چیشی ل‌ده‌ر ده‌چی، له‌ پرووه‌ک و گ‌زو گ‌یاو میوه‌و.. هتد، وه‌ له‌ هه‌ر ج‌ی‌گ‌ایه‌ ک‌یشدا بن ئه‌و (خوا)یه‌تان له‌ گه‌ل‌دایه‌، وه‌ خوا به‌ هه‌موو کاره‌کانتان بینایه‌، هه‌ر شت‌یک ئ‌یوه‌ نه‌ج‌امی بدن ئه‌و ده‌یی‌نی . ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ [المجادلة: ۷] ، واته: ئایا نه‌ترانیوه‌ که‌ خوا ده‌زانی چی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌؟ هه‌ر سی‌ که‌سی‌ک له‌ گه‌ل یه‌ک‌تردا چه‌ بکه‌ن خوا چواره‌مینایه‌، وه‌ هه‌ر پ‌نج که‌سی‌ک چه‌ بکه‌ن، خوا شه‌شه‌مینایه‌، وه‌ له‌و ژمارانه‌ش که‌م‌تر، یا زۆ‌تر، له‌ هه‌ر کو‌یدا بن هه‌ر خ‌وایان له‌ گه‌له‌، واته: ئه‌وانه‌ هه‌رچه‌ند بین، هه‌رچی بکه‌ن، هه‌رچی ب‌ل‌ین، له‌ هه‌ر شو‌یت‌یکدا بین، خوا له‌ گه‌ل‌اندایه‌و ئاگای له‌ هه‌موو شت‌یک‌یانه‌. جا بو ماناو مه‌به‌ست له‌ رسته‌ی (له‌ گه‌ل‌د‌بوون) سه‌یر‌یکی ئایه‌تی چواره‌می سوره‌تی (حه‌دید) بکه‌. پاشان له‌ رۆژی قیامه‌تدا زۆ‌ر به‌ وردی هه‌والی هه‌موو ئه‌و کاروکرده‌وانه‌یان پ‌یده‌دا، به‌راستی خوا به‌ هه‌موو شت‌یک زاناو ئاگایه‌، وفهرمایشتی : ﴿ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴾ [التوبة: ۱۴۰] ، واته: ترست نه‌بی، چونکه‌ خوا له‌ گه‌ل‌مانه‌ ، ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴾ [طه: ۴۶] واته: خوا دل‌یای کردن و فهرمووی: مه‌ترسن، به‌راستی

من له گه‌ل ئیوهم، هه‌موو شتیک ده‌بیستم و هه‌موو شتیکیش ده‌بینم، ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل : ۱۲۸] ، واته: به‌راستی خواش له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دایه که خو پارێزو به‌ته‌قوان، و ئه‌وانه‌ش چاکه‌کارو، چاکه‌خوازن، ئه‌م له‌گه‌ل بوونه‌ش ته‌نها خوا خوی باش ده‌زانیت چون ده‌بیت ، ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال : ۴۶] ، واته: ئارامتان بیت- کاتی به‌دورژمن گه‌یشتن - چونکه دلبابن خوا له‌گه‌ل ئارامگراندايه ، ﴿كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة : ۲۴۹] ، واته: گه‌لی جار به‌فرمانی خوا کۆمه‌لیکی کهم به‌سه‌ر کۆمه‌لیکی زوردا سه‌رکه‌وتوون، واته: زالبوون و سه‌رکه‌وتن به‌ژماره‌ی زورو کهم نیه، به‌لکو هه‌ر به‌ویست و ئیراده‌و فرمانی خوايه، خوا هه‌میشه له‌گه‌ل ده‌سته‌ی به‌ئارام و خو‌راگرانه و، هه‌رده‌م پشتگیرانه.

شهرح

فرمایشتی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ﴾ تاوه‌کو: ﴿وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا﴾ پێشتر ئاماژه‌مان به‌ ته‌فسیر و لیکدانه‌وه‌که‌یدا ، و فرمایشتی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ^(۱) ،

(۱) له‌ قورئان و فرموده‌دا گه‌لی جار باسی «مه‌عیه‌ت» ی خوا ی گه‌وره‌هاتووه، به‌تایبه‌ت ئیمامی (بوخاری و موسلیم) زۆریکیان له‌و باب‌ه‌تانه‌هیناوه به‌ پێویستی نازانم ئه‌گینا هه‌ندیکیانم ده‌نووسی. سه‌له‌ف -خوا لیان رازی بیت- ده‌لێن: خوا تیگه‌یان‌دووین که ئه‌و خوی له‌سه‌ر عه‌رش خۆیه‌تی و ئاگایشی- له‌ هه‌موو شتیکه‌و، ئیمه له‌ هه‌ر جیگایه‌کدا بێن ئه‌ومان له‌ گه‌لدایه، واته: زانیاری و ئاگاداری ته‌واوی به‌ هه‌موان هه‌یه. به‌لێ (سه‌له‌ف) به‌و جو‌ریه‌یه ته‌فسیری مانای (مه‌عیه‌ت) ده‌که‌نه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی که تیگه‌لی دروست‌کراوه‌کانی بێ و بجێته ناویانه‌وه!! بێگومان بیر‌کردنه‌وه له‌ مانای (مه‌عیه‌ت) به‌و شیوه‌یه که گویا تیگه‌ل به

واته : خودا له گه ئتان به زانستی خوئی، وئاگادار و چاودیره به سهر کار و کرده وه کانتانه وه له ههر جیگایه ک بن، جا وشکانی بیت یاخود روبار و ده ریاکان، له شه ودا بیت یاخود پوژ و له مالدان بن یاخود دهشت و چۆلایی وهه موو ئه مانه به نیهت خودا وه یه کسانه، ههروه ها گوئی لیتانه و ده تانیینی و ئاگاداره به جیگا که تان و، ئه مه مه وزوعی شاهیدی ئایه ته که یه، که تئیدا ئیسه پاتی له گه ل بوونی گشتی خودایی بو به نده کانی کراوه، ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، واته: خودا زانا و ئاگاداره به کرده وه کانتان وهیچانی لی شاراوه و نادیار نییه .

وفه رمایشتی : ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَّجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾، واته: نهیینی و شاراوه، ومانا که ی: هیچ گه تو گوئی که نهیینی نییه له نیوان سی که سدا ﴿إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٌ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾، واته : ئیلا خودا چواره مینیانه، وهیچ پینج که سیك به نهیینی گه تو گوئ ناکه ن ئیلا خودا شه شه میانه له و پرووهی که ئاگاداری ئه و نهیینه یه که ئه وان له نیوان خویندا باسی ده که ن وله خه لکی ده شارنه وه و، تایبهت کردنی ئه و دوو ژماره یه به باسکردن ؛ له بهر ئه وه یه زور جار ئه وان ه ی گه تو گوئی نهیینی ده که ن سی دانه ن یاخود پینج که سن، یاخود هوکاری دابه زینی ئایه ته که گه تو گوئی سی که س بوو له پروداوینکیاندا و پینج که سی دیکه له پروداوینکی تردا، گه رنا خودا له گه ل هه موو ژماره یه کدا ئاگاداریانه جا زور بن یاخود که م؛ هه ربویه فه رموویه تی : ﴿وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾، واته : ونه که متر له و ژماره یه یی که باسکراوه وه ک یه ک و دوو، ونه زیاتر وه ک شهش و چهوت ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ ئیلا خودا له گه لیانه به عیلم

=
دروستکراوه کانی خوئی بیی، له خواوه زور زور دووره، بویه ئیمه ییش خوئی چی پی مه بهسته
بروامان پییه تی. (تهفسیری پامان).

زانستى خۆى ئاگادارى ئەو گفتوگو نەيىيە، كە لەنيوان خۆياندا دەيكەن و ھىچ شتىك لەوانەى لا شاراوە نىيە .

زانايانى تەفسىر دەلىت^(۱): مونافىق و جولەكەكان لەنيوان خۆياندا بەنەيىنى گفتوگويان دەكرد و وا باوەردارانىان تى دەگەيان كە ئەوان لەنيوان خۆياندا باسى شتانىك دەكەن دژى باوەردارەنە بۆيە باوەردارەكانىش بىتاقەت بوون بەوكارە، كاتى ئەم قسەو باسە درىژەى كىشا شكايەتى حالىان برە لای پىغەمبەرى خودا ﷺ، ئەويش فرمانى پى كردن فسكە فسك وگفتوگو نەيىنى نەكەن لەلای موسولماناندا، بەلام ئەوان وازيان نەهيىنا و بەردەوام بوون ؛ خۆى پەرورەدگارىش ئەم ئايەتەنى دابەزاندا.

ھەرورەھا فرمايشتى : ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ ماناكەى : دەورەدانى زانستى خودا بۆ ھەموو فسكە فسك و گفتوگوئەكى نەيىنى جا لەھەر جىگايەك بىت . ﴿ثُمَّ يُنْتِهِم﴾ واتە : پاشان ھەواليان پى دەدا ﴿بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ، واتە : بەوھى دەيانكرد لەپروژى دوايىدا و سزايان دەدات لەسەر ئەو كارە، ئەمەش جورىكە لەھەرەش و چاوترساندن بۆيان، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ، واتە : بىگومان خودا زانا و ئاگادارە بەھەموو شتىك و ھىچ شتىك لای ئەو نەيىنى و شاراوە نىيە .

شايەتەكەدا:

ئىسپاتكردنى لەگەل بوونى خوداى تىدايە بۆ دروستكراوەكانى، ئەوھش لەگەل بوونىكى گشتىە وبەماناى دەورەدان و پەيپىردن و عىلم و زانست بوونە بەھەموو كەدەوكانيان؛ ھەربۆيە پىشەوا ئەحمەد دەفرمووت: «افتتح الآية بالعلم واختتمها بالعلم». واتە: سەرەتاي ئايەتەكەى بەزانست(عىلم) دەست پىكرد و ھەر بەزانست(عىلم)ىش كۆتايى پىھىنا.

(۱) تفسىر ابن كثر (۱/۱۴۸)، وتفسىر الشوكانى (۵/۱۸۴).

ههروهها فهرمایشی : ﴿ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴾ ، واته : دلگران مه به خودامان له گه لدايه، ئەمه قسه ی پیغه مبه ر ﷺ بوو بۆ هاوه له که ی که ئه بوبه کری سیدیق بوو کاتی که له ئەشکه وتی چه رادا بوون له کاتی کوچکردنیان له مه ککه وه بو مه دینه و هاوبه شدانه ران شوینیان که وتبوون، ئه بوبه کر ترسی لی نیشتبوو له وه ی کافره کان بیانبین و ئازاری پیغه مبه ر ﷺ بدهن، بۆیه ئه ویش پیی فهرموو : ﴿ لَا تَحْزَنْ ﴾ ، واته : مه ترسه و دلگرانه مه به ئیمه ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴾ ، خودامان له گه له به هاریکاری و پشتیوانی خو ی، هه رکه سیکیش خودای له گه ل بیت هه رگیز که س زال نابیت به سه ریدا، ئه وهش توشی شکست نه بیت بۆی نییه ترسی هه بیت و دلته نگ بیت .

﴿ شایه تحالی ئایه ته که :

ئیسپاتی له گه ل بوونیکی تایبه تی تیدایه به وه ی خودا له گه ل باوه ردارانه به مانای سه رخستن و پشتیوانی کردن.

وه فهرمایشی خودا بو موسا و هارون (عليهما السلام) : ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى ﴾ ، واته : ترستان له فیرعه ون نه بیت من له گه لتانم ده تانبینم و گویشم لیتانه، برگیه ی ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾ پروونکردنه وه ی هوکاری ریگری کردنه له ترس، واته : مه ترسن؛ چونکه من به سه رخستنی خو م له گه لتانم و له پشتانم و پشتیوانیتان لی ده که م دژ به فیرعه ون ﴿ أَسْمَعُ ﴾ گویم له قسه ی ئیوه و فیرعه ونیشه و جیگای ئیوه و ئه ویش ده بینم و هیچ شتیکی ئیوه به لای منه وه شاراوه نییه .

﴿ شایه تحال له ئایه ته که دا :

له گه ل بوونیکی تایبه تی تیدایه له لایه ن خودا وه بو خو شه ویسته کانی که ئه ویش له گه ل بوونی سه رخستن و پشتیوانی لی کردنه، ههروه ک ئیسپاتی چاو و گویشی تیدایه بو زاتی الله، و فهرمایشی : ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا ﴾ ، واته : خودا له گه ل

ته قوادارانه، ئهوانه ی که وازیان له حه رامکراوه کان به هه موو جوړه کانیه وه هیناوه
﴿وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾، واته: ئهوانه ی که چاکه کارن به ئه نجامدانی هه موو
تاعه ت و عیاده ته کان و هه ستان به وه ی فرمانیان پیکراوه، خوی پهره ردگار له گه ل
ئه و که سانه یه به یارمه تی دان و سه رخستن، ئه مه له گه ل بوونیکی تاییه ته، وه هه ر
ئه وه ش مه وزوعی شاهیده له م ئایه ته پیروژه دا.

هه روه ها فه رمایشتی: ﴿وَأَصْبِرُوا﴾، واته: ئارام گر بن، ئه مه فرمانه کردنه
به ئارامگرتن، که ئه ویش بریتییه له گرته وه ی نه فس و، لیژده مه به ست لئی: ئارام
گرته له سه ر ناخوشیه کانی جه نگ ئه وه ی که له نیوان موسولمانان و کافراند پ روی
ده دا، پاشان هوکاری ئه و فرمانه ی پروونکردووه ته وه و فه رموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ﴾، واته: به پراستی خودا له گه ل ئارامگرانه، خوی پهره ردگار له گه ل
ئارامگرانه له هه رکاریکدا که پیویست بیت ئارامی له سه ر بگيردریت.
﴿شایه تحال له ئایه ته که دا:

ئیسپاتکردنی له گه ل بوونی خودا بو به نده ئارامگره کانی ئهوانه ی ئارام ده گرن
له سه ر تاعه ت و عیاده تی خودا و جهاد ده که ن له پیناو خودادا، پیشه واه شه وکانی
ده لیت: «ويا حبذا هذه المعية التي لا يغلب من رزقها، غالب، ولا يؤتی صاحبها من
جهة من الجهات وإن كانت كثيرة»^(۱)، واته: ئای ئه مه چ له گه ل بوونیکه که ئه وه ی
پیی به خشریت هه رگیز نادوړیت و ناشکیت و، خاوه نه که ی هیچ شتیک له وه
باشتری پی نه به خشراوه له هه ر لایه که وه هه رچه ند زوړیش بیت.

هه روه ها فه رمایشتی: ﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ
اللَّهِ﴾ وشه ی (الفئة) واته: کو مه ل که سیك ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، واته: به ویست و قه زاو

قه‌دهر و مه‌شیته‌تی خودا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ئەمه مه‌وزوعی شاهیده له‌ئایه‌ته‌که‌دا، که‌بریتیه له‌ئیسپاتکردنی له‌گه‌ل بوونی خودا بو ئەوکه‌سانه‌ی که‌ ئارام ده‌گرن له‌جیه‌دا و تیکۆشان له‌پیناوی خودادا، ئەمه له‌گه‌ل بوونیکی تایبه‌ته و مه‌به‌ست لئی سه‌رخستن و پشتیوانی لێ کردنه .

﴿ئەو سوودانه‌ی که‌ له‌هه‌موو ئەو ئایه‌تانه‌ی پێشوو وهرده‌گیردیت:

له‌گه‌ل بوونی ئیسپات کردوو، ئەوه‌ش دوو جووره^(۱) :

جووری یه‌که‌م: له‌گه‌ل بوونیکی عام وگشتگیر، هه‌روه‌ک له‌دوو ئایه‌ته‌که‌ی یه‌که‌م دا هاتوو، مه‌به‌ست له‌م له‌گه‌ل بوونه‌ پهبیردنی خودایه به‌هه‌موو درووستکراوه‌کانی و هه‌موونی زانیاری خودایه به‌کار وکرده‌وه‌کانیان به‌چاک و خراپه‌وه و پاداشت دانه‌وه‌یان و سزا دانیان له‌سه‌ری .

جووری دووهم : له‌گه‌ل بوونیکی تایبه‌ت و خاصه که‌ تایبه‌ته به‌به‌نده باوه‌رداره‌کان و، مه‌به‌ست لئی پاراستن و سه‌رخستن و پشتیوانی لێ کردنه، ئەم جووره پینج ئایه‌ته‌که‌ی تر که‌ نووسه‌ر هیناویه‌تی ده‌بنه به‌لگه‌ بۆی .

شایه‌نی باسه له‌گه‌ل بوونی خودا پێچه‌وانه‌ی علو و به‌رزیه‌تی خودا نییه به‌سه‌ر درووستکراوه‌کانیه‌وه، هه‌روه‌ها پێچه‌وانه‌ی له‌سه‌ر عه‌رش بوونی خودا نییه، چونکه به‌پراستی له‌گه‌ل بوونی خودا و نزیکیه‌تی هاوشیوه‌ی نزیککی و له‌گه‌ل بوونی درووستکراوه‌کان نییه، له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱]، واته: هیچ شتیك هاوشیوه‌ی ئەو نییه و بیسه‌ر و بینایه .

(۱) مجموع الفتاوی (۱۷۹/۵)، ومختصر صواعق المرسله (۴۵۶)، ومعارج القبول (۲۶۷/۱)، والتنبیها‌ت السنیة للرشید (۱۳۵-۱۳۶).

ھەرۋەھا لە گەل بوون تەنھا ئەو لە گەل بوونە ناخوازىت كە ئىمە لىي تىدە گەن، كە
 ئەوئىش تىكەل بوون و بەرىيە ككەوتنە، عەرەب دەلىت: (ما زلنا نمشي والقمر
 معنا) واتە: بەردەوام بەرپۆھىن و مانگ لە گەلمانە. لە كاتىكدا مانگ لە ئاسمانە و دوورى
 نىوانيان زۆر زۆرە، جا بۆيە بەرزى و بلندى خودا و لە گەل بوونى دروستكراوھەكانى
 ھىچ دژ يە كىەك لە نىوانياندا نىيە.

تەكەدا،
 جىھاد
 خستىن

كەم دا
 مانى و
 داشت

ارەكان
 پىنج

بەسەر
 چونكە
 بوونى
 شىبىغ

[۲۱] ئیسیپاتکردنی که لام بو خودا (جل جلاله) :

وفه رمایشتی: ﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴾ [النساء: ۸۷] ، واته: جاکئی له
 خوا قسه و گوفتاری راستره؟! ﴿ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴾ [النساء: ۱۲۲]
 ، واته: جاج که سییک له خوا راست بیژتره له بریاره کانیدا؟ ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ ﴾ [المائدة: ۱۱۶] ، واته: ئەوکاته ش وه بیر بیته، که خوای کارزان له روژی
 قیامه تدا به عیسای کوری مهربم ده لی، ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴾ [الأنعام: ۱۱۵]
 ، واته: و گشت وته کانی پهروه ردگارت (قورئان) و سه رجه م
 بریاره کانی، له راستیی و داد گهریدا، ته و او به پایان گه یشتوون و بی وینه ن، ﴿ وَكَلَّمَ
 اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴾ [النساء: ۱۶۴] ، واته: خوای میهره بان بو خوی
 راسته و خو قسه ی له گه ل موسادا کردوو، بو یه پی ده گوتری (که لیم)، ﴿ مِنْهُمْ مَنْ
 كَلَّمَ اللَّهُ ﴾ [البقرة: ۲۵۳] ، واته: هه یانه یه کسه ره خوا خوی قسه ی له گه ل کردوو،
 وه ک (موسا) و (موحه ممه د) سلاویان لیبت ﴿ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
 ﴾ [الأعراف: ۱۴۳] واته: دواتر زیاتر ئەم بابته پروون ده که ینه وه إن شاء الله .
 واته: ئەوسا که موسا هات بو شوینی مونا جاته که له گه لمان، و پهروه ردگاری که وته
 قسه و گفتوگو له گه لی و گوئی له ده نگییه وه بوو، ﴿ وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴾ [مریم: ۵۲] ، واته: له لای راستی کیوی (طور) وه بانگمان کردو،
 به بی هوو واسیته ش وتووژمان له گه ل کرد، ئمیامی (ته به ریی) ده لی: ئەو ده مه که
 موسا له (مه دیه ن) وه گه رایه وه بو (میسر) کیوه که ده که وته لای راستیه وه. وه
 له خوشمان نزیکمان کرده وه تا به نهینی قسه و گفتوگوی له گه ل بکه ین، ﴿ وَإِذْ نَادَى

رَبِّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ [الشعراء: ۱۰] ، واته: ئەو کاته وه بیرینییه که پهروهردگارت له لای کتوی طوردا موسای بانگکرد: که بچۆ بۆلای ئەو گهله ستهمکاره، ئەوانهیی ستهمیان ههم له خویان و، ههم له گهلی بهنی ئیسرائیل کردووهو کردوویانن به کۆیله، ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ﴿٢٢﴾ [الأعراف: ۲۲] ، واته: ئەوسا پهروهردگاریان بانگیکردن: ئایا پریم لی نه گرتن لهو درهخته بخۆن؟ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿٦٥﴾ [القصص: ۶۵] ، واته: و ئەو رۆژه به یاد بکه خوا بانگیان ده کاو پیان ده فرمووی: چیتان وه لای پهیامبهره کان دایه وه؟ ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ ﴿٦﴾ [التوبة: ۶] ، واته: ئە گهر یه کیک لهو موشریکانه په نای پیهینایت، په نای بده، دالدهی بده، ههتا به باشی فرمایشتی خوا ده بیستی و لی حالی ده بی، واته: قورئانی بۆ ده خوینیت و لی تیده گات، ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٧٥﴾ [البقرة: ۷۵] ، واته: خو دهسته په کیشیان فرموودهو قسهی خویان بیست و له پاشان دواي تیگه یشتن لی، هه لسان واتاو مانا که یان گوپی! دهشیانزانی لایان داوهو کاریکی هه لایان کردووه، به لام له بهر عینادی و سه ریچیان، کویان نه کردهوهو ده سبه ردار نه بوون، که وابوو هه رگیز ئیوه به ته مای ئیمانی ئەوانه مه بن، له ولایشه وه ، ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ فَلَئِنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ ﴿١٥﴾ [الفتح: ۱۵] واته: ده یانه ویت که فرمایشتی خوا بگوپن، واته: به به شدار بوونیان له غه نیمهت و ده سکه وته کانی خه بهر، چونکه خوا- جل جلاله- به ئینی دابوو به ئەهلی حوده ییبیه که ده سکه وته کانی خه بهر هه ر بۆ ئەهلی حوده ییبیه ده بی نه ک کهسانی تر. [قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا] پیان بلی: نابی هه رگیز له شوینمان بین، خوا پیش گه رانه وه له حوده ییبیه

وايفەرموۋە كە نابى ھىچ كەستان بەشدار بىت لەو دەستكە وتانەى حودە يىبىدەدا
﴿وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ (۲۷) ﴿[الكهف: ۲۷]﴾
، واتە: ئەى پىغەمبەر! ھەرچى لە قورئان و كىتەبە كەى پەرۋەردگار تەدا بەو ھى بۆت
ھاتوۋە، بىخوئەنەو ھە كارى پىبەكەو، تەنھا تۆزقالەيە لىى لانەدەيت، و نابى كەسىك
بىر يارو وشە كانى خوا بگۆرى، ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْقُصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي
هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۷۶) ﴿[النمل: ۷۶]﴾ ، واتە: بىگومان ئەم قورئانە «كە بۆمان
ناردوۋىت» زۆربەى ئەو شتانەى كە جوولە كە ناكۆكىى و كىشەيانە لەسەرى، باسى
دەكات بۆيان. «جا كەوايە ھەقبو ئەوانە دواى بگەوتنايە تا ھەق و ناھەقيان بۆ
دەركەوتايە» .

شەرح

فەرمايشتى: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ﴾ ، واتە: ھىچ كەسىك راستگۆتر نىيە لەخودا،
ئەمە پىرسىارى نكۆلى كردنە ﴿حَدِيثًا﴾ واتە: لەقسە و ھەوال و فرمان و پەيمان و
ھەرەشەيدا، ھە فەرمايشتى:
﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وشەى (القيلى): مەصدەرى (قال) ەيە ھەك (القول)
، واتە: ھىچ كەسىك نىيە قسەى لەقسەى خودا راستر بىت .
﴿شايەتەتھال لەم دوو ئايەتە پىرۆزەدا:
لەم دوو ئايەتەدا ئىسپاتى (الحديث والقيلى) كراو ھە بۆ زاتى (الله سبحانہ وتعالى) و،
تەياندان ئىسپاتى كە لام كراو ھە بۆ خودا .

ههروهها فرهماشتی: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ، واته : بیریان بینهوه و بۆیان باسبکه ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ﴾ جمهوری زانایانی تهفسیر دهلین^(۱) ئەم قسهی خودا لهپۆزی دوایدا دهبیّت و، ئەوه سهرزهنشتی ئەوکهسانهیه که پیغهمبهر عیساو دایکیان په‌رست له‌مه‌سحیه‌کان، هاوشیوهی دوو ئایه‌ته‌که‌ی پیشوو ئیسپاتی قه‌ولی تیدایه بۆ خودا و خودا قسه ده‌کات گهر بیه‌وی و ویستی له‌سه‌ریبیت .

ههروهها فرهماشتی: ﴿وَتَمَّتْ کَلِمَتُ رَبِّکَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ مه‌به‌ست له (الكلمة) که لامي خودایه . وفه‌رماشتی: ﴿صِدْقًا﴾ واته : راستگو له‌هه‌والیدا و ﴿وَعَدْلًا﴾ ، واته : دادپه‌روه‌ر له‌ئه‌حکامه‌کانیدا، و ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ مه‌نصوبن به‌هوی ئەوه‌ی ته‌میزن، له‌ئایه‌ته‌که‌دا ئیسپاتی که لام کراوه بۆ زاتی خودا (جل جلاله‌).

ههروهها فرهماشتی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَکْلِیمًا﴾ ئەمه‌ پرێز و ته‌شریفه‌ بۆ موسا (علیه السلام) به‌وه‌ی خودا قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، واته : قسه‌که‌ی خوی دا به‌گویدا؛ هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ پیی ده‌وتریت : (الکلیم، وتکلیما) مه‌صدره و جه‌خت له‌ وشه‌ی ﴿کَلَّمَ﴾ ده‌کات بۆ ئەوه‌ی گومانی مه‌جاز نه‌هیلیت له‌قسه‌کردندا. وله‌ئایه‌ته‌که‌دا ئیسپاتی که لام کراوه بۆ خودا و، خودا قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا (علیه السلام) کردووه .

ههروهها فرهماشتی: ﴿مِنْهُمْ مَّنْ کَلَّمَ اللَّهُ﴾ ، واته : هه‌ندی له‌پیغه‌مبه‌ران قسه‌یان له‌گه‌ل خودادا کردووه ﴿مَّنْ کَلَّمَ اللَّهُ﴾ ، واته : گفتوگویان له‌گه‌ل خودادا کردووه به‌بی‌ واسته، له‌وانه : موسا وموحه‌مه‌د (عليهما الصلاة والسلام)، هه‌روه‌ها ئاده‌م هه‌روه‌ک له [صحیح ابن حبان] دا هاتووه^(۲)، له‌ئایه‌ته‌که‌دا : ئیسپاتی که لام کراوه بۆ خودا و، خودا قسه‌ی له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ پیغه‌مبه‌راندا کردووه . وه فره‌ماشتی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى﴾

(۱) تفسیر ابن کثیر (۲/ ۶۵۱)، وفتح القدیر (۲/ ۹۵).

(۲) کتاب التاریخ، باب بدء الخلق، رقم (۶۱۶۲)، والبخاری (۳۳۲۶)، ومسلم (۲۸۴۱).

لَمِيقَاتِنَا ﴿ ۱ 〉 ، واته: هاتنه که ی ئەو کاته بوو که خودا وه عدی پیدا بوو تیدا ﴿ وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ﴾ ، واته: قسه ی له گه ل کرد به بی هیچ واسته و نیوه ند گیرێک، له م ئایه تانه دا ئیسپاتی که لام کراوه بو خودا و، خودا قسه ده کات هه رکات بیه ویت و، گفتوگوی له گه ل موسا کرد به بی واسته و نوه ند گیر.

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿ وَنَدَيْتَهُ ﴾ ، واته: خودا بانگی له موسا (علیه السلام) کرد، و (النداء): بریتییه له بانگ کردن به ده هنگیکی بهرز، ﴿ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ ﴾ و (الطور): کیو یکه له نیوان میسر و مه دیه ندایه ﴿ الْأَيْمَنِ ﴾ ، واته: له لای راستی موسا وه کاتی که چوو به شوین ئەو پرووناکیه یی که له دووره وه بینی، مه به ست لئی لای راستی خودی کیوه که نییه، چونکه کیو راست و چه پی نیه. ﴿ وَقَرَّبَتْهُ ﴾ ، واته: نزیکمان خسته وه تاوه کو قسه مان له گه ل کرد ﴿ نَحِيًّا ﴾ ، واته: (مناجیاً) به ده هنگی نزم مونا جاتمان له گه ل کرد، و (المناجاة) پیچه وانیه (المناداة).

﴿ ۲ 〉 ئەوه ی تییینی ده کریت له م ئایه ته پیروژه دا:

ئیسپاتی که لام کراوه بو خودا و، خودا بانگ ده کات و به ده هنگی نزیمیش مونا جات و گفتوگو ده کات، ئەم دووه ، واته: (المناجاة) و (المناداة) دوو جور که لامن، و بانگ کردن (المناداة): به ده هنگی بهرز ده بیت، و گفتوگو (المناجاة): به ده هنگی نزم ده بیت.

ههروه ها فه رمایشتی: ﴿ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ ﴾ واته: بخوینه، یا خود ئەوه بیر بهینه ره وه، ﴿ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ ﴾ و شه ی: (النداء): بریتییه له دوعا و پارانه وه ﴿ أَنْتَ ﴾: دروسته و شه ی (أَنْ) ته فسیری بیت و، دروستیشه مه سده ری بیت، واته: برو ﴿ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ بولای گه لی سته مکار، لی ره دا به سته م وه سفی کردوون؛ چونکه ئەوان دوو شتیان پیکه وه کو کردبو وه دانه یه کیان کو فر که به وه ش سته میان له خودی

خۇيان كەرد و، تاوان وسەرپىچى بەمەش سەمیان لەغەیری خۇیان كەرد وەك كەردنى بەنى ئىسرائىل بە كۆیلەى وسەرىنى كۆرەكانیان.

لەم ئایەتە پىرۆزەدا ئىسپاتى كەلام كراوە بۆ خودا، ھەروەھا ئىسپاتى ئەوەش كراوە كە خودا بانگى كەسانىك دەكات و ئەوانىش گۆیىستى وتەكانى دەبن .

فەرماشتى: ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا﴾ ، واتە : خودا بانگى لەئادەم و ھەوا كەرد (عليهما السلام) و پىى فەرموون : ﴿أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ، واتە : ئایا رىگىرىم لى نەكەردن لەخواردنى بەرى ئەو دارە؟!، ئەمەش جۆرىك بوو لەسەرزەنشت كەردن بەھوى ئەوەى ئەوان فرمانى خودایان شكان و ئەو ئاگادار كەردنەوہیەى خودایان بەجدى وەرنەگرت.

﴿ئەوہى تىبىنى دەكرىت لەم ئایەتە پىرۆزەدا:

ئىسپاتى كەلام كراوە بۆ خودا و ئىسپاتى بانگكەردنى ئەو بۆ ئادەم و ھەواى خىزانىشى كراوە.

فەرماشتى: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾ ، واتە : وئەو پۆژەى بانگیان دەكات، خواى پەرورەدگار لەپۆژى دوایدا بانگى ئەو ھاوبەشدانەرانە دەكات ﴿فَيَقُولُ﴾ پىیان دەلىت: ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ، واتە : وەلامتان چى بوو بۆ ئەو پىغەمبەرەرانەى كە بۆتان نىردرابوون كاتى كە پەيمانى منیان پىگەيانەن.

﴿شایەتەحالى لەئایەتەكە:

ئىسپاتى كەلامە بۆ خودا و، خودا لەپۆژى دوایدا بانگ دەكات .

فەرماشتى: ﴿وَإِنَّ أَحَدًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ، واتە : گەر یەكێك لەھاوبەشدانەران ئەوانەى فرمانت پىكراوە بەجەنگان لەگەڵیان ﴿أَسْتَجَارَكَ﴾ ، واتە : داواى پەنادان وپاراستنى لى كەردى ئەى موخەممەد ئەوا ﴿فَأَجَرُهُ﴾ ، واتە : ئەوا پەناى بدەو

بیپاریزه ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلَمَ اللَّهِ﴾، واته: تاوه کو گوئیستی که لامی خودا ده بیت له ده می توره و تیی ده فکریت و له هه قیقه تی بانگه وازه که ت ده گات .
 ﴿شایه تحال له ئایه ته که دا:

تیدا ئیسپاتی که لام کراوه بو خودا و، ئه وهی ده خویندریته وه که لامی خودایه و،
 فره مایستی : ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾، واته : وکومه لیک له وانه که مه به س لئی
 جوله که یه، و (الفريق) : ناویکی کویه و له له فزه که ی خویدا وشه ی تاکی نییه
 ﴿يَسْمَعُونَ كَلَمَ اللَّهِ﴾، واته : گوئیستی که لامی خودا (تهورات) ده بن ﴿ثُمَّ
 يُحَرِّفُونَهُ﴾، واته : دواتر مانا که ی ده گوړن و مانا هه قیقه که ی خوی ناده نی ﴿مِنْ
 بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾، واته : دوا ی ئه وهی لئی تیده گهن، له گهل ئه وه شدا پیچه وانه ی
 ده جولیته وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتی که دا ده زانن هه لهن له و ته حریف و مانا
 گوړینه دا.

﴿ئه وهی تیبینی ده کریت له م ئایه ته پیروژه دا:

له م ئایه ته دا ئیسپاتی که لامی تیدایه بو خودا و، تهورات که لامی خودایه و،
 جوله که ته حریفیان کرد و مانا که یان گوړی.

فره مایستی : ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَك

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، وشه ی (یُریدون) واته: ئه و ده شته کیانه ی که دواکه و توون و مانه وه یان
 له ناو مال و مندالدا هه لبرارد و مال و مندال سه رقالی کردن و له گهل پیغه مبهردا
 دهرنه چوون له سالی حوده بیه دا، ﴿أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَمَ اللَّهِ﴾، واته : که لامی خودا
 بگوړن به تاییه ت ئه وهی که په یمانی پیدا بوو به ئه هلی حوده بییه به ده سته که وت و
 غه نیمه تی خه بیه ر، ﴿قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا﴾ ئه مه نه فیه به لام به مانای نه هی دیت، واته: (لا
 تتبعونا) واته: شوینمان مه که ون، ﴿كَذَلِكُمْ قَالَك اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، واته : خودا

پهیمانی بهئههلی خودهیییه دا بهوهی دهستکهوت و غه نیمهتی خهیهه تهنها بۆ
ئهوانه^(۱).

﴿ شایه تحالی له ئایه ته که: ﴾

ئیسپاتی که لام و قسهی تیدایه بۆ خودا و، خودا قسه دهکات و شت ده لیت
هه رکات بییه ویت و ویستی له سه ر بیت و، درووست نییه که لامه کهی بگۆردریت،
به لکو پیوسته کاری پیبکریت و جیهه جی بکریت.

فرمایشتی: ﴿ وَآتِلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ ﴾، خوای پهروهردگار فرمان به پیغه مبه ره کهی
دهکات پاریزگاری بکات له خویندنه وهی ئه و قورئانهی که به وه حی بۆی ناردوه، ﴿ مِنْ
كِتَابِ رَبِّكَ ﴾ پروونکردنه وهی ئه وه یه که بۆی نیردراوه، ﴿ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ ﴾،
واته: هیچ گۆره ر و لاده ر و ته حریف کاریکی نییه و کهس توانای گۆرینی بریاری
خودای نییه.

﴿ شایه تحالی له ئایه ته که: ﴾

ئیسپاتکردنی که لام بۆ خودا.

فرمایشتی: ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴾، واته: بیگومان ئه م قورئانه
«که بۆمان ناردوویت» زۆربهی ئه و شتانهی که جووله که ناکۆکیی و کیشه یانه
له سه ری، باسی دهکات بۆیان. «جا که وایه هه قبوو ئه وانه دوای بکه و تنایه تا هه ق و
ناهه قیان بۆ ده رکه و تایه»، مه به ست لی هه لگرانی ته ورات و ئینجیله ﴿ أَكْثَرَ الَّذِي
هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ وه ك خیلاف و را جیا یان له باره ی عیسا وه، جوله که درۆیان
به ده میه وه کرد و، نه صرانیه کان زیده پرویان تیدا کرد. قورئان هات و قسه ی وه سه تی

(۱) تفسیر ابن کثیر (۵/ ۶۲۰).

کرد لەو نۆۋەندەدا و فەرموۋى: عىسا بەندە و پىغەمبەر و كەلىمەى خودايە و،
ئاراستەى مەريەمى کرد و روحى خودايە .

﴿ شايە تحالى لە ئايەتە كە :

ئىسپاتكردنى ئەوەى تىدایە كە قورئان كەلامى خودايە لەبەر ئەوەى ھەموو
بابەتەكانى كىتەبە ئاسمانىيەكانى پىشووۋى لەخۆ گرتوۋە، ھەروەھا حوكم كردنى
بەدادپەرۋەرانە لەنىۋان تاقمەكانى ئەھلى كىتاب و، ئەوەى ئەمە حالى بىت تەنھا
لەلايەن خوداۋەيە .

﴿ سود و فائىدەى ھەموو ئەو ئايەتەنى كە نووسەر ھىناۋىيەتى :

ئىسپاتكردنى كەلام بۆ خدا و، مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعتە لەم بابەتەدا:
ئىسپاتكردنى ھەموو ئەو شتەنىيە كە قورئان و سوننە بوۋنەتە بەلگە لەسەرى لەوانە
خوای پەرۋەردگار ۋەسەف كراۋە بەكەلام، ۋەكەلامى خوداش يەككە لەسيفاتە
زاتىەكان لەبەر ئەوەى پەيوەستە بەخوى خوداۋە و خدا ۋەسەف كراۋە پىتى . ولەھەمان
كاتدا سىفاتى فيعلیشە؛ لەبەرئەوەى بەويست و خواستى دىتە بوون و، خدا
قسەدەكات گەربىەۋىت و، چۆن بىەۋىت و، بەوەى بىەۋىت، ھەر قسەكەر و
موتەكەلىم بوۋە و، بەردەوامىش قسەكەر و موتەكەلىمە؛ چونكە ھەر لەئەزەلەۋە كامىل
بوۋە، كەلامىش سىفەتى كەمالە، ھەروەھا لەبەر ئەوەى خدا ۋەسەفى خۆى پىكردوۋە
و پىغەمبەرەكەشى ۋەسەفى پەرۋەردگارى پىكردوۋە .

دواتر مەزھەب و بۆچوونى ئەوانە باسدەكرىت كەموخالىف و جىاوازن و
خىلافيان درووست كردوۋە لەم بابەتەدا لەگەل پەتدانەۋە و ۋەلامدانەۋەى
بۆچوونەكانيان - إن شاء الله - .

[۲۲] نیسپاتکردنی دابه زاندنی قورئان له لایه ن خوداوه:

فهرمایشتی: ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ ۖ ﴾ [الأنعام: ۱۵۵]، واته: ئەم قورئانهش ناردمانه خواری کتییکی پیروزی پر پیتە، ﴿ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِيعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ ﴾ [الحشر: ۲۱]، واته: ئە گەر «گريمان» ئەم قورئانهمان دابه زاندایه سەر کيۆیک، که دهرکی کردبا بهوهی تیاپهتی، ئەو دهمه دهتینی به کزیی و پاره پاره بووی له ترسی خوا! کهوابوو ئیوه بیرئ بکه نه وه ئەی ئاده میزاده کان! له خوا بترسن و تهنه قورئان بکه نه بهرنامهی خوتان، ﴿ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ؕ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۰۱ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝۱۰۲ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۝۱۰۳ ﴾ [النحل: ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳]، واته: هەر کات ئیمه ئایه تیگ به ئایه تیکی تر بگۆرین و لابه رین، وهیان ئایه تیکی تر له جیی ئەو دابنن، و خوا بۆ خوی زانتره بهوهی دایده به زینن، واته: ئەو چاک ده زانیت چ شتی چاکه بۆ ئیستاو بۆ ئاینده و کامهش هه لگری و بيسرپته وه، که چی ئەوهنده که ودهن و نه فامن له وه لامدا ده یانوت: ئەی موحه ممه د! تۆهر درۆ هه لده به سیت، بۆیه بهو شیوهیه و به ئاره زووی خۆت هەر روژهی ئال و گۆری ده کهیت، ئەمرو شتیگ ده لییت و، سبهینئ شتیکی دیکه، نا، تۆ درۆ هه لبه ست نیت، به لکو ئەوانه زۆربه یان بۆخویان نه زانن و، له حیکمه تی خوا تیناگه ن، بۆیه وا ره خنه ی بیجی ده گرن و ته سلیم نابن. تۆ له وه لامیاندا بلئ: (روح القدس)ی (جوهریل)ه که له لای پهروه ردگارته وه به حق و دادگه رانه دایه زاندووه، تا ئەوانه ی پروایان هیناوه دامه زراوو دلنیا بکات، وه هیدایهت و رینمایی و، مژده بی بۆ

موسلمانان. سۆيىندى ئىمەش چاك دەزانين كه ئەوانە پىت دەلین: ھەر ئادەمىيە كه ئەم قورئانەى فیر دەكات، مەبەستیان لە کابرایەكى رۆمى بوو! خۆ زمانى ئەو كەسەى ئەوان نیازیانە ئەم قورئانە بدەنە پالى ئەو عەجەمىيەو لە عارەبیش نەزان و كۆلە، ئەم قورئانەش بەزمانىكى عەرەبىي خوشخوان و رەوانبىژى ئاشکرایە، باشە! ئەر كەسىكى عەرەبى چاك نەزانى چۆن دەتوانى شتى وا بەو ھەموو رەوانبىژىي و بەلاغەتەو بەلى!.

شرح

دواى ئەو ھەى نووسەر ئەو ئایەتانەى ھینا كه بەلگەن لەسەر ئىسپاتکردنى كەلام بۆ خودا و، قورئانى پىرۆز كەلامى خودایە، دواتر ئەو ئایەتانەى ھینا كه بەلگەن لەسەر ئەو ھەى قورئان لەلایەن خوداوە دابەزیو، بۆنموونە فەرمايشتى: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ﴾ ئامارەى بۆ قورئانى پىرۆز و، لێردا (اسم الإشارة) موبتەدەئە و خەبەرەكەى (كتاب) و ﴿أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ سىفەتن بۆ (كتاب)، وسىفەتى (الإنزال) ی پىش خست؛ چونكە كافرەكان نكۆلیان لى دەكرد. و (المبارك) واتە: بەرەكەتى زۆرە لەبەرئەو ھەى چەندان سوودى دىنى و دنیایى تىدایە.

فەرمايشتى: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَاهُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ ئەمە ھەوالدانە لەبارەى گەورەى قورئانەو بۆیە جىي خۆیەتى دلەكان بۆى داخوړپین - ئەو قورئانە گەر دابەزیایەتە سەر كیو، كه چەند بەھیز و ڕەقە لى تىگەشتایە ئەوا ملكەچ و زەلیل دەبوو؛ لەترسى خودا و، ترسى سزاكەى، دەى چۆن دەكریت ئیو ھى مرووف دلتان نەرم نەبیت و دانەخوړپیت. لەكاتىكدا زانیاریتان لەسەر خودا ھەى و لەپەيامەكەى گەشتوون؟!.

ههروهها فرهماشتی: ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةٍ﴾ ئەمه هاتنه سه
 باسی گومانه کوفریهکانی سهبارت بهقورئانه و له گه‌ل ولامدانهوهی . وفه‌رماشتی:
 ﴿بَدَلْنَا﴾ مانای (التبديل): لابرډنی شتیک و دانانی شتیکی تر له جیگه‌که‌ی و،
 لابرډنی ئایه‌ت: لابرډنیه‌تی به‌ئایه‌تیکی تر، که ئه‌ویش نه‌سخکردنیه‌تی به‌ئایه‌تیکی تر
 ﴿قَالُوا﴾ ، واته: کافره‌کانی قوره‌یش ئه‌وانه‌ی که نه‌زان و جاهل بوون به‌حیکمه‌تی
 نه‌سخ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ﴾ به‌پراستی تو ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿مُفْتَرٍ﴾ ، واته : درۆزن و
 درۆه‌له‌بستی به‌دهم خوداوه و درۆ ده‌که‌یت به‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت گوايه
 خودا فرمانی پیکردووی به‌شتیک، دواتر بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت فرمانی پیکردووی
 به‌دره‌که‌ی. خوای په‌روه‌ردگاریش ولامی دانه‌وه و جه‌هل و نه‌زانیانی ده‌رخست و،
 فره‌مووی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ، واته: به‌لکو زۆربه‌یان نازانن و هیچ زانستیکیان
 پێ نییه، یاخود حیکمه‌تی نه‌سخ نازانن، نه‌سخ به‌رمه‌بنای مه‌سله‌حه‌تیکه که خودا
 خۆی ده‌یزانی‌ت، په‌نگه‌ ته‌شریع کردنی شتیک بو ماوه‌یه‌کی دیاری کراو مه‌سله‌حه‌تیکی
 دیاری کراو به‌دهست بخات، پاشان ته‌شریع کردنی شتیکی تر یاخود دره‌که‌ی
 مه‌سله‌حه‌ت بیت و گونجاو بیت . خو ئه‌گه‌ر حیکمه‌ته‌که‌ی به‌ده‌رکه‌و‌یت بو
 ئه‌وکافرا نه‌هوا به‌ته‌ئکید ده‌زانن که ئه‌وه هه‌قه و له‌جیی خۆیه‌تی و گونجاوه .
 پاشان وه‌لامی ئه‌و قسه‌یه‌یانی دایه‌وه که ده‌یان وت ئه‌و گو‌پران و لابرډنی حوکمه
 له‌لایه‌ن خودی موحه‌ممه‌ده‌وه‌یه، به‌وه‌ش درۆ به‌دهم خوداوه ده‌کات، خوداش
 فره‌مووی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ﴾ واته: بلی قورئانی دابه‌زاندووه ﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾ ، واته :
 جبریل (عليه السلام) و (القدس) : پاک، واته: جبریلی پاک دایه‌زاندووه، ئەمه له‌بابی
 ئیزافه‌ی وه‌سفکراو (الموصوف) به‌بۆلای سیفه‌ته‌که‌ی ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ ، واته: سه‌ره‌تاو
 سه‌رچاوه‌ی دابه‌زاندنه‌که‌ی له‌لایه‌ن خوداوه‌یه ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هه‌ق، له‌مه‌حه‌لی نه‌صبدا

دەبىتە حال ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ، واتە: بۇ ئەۋەي ئەۋانە جىگىر و دامەزراۋ كات كە ئەھلى ئىمانن و، بلىن: ھەرچى ناسىخ و مەنسوخ ھەيە ھەموۋى لەلايەن پەرۋەردگارمانەۋەيە، لەبەرئەۋەي ئەۋان دەيانزانى نەسخ چەند مەسلەھەتى لەخۆگرتوۋە بۆيە جىگىر و دامەزراۋ بوون لەسەر ئىمان ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ئەم دوۋە مەعتوفن لەسەر مەھەلى ﴿لِيُثَبِّتَ﴾ واتە: بەلكو جىگىر و دامەزراۋ بن و بىتتە رېئوئىنى و موزدەيە كىش بۆيان .

پاشان خۋاى پەرۋەردگار باس لەگومانىك لەگومانەكانى تريان دەكات و دەفەرموئەت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ ، واتە: بەدلىيەۋە ئىمە دەزانين ئەو كافرانە دەلىن: ئىمە تەئكىدىن كە ئەۋەي قورئان فىرى موحەممەد دەكات مەۋفەي كە لەنەۋەي ئادەم و فرىشتەيەك نىە لەفرىشتەكان، ئەو مەۋفەي كە فىرى دەكات پىشتەر تەۋرات و ئىنجىل و كىتەبى ئەجەمىيەكانى خويندوۋە ؛ لەبەرئەۋەي موحەممەد كەسىكى نەخويندەۋارە بۆيە ناكىت لەقورئاندا باس لەبەسەرھات و سەرگوزشتەي سەدەكانى پىشۋو بكات.

خۋاى پەرۋەردگارىش ۋلامى دانەۋە و فەرموۋى: ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ﴾ ، واتە: خۇ زمانى ئەۋكەسەي ئەۋان نىازيانە ئەم قورئانە بدەنە پالى ئەۋەجەمىيەۋە لەعارەبىش نەزان و كۆلە ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ ، ئەم قورئانەش بەزمانىكى عەرەبىي خوشخوان و رەۋانپىژى ئاشكرايە، باشە! ئەگەر كەسىك عەرەبى چاك نەزانى چۆن دەتوانى شتى ۋا بەۋ ھەموۋ رەۋانپىژى و بەلاغەتەۋە بلى! دەي كەۋايە چۆن بانگەشەي ئەۋە دەكەن مەۋفەي غەيرە عەرەب پىغەمبەر ﷺ فىردەكات لەكاتىكدا ئىۋە خۇتان نەتانتوانى دزايەتى بكەن بەھىنانى سورەتىك ھاۋشىۋەي قورئان لەكاتىكدا ئىۋە زمانتان عەرەبىيە و كەسانى رەۋانپىژ و زمان پاراون ؟ !

ئەو سوودانى كەلەم ئايەتەدایە:

ئىسپاتکردنى ئەوۋى قورئان لەلايەن خوداۋە دابەزىۋە، ھەرۋەھا قورئان كەلامى خودايە و كەلامى ھىچ كەسنىك نىيە لەمرۆف و فرىشتەكان، وولامدانەۋەى ئەوانەى كە بانگەشەى ئەوۋە دەكەن ئەم قورئانە كەلامىكى مەخلوق و دروستكراۋە، لەم ئايەتەدا ئىسپاتى (عولو)ى خوداى تىدایە؛ چونكە عادەتەن دابەزاندىن نايت مەگەر لەجىگايەكى بەرزەۋە نەيت . والله أعلم .

[۲۳] ئیسیپاتکردنی بینینی خودا له لایهن باوه‌پدارانه‌وه له‌پۆزی دوایی

:ا

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ [القيامة : ۲۲، ۲۳] ، واته: له‌پۆزی قیامه‌تا ده‌موچاو و روخسارگه‌لی (واته: پروومه‌تی باوه‌پداران) گه‌شاوه‌و پاراوو پرشنگداره‌و خوشیی و شادییان لی ده‌بینری. بۆ په‌روه‌ردگاری خۆیان ده‌پروانن، و فه‌رمایشتی: ﴿عَلَىٰ الْأَرْأْيِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾﴾ [المطففين: ۳۵] ، واته: له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ پازاوه‌کانه‌وه پالیان لیداوه‌ته‌وه‌و ته‌ماشا ده‌که‌ن و دۆزه‌خیه‌کان به‌چاوی خۆیان ده‌بینن، ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴿٢٦﴾﴾ [یونس: ۲۶] ، واته: بۆ ئه‌وانه‌ش چاکه‌ ده‌که‌ن، پاداشی زۆرچاک و به‌هه‌شت هه‌یه، وه زیاد له‌وه‌ش، واته: دیتنی پرووی پیرۆزی خوای میهره‌بان و ته‌ماشاکردنی ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾﴾ [ق: ۳۵] ، واته: چه‌زیشیان له‌ هه‌رچی بیت بۆیان هه‌یه داوای بکه‌ن، وه زیاده‌ش له‌وه که به‌ خه‌یالی هه‌ج که‌سیکدا نایه‌ت، لاما‌ن هه‌یه.

وهذا الباب في كتاب الله كثير . ومن تدبر القرآن طالباً للهدى تبين له طريق الحق . واته: ئه‌م باسه له‌قورئانه‌که‌ی خوا‌دا زۆره. وه هه‌رکه‌سیکیش له‌قورئان وردبته‌وه به‌نیه‌تی ریتۆنی ئه‌وا رینگای راستی بۆ به‌دیار ده‌که‌ویت.

شرح

فه‌رمایشتی: ﴿وَجُوهٌ﴾ ، واته: ده‌م و چاوی باوه‌پداران ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ ، واته: له‌پۆزی دوایدا ﴿نَّاضِرَةٌ﴾ به‌(الضاد) له‌ (النضارة) هه‌وه هاتووه، که بریتییه له‌ جوانی و دره‌وشاوه‌یی، واته: روناک و جوان و په‌ونقدار ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا﴾ ، واته: به‌دییه‌نه‌ر و خالق

﴿نَاطِرَةٌ﴾^(۱)، واته : به چاوه کانی دهروانیته پهروهردگار، ههروهك به موته واتری لهچهندان فهرموودهی سه حیج دا هاتوو و، هاوه لآن و تابیعین و سه له فی ئهم ئومه ته و پیشه وایان ئیسلام کۆدهنگن له سه ری^(۲).
 ۱. شایه تحالی له ئایه ته که:

ئیسپاتکردنی بینی خودا له لایه ن باوهردارانوه له رۆژی دوایدا.

(۱) جه ماوه ری زانایان- وهك له چهن دین فهرمووده ی رهواو (صه حیج) وه رگیراوه- ده لئین: مه به ست له م ئایه ته ئه وه یه که له رۆژی قیامه تدا به نده صالحه کان ته ماشای خوای خو یان ده که ن و، به چاوی خو یان ده بیین، وهك چۆن به ئاره زووی خو یان ته ماشای مانگه شهوی چواره ده که ن و ده بیین. (ئین که سیر) ده لئ: رای کۆی هاوه لآن و شوینکه وتوان (الصحابه والتابعون) یش هه ر ئه مه یه، وه هه موو پیشه وایانی ئیسلام پاش ئه وانیش یه ک ده نگن تیدا. پیغه مبه ر ﷺ پشنگیری له و مه به سته ده فهرموئ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ..»
 واته: بنگومان ئیوه له رۆژی قیامه ت خودای خو تان ده بیین، وهك چۆن ئه و مانگه ده بیین. (صحیح البخاری، کتاب مواقیة الصلاة، باب فضل صلاة العصر، حدیث: ۵۳۹، صحیح مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب فضل صلاتي الصبح والعصر، حدیث: ۱۰۳۶). وه ده فهرموئ: «إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ، وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّوَجَلَّ. وَفِي رِوَايَةٍ: وَزَادَ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ». واته: کاتی: ئه هلی به هه شت چوونه نیو به هه شته وه، خودای میهره بان ده فهرموئ: ئایا هیچی تر تان ده وئ بوتان زیاد بکه م؟ ئه وانیش ده لئین: ئایا پروت سه ی نه کردوین؟ ئایا ئیمه ت نه خستۆته نیو به هه شته وه له ئاگر رزگارت کردوین؟ پاشان خودا حیجاب و به ربه ست لا ده باو روخساری پیروزی ده رده که وئ، هیج شتی که له وه ی بینان به خشراوه «به ئه هلی به هه شت» خو شتر نه له بینین و سه یرکردنی خودا. صحیح مسلم، کتاب الإیمان، باب إثبات رؤية المؤمنين في الآخرة ربهم، حدیث: ۲۹۲. یان ده فهرموئ: «...فَيَجْلَى لَهُمْ يَضْحَكُ..». صحیح مسلم، کتاب الإیمان، باب أدنى أهل الجنة منزلة فيها، حدیث: ۳۰۴. واته: خودا گه وره یی و شکۆی خو ی بۆیان ده رده خا و پنده که نیت. (ته فسیری رامان).

(۲) شرح العقيدة الطحاوية (۲۱۰).

فهرمایشتی: ﴿عَلَىٰ أَرْأَيْكَ﴾ جه معی (أریکه)یه، که ئه ویش کورسی و قه نه فهی رازاوهیه، ﴿يَنْظُرُونَ﴾ ته ماشای خودا ده کهن، به لام کافران پیشتر و له ئایه ته کهی پیش ئه م ئایه ته دا هاتوو که ئه وان ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ ، واته: ئاگاداربن! به راستی ئه وانه له و پرۆزه دا له دیتنی خواوهندیان بیبهش و مه حجووبن و نایینن^(۱).

شایه تحالی له ئایه ته که:

ئیسپاتکردنی بینی باوهرداران بۆ پهروهردگاریان .

فهرمایشتی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ ، واته: ئه وانهی چاکهیان کرد به ئه نجامدانی ئه وهی که خودا فه رزی کردبوو له سهریان و وازهینان له وهی ڕیگریان لیکرابوو له تاوان و خراپه ﴿الْحُسْنَى﴾ ، واته: پاداشتیکی چاک، ووتهیه که هیه ده لیت: به ههشت.

﴿وَزِيَادَةٌ﴾ ، که بریتیه له ته ماشا کردنی خوی پهروهردگاره ههروه که ته فسیره کهی له پیغه مبهری خواوه ﷺ له سه حیح موسلیم و جگه له ویشدا^(۲) ، و سه له ف و پیشه وایانی ئه م ئومه تهش هه مان ته فسیریان کردوو، که واته مه وزوعی شاهیدی ئه م ئایه ته پرۆزه:

ئیسپاتکردنی بینینی پهروهردگاره له لایه ن باوهردارانه وه له پرۆزی دواپی دا .

ههروه ها فهرمایشتی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾ ، واته: بۆ باوهرداران ههیه له به هه شتدا ئه وهی که دهروونیان ههزی پییه تی و چاویان پیی ده گه شییه وه و له زه تی لی ده بینن له جوړه خوشی و ناز و ناعمه ت ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ ، واته: له وه زیاتریش که بریتیه له

(۱) پیشه و (شافعی) ده لیت: ئه م ئایه ته به لگهیه له سه ر دیتن و بینینی خوی پهروهردگار له رۆزی به ریدا، پیشه و (مالیک) یش ده لیت: کاتیک که دیتنی زاتی خوا دوزمنانی لی بیبهش بکرنیت، ئه و بئگومانه که زاتی خوی ده رته خات بۆ دۆسته کانی، وه که ده فه رمووی: ﴿وجوه یومئذ ناضرة، إلى ربها ناظرة﴾ . (ته فسیری پامان).

(۲) برقم (۱۸۱)، وابن ماجه (۱۸۷).

تەماشاكردنى زاتى (الله)، ھەرئەمەش مەوزوعى شاھىدى ئايەتەكەيە، كە ئەوئىش
روانىنە بۆرۈخسار و دەم و چاوى زاتى خودا لەبەھەشتدا .

﴿ ئەو سوودانەى كەلەم ئايەتە ھەلدەھىنجىرئ :

ئىسپاتكردنى بىنىنى خودا لەلايەن باروادارانەو ھەلپۆژى دوايى دا، ئەو ھەگەرەترىن
نەعمەتەكە كە بەدەستى دىنن . ئەمە بۆچوونى ھاوئلان و تابىعەين و پىشەوايانى
ئىسلامە، بەپىچەانەى رافىزە و جەھمى و موعتەزىلەكانەو ئەوانەى كە نەفى بىنىنى
خودا دەكەن و لەو كارەشياندا پىچەوانەى قورئان و سوننە و كۆدەنگى پىشەوايانى ئەم
ئومەتەن، بەپشت بەستەن بەچەند گومانىكى بىننەما و ھۆكارىكى باتل، لەوانە^(۱) :

۱- دەلىن : ئىسپاتكردنى بىنىنى خودا وا دەخوازئىت بوترىت خودا لەجىھەت و
لايەكەو ھەبىنرىت ئەو ھەش وا دەخوازئىت جىسم بىت و خوداى پەرۋەردگار شىش پاك و
يىگەرد و دوورە لەو ھە . لەولامى ئەم گومانەدا دەلىن : لەفى (جىھەت) و (لا) ياخود
(پرو) جورئك لەئىجمالى وناپرونى تىدايە، بۆيە دەلىن : ئەگەر مەبەست لەجىھەت و
پرو ئەو ھەبىت كە خودا پۆچووبىت ياخود بەكوردىەكەى تىكەلى شتىك
لەدروستكراو ھەكانى بووبىت ئەوا باتلە و بەلگەكان ئەو مانايە پەتدەكەنەو ھە، ئەمەش
مەرج نىيە پرو بدات لەئىسپاتكردنى بىنىنى خودادا و، ئەگەر مەبەست لەجىھەت
وپرو ئەو ھەبىت خودا لەسەروى دروستكراو ھەكانى ھەتى ئەوا شتىكى سابتە بۆ خودا و
نەفى كردنى باتلە، ئەو ھەش دژى بىنىنى خودا نىيە .

۲- ئەم فەرمائىشەى خودا كە بەموساى فەرموو دەكەنە بەلگە : ﴿ لَنْ تَرَنِى ۛ واتە :
نامىنى، ئەو ھەش كاتى بوو كەموسا داواى لەخودا جل جلالە كرد لەدونىادا بىبىنىت .

ولامى ئەم بيانووش ئەوئە: ئايەتەكە نەفى بىنن دەكات لەدنيادا نەك پۆزى دوايى، ھەروەك لەبەلگەى تردا بىننى خودا چەسپاوە لەپۆزى دوايى دا . و حال وبارى خەلك لەپۆزى دوايى دا تەواو جياوازه لەگەل حالى دنياياندا .

۳- ئەم ئايەتە دەكەنە بەلگە: ﴿لَا تُدْرِكُهُ﴾ واتە: چاوەكان پەى بەخودا نابەن^(۱).

وعلامى ئەم بيانووش:

ئايەتەكە نەفى پەيپېردن (الإدراك) دەكات و، ھىچ ئاماژەيەكى تيدا نىيە بۆ نەفى بىننى خودا و (الإدراك) بەماناي : دەورەدان و پەى پى بردن (الإحاطة) دىت لەھەموو لايەكەو، باوەرداران خودا دەبىنن بەلام بەتەواوى پەى پى نابەن، جا نەفى پەيپېردن (الإدراك) نەفى بىنن نىيە، وئايەتەكە باسى بىنن دەكات . والله تعالى أعلم .

ووتەى نووسەر (رەحمەتى خواى لى بىت) : (وهذا الباب في كتاب الله كثير) واتە : بابەتى ئىسپاتکردنى ناو و سيفەتەكانى خودا لەقورئاندا بەلگەيەكى زۆرى لەسەرە و، نووسەر تەنھا ھەندىكى ھىناو، لەچەندان ئايەتدا ئىسپاتى ناو و سيفەتەكانى خودا كراو بەو شىوئەيەى كە شايستە و گونجاو لەگەلى زاتى اللەدا، (ومن تدبر القرآن طاباً) واتە : ئەوئەى لەقورئان ورد بىتەو و بىر لەو ھىدايەت و رىئوئىيانەى بكاتەو كە تىيدايتى، ئەوا (تبين له طريق الحق) واتە : رىگاي ھەق و راستى بۆ پروون دەبىتەو، ولى ورد بوونەو و تىفكرين لەقورئان داواكراو و مەتلوبە لەكاتى خوئندنەویدا، خواى پەرورەدگار فەرموويەتى : ﴿كَتَبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَّبَ رُؤَا عَايَتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [ص: ۲۹]، واتە: ئەمە كىتەبىكە پىروژ، دامان بەزانە بۆ تۆ ئەى موخەممەد! -ﷺ- تا ئەوانە لە ئايەتەكانى را بىمىنن و فامىدەو ژىرەكانىش ئامۆزگارى لىوەرگرن. (شىخ حەسەنى بەصرىي) دەلىت: سوئندم بەخوا لەبەرکردنى

(۱) مجموع الفتاوى (۶/ ۲۴۳)، والكواشف الجلية عن معاني الطحاوية (۵۴۰).

گشت پىتەكانى ھەموو قورئان، لەگەڵ پشتگوئى خستنى مەبەستەكانى تەدەبوور و تەفكران نىيە، ھەندى كەس دەلى: تەواوى قورئانم لەبەرەو تەنھا پىتەكم لى نەپەراندوو، بەلام ئەگەر ماناو داواكارىيەكانى پشتگوئى خستنى، سوئند بەخوا ئەو كەسە ھەموو قورئانى پەراندوو و پشتگوئى خستوو، خودا فەرموويەتى: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد : ۲۴] ، واتە: ئايا ئەوانە بۆ لە ئايەتەكانى قورئان پانامىنن و تەنەفكرىن، تا پەندو ئامۆزگارى لى وەرگرن؟ بەلكو قوفل لەسەر دلىان دراو، ھىچ خىرىكى تەنەچى، بۆيە ئاوا گومراو سەرگەردان بوون؟، وفەرموويەتى: ﴿أَفَلَمْ يَذَكِّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ [المؤمنون : ۶۸] ، واتە: ئاخۆ ئەوان تەنەفكران لەم گوفتارە، واتە: لە قورئان، تا بەو ھۆيەو بزانن كەتەبىكى موعجىزەو لەلای خواوەندىانەو ھى؟ يان ئەو بانگەوازەى پىغەمبەر كە ھاتوو بۆلايان، نامۆيە بە بانگەوازەكانى پىغەمبەرانى پىشو، كە باپىرانىان پىيان گەشتوون؟ واتە: ئەو بانگەوازەش موحەممەد (پىغەمبەر) پىي ھاتوو، ھەر لە جۆرو چەشنى بانگەوازی پىغەمبەرانى پىشو، كە بە باپىرانىان نامۆ نەبوو.

بهشی دووهم

بابه تییک تایبتهت به پله و وییگهی سوننهت

و به لگهی فهرمووده له سهر ناو و سیفاتهکانی خودا :

ثُمَّ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَالْسُّنَّةُ تُفَسِّرُ الْقُرْآنَ وَتُبَيِّنُهُ، وَتَدُلُّ عَلَيْهِ، وَتُعَبِّرُ عَنْهُ. پاشان له سوننهتی پیغه مبهری خوادا ﷺ، سوننهت تهفسیری قورئان دهکات و پروونی دهکاتهوه و دهلالهت دهکات له سهری و گوزارشتی لیدهکات .

شرح

ووتهکهی : (ثم في سنة رسول الله) پاشان له سوننهتی پیغه مبهری خوادا ﷺ، ئەمه عهتفه له سهر وتهکهی پیشووی : (وقد دخل في هذه الجملة ما وصف الله به نفسه في سورة الإخلاص . . .) هتد...، واته : یهکیکی تر له به لگهکان له سهر ناو و سیفاتهکانه ئەوهیه که پیغه مبهر ﷺ وهسفی خودای پیکردووه ئەوهی که له فهرمووده صه حیحهکاندا هاتوو؛ چونکه سوننهت ئەسل و بنهمای دووهمه که پئویسته بگه پئینهوه بۆلای دوا ی قورئانهکهی خودا، خوا ی پهروهردگار فهرموویهتی : ﴿ فَإِنْ نُنَزِّلْهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ﴾ [النساء : ۵۹] ، واته : ئینجا ئەگەر له شتیکیدا کیشه و ناکوکیان بوو ، بیگێر نهوه بۆلای خوا و په یامبهر ﷺ، واته : باتهنا قورئان و سوننهت داوه رو حه که متان بن، جا گه پانندهوه بۆلای خودا : گه پانندهوهیه بۆلای قورئانهکهی و گه پانندهوهش بۆلای پیغه مبهر ﷺ له دوا ی وهفاتی : گه پانهوهیه بۆلای سوننهکانی، و (السنة) : له پرووی زمانیهوه بریتییه : پینگا و پریاز، وله پرووی شهرعهوه : ئەوهیه که له پیغه مبهری خواوه ﷺ هاتوو له قسه یا خود کردار یا خود تهقریر .

پینگهی سوننهت:

دهلئت : (فالسنة تفسر القرآن) واته : سوننهت تهفسیری مانا و مه بهسته کانی قورئان دهکات، پیغه مبه ر ﷺ ئەوهی بۆی دابه زیوه بۆخه لکی پروون دهکاته وه، خوای پهروه ردگار فهرموویه تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ [النحل : ٤٤] ، واته: وا بۆ تۆش ئەم قورئانه مان دابه زانده خواری [لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ] بۆ ئەوهی بۆ ئەو خه لکه پروون بکه یته وه ئەوهی بۆیان دابه زینراوه له به کخوایه رستی و شهرع و حه لال و حهرام..هتد.

ههروه ها سوننهت (تُبَيِّنَ القرآن) واته: ئەوهی به کورتی هاتوو ه پروونی دهکاته وه ؛ وهك نوێژ و پۆژوو و حه ج و زه کات و زۆره بهی ئە حکامه کان که له قورئاندا به کورتی هاتوون و سوننهت پروونیان دهکاته وه و ورده کاریه که یان به یان دهکات و ده یخاته پروو.

ههروه ها سوننهت (تدل على القرآن وتعبر عنه) واته : ده لالهت دهکات له سه ر ئەوهی قورئان ده لاله تی کردوو ه له سه ری و گوزارشت دهکات له وهی که قورئانی گوزارشتی لی کردوو ه، و موافقی قورئان ده بیّت، دواتر له ئە نجامدا حوکه مه که له وانه ده بیّت که قورئان و سوننهت ده لاله تیان کردوو ه له سه ری، وهك ناو و سیفاته کانی خودا.

وَمَا وَصَفَ الرَّسُولُ بِهِ رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ الَّتِي تَلَقَّاهَا أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالْقَبُولِ؛ وَجَبَ الْإِيمَانُ بِهَا كَذَلِكَ .

ئەوێ بەوەی کە پێغه مبهەر ﷺ وەسفی پەروەردگاری پێ کردووێ لە فەرموودە سەحیحەکاندا ئەوانەیی کە زانیانی فەرموودەناس بە سەحیحیان داناوێ و قەبولیان کردووێ؛ پێویستە بە هەمان شێوە ئیمانی پێ بهێندرێت.

شرح

ووتەکەیی : (وما وصف . . .) هتد.. موبته دهته و خه به ره که ی ئەم پرگەیی تره له قسه که ی : (وجب الإيمان بها كذلك) واته : واجبه ئیمان بهێندرێت بهوێ له سوننه تدا هاتوو ههروهك چۆن واجبه ئیمان بهێندرێت بهوێ خودا وەسفی خۆی پێ کردوو له قورئاندا؛ چونکه پێغه مبهەر ﷺ بهو شێوهیهیه که پەروەردگاری وەسفی کردوو و فەرموویهتی : ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ [النجم: ۳، ۴] ، واته : وه قسه و گوفتاری پێغه مبهەر ﷺ له پرووی ههوا و ههوه سه وه نیه، جا که سێ ئاوابی چۆن پێگه ون ده کات؟!

ئەو قورئانهی که ئەو ده یلێت، جگه له وه که به وه حیی بۆی ده نێرێ، هیچی تر نیه، واته : ئەم قورئانه هه ر له لایه ن خودا وه یه .

جا ئەو سوننه ته ی که پێغه مبهەر ﷺ ده ری بریوه به شیکه له وه حی و له لایه ن خودا وه یه، ههروهك خوای پەروەردگار فەرموویهتی : ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ [النساء : ۱۱۳] ، واته : له گه ل ئەوه یشدا خوا قورئان و ودانایی و

حیکمه تی بۆناردیت و، واته : ئەوانه چۆن ئەتوان سهر له تو تیک بدهن .
و(الكتاب) : بریتیه له قورئان، و(الحكمة) : بریتیه له سوننهت . بۆیه واجبه ئیمان بهێندرێت بهوێ له سوننه تدا هاتوو، به تایبهت له بابته تی عه قیده دا، خوای پەروەردگار

فهرموویه تی : ﴿ وَمَا ءَاَنُكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ [الحشر : ۷] ،
 واته : وه ههرچی په یامبه ر ﷺ پیدان وهر بگرن، واته : به چی فهرمانی پیکردن بیکه ن چ
 له م ده سته و ته داو، چ له هر شتیکی تر دا جیبه جیی بکه ن، وه رییشی له هر شتی
 لیگرتن، ئیوه ش دهستی لیته لگرن .

به لام بو قه بول کردنی فهرمووده و ئیمان بوون پیی پیوسته پیش ئه وهی بزانییت تا
 چهند سه حیحه و له پیغه مبه ره وه ﷺ هاوتووه، ههر بویه شیخ (په حمه تی خوی لی
 بیت) گوتی : (من الأحادیث الصحاح) له فهرمووده سه حیح وراسته کان و (الصحاح)
 : جه معی (صحیح) ه، و فهرمووده ی سه حیح (الحديث الصحيح) ^(۱) : ئه وهیه که
 که سیکی دادگهر و به ئاگا ئه وهی له بهر کردنی باشه گیراییته وه له که سیکی هاوشیوهی
 خویه وه و له گه ل ئه وه شدا فهرمووده که ساز نه بیت و عیله تی تیدا نه بیت، ئه وه ش
 ئه وهیه که پینج مهرجی تیدا کو بووه ته وه :

۱- (عدالة الرواة) واته : راوییه کان - ئه وانه ی فهرمووده که یان گیراوه ته وه - عادل بن
 ، واته : که سانیکی راستگو بن و خاوه ن که سایه تی بن و دوور بن له کاری ههرزه و
 مندا لانه .

۲- (ضبطهم) واته : له بهر کردنیان باش بیت و شت زوو له بیر نه که ن.

۳- (اتصال السند) واته : سه نه ده که یان - ئه وانه ی که فهرمووده که یان گیراوه ته وه -
 ده ستا و ده ست گیراییته وه، و هیچ که سیك له و نیوه نده دا تهرک نه کراییت.

۴- (سلامته من العلة) واته : دوور بیت له عیله ت، واته : له و هوکاره نادیارانه ی که
 سه حیچی فهرمووده له که دار ده که ن.

۵- (سلامته من الشذوذ) واتە: پارىزراو بىت لەوہى شاز بىت، واتە: فەرموودە کہ لەو فەرموودانە نەبىت کہ کہ سىكى متمانە پىکراو (سىقە) گىپرا بىتتەوہ و پىچەوانەى کہ سانى متمانە پىکراو (سىقە) ى ھاوشىوہى خوى کرد بىت.

ووتە کہ ى : (تلقاها أهل المعرفة) واتە : زانايانى فەرموودە ناس وەريان گرت بىت و بەسە حىحيان دانابىت، بەلام ھىچ حىسابىك بۆ کہ سانى نەشارەزا بەو زانستە ناکرىت^(۱).

پاشان شىخ چەند نمونە يە کى ھىناوہ تەوہ ئەوہى کہ لەسوننە تدا ھاتووہ لەسيفاتى خودا و دەلىت:

(۱) واتە: ئەگەر فەرموودە يەك زانايانى فەرموودە ناس وەريان گرت بىت ئەوا حىساب بۆ قسەى کہ سانى نەزان بەو زانستە ناکرىت لە حالە تىکدا گەر قسەيان لەبارەى ئەو فەرموودە يەوہ کرد بىت.

[۱] سابت بوونی دابه زینی خودا بۆ ئاسمانی دنیا بهو شیوهیهیی که شایسته و گونجاوه له گه‌ل زاتی خودادا:

فَمِنْ ذَلِكَ: مِثْلُ قَوْلِهِ ﷺ: «يَنْزِلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (۱).

له وانه فه رمایشته که ی پیغه مبه‌ر ﷺ: «خوای په‌روه‌ردگارمان هه‌موو شه‌ویک داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیا ئه‌و کاته‌ی که سییه‌کی شه‌و ده‌مینیت و ده‌فرموویت: کی بانگم لی ده‌کات، تا وه‌لامی بده‌مه‌وه، کی داوام لی ده‌کات، تا پی بیه‌خشم، کی داوای لیخوشبوونم لی ده‌کات، تا لیی خوش بم».

شهرح

ووته‌که‌ی: «ینزل ربنا» واته: دابه‌زینی که شایسته‌ی بیت و له‌گه‌ل گه‌وره‌یی خودادا بگونجی باوه‌رمان پیه‌تی و نایشوبه‌یین به‌دابه‌زینی دروستکراوه‌کان؛ چونکه خودا ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌چ شتیک هاوشیوه‌ی نییه، «إلى سماء الدنيا» واته: بۆ ئاسمانی دنیا ئه‌مه‌ له‌بابی ئیزافه‌ی مه‌وسوفه‌ بۆلای سیفه‌ته‌که‌ی «حین یبقی ثلث الليل الآخر» به‌رفعی وشه‌ی (الآخر) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیفه‌ته‌(ثلث)، ئه‌مه‌ دیاریکردنی کاتی دابه‌زینی خودایه. وته‌که‌ی: «فأستجيب له» به‌نه‌صب له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌لامی په‌رسیار (الاستفهام) ه، و به‌هه‌مان شیوه: «فأعطيه» و «أغفر له»، ووته‌که‌ی: «فأستجيب له» واته: وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ی بده‌مه‌وه.

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۱۱۴۵)، ومسلم (۷۵۸).

﴿ شایەتەئەلى فەرموودەكە:﴾

تەئیدە دابەزینی خودا سابت بوو و، دابەزین یەکیکە لەسەفەتە فیعلیەکان و، لەفەرموودەكەدا ئیسپاتی عولو و بەرز و بڵندی خودا کراوە، چونکە دابەزین لەجیگای بەرزەووەیە.

جا ئەم فەرموودەیه وەلامە بۆ ئەوانەى کە فەرموودەكە تەئویل دەکەن بەووەى گوایه ماناکەى: دابەزینی پەحمەت یاخود فرمانی خودایە؛ چونکە ئەسل (هەقیقەت و حەزف نەکردنە)، واتە: (نەك مەجاز و حەزف کردن)، هەروەها لەبەر ئەووەى دەفەرموویت: «من یدعونى فاستجیب له» کى داوام لى دەکات ولامى دەمەووە. جا ئایە بەئەقلى هیچ کەسێکدا دیت بلیت پەحمەت یاخود فرمانەكەى ئەم قسەیهی کردووە؟! (۱).

لەفەرموودەكەدا ئیسپاتی کەلام کراوە بۆ خودا هەروەك تەئیدە هاتوو: «فیقول . . .» هتد، هەروەها تەئیدە ئیسپاتی بەخشین و وەلامدانەووە و لیخۆش بوون کراوە بۆ خودا و، ئەمانەش سەفەتە فیعلین.

ووتەكەى: (متفق علیه) واتە: لەصەحیحى بوخارى و موسلىم دا هاتوووە.

[۲] ئیسیاتکردنی دلخۆش بوون و پیکه نین بو خودا :

وَقَوْلُهُ: ﷺ : «لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ التَّائِبِ مِنْ أَحَدِكُمْ بِرَاحِلَتِهِ» الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۱). وفه رمايشته كهی پیغه مبه ر ﷺ : «خودا دلخۆشتره به توبه ی بهنده كهی له وهی كاتن و لاخ و باره كهی ...» ته ماشای ته واوی فه رمووده كه بكه.

وَقَوْلُهُ: ﷺ : «يُضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۲). وفه رمايشته كهی پیغه مبه ر ﷺ : «خودا پیکه نین ده یگریت به دوو پیاو دانه یه كیان ئه وی تریانی كوشتوو؛ كه چی هه ردوو كیان ده چنه به هه شته وه!».

شهرح

(الله) لاهه كه لامی ده سپیکه (الابتداء) و «أشد فرحاً» مه نصوبه له بهر ئه وهی ته مییزه، و (الفرح) له پرووی زمانه وانیه وه : دلخۆشی و ئاسودهیی دلّه «بتوبة عبده» جا (التوبة) : بریتیه له به ته واوی وازهینان له تاوان و گه رانه وه بو تاعهت و عیبادهت «براحلته» و (الراحلة) : ئه و وشتره یه كه ده گونجی پروات و (الحديث) مه نصوبه به (فعل) یکی نادیار (موقه دهر)، و ته قدیره كهی : (أكمل الحديث) واته : فه رمووده كه ته واو بكه؛ چونكه نووسه ر ته نها مه وزوعی شاهیده كهی هیناوه، كه ئه ویش دلخۆشی (الفرح) ه بو خودا به و شیویه یی شایسته ی زاتی (الله) یه، ئه وهش سیفه تی كه ماله و دلخۆشی و

(۱) متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۳۰۸)، ومسلم (۲۷۴۴).

(۲) متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۸۲۶)، ومسلم (۱۸۹۰).

فهره حی هیچ که سینک له به دیهینراوه کانی ناشوبهیت پنی، به لکو وه کو گشت سیفه ته کانی تری وایه، جا ئه و فهره ح و دلخوشیه وه ک چاکه و به خششیک وایه نه ک مه به ست لئی ئه وه بیت خودا پنیوستی به ته وه ی به نده که ی بیت و سوودی لئ ببینیت، له به رئه وه ی خودا تاعه ت و عیاده تی هیچ که سینک سوودی پی ناگه یه نیت، ههروه ها سه ریچی هیچ سه ریچی کارنیکش زیانی لئ نادات .

ووته که ی : «یضحک الله إلی رجلین . . . خودا بۆ حالی دوو که س دیتته پینکه نین» هتد، پیغه مبه ر ﷺ له کوتایی فهرمووده که هوکاره که ی پروونکردوو ته وه و فهرموویه تی: «یقاتل هذا فی سبیل الله عز وجل فیستشهد ثم یتوب الله علی القتال فیسلم فیقاتل فی سبیل الله عز وجل فیستشهد» ،واته: ئه وه یان له پیناوی خودا ده جه نگیت و شهید ده بیت پاشان بکوژی ئه مه تۆبه ده کات و خوداش تۆبه که ی قه بول ده کات و دواتر ئه میش له پیناوی خودادا ده جه نگیت و شهید ده بیت.

بیگومان ئه مه ش ده رخه ری ته واوی و به رفراوانی ئیحسان و چاکه ی خودا و به رفراوانی ره حمه ته که یه تی، موسولمانه که له پیناوی خودادا ده جه نگیت و بیباوه ره که ده یکوژیت، خودا ریز له موسولمانه که ده نیت و پله ی شهیدی پنده به خشیت پاشان خودا به ره حم و که ره می خو ی هیدایه تی کافره بکوژه که ده دات بۆ ئیسلام و هه ردوکیان ده چنه به هه شته وه ، بیگومان ئه مه ش شتیکی عه جیب و سه رسورهینه ره و پینکه نینیش (الضحک) عاده ته ن به شتی سه رسورهینه ر دیت ئه وه ی که جیاوازه له هاوشیوه کانی و حاله تیکی ناوازه و ده گمه نه .

له ئه وه ی تیبینی ده کریت له فهرمووده که دا:

ئیسپاتکردنی پینکه نینه (الضحک) بۆ خودا، ئه مه ش یه کینکه له سیفه ته فیعلیه کان که ئیسپاتی ده که ی بۆ خودا به و شیوه یه یی که له گه ل گه وره یی و عه زمه تی خودادا گونجاوه و، پینکه نین خودا هه رگیز هاوشیوه ی پینکه نینی دروستکراو و به دیهینراوه کان نییه .

[۳] ئىسپاتكردنى سەرسورمان و پىكەنن بۇ خودا:

وَقَوْلُهُ ﷺ: «عَجَبَ رَبُّنَا مِنْ قُنُوطِ عِبَادِهِ وَقُرْبِ غَيْرِهِ، يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزْلِينَ قَنِطِينَ، فَيَظْلُ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنَّ فَرَجَكُمْ قَرِيبٌ». حَدِيثٌ حَسَنٌ^(۱).
 وفەرمايشته که ی پیغمبر ﷺ: «خوای پەرورددگارمان پی سەیرە که بەندەکانی لە کاتی نەبارینی باراندا بێئومید دەبن لە پەرحمەتی خوا و نزیکى گۆرینی حال لە تەنگانە و ناخۆشیەوه بۆ فەراحی و خوشی، تەماشاتان دەکات لە کاتیکدا لە تەنگ و چەلمەدان، بەردەوام پێدەکەن ئەودەزانیت رزگار بوونتان لەو ناخۆشی و نارهەتیە نزیکە لە دەمیکدا وادەى کرانەوێ دەرگای خوشی بۆ بەندەکانی نزیک بوو تەو».

شرح

«عجب ربنا» لە (المصباح) دا دەلیت: سەرسورمان (التعجب) بەدوو شیوە بەکار دیت: دانەیه کیان: کەسە که لێی رازیه و پێی خوشە، واتە: پێی باشە و هەوایی رازی بوونی دەدات لەبارەیهوه. دووهم: ئەوێه که پێی ناخۆشە، واتە: نكۆلی لى دەکات و بەخراپە باسی دەکات.

«من قنوط عباده» و (القنوط) واتە: بێهوايیه کی لەپارادەبەدەر، مەبەست لێی لێره دا: بێ هیوا بوونە لەدابارین باران و نەمانی وشکەسالی «وقرب غیره» وشەى (غیره) بەکەسری پیتی (غ) و فەتحی پیتی (ی) واتە: گۆرانی حال لەنارهەتیەوه بۆ خوشی و فەراحی «ينظر إليكم أزلين» و (الأزل) بەسکونی پیتی (ز) واتە: تەنگانە، دەوتریت:

(۱) أخرجه أحمد (۱۶۳۰۲)، وابن ماجه (۱۸۱) وغيرهما.

(وقد أزل الرجل يأزل أزالاً) واته: کاتی که توشی تهنگانه و بیبارانی و وشکه سالی ده بیئت (۱).

«فیظل یضحک» واته: پیده که نین دهیگریت، ئەمه یه کیکه له سیفه ته فیعلیه کان ئەوهی که ناشوبهیی به هیچ سیفه تیک له سیفاتی دروستکراوه کانی، له فهرمووده که دا ئیسه پاتی دوو سیفه تی فیعلی کراوه بو خوی پهروهردگار که ئەوانیش سهرسورمان و پیکه نینه و، ئەمه دوو سیفه تن به و شیویه ن که شایسته ی پهروهردگار و هاوشیوهی سهرسورمانی دروستکراو (مه خلوق) و پیکه نینی دروستکراو (مه خلوق) نین، ههروه ها له فهرمووده که دا ئیسه پاتی ته ماشاکردن و روانین کراوه بو خودا، ئەوهش به هه مان شیوه یه کیکه له سیفه ته فیعلیه کان، خوی پهروهردگار ته ماشای بهنده کانی ده کات، هیچ شتیک له ئاسمان و زهویدا شاراو و نادیار نییه به لای خوداوه.

(۱) «المعجم الوسيط» (۱/۱۶).

[۴] ئیسیاتکردنی قاچ (الرجل)، و پی (القدم) بو خودا (جل جلاله) :

وَقَوْلُهُ ﷺ : « لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَهِيَ تَقُولُ : هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا رَجُلَهُ » وَفِي رِوَايَةٍ : « عَلَيْهَا قَدَمُهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ ، فَتَقُولُ : قَطُّ قَطُّ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ^(۱) .

وه فرمایشته که ی پیغه مبر ﷺ : « به رده وام دۆزه خ خه لکی تیده کریت ئه ویش ههر ده لیت : بابیت ئایا زیاتر هه یه بهینن ؟ تاوه کو خوی پهروه ردگار قاچی ده خاته نیوی . وله گیرانه وه یه کی تر دا : پی له سهر داده نیت ئه ملا و ئه ولا که ی دیته یه ک و ، ده لیت : به سه به سه » .

شرح

فرمایشتی : « لا تزال جهنم » و شهی (جهنم) ناویکه له ناوه کانی ئاگری دۆزه خ، و تراوه : بویه ئه و ناوه ی لئراوه ؛ له بهر ئه وه ی زور قول، و و تراوه : له بهر تاریکیه که ی ئه و ناوه ی لئراوه و له (الجهنم) ه وه و هر گیراوه که بریتیه له تاریکی « یلقى فيها » واته : دۆزه خیه کانی تیده کریت ئه ویش ههر ده لیت : « هل من مزيد » واته : داوای زیاتر ده کات له بهر فراوانیه که ی ، خوی پهروه ردگاریش پهیمانی داوه پری بکات « حتی يضع رب العزة فيها رجل » کاتی که ئاگری دۆزه خ له و په پری گه ورهیی و فراوانیدایه و ، خوداش به لینی داوه پری بکات و ، په حمهت و دادگه ری خوداش و ده خوازیت هیچ که سیك به بی تاوان سزا نه دات بویه پهیمانه که ی دینیته دی و پی ده خاته سهری دۆزه خ « فينزوي بعضها إلى بعض » واته : دۆزه خ دیته یه ک و ئه ملا و ئه ولا که ی

(۱) متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۶۶۱) ، ومسلم (۲۸۴۸) .

بەر تەسك دەبىتتە وە جىگەي ھىچ كەسكى تى تىدا نامىنىت و دەلىت: «قط قط»
واتە: تەواو بەسمە .

﴿ تەوہى تىبىنى دەكرىت لە فەرموودە كەدا:﴾

لە فەرموودە كەدا ئىسپاتى قاچ و پى كراوہ بۆ خودا بەو شىوہىيە كە شايستە و
گونجاوہ لە گەل زاتى خودادا، ئەمەش يەككە لە سىفەتە زاتىەكان ھاوشىوہى دەم و
چاو دەست. والله تعالى أعلم .

بەلام موعەتيلەكان بەھەلدا چوون لە تەفسىر كەردنى ئەم فەرموودەيەدا كاتى دەلىن:
«قدمه» پى جۆرىكە لە دروست كراوہكان، و دەلىن: «رجله» كۆمەلە خەلكىكە،
ووەلامى ئەمەش: ئەوہىە بوترىت: پىغەمبەرى خوادا ﷺ فەرمووى: (حتى
«يضع» تاوہكو دايدەنىت) ونەيفەرموو: (حتى يلقي) تاوہكو فرى دەدات، ھەر وەك
لە سەرەتاي فەرموودە كەدا ھاتووە: («يلقى فيها» فرى دەدرىتە ناوى)، ھەر وەھا بەھىچ
شىوہىەك گونجاو نىيە تەفسىرى پى بكرىت بەخەلك؛ چونكە نەماناي ھەقىقى ئەوہ
ھەلدەگرىت ونەماناي مەجازى.

[۵] ئیساتکردنی بانگکردن و دهنگ و کهلام بۆ خودا (جل جلاله):

وَقَوْلُهُ: «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ. فَيُنَادِي بِصَوْتٍ: إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكَ أَنْ تُخْرَجَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ بَعَثًا إِلَى النَّارِ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۱).

و فهرمایشته که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «خوای پهروهردگار ده فره رموویت: ئه ی ئاده م ئه ویش ده لیت: به لئ من له خزمه تندام و گوپرایه لم بۆت، بانگ ده کات به دهنگ: خودا فرمانت پی ده کات ئه و که سانه له نه وه که ت ده ربکه یت له ئاگر که فرمان کراوه به ده رهینانیان».

وَقَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيَكَلِّمُهُ رَبُّهُ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ»^(۲).
و فهرمایشته که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هیچ یه کیک له ئیوه نیه ئیلا خودا راسته وخو گفتوگوی له گه ل ده کات و هیچ وه رگپرتک له نیتوانیاندانیه».

شرح

فهرمایشتی: «لبیک وسعدیک» وشه ی (لبیک)، واته: من به رده وامم له گوپرایه لی کردنتدا، «وسعدیک» له (مساعده) وه هاتووه: که بریتییه له به گوئ کردن، واته: هاریکار و گوپرایه لم له تاعه ت و فرمان به رداری تودا.

فهرمایشتی: «فینادی» به که سری داله که واته: بانگ ده کات، و بانگکه ر (المنادی) بریتییه له خودا «بصوت» واته: به دهنگ و، ئه مه جه خت کردنه له وته که ی که ده لیت: «ینادی» بانگده کات؛ چونکه بانگ کردن نابیت ته نها به دهنگ نه بیت، ئه مه ش هاوشیوه ی ئه م فهرمایشته ی خودایه: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ واته: به دلنیا ییه وه خودا گفتوگوی له گه ل موسا کرد.

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۶۵۳۰)، ومسلم (۲۲۲).

(۲) متفق علیه: أخرجه البخاري (۷۴۴۳)، ومسلم (۱۰۱۶).

وہ فہرمايشتى : «بعثاً إلى النار» وشہى (البعث) لیرەدا واتە: نیردراو و ئارستە کراو، وہ مانا و مەبەستە کەشى ئەوہیە: ئەھلى دۆزەخ لە کەسانى تر جودا بکەرەوہ .

﴿ شایەتە حالى فەرموودە کە: ﴾

ئىسپاتى قسە و بانگکردنى بە دەنگىكى بىستراو تىدايە بۆ خودا، جا ئەوہ لە پرۆژى دوايدا پروو دەدات، ئەم فەرموودەيە ئەوہى لى ئىستيفادە دەکړیت خودا قسە دەکات و بانگ دەکات ھەركات بىھوى و ھەرچۆنیک کە بىھوى . وفەرمايشتى : «ما منکم من أحد» واتە: ھىچ یەکیک لە ئیوہ نییە، جا ئەم قسەيە پرووى لە ھاوہ لان بوو، بە لام ئەمە عام و گشتگیرە و ھەموو باوہرداران دەگړیتەوہ و ھىچ کەسێک نییە «إلا سیکلمہ ربہ» واتە: ئیلا خودا بە بى ھىچ واستە و نیوہندگیرێک یەك قسەى لە گەل دەکات و لە نیوانیاندا «ترجمان» و (الترجمان): ئەو کەسەيە کە قسەى زمانیک وەرەدە گړیت بۆ زمانیکى تر .

﴿ ھەر وہا شایەتە حالى تری فەرموودە کە: ﴾

ئىسپاتکردنى گفتوگوى خودای تىدايە لە گەل بەندەکانى و، خودا قسە دەکات کاتى کە ویستى لە سەر بیت و، قسەکردنى خودا یەکیکە لە سیفەتە فیعلیەکانى و، خودا لە پرۆژى دوايى دا قسە لە گەل ھەموو باوہردارێکدا دەکات .

[۶] ئیسیپانکردنی عولو و بهرز و بلندی خودا و، بهرز بوونهوهی بهسهر عهرشدا:

وَقَوْلُهُ ﷺ فِي رُقِيَةِ الْمَرِيضِ: «(رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ، تَقَدَّسَ اسْمُكَ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، كَمَا رَحِمْتُكَ فِي السَّمَاءِ اجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ، اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا، أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ، أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ؛ فَيَبْرَأُ)». حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَغَيْرُهُ^(۱).

وفه رمایشتی پیغه مبهر ﷺ: له باری روقیه کردن بو نه خوش: «پهروهردگارمان ئه وهی که له سهرووی ئاسمانه، ناوت بهرز و پیروژ بیت، فرمانت لهزهوی و ئاسماندا جی به جیه، ههروهه رهحم و بهزهیت له ئاسمانه، رهحمهتی خوت دابهزینه سهرزهوی، له تاوان و سه ریچیه کانمان خوشبه، تو پهروهردگاری پیغه مبهران و شوینه که وتوانیانی، رهحمهت و بهزهیه کت دابهزینه، وشيفاو چاره سه ریك له شيفا کانت بو ئه م نه خوشیه به لکو چاک بیه وه».

وَقَوْلُهُ ﷺ: «أَلَا تَأْمُنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ» حَدِيثٌ صَحِيحٌ^(۲).

وفه رمایشته که ی تری ﷺ: «ئایا ئه وه ئیوه به ده سپاکم نازانن له کاتی کدا من ئه منیم و ده سپاکم لای ئه وانهی له ئاسمانن؟!».

وَقَوْلُهُ ﷺ: «وَالْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ، وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ، وَهُوَ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ». حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَغَيْرُهُ^(۳). وفه رمایشته که ی تری ﷺ: «وعه رش

(۱) أخرجه أبو داود (۳۸۹۲)، وأحمد (۲۴۴۵۷).

(۲) متفق عليه: أخرجه البخاري (۴۳۵۱)، ومسلم (۱۰۶۴).

(۳) أخرجه أبو داود (۴۷۲۶)، وصح موقوفاً عن ابن مسعود، أنظر (الأسماء والصفات للبيهقي (۱۴۵/۲).

لهسهرووی ئاوهوهیه و خودا لهسهروهیه عهرشه و ئهوه دهزانیت ئهوه حال و بارهیه
ئیهوهی لهسهره» .

وَقَوْلُهُ ﷺ لِلْجَارِيَةِ: «أَيْنَ اللَّهُ؟». قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ. قَالَ: «مَنْ أَنَا؟». قَالَتْ:
أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: «أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ^(۱).

وهه رماشته که ی تری ﷺ به جاریه که: «خودا له کوییه؟» گوتی: له ئاسمانه.
فه رمووی: «ئه ی من کیم؟» گوتی: پیغه مبهری خودا. فه رمووی: «پرزگاری بکه ئه مه
باوه رداره».

شهرح

«في رقية المريض» واته : خویندن به سهر نه خوشدا به ئومیدی چاک بوونهوه،
ئه مهش درووسته گهر به قورئان و ئهوه دوعا و پارانهوه بیت که پئی پیدراوه، به لام
ئه گهر به وشه ی شیرکی یا خود کرداری شیریکی بیت ئهوا درووست نییه، «ربنا الله
الذي في السماء» واته : له سهر ئاسمان ، لیردها پیتی «في» به مانای : (علی) دیت،
هاوشیهوهی ئه م ئایه ته : ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [التوبة: ۲] واته : (علی الأرض) واته :
به سهر ئه رزدا بلاءه بکه ن و بگه پین، و درووستیشه (في) به مانا ئه سلیه که ی خوی که
(الظرفية) بیت، ئه وکات مه به ست له وشه ی (السماء) : مطلق العلو، واته : مه به ست
لئی به رزی و بلندی په ها بیت.

«تقدس اسمك» واته : ناوت پاک و بیگه رده، دووره له هه موو عه یب و
ناته واویه ک، ئهوه ناوه تاکه و ئیزافه کراوه، بویه هه موو ناوه کانی خودا ده گرێته وه .
«أمرک في السماء والأرض» واته : فرمانه که ونی و قه ده رییه کان، ئه وانه ی هه موو

دروستىكراوه كان و پرووداوه كان لىۋە سەرچاۋە دەگرن، خۋاى پەرۋەردگار فەرموۋىتە: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [يس: ۸۲] ، واتە: بە راستى ھەر كاتى وىستى شتى بەدى بەينى ھەر ئەۋەيە كە پىيى بفەرموۋى بىە!، ئەۋىش دەستبەجى دەبىت. ۋە فرمانە شەرىئە كان ئەۋانەي كە ئەۋ شەرىئە تەيان لەخۆ گرتۋە كە خودا تە شىرىعى كردۋە بۆ بەندەكانى .

«كما رحمتك في السماء اجعل رحمتك في الأرض» ھاۋشپۋەي رەھمەتە كەت لە ئاسمان رەھمەتیش دابارىنە سەر زەۋى، ئەمەش تەۋەسول كردن و پارانەۋەيە بەرەھمەت و بەزەيى خودا ئەۋەي كە ھەموو ئەھلى ئاسمانى گردۆتەۋە بەۋەي ھەندىكى دابەزىننە سەر زەۋى «اغفر لنا حوبنا وخطايانا» ئەمە داۋاى لىخۋش بوون كەردنە بەۋەي خودا تاۋانەكانى داپۋشيت و بىپارىزيت لەتاۋان، جا (المغفرة) لە (المغفر) ۋە ھاتۋە ئەۋەي دەپچىرەت لەسەر و لە لىدان و بەركەۋتن دەپارىزيت، و(الحوب): گوناھە، و(الخطايا): تاۋانە .

«أنت رب الطيبين» تۆ پەرۋەردگارى پاكزەكانى، ئەمەش تەۋەسول پارانەۋەيەكى ترە، و(الطيبين): جەمەى(طيب)، كە ئەۋانىش پىغەمبەرەن و شۈنكەۋتۋانىانە، وئىزافەي پەرۋەردگار (رب) بۆلاي ئەۋانە ۋەك رىز و شكۋيەكە بۆيان، گەرنا خودا پەرۋەردگار و خاۋەنى ھەموو شتىكە «أنزل رحمة من رحمتك» واتە: ئەۋ رەھمەتەي كە دروستكرا(مەخلوقە)؛ چونكە رەھمەت دوو جۆرە^(۱):

جۆرى يەكەم: رەھمەتتىك كە سىفەتتىكە لەسەفەتەكانى خودا، ھەرۋەك لەم ئايەتەدا ھاتۋە: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [الأعراف: ۱۵۶] ، واتە: رەھمەت ۋەبەزەيەكەي من كە ھەموو شتىكى گردۋەتەۋە.

(۱) بىروانە: فتح الباري (۱۰/۵۳۲).

جۆرى دووھەم: پەخمەتەك كە ئىزافە دەكرىت و دەدرىتە پال خودا، ئەمەيان لەبابى ئىزافەى دروستكراو (مەخلوقە) بۆلاى دروستكار (خالىقەكەى) وەك ئەوھى كەلەم فەرموودەيەدا هاتووه، ھەروھە وەك ئەوھى لەو فەرموودەيەى تردا هاتووه: «خلق الله مائة رحمة» الحديث^(۱)، واتە: خودا سەد پەخمەتى خەلق كەردووه، جا پىغەمبەر ﷺ داواى لەپەرەردگارى كەرد ئەم پەخمەتەى دابەزىنىتە سەر نەخۆش لەبەر پىويستى پىنى؛ بەلكو بەو پەخمەتەى شىفاى بدات .

شايەتەتەى فەرموودەكە:

لەم فەرموودەيەدا ئىسپاتى عولو و بەرز و بلىندى خودا كراوه، ھەروھە ئىسپاتى ئەوھش كراوه كە خودا لەئاسمانە و، عولو سىفەتەكى زاتىە ھەروھك پىشتەر ئامارەمان پىندا، ھەروھك لەفەرموودەكە تەوھسول كەردن ھەيە بۆلاى خودا بەوھسەف و سەنا و ستايش كەردن بەپەرەردگارىەتى و خواھندارىەتى و قودوسىەت و پەرستراويەتى و بەرزى و بلىندى و گشتگىرى ئەمر و فرمانەكانى، ھەروھە بەپەرحەم و بەزەيى، پاشان لەفەرموودەكەدا داواى لىخۆش بوون و شىفاى نەخۆشيش بوونى ھەيە. وە فەرمائىشتەكەى ﷺ: «ألا تأمنوني» واتە: ئەوھچى ئىوھ بەئەمىنم نازانن! پىغەمبەر ﷺ پرووى دەمى كەردە ئەو كەسەى كە لەدابەش كەردنى غەنىمەت و دەستكەوتدا پەرخەنى لىگرت، و «ألا»: ئاداتى ئىستىفتاح و ھۆشيار كەردنەوھە . وە «تأمنوني»: لە (الأمانة) ھەوھە هاتووه، كە برىتە لە ئەمىن بوون و دوور بوون لەخىانەت و نادادپەرەى ، واتە: (ألا تأمنوني في قسمة المال) ئەوھچە ئىوھ مەمانەتان لەسەرم نىە لەدابەشكەردنى مال و دەستكەوتى جەنگدا، «وأنا أمين من في السماء» واتە: لەكاتىكدا من بەئەمىن دانراوم لەگەيانەندى وەحى و پەيامى خوداو

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۶۴۶۹)، ومسلم (۲۷۵۲).

شەرىعەتە كەيدا، ئەو ەش بەسە بۆ ئەو ەى شايەتى بىت لەسەر ئەمىن و دەسپاكى و راستگۆى پىغەمبەر ﷺ .

﴿ شايەتەتە ئىككى تەرى فەرمودەكە: ﴾

ئىسپاتى عولوى تەدايە بۆ زاتى (اللە)، ەروەك فەرمووى: «من في السماء» ئەو ەى لەسەر ووى ئاسمانە، ياخود لەئاسمانە، پىشتەر شەرحى ئەم بىرگەيامان.

وفەرمايشتى: «والعرش فوق ذلك» پىشتەر تەفسىرى ەرش كرا، وفەرمايشتى: «فوق ذلك» واتە: لەسەر ووى دروستكراو (مەخلوقاتەو) ئەو ەى پىغەمبەر ﷺ لەفەرمودەكەدا بۆ ھاو ەكانى باسكرد لەدوورى نىوان زەوى و ئاسمان و نىوان ەەر ئاسمانىك بۆ ئاسمانەكەى ترو، چىرى ەەر ئاسمانىك و ئەو روبرا ەى كە لەسەر ووى ئاسمانى ەوتەمەو ەى و دوورى نىوان سەرو و خوار ووى ئەو بەرزايە بىشومارانەى كە لەسەر ووى ئەو روبرا ەو ەى، پاشان لەسەر ەو ەى ئەو ەشەو ەرش ەى ە «والله فوق العرش» واتە: خودا بەرز و بلند بوو ەتەو بەسەر ەرشدا بەرز و بلندىكە كە شايستە بىت بەگەورەى و ەزەمەتى زاتى (اللە) جل جلاله «وهو يعلم ما أنتم عليه» واتە: ئەو دەزانىت ئىو لەسەر چ ەال و بارىكن بەو زانستە فراوانەى كە دەورى ەموو شتىكى داو ە ەىچ شتىك لای ئەو شاراو ە ناديار نە .

﴿ شايەتەتە ئىككى تەرى فەرمودەكە: ﴾

ئىسپاتكردنى عولو و بەرز بوو ەو ەى خودا بەسەر ەرشەكە ەو ە، ەرشەكەى لەسەر ووى ەموو دروستكراو ەكانەو ەى و، زانستى خودا دەورى ەموو كار و كردهو ەى بەندەكانى داو ە، ەىچ شتىك لای ناديار و شاراو ە نە .

(وقوله للجارية) واتە: كەنیزەكەى موعاو ەى كورى ەكەم كاتى كە سەيدەكەى موعاو ە لى تۇرە بوو و زلە ەكى لىدا، پاشان پەشيمان بوو ەو ە ەو ەالى لەو بارە ەو ە گەياندە پىغەمبەر ﷺ و، گوتى: ئايە ئازادى نەكەم؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: «بلى، جئنى بها» واتە: بەلى، بىھىنە بۆلام، ئەو یش ەينای بۆلای، پىغەمبەر ﷺ لى پىرسى: «أين الله؟» واتە: خودا لەكو ەى؟ ئەمەش بەلگە ە لەسەر دروستىەتى پىسار كردن

[۷] ئیساتکردنی له‌گه‌ڵ بوونی خودا بۆ به‌نده‌کانی و، نه‌و له‌گه‌ڵ

بوونه پینچه‌وانه‌ی عولوی خودا نییه له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی:

وَقَوْلُهُ ﷺ: «أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ». حَدِيثٌ حَسَنٌ أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ^(۱).

وه فه‌رمایشته‌که‌ی پینچه‌مبه‌ر ﷺ: «باشترین باوه‌ر ئه‌وه‌یه بزانیت خودات له‌گه‌ڵه له‌هه‌ر جیگایه‌ک بویت».

وَقَوْلُهُ ﷺ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ؛ فَلَا يَبْصُقَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۲).

وفه‌رمایشته‌که‌ی تری پینچه‌مبه‌ر ﷺ: «گه‌ر یه‌کیک له‌ئێوه هه‌ستا نوێژی کرد با تف نه‌کاته پیش خۆی، چونکه خودا له‌پیشه‌وه‌یه‌تی، و با تف نه‌کاته لای راستی، به‌لکو بیکاته لای چه‌پی یاخود ژێر پێی».

وَقَوْلُهُ ﷺ: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ». رِوَايَةُ مُسْلِمٍ^(۳).

وفه‌رمایشته‌که‌ی تری پینچه‌مبه‌ر ﷺ: «خودایه په‌روه‌ردگاری هه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی، په‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره، په‌روه‌ردگارمان و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتی،

(۱) فی الأوسط (۳۳۶/۸)، ومسند الشاميين (۵۳۵، ۱۴۱۶)، ورواه أبو نعيم في الحلية (۶/۱۲۴).

(۲) متفق عليه: أخرجه البخاري (۴۱۶)، ومسلم (۵۴۸).

(۳) برقم (۲۷۱۳).

تهقینهری دانهویله و ناوک و دابهزینهری تهورات و ئینجیل و فورقان (قورئان)، پهنا
 پیده گرم له شهر و زیانی ههموو ئهو درووستکراوانهیی خۆت، خودایه تۆ هیچ شتیکت
 له پیشهوه نه بووه و دهمینیت له دواي له ناوچوونی ههموو درووستکراوهکان و به هیز
 و به توانایت و هیچ شتیکیش له سهروو تۆوه نییه و ههموو درووست کراوهکانت
 پئوستان به تۆیه و کهسیش نییه، که هاو شیوهی تۆ بیت، سا خودایه قهرزداریمان
 له سهر لابه ره و دهوله مندیشان بکه له ههزاری.

وَقَوْلُهُ ﷺ لَمَّا رَفَعَ الصَّحَابَةُ أَصْوَاتَهُمْ بِالذِّكْرِ: «أَيُّهَا النَّاسُ! أَرْبِعُوا عَلَى
 أَنْفُسِكُمْ؛ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّمَا تَدْعُونَ^(۱) سَمِيعًا بَصِيرًا قَرِيبًا. إِنَّ
 الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ عُنُقٍ رَاحِلَتِهِ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

وهرمایشته که ی تری پیغمبر ﷺ کاتی که هاوه لان له کاتی زیکر کردندا دهنگیان
 بهر بهرز کردهوه: «ئهی خه لکینه، له سهرخوتان و بهزهیتان به خوتاندا بتهوه و ئه وهنده
 دهنگ بهرزمه که نه وه، چونکه ئیوه داوا له زاتیك ناکهن که نابیست و غائب بیت،
 به لکو داوا له خوایهك ده کهن که بیسه ره و نزیکه، ئه وهی داوا ی لی ده کهن نزیکتره
 له یه کیك له ئیوه وه له ملی و شتره که ی».

شهرح

فهرمایشتی: «أفضل الإيمان» واته: یه کیك له باشتترین خه سلته کانی باوهر،
 ئه مهش به لگه یه له سهر ئه وهی باوهر چه ندان پله یه و به هیزی و لاوازی هه یه، یه کیك
 له باشتترین پله ی باوهر ئه وه یه: «أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ» بزانیته خودا له گه لته، واته:
 به زانسته و ئاگایی خوی «حيثما كنت» واته: له ههر جیگایهك بووی، جا ههر که سیك

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۲۹۹۲)، ومسلم (۲۷۰۴).

ئەوھى زانى و ئەو ھەستەى لا درووست بوو ئەوا نەپنى و ئاشكرا لای ئەو يەكسان دەبىت و لەھەموو حال و بارىكدا ترسى خودای لەدەلدا دەبىت و شەرمى لیدەكات (أخرجه الطبراني) واتە: (أبو القاسم سليمان اللخمي) يەكینك لەحافزەكان ئەوانەى فەرموودەيەكى زىكریان گىراوەتەو و ئەم فەرموودەيەى لە [المعجم الكبير] دا رىوايەت كەردووە .

جا فەرموودەكە بەلگەيە لەسەر ئىسپاتكردنى لەگەڵ بوونى خودا بۆ بەندەكانى بەزانست و ئاگاداربوون لەكار و كەردەوكانیان و، پىويستە لەسەر مەرووف بەردەوام ئەوھى لەياد بىت و كەردەوكانى چاك بكات . وە فەرمايشتى : «إذا قام أحدكم إلى الصلاة» واتە: كاتى چوو نىو نوێژەو، «فلا يبصق» واتە: با تف نەكاتە «قبل وجهه» واتە: پىشى خۆى ، «قبل» . بەكەسرى قافەكە و فەتحى بائەكە «فإن الله قبل وجهه» چونكە خودا لەپىشەوھەتەى، ئەمە ھۆكارى رىگرى كەردنەكەيە لەتف كەردنە پىش خۆ لەكاتى نوێژدا بەوھى خودا «قبل وجهه» واتە : لەبەرانبەرەتەى، ئەم لەبەرانبەر بوونە بەشپۆھەكە كە شايستە و گونجاو بىت لەگەڵ زاتى اللەدا جل جلالە ئەمەش مانای ئەو نەگەيەنەت خودا تىكەلى درووستكراوەكانى بووبىت، بەلكو خودا لەسەر ووى ئاسمانەكانى خۆيەتەى و بەرز و بلند بوووەتەو بەسەر عەرشدا و نزىكە لەدروستكراوەكانى و دەورەى داوون .

«ولا عن يمينه» واتە : و با نوێژ خوين تف نەكات بەلای راستى دا؛ ئەوھش وەك رىزىك بۆلای راست، لەبەرئەوھى دوو فرىشتەكە لەلای راستى نوێژ خوينەكەوھن، ھەر وەك لەرىوايەتەكەى بوخارى دا ھاتوو «ولكن عن يساره أو تحت قدمه» واتە : بەلكو با نوێژ خوينەكە تف بكاتە لای چەپى ياخود ژىر پى .

شايەتەحالى فەرموودەكە:

ئىسپاتكردنى نزىكى خودای تىدايە لەبەندەكەيەو كاتى كە نوێژ دەكات و لى نزىك بوونەوھى و خودا لەسەر وھەتەى .

وہ فرمایشتی : «اللهم رب السموات السبع» وشہی (اللهم) ئەسلەكەى : (یا اللہ)یہ، مېمەكە لەبرى یائی نیدائەكەىہ^(۱)، «رب السموات السبع» واتە: دروستكار(خالق) و بەدیھینەر و خواوەنى، «رب العرش العظيم» واتە : عەرشیكى مەزن و گەورە كە هیچ كەسێك ئەندازەى گەورەییەكەى نازانیت جگە لەخودا نەبیت، عەرش گەورەتین دروستكراوەكانە، پێشتر تەفسیری عەرشمان كرد «ربنا ورب كل شيء» واتە : خالق و بەدیھینەر و پۆزى دەرمان و دروستكار و خواوەنى ھەموو شتێك ، لەم فرمودەىدا ئیسپاتی خواوەنداریەتى خودا كراوە بۆ ھەموو شتێك «فالق الحب والنوى» واتە : تەقینەرى دانەوێڵە و ناوكى خورما «منزل التوراة» دابەزینەرى تەورات بۆ سەر موسا «والإنجيل» بۆ سەر عیسا «والقرآن» بۆ سەر موحمەد (عليهم أفضل الصلاة والسلام)، جا ئەم فرمودەى بەلگەى لەسەر فەزڵ و پلەى ئەم كەتیبانە و، ئەو كەتیبانە لەلایەن خوداوە دابەزیندراون .

«أعوذ» واتە : پەنا دەگرم و پەنا دینمە «بك» لای تۆ ئەى خودایە «من شر كل دابة» واتە : لەشەر و خراپەى ھەموو جوۆرە گیاندارێك كە بەسەر زەویدا دەروات «أنت آخذ بناصيتها» جا (الناصية) : پێشى پێشەوہى سەر و نێو چەوانە، واتە: ئەجەلم و پۆزیم و ھەموو ژيانم بەدەستى تۆیە و لەژێر دەسەلاتى تۆداى ھەرچۆنێك بوى واى لێدەكەیت، بەلكو شەرەكەیم لى دوور خەیتەوہ .

«أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء» ئەم چوار ناوہ: دوانیان ناون بۆ ئەزەلیەت و ئەبەدیەتى خودا، كە ئەوانیش (الأول والآخر) ، و دوو ناوہكەى تریان بۆ عولو و نزىكى خودایە، ئەوانیش : (الظاهر والباطن) ئەم دووہیان مەوزوعى شاھیدی فرمودەكەن؛ چونكە لەم دوو فرمودەىدا ئیسپاتی عولو و نزىكى خودا كراوە، جا

(۱) شرح ابن عقيل (۳/ ۲۶۵)، والتنبیہات السنیة (۱۷۷).

ئەم دوو ناوہ پىچەوانە و دژى يەك نىن، خودا (جل جلاله) نزيكە لەبەرزی و عولويدا ، وبەرز و بلنديشە لەنزيكى دا .

«اقض عني الدين» واتە : قەرز و مافەكانى خودا و قەرز و مافەكانى خەلكم بۆ بدەرەوہ، ئەمەش جوړيكة لەدەرخستنى بىدەسەلاتى و لاوازى و بىتوانايى «وأغني من الفقر» ، و (الفقر) پىويستى، و (الفقر) : ئەوكەسەيە كە هيچى نىيە ياخود ھەندى شتى ھەيە، بەلام بەشى پىويستىەكانى ناكات، ھەرۈھە لەفەرموودەكەدا دروستىتى تەوہسول كردن ھەيە بۆلاى خودا بەناو و سيفاتەكانى لەجى جەبى كردنى پىويستىەكان و ھەلامدانەوہى پارانەوہ .

(وقوله ﷺ لما رفع الصحابة أصواتهم بالذكر) واتە: فەرمايشتەكەى پىغەمبەر ﷺ كاتى كە ھاوہلان دەنگيان بەرز كردهوہ بەزىكر، ئەوہ لەجەنگى خەي بەردا بوو، ھەرۈك لەھەندى رىوايەتى فەرموودەكەدا ھاتووە، ئەو زىكرەى كە دەنگيان پى بەرز كردهوہ ئەمە بوو : (الله أكبر لا إله إلا الله).

ھەرۈھە فەرمايشتەكەى : «اربعوا» واتە: بەزەيتان بەخۆتاندا بىتەوہ «فإنكم» بەراستى ئىوہ، رۆنكردنەوہى ھۆكارى فەرمان كردنەكەيە بەبەزەي ھاتنەوہكە «لا تدعون أصم ولا غائباً» واتە: لەكەسىك ناپارێنەوہ نابىست و دوور و غائب بىت و نەتانبىست، نەفى نەبىست و نەبىنىنى كرد و، دژەكەيانى ئىسپاتكرد و فەرمووى: «إنما تدعون سمياً بصيراً قريباً» واتە: بەلكو ئىوہ بانگى كەسىكى بىسەر و بىنا و نزيك دەكەن بۆيە پىويست بەدەنگ بەرزكردنەوہ ناكات «إن الذي تدعونه أقرب إلى أحدكم من عنق راحلته» خودا نزيكە لەو كەسەى لى دەپارێتەوہ و زىكرو يادى دەكات. بۆيە پىويست بەدەنگ بەرزكردنەوہ ناكات و خودا دەنگمان دەبىستىت كاتى دەنگمان نزم بكەينەوہ ھەرۈك چۆن دەنگمان دەبىستىت كاتى بەرزى دەكەينەوہ.

﴿ شايە تحالىكى تری فەرموودەكە: ﴾

ئىسپاتى نىزىكى خوداى تىدايە لەو كەسەى لىي دەپارېتەو، خودا دەنگە زۆر نزم و نەينەكان دەبىستىت ھەروەك چۆن دەنگە بەرزەكان دەبىستىت. ھەموو ئەم فەرموودانە لەگەل بوونى خودا بۆ دروستكراوەكانى و ھەروەھا نىزىكى لىيانەو وگوئىست بوونى دەنگەكانيان و بىنىنى جولەو ھەرەكاتيان ئىسپات دەكات و، ئەو ھەش پىچەوانە و دژ نىيە لەگەل عولوى خودا و بەرزبوونەو ھەى بەسەر عەرشدا، پىشتەر باسى لەگەل بوونى خودا و جۆرەكانى و بەلگەيانى لەقورئانى پىرۆزدا كرد لەگەل تەفسىر كردنى ئەو بەلگەو شەواھىدانە . والله أعلم .

[۸] ئىسپاتكردنى بىننى خودا لەلايەن باوەردارانەو:

قَوْلُهُ ﷺ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَصَلَاةٍ قَبْلَ غُرُوبِهَا؛ فَافْعَلُوا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۱).

وھەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ: «ئىو پەرۋەردگارتان دەبين ھەرۋەك چۆن مانگ لەشەوى چواردەدا دەبين و، توشى ھىچ كىشە وپالەپەستۆيەك نابن لەبينيدا، ھەتا دەتوانن ئاگادار بن و پارىزگارى لە ئەنجامدانى نوێزەكانتان بکەن لە پىش دەرچوونى خۆر (نوێزى بەيانى) ولە پىش ئاوابوونى خۆر (نوێزى ەسر)».

شەرح

فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ» پەروى قسەكە لەباوەردارانە (سین)ەكە بۆ داھاتوویەكى نزیكە و، مەبەست لى جەختكردنەوہیە^(۲)، ووتەكەى: «ترون ربكم» واتە: بەچاوەكانتان دەبين، جاتەو فەرمودانەى باس لەبينى خودا دەكەن لەلايەن باوەردارانەو مۆتەواتىرن.

وھەرمايشتى: «كما ترون القمر ليلة البدر» ھەرۋەك چۆن مانگى چواردە دەبين، واتە: ئەوشەوہى مانگ پر دەبىت كە ئەویش مانگى چواردەيە، لەو شەوہدا مانگ بەتەواوى پر دەبىت وبەجوانى دەبيندرىت، ومەبەست لەم چواندنە جەختكردنەوہیە لەبينى خودا و، نەفى مەجاز لى، ئەم چواندنە چواندنى بينە بەبين نەك چواندن

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۵۵۴)، ومسلم (۶۳۳).

(۲) بروانه: «التبیهات السنیه» (۱۸۰).

بىنراو بەبىنراو ؛ چونكى خۇدا فەرمۇيەتى: ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾ واتە: ھېچ شىئەك ھاۋىيە خۇدا نىيە .

ھەرۈھە فەرمائىشتى : « لا تُضَامُونَ فِي رُؤَيْتِهِ » بەزەممى تائەكە و تەخفىفى مېمەكە،
 واتە : توشى ھېچ ناپەرەھەتى و ستەمىك نابن لەبىنىنى دا بەشىۋەيەك ھەندىكتان بىنىن
 و ھەندىك نەبىنىن، لەريۋايەتتىكى تردا ھاتوۋە بەفەتھى تائەكە و تەشىدىدى مېمەكە،
 واتە: ھەندىكتان ناچن بۆلەي ئەۋىتر لەپىناۋ بىنىنى دا، ماناكەي بەپىنى ئەم رىۋايەتە:
 ھەموۋتان لەيەك جىگادا كۆنابنەۋە بۆ بىنىنى بەشىۋەيەك توشى پالەپەستۆ بىن،
 وماناكەي بەپىنى ھەردوۋ رىۋايەتەكە: ھەموۋتان بەدلىيايەۋە دەبىنىن ھەريەكەو
 لەجىگاكەي خۆيەۋە^(۱) .

ھەرۈھە فەرمائىشتى : « فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تَغْلِبُوا » واتە: گەر توانىتان لەۋانە نەبن
 كە سەرقال نابن بەھۆى نوستن و ئىش و كارەۋە « عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ »
 لەنۆيژ كىرەن پىش خۆرەھەلاتن، كە ئەۋىش نۆيژى بەيانىيە، « وَصَلَاةٍ قَبْلَ غُرُوبِهَا » ونۆيژ
 كىرەن پىش ئاۋابوۋنى خۆر كە ئەۋىش نۆيژى عەسرە « فافعلوا » واتە : ئەۋە بىكەن و
 پارىزگارى بىكەن لەم دوۋ نۆيژە بەجەماعت لەكاتى دىارى كراۋى خۆياندا و، ئەم
 دوۋ نۆيژەي بەتايبەت ھىناۋە لەبەر ئەۋەي فرىشتەكان تىيدا ئامادە دەبن و، ئەم دوۋ
 نۆيژە باشتىن نۆيژن، بۆيە ۋا گونجاۋە پاداشتى ئەۋانە بدريتەۋە كە پارىزگارى
 لىدەكەن بەباشتىن پاداشت كە ئەۋىش تەماشاكىردنى خۇدايە (جل جلاله) .

﴿ شايەتھالى فەرمۇدەكە: ﴾

ئىسپاتكىردنى بىنىنى خۇاى تىدايە لەلايەن باۋەردارانەۋە بەچاۋى سەر لەپۇژى
 دوايى دا، پىشتىر باسى ئەۋانەمان كىرە لەم بابەتەدا ناكۆكن و ۋلامى
 گومانەكانىانمان دايەۋە لەكاتى تەفسىركىردنى ئەۋ ئايەتانەدا كە ئىسپاتى بىنىنى خۇدا
 دەكەن . ۋاللە اعلم .

(۱) پروانە: «فتح الباري» (۱۳/۵۲۶)، و «التذكرة» للقرطبي (۱/ ۳۹۴) .

هه لویستی ئه هلی سوننه

به رانبهر ئه و فه رموودانه ی که ئیسیاتی سیفه ته کانی خودای تیدا
کراوه

إِلَى أَمْثَالِ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ الَّتِي يُخْبَرُ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ رَبِّهِ بِمَا يُخْبَرُ بِهِ؛
فَإِنَّ الْفِرْقَةَ النَّاجِيَةَ أَهْلَ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ يُؤْمِنُونَ بِذَلِكَ؛ كَمَا يُؤْمِنُونَ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ
بِهِ فِي كِتَابِهِ؛ مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ.

جگه لهم فه رموودانه ش که تیدا پیغه مبه ر ﷺ له په روه ردگاریه وه هه والی داوه
له باره یه وه؛ کومه له ی رزگار بوو له ئه هلی سوننه و جه ماعت باوه ریان پییه تی،
هه روه ک چۆن باوه ریان به وه یه که خودا هه والی له باره وه داوه له قورئانه کهیدا، به بی
گورین مانا و له کارخستن و به بی چۆنیه تی بۆدانان و چواندن.

شهرح

ئهمه رونه کردنه وه ی هه لویستی ئه هلی سوننه و جه ماعه یه به رانبهر ئه و فه رموودانه ی
که هاتوون له باره ی سیفاته کانه وه، جا هه لویستیان به رانبهر ئهم فه رموودانه هه مان
هه لویسته که به رانبهر ئایه ته کانی سیفات هه یانه، که بریتیه له باوه ربوون
به هه قیقه ته که ی به و شیوه یه یی که ده لاله ت ده کات له سه ری، له مانا دیارو ئاشکراکه ی
لاینا ده ن بۆ جوړه ها ته ئویلی ناراست و باتل و، نه فی ئه و مانایه ناکه ن که ده یدات
به ده سه ته وه و له کاری خه ن، هه روه ها ئه و سیفاتانه ناشوبه یین به سیفه تی
دروسته کراوه کان؛ چونکه خودا (لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ).

ئه وان به وکاره یان پیچه وانه ی رپچکه داهینراوه کان ده که ن هاوشیوه ی جه همی و
موعه زیله وئه شه ریه کان ئه وانه ی که هه لویستیان به رانبهر ئهم ده قانه هه لویستیکی

نەرتىيە و نكۆلى لىدەكەن ياخود تەئوىلى دەكەن و مانا ھەقىقىيەكەى پىنادەن،
 ھەروەھا موشەبىھەكان ئەوانەى زىدەپرويان كرد لەئىسپاتكردندا بەشئوہىەك خوداىان
 شوبھاند بە دروستكراوہكانى، تعالى الله عما يقولون علواً كبيراً.

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خوینهران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیگه و پاییهیی نههلی سوننهت و جهماعهت له نیو گروپ و تاقمه

ئیسلامیه کاندایا

بَلْ هُمُ الْوَسْطُ فِي فِرْقِ الْأُمَّةِ؛ كَمَا أَنَّ الْأُمَّةَ هِيَ الْوَسْطُ فِي الْأُمَّمِ؛ فَهُمْ وَسْطٌ فِي بَابِ صِفَاتِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بَيْنَ أَهْلِ التَّعْطِيلِ الْجَهْمِيَّةِ، وَأَهْلِ التَّمْثِيلِ الْمُشَبَّهَةِ؛ وَهُمْ وَسْطٌ فِي بَابِ أَعْمَالِ اللَّهِ بَيْنَ الْجَبَرِيَّةِ وَالْقَدَرِيَّةِ. وَفِي بَابِ وَعِيدِ اللَّهِ بَيْنَ الْمُرْجَةِ وَالْوَعِيدَةِ مِنَ الْقَدَرِيَّةِ وَغَيْرِهِمْ.

وَفِي بَابِ أَسْمَاءِ الْإِيمَانِ وَالَّذِينَ بَيْنَ الْحُرُورِيَّةِ وَالْمُعْتَزَلَةِ، وَبَيْنَ الْمُرْجَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ. وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ.

به لكو نهوان وهسهتن له نیو گروپه ئیسلامیه کاندایا، ههروهك چۆن ئوممهتی ئیسلامی وهسهته له نیو ئوممهتانی تردا، نههلی سوننه وهستن لهبابهتی ناو وسیفاتهکانی خوادا له نیوان جههمیهکان نهوانهیی سیفاتهکانی خوادا تهعتیل دهکهن و لهکاری دهخهن له گهڵ موشه بیهه کاندایا نهوانهیی سیفاتهکانی خوادا دهشوبهینن به سیفاتی درووستکراوهکانی، ههروهها وهسهتن لهبابهتی کارهکانی خوادا له نیوان جهبری و قهدهرییه کاندایا و، لهبابهتی ههپهشهکانی خوادا وهسهتن له نیوان مورچییه و وهعیدییه قهدهرییه کاندایا و، لهبابهتی ههقیقهتی ئیماندا ودیندا وهسهتن له نیوان حوروری و موعتزلیله له گهڵ مورچییه و جههمیهکان و، لهبابهتی هاوهلانی پیغه مبهری خوادا وهسهتن له نیوان رافیزه و خهوارایج دا.

شهرح

دوای نهوهی شیخ باسی ههلوئستی نههلی سوننه و جهماعهیی کرد به رانههر بهو دهقانهی که له قورئان سوننه دا هاتوون له بارهیی سیفاتهکانی خواداوه، ویستی تیشک

بخاتە سەر رېز وپلەيان لەنىو تاقم وگروپە ئىسلامىيە كاندا تاوہ كو رېز و قەدر و پلەيان بەبەرورد بە تاقمە كانى تر بزانریت. چونکہ بەراستى دژە كان جوانى دژى خويان دەر دىخەن، وەك و تراوہ: شتە كان بە دژە كانىان رۈندە بنەوہ . شىخ (رەحمەتى خواى لى بىت) دەلىت: (بل هم الوسط في فرق الأمة) لەكتىبى [المصباح المنير] دا دەلىت: (الوسط بالتحريك) : مامناوہند (المعتدل)، ومەبەست لە (الوسط) لىرەدا: ئەوہى مامناوہند و دادپەرورە ، خواى پەرورە دگار فەرموویەتى : ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً

وَسَطًا لِّنَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ﴾ [البقرة: ۱۴۳] ، واتە: ھەر چۆنى بۆ ئایىنى پىرۆزى ئىسلام رىنمايىمان كەردن، ھەر ئاواش لە تەواوى ئىشوكاردا كەردومانن بە ئوممەت و گەلىكى ميانرەوى مامناوہند، واتە: ئىوہ ئەى مۇسلمانان! نە وەكو (نەصارا) زىدەرەون، نە وەكو جوولەكەش كەمتەر خەمن، كەوابوو ئىوہ ئوممەتلىكى خىرخوازو ھەلبىزىردراون ، تا لەسەر ئەو خەلكە بىنە شاىەت كە: بەلى.. پەيامبەر - ﷺ - پەيامەكەى خواى گەورەى بەراست و پەرۋان گەيانەد.

جا ئەھلى سۈننە وەسەتن: بەو مانايەى: ئەوان داپەرورە و باشتىرن، ھەرورەھا ئەوان: مامناوہندن لەنىوان زىدەرپۆى و كورترەویدا و، ئەوان وەسەت و مامناوہندن لەنىو گروپە ئىسلامىيە كاندا، ھەرورەك چۆن ئومەتى ئىسلامى وەسەتە لەنىوان ئومەتانى تردا. ئەم ئوممەتە وەستە لەنىوان ئومەتاندا ئەوہش لەرۋى ئەوہى ھەندىكىان بەرەو زىدەرپۆى و توندەرپۆى چوون و ئومەتانىكى تر كە بەرەو شلرەوى و كورترەوى چوون؛ ئەھلى سۈننە و جەماعە لەم ئومەتەدا وەسەتن لەنىوان گروپە داھىنراوہ كاندا ئەوانەى كە لا يانداوہ لەرنگاى راست و ھەندىكىان بەرەو زىدەرپۆى و ھەندىكىانىش بەرەو كورترەوى .

﴿ پاشان شىخ (رەحمەتى خواى لى بىت) درىژەى ئەم بابەتە پروون دەكاتەوہ و دەلىت: (فہم) ئەوان، واتە: ئەھلى سۈننە و جەماعە :

يەكەم: (وسط في باب صفات الله سبحانه وتعالى بين أهل التعطيل الجهمية وأهل التمثيل المشبهة) جەھىمەكان - نىسبەتە بۆلای جەھىمى كۆرى سەفوانى تورموزى - ئەم تاقمە زىدەپرويان كىرد لە پاك راگرتن و تەنزىھى خودادا تاوھەكو نەفى ناوھەكانى خوداو سىفاتەكانىيان كىرد ؛ بەھسابى خويان وەك ھەلاتن لەچواندننى خودا، بەھۆيەوھە ناويان نرا موعەتيلە؛ لەبەر ئەوھى ئەوان تەعتىلى ناو و سىفاتەكانى خودايان كىرد و لەكارىيانخست .

(وأهل التمثيل المشبهة) ئەم ناوھەيان لى نرا ؛ لەبەرئەوھى زىدەپرويان كىرد لەئىسپاتكىردنى سىفاتەكاندا، تاوھەكو خودايان چواند بەدروستكراوھەكانى و سىفاتەكانى خودايان شوبھاند بەسىفاتى درووستكراوھەكان، تعالى الله عما يقولون . بەلام ئەھلى سوننە وەسەت و مامناوھەند بوون لەو نىوھەندەدا، سىفاتەكانى خودايان ئىسپاتكىرد بەو شىوھەيى كە شايستە و گونجاوھە لەگەل زاتى (الله) دا بەبى شوبھاندن و چواندن، ئەمان زىدەپرويان نەكىرد لەبەپاك راگرتن و تەنزىھەدا، ھەروھە زىدەپرويشيان نەكىرد لەئىسپاتدا، بەلكو تەنزىھى خودايان كىرد بەبى تەعتىل و لەكارخستنى سىفاتەكانى، وناو و سىفاتيان بۆ ئىسپاتكىرد بەبى چواندن .

دووەم : وئەھلى سوننە و جەماعتە (وسط في باب أفعال الله بين الجبرية والقدرية) واتە: مامناوھەندن لەبابەتى كار و فەعلەكانى خودادا لەنىوان جەبرى و قەدەرىھەكاندا .

ھەرچى (الجبرية) يەكانە نىسبەتە بۆلای (الجبر) تۆپزى و زۆر لىكىردن؛ چونكە ئەوان دەلێن : بەندە زۆرلىكراو مەجبوورە لەسەر ئەنجامدانى كارەكانى، ئەم تاقمە زىدەپرويان كىرد لەئىسپاتكىردنى كار و فەعلەكانى خودادا بەشىوھەك كە نەفى كار و فەعليان كىرد لەبەندە و ھەموويان داھە پال خودا و، بانگەشەى ئەوھەيان دەكىرد مەرووف ھىچ شتىك ناكات، بەلكو خودا فاعىل و بكەرە ھەقىقىيەكەيە و مەرووف مەجبور و زۆرلىكراوھە ئەنجامدانى كار و كىردەوھەكانى دا و ھىچ دەسەلات و ئىختىيارىكى نىيە، ھەرەكە و جولە و كارەكانى ھەمووى ناچارىيە و بەزۆرە، ھاوشىوھى ھەرەكە و

جولهی ئه و که سهی دهلهرزیت بهبی ویستی خوئی، و ئه مان دهلین دانه پالی کرده وه
بۆلای مروف مه جازه و هه قیقه ت نییه .

(والقدریه) نیسه ته بۆ لای قه ده ر، ئه م تاقمه ، واته: قه ده رییه کان به پیچه وانهی
جه بریه کانه وه زیده پروییان کرد له ئیسپاتکردنی کار و فیهلی بهنده کاندای، گوتیان: ئه وه
مروفه به دیهینه ری کار و کرده وه کانی خویه تی، بهبی ئه وه ی ویست و ئیراده ی
خودای له سه ر بی ت و، ده لین: کاره کانی بهنده کان له ژیر ده سه لات و ویستی خودادا
نییه و خودا ته قدیری نه کردووه و نه یویستووه، به لکو مروفه کان خویان و سه ربه خو
ئه نجامیان داوه .

به لام ئه هلی سونه مامناوه ندیان هه لبرارد و گوتیان: بهنده ویست و ئیختیاری
هه یه و کاریش لیوه ی پروو ده دات، به لام ناتوانیت هیه شتیك ئه نجام بدات بهبی
ویست و ئیراده و ته قدیری خودا، خوای پهروه ردگار فره موویه تی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا
تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات: ۹۶]، واته: خودا ئیوه ی به دیهینه اوه و ئه و کار و کرده وانه ش که
ئه نجامی ده دن. وه ک دیاره ئایه ته که کار و کرده وه ی ئیسپات کرد بۆ بهنده کان به لام
له هه مان کاتدا ئامازه ی به وه کرد که ئه و کار و کرده وانه به دیهینه راوی خودان و خودا
ته قدیری کردوون .

ههروه ها فره موویه تی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکویر:
۲۹] ، واته: هیه شتیکتان ناویت و ناتوانن بتانه ویت مه گهر ئه وه نه بی که
پهروه ردگاری جیهانیان ویستی له سه ره و دهیه ویت. له م ئایه ته دا ویست و مه شیئه تی
ئیسپاتکرد بۆ بهنده کان، به لام ویست و مه شیئه تیک که له دوا ی ویست و مه شیئه تی
خوداوه دیت و تابعیه تی.

دواتر له بابه تی قه ده ردا زیاتر له م باره وه قسه و باسمان ده بی ت - إن شاء الله تعالی - .

سېيەم: ئەھلى سۈننەت ۋە جەمئىيە مامناۋەند ۋە ۋەسەتن لەبابەتى ۋە عەيد ۋە ھەرپەشەكانى خودادا ، ۋ(الوعيد) برىتيە: لەھەرپەشە ۋە ترساندن، لىرەدا مەبەست لىي ئەۋ دەقانىيە كە ھەرپەشە ۋە چاوترساندنيان تىدايە بۆ كەسانى سەرپىچىكار بەۋەى سزا دەدرىن.

ۋوتەكەى: (بين المرجئة والوعيدية من القدريه وغيرهم) واتە: لەنيوان مورجىئە ۋە دەدرىيە ۋە عەيدىيەكان ، ۋ(المرجئة) : نىسبەتە بۆلاى (الإرجاء) كە برىتيە لەدواخستن ۋە تاخىر كىردن ۋە ، ئەۋ ناۋەيان لىنراۋە ؛ لەبەر ئەۋەى ئەۋان كىردەۋەيان دواخستۋە ۋە دەريانىھىناۋە لەپىناسەى ئىمان، بەشىۋەيەك پىيان وايە كەسىك تاۋانى گەۋرە ئەنجام بدات فاسق نىيە ۋە ، دەلىن: لەگەل ئىماندا ھىچ تاۋانىك زىانى نىيە، ھەرۋەك چۆن لەگەل كوفردا ھىچ تاعەت ۋە عىبادەتتىك سوۋدى نىيە، لەلاى ئەۋان كەسىك تاۋانى گەۋرەش ئەنجام بدات ئىمانى كامىل ۋە تەۋاۋە ۋە ھىچ ھەرپەشەيەك ناىگرىتەۋە، ئەۋان زۆر كورترەۋن لە ھوكم دان بەسەر تاۋانباردا ۋە زىاد لە پىۋىست شلرەۋن، تاۋەكو ئاستىك پىيان وايە تاۋان ئىمان لاۋاز ناكات ۋە ، ھوكمى فاسق بوۋن نادىت بەسەر كەسىكدا تاۋانى گەۋرەى ئەنجام دابىت.

ھەرۋەھا ھەرچى (الوعيدية) يەكانىشە: ئەۋانە ئەۋ كەسانەن كە پىيان وايە دەبى ۋە پىۋىستە ئەۋ ھەرپەشەيەى لەكەسى تاۋانبار كراۋە بەھىندىتە جى ۋە ، زۆر توندن لەۋەدا، بەشىۋەيەك دەلىن: كەسىك تاۋانى گەۋرەى ئەنجام دابىت گەر بمرىت ۋە تەۋبەى نەكردىت ئەۋا بەھەتا ھەتايى لەدۆزەخ دا دەمىنىتەۋە ۋە ، لەدونىادا لەچارچىۋەى ئىمان دەردەكەن ۋە كافرى دەكەن .

بەلام ئەھلى سۈننەت ۋە جەمئىيە مامناۋەند ۋە ۋەسەتن لەنيوان ئەۋ دوۋ تاقمەدا ۋە دەلىن: كەسىك تاۋانى گەۋرە ئەنجام بدات تاۋانبارە ۋە ئىمانى كامىل نىيە ۋە ھوكمى فاسقى دەدرىت بەسەرىدا - نەك ۋەك مورجىئەكان كە دەلىن: ئىمانىكى كاملى ھەيە ۋە ھىچ ھەرپەشەيەك ناىگرىتەۋە - بەلام ئەۋ كەسە بەھەتا ھەتايى لەدۆزەخ دا نامىنىتەۋە گەر چۈۋە ناۋى، بەلكو دەكەۋىتە سەر ۋىستى خودا گەر بىەۋى لىي خوش دەبىت ۋە ،

گەرىش وىستى لىيىت بەئەندازەى تاوانەكەى سزای دەدات پاشان لەئاگر پزگارى دەبىت و دەچىتە بەهەشتەو - وە نەوہك وەعیدەكان كە حوكمى كافرى دەدەن بەسەرىدا و دەلین بەهەتا هەتایی لەدۆزەخ دا دەمىننەو - مورچىئەكان وابەستەى ئەو دەقانە بوون كە وەعد و پەیمانى خوشى تىدايە و هەرچى وەعیدەكانىشە دەستیانگرتوو بەو دەقانەو كە هەرپەشە و تۆلەسەندەوہى تىدايە، بەلام ئەهلى سوننە هەرىەك لەو دووہیان وەرگرتوو و هیچ یەكك لەو دوو جۆرە دەقانەیان فەرامۆش نەکردوو.

چوارەم: ئەهلى سوننە و جەماعە مامناوہند و وەستن لە(باب أسماء الإيمان والدين) واتە: لەبابەتى حوكم دان بەسەر مەرۆڤدا بەكوفر، یاخود ئىسلام یاخود فىسق و، لەپاداشتى كەسى سەرپىچى كاردا لەدوونیا و دواړۆژدا .
(بين الحرورية والمعتزلة وبين المرجئة والجهمية) واتە: لەنیوان حورورى و موعتەزىلە و جەهمىيەكان، و(الحرورية): خەوارىجەكان، ئەم ناوہیان لىنراوہ وەك نىسبەتیک بۆ (حورورى) كە دىيەكە لەعیراق، لەو جىگایەدا هەموو خەوارىجەكان كۆبوونەوہ ئەو كاتەى كە لەدژى عەلى كورى ئەبى تالىب راپەرین و خروجیان كرد .
و(المعتزلة): شوینەكەوتەى واسلى كورى عەتان ئەوہى كە ئىعتزالى كرد لەكۆر و مەجلىسى حەسەنى بەسرى و لىى جیا بووہوہ و، شوینكەوتووہكانى بەهۆى ئەو خىلاف و راجىايیەوہ لەدەورى كۆ بوونەوہ و حەسەنىش (پەحمەتى خواى لى بيت) لەبارەى واسلەوہ گووتى: (إنه قد اعتزلنا) ئەو لىمان جودا بووہوہ، بۆیە لەوہوہ ناویان نرا موعتەزىلە.

جا هەرىەك لەمەزەهەبى خەوارىج و موعتەزىلە بەرانبەر بەكەسێك تاوانى گەورە ئەنجام بدات لەموسولمانان: مەزەهەبىكى توندە، لەبەرئەوہى ئەوان لەئىسلام دەرىدەكەن، بەلام موعتەزىلەكان دەلین: نەموسولمانە و نەكافریشە، بەلكو لەو نێوہەدايە (المنزلة بين المنزلتين)! وەهەرچى خەوارىجەكانىشە گووتیان: كافەر، بەلام

ههردوو تاقمه که (خهواريج و موختهزيله) کۆدهنگن لهسهه ره وهی گهر بهو حاله وه بمریت بهههتا ههتایی له دۆزهخ دا دهمینته وه.

جا له بهرانهه ره ئهم دوو تاقمه تونده دا ههیه که له مورجیه و جههمیه کان دروست بوون و زیاد له پتویست کورتره و شله و بوون له باره ی ئه وکه سه ی تاوانی گه وه ره ئه نجام ده دات و، گوتیان: له گه ل ئیماندا تاوان هیچ زیانیکی نییه؛ له بهرته وه ی ئیمان لای ئه وان (هو تصدیق القلب فقط) ته نه ا به راست زانیی به دل، یا خود (مع نطق اللسان) له گه ل ده برین به زمان، له مه شدا خیلایان ههیه و هه ندیکیان ده لێن ته نه ا به راست زانیی ده و، هه ندیکێ تر یانیش دانیانانی زمانیشی بو زیاد ده که ن و، لای ئه وان کردار (عمل) به شیک نییه له ئیمان و پیمان وایه ئیمان به کرده وه ی چاکه زیاد ناکات و به تاوانی خراپه ش که م ناکات و لاواز نابیت، که سی تاوانبار لای ئه وان ئیمانه که ی که م ناکات و شایسته ی چوونه دۆزهخ نییه به مه رجیک به حه لالی نه زانیت. هه رچی ئه هلی سوننه و جهماعه شه مامناوه ند و وه ستن له نێوان ئه و دوو تاقم و بو چوونه دا و ده لێن:

که سی تاوانبار به هو ی تاوانه وه له بازنه ی باوه ر ده رنا چیت و، به نیسه بت سزادانیه وه ده که ویتته سه ر ویستی خودا گهر ویستی له سه ر بیت لێ خوش ده بیت گه رنا سزای ده دات به ئاگری دۆزهخ، به لام به هه تا هه تایی تیدا نامینته وه وه ک ئه وه ی خه واريج و موختهزيله کان ده لێن و، تاوان ئیمان لاواز ده کات و خاوه نه که ی شایسته ی چوونه نیو دۆزهخه مه گهر خودا لێ خوش بیت، وکه سی که تاوانی گه وه ره ئه نجام بدات فاسقه و ئیمانه که ی ته واو نییه، نه ک وه ک ئه وه ی مورجیه کان ده لێن: گوايه ئیمانه که ی کامل و ته واوه، والله تعالی اعلم.

پێنجهم: ئه هلی سوننه و جهماعه مامناوه ند و وه سه تن له باره ی (أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ). سه حابه وهاوه لانی پێغه مبه ره وه ﷺ له نێوان رافیه و خه واريج دا، و (الصحابي): ئه و که سه یه که گه یشتوو به پێغه مبه ر ﷺ و باوه ری پێهناوه و له سه ر ئه و باوه ره مردوو ه.

و(الرافضة): ناوئىكە لە پەزى كەردنە كەو (الرفض) ھاتوو، كە برىتە لە تەرك و پەتە كەردنەو، ھۆكارى ناوئىنانىان بەم ناو؛ ئەو ھەبوو ئەو تاقمە چوونە لاى زەيدى كۆپى عەلى كۆپى حوسەين و پىيان گوت: خۆت بەرىكە لە شىخەين (ئەبو بەكر و عومەر)، ئەوئىش بەقسەى نەكردن و، گوتى: پەنا بەخوا كارىكى وا بكەم، ئەوانىش لەبەرانبەردا زەيدىان پەزى كەرد و، ئەم ناوئىيان لىئرا .

مەزھەبى رافىزە لەئاست ھاوئەلانى پىغەمبەرى خودا ﷺ: ئەوان زىدەپرويان كەرد لەعەلى و ئالو بەيتدا و پىزىيانىان دا بەسەر غەيرى خۆياندا و لەگەلشدا دوژمنايەتايان بەرپا كەرد دژ بە ھاوئەلەكانى تر، بەتايبەت سى خەلىفەكە ئەبو بەكر و عومەر و عوسمان رضى الله عنھم و، وجوئىيان پىدان و نەفرەتايان لىكردن، بەلكو ھەندىكيان كافر كەرد ، لەبەرانبەر ئەواندا خەوارىچ ھەبوو كە تەواو پىچەوانەى ئەمانە بوون و عەلىان كافر كەرد و زۆرىكى تر لەھاوئەلانىان تەكفىر كەرد و لەگەلئان جەنگان و مالى و خوئىيانىان ھەللا كەرد.

ھەرچى ئەھلى سوننە و جەماعەى پىچەوانەى ھەموانيان كەرد، خۆشەويستيان بۆ ھاوئەلان دەربرى، بەلام زىدەپرويان تىدا نەكرد و، دانيان نا بەفەزل و پەلى ھەموو ھاوئەلاندا و پىيان واىە دواى پىغەمبەر ﷺ باشتىنى ئەم ئومەتەن . دواتر پونكەردنەوئى زياتر لەم بارەىەو دەخەينەپروو .

واجبی باوه پهیئان به وهی خودا له سهر عه رشه
 و (به رزی و عولوی خودا به سهر درووستکراوه کانییه وه) و (له گه ل بوونی
 بو درووستکراوه کانی) و نه بوونی هیچ دژ یه کیه ک له نیوانیاندا

فَصْلٌ: وَقَدْ دَخَلَ فِيمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ الْإِيمَانُ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي
 كِتَابِهِ، وَتَوَاتَرَ عَنْ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلَفُ الْأُمَّةِ؛ مِنْ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ
 سَمَآوَاتِهِ، عَلَى عَرْشِهِ، عَلِيٌّ عَلَى خَلْقِهِ، وَهُوَ سُبْحَانَهُ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا، يَعْلَمُ مَا
 هُمْ عَامِلُونَ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
 سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ٤].

جۆریکی تر له باوه ربوون به خودا له وهی که ئاماژه مان پێدا باوه ربوونه به وهی خودا
 هه والی له باره وه داوه له قورئانه کهیدا و به موته واتری له پیغه مبه ره که یه وه هاتووه و زانایان
 کۆده نگن له سه ری، که ئه ویش له سهر عه رش بوونی خودایه و به رزی و بلندیه تی
 به سهر درووستکراوه کانییه وه و، خودا له گه لیان له هه ر جیگایه ک بن و ئاگاداری کار و
 جوله کانیانه، هه روه ک هه مووی له م فه رمایشتهیدا کۆیکردووه ته وه:
 هه ر ئه و خوایه ئاسمانه کان و زه ویی له ماوه ی شه ش پوژدا درووستکرد، پاشان
 بلندبوویه وه بو سهر عه رش. به بلندبوونه وه یه ک که شایسته ی زاتی خوی بیت. (أَيُّ:
 اسْتَوَاءٌ يَلِيقُ بِجَلَالِهِ مِنْ غَيْرِ تَشْبِيهِ وَلَا تَمْثِيلٍ وَلَا تَعْطِيلٍ وَلَا تَحْرِيفٍ كَمَا هُوَ
 مَذْهَبُ السَّلَفِ..). واته: بلندبوونه وه یه ک که شایسته ی پله و مه قامی خودا بیت،
 به بی هیچ جۆره لیکچواندنیک و هاوشیویه یه ک بو خودا، یان په تکردنه وه ی
 سیفانگه لیک بو خودا، یان گۆرانکاریی له ناو و سیفاتی خودادا بکری، ئه مه ش
 مه زه هب و پهیره ی سه له فی سآلحه. ده زانی چی ده چیت به ناو زه وییدا له باران و

زینده وهر و.. هتد، چیشی لیدر ده چئی، له پرووهک و گژو گیاو میوه و.. هتد، چی له ئاسمان دیته خواری و، چیش پیدایا سهر ده که وی، وهک فریشته و کاروکرده وهکان، وه له ههر جیگایه کیشدا بن ئه و (خوا) یه تان له گه له، وه خوا به هه موو کاره کانتان بینایه، ههر شتیکی ئیوه ئه نجامی بدن ئه و ده بیینی .

وَلَيْسَ مَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ [الحديد: ۴]. أَنَّهُ مُخْتَلَطٌ بِالْخَلْقِ؛ فَإِنَّ هَذَا لَا تُوجِبُهُ، اللَّغَةُ، بَلِ الْقَمَرُ آيَةٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ أَصْغَرِ مَخْلُوقَاتِهِ، وَهُوَ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ مَعَ الْمُسَافِرِ وَغَيْرِ الْمُسَافِرِ أَيْنَمَا كَانَ، وَهُوَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ، رَقِيبٌ عَلَى خَلْقِهِ، مُهَيِّمٌ عَلَيْهِمْ، مُطَّلِعٌ عَلَيْهِمْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَعَانِي رَبُّوبِيَّتِهِ.

ومانای فه رمایشتی ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ واته: ئه و له گه لئانه، تیکه ل بوون نییه له گه ل درووستکراوه کان، ئه مه له روی زمانه وانیشه وه مهرج نییه و، پیچه وانهی ئه وه یه که سه له ف و پیشه وایانی ئه م ئوممه ته له سه ری بوون، ههروه ها پیچه وانهی ئه و فیتره ته شه که خودا خه لکی له سه ر دروستکردوو، بۆنموونه مانگ نیشانه و به لگه یه کی بچووکه له نیشانه و به لگه کانی خودا و، له ئاسمان جیگیر بووه و، له گه ل گه شتیار و غهیری گه شتیاریشه له ههر جیگایه کدا بن و، خوای پهروه ردگار له سه ر عه رشه که یه تی و، چاودیره به سه ر دروستکراوه کانیه وه و، زال و به ده سه لاته به سه ریانه وه و، ئاگاداری ورد و درشتیانه . . وجگه له مانه ش له و مانایانه ی تری پهروه ردگاریه تی خودا.

شهرح

نووسهر (په حمه تی خوای لی بیت) ئه م دووانه ی به تایبه ت هیناوه و تیشکی خستوو ته سه ر، که ئه وانیش: (الاستواء علی العرش ومعیته للخلق) واته: به رز و بلند بوونه وه ی خودا به سه ر عه رشدا هاوکات له گه ل بوونی خودا بۆ درووستکراوه کانی؛ له پیناو ئه وه ی ئه و گومان و کیشه یه بره وینیته وه و نه یه یلێت، که ئه ویش بوونی گومانه

له دژیه کی نیوان ئەو دووه‌دا، پهنه‌که که سێک و گومان به‌ریت ئەو دوو سیفه‌ته‌ی
خودا هاوشیوه‌ی سیفه‌تی دروستکراوه‌کانن و، خودا تیکه‌له‌ له‌ گه‌لیان، ده‌ی که‌وایه
چۆن ده‌کریت له‌ گه‌لیانیش بیت و له‌هه‌مان کاتدا له‌سه‌ر عهرشیش بیت؟! چۆن
ده‌گونجی نزیك بیت لیانه‌وه‌ به‌بی تیکه‌ل بوون له‌ گه‌لیان؟!

﴿وه‌لامی ئەم گومانه‌ هه‌روه‌ک شیخ له‌چه‌ند پروویه‌که‌وه‌ پروونی کردووه‌ته‌وه‌﴾^(۱):
یه‌که‌م: ئەو تیکه‌یشتنه‌ بوونی نییه‌ له‌زمانی عه‌ره‌بی دا ئەو زمانه‌ی که‌ قورئان پیتی
دابه‌زیوه‌، چونکه‌ به‌راستی وشه‌ی له‌ گه‌ل (مع) له‌زمانی عه‌ره‌بی دا بو موساحه‌به‌ و
هاوه‌لی په‌هایه‌ و به‌مانای تیکه‌ل بوون و توه‌نه‌وه‌ له‌یه‌کدیدا و به‌ریه‌ک که‌وتن نایه‌ت.
بۆنموونه‌ تۆده‌لیت: (زوجتی معی) خیزانم له‌ گه‌لمه‌، له‌کاتیکدا تۆ له‌جیگه‌یه‌کی و
ئویش له‌جیگه‌یه‌کی تره‌ و، ده‌لیت: (مازلنا نسیر والقمر معنا) واته‌: ئیمه‌ به‌رده‌وام
بووین له‌پێکردن به‌شه‌و و مانگیشمان له‌ گه‌ل بوو، له‌کاتیکدا مانگ له‌ئاسمانه‌ و
له‌ گه‌ل گه‌شتیاری وجگه‌ له‌ویشدایه‌ له‌هه‌ر کوپیه‌ک بن، جا ئە گه‌ر دروست بیت ئەم
قسه‌یه‌ له‌باره‌ی مانگه‌وه‌ له‌کاتیدا دروستکراویکی بچووکه‌، ده‌ی چۆن ئەوه‌ ناوتریت
له‌ئاست به‌دییه‌نهر و دروستکاریکی مه‌زن که‌ له‌هه‌موو شتیک مه‌زن تره‌؟!.

دووه‌م: ئەم قسه‌یه‌ پێچه‌وانه‌ی کۆده‌نگی سه‌له‌ف و پێشه‌وایانی ئەم ئوممه‌ته‌یه‌
له‌هاوه‌لان و تابیعین و تابیع‌ی تابیعین (که‌ پێک دێن له‌سه‌ده‌ زی‌پینه‌کان) ئەوانه‌ی که‌
قودوه‌و پێشه‌وان، ئا ئەمانه‌ کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی خودا به‌رز و بلند بووه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر
عه‌رشدا، به‌رزه‌ به‌نیسه‌بت دروستکراوه‌کانی و تیکه‌لاویان نه‌بووه‌ و جودایه‌ لییان،
هه‌روه‌ها کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌ گه‌ل دروستکراوه‌کانیه‌تی به‌عیلم و زانستی خۆی
هه‌روه‌ک ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌یان: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ به‌وه‌ کردووه‌.

(۱) پروانه: مختصر الصواعق المرسله (۴۵۵)، وفتح رب البریه بتلخیص الحمویه للشیخ ابن
عشیمین (۵۹).

سَيِّهَم : ئەمە پىچەوانەى ئەو فىترەتەىە كە خودا خەلكى لەسەر بەدیهىناو، واتە: لەناخياندا چەسپاندوو، يەتەى، خەلک فىترەتەىان وا راھاتوو، كە دان دەنەىن بەعولو و بەرزى خودا بەسەر درووستکراو، کانیهو، دەبينىت خەلک لەکاتى ناخۆشى و ناپەچەتەىدا دەست بەرەو ئاسمان بەرز دەکەنەو و بەملاو ئەولادا ناچن بى ئەو، كە سىک پىنەشانەريان بىت بۆ ئەو، بەلکو ئەو تەنھا سىروشتىکە و خودا خەلکى لەسەر بەدیهىناو و هەستى تەىدا دروست کردوون .

چوارەم : ئەو پىچەوانەى ئەو، كە خودا هەوالى لەبارەو داو لەقورئانەكەىدا و بەموتەواترى لەپىغەمبەرەكەىو، هاتوو بەو، خودا لەسەر عەرشەكەىەتى و لەسەروى درووستکراو، کانیهو، يەتەى و، لەگەلىانە لەهەر جىيەك بن .

جا دەقى موتەواتىر^(١) : ئەو، كە كۆمەلە كەسىک گىراو، يانەتەو، عادەتەن ناکرى و ناگونجى كۆدەنگ بن لەسەر درۆ و، لەهاوشىو، خۆيانەو، گىراو، يانەتەو، لەسەرەتاو تا كۆتايەكەى.

ئايەت و فەرموودە لەم بارەىو، زۆر زۆرە لەوانە ئەو ئايەتەى كە نووسەر هەىناو، يەتى . والله أعلم .

ووتەكەى نووسەر (پەحمەتى خواى لى بىت) كە دەلىت : (وهو سبحانه فوق عرشه رقيب على خلقه مهيمن عليهم مطلع عليهم) جەختکردنەو، يە لە قسەكانى پىشوو كە باسى عولوى خوداى تەىدا كرابوو وە هەروەها لەگەل بوونى خودا بۆ درووستکراو، کانى، ئەو، ش بەهەىنانى دوو ناو لەناو، كانى كە ئەوانىش : (الرقيب والمهيمن)، خواى تەعالا فەرمو، يەتى : ﴿ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ [النساء : ١] ، واتە: بىگومان خوا بەوردى و هەمىشەىى ئاگادارو چاودىرە بەسەر تانەو، دەزانى ئەركى سەرشاتان ئەنجام دەدەن، يان نا.

(١) تدريـب الراوي (٦٢٧)، والتنبهات السنـية (١٩٥).

و(الرقیب) ^(۱): واته: چاودیر به سهر حال و باری بهنده کانیه وه. ئه وهش به لگه یه له سهر نزیکه خودا لیانه وه، خوای پهروه ردگار فره موویه تی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ﴾ [الحشر: ۲۳]، واته: خوا (الله) ههر ئه و زاته یه - که بیجگه له و- هیچ په رستراویکی تر به هه ق نیه [الْمَلِكُ] پاشاو فره مانپه وای هه موو بوونه وه ره، خاوه نی ته وای ئیش و کاره، چی ده کات بالآ دهستی نیه [الْقُدُّوسُ] پاک و بیگه رده و بیخه وشه له ههر سیفه تیکی ناشیرین [السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ] ئاشتیده رو دلنیا که ره، په یامبه ران و ئیماندارانی ئه مین کردووه له سزای خوای [الْمُهَيَّمِنُ] چاودیرو پاریزه ری دروستکراوه کانیه تی و هیچ شتیکی لی وون نابیت .

و(المهيمن) ^(۲): ئه وه یه که شاهیده به سهر دروستکراوه کانیه وه و ئاگاداری کرده وه کانیانه و چاودیرو به سهر یانه وه .

(إلى غير ذلك من معاني ربوبيته) واته : جگه لهم مانایانهش که خوازه ری پهروه ردگاریه تی خودان که وا ده خوازن به زاتی خوای له سهر وی دروستکراوه کانیه وه بیت و، ئاگاداری کرده وه کانیان بیت و، نزیک بیت لیانه وه به عیلم و زانستی خوای، کار و باره کانیان راپه ریتیت و، پاداشتیان بداته وه له سهری .

(۱) النهج الأسمى (۱/ ۳۷۷).

(۲) النهج الأسمى (۱/ ۱۱۹).

بووه، کاتیک له ژیر داره که دا به یه تیان پیدایت. وه وته که ی: (وکانوا أكثر من ألف وأربعمائة) واته: زیاتر له ههزار و چوار سهد کهس بوون. ئەمەش لەسەر بنەمای ژماره ی درووستی ئەوانه. والله أعلم.

ووته که ی: (ویشهدون بالجنة لمن شهد له رسول الله العشرة وثابت بن قيس ابن شماس وغيرهم من الصحابة) ئەهلی سوننه شایه تی چوونه به ههشت ددهن بۆ ئەو که سه ی پیغه مبهری خودا ﷺ شایه تی بۆ داییت، وهك ده که سه که، ههروه ها وهك سابتی کورپی قه یسی کورپی شه مماس و هاوه له کانی تر.

واته: ئەهلی سوننه ت و جه ماعه شایه تی چوونه به ههشت ددهن بۆ که سیک که پیغه مبهری خودا ﷺ شایه تی بۆ داییت، به لام ئەوانه ی پیغه مبهر ﷺ شایه تی بۆ نه دابن به چوونه به ههشت ئەهلی سوننه ش شایه تی بۆ نادهن به لام هیوایان به چاکه کارانه و ترسیان له سته مکاران ههیه و ئەمەش یه کیکه له بناغه کانی عه قیده.

ووته که ی: (کالعشرة) وهك ده که سه که ئەوانیش بریتیین له: ئەبوبه کر، عومه ر، عوسمان، عه لی، عه بدورپه حمانی کورپی عه وف، زوبه یری کورپی عه وام، سه عدی کورس ئەبی وه قاس، سه عید کورپی زهید، ئەبو عوبه یده ی کورپی جه راح، ته لحه ی کورپی عوبه یدوللا (خوا لیان رازی بیت)، وچه ندان فه رمووده ی سه حیح هاتوو له باره ی شایه تیدان به به ههشت بۆ ئەم تاقمه، ووته که ی: (وثابت بن قيس بن شماس) واته: سابتی کورپی قه یسی کورپی شه مماس، وتارییژ و بانگخوازی پیغه مبهری خودایه، وه مژده ی به هه شته که ی له [صحیح بوخاری] دا^(۱) پشتر استکراوه ته وه - له پیغه مبهره وه ﷺ.

ههروه ها وته که ی: (وغيرهم من الصحابة) وه جگه له وانیش له هاوه لان، واته: جگه له وانه ی باسکراون له وانه ی که پیغه مبهر ﷺ هه والی داوه به وه ی له به هه شتدان؛ وهك

(۱) برقم (۴۸۴۶)، أخرجه مسلم أيضا برقم (۱۱۹).

شەرح

شیخ (پەحمەتی خۆی لى بيت) واجبى باوەرهينانى پرونده کاتهوه به نيسبهت ئهوهى خودا هه والى له بارهى خۆيهوه داوه له وهى که له سەر عەرشه و، له گه لمانه: پيوسته ئيمانى پى بهيندریت بهو شیوهیهى که خودا هه والى له بارهوه داوه و، درووست نیه تهئویل بکریت و لابدریت له مانا دیار و هه قیقه ته کهى، وهك ئه وهى موعه تيله کان له جه همی و موعته زيله کان و هاوشیوه کانیاں ده لێن، ئه وانه پیاں وایه له سەر عەرش بوونی خودا هه قیقه ته کهى مه بهست نیه به لکو مه جازه و مه بهست لپی شتیکی تره و، تهئویلی (الاستواء علی العرش) واته: وهستان و بهرز بوونه وهى خودا به سەر عەرشدا، ده کهن به (الاستیلاء علی الملك) واته: ده سترگتن به سەر مولک و ساماندا، وه (علو الله علی خلقه) واته: به رزی و بلندى خودا به سەر درووستکراوه کانیه وه، تهئویل ده کهن به (علو قدره وقهره) به رزی پله و توانا و ده سه لاتى و، هاوشیوهى ئهم تهئویله باتل و ناره وانه که ته حریف و گۆرینی که لامی خودایه و لادانیه تی له مانا هه قه کهى که ده یخوازیت . هه ندیکیاں ده لێن: مانای له گه ل بوونی خودا بۆ ئیمه: بوونی خودایه له هه موو جیگایهك هاوشیوهى قسهى حولویه جه همیه کان و جگه له وانیش . تعالى الله عما يقولون علواً كبيراً.

ووته کهى: (ولكن يصابن عن الظنون الكاذبة مثل : أن يظن أن ظاهر قوله : في السماء أن السماء تقله أو تظله) و(تقله) : واته: هه لى ده گریت. و(تظله) : واته: سه ترى ده کات و دایده پۆشیت.

و(الظلة) : ئه و شتهیه که له سه ره وهت سیبه رت بۆ ده کات، وکاتی ده وتریت خودا له ئاسمانه ئه و دوو مانایه مه بهست نیه. بۆیه هه رکه سیك ئه و گومانه به ریت ئه و توشی هه له یه کی ئیجگار گه وره بووه له بهر دوو هۆکار:

یه کهم : ئه وه پیچه وانه ی ئه و تیگه یشتنه یه که کۆدهنگی زانایان و باوه پدارانی له سه ره، ئه وان کۆدهنگن له سه ر ئه وه ی خودا له سه ر عه رشه وجودایه له دروستکراوه کانی و له زاتی خودادا هیچ شتیک نییه له دروستکراوه کانی دا و به پیچه وانه شه وه، پیشت ته فسیری ئه م فه رمایشته مان کرد : ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ ، و گوتمان گه ر مه به ست له ئاسمان (السماء) ئه و ئاسمانه بیته که هه یه ئه و (فی) به مانای : (علی) دیت ، واته : (علی السماء) له سه ر ئاسمانه، هاوشیوه ی فه رمایشتی : ﴿وَلَا ضَلَّيْتُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ ، واته : (علی جذوع النخل) واته : له سه روی دارخورماکانه وه له خاچتان ده دهین، وه ئه گه ر مه به ست له (السماء) ئاسمان : (العلو) به رزی بیته، ئه و مانای : (فی السماء) له ئاسمان، واته : (فی العلو) له به رزیه تییه . والله أعلم .

دووه م : ئه م گومان و تیگه یشتنه پیچه وانه و دژه له گه ل به لگه کانی قورئان ئه و به لگانه ی که ده لاله ت ده که نه سه ر گه وری خودا و بی پیویستی له دروووستکراوه کانی و پیویستی دروووستکراوه کانی پیی، هه روه که له م فه رمایشته دا هاتووه : ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ واته : کورسیه که ی ئاسمانه کان و زه وی داگرتووه و، کورسی دروستکراویکی گه وریه وله به ر ده می عه رشدایه و، گه وریه تره له ئاسمانه کان و زه وی و، عه رش گه وریه تره لی، جا ئه گه ر ئاسمانه کان و زه وی بچوکتی بن له کورسی و، کورسیش بچوکتی بیته له عه رش و، خودا گه وریه تر بیته له هه موو شتیک، ئه و چۆن ده کریته ئاسمان ده وری خودا بدات و بیگریته خو یاخود کورسی هه لی بگریته یاخود سیبه ری بو بکات و دایپۆشیت؟!

هه روه ها فه رمایشتی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ ، واته : به راستی خوا ئاسمانه کان و زه ویی راگرتووه تا دانه پروخینن وله ناو نه چن، ﴿وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ، واته : ئه م ئاسمانه ش پاده گری تا به سه ر

زەويدا نەكەوى، مەگەر بەفرمانى خۆى، ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ ، واتە: ھەر لەنیشانەكانى بوون و دەسەلاتى ئەووە كە ئەم ئاسمان و زەوىيە بەفرمانى ئەو وەستاون . ئائەم ئايەتەنە بەلگەن لەسەر ئەووى ئاسمانەكان و زەوى پىوستيان بەخودايە، وئەووە خودايە پرايگرتووە وناھىلى بکەويت و لە ناوبچىت، كەواتە پراوەستانى تەنھا بەفرمانى خودايە، لەگەڵ ھەموو ئەمانەدا بەئەقلەووە ناچىت خودا پىوستى بەئاسمان بىت؛ بۆ ئەووى ھەلىبگرت ياخود سىبەرى بۆ بکات .
تعالى الله عن هذا الظن الباطل علواً كبيراً.

واجبی باوهرهینان بهنزیکی خودا و نهو نزیکییه پیچهوانه‌ی عولوی خودا نییه

قال رحمه الله:

وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ الْإِيمَانُ بَأَنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ:
﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ (١٨٦) [البقرة: ١٨٦]. الْآيَةُ، وَقَوْلُهُ ﷺ:
«إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ عُنُقِ رَاحِلَتِهِ»^(١). وَمَا ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ
وَالسُّنَّةِ مِنْ قُرْبِهِ وَمَعِيَّتِهِ لَا يُنَافِي مَا ذُكِرَ مِنْ عُلُوِّهِ وَفَوْقِيَّتِهِ؛ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فِي جَمِيعِ نُعُوتِهِ، وَهُوَ عَلِيٌّ فِي دُنُوِّهِ، قَرِيبٌ فِي عُلُوِّهِ.
شیخ (ره‌حمه‌تی خ‌وای لی بیت) ده‌لیت:

به‌شیکی تر له‌باوهرهینان به‌خودا باوهرهینانه به‌وه‌ی خودا نزیکه و ولامی دوعا
وپارانه‌وه‌کان ده‌داته‌وه، هه‌روه‌کو نهو دووه‌ی پیکه‌وه له‌م فه‌رمایشته‌یدا هیناوه: (ئه‌ی
موحه‌مه‌د ﷺ هه‌رکات به‌نده‌کانم پرسیاریان لی‌کردی له‌باره‌ی منه‌وه نه‌وا من نزیکم
لی‌یانه‌وه و وه‌لامی دوعای دوعاکار ده‌ده‌مه‌وه گهر دوعای کرد)، وه‌فرمایشته‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ «ئه‌و که‌سه‌ی ئیوه‌ داوای لی‌ده‌که‌ن نزیک‌تره‌ لی‌تانه‌وه له‌ملی وشره‌که‌ی
له‌یه‌کیک له‌ئیوه‌وه»، ئه‌وه‌ی باسکراوه له‌قورئان و سوننه‌دا له‌باره‌ی نزیکی و له‌گه‌ل
بوونی خودا له‌گه‌ل عولو و له‌به‌رزی بوونی پیچه‌وانه و دژ به‌یه‌ک نین؛ چونکه
په‌راستی هه‌چ شتیک هاوشیوه‌ی خودا نییه له‌هه‌یچ جوړه سیفه‌تیکی دا تاوه‌کو نه‌و
گومانه‌بیریت و نه‌و قیاسه‌بکریت، خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌رزه وبلنده له‌نزیکدا و نزیکه
له‌عولوبدا.

(١) متفق علیه: أخرجه البخاري (٢٩٩٢)، ومسلم (٢٧٠٤).

شەرح

دواى ئەوھى نووسەر پىداگرى كرد لەسەر واجب بوونى باوەر بەعولوى خودا بەسەر درووستكراوەكانىهوه و ئىستواکردنى لەسەر عەرشەكەى لەم بەشەدا ئاماژەى داوە بەوھى واجبه باوەر بەپەندىت بەوھى خودا نزىكە، وه وتەكەى كە دەلێت : (وقد دخل في ذلك) واتە : جۆرىك ياخود بەشىك لەباوەرپوون بەخوا برىتيە لە(الإيمان بأنه قريب) واتە : باوەرپوون بەوھى خودا نزىكە لەدروستكراوەكانىهوه و(مجبى) ولامى دوعا و پارانەوھەكانىان دەداتەوھە (كما جمع بين ذلك) واتە : ھەرۆھە ئەو دووانەى (نزىكى و وہ لامدانەوھى) لەم فەرمايشتەدا پىكەوھە ھىناوھە : ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ ،واتە : ھەركات بەندەكانم پرسىارىان لىكردى لەبارەى منەوھە .

لەبارەى ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتەوھە رىوايەت كراوھە : «أن رجلاً جاء إلى النبي ﷺ فقال : يا رسول الله ، أقریب ربنا فنناجيه ، أم بعيد فنناديه ؟! فسكت النبي ﷺ فنزلت هذه الآية» (۱) ، واتە : پیاویك ھاتە لای پىغەمبەر ﷺ و گوتى : ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ، ئايە پەرۆردگارمان نزىكە بەدەنگى نزم داواى لى بكەين ، ياخود دوورە و دەبى بانگى لى بكەين ؟! پىغەمبەر ﷺ بىدەنگ بوو و دواتر ئەم ئايەتە دابەزى .

﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ ،واتە : من نزىكم لەدوعاكەرەوھە و ﴿أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ ولامى دوعاى دوعاكەر دەدەمەوھە گەر بپارىتەوھە ، ئا ئەمە جۆرىكە لەئامازەدان بەوھى لەكاتى دوعادا دەنگ نزم بكەنەوھە و بەدەنگى بەرز مەپارىنەوھە ، ھەرۆھە لەفەرمايشتەكەى پىغەمبەردا ﷺ بەرۆونى ئەمە ھاتووە : «إن الذي تدعونه أقرب إلى أحدكم من عنق راحلته» پىشتەر شەرحى ئەم فەرموودەى كراوھە .

(۱) رواه ابن جرير وابن أبي حاتم وغيرهما .

جا ئەم ئايەت و فەرمودەيە بەلگەن لەسەر نزيكى خودا لەكەسى دوعاكەرەو
 ئەوئەش بەولامدانەوئە دوعاكەى، ئەم نزيكەش پىچەوانە و دژ نىيە لەگەل عولوى
 خودادا؛ هەربۆيەشە نووسەر گوتى: (وما ذكر في الكتاب والسنة من قربه ومعيته لا
 ينافي ما ذكر من علوه وفوقيته)؛ چونكە هەموو ئەمانە هەق و راستن، و هەقىش هېچ
 دژ يەكى تىدا درووست نابىت و پىچەوانەى يەك نىيە، هەروەها لەبەرئەوئەى خودا
 فەرمودەتەى: (ليس كمثله شيء في جميع نعوتة) واتە: خودا لەهەموو سىفاتەكانى
 دا هاوشىو و هاوئەى نىيە، بۆيە ناوترىت: گەر خودا لەسەر وى
 درووستكراو كانيەوئەى چۆن دەكرىت لەهەمان كاتدا لەگەلئان بىت؟؛ چونكە
 خودى ئەم پرسىيارە هەلەيە و سەرچاوەكەى قياس كردنى خودايە بەدروستكراو كاني
 و ئەو جۆرە لەقياسەش باتل و ناھەقە؛ چونكە خودا (ليس كمثله شيء) واتە: هېچ
 شتێك هاوشىوئەى خودا نىيە.

جا نزيكى و عولو هەردو كيان لەيەك كاتدا لەخودادا كۆبوونەتەوئە؛ ئەوئەش لەبەر
 عەزمەت و گەورەيى پەيبردنى بەهەموو شتەكان و، حەوت چىنى (تەبەقە)ى ئاسمان
 لەدەستى خودادايە هاوشىوئەى دەنكە خەرتەلەيەك لەدەستى يەكێك لەئىوئەدا، دەى
 كەسێك ئاوا گەورە و مەزن بىت چۆن ناكريت لەسەر عەرش بىت و لەهەمان كاتدا
 نزيكىش بىت لەدروستكراو كانيەوئە هەرچۆنێك بىوئەت؟! (وهو علي في دنوه قريب
 في علوه) واتە: وە خودا بەرز و بلندە لەنزيكى دا و نزيكە لەعولوى دا، هەروەك
 لەدەقەكانى قورئان و سوننەدا هاتوو و زانايانى ئەم ئوممەتە كۆدەنگن لەسەرى و
 ئەمەش يەكێكە لەتايبەتمەنديەكانى خودا، جا (علي في دنوه) واتە: لەكاتى نزيكى دا
 لەدروستكراو كانيەوئە بەرز و بلندە (قريب في علوه) واتە: لەحالى عولویدا لەسەر
 عەرش نزيكە لەدروستكراو كانيەوئە.

واجبی باوه رهینان به وهی قورئان که لامی هه قیقی خودایه

قال رحمه الله:

وَمِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَكُتُبِهِ الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ، مُنَزَّلٌ، غَيْرُ مَخْلُوقٍ، مِنْهُ
بَدَأَ، وَإِلَيْهِ يَعُودُ، وَأَنَّ اللَّهَ تَكَلَّمَ بِهِ حَقِيقَةً، وَأَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ -
ﷺ- هُوَ كَلَامُ اللَّهِ حَقِيقَةً، لَا كَلَامَ غَيْرِهِ. وَلَا يَجُوزُ إِطْلَاقُ الْقَوْلِ بِأَنَّهُ حِكَايَةٌ عَنْ
كَلَامِ اللَّهِ، أَوْ عِبَارَةٌ؛ بَلْ إِذَا قَرَأَهُ النَّاسُ أَوْ كَتَبُوهُ فِي الْمَصَاحِفِ؛ لَمْ يَخْرُجْ بِذَلِكَ
عَنْ أَنْ يَكُونَ كَلَامَ اللَّهِ تَعَالَى حَقِيقَةً، فَإِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا يُضَافُ حَقِيقَةً إِلَى مَنْ قَالَهُ
مُبْتَدَأًا، لَا إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبَلِّغًا مُؤَدِّيًا. وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ؛ حُرُوفُهُ، وَمَعَانِيهِ؛ لَيْسَ كَلَامُ
اللَّهِ الْحُرُوفَ دُونَ الْمَعَانِي، وَلَا الْمَعَانِيَ دُونَ الْحُرُوفِ.

شیخ (ره حمه تی خوی لی بیت) ده لیت:

به شیک له ئیمان هینان به خودا و کتیه کانی: ئیمان هینانه به وهی قورئان که لامی
خودایه و دابه زیندراوه، درووستکراو (مه خلوق) نییه و، له وه وه هاتووه بۆلای ئه ویش
ده گهریته وه و، خودا به هه قیقی قسه ی پیکردووه، ئه و قورئانه ی که دایبه زانده سهر
موحه مه د که لامی خودایه به هه قیقی، که لامی که سانی تر نییه.

بۆیه درووست نییه بو تریت: قورئان گپرا نه وه ی که لامی خودایه، یا خود گوزارشته
له که لامی خودا و، کاتیکیش خه لک ده یخوینن یا خود ده بنوسن له موسحه فه کاند؛
ئه وه مانای ئه وه ناگه یه نیت که لامی خودا نه بیت به هه قیقی، که لام به هه قیقی ده دریته
پال ئه وه ی یه که م جار ده رپریوه، نه ک ئه وه ی ده یگه یه نیت. وه قورئان که لامی خودایه
به پیت و مانا که شییه وه، نه ک پیته کانی هی خودا بیت و مانا که ی هی که سانی تر و، نه ک
مانا که ی له خودا وه بیت جگه له پیته کانی.

شەرح

يەككىك لەبنەماكانى ئيمان: ئيمان ھىنانە بەخودا و ئيمان ھىنانە بەكتىبەكانى - ھەروەك پىشتەر ئامارەمان پىدا - وە بەشىك لەم دوو بنەما گەورەيە ئيمان بوونە بەوہى قورئان كەلامى خودايە.

جا ئيمان ھىنان بەخودا: ئيمان بوون بەسيفاتەكانى لەخۆ دەگرىت. كەلامى خوداش بەشىكە لەسيفەتەكانى، خواى پەروەردگار وەسفكراوہ بەوہى قسە دەكات بەوہى ويستى لەسەرە، گەر ويستى ھەبىت، بەردەوام لەپاڤردوو و داھاتووشدا قسە دەكات و كەلامەكەى كۆتايى نايەت و جۆرى كەلام بەنسبەت خوداوہ ئەزەلى و ھەتا ھەتايە و، موفردات و تاك تاكى كەلامەكەى بەردەوام بەش بەشى دىتە بوون بەپىيى حىكمەت ودانايەكەى .

ھەروەھا جۆرىكى تر لەكەلامى خودا قورئانى پىرۆزە، ئەو قورئانەى كە گەورەترىن كىتەبى خودايە - ئيمان ھىنان پىي لەپىشى پىشەوہى ئيمان ھىنانە بەكتىبەكانى خودا - وە قورئان لەلايەن خوداوہ دابەزىندراوہ و خودا قسەى پىكردووہ و دايەبەزاندووہتە سەر پىنغەمبەرەكەى، قورئان (منزل غير مخلوق) واتە: دابەزىندراوہ لەلايەن خوداوہ و مەخلوق و دروستكراو نىيە؛ لەبەرئەوہى سىفەتەكە لەسيفەتەكانى و، داويەتە پال خۆى، ھاوشىوہى دانەپالى سىفەت بۆلاى وەسفكراو، وە سىفەتەكانى خودا درووستكراو(مەخلوق) نىن، چەند گروپ و تاقمىك لەم بابەتەدا پىچەوانەى ئەھلى سوننەن و شىخ لىرەدا بۆچوونى ھەندىكيان ھىناوہ بەم شىوہىيەى لای خوارەوہ :

۱- بۆچوونى جەھمىيەكان ئەوانەى دەلەين^(۱): خودا قسە ناكات، بەلكو كەلامى لەغەيرى خۆيدا درووست(خەلق) كردووہ و واى لەو كەسە كردووہ گوزارشت

(۱) پروانە : معارج القبول (۱/ ۴۸۳).

له که لامه که ی بکات و بیگه یه نیت، بۆیه دانه پال و ئیزافه ی که لام له لای ئه وان بۆلای
خودا مه جازه نه که هه قیقی؛ چونکه خودا که لامی درووست (خهلق) کردووه و ئه و -
خودا - قسه که ره، به و مانایه یی درووستکاری (خالیقی) که لامه له غه یری خۆیدا، ئه م
بۆچوونه ش باتله و ناته واوه له بهرئه وه ی پیچه وانه ی به لگه نه قلی و ئه قلیه کانه،
ههروه ها پیچه وانه ی بۆچوون و قسه ی زانایان و پیشه وایانی ئیسلامه، چونکه
به راستی به ئه قله وه ناچیت که سیئ پی بوتریت قسه که ره مه گهر ئه و که سه به هه قیقی
قسه ی کردیت چۆن دهوتریت: (قال الله) خودا گوئی، له کاتیکدا قسه که ره که سیئکی
تر بیت؟! و، چۆن دهوتریت: (کلام الله) که لامی خودا، له کاتیکدا که لامه که هی
که سیئکی تر بیت!؟

ووته ی نووسهر: (منه بدأ وایه یعود، وأن الله تكلم به حقيقة، وأن هذا القرآن
الذي أنزله على محمد ﷺ هو كلام الله حقيقة لا كلام غيره) قورئان سه ره تاکه ی
له خودا وه یه و هه ر بۆ ئه ویش ده گهریته وه، خودا هه قیقه ته ن قسه ی پیکردووه، ئه م
قورئانه ی که خودا دایه زاندووه ته سه ر پیغه مبه ر موحه مه د ﷺ که لامی خودایه
به هه قیقی و که لامی که سانی تر نییه. مه به ستی به م وتانه ره تدانه وه ی جه همیه کانه،
ئه وانه ی که ده لێن: قورئان سه ره تاکه ی له جگه له خودا وه یه و، خودا به هه قیقی قسه ی
پینه کردووه، به لکو مه جازه و که لامی که سانی تره دراوه ته پالی؛ چونکه خودا
درووستکار (خالق) و به دیه پنه ری قورئانه.

ههروه ها مانای وته که ی: (منه بدأ) واته: قورئانه له خودا وه سه رچاوه ی گرتووه و
له خودا وه ده رچووه و قسه ی پیکردووه (ومن) بۆ سه ره تای مه به سته، ووته که ی: (وإليه
يعود) واته: قورئان ده گهریته وه لای خودا؛ چونکه له کۆتایی ژياندا قورئان
هه لده گیردیت و نامینیت و هیچ به شیکی نه له سنگ و نه له مو صحه فه کاند
نامینیت، ئه وه ش یه کیکه له نیشانه کانی دواړۆژ، یا خود مانا که ی ئه وه یه: نیسه به تی
قورئان ده دریته پال خودا و له وه وه هاتووه.

۲- پاشان شىخ (پەخمەتى خۋاى لى بىت) بۆچۈنى كۈلابىيەكان - شۈيىنكەوتۈنى
 عەبدوللەى كۈرى سەئىدى كۈرى كۈلاب - لەبارەى قورئانەوۋە باسكردوۋە كە دەلىن:
 قورئان بىرىتە لە گىرەنەوۋە (حىكايەت) كەلامى خودا ؛ چونكە خودا لەلەى ئەوان:
 مانايەكى پراوۋەستاۋە لەخۇدى خۇيدا ولەزىمى زاتى خۇيەتى ھاۋشۈۋەى لازىمى زىان و
 عىلم ، وە پەيۋەست نىيە بەۋىست و ئىرادەيەوۋە، ئەو مانا پراوۋەستاۋە لەخۇدى خۇيدا
 مەخلۇق نىيە و، ئەو لەفزانەى كە پىكھاتوۋە لەپىت و دەنگ
 دروۋستكراۋ (مەخلۇقن) و، ئەوۋە گىرەنەوۋە (حىكايەت) كەلامى خودايە نەك خۇدى
 كەلامى خودا .

۳- پاشان بۆچۈنى ئەشعەرەيەكانى - ئەوانەى شۈيىنكەوتەى ئەبو حەسەنى
 ئەشعەرەىن - ھىناۋە لەبارەى قورئانەوۋە و ئەوان پىيان واىە قورئان عىبارەت و گوزارشتە
 لەكەلامى خودا ؛ چونكە كەلامى خودا لە ئەوان مانايەكى پراوۋەستاۋە بەخۇدى
 خۇى و، ئەو مانايە دروۋستكراۋ (مەخلۇق) نىيە، بەلام ئەم لەفزانەى كە دەخوئىندىرەت
 گوزارشتە (عىبارەتە) لەو مانايەى كە پراوۋەستاۋە بەخۇدى خۇى و ئەوۋەش
 دروۋستكراۋ (مەخلۇق) و، ناوترەت ئەو لەفزانە حىكايەت و گىرەنەوۋە كەلامى
 خودايە .

ھەندى لەزانايان دەلىن: جىاۋازى نىۋان كۈلابى و ئەشعەرەيەكان جىاۋازىەكى
 لەفزيە نەك ھەقىقى، ئەشعەرەى و كۈلابىيەكان دەلىن: قورئان دوو جۆرە: لەفز، ومانا،
 ئەلفازەكان دروۋستكراۋ (مەخلۇقن)، وماناكان كۆنن و پراوۋەستاۋن بەخۇدى خۇيان
 و ئەمە يەك مانايە وپارچە و پارچە و بەش بەش نابىت، بەھەر حال ھەردوۋ
 بۆچۈنەكە گەرەكەش نەبن زۆر نىزىكن لەيەكەوۋە .

شىخ (پەخمەتى خۋاى لى بىت) ئامازەى بە نادروۋستى ئەم دوو بۆچۈنە داۋە و
 دەلىت : (ولا يجوز إطلاق القول بأنه حكاية عن كلام الله) واتە : دروۋست نىيە
 بوترەت قورئان گىرەنەوۋە (حىكايەتى) كەلامى خودايە واتە : وەك ئەوۋەى
 كۈلابىيەكان دەلىن (أو عبارة عنه) ياخود گوزارشتە لەكەلامى خودا، وەك ئەوۋەى

ئه شعهریه کان دهیلین، (بل إذا قرأه الناس أو كتبوه في المصاحف لم يخرج بذلك من أن يكون كلام الله حقيقة) واته: قورئانی پیروژ کهلامی خودایه بهلهفز و ماناوه لهههرجیگهیه کدا بیت، جا لهسنگدا لهبهرکرایت، یاخود بهزمان بخویندریتهوه، یاخود لهموسحهفهکاندا نوسرایت - هیچ یهکیکه لهمانه وای لیناکات کهلامی خودا نهبیت بهههقیقی .

پاشان شیخ بهلگهی ئهمهی هیناوه و دهلئت: (فإن الكلام إنما يضاف حقيقة إلى من قاله مبتدئاً، لا إلى من قاله مبلغاً مؤدياً)، واته: کهلام دهدریته پال ئهوهی که یهکه م جار گوتووویهتی، نهك ئهوهی که دهیگهیهنیت و ئهدای دهکات، کهسی گهیهنهر(موبهلیغ) تهنها پیی دهوتریت: واسته، خوای پهروهردگار فهرموویهتی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦] ، واته: گهر یهکیک لهو موشریکانه پهناى بۆ هینایت، پهناى بده، دالدهی بده، ههتا بهباشی فهرمایشتی خوا دهبیسی و لیی حالى دهبی، واته: قورئانی بۆ دهخوینیت و لیی تیدهگات. جا سهماع و گوئیست بوونهکه که باسکراوه لهم ئایهتهدا بهیارمهتی کهسی گهیهنهر(موبهلیغه) و، ناوی بیستراوهکه(مهسموع) نراوه کهلامی خودا، ئهمهش بهلگهیه لهسههه ئهوهی قسه و کهلام دهدریته پال ئهوهی یهکه م جار گوتووویهتی و دهری برپوه .

٤- پاشان شیخ (پهحمهتی خوای لی بیت) بۆچوونی موختهزیلهکانی هیناوه، که دهلین: کهلامی خودا بریتییه لهحهرف و پیت بهبی بوونی هیچ مانایهك ودهلین: ناولینراو و ناوهپروکی قسه و کهلام کاتی بهپهههیی هات ئهوا تهنها ناوه بۆ لهفزهکه و، مانا بهشیک نییه لهناولینراوهکهی، بهلکو دهلالهت دهکات لهسههه ناولینراو و ناوهپروکهکهی .

پاشان شیخ (پهحمهتی خوای لی بیت) مهزههبی بهرانبهه ودری ئهم بۆچوونهی هیناوه، ودهلئت: (ولا المعاني دون الحروف) واته: قورئان مانا نییه بهبی حهرف

وېت، وەك ئەوھى كۆلەبى و ئەشەرىھەكان دەيلىن، ھەروەك پېشتەر شەرحەكەى
ئامازەى پېدراوھ .
جا مەزھەب و بۆچوونى ھەق لەم بابەتەدا ئەوھى: قورئان كەلامى خودايە بەپېت و
ماناكەشەوھ، وەك ئەوھى ئەھلى سوننە و جەماعە دەيلىن و ھەر ئەوھى بەلگەى
قورئان و سوننەى لەسەرە. والحمد لله رب العالمين .

واجبى باوەربوون بەوەى لەپۆژى دوايیدا
 باوەرداران پەرەردگاریان دەبینن و، ئەو جیگایانەى کە خودای تیدا
 دەبینن

قال رحمه الله:

وَقَدْ دَخَلَ أَيْضًا فِيمَا ذَكَرْنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِهِ وَبِكُتْبِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِرُسُلِهِ: الْإِيمَانُ
 بِأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَيْنًا بِأَبْصَارِهِمْ كَمَا يَرَوْنَ الشَّمْسَ صَحْوًا لَيْسَ
 بِهَا سَحَابٌ، وَكَمَا يَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةً الْبَدْرَ لَا يُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ. يَرَوْنَهُ سُبْحَانَهُ
 وَهُمْ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَرَوْنَهُ بَعْدَ دُخُولِ الْجَنَّةِ؛ كَمَا يَشَاءُ اللَّهُ تَعَالَى.
 شیخ (پەرحمەتى خواى لى بێت) دەلیت:

هەر وەها بەشیکی تر لەوەى باسمانکرد لەبەشەکانى باوەر/ باوەر هێنان بەخودا و
 کتیبەکانى و فریشتەکانى و پیغەمبەرانى: باوەربوونە بەوەى باوەرداران لەپۆژى دواى
 دا پەرەردگاریان دەبینن بەچاوى سەر: هەر وەکو چۆن خۆر دەبینن کاتى ئاسمان
 سامالەو هەورى تیدا نییە و، هەر وەک چۆن مانگ دەبینن لەشەوى چوار دەدا و توشى
 هیچ کێشە و پالەپەستۆیەک نابن لەبینى دا. پەرەردگار دەبینن کاتى کە لەگۆرەپانى
 مەحشەردان، پاشان دواى چوونە بەهەشتیش دەبینن، بەو شیوەیەى کە خودا ویستی
 لەسەرە.

شرح

هۆى باوەربوون بەبینى خودا بەبەشیک لەباوەرهێنان بەخودا و کتیبەکانى و
 پیغەمبەرانى خواى پەرەردگار لەقورئانەکیدا هەوالى لەبارەو داو، هەر وەها
 پیغەمبەرەکەشى هەوالى لەبارەو داو، جا بۆیە هەرکەسیک باوەرى پێى نەبێت، ئەوا

جىگەي دووھەم : باوەرداران خودا دەبين دواي چوونە بەهەشت، ھەرەك
 لەقورئان و سوننەدا سابت بوو و، پىشتەر لەم بارەيەو ھەندى بەلگەمان خستە پروو و
 شەرحمان کرد، ھەرەھا پىشتەر گومانى ئەوانەشمانىش باسکرد، كە نەفى بينىن دەكەن
 لەگەل وەلامى گومانەكەيان، و (الجنة) لەزمانى ەرەبى دا، واتە: باخ و بىستان^(۱)، وە
 لىرەدا مەبەست لىي: ئەو جىگەيەكە خودا بۆ خوۆشەويستانى خوۆ ئامادەي کردوو
 و، بەهەشت جىگەي ناز و نىعمەتەي پەھا و كامەل و تەواوە .
 ووتەي شىخ : (كما يشاء الله) بەو شىوہەيى خودا دەيەوئەت، واتە : بەبى ئىحاتە
 وپەي پىبردن و بەبى چۆنەتەي دانان بۆ بينىنى خودا .

ئەشتانە ی پە یوہندیان بە باوەربوون بە پوژی دوا ییەوہ هە یە:

[۱] ئەوہ ی لە ناوگۆردا روو دەدات:

قال رحمه الله:

فَصَلِّ: وَمِنَ الْإِيمَانِ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ الْإِيمَانُ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ مِمَّا يَكُونُ بَعْدَ الْمَوْتِ، فَيُؤْمِنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ وَنَعِيمِهِ. فَأَمَّا الْفِتْنَةُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ يُمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ، فَيَقَالُ لِلرَّجُلِ: مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟ فَيُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: رَبِّيَ اللَّهُ، وَالْإِسْلَامُ دِينِي، وَمُحَمَّدٌ ﷺ - نَبِيِّ. وَأَمَّا الْمُرْتَابُ؛ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ؛ لَا أَدْرِي، سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ، فَيُضْرَبُ بِمِرْزَبَةٍ مِنْ حَدِيدٍ، فَيَصْبِيحُ صَنِحَةً يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصَعِقَ. ثُمَّ بَعْدَ هَذِهِ الْفِتْنَةِ إِمَّا نَعِيمٌ وَإِمَّا عَذَابٌ^(۱).

شیخ (پەحمەتی خوای لی بیت) دەلێت: بە شیکێ تر لە باوەربوون بە پوژی دوا یی: باوەربوونە بە هەموو ئەو شتانە ی پێغەمبەر ﷺ هەوایی لە بارەوہ داوہ لەوہ ی کە لەدوای مردن روو دەدات، باوەرداری ئەهلی سوننە باوەری بە فیتنە و تاقیکردنەوہ ی نیو گۆر هە یە و، بە سزاو خوشیە کانیشی، بە نسبەت فیتنە و تاقیکردنەوہ کانی:

خە لک لە گۆرەکانیادا توشی فیتنە و تاقیکردنەوہ و لیپرسینەوہ دەبن و، پێیان دەوترێت: (خودات کییه؟ چ جوړه ئاینیکت هه یه؟ کێ پێغەمبەرته؟) ئا لەو حالەتەدا (خودا کەسانی باوەردار جیگیرو دامەزراو دەکات بەو وتە جیگیر و دامەزراوہ ی کە

(۱) صحيح: كما ثبت في حديث براء بن عازب رضي الله عنه الذي أخرجه أبو داود (٤٧٥٣)، وأحمد (١٨٧٣٣)، والحاكم (٣٧/١) وغيرهم، وقال الحاكم: صحيح على شرط الشيخين، أنظر: أحكام الجنائز للألباني (١٥٩).

لەدۇنيا و دواړوژدا لەسەرى بوون كه ئه ویش و تهى تهو حید و تهنها الله په رستیه) كه سى باوه پدار ده لیت: الله په روه ردگارمه، وئىسلام ئاینمه، ومو حه مەد ﷺ پیغه مبه رمه. هەرچی كه سى گوماناویشه ده لیت: ها ها! نازانم، گویم له خه لکی بوو شتیکیان دهوت منیش دوو باره م ده کرده وه، به چه کوشیکی ئاسنین لى ده دریت، هاوارکردنیک هاوار ده کات هه موو شتیک گوئیستی ده بیت جگه له مروف، خو ئه گهر مروف گوئیستی بوايه؛ ئه وا توشى له هوشخوچوون ده بوو، پاشان دواى ئه م تاقیکردنه وه یه یان خو شى و ناز و نعيمه ته یاخود سزاو چه رمه سەرى.

شەرح

(اليوم الآخر): بریتیه له پوژی دواى و باوه ربوون پى یه کیکه له پایه کانی باوه ر، ئه قل و سروشت (فیترة) به لگه ن له سەرى، هەرچی کتیبى ئاسمانیه باسیان لیوه کردووه و، هه موو پیغه مبه رانیش ئاگاداریان له باره وه داوه، بۆیه ناوى نراوه (اليوم الآخر)؛ له بهر تاخیربوون و دواکه و تنى له دۇنيا، شیخ لیوه دا یاسایه کی گشتگیری بو مانای باوه ربوون به پوژی دواى باسکردووه، كه بریتیه له باوه ربوون به هه موو ئه و شتانه ی پیغه مبه ر ﷺ هه والی له باره وه داوه له و شتانه ی كه دواى مردن دینه دى و، باوه رهینان به هه موو شتانه ش ده گریته وه كه له ده قه کانداهاتوون له باسى حاله تی سه رمه رگ و حالى مردوو له ناوگوژدا و زیندوو بوونه وه و هاتنه ده ره وه له گوژ و ئه وه ی كه دواتر پروو ده دات، پاشان شیخ ئاماژه ی به چه ند شتیکی تر داوه له و شتانه. له وانه : ئه وه ی كه له ناوگوژدا پروو ده دات و، ده لیت: (فیؤمنون بفتنة القبر، وبعذاب القبر و نعيمه) واته: باوه ریان به تاقیکردنه وه ی نیوگوژ هه یه و، به سزای نیو گوژ و خو شیه كه شى و، ئاماژه ی به دوو شت داوه:

یه کهم: فیتنه و تاقیکردنه وهی نیو گۆر، و (الفتنة): له پرووی زمانه وانیه وه^(۱) واته: ئیمتیحان و تاقیکردنه وه، لیره دا مه به ست لئی: پرسیارکردنی دوو فریشته که یه له مردوو؛ هه ربویه گوتی: (فأما الفتنة: فَإِنَّ النَّاسَ يَفْتَنُونَ فِي قُبُورِهِمْ فَيَقَالُ لِلرَّجُلِ) واته: به نیهت فیتنه وه به راستی خه لك توشی فیتنه ده بن له نیوگۆره کانیاندا و پرسیار له پیاویك ده کریت واته: له مردوو وه که، جا پیاو بیت یاخود ئافرهت، رهنگه ناوهتینانی پیاو لیره دا له بابی ته غلیب بیت، پاشان ئاماژه ی به و پرسیارانه داوه، که پروو به پرووی مردوو ده بنه وه و ئه وه لامه ی که باوه پدار دهیداته وه، ههروه ها وه لامی کهسانی بیباوه پریش و ئه وهی دوا ی ئه وه وه لامه ش، که پروو ده دات له خووشی یاخود سزای سهخت.

باوه ربوون به پرسیاری دوو فریشته که واجبه؛ له بهرته وهی له پیغه مبه ره وه ﷺ سابت بووه له چه ندان فهرمووده دا که به هه موویان ده گه نه هدی ته واتور و، جگه له فهرمووده به لگه ی قورئانیش هه یه وهك ئه م فهرمایشته: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ [إبراهيم: ۲۷]، واته: خودا ئه وه که سانه جیگیر و دامه زراو ده کات له سه ره وشه ی ته وحید ویه که خواپه رستی له دونیا و دواړوژدا وکهسانی سته مکار و بیباوه پریش گومرا و سه رلیشیواو ده کات و خودا ئه و شته ده کات که خو ی وستی له سه ره وده یه ویت.

پیشه وا بوخاری و موسلیم^(۲) له بهرائی کوری عازیه وه (خودا لیان رازی بیت) فهرمووده یه کیان گیراوه ته وه له پیغه مبه ره وه ﷺ که له باره ی فهرمایشتی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ فهرموویه تی: «نزلت في عذاب القبر»، واته: له باره ی

(۱) مفردات ألفاظ القرآن للأصفهاني (۶۲۳).

(۲) متفق عليه: أخرجه البخاري (۱۳۶۹)، ومسلم (۲۸۷۱).

سزای نیو گۆرهوه دابه زیوه، له پریوایه ته که ی موسلیم دا ئه م زیادهشی تیدایه: «فیقال له : من ربك؟ فيقول : ربي الله ونبيي محمد ﷺ» ، فذلك قوله عز وجل : ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ ، واته: پێی دهوتریت: پهروهردگارت کیه؟ ئه ویش ده لیت: پهروهردگارم اللهیه، وپێغه مبه ره که م موحه ممه ده ﷺ، ئا ئه مه یه مه بهستی فه رمایشتی خوای ته عالا : (خودا باوه پرداران جیگیر و دامه زاو ده کات له سه ر وشه جیگیر ومه زراوه که).

و«القول الثابت» بریتیه له : که لیمه ی ته وحید که له دلی باوه پرداردا ده چه سپیت به به لگه و ده لیل و، جیگیر بوونی باوه پردار له سه ری له ژیا نی دونه دا: ئه وان ده سترتوون پێوه ی هه رچه ند له وپیناوه دا توشی سزاو ئازار بن و، جیگیر بوونیان له پرۆژی دوا یی دا : ته وفیقدان و یارمه تی دانیانه بۆ وه لامی دوو فریشته که .
ووته که ی : «وأما المرتاب» واته : هه رچی که سی دوو دل وگومانایه «فیقول» له کاتی پرسیارکردن لێی : «هاه هاه!» وشه یه کی دوو دلی و دلنیا نه بوونه «لا أدري، سمعت الناس يقولون شيئاً فقلته» واته: نازانم، گویم له خه لکی بوو شتیکیان ده گوت منیش له گه لیان وتمه وه؛ چونکه ئه م که سه باوه پردار نه بووه به وه ی پێغه مبه ر ﷺ هیناویه تی بۆیه وه لامه که ی لێ تیکده چیت، هه رچه ند زانترین که س و زمانپاراوترین که سیش بیت، ههروهک خوای پهروهردگار فه رموویه تی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ واته: خودا که سانی سته مکار و بیباوه ر به هه له دا ده بات، بۆیه «فیضرب بمرزبة من حديد» واته: به چه کوشیکی ئاسنین لێی ده دریت که زۆر گه وریه «فیصیح صيحة یسمعها كل شيء إلا الإنسان» واته: هاوارکردنیک هاوار ده کات که هه موو گیاندارنیک ده بیستیت جگه له مروف. پاشان حیکمه تی نه بیستی مروف بۆ ئه و لیدانه پرونده کاته وه و ده فه رمویت : «ولو سمعها الإنسان لصعق» واته: گه ر مروف بیستایه ئه وا به رده بووه وه و ده مرد یا خود له هوش خوی ده چوو، یه کیکی تر له حیکمه ته کانی خودا له گو بیست نه بوونی مروفی زیندوو له وه ی له نیو گۆردا پروو

دەدات ؛ لەبەرئەوئەيە خودا ئەم شتەي وەك بابەتتىكى غەيبى و نادىار ھىشتوۋەتەو ھەخۇ
ئەگەر بەدىارى بىخستايە ئەوا ھىكمەت و ئامانجەكە لەدەست دەچوو كە ئەوئەش
باوەرپوۋنە بەغەيب و شتە نادىارەكان .

دوۋەم : ئەوئەي بەسەر مردوودا دىت لەگۆرەكەيدا ئەوئەيە كە شىخ ئامازەي پىدا بەم
وتەيەيى : (ثم بعد هذه الفتنة إما نعيم وإما عذاب إلى أن تقوم القيامة الكبرى) واتە:
دواتر و دواي ئەم فەتتەو تاقىكرەنەوئەيە يان خۇشى و ناز و نىمەتە ياخود سزاو و
دەردەسەرەيە، تاوەكو پۇژى دوايى. ئەمەش بەلگەيە لەسەر بوون و ھەقىقەتى سزا و
خۇشى ناوگۆر، مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەمەعە وايە: مەروڤ كاتى دەمرىت يان
لەخۇشىدا دەبىت ياخود لەناخۇشىدا دەبىت و سزا دەدرىت، ئەو سزاو خۇشىە بو
روح و جەستەشەيتى، ھەرۋەك بەموتەواترى لەچەندان فەرموودەدا لەپىغەمبەرى
خوداۋە ﷺ ھاتوۋە^(۱) ، بۇيە پىويستە باوەرھىنان پىي و قسەنەكرەن لەبارەي چۇنىەتى
و سىفەتى ئەو خۇشى و سزايەو؛ چۇنكە ئەو شتە لەدەرەوئەيە تواناي ئەقلى مەروڤە و
مەروڤ تواناي لى تىگەيشن و پەي پىبردنى نىيە؛ چۇنكە ئەوئەيە كىكە لەبابەتەكانى
تايبەت بەپۇژى دوايى و، بابەتى تايبەت بەپۇژى دوايش خودا نەبىت كەس نايزانىت
جگە لەوانە نەبىت كە خودا ھەندى شتى پىي وتوون و پىشانى داون، كە ئەوانىش
پىغەمبەرانن (صلوات الله وسلامه عليهم) .

موتەزىلەكان نەكۆلى لەسزاي نىو گۆر دەكەن و، گومان و شوبھەكەشيان ئەوئەيە:
ئەوان ھەست بەو شتە ناكەن و نابىنن مەروڤ سزا بدرىت و پىسارى لىبكرىت.
وئەلامى ئەم گومانە: پەي نەبردنى ئىمە بەو شتە و نەبىننى ئىمە بو شتىك بەلگە نىيە
لەسەر نەبوونى و پرو نەدانى، چەندان شت ھەن ئىمە نابىنن لەكاتىدا بوونيان ھەيە
و مەوجودن و سزا و خۇشى نىو گۆرپىش بەشىكە لەوشتانە . خواي پەرۋەردگار
بابەتى پۇژى دوايى و ئەوئەش پەيوەستە پىوئەي كەردوۋە بەشتىكى نادىار و غەيبى و

(۱) پروانە: أحوال القبور لابن رجب الحنبلي (۸۱).

شاردوويه تيه وه له په بىردنى ئەقل پىي لەم ژيانەى دونيادا ؛ ئەو هەش لە پىناو ئەو هەى
دەربكە وىت بزان كى باوهر به غەيب دەكات و كىش باوهرى پىناكات. جا بابەتى
رۆژى دوايى قياس ناكريته سەر بابەتە دونيايه كان . والله أعلم .

﴿ وسزای نىو گۆر دوو جوهره : ﴾

جوهرى يه كه م : سزايه كى بهرده وامه كه ئەو يش سزای كهسى كافر و بىباوهره ،
ههروهك خواي پهروهردگار فەرموويه تى : ﴿ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ﴾
[غافر : ۴۶] ، واتە : له بهيانيان و ئىواراندا ئاگريان پى پىشان دەدرىت و سزا دەدرىن .

جوهرى دووهم : ماويه كه ودواتر كۆتايى دىت ، ئەو هەش سزای كهسانى تاوانبارى
باوهرداره ، به گۆيرهى تاوان وجهريمه كهى سزا دەدرىت ، پاشان سووك دهكرىت
له سهرى . ههندى جار سزاكهى له سههه لاده چىت بههوى دوعا و پارانه وه وه ياخود
بههوى خىر و چاكه وه ياخود بههوى داواي لىخوش بوونه وه ^(۱) .

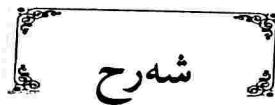

(۱) كما ثبت في صحيح البخاري (۲۱۸)، ومسلم (۲۹۲).

[۲] قیامهتی گهوره و ئهوهی که تییدا پروو دهدات:

إِلَى أَنْ تَقُومَ الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى، فَتُعَادُ الْأَرْوَاحُ إِلَى الْأَجْسَادِ. وَتَقُومُ الْقِيَامَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي كِتَابِهِ، وَعَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهَا الْمُسْلِمُونَ. فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ حُفَاةً عُرَاءَةً غُرُلًا.

تاوه کو قیامهتی گهوره هه لدهستیت، ئهوکات روحه کان ده گه پیندرینهوه بو لاشه کان. ئه و قیامهته هه لدهستیت، که خوای پهروهردگار هه والی له بارهوه داوه له قورئانه کهیدا و، له سهر زاری پیغه مبه ره کهی و، موسولمانان کۆدهنگن له سهری. خه لک هه لدهستنه وه له گۆره کانیاں بۆلای پهروهردگاریان به پیی پتهی و به پرووتی و خه ته نه نه کراوی.

شیخ (په حمهتی خوای لی بیت) له م به شه و ئهوهی دواتردا ئاماژهی به وه داوه که له ژیا نی دواپوژدا (الدار الآخرة) پروو دهدات، که ئه ویش به قیامهتی گهوره دهستپیده کات، چونکه به راستی ژیا ن (الدور) سی جو ره^(۱): ژیا نی دونیا ن (دار الدنيا)، و ژیا نی به رزه خ (دار البرزخ)، و ژیا نی دواپوژ (الدار الآخرة)، هه ریه ک له م سی ژیا نه حوکمی تاییه ت به خو ی هه یه و، چه ندان پرو داو هه یه تییدا پروو دهدات و، شیخ باسی له وه کردو وه که له ژیا نی به رزه خ (الدار البرزخ) دا پروو دهدا . جا لی ره دا دهستی کردو وه به قسه کردن له باره ی ئه وه ی که له ژیا نی دواپوژدا (الدار الآخرة) پروو دهدات و، ده لیت: (إلى أن تقوم القيامة الكبرى) واته: تاوه کو قیامهتی گهوره پروو دهدات و، قیامهت دوو جو ره :

(۱) بروهانه : شرح العقيدة الطحاوية (۴۵۲).

قيامەتى بچوك : كه ئەوئش مردنه، ئەم قىامەتە بەسەر ھەموو كەسىكدا بەتايىبەت دىت كاتى كە روحى دەردەچىت و كار و كردهوہى بەكۆتا دىت، قىامەتى گەورە: ئەمەيان بەسەر ھەمواندا دىت و ھەموان بەيەكجار و پىكەوہ دەگرىت و راپىچيان دەكات، ھۆكارى ناو نانى بەقىامەت؛ لەبەر ھەستانەوہى (قيام) خەلكە لەگۆرەكانيان و چوونيان بۆلاى پەرورەدگاربان^(۱)؛ ھەربۆيە گووتى : (فتعاد الأرواح إلى الأجساد) واتە: روحوەكان دەگەرئىندرىنەوہ بۆ لاشەكان، ئەوہش كاتى كە ئىسرافىل فوو دەكات بە كەرەنادا (الصور)، خواى پەرورەدگار فەرموويەتى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ ٥١ ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا مِنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا﴾ [يس: ٥١]، ٥٢، واتە: خەلكى بە نەفخەى يەكەم ھەموو دەمرن و پاشان بۆ جارى سىيەم فوو بە شەپوردا دەكرىت، ئەوسا كۆپر بە پەلە لە گۆرەكانيان ھەموو دىنە دەرى و دەبرىن بۆلاى دادگای پەرورەدگاربان بۆ پاداشت و تۆلە. ھەركە زىندووشكرانەوہ بەسەر سورمانىكەوہ دەلین: تياچوونى خۆمان! كى لە گۆرۈ خەوگاگەماندا زىندووى كردىنەوہ ھەلىساندىن؟! ، وفەرموويەتى : ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: ٦٨]، واتە: لە پاشان بۆ جارىكى تر كە فوى پياكرا، ئەوجا لە ناكاو تەواوى درووستكراوہكان لە گۆرەكانياندا ھەلدەسنەوہو چاوەروانن چيان پىيكري.

و(الأرواح): جەمعى (روح)ە، ئەوہش ئەوہيە كە مروّف وجگە لەوئش لەخواوہن روحوەكان پىي زىندوو دەبنەوہ، ھىچ كەسىك ھەقىقەتى روح نازانىت جگە لە الله جل جلاله. خواى پەرورەدگار فەرموويەتى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ [الإسراء: ٨٥] واتە: وە لە بارەى (روح)ەوہ لىت دەپرسن و دەلین: باشە ئەو روحوەى كە ھوى ژىن و زىندووتىي ئادەمىزادە چىيە؟، ئايا شتىكى كۆنە؟، تازەيە؟،

(۱) بروانہ: التذكرة للقرطبي (۲/ ۲۶۸).

هەقىقەتى ھەيە؟! پېيان بلى: رۇح، مىش ھىچى لى نازانم، چونكە لە فەرمانە نەئىيەكانى پەرورەدگارمە، بە دەسەلاتى خۆى بەدەھىناوہ و مروث و گيانلەبەرانى پى دەجولئ و دەژى، ئەو ھەر خۆى لى بەئاگايە.

ووتەكەى : (وتقوم القيامة التي أخبر الله بها في كتابه وعلى لسان رسوله وأجمع عليها المسلمون) واتە: ئەو قىامەتە ھەلدەستىت، كە خواى پەرورەدگار لەقورئانەكەيدا ھەوالئ لەبارەوہ داوہ و لەسەر زارى پىغەمەرەكەشى و موسولمانان كۆدەنگن لەسەرى. ئەم وتەيەيى شىخ ئەماژەيەكە بۆ بەلگەكانى زىندوو بوونەوہ، و ئەم بابەتە سابتە بەقورئان و سوننە و كۆدەنگى موسولمانان و ئەقل و سروشت (فیتەرەت) ى پاك وسەلامەت. خواى پەرورەدگار لەقورئانەكەيدا ھەوالئ لەبارەوہ داوہ و بەلگەى لەبارەوہ خستووہتە پروو و لەزۆرىك لەسورەتەكانى قورئاندا وەلامى ئەوانەى داوہتەوہ كە نكۆلى لە زىندوو بوونەوہ دەكەن. لەبەرئەوہى پىغەمبەرمان موحمەد ﷺ كۆتا پىغەمبەرە ژيانى دواپۆژى بەدووور و درىژى پروونكردوووتەوہ بەشىوہك كە ھاوشىوہى نىيە لەزۆرىك لەكتىبى پىغەمبەرانى تردا .

دواتر پاداشت دانەوہ لەسەر كردهوہكان سابت بووہ بەئەقل و، لەشەرعىشدا ھاتووہ (وارىدە)، خواى پەرورەدگار لەزۆر شوئىنى قورئاندا ئاگادارى داوہ بەئەقل لەو بارەيەوہ ھەرۆكە باسى لەوہ كرددووہ: ناكرى و لەگەل حىكمەت و دانايى خودادا ناگونجى ھەروا بەئاسانى واز لەخەلكى بىئىت و بەكەيفى خويان چيان بوئ بىكەن و بىلئىن بەبى ھىچ بەرنامە و پاداشت و سزايەك، ياخود ھەروا بۆگالتە و بى بوونى ھىچ حىكمەتئك دروستى كردبن و فەرمانيان پىنەكرىت و وپرىگريان لىنەكرىت و، پاداشت نەدرىنەوہ لەسەر كارەچاكەكانيان و سزا نەدرىن لەسەر تاوان و خراپەكانيان. كەسى چاكەكار ھاوشىوہى خراپەكار بىت ياخود موسولمان يەكسان بىت لەگەل بىباوہر و كافردا. چونكە بەپراستى ھەندى لەچاكەكاران دەمرن پىش ئەوہى پاداشتيان بدرىتەوہ لەسەر چاكەكيان.

ھەندى خراپەكار و موجرىم و تاوانبارىش دەمرن پىش ئەۋەى تۆلە و سزای خراپەكانيان لىبكرىتەۋە. بۆيە شتىكى ھەتمىيە و دەبى جىگايەك ھەبىت بۆ ھەرىكەيان و پاداشت و سزای خۆيان ۋەرگرن تىيدا.

پاشان ئەۋەى نكۆلى لەزىندووبوونەۋە بىكات بىباۋەر و كافەر، ھەروەك خۋاى پەرۋەردگار فەرموۋىتەى : ﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ﴾ [التغابن : ۷] ، واتە : ئەۋانەى كافەر و بىباۋەرن بانگەشەى ئەۋە دەكەن گۋايە زىندوۋ ناكرىنەۋە ! .

ۋوتەكەى : (فيقوم الناس من قبورهم حفاة) واتە : خەلكى لەگۆرەكانيان دىنە دەرەۋە بەپىي پەتى ، و (حفاة) جەمەى (حاف) ، ئەۋەش ئەۋكەسەيە كە ھىچ شتىك لەپىيەكانى دا نىيە ھاۋشىۋەى نەعل و قۆندەرە وخوف و گۆرەۋى ، (عراة) : جەمەى (عار) ، ئەۋەش ئەۋكەسەيە كە پرووتە و ھىچ پۇشاكىكى لەبەردا نىيە ، (غرلا) : جەمەى (أغرل) ، ئەمەش ئەۋكەسەيە كە خەتەنە نەكراۋە ، خەلك لەكاتى ھەستانەۋەيان لەنىو گۆر و زىندوۋ بوونەۋەيان بەم سى سىفەتە ھەلدەستەۋە و زىندوۋ دەبنەۋە ، ئەمەش لەفەرموۋدەى سەحىح دا لەپىغەمبەرى خواۋە ﷺ ھاتوۋە ، ھەروەك لەصەحىحى بوخارى و موسلىم دا ^(۱) ھاتوۋە ، عائىشە (خوالىي پازى بىت) گىراۋىيەتيەۋە ۋدەلىت : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى : « إنكم تحشرون إلى الله يوم القيامة حفاة عراة غرلاً . . . » الحديث . واتە : ئىۋە زىندوۋ دەكرىنەۋە بۆلاى خدا و كۆ دەكرىنەۋە بەپىي پەتى و پرووت و قوتى وخەتەنە نەكراۋى .

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۶۵۲۷)، ومسلم (۲۸۵۹).

ئهوشتانهی که له پوژی دوایی دا روو ددهن :

وَتَذْنُو مِنْهُمْ الشَّمْسُ ، وَيُلْجِمُهُمُ الْعَرْقُ . فَتُنْصَبُ الْمَوَازِينُ ، فَتُوزَنُ بِهَا
أَعْمَالُ الْعِبَادِ ، ﴿ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (۱۰۲) وَمَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴾ (۱۰۳) [المؤمنون: ۱۰۲ :
۱۰۳].

خۆر لێیانهوه نزیک ده بێتهوه و عهرق ده گاته چه ناگه یان؛ وه ترازووه کان داده نرین
و، کردهوهی بهندهکانی پیده پێوریت، (ههرکه سیك کیشی تهرازووی چاکه ی قورس
بیت ئا ئهوانه سهرکه وتوو و سهر فرازن، ئه وهش کیشی تهرازووی چاکه ی سوک بیت،
ئا ئهوانه خهساره و مه ند و دۆراون وله دۆزه خ دا به هه تا هه تایى ده میننه وه.

وَتُنَشَرُ الدَّوَابُّ ، وَهِيَ صَحَائِفُ الْأَعْمَالِ ، فَأَخِذْ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ، وَأَخِذْ كِتَابَهُ
بِشِمَالِهِ أَوْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ ؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى : ﴿ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ
فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴾ (۱۳) أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ
عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴾ (۱۴) [الإسراء: ۱۳ : ۱۴].

نامه ی کردهوه کان دابهش ده گریت؛ ههیه نامه که ی به دهسته راستی وهرده گریت و،
هه شه به دهستی چه پی یاخود له پشته وه: ههروهك خوای پهروهردگار فهرموویه تی:
(ئیت هر موو مروفتیک کردهوه که یمان - خیر و شهر که له شهوو روژدا کردنی - ئاوێزانی
ملی کرد، واته: له قیامه تدا نامه ی هه موو کار و کردهوه ی مروف وهک (تهوق) و ملوانکه
ده کریته ملی و، ههر به پپی ئه وهش له قیامه تدا پاداش و تۆله وهرده گریته وه. پپی
ده گوتری: ده سا بۆ خۆت نامه ی کردهوه کانت بخویننه وه، ئه مپرو ئیت هر تۆ خۆت
حیساب له گه ل خۆت بکه و پپو یست به که سی تر ناکات).

وَيُحَاسِبُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ، وَيَخْلُو بِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ، فَيَقَرُّهُ بِذُنُوبِهِ؛ كَمَا وَصَفَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ. وَأَمَّا الْكُفَّارُ؛ فَلَا يُحَاسِبُونَ مُحَاسَبَةً مِّنْ تُوزَنُ حَسَنَاتُهُ وَسَيِّئَاتُهُ؛ فَإِنَّهُ لَا حَسَنَاتَ لَهُمْ، وَلَكِنْ تُعَدُّ أَعْمَالُهُمْ، فَتُحْصَى، فَيُوقَفُونَ عَلَيْهَا وَيَقَرَّرُونَ بِهَا.

خوای په‌روه‌ردگار لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکی به‌گشتی ده‌کات و، به‌ته‌ن‌ها له‌گه‌ل به‌نده باوه‌رداره‌که‌یدا کو ده‌بیته‌وه، و وای لیده‌کات دان بنیت به‌تاوانه‌کانی دا، هه‌روه‌ک وه‌سفی ئه‌مه کراوه له‌قورئان و سوننه‌دا، هه‌رچی بی‌اوه‌پارانه: لی‌پرسینه‌وه‌ی کیشانی چاکه و خراپه‌کانیان له‌گه‌ل ناکریت؛ چونکه ئه‌وان هیچ چاکه‌یه‌کیان نییه، به‌لکو ته‌ن‌ها کرده‌وه‌کانیان ده‌ژمێردریت و، پێیان پیشان ده‌دریت و وایان لیده‌کریت دانی پێدا بنین و سزایان ده‌دریت له‌سه‌ری.

شهرح

شیخ (په‌حمه‌تی خوای لی‌ بیت) لی‌ره‌دا هه‌ندی له‌و شتانه‌ی باسکردووه، که له‌پوژی دوایی دا پروو ده‌دات له‌و شتانه‌ی، که له‌قورئان و سوننه‌دا باسکراوه، به‌پراستی ته‌فاسیل و ورده‌کاری ئه‌وه‌ی له‌و پوژه‌دا پروو ده‌دات به‌ئه‌قل په‌ی پێنابریت، به‌لکو ته‌ن‌ها به‌ده‌قی سه‌حیح له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌زانریت ئه‌وه‌ی که له‌خۆیه‌وه هیچ شتێک نالیت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ واته: به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌یلێت وه‌حیه و بو‌ی داده‌به‌زیت، یه‌کیک له‌حیکمه‌ته‌کانی لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل خه‌لک له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان و کیشانی و پیشاندانیان و نووسرانی له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کاندا، له‌کاتی‌که‌دا خودا زانایه‌ پێی و ئاگاداریه‌تی؛ له‌به‌رئه‌وه‌یه به‌نده‌کانی کاملی دادپه‌روه‌ری و فراوانی په‌حمه‌ته‌که‌ی و گه‌وره‌یی مولکی خودا بینن و بو‌یان ده‌رکه‌وی‌ت، شیخ باسی له‌و شتانه‌ کردووه که له‌و پوژه‌ گه‌وره‌دا پروو ده‌ده‌ن و به‌سه‌ر به‌نده‌کاندا دیت:

۱- (وتدنو منهم الشمس) واته : خۆر لیان نزیک ده بیته وه، ههروهك پیشهوا موسلیم^(۱) له میقداده وه (خوا لی رازی بیت) گپراویه تیه وه و ده لیت : گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو فهرمووی: «إذا كان يوم القيامة أدنيت الشمس من العباد حتى تكون قدر ميل أو ميلين»، واته: کاتێ که پوژی دوایی دادیت خۆر له بهنده کان نزیک ده بیته وه، تاوه کو به ئەندازهی میلێک یاخود دوو میل لیان نزیک ده بیته وه، ووته که ی: (ویلجمهم العرق) واته : عه رەق ده گاته ئاستی ده میان، وهك ره شمه ی لیدیت و پریگریان لیده کات له قسه کردن، ئەوهش له ئەنجامی نزیکبوونه وهی خۆر لیان ئەمه به نیهت زۆرینه ی خه لکه وه، به لام پیغه مبهران له مه به ده رن و ئەوانهش که خودا ویستی له سه ر بیت.

۲- یه کیکی تر له و شتانه ی که باسکراوه له باره ی ئەم پوژه وه، و ته که یه تی، که ده لیت : (وتُنصَب الموازين، وتوزن بها الأعمال) ، واته: ته رازو وه کان داده نرین و کرده وه کانی پیده کیشریت، و (الموازين) جه معی (میزان) له، ئەوه ئەو شته یه که چاکه و خراپه ی پیده کیشریت و، ته رازوویه کی هه قیقیه و زمانی هه یه، وهك ته رازووی راستی دوو لاشی هه یه^(۲)، ئەمه یه کیکه له و شتانه ی، که له پوژی دوایی دا پروو ده ده ن و باوه رمان پی هه یه، به و شیوه یه یی که هاتو وه، به شوین چۆنیه تیه که یدا ناگه پرین ته نها له ژیر پو شنایی ده قه کاندانه بیت و، حیکمه ت له کیشانی کرده وه کان پیشان دانی ئەندازه که یه تی؛ به لکو پاداشت و سزا به گویره ی ئەوه بیت ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ، واته : ئەوه ی لای ته رازووی چاکه که ی قورستر بی له خراپه کانی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ، واته : براوه و سه رکه وتوو و پرزگاری بووه له دۆزه خ و شیای ئەوه یه بجیته به هه شته وه . ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ ، واته : هه رکه سیك خراپه کانی

(۱) برقم (۲۸۶۴) .

(۲) شرح العقيدة الطحاوية (۴۷۲) .

قورستر بیت له چاکه کانی ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ، واته : ئائهوانه دۆراو و به دبه خت بوون و خویان دۆراند. ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ ، واته : له ئاگردا ده میهنه وه. ﴿مه وزوعی شاهد له ئایه ته پیرۆزه که دا :

له م ئایه ته دا ئیسپاتکردنی ته رازوو و وکیسانی کرده وه له پۆژی دواپی دا کراوه ، وناوی کیشانه و ته رازوو (الوزن والموازن) له چهندان ئایه تی قورئاندا هاتوو و ، کوی ئایه ته کان ئه وه یان لی وهرده گیردیت که بکه ر و کار و خودی نامه ی کرده وه کانیش ده کیشریت و ، هیچ پیچه وانه و دژیه کیه ک له نیوانیاندا نییه ، هه موویان ده کیشرین ، به لام ئه وه ی گرنه گ بیت له قورسی و سوکی دا خودی کرده وه که یه ، نه ک بکه ر و نامه ی کرده وه کان. والله أعلم.

به لام موخته زیله کان ته ئویلی ئه م ده قانه یان کردوو به وه ی مه به ست له کیشانه و ته رازوو (الوزن والمیزان) عه دل و دادپه روه ری ، ئه وه ش ته ئویل و لیکدانه وه یه کی نادرست و فاسده و پیچه وانه ی ده قه کان و کۆده نگی سه له ف و پیشه وایانی ئه م ئومه ته یه .

پیشه واهه وکانی (په حمه تی خوی لی بیت) ده لیت : «وغایه ما تشبثوا به مجرد الاستبعادات العقلية، وليس في ذلك حجة على أحد. فهذا إذا لم تقبله عقولهم فقد قبلته عقول قوم هي أقوى من عقولهم من الصحابة والتابعين وتابعيهم حتى جاءت البدع كالليل المظلم وقال كل ما شاء وتركوا الشرع خلف ظهورهم»^(۱).

واته : ئه وه ی ئه وان ده ستیان پیوه گرتوو و پشتیان پی به ستوو ته نها کۆمه له شتیکه ، که به پیی ئه قلی ئه وان دووره و ئه سته مه ، ئه وه ش نابیت به لکه له سه ر هیچ که سینک ، چونکه گه ر ئه قلی ئه وان ته قه بولی نه کات و به دووری بزانیته ئه واهه قلی که سانی تر ته قه بولی کردوو که زۆر له ئه قلی ئه وان به هیزتره ، که ئه وانیش هاوه لان و

تابىئىن تاۋەكو بىدعە ھاۋشىۋە شەۋى تارىك ھات و ھەركەسە ئەۋەى گوت، كە
 وىستى لى بوو و وازيان لەشەرع ھىنا و پشت گوڭيان خست .
 پاشان بابەتەكانى رۆژى دوايى لەو شتانه نىيە كە ئەقل پەيىبات و ۋەك پئويست
 لى تىبگات . والله أعلم .

۳- يەكەك لەو روداۋانەى كە شىخ باسى لىۋە كردوۋە لەو رۆژە گەۋرەيەدا
 وتەكەيەتى، كە دەلىت: (وتنشر الدواوين ، ۋەي صحائف الأعمال) واتە: نامەى
 كەردەۋەكان دابەش دەكرىت ئەۋەى، كە كەردەۋەى مەۋقەكانى تىدا نوسراۋە و تۆمار
 كراۋە، ئەو كەردەۋانەى، كە لەژيانى دونيادا ئەنجاميان داۋە و فرىشتەكان تۆماريان
 كردوۋە لەسەريان؛ چونكە ئەم نامەيە لەكاتى مردندا دادەخرىت و لەكاتى
 لىپرسىنەۋەدا دەكرىتەۋە و تەماشا دەكرىت؛ بۆ ئەۋەى ھەر مەۋقەك چاۋى بە نامەكەى
 خۆى بىكەۋىت و بزائىت چى تىدايە (فأخذ كتابه بيمينه وأخذ كتابه بشماله أو من وراء
 ظهره) واتە: ھەيە نامەكەى بەدەستى راستى ۋەردەگرىت ۋەھىشە بەدەستى چەپى
 وياخود لەپشتەۋەى، ئەمەش رەنكرەنەۋەى چۆنيەتى ۋەرگرىتى نامەى كەردەۋەكانە
 لەلايەن خەلگەۋە، ھەروەك لەقورئانى پىرۆزدا ھاتوۋە، ئەۋەش دوو جۆرە: ھەيە
 نامەكەى بەدەستى راست ۋەردەگرىت، ئەۋەش كەسى باۋەردارە. ۋە ھەشە بەدەستى
 چەپ و ياخود لەدواۋەيى كە ئەۋىش كافر و بىباۋەرە - بەۋەى دەستى چەپى درىژ
 دەكات و لەپشتەۋە نامەكەى پى بدرىت - ھەروەك ئايەتەكان بە ھەردوو شىۋازەكە
 ھاتوۋە و، ھىچ دژيەكەكىش لەنيوانياندا نىيە؛ چونكە كەسى كافر دەستى راستى
 دەبەستىت بەملىۋە و دەستى چەپىشى بەرەو دواۋەيە و لەۋىۋە نامەى كەردەۋەكانى
 ۋەردەگرىت.

پاشان شىخ بۆ قسەكەى ئەم فەرمايشتەى خودا دەكاتە بەلگە: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ
 أَلَمْنَهُ لَطْفٍ لَهُ فِي غُلْفِهِ﴾ واتە: ھەموو مەۋقەك كەردەۋەكەيمان - خىرو شەر كە لە
 شەۋو رۆژدا كەردنى - ئاۋىزانى مىلى كرد ، و(طيرة) : ئەو كەردەۋانەيە كە لىۋەى دەرچوۋە

له خیر و شهر ﴿فِي عُنُقِهِ﴾ واته : ده سه پیندریت به سه ریدا و پاداشت و سزا ده دریت
 له سه ری و هیچ مه جالی را کردن و خو دزینه وهی نیه لی، نه و کرده وانه پتوهی
 ده لکی و ده کریته ملی، ههروهک چون بازن یا خود تهوق و هاوشیوه کانی ده کرینه مل
 . ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ واته : هه موو کرده وه کانی له نامه یه کدا
 بو کو ده کهینه وه و له پروژی قیامه تدا پیی ده دریت؛ جا یان به دهستی راستی، گهر
 که سیکی باوه پردار و خوشبهخت بیت و یا خود به دهستی چه پی، گهر بیباوه پر
 و به دبهخت بیت ﴿مَنشُورًا﴾ واته : کراوه یه به شیوهک خو ی و که سانی تریش
 ده یخویننه وه. بویه خودا فهرمووی : ﴿يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ وهک زوو موژده دان به رانه ر
 چاکه و سه رزه نشت کردنیش به رانه ر به خراپه ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾ واته : پیی ده لئین
 نامه کهت بخویننه وه، پیش ئه وهی ئه و کتیه بخوینیتته وه ئه وهی خویننه وار بیت و
 ئه وهش که نه خویننه واره ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ واته : خودی نه فسی خوت
 به سه لیپیچینه وهت له گه لدا بکات، ئه مهش گه وره تریت دادپهروهیه به وهی خودی
 خو ی کردوو به وهی لیپرسینه وهی له گه لدا بکات؛ بو ئه وهی هه موو کرده وه کانی
 بیئت و نکولی له هیچ یه کیکیان نه کات .

شایه تحال له ئایه ته پروژه که دا:

له م ئایه ته دا ئیسپاتی ئه وه کراوه هه موو مروؤفیک نامه ی کرده وه کانی خو ی
 پیده دریت له پروژی دوا یی دا و خودی خو ی ده یخوینیتته وه بیئه وهی کهس یارمه تی
 بدات یا خود بیخوینیتته وه بوی .

۴- پاشان شیخ (ره حمه تی خوی لی بیت) باسی حساب و لیپرسینه وهی کردوو
 و ده لیت: (و یحاسب الله الخلائق) واته : خودا حساب و لیپرسینه وه له گه ل خه لکی
 دا ده کات، و (الحساب) : ناساندنی پاداشتی کرده وه کانه به بهنده کان له لایه ن خوی
 پهروه ردگار وه و، بیرخسته وهی ئه و کار و کرده وانه یه، که ئه نجامیان داوه و له بیریان

کردوو، یاخود وه ستاندنی بهنده کانه و پیشاندانی کرده وه کانیانه له لایه ن خوداوه پیش
بلاوه کردنیان له ساحه ی مه حشر، جا کرده وه ی چاکه بیت یاخود خراپه^(۱).
پاشان شیخ (ره حمه تی خوی لی بیت) باسی له وه کردوو لپرسینه وه و حساب
دوو جوړه:

جوړی یه که م: لپرسینه وه و حساب له گه ل باوه پرداردا و له و باره یه وه ده لیت:
(ویخلو بعبد المؤمن فیقرره بذنوبه، کما وصف ذلك بالكتاب والسنة) واته: به ته نها
له گه ل بهنده باوه پرداره کهیدا کۆده بیته وه و وای لیده کات دان به تاوانه کانی دا بنیت،
ههروهک وه سفی ئەم حاله له قورئان و سوننه تدا کراوه، ههروهک خوی پهروه ردگار
فه رمویه تی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ﴿۷﴾ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ﴿۸﴾

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿[الانشقاق : ۷ - ۹]، واته: ئینجا ئەو که سه ی نامه و دۆسیه ی
کارو کرده وه کانی درایه دهستی راستی، که ئەوه ش نیشانه ی به ختیاریه . ئیتر
پرسینه وه یه کی سووک و ئاسانی له گه لدا ده کریت، پاشان پاداش وهرده گری، وه له
خراپه کانیشی ئەبووردی. و به خوشی و شادییه وه ئەگه ریته وه لای ژن و منال و خزم
و کهس و کاری خواناسی له به هه شتدا.

له سه حیخی بوخاری و موسلیم دا هاتوو^(۲) عه بدوللای کوری عومه ر (خوا
لیان رازی بیت) گپراویه تیه وه و ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو:
«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ، فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ
ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، حَتَّىٰ إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَىٰ فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ، قَالَ:
سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَىٰ كِتَابَ حَسَنَاتِهِ». واته: له پرۆزی
دوایدا له کاتی لپرسینه وه له گه ل بهنده کانیدا خوی گه و ره که سیکی ئیماندار له خوی

(۱) التنبيهات السنیه (۲۳۱).

(۲) متفق علیه: أخرجه البخاري (۲۴۴۱)، ومسلم (۲۷۶۸).

نزیك ده‌كاته‌وه‌و ده‌یخاته ژیر پاریزگاری و خو‌یه‌وه‌و له خه‌لكه‌كه‌ی ده‌شاریته‌وه‌و و به‌نهنی پرسیاری لیده‌كات: ئایا ده‌زانی فلان و فیسار تاوانت کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لێت: به‌لێ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ، هه‌تا دان ده‌نیت به‌هه‌موو تاوانه‌کانیدا و خو‌ی به‌ تیاچوو ده‌زانیت ، له‌و کاته‌دا په‌روه‌ردگار پیتی ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌و تاوانانه‌م له‌ دونیادا بو‌ داپوشیت وه‌ ئه‌م‌پروش لیت خو‌ش ده‌بم ، پاشان په‌رتووکی کاره‌چاکه‌کانی ده‌دریته ده‌ستی.

مانای «یقرره بذنوبه» واته: وای لیده‌كات دانی پیدا بنیت و ئیعتراف بکات، هه‌روه‌ك له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتوو: «أتعرف ذنب کذا، أتعرف ذنب کذا» واته: ئایا فلانه تاوانت له‌بیره که کردت؟، ئایا فلانه تاوانت له‌بیره که کردت؟. وه هه‌ندی له‌باوه‌رداران هه‌ن که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به‌بی هیچ لیپرسینه‌وه و سزایه‌ك^(۱).

جا لیپرسینه‌وه جیاوازه؛ هه‌یه‌تی ئاسانه که ئه‌ویش ته‌نها پیشاندان و خسته به‌رچاوه‌و، هه‌شه موناقه‌شه‌یه، له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیم دا^(۲) هاتوو عائیشه (خوای لی رازی بیت) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: «ليس أحد يُحاسب يوم القيامة إلا هلك» فقلت: يا رسول الله، أليس قد قال الله تعالى: فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِمِثْنِهِ اللَّهُ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ، فقال رسول الله: «إنما ذلك العرض وليس أحد يُناقش الحساب يوم القيامة إلا عذب».

واته: هیچ که‌سیك نییه له‌پروژی دوایدا لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکریت ئیلا به‌هیلاک ده‌چیت. گوتم ئه‌ی خودا نه‌یفه‌رموو: (ئه‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی به‌ده‌ستی راستی بدریت، ئه‌وا لیپرسینه‌وه‌یه‌کی ئاسانی له‌گه‌ل ده‌کریت؟)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌وه ته‌نها پیشاندان و خسته پرووه‌و، هیچ که‌سیك نییه موناقه‌شه‌و ده‌مه‌ ده‌می له‌گه‌ل بکریت له‌پروژی دوا‌یی دا ئیلا سزا ده‌دریت.

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۵۸۱۱)، ومسلم (۲۱۶).

(۲) متفق علیه: أخرجه البخاري (۶۵۳۷)، ومسلم (۲۸۷۶).

جۆرى دووھەم : لىپرسىنەوھ لە گەل کافر و بىباوەردا، وە شىخ بەم وتەيەيى پروونى
 کردووھتەوھ : (وَأَمَّا الْكُفَّارُ فَلَا يَحَاسِبُونَ مُحَاسِبَةً مِنْ تَوْزَنِ حَسَنَاتِهِ وَسَيِّئَاتِهِ فَإِنَّهُ لَا
 حَسَنَاتَ لَهُمْ) واتە : سەبارەت بە کافران، ئەوان لىپرسىنەوھى ئەوھيان لە گەل ناکریت
 ئەو لىپرسىنەوھى کە کردەوھى چاکە و خراپە دەپۆریت؛ کردەوھى چاکەيان نىيە
 لە گەل خراپەکانياندا بکیشریت؛ چونکە ھەرچى کردەوھيان ھەيە بەھۆى کوفرەوھ
 بەتال بووھتەوھ و لەرۆژى دوايى دا ھىچيان بۆ نەماوھتەوھ جگە لە خراپە،
 وليپرسىنەوھيان واتە: ئەوان (تَعْدُ أَعْمَالَهُمْ فَتَحْصِي، فَيُوقِفُونَ عَلَيْهَا، وَيَقْرُرُونَ بِهَا،
 وَيَجْزُونَ بِهَا) واتە : ھەواليان دەدریتى لەبارەى کردەوھکانيانەوھ و دانى پيدا دەنن،
 پاشان سزايان دەدریت لەسەرى ، ھەرۆك خواي پەرورەدگار فەرموويەتى: ﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ [فصلت : ۵۰] ، واتە: جا خوا
 ھۆشياريان دەکاتەوھ دەفەرموى: جا بىگومان ئەوانەى وا بى پروان و ئەو جۆرە
 قسانەش دەکەن، ئيمە کردارو پەفتارە ناشيرىنەکانيان لى ئاگادار دەکەين و بىگومان
 سزايەک، لە جۆرى سزايەکى دژواريان پى دەچيژين ، وفەرموويەتى: ﴿وَشَهِدُوا عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ [الأعراف : ۳۷] واتە: لە دژى خويشيان شايتەى دەدەن و
 دەلین: بەلى.. لە دونيادا کافرو خوا نەناسبووين ، وفەرموويەتى: ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ
 فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ [الملك : ۱۱] واتە: جا بە خەجالەتيەوھ دانيان بە گوناح و
 تاوانى خوياندا نا ، دەسا دوورى لە پەحمەتى خوا بۆ دۆزەخىيەکان.

حهوزی پیغه مبهەر ﷺ وشیوه و جیگا که یی

وَفِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ الْحَوْضُ الْمُرْوُودُ لِلنَّبِيِّ - ﷺ - مَاؤُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ، أَنَيْتُهُ عَدَدُ نَجُومِ السَّمَاءِ، طُولُهُ شَهْرٌ، وَعَرْضُهُ شَهْرٌ، مَنْ يَشْرَبُ مِنْهُ شَرِبَهُ؛ لَا يَظْمَأُ بَعْدَهَا أَبَدًا.

له گۆره پانی مه حشهردا حهوزی پیغه مبهەر ﷺ ههیه و خه لک ده چنه سه ری: ئاوه که ی له شیر سپی تره و، له ههنگوین شیرین تره، په رداخه کانی به ئه ندازه ی ئه ستیره کانی ئاسمانه، در ژیه که ی مانگه رییه که و، پانیه که شی مانگه رییه که، هه رکه سیك یه ک جار لی بخواته وه؛ هه رگیز دوا ی ئه وه تینووی نابیت.

شرح

۵- یه کیک له و شتانه ی که له پوژی دوا یی دا ههیه حهوزی پیغه مبهره ﷺ، شیخ لیره دا باسی کردووه و شیوه و سیفه ته که ی خستوو ته پرو و ده لیت: (وفي عرصات القيامة الحوض المورود النبي) ههروه که له پیغه مبهروه ﷺ هاتوو، پیشه وای ئینولقهیم (په حمه تی خوا ی لی بیت) ده لیت^(۱): «وقد روى أحاديث الحوض أربعون صحابياً وكثير منها أو أكثرها في الصحيح». واته: چل هاو هل فهرمووده ی تایهت به حهوزیان گپراوه ته وه وزوړیک یا خود زوړبه یان له سه حیحن. پیشتر مانای (العرصات) همان پروونکرده وه.

(الحوض): له پرووی زمانه وانیه وه: جیگای کو بوونه وه ی ئاوه، ئه هلی سونه و جه ماعه کۆ ده نگن له سه ر ئی سپا تکر نی حهوز، مو عته زیله له مه دا نا کو کن و دان به بوونی حهوزدا نانین و، ئه و ده قانه ی که له م باره یه وه هاتوون ته ئویل ده که ن و له مانا

(۱) پروانه: التنبیها ت السنیة (۲۳۴).

دىيارەكەى لايدەدەن، پاشان شىخ باسى شىۋە و سىفەتى ھەوزەكە دەكات و دەلىت:
 (ماؤه أشد بياضاً من اللبن ...) ەتد.. واتە: ئاۋەكەى لەشىر سىپى ترە، ئەم سىفەتەنە
 لەفەرموودەكاندا سابت بوون، لەوانە فەرموودەكەى ەبدوللای كوپى ەمر، كە
 دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ، وَمَاؤُهُ
 أَبْيَضُ مِنَ الْوَرَقِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِرْزَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
 فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا»^(۱)، واتە: ھەوزەكەم بەئەندازەى مانگە رىيە دوور و درىژە، درىژ و
 پانىيەكەى يەكسانە، ئاۋەكەى لەشىر سىپى ترە و، بۆنەكەى لەمىسك خوشترە و،
 پەرداخەكانى بەئەندازەى ئەستىرەكانى ئاسمانە، ھەركەسىك لىي بخواتەو ھەرگىز
 تىنوى نابىت.

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۶۵۷۹)، ومسلم (۲۲۹۲).

پردی سیرات و جیگاکه یی و چۆنیه تی تیپه ربوونی خه لک به سه ریدا

وَالصِّرَاطُ مَنْصُوبٌ عَلَى مَنْ جَهَنَّمَ، وَهُوَ الْجَسْرُ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَمُرُّ النَّاسُ عَلَيْهِ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَلَمَحِ الْبَصَرِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيْحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَرَكَابِ الْإِبِلِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْدُو عَدْوًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي مَشْيًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يَزْحَفُ زَحْفًا، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْطَفُ خَطْفًا وَيُلْقَى فِي جَهَنَّمَ؛ فَإِنَّ الْجِسْرَ عَلَيْهِ كَلَالِبٌ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ.

پردی سیرات له سه ر پوخی دۆزه خ دانراوه، ئه و پردهیه، که له نیوان به ههشت و دۆزه خدایه، خه لک به پیی کرده وه کانیا به سه ریدا تیپه ر ده بن: هه یان وه ک چاوتر و کان به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه وه ک تیشک به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه وه ک با به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه وه ک ئه سپیکى تیژ ره و به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه وه ک و شتر سوار به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه به پراکردن و هه لبه ز ودابه ز به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه به قنه خشکی به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه به هه ستان و که وتن به سه ریدا تیپه ر ده بیّت و، هه یانه راده کیشریت و فری دهریته نیو دۆزه خه وه، پرده که چهندان قولابی هه یه به هو ی کرده وه کانیا به وه خه لکی ده گریّت و رایده کیشتیت.

شرح

۶- شیخ (په حمه تی خوا ی لی بیّت) له م به شه دا باس له و حاله ته ی پوژی دوا یی ده کات که خه لک به سه ر پردی سیراتدا تیپه ر ده بن، و (الصراط) : له پرووی زمانه وانیه وه : بریتیه له ریگایه کی روون و دیار. وله پرووی شه رعه وه : ئه وه یه که شیخ

پروونی کردوووته وه بهوته که ی (وهو الجسر الذي بين الجنة والنار) واته: بریتییه له و پرده ی که له نیوان بههشت و دۆزه خدایه و، جیگای پرده که ی دیاری کردوو به وه ی: (علی متن جهنم) واته: له سهر پستی دۆزه خه. پاشان باسی سیفه تی تیپه ربوونی خه لک ده کات به سهریدا به وه ی: (یمر الناس علیه علی قدر أعمالهم) واته: خه لک به گویره ی کرده وه کانیان به سهریدا تیپه پر ده بن. کاتی تیپه ربوونی خه لک به سهریدا دوا ی به جیهیشتنی گوړه پانی مه حشر و لیپرسینه وه یه، باوه پرداران رزگاریان ده بیت له پردی سیرات و ده چن به ره و بههشت و، کهسانی دۆزه خیش ده که ونه ناویه وه، ههروه کو له فهرمووده کانداهاتوو^(۱).

پاشان شیخ (په‌حمه‌تی خوی لی بیټ) به‌دریژی باسی له‌حالی خه‌لک
له‌چونه‌تی تیپه‌ر بوون به‌سه‌ر پردی سیراتدا کردووه و، ده‌لیت: (فمنهم من یمر کلمح
البصر) هتد، واته: ئەوان له‌سه‌ریعی و له‌سه‌رخۆ تیپه‌ر بوون به‌سه‌ر پردی سیراتدا
به‌پیی باوه‌ر و کرده‌وه چاکه‌کانیانه، ئەوه‌ی پیشتر له‌ژیانی دنیادا ئەنجامیان داوه، جا
به‌گویره‌ی ئیستیقامه‌ی مروّف له‌سه‌ر دینی ئیسلام و جیگیربوونی له‌سه‌ری به‌سه‌ر
پردی سیراتدا تیپه‌ر ده‌بیټ، هه‌رکه‌سیک جیگیر ودامه‌زراو بووبیټ له‌سه‌ر سیراتی
مه‌عنه‌وی، که ئیسلامه‌ ئەوا دامه‌زراو ده‌بیټ له‌سه‌ر سیراتی حیسی ئەوه‌ی که له‌سه‌ر
پشتی دۆزه‌خ دانراوه، ئەوه‌ش له‌سیراتی مه‌عنه‌وی لایدا‌بیټ و پیی خلسکابی، ئەوا
توشی پیی خلسکان و به‌ربوونه‌وه ده‌بیټ له‌سه‌ر سیراتی حیسی.

ووته‌که‌ی که ده‌لَیّت: (یعدو عدواً) واته : به‌پراکردن و هه‌لَبه‌ز و دابه‌ز. ووته‌که‌ی :
(یزحف زحفاً) واته: پَیْده‌کات له‌سه‌ر سمت‌ه‌کانی له‌بری هه‌ردوو پَیْیه‌کانی . ووته‌که‌ی:
(علیه کالیب): جه‌معی (کلوب) به‌فه‌ت‌حی کاف و لامی شه‌دده‌داری زه‌ممه له‌سه‌ر،
که بریتییّه له ئاسنیک‌کی نوک تیژ.

(١) متفق عليه: أخرجه البخاري (٧٤٣٩)، ومسلم (١٨٣).

ووتەكەى : (تخطف) بەفەتھى (الطاء) و بەكەسرىش درووستە و
 لە (الخطف) ھەو ھاتووە، كە برىتيە لە : گرتنى شتێك بەخىرايى .
 ووتەكەى : (بأعمالهم) واتە : بەھۆى كەردەو ھەكەيانەو، جا ھاكەشەيان لەسەر پردى
 سىرات بەپىي ھاكەشەيانە بەھۆى ھەواو و ئارەزوو ھەو و لادانىان لەرېگاي راست .
 ئەھلى سوننە و جەماعە باوھريان بەپردى سرات ھەيە ئەوھى لەسەر پشتى ئاگارى
 دۆزەخ دانراو بەپىي ئەو فەرموودە سەھىحانەى كە لەپىغەمبەرەو ﷺ ھاتووە، وە لەم
 بابەتەدا قازى عەبدولجەبارى موعتەزىلى و زۆربەى شوپىنكەوتوانى موخالەفەى
 ئەھلى سوننەن و دەلێن : مەبەست لەو سىراتەى باسكراو : رېگاي بەھەشتە، ئەوھى
 كە لەم ئايەتەدا ئاماژەى پىكراو : ﴿ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِالْقَمَرِ ﴾ [مەھمۇد : ۵] ، واتە : لە
 دۇنياشدا رىنماييان دەكات بۆ كارى چاك و ھۆكارەكانى بردنە بەھەشت، و
 كاروباريان بۆ ئاسان دەكاو، ھاكەشەيان چاك دەكات . و رېگاي دۆزەخ ، ئەوھى كە لەم
 ئايەتەدا ئاماژەى پىكراو : ﴿ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ [الصافات : ۲۳] ، واتە :
 بەرەو رىي دۆزەخ بىانبەن و پىيان پىشان بەدن .
 ئەمەش بۆچوونىكى باتلە و رەتكەردنەوھى چەندان دەقى صەھىحە بەبى بەلگە . وە
 لىرەدا پىويستە دەقەكان بەپىي رووكەشيان مانا بكەرين .

پردی نیوان بههشت و دۆزهخ

فَمَنْ مَرَّ عَلَى الصِّرَاطِ؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ. فَإِذَا عَبَرُوا عَلَيْهِ؛ وَقَفُوا عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقْتَصَّرُ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، فَإِذَا هُذِّبُوا وَنُقُّوا؛ أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ.

ههركه سیك به سهر پردی سیراندا تیپهر بیټ ده چټه بههشتهوه. جا کاتی که تییده په ریئن؛ له سهر پردیکی نیوان بههشت و دۆزهخ راده وهستن، توله له هندی کهس بو هندی کهسی تر وهرده گیردریتهوه، جا که پاکبونهوه و پالفته کران؛ ئەوکات ریان پیده دریټ بهوهی بچنه بههشتهوه.

شرح

۷- شیخ (په حمه تی خوی لی بیټ) باسی له شتیک کردووه که له پوژی دواپی دا پروو ده دات، که ئه ویش راگرتن و راوه ستانه له سهر پردی سیرات و ده لیت: (فمن مر علی الصراط) واته: ئه وهی پردی سیرات تیپه ریټ و رزگاری بیټ له کهوته نیو دۆزهخه وه (دخل الجنة) واته: ده چټه بههشتهوه؛ چونکه به راستی ئه وهی رزگاری بیټ له ئاگر جیگای بههشته، خوی په روه ردگار فهرموویه تی: ﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ [آل عمران: ۱۸۵]، واته: جا ههركه سیك رزگاری بیټ له ئاگر و بخریته بههشتهوه ئه واهه دلنیا ییه وه براویه، وفهرموویه تی: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ [الشوری: ۷]، واته: تاقمیک له بههشتن و تاقمیکیش له دۆزهخ.

به لام پیش چوونه بههشت حه تمه ن پیویسته ئه وهق و مافه ی، که له نیوان باوه رداراندا ههیه ساف بکریټ و توله ی ماف خوراو بکریته وه و کهسی ماف خور و

سته مکار پاکبریتیه وه لهو سته مانه ی کردوونی به لکو له کاتی چوونه به ههشت له ته ووترین حال و باردا بن و پاک و دوور بن له هه ر جوړه ماف و هه قینکی که سانی تر له سهریان، نه مهش نه وهیه، که شیخ ئاماژه ی پنداوه به وته که ی: (فإذا عبروا) واته: جا کاتی پردی سیراتیان تیپه راند و رزگاریان بوو له که وته نیو دوزهخ (وقفوا علی قنطرة) واته: نه وکات له سه ر قهنته پرهیه که راده وه ستیندرین، جا (قنطرة): بریتیه له پرد و هه ر جیگا و خانوویه کی بهرز، و (القنطرة) و تراوه: بریتیه له لیواری سیرات نه وه ی به لای به هه شتدایه، و تراوه: بریتیه له سیراتیکی تری تاییه ت به باوه رداران.

(فَيُقْتَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ) واته: توله و قیساس له نیوانیاندا جی به جی ده کریت و مافی ماف خوار ده گه ریندریتیه وه و توله ی بو ده کریتیه وه لهو که سه ی که سته می لیکردووه (فإذا هُذِّبُوا وَنُقُوا) واته: کاتی پاکبوونه وه له هه ق و مافی که سانی تر و هیچیان له سه ر نه ما نه وکات (أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ) واته: رینگایان ده دریت بچه به هه شته وه له کاتی که ده ته واوی دلیان له ئاست یه که پاک بووه ته وه و هیچ رق و قینیکیان به رانه ر یه که نه ماوه، ههروه که خوی پهروه ر دگار فهرموویه تی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّقْنَصِينَ﴾ [الحجر: ۴۷]، واته: وه هه ر قین و قارو دزایه تییه که هه بیت، که به هو ی زیان و زیواری دونیاوه پهیدا بووبی له وی له سنگیانی لا ده بهین، واته: به سنگیکی پاک و سافه وه، به دلیکی خاوینه وه، له به رامبه ر یه کتر به برایانه له سه ر تهخت داده نیشن، که شیوه ی دانیشتنی ئاوا باشتین ریزو حورمه ته بو یه کتر^(۱).

(۱) پینشهوا (بوخاری) نه م فهرمووده یه ده هیئت و ده لیت: «يَخْلُصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُحْبَسُونَ عَلَىٰ قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقْتَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ مَّظَالِمُ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّىٰ إِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ..» صحیح البخاری، کتاب الرقاق، باب القصاص یوم القيامة، حدیث: ۶۱۷۹. واته: موسلمانان له ئاگر رزگاریان ده بی، ئینجا له نیوان به هه شت و دوزه خدا راده گیردرین، هه ر هه قینیکیان به سه ر یه کتر وه هه بیت بویان جیه جی ده کریت،

یه کهم کهس که ده رگای به ههشت ده کاته وه و، یه کهم کهس که ده چیته
ناوی و، تکاو شه فاعه ته کانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

أَوَّلُ مَنْ يَسْتَفْتِحُ بَابَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ - صلی الله علیه و آله - وَأَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ
الْأُمَّمِ أُمَّتُهُ.

وله - صلی الله علیه و آله - فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثُ شَفَاعَاتٍ: أَمَّا الشَّفَاعَةُ الْأُولَى؛ فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ
الْمَوْقِفِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَهُمْ بَعْدَ أَنْ يَتَرَجَعَ الْأَنْبِيَاءُ؛ آدَمُ، وَنُوحٌ، وَإِبْرَاهِيمُ،
وَمُوسَى، وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَنِ الشَّفَاعَةِ حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَيْهِ. وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّانِيَّةُ؛
فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنْ يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ. وَهَاتَانِ الشَّفَاعَتَانِ خَاصَّتَانِ لَهُ. وَأَمَّا
الشَّفَاعَةُ الثَّلَاثَةُ؛ فَيَشْفَعُ فِي مَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ، وَهَذِهِ الشَّفَاعَةُ لَهُ وَلِسَائِرِ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَغَيْرِهِمْ، فَيَشْفَعُ فِي مَنْ اسْتَحَقَّ النَّارَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا، وَيَشْفَعُ فِي مَنْ
دَخَلَهَا أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا ^(۱).

یه کهم کهس که ده رگای به ههشت ده کاته وه موحه ممه ده صلی الله علیه و آله ویه کهم کهل و
ئوممهت که ده چیته به ههشته وه ئومه ته که یه تی، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له رورزی دواپی دا سی
جور تکا و شه فاعه تی هه یه:

هه رچی تکا و شه فاعه تی یه کهمه: شه فاعهت ده کات بو خه لک له ساحه ی
مه حشه ردا بو ئه وه ی دادوه ری له نیوانیاندا بکریت ئه مه دوا ی ئه وه ی، که هه موو
پیغه مبه رانی تر باشکه ده کهن له م شه فاعه ته و توانای کردنیان نابیت که ئه وانیش:
(ئاده م، ونوح، وئبراهیم، موسا، وعیسی کوری مریه م)، جا کاتی که هیچ یه کیك
له مانه شه فاعهت ناکه ن، خه لکه که ده چنه لای پیغه مبه ر موحه ممه د صلی الله علیه و آله.

ئه وسا به پاک و خاوتنی و بی رک و کینه گشت ده چنه به ههشته وه دوا ی ئیزندان پیان.
(ته فسیری رامان).

(۱) کما ورد في حديث الشفاعة عند البخاري (۳۳۴۰) ومسلم (۱۹۴).

هه رچی شه فاعه تی دووه میشه: شه فاعه ت ده کات بۆ به هه شتیه کان بۆ ئه وهی بچه به هه شته وه، ئا ئه م دوو جوړه له شه فاعه ت تایبه تن به پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ. هه رچی شه فاعه تی سییه میشه:

شه فاعه ت ده کات بۆ ئه و که سانه ی که موسته هه قی چوونه دۆزه خن، ئه م جوړه له شه فاعه ت بۆ ئه و و گشت پیغه مبه رانی تر و راستگو یان و که سانی تریشه: شه فاعه ت ده کات بۆ ئه و که سانه ی، که موسته هه قی چوونه دۆزه خن بۆ ئه وهی نه چنه دۆزه خ و پرزگاریان بیت لئی، هه روه ها شه فاعه ت ده کات بۆ ئه و که سانه ی، که چوونه ته دۆزه خ به لکو پرزگاریان بیت لئی و ده ربه یتدرین.

شرح

۸- لیژدها شیخ (په حمه تی خوی لی بیت) باس له سه ره نجامی باوه رداران ده کات له پوژی دوایدا دوا ی ئه وهی ئه و حاله تانه تیپه ر ده که ن که پیشتی باسی گرن گترینیانمان کرد و، ده لیت: (فَإِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا أُذُنُ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ) واته: دوا ی ئه وهی پاک و پالفته کران ریگه یان ده دریت بۆ چوونه به هه شت، چونکه ناتوان بچه به هه شته وه مه گه ر دوا ی مؤله تی خودا نه بیت و داوا کردن بۆ کردنه وهی ده رگاکانی (وَأَوَّلُ مَنْ يَسْتَفْتِحُ بَابَ الْجَنَّةِ مُحَمَّدٌ) واته: یه که م که س که ده رگای به هه شت ده کاته وه موحه ممه ده ﷺ، هه روه کو له فه رموده سه حیحه که دا هاتووه ^(۱)، ئه نه سی کوری مالیک (خوا لئی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: «آتِي بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاسْتَفْتِحْ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بَكَ أُمِرْتُ لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ»، واته: له پوژی دوا یی دا ده چمه به ر ده رگای به هه شت و

داوای کردنه وهی ده کهم، ده رگاوانه که ده لیت: تو کیت؟ ده لیم: موحه ممه د، ده لیت: فرمانم پیکراوه بو توئی بکه موه و پیش تو بو هیچ که سیکی نه که موه. و (الاستفتاح): داوای کردنه وهی، ئەمەش بە دیارخستنی ریز و فەزل و پێگەیی پێغەمبەرە ﷺ.

(وَأُولَ مَنْ يَدْخُلُهَا مِنَ الْأُمَمِ أُمْتُهُ) واتە: ویه کهم گەل لە ناو گەلاند، که ده چیت به ههشته وه گەله کهی پێغەمبەرە ﷺ؛ ئەوەش لە بەر ریز و فەزلی بە سەر هه موو گەلاند.

بە لگەیی ئەوەش:

فەرمووده کهی ئەبو هوریره، که پیشه و موسلیم ریوایه تی کردوه و ده فەرمویت: «وَنَحْنُ أُولَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ» واتە: وئیمه یه کهم که سین که ده چینه به ههشته وه.

ووته کهی: (وله ﷺ فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ شَفَاعَاتٍ) ، واتە: لە پرۆژی دوایی دا سی شفاعه تی ههیه، و (الشفاعات): جه معی (شفاعة) ، و (الشفاعة): لە پرووی زمانه وانیه وه: ئامراز و وه سیله و هوکاره. وه لە پرووی عورفیشه وه: (سؤال الخير للغير) واتە: داوا کرنی خیر و شتی باشه بو کهسانی تر، وه لە جووت (الشفع) وه وه رگیراوه که پێچه وانیه تاک (الوتر) ه. که سی تکاکار (الشافع) تکا و داوای خوی ده خاته پال که سی تکا بوکراو (المشفوع له) داوای ئەو هی که ته نهایه.

ووته کهی شیخ (په حمه تی خوای لی بیت): (وله ﷺ فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ شَفَاعَاتٍ) واتە: لە پرۆژی دوایی دا سی شفاعه تی ههیه، ئەمەش پروونکردنه وهی ئەو شفاعه تانهیه که پێغەمبەر ﷺ لە پرۆژی دوایی دا لە سەر ئیزن و مۆله تدانی خودا ده یكات. به م شیوهیه لی ره دا شیخ به کورتی باسی له جووری شفاعه ته کان کرد، به لام گەر وردی بکهینه وه له راستی دا شفاعه ت ههشت جووری ههیه^(۱):

(۱) پروانه: مجموع الفتاوی (۳/ ۱۳۲)، و شرح العقيدة الطحاوية (۲۵۳)، والتنبيهات السنية (۲۳۸).

ھەيەتى تايىبە تە بە پىغەمبەر ﷺ ، ۋەھشە بۇ پىغەمبەر ﷺ ۋجگە لەۋىشە .

تكاو شەفاعەتى يەكەم: شەفاعەتە گەۋرەكە - كە ئەۋىش: (المقام المحمود) -
ئەمە ئەۋ شەفاعەتەيە، كە پىغەمبەر ﷺ دەيكات بۇ ئەۋەى خەلكى مەحشەر پزگارىيان
بىت لەناخۆشى ۋ ناپرەحتى ۋەستان لەساحەى مەحشەر ۋ لىپرسىنەۋەيان لەگەل
بكرىت، دواى پراۋەستان بۇ ماۋەيەكى زۆر ۋ داۋا كردنيان لەپىغەمبەران، بەلكو لاي
خودا تكايان بۇ بكن و لەۋ مەوقىف ۋ بارودۆخە ناپرەحتە پزگارىيان بىت، جا دواى
ئەۋەى كە ھەموو پىغەمبەران ئەۋ داۋايە پەتدەكەنەۋە پىغەمبەرى خۇمان ﷺ لەسەر
ئىزن ۋ پىپىدانی خودا بەۋ كارە گەۋرەيە ھەلدەستىت .

تكاو شەفاعەتى دوۋەم: تكاو شەفاعەتەكەى بۇ چوونە بەھەشتى بەھەشتەكان
دواى تەۋاۋبوۋنى ھەق ۋ حىساب ۋ لىپرسىنەۋە لىيان.

تكاو شەفاعەتى سىيەم: تكاو شەفاعەتەكەى بۇ مامى ئەبو طالىب، بەۋەى خودا
سزاي لەسەر سوك بكات، ئەمەشيان تايىبە تە بەۋەۋە؛ چونكە خودا پرايگەياندوۋە، كە
كەسى كافر ۋ بىباۋەر تكاو شەفاعەتى شەفاعەت كاران سوۋدى پىناگەيەنىت،
پىغەمبەرمان ھەۋالى داۋە بەۋەى شەفاعەتەكەى ئەۋ تايىبە تە بەئەھلى تەۋحيد و،
شەفاعەت كردنى پىغەمبەر ﷺ بۇ مامى تايىبە تە بەۋ ۋ تايىبە تىشە بەئەبو تالىب ، جا ئەم
سى جۆرە لەشەفاعەت تايىبە تە بە پىغەمبەرى خۇمان ﷺ .

تكاو شەفاعەتى چۈارەم: تكاو شەفاعەتى بۇ ئەۋ كەسە تاۋانبارە موحىدانەيە كە
شاىستەى چوونە دۆزەخن لەپىناۋ ئەۋەى نەچنە دۆزەخ .

تكاو شەفاعەتى پىنجەم: تكاو شەفاعەتى بۇ ئەۋ كەسە تاۋانبارە موحىدانەيە، كە
چوونە تە دۆزەخ، لەپىناۋ ئەۋەى دەر بھىنرئىن لەدۆزەخ .

تكاو شەفاعەتى شەشەم: تكاو شەفاعەتى بۇ بەرزكردنەۋەى پلەى ھەندى لەئەھلى

بەھەشت .

تكاو شەفاعەتى ھەوتەم: تكاو شەفاعەتى بۆ ئەو كەسانەى كە چاكە و خراپەيان بەرانبەرە، لە پىناو ئەو ەى بخرىنە بە ھەشتەو، ئەوانىش ئەو كەسانەن كە پىيان دەوترىت ئەھلى ئەعراف.

تكاو شەفاعەتى ھەشتەم: تكاو شەفاعەتى بۆ ھەندى لەباو ەرداران بۆ چوونە بە ھەشت بەبى ھىچ لىپرسىنەو ە سزايەك، وەكو شەفاعەتەكەى بۆ عوكاشەى كورى مىحصەن (خوالى رازى بىت)، ئەو ەبوو پىغەمبەر ﷺ بۆى پارايەو بەلكو لەو ەفتا ھەزار كەسە بىت كە دەچنە بە ھەشتەو بەبى ھىچ لىپرسىنەو ە سزايەك .

ئا ئەم پىنج جۆرە شەفاعەتەى ترە كەسانى ترىش لە پىغەمبەران و فرىشتە و راستگويان و شەھىدان لە گەل پىغەمبەرى خۆماندا ﷺ دەيكەن و ھاوبەشن تىدا. ئەھلى سوننە و جەماعە باو ەريان بە ھەموو ئەم جۆرە لە شەفاعەتانە ھەيە لەبەر صەحىحى و سابت بوونى بەلگەكانيان، شايەنى باسە ئەم شەفاعەتانەش نايەنە دى بەدوو مەرج نەبىت :

مەرجى يەكەم : مۆلەتدانى خودا بە تەكاك و شافىع بەو ەى تەكا و شەفاعەت بكات، ھەروەك خوالى پەروەردگار فەرموویەتى: ﴿الْأَرْضُ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ [البقرة : ۲۵۵] ، واتە: ئەو ە كىيە تەكاو شەفاعەت دەكات لەلای خودا ئىللا بە مۆلەت و ئىزنى خودا خۆى نەبىت ، و فەرموویەتى: ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ [يونس : ۳] ، واتە: ھىچ تەكاك و شافىعك نىيە ئىللا دوالى مۆلەتدانى خودا نەبىت .

مەرجى دوو ەم: رازى بوون خودا لە كەسى تەكا بۆكراو (المشفعو لە) ھەروەك خوالى پەروەردگار فەرموویەتى: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ [الأنبياء : ۲۸] ، واتە: تەكاو شەفاعەت ناكەن مەگەر بۆ ئەو ە نەبىت، كە خودا لىى رازىيە.

ئەم فەرمايىشتەى خودا ھەردوو مەرجه كەى لەخو گرتوۋە: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ [النجم: ۲۶] ، واتە: چەندان فرىشتە ھەن لەئاسمانەكاندا . تەكەكەيان ھىچ سوۋدىكى نىيە تەنھا داۋى ئەو ە نەبىت، كە خودا مۆلەت بدات بۆ ئەو ەى، كە خۆى ئەيەبىت و لى پازىيە.

بەلام موعتەزىلەكان بۆچوۋنى جىاۋازيان ھەيە و پىچەۋانەى ئەھلى سوننەن لەبارەى تەكاۋ شەفاعەت كەردن بۆ كەسىكى باۋەردار، كە تاۋانى گەۋرەى ئەنجام دابىت و شايىستەى دۆزەخ بىت، بەۋەى نەچىتە دۆزەخ و بۆ ئەۋانەش، كە چوۋنەتە دۆزەخ بۆ ئەۋەى دەرەھىندىرېن، واتە: لەجۆرى پىنجەم و شەشەم دا مۇخالەفەى ئەھلى سوننەيان كەردوۋە و، بىانوۋيانىش ئەم فەرمايىشتەى خودايە: ﴿فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ [المذثر : ۴۸] ، واتە: تەكاۋ شەفاعەتى شەفاعەت كاران سوۋدىان بى ناگەيەنەت .

ۋەلامى ئەۋەش ئەۋەيە ئەۋ ئايەتە باسى كافران دەكات و ئەۋە كافرە تەكاۋ شەفاعەتى ھىچ كەسىك سوۋدى پىناگەيەنەت. بەلام باۋەرداران تەكاۋ شەفاعەت سوۋدىان پىدەگەيەنەت بە شەرت و مەرجهى خۆى .

دواتر تاقم و گروپەكان لەبابەتى شەفاعەتدا بوۋنەتە سى تاقم و گروپەۋە: تاقمى يەكەم : زىدەپۇيان كەردوۋە لەئىسپاتكەردنى شەفاعەتدا، كە ئەۋانىش نەسرانى و سۇفەيە زىدەپەۋە و گۆرپەرستەكانن، بەشېۋەيەك شەفاعەتى ئەۋ كەسانەى، كە خۇيان بەگەۋرەى دەزانن قىاس كەردوۋەتە سەر ئەۋ تەكاۋ شەفاعەت و ۋاستەيەبى، كە لەدونىادا ھەيە و لەلاى دەسەلات و مەلىكەكان دەكرېن، ئەمان داۋى شەفاعەت لەغەبرى خودا دەكەن، ھەروەكو خۋاى پەروەردگار باسى لىۋە كەردوۋە لەبارەى ھاۋبەشەدانەرەكانەۋە .

تاقمى دووہم : موعتەزىلە و خەوارىجەکانە، ئەم دوو تاقمە بە پىچەوانەى تاقمى
 يەكەم زىدەپرويان کردووہ لەنەفى شەفاعەتدا بە شىوہىە ک شەفاعەتى پىغەمبەر و جگە
 لەویش پەتدەکەنەوہ بو ئەوانەى، کە تاوانى گەورەيان ئەنجام داوہ و پىيان وایە کەس
 ناتوانىت شەفاعەتيان بو بکات.

تاقمى سىيەم: ئەھلى سوننە و جەماعەى ئەم تاقمە دان بە ھەموو ئەو شەفاعەتانەدا
 دەنن کە بەبەلگەى قورئان و فەرموودە سابت بووہ و، شەفاعەت ئىسپات دەکەن بەو
 شەرت و مەرجانەى، کە ھەيەتى و لەدەقەکاندا باسکراوہ.

دهرکردنی هه ندی له تاوانباران له دۆزه خ بهرهم و بهزهیی خودا به بی
هیج تکاو شه فاعه تیک و فراوانی به ههشت

وَيُخْرِجُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ أَقْوَامًا بِغَيْرِ شَفَاعَةٍ؛ بَلْ بِفَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ، وَيَبْقَى فِي الْجَنَّةِ
فَضْلُ عَمَّنْ دَخَلَهَا مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيُنْشِئُ اللَّهُ لَهَا أَقْوَامًا فَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ.
وَأَصْنَافُ مَا تَضَمَّنَتْهُ الدَّارُ الْآخِرَةُ مِنَ الْحِسَابِ وَالْثَوَابِ وَالْعِقَابِ وَالْجَنَّةِ
وَالنَّارِ وَتَفَاصِيلُ ذَلِكَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَالْآثَارِ مِنَ الْعِلْمِ
الْمَأْثُورِ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ، وَفِي الْعِلْمِ الْمَوْرُوثِ عَنْ مُحَمَّدٍ - ﷺ - مِنْ ذَلِكَ مَا يَشْفِي
وَيَكْفِي، فَمَنْ ابْتِغَاهُ وَجَدَهُ.

خوای پهروهردگار کومه له کهسانیک له ئاگری دۆزه خ دهردینیت به بی هیج تکاو
شه فاعه تیک؛ به لکو تهنه بهرهم و فهزل و بهزهیی خو، له به ههشتدا هه ندی جیگا
دهمینته وه دواي چوونه به ههشتی خه لکانی دنیا، خوای پهروهردگار کومه له
کهسانیکي بو درووست ده کات و ده یانکاته به ههشته وه.

جوړی نهو شتانه ی که زیانی دواړوژله خو ی گرتووه وهك لیپرسینه وه و سزا و
پاداشت و به ههشت و دۆزه خ و دریزه ی ئه مانه لهو کتیبانه دا باسکراوه، که له ئاسمانه وه
دابه زیوه، نهو ئه سه رانه ش، که له پیغه مبه رانه وه هاتوون له عیلم وزانیاری له م باره یه وه،
نهو زانست وزانیارانیه که له پیغه مبه ر موحه ممه ده وه ﷺ به جیماوه که کافی و به سه،
جا بو یه هه رکه سیك به شوینیدا بگه ریٹ دهستی ده که ویت.

شرح

۹- دواي نهوه ی شیخ (په حمه تی خوای لی بیت) باسی جوړه کانی شه فاعه تی کرد
نهوه ی، که موله تی دهریٹ به دهرهینانی هه ندی له وانه ی چوونه ته نیو دۆزه خه وه -

لیره دا باسی له وه کردوو : دهرچوون له ناو ئاگر هوکاری تریشی ههیه جگه له شه فاعهت، که ئه ویش: رهحم و بهزهیی و فهزل و چاکهیی خودایه به شیوهیه که سانی موحید و یه کخوا په رست له ئاگر دهر دینیت ئه وهی که به ئه ندازهی ده نکه خهرته له یه که باوهر له دلی دا هه بیت .

خوای پهروه ردگار فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ۴۸] ، واته: به هیچ شیوهیه که خودا خووش نابیت له وهی هاو به شی بو دابنریت و جگه له وه له ههر تاوانیک ویستی له سه ر بیت خووش ده بیت بو که سینک که ویستی له سه ره.

ههروه ها له فهرموودهیه کی صه حیح دا هاتوو^(۱): «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ، وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ...» الحديث . واته: خوای پهروه ردگار ده فهرموویت: فریشته کان شه فاعه تیان کرد و پیغه مبه ران شه فاعه تیان کرد و، که س نه ماوه جگه له به به زه یترین که سه کان، چنگیک ده کات به دۆزه خ دا و که سانیک کی لی دهر دینیت، که هیچ خیر و چاکه یه کیان نه کردوو .

ووته که ی: (و یبقی فی الجنة فضل) واته: جیگایه که له به هه شتدا ده مینیتته وه (عمن دخلها من أهل الدنيا) واته: دوا ی ئه وهی خه لکانی دنیا تیی چوون و چوونه جیگاکانی خو یان؛ له بهر ئه وهی خوای پهروه ردگار وه سفی به هه شتی به فراوان کردوو و فهرموویه تی: ﴿عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ [آل عمران: ۱۳۳] واته: به هه شتیکه پانتاییه که ی به ئه ندازه ی فراوانی ئاسمانه کان و زهویه . (فینشیء الله) واته: درووستی ده کات و به دیده هییت (أقواماً) واته: کۆمه له که سانیک (فیدخلهم الجنة) به فهزل و ره حمی خو ی ده یان خاته به هه شته وه؛ چونکه به هه شت گوازرشته

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۷۴۳۹)، ومسلم (۱۸۳) .

لەرھەمەت و بەزەبىي خودا وبەبەھەشت رەحم بەھەرکەسىڭ دەكات، كە بىھەوئەت، بەلام دۆزەخ سزاي ھىچ كەسىڭى تىدا نادىت، مەگەر كەسانىڭ، كە ئىقامە حوججە كراون و بەلگەكانيان بۆ پروونكراوئەتەو بەو حالەشەو پىغەمبەرانيان بەدرۆ خستوئەتەو.

ووتەكەي : (وأصناف ما تضمنته الدار الآخرة . . .) ھتد..واتە: جۆرى ئەو شتانەي، كە پۆژى دوايى لەخۆي گرتوئە و تىدا پروو دەدا . . دواي ئەوئەي شىخ باسى حال و بارى پۆژى دوايى كرد و ئەوئەش كە تىدا پروو دەدات، پاشان ئامارە بەوئە دەكات، بۆ زانىاي زياتر بچن تەماشاي قورئان و سوننە بكن؛ چونكە ئەم شتانە پەيوەستن بەعيلم و زانستى غەيب و ناديار، ئەوئەي كە ناتوانرئە پەي پىبىرئە مەگەر لەرئەگەي نىگا (وہ حىہ) وہ نہ بئەت.

باوەربوون بەقەزاو قەدەر و روونکردنەوێ بابەتە پەيوەستدارەکان

پێی

وَتُؤْمِنُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَةُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. وَالْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ عَلَى دَرَجَتَيْنِ؛ كُلُّ دَرَجَةٍ تَتَّصِفُ بِشَيْئَيْنِ.

کۆمەلەی پزگاربوو لە ئەهلی سوننە و جەماعە باوەریان بەقەدەر ھەیە بەخێر و شەریەو. وە باوەربوون بەقەدەر دوو پلە و بەشە، ھەریەک لەو دوو پلەییەش دوو شتی لەخۆگرتووە.

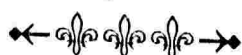
شەرح

(القدر) : مەصدەری (قَدَرْتُ الشَّيْءَ إِذَا أَحْطْتُ بِمَقْدَارِهِ) واتە: ئەندازەگیری شتەکەم کرد کاتی کە پەیم برد بە ئەندازە و پڕەکەیی و، لێرەدا مەبەست لێی: پەيوەست بوونی عیلم و زانستی خۆدایە بە کائینات و بوونەوەرە و ویست و ئیرادەیی لەمیزینەیی بۆ شتەکان پێش ھاتنە بوونیان. ھێچ پروداویک نییە ئیلا خۆدا تەقدیری کردووە، واتە: پێشتر زانیاری لەبارەو ھەبوو و ویستی لەسەر بوو، و (الإيمان بالقدر) واتە: باوەرھێنان بەقەدەر، یەکیکە لەشەش پایەکەیی باوەر، کە ئەویش باوەربوونە بەقەدەر بەخێر و شەریەو.

ھەروەھا وتەکەیی شێخ (پەحمەتی خوای لی بیّت) : (وتؤمن الفرقة الناجية - أهل السنة والجماعة - بالقدر خيره وشره) واتە: کۆمەلەی پزگار بوو - ئەهلی سوننەت و جەماعەت - باوەریان بەقەدەر ھێناوە بەخێر و شەریەو، ئاماژەیی بەوێ ھەرکەسیک باوەری بەقەدەر نەبیّت ئەوا ئەهلی سوننە و جەماعە نییە، ئەویش موقتەزاو خوازەری

دەقەکانە، ھەروەك لەفەرموودەكەى جبریل دا ھاتووہ^(۱) کاتى پرسیاری لەپیغەمبەر ﷺ کرد لەبارەى ئیمانەوہ : فەرمووی «الإيمانُ أنْ تُؤْمِنَ باللهِ وملائكتِهِ وكتبِهِ ورسلِهِ واليومِ الآخرِ والقدرِ خیرهِ وشرِّهِ»، واتە: باوەر بریتییه لەوہى باوەر بىنى بەخودا و فریشتەکانى و کتیبەکانى و پیغەمبەرانى، و بەپۆژى دواى ، و بەقەزاو قەدەر بەخیر و شەپەوہ. وەك دیارە باوەرپوون بەقەدەر پایەى شەشەمى باوەرە، بۆیە ھەركەسێك نكۆلى لىكات ئەوا باوەردار نییە، ھەروەكو چۆن باوەرى بەھەر پایەىەكى تریش نەبێت لەپایەکانى باوەر .

ھەروەھا ووتەكەى : (والإيمان بالقدر على درجتين ...) ھتد ، لێرەدا شیخ باسى لەوہ کردووہ باوەرپوون بەقەدەر چوار پلە لەخۆ دەگرێت، بەکورتى بریتییه لە^(۲) :
 یەكەم : عیلم وزانستى ئەزەلى و لەمیژینەى خودا بەھەموو شتێك و، لەوانە عیلم وزانستى خودا بەكار و کردەوہى بەندەكان پێش ئەوہى ئەنجامى بدەن .
 دووہم : نووسینی ئەوہ لە لەو حولمەحفوزدا .
 سێیەم : ویستە گشتگیرەكەى خودا و توانا تەواوہكەى بەسەر ھەموو پرووداویكدا .
 چوارەم : ھینانەبوونی ھەموو بەدیھینراوہكان لەلایەن خوداوە، ئەو دروستكار(خالیق) و بەدیھینەرى ھەموو دروستكاراوەكانە و، ھەر ئەو دروستكار(خالیق) و بەدیھینەرە و جگە لەو دروستكارا(مەخلوق) و بەدیھینراوہ، ئا ئەمە پوختەى پلەو مەرتەبەى قەدەرە، فەرموو با بەدوور درێژى بیینە سەرى:

(۱) أخرجه مسلم (۹).

(۲) معارج القبول (۱۰۸۶).

دریژهی پله و مهرته به کانی قه دهر

[ن] پله یی کهم و نه وهی له خوی گرتووه

فَالدَّرَجَةُ الْأُولَى: الْإِيمَانُ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلِيمٌ بِالْخَلْقِ، وَهُمْ عَامِلُونَ بِعِلْمِهِ الْقَدِيمِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزْلًا وَأَبَدًا، وَعَلِمَ جَمِيعَ أَحْوَالِهِمْ مِّنَ الطَّاعَاتِ وَالْمَعَاصِي وَالْأَرْزَاقِ وَالْأَجَالِ، ثُمَّ كَتَبَ اللَّهُ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَقَادِيرَ الْخَلْقِ. فَأَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ قَالَ لَهُ: اكْتُبْ. قَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. فَمَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ، وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ، جَفَّتِ الْأَقْلَامُ، وَطُوِيَتِ الصُّحُفُ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ۷۰] ،

پله یی کهم: باوهرپوون به وهی خودا زانیه به وهی خه لک ئه نجامی ددهن به زانسته قه دیم و له میژینه کهی، که وه سفکراوه پیی له ئه زهل و بو هه تا هه تایه، هه موو حال و باره کانیان ده زانیت له تاعهت و تاوان و رۆزی و ئه جهل، پاشان خوی پهروه ردگار له له و حولمه حفوزدا ئه ندازه ی هه موو درووستکراوه کانی نووسیوه.

یه کهم شتیک، که خودا درووستی کرد: قه له م بوو و، پیی فهرموو: (بنووسه) ، گوتی : (چی بنووسم؟) فهرمووی: (هه موو ئه و شتانه بنووسه، که پروو ددهن، تاوه کو رۆزی دواپی). ئه وهی توشی مرووف ده بیئت نه ده بوو توشی نه بیئت و به هه له دا به چیت و توشی که سیکی تر بیئت و، ئه وهش که توشی نه بووه نه ده بوو به هه له دا به چیت و توشی بیئت، مهرکه بی قه له مه کان وشک بوونه ته وه و، نامه کهش پیچراوته وه، ههروهک خوی پهروه ردگار فهرموویه تی: (مه گهر تو نه ترانیوه ئه ی مرووفی ژیر! که هه رچی له ئاسمان و زه ویدایه خوا ئاگای لییه تی و دهیزانی؟ جا که واته هه ر ئه ویش به ته نها خوی به ئاگایه له وشتانه دا ئیوه ئیختیلاف وراجیاییتان تان تیدا هه یه. چونکه

به پراستی هه موو ئه و شتانه له نامه ی (لوح المحفوظ) دا تۆمار کراوه و «هیچی لی زایه ناییت»، بیگومان ئه و کارهش بو خوا زۆر ئاسانه^(۱).

وَقَالَ ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ [الحديد: ۲۲]، وَهَذَا التَّقْدِيرُ التَّابِعُ لِعِلْمِهِ سُبْحَانَهُ يَكُونُ فِي مَوَاضِعَ جُمْلَةً وَتَفْصِيلًا: فَقَدْ كَتَبَ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ مَا شَاءَ. وَإِذَا خَلَقَ جَسَدَ الْجَنِينِ قَبْلَ نَفْخِ الرُّوحِ فِيهِ؛ بَعَثَ إِلَيْهِ مَلَكًا، فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَقَالُ لَهُ: اكْتُبْ: رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ... وَنَحْوَ ذَلِكَ. فَهَذَا التَّقْدِيرُ قَدْ كَانَ يُنْكَرُهُ غُلَاةُ الْقَدَرِيَّةِ قَدِيمًا، وَمُنْكَرُهُ الْيَوْمَ قَلِيلٌ.

ههروهه ها فهرموویه تی: (هیچ به لاو نه هه مه تهیه کتان تووش ناییت نه له زه ویدا - وه کات و قریی.. هتد - وه نه له خوشتاندا - وه ک نه خوشیی و مردن - مه گهر پیش ئه وه به دی بینین له (لوح المحفوظ) دا تۆمار کراوه، واته: هه رچی رووبداو پیش بیت، ئیمه پیش ئه وه تۆمار مانکردووه و ئاگادارین لئی، به پراستی ئه وهش بو خوا شتیکی ئاسانه). جا ئهم ئه ندازه گیریه یی، که تابیی عیلم و زانسته که یه تی - سبخانه و تعالی - له هه ندی شویندا به کورتی و گشتی هاتوو و له هه ندی جیگهی تر دا به تاییه ت و دوور و درێژی هاتوو: له له و حولمه حفوزدا ئه وه ی ویستی له سه ر بووبیت نووسیویه تی و، کاتی که لاشه ی کۆرپه درووستده کات، پیش ئه وه ی روح بکریت به به ریدا؛ فریشته به ک ده نیریت بۆلای، فه رمانی پیده کریت به چوار وشه، ده وتریت: (رۆزی و، نه جهل و، کرده وه که ی بنووسه و ئایا خراب و به دبه خته یاخود چاک و

(۱) ئهم فهرمووده یهش ده سه لاتی فراوانی خوا پاده گه یه نی: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ» صحیح مسلم، کتاب القدر، باب حجاج آدم وموسی علیهما السلام، حدیث: ۴۹۰۳. واته: بیگومان خوا پیش دروستکردنی ئاسمانه کان و زه ویی به په نجا هه زار سال، ئه ندازه گیری هه موو دروستکراوه کانی نووسی و، عه رشه که شی به سه ر ئاوه وه بوو.

خۆشبهخت) وهاوشیوهی ئەمانه. وه غولاتی قەدەریه کان له کۆندا نکوڵیان له م قەدەره ده کرد، به لام له مڕۆدا ئەوانه ی نکوڵی لی ده کهن که من.

شەرح

ووتە که ی : (أزلا) وشە ی (الأزل) له پیشینه یه ك، که هیچ سه ره تایه کی نیه. و ته که ی : (أبدأ) وشە ی (الأبد) بریتیه : له بهردهوام بوونیک له داها توودا، که هیچ نیهایه ت و کوتاییه کی نیه .

و (الطاعات) : جه معی (طاعة) یه و، بریتیه له فه رمان به رداری . و (المعاصي) : جه معی (معصية)، که بریتیه له له فه رمان ده رچوون، و (الأرزاق) : جه معی (رزق) له و، ئەوه یه که سوود به خشه . و (الآجال) : جه معی (أجل) له و، بریتیه له ماوه و مودده ی شته کان و، ئەجه لی مڕۆف کوتایی کاته که یه تی له دونیادا به مردن . و (اللوح المحفوظ) بریتیه له تۆماره گه وره که که به (أم الكتاب) ناسراوه، و پارێزراوه (محفوظ) له بۆ زیاد کردن و لیکه مکردن .

شیخ لی ره دا باسی ئەوه ی کردووه، که پله ی یه که م له ئیمان له خۆی گرتووه له دوو پله که باوه ر بوون به قەدەر و ئەم پله ی یه که مه دوو شتی، واته : دوو پله ی له خۆ گرتووه . پله ی یه که م : ئیمان بوون به عیلم و زانستی خودا ئەوه ی که ده وری هه موو شتیکی داوه له و شتانه ی که بوویان هه یه و ئەوه ش که نییه و مه عدومه، ئەم زانسته سیفه تیکه له سیفاته زاتیه کانی خودا که بهردهوام خودا له ئەزهل و ئەبه ددا وه سفکراوه پێی . یه کییک له وانه عیلم و زانستی خودا به کار و کرده وه ی دروستکراوه کان به چاکه و خراپه وه و زانستی خودا، به رزق و ئەجه ل و جگه له مانه ش .

پلهی دووهم: پله و مه‌رتبه‌ی نووسین، که ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که خودا له (اللوح المحفوظ) دا ئه‌ندازه‌گیری هه‌موو دروستکراوه‌کانی نووسیوه، هیچ شتیک نییه له گه‌ردوندا ئیلا خودا ده‌یزانیت و نووسیویه‌تی پیش پوو‌دانی.

پاشان شیخ (په‌حمه‌تی خوی لی بیت) کۆمه‌له‌ به‌لگه‌یه‌کی له‌قورئان و سوننه‌ت بو‌ ئه‌وه هیناوه‌ته‌وه‌و، یه‌کیک له‌به‌لگه‌کانی سوننه‌ت ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که شیخ لی‌ره‌دا ماناکه‌ی باسکردووه؛ له‌فزه‌که‌ی پیشه‌وا ئه‌بو داود له‌سونه‌نه‌که‌یدا له‌عوباده‌ی کوری سامته‌وه گێراویه‌تی‌وه^(۱) و ده‌لیت: گویم له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «أول ما خلق الله القلم فقال له اكتب قال وما اكتب يا رب؟ ... قال: اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة» واته: یه‌که‌م شتیک، که خودا درووستی کرد قه‌له‌م بوو و پی‌ی فه‌رموو: بنووسه، گو‌تی: چی بنووسم ئه‌ی په‌روه‌ردگار؟ فه‌رموو: ئه‌ندازه‌گیری هه‌موو شته‌کان بنووسه، تاوه‌کو پوژی دوا‌یی. ئا ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پله‌و مه‌رتبه‌ی نووسین، و ئه‌ندازه‌گیری هه‌موو شته‌کان نو‌سراوه.

هه‌روه‌ها فه‌رمایشته‌که‌ی: «أول ما خلق الله القلم، قال له: اكتب» به‌نه‌صبی وشه‌ی (أول) و (القلم) هاتووه به‌و پی‌یه‌یی که‌لامه‌که یه‌ک پرسته و به‌شه، ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه له‌کاتی دروستکردنی یه‌که‌م درووستکراویدا، که قه‌له‌م بوو پی‌ی فه‌رموو: بنووسه.

وه به‌په‌فعی هه‌ردوو وشه‌ی (أول) و (القلم) یش هاتووه، به‌حسابی ئه‌وه‌ی که‌لامه‌که دوو پرسته‌یه: یه‌که‌میان: (أول ما خلق الله القلم) ه، و (قال له: اكتب) پرسته‌ی دووهمه، و ماناکه‌شی به‌م شیوه‌یه‌یه: یه‌که‌م شتیک، که به‌دییه‌ینراییت له‌م جیهانه‌دا قه‌له‌م بووه.

هه‌روه‌ها فه‌رمایشته‌که‌ی: «ما أصاب الإنسان لم يكن ليخطئه ...» هتد، قسه‌ی عوباده‌ی کوری سامته که پراوی فه‌رمووده‌که‌یه، واته: ئه‌وه‌ی توشی مروّف ده‌بی‌ت له‌و

شتانەى كە سوودى پىدەگەيەنيت ياخود زىانى پىدەگەيەنيت، ھەمووى لەسەر نوسراوہ و ئەندازەگىرى بۆ كراوہ و دەبى ھەر بىتە دى و پىچەوانەكەى ھەگىز پروو نادات .

ھەروەھا ھەرمایشەكەى : «جفت الأقسام وطويت الصحف» واتە: قەلەمەكان وشك بوونەتەوہ و پەرتوكەكان پىچراونەتەوہ، ئەمە كىنايەت و گوازرشتە لەوہى ھەموو شتەكان پىشتەر نوسراون و لىبوونەتەوہ و ئەوہش ماناى ئەوہى، كە لەفەرموودەكەى عەبدوللای كورى عەباسدا ھاتووە : «رفعت الأقسام وجفت الصحف» رواه الترمذي^(۱) واتە: قەلەمەكان لىبوونەتەوہ لەنووسىن و مەرەكەبى قەد پەرتوكەكان وشك بوونەتەوہ. پاشان شىخ يەكەك لەبەلگەكانى قورئانى ھىناوہتەوہ كە ئەویش ھەرمایشى : ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ واتە: ئايا نازانیت خودا ئاگادارى ھەموو ئەو شتانەى، كە لەئاسمان و زەویدا پروو دەدات، ھەموو ئەوہ لە كىتیبەكەدايە، ئا ئەوہش لەسەر خودا ئاسانە. وھەرمایشى ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ پرسیارە و بۆ چەسپاندنى بابەتەكەى لای بەرانبەر، واتە: ئەى موحەمەد تۆ زانیوتە و دلنایى لەوہى ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ خودا ھەموو ئەو شتانە دەزانیت كە لەئاسمانەكان و زەویداىە. ئەمەش بەلگەى لەسەر ئەوہى عىلم و زانستى خودا دەورەى ھەموو جىھانى داوہ بەبەرز و نزمەوہ و ئەمەش پلەو مەرتەبەى زانستە ﴿إِنَّ ذَلِكَ﴾ واتە: ئەوہى لەئاسمان و زەویدا ھەى لە زانیاریەكانى خوا ھەمووى نوسراوہ لە (أم الكتاب)دا و ئەمەش پلەو مەرتەبەى نووسینە. ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ واتە: دەورەدانى عىلم

و زانستى خودا بە ھەموو شتەكان بە ھەى لە ئاسمان و زە ھەىدايە و نووسىنىشى ئاسانە بە نىسبەت خودا ھە .

﴿ مەوزوعى شاھىد لە ئايەتە پىرۆزە كەدا : ﴾

لەم ئايەتەدا ئىسپاتى عىلم و زانستى خودا كراو ھە شتەكان و نووسىنى لە (اللوح المحفوظ) دا ، و ، ئائەمەيان ئە ھەى ، كە پلەى يە كەم لە خۆى گرتو ھە .

ھەروەھا شىخ ئايەتەكى تىرى كىر ھەى بە لگە : ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ [الحديد: ۲۲] ، بىرگەى ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ ﴾ واتە : توشى ھىچ بە لايەك نابن لە زە ھەىدا ھاوشىو ھەى بىيارانى و سست بوونى سەوز بوونى و گىز و گىا و كەمبوونى بەر و بووم ﴿ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ ﴾ و لەخودى خۆشتاندا ھاوشىو ھەى ئازار و نەخۆشى و نەبوونى ﴿ إِلَّا فِي كِتَابٍ ﴾ واتە : ئىللا ھەموو نوسراو ھە (اللوح المحفوظ) دا ، ﴿ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ﴾ واتە : پىش ئە ھەى درووستى بىكەىن و بىھىنەىنە بوون ﴿ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ ، واتە : تۆمار كىر ھەى لە كىتەبىكدا ھەچەند زۆرە ئاسانە بە لاي خودا ھە .

﴿ مەوزوعى شاھىد لەم ئايەتەدا : ﴾

ئەم ئايەتە بە لگەى تەىدايە لە سەر ئە ھەى ھەموو ىرودا ھەىكان لە (اللوح المحفوظ) دا تۆمار كراو پىش ىرودانىان . ئەمەش ئە ھەى دەگەىنەىت خودا عىلم و زانىارى پىى ھەبو ھەى پىش ئە ھەى بىنووسىت و ، بە لگەشە لە سەر پلەو مەرتەبەى عىلم و نووسىن . پاشان دواى ئە ھەى شىخ (پەحمەتى خواى لى بىت) ئاماژەى بە ھەى كىر ھەى ، كە تەقىر و ئەندازە گىرى دوو جۆرە :

سەوزى لە سەر
ھەگىز ىرود

قەلەمەكان
شتە لە ھەى

ئە ھەى ، كە
م و جەفت
ھەى بى قە

ھەى ناو ھەى

ذەللك فى

شەنەى ،

س لە سەر

بە لاي

م مافى

و ىدايە .

ى داو ھەى

ئە ھەى

بە لاي

عىلم

ئەندازە گىرىيە كى گىشتى (تەقدىرىكى عام): ئەمەيان گىشتىگىر و عامە و ھەموو كائىنات بوونەوەر دەگىرئەو و پىشتىر بەبەلگەو قسەمان لەسەر كىرد وئەمە لە (اللوح المحفوظ) دا نووسراو .

ھەرۈھە ئەندازە گىرىيە كى تايەت (تەقدىرىكى خاص): ئەمەيان درىژەو تەفاسىلى قەدەرە عام و گىشتىگىرەكەيە و، دەبىتە سى جۆرەو:

تەقدىر و ئەندازە گىرى بۆ ھەموو تەمەن، تەقدىر و ئەندازە گىرى سالانە، تەقدىر و ئەندازە گىرى رۆژانە، ئا ئەمە ماناى وتەكەي شىخە، كە دەلئىت : (وهذا التقدير التابع لعلمه سبحانه يكون في مواضع جملة) واتە : تەقدىرىكى عام و گىشتىگىر، وئەوھش ئەوھيە كە لە (اللوح المحفوظ) دا نووسراو ھەموو دروستكراوھەكان دەگىرئەو (وتفصيلاً) واتە : تەقدىرىكى تايەت و خاس و پروونكەرەوھى وردەكارى تەقدىرە عام و گىشتىگىرەكەيە وئەمە ^(۱):

۱- تەقدىر و ئەندازە گىرى ھەموو تەمەنە: ھەرۈك لەفەرموودەكەي عەبدوللەي كورى مەسعودا ھاتوۋە لەبارەي ئەو چوار وشەيەيى، كە لەسەر كۆرپە دەنووسرىت لەسكى دايكىدا، كە برىتەيە لە : رزق و ئەجەل و چاكى ياخود خراپى كۆرپە كە .

۲- تەقدىر و ئەندازە گىرى سالانە وئەمەش ئەوھيە كە لەشەو قەدردا بىرىارى لەبارەو دەدرىت لەرودا و پىشھاتەكانى سالانە، ھەرۈك لەم فەرمايشتەي خودادا ھاتوۋە : ﴿ فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴾ [الدخان : ۴] واتە: لەو شەوھەدا - قورئانى تىدا ھات - ھەموو بەرنامە و ئىشوكارىكى گىرنگ بىرىار لەبارەو دەدرى و جيا دەكرىتەو .

۳- تەقدىرى رۆژانە: ئەمەش ئەوھيە كە تىدا ھەموو ئەو شتەنەي رۆژانە پروو دەدەن تىدا تەقدىر كراو، ھاوشىوھى ژيان و مردن و بەھىز بوون و زەللىل بوون و جگە

لەمانەش، ھەر وەك لەم ئايەتەدا ھاتووہ : ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ [الرحمن : ۲۹] (۱)،
 واتە: ھەموو رۆژىك و كاتىك، وا لە كارىك لە كارەكاندايە: يەكىك دەمرىنى و
 يەكىك لە داىك دەبى، يەكىك سەر دەكەوى و يەكىك دەشكى.. ھتد. لەعەبدوللای
 كورى عەباسەوہ (خوا لىيان رازى بىت) ھاتووہ : «إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لَوْحًا مَحْفُوظًا مِنْ دُرَّةٍ
 بَيْضَاءَ دَفَّنَاهُ مِنْ يَاقُوتَةٍ حُمْرَاءَ، قَلَمَهُ نُورٌ، وَكِتَابَهُ نُورٌ، عَرْضُهُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَنْظُرُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ نَظْرَةً وَيُحْيِي وَيُمِيتُ، وَيُعِزُّ وَيُذِلُّ وَيَفْعَلُ مَا يَشَاءُ». فذلك
 قوله سبحانه: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ رواه عبد الرزاق وابن المنذر والطبراني
 والحاكم (۲) واتە: خودا (لەو حولمەحفوزى) درووستکرد لە لوئلوئىكى سې، كە دوو
 توپى لاپەرەكانى ياقوتىكى سورە، قەلەمەكەى نوورە، نووسىنەكەشى نوورە،
 درىژىكەى بەئەندازەى نيوان ئاسمان و زەوىيە، ھەر رۆژىك سى سەد شەست جار
 تەماشای دەكات، زىند و دەكاتەوہ و دەشمىنى و بەعزىزەت و دەكات و زەلىلىش
 دەكات وئەوہى بىھوى ئەنجامى دەدات، ئا ئەوہ مەبەستى فەرمايشتى خواى
 پەرورەدگارە: (ھەر رۆژەو لەكار و بارىكدايە).

ووتەكەى : (فهذا القدر) واتە: ئەم قەدەرە كە ئاماژەمان پىدا و پروونمان كردهوہ
 بەھەردوو جۆرە عام و خاسەكەيەوہ (قد كان ينكره غلاة القدرية) واتە : زىدەپرويانى
 قەدەريەكان نكۆلى لىدەكەن، نكۆلى لەوہ دەكەن خودا عىلم و زانىارى لەبارەى

(۱) (ئىبن جەرير) دەلى: لە مانای [كل يوم هو في شأن] پرسىار لە پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - كرا؟ ئەویش فەرمووى: «أَنْ يُغْفَرَ ذَنْبًا وَيُفْرَجَ كَرْبًا وَيَرْفَعَ قَوْمًا وَيَضَعَ آخَرِينَ». (صحيح ابن حبان، كتاب الرقائق، باب الفقر، ذكر الإخبار بأن أسباب هذه الفانية الزائلة يجري عليها التغير والانتقال، حديث: ٦٩٠، وحسنه الألباني في سنن ابن ماجه بهذا اللفظ، برقم: ٢٠٢).
 واتە: ھەردەم خەرىكە لەتاوان خۆشەبى، وناخۆشىەك لادەبات، ھۆزىك بلىند دەكات،
 ھۆزىكى دىكە نەوى.

(۲) أخرجه الطبراني في الكبير (٧٢ / ١٢)، والحاكم (٥١٩ / ٢)، وأبو نعيم في الحلية (٣٠٥ / ٤)،
 والبيهقي في الأسماء والصفات (١٣٠ / ٢)، ورواه ابن جرير الطبري في تفسيره (١٧٦ / ١٣).

شەكەكانەو ھەبىت پىش پروودانىان، ھەروەھا نوسراپىتن لە (اللوچ المحفوظ) دا و،
 دەلەن: خودا ھەرمان دەكات و پىگىرى دەكات و نازانى كى بەگوپى دەكات و كىش
 سەرىپچى دەكات. بابەتەكە (أنف) ھە واتە (مستأنف) واتە سەرەتايە و پىشتەر لە عىلم و
 تەقدىرى خودا نەبوو، ئائەمانە لەلايەن پىشەوايانەو تەكفىر كراون، بەلام ئەم تاقمە
 كۆتايان ھاتوو و دوا براو بوون و نەماون، ھەربۆيە شىخ وتى: (ومنكروہ اليوم
 قليل) واتە: نكۆلىكاران لىي ئەمرو كەمن و، تاقمىكيان ماون دان دەنەن بە عىلم
 وزانستى خودادا بەلام نەفى ئەو دەكەن كەدەو ھە بەندەكان داخلى قەدەر بىت و
 پىيان وايە درووستكراوى سەربەخۆي بەندەكانە و خودا درووستى نەكردوو و
 نەبوستوو، ھەروەك دواتر زياتر پروونى دەكەينەو .

[ب] پلهی دووهم و نهووش که له خوی گرتوو:

وَأَمَّا الدَّرَجَةُ الثَّانِيَةُ؛ فَهِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ النَّافِذَةُ، وَقُدْرَتُهُ الشَّامِلَةُ، وَهُوَ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَأَنَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ حَرَكَةٍ وَلَا سَكُونٍ؛ إِلَّا بِمَشِيَّةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ، لَا يَكُونُ فِي مُلْكِهِ مَا لَا يُرِيدُ، وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ، مَا مِنْ مَخْلُوقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُهُ سُبْحَانَهُ، لَا خَالِقَ غَيْرُهُ، وَلَا رَبَّ سِوَاهُ.

به نیسبهن پلهی دووهمهوه: بریتیه لهویست و خواسته به جیهاتوو که ی خودا، وهیز و توانا گشتگیره که ی، که ئه ویش: باوه ربوونه به وهی ئه وهی خودا بیهویت دیته بوون و، ئه ووش وستی خودای له سهر نه بیته نایه ته بوون، هیچ جموجول و حهره که یه که له ئاسمانه کان و زه ویدا نییه ئیلا به وستی خودایه، هیچ شتیک له مهمله که تی ئه ودا پروو نادات مه گهر ئه وه نه بیته، که وستی ئه و ی له سهره و، خودا به سهر هه موو شتیکدا به توانایه جا هه بوو (مه وجود) بیت یا خود نه بوو (مه عدم)، هیچ دروستکراویک نییه له زه و ی و ئاسماندا ئیلا به دیهینه ر و درووستکاره که ی خودایه، هیچ درووستکار و به دیهینه ریک نییه جگه له و، و هیچ پهروه ردگاریک نییه جگه له و.

شهرح

ئه مه رونه کردنه وهی پله و مه رته به ی سییه مه^(۱)، و پله و مه رته به ی چواره م له مه رته به کانی قه دهر. ئاماژه ی داوه به پله ی سییه م به وته که ی، که ده لیت: (فه ی مشیئة الله النافذة وقدرته الشاملة)، واته: ویست و خواستی به جیهاتوو ی خودا وهیز و توانا

(۱) نووسهر (په حمه تی خوای لی بیت) به (دووهم) ی داناوه؛ چونکه عیلم و نووسینی به یه که پله ئه ژمار کردوو.

گشتگیره که یه تی، و (النافذة) : ئه وه یه که رابردوو و کهس ناتوانیت ریگری لیکات، و (الشاملة) عام و گشتیره و هه موو شتیک ده گرته وه جا ئیستا بوونی هه بیت یاخود نا. ووته که ی : (وهو الإیمان) واته : مانای باوه ربوون به م پله و مه رته به یه : (اعتقاد أن ما شاء الله كان) : ئه وه ی خودا ویستی له سهر بیت دیته بوون (وما لم یسأ لم یکن) واته : ئه وه ی خودا ویستی له سهر نه بیت نایه ته بوون (وأنه ما فی السموات من حركة ولا سکون إلا بمشيئة الله) واته : هه یه کیک له وانه روو نادات ئیلا ویستی خودای له سهر بووه (لا یكون فی ملکه ما لا یرید) واته : هه یه شتیک له ژیرده سه لاتی خودادا بوونی نییه، گهر خودا ویستی له سهر نه بوو بیت بیت بوون (وأنه سبحانه علی کل شیء قدير من الموجودات والمعدومات) واته : خودا به سهر هه موو شتیدا زاله جا شته که له واقع دا هه بیت یاخود نا؛ چونکه شتی نه بووش ده چیته ژیر گشتگیری وشه ی (کل شیء) هه موو شتیک، خوی پهروه ردگار له چهندان ئایه تدا هه والی داوه : به وه ی به سهر هه موو شتیکدا زاله.

ووته که ی : (فما من مخلوق فی الأرض ولا فی السماء إلا الله خالقه سبحانه) واته : هه یه درووستکراویک نییه له زهوی و ئاسماندا ئیلا خودا به دیهینه رییه تی، ئه مهش ئاماره یه به پله و مه رته به ی چواره م، که ئه ویشته بریتییه له پله و مه رته به ی دروستکردن و هیئانه بوون، هه موو شتیک جگه له خودا مه خلوق و درووستکراوه وهه موو کارو کرده وه یه ک به خیر و شه رییه وه سه رچاوه که ی خودایه و، خودا هیئاویه ته بوون (لا خالق غیره ولا رب سواه) ، واته : هه یه به دیهینه ریک نییه جگه له خوا و، هه یه پهروه ردگاریک نییه جگه له و .

دوای ئه وه ی شیخ له باسکردنی پله و مه رته به کانی قه ده ر بوویه وه ئامارهیدا به چهند بابته یک که په یوه ندی هه یه به م بابته وه :

بابه تی یه که م : هه یه دژ یه کییه ک نییه له نیوان قه ده ر و شه رع دا .

بابه تی دووه م : هه یه دژ یه کییه ک نییه له نیوان ئه ندازه گیر و ته قدیر کردنی تاوان له لایه ن خوداوه له گه ل رقبوونی خوالی .

بابەتى سىيەم: ھىچ دژ يەككە نىيە لەنىوان ئەندازە گىر و تەقدىر كەردنى كەردەۋەى
بەندەكان لەلايەن خوداۋە لەگەل ئەنجامدانى لەلايەن بەندەكانەۋە بەويست و
ئارەزوۋى خۆيان .

لىيىكات،
باخودنا.
عەقەداز
م يەن
ن حركە
خوداى
خودادا
كل
لە جا
گىرى
داۋە:
(نە)
نى،
مى
اۋە
بىە
چ
دا
ن

بابه تی یه که م و دووهم

هیچ دژ یه کییه کی نییه له نیوان قه ده ر و شهر ع دا له لایه ک و، ته قدیر
کردنی تاوان له لایه ن خوداوه و رق لیبوونه وهی له تاوان له لایه کی
تره وه:

وَمَعَ ذَلِكَ؛ فَقَدْ أَمَرَ الْعِبَادَ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ، وَنَهَاهُمْ عَنْ مَعْصِيَتِهِ. وَهُوَ
سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُقْسِطِينَ، وَيَرْضَى عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ، وَلَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ، وَلَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ، وَلَا يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ، وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ، وَلَا يُحِبُّ الْفَسَادَ.

له گه ل ئه وه شدا؛ خودا فرمانی کردووه به بهنده کانی به گوئی خوئی و
پیغه مبه ره که ی بکه ن و ریگری لیکردوون له سه ریچی کردنی، خوای پهروه ردگار
کهسانی به ته قوا و چاکه کار و داد پهروه ری خوشه ویت و، رازی له وانه ی باوه ریان
هیناوه و کرده وهی چاکه ئه نجام دده ن و، کهسانی بیباوه ری خوشناویت و، رازی نییه
له گه لی فاسق و، فرمان به فاحیشه و کاری نابه جی ناکات و، رازی نابیت بهنده کانی
کوفر هه لبریزن و فه سادیشی خوشناویت.

شهرح

دوای ئه وهی شیخ هه ر چوار پله و مه رته به که ی قه ده ری پروونکرده وه: عیلم و،
نووسین و، ئیراده و ویست و دروووستکردن و هینانه بوون، هیچ شتیک نییه له و
شتانه ی، که پروو ده دات ئیلا خودا زانیویه تی و نووسیویه تی و ویست و ئیراده ی
له سه ر بووه و هیناویه تیه بوون - لیزه دا ئه وهی پروونکردووه ته وه که هیچ دژ یه کیه ک
نییه له نیوان ئه وهی خودا فرمانی بهنده کانی کردووه گوپرایه لی بکه ن و ریگری

لىكردوون سەرپىچى بىكەن لەگەل تەقدىرى كىردنى پروودانى تاوانەكە، وړقبوونى لىي؛
ووتەكەى : (ومع ذلك) واتە : لەگەل ئەوەى خودا ھەر ئەو شتەكانى فێركردووه
وتەقدىرى كردووه و نووسىويەتى و ويستى لەسەر بوووه و ھىناويەتيە بوون (فقد أمر
العباد بطاعته وطاعة رسوله ونهاهم عن معصيته) واتە: فرمانى بەبەندەكان كردووه
گوپرايەلى خۆى و پىغەمبەرەكەى بىكەن و پىگىرى كردووه لەسەرپىچى كىردنى،
ھەروەك لەچەندان بەلگەى قورئان و سوننەدا ھاتووه و تىيدا فرمانى كردووه
بەگوپرايەلى و پىگىرى كردووه لەسەرپىچى، ئا لەویدا ھىچ دژيەكەيش نىيە لەنىوان
شەرعەكەى و قەدەرەكەيدا. ھەروەكو ھەندى كەسى گومرا وا گومان دەبن، ئەوانەى
كە پىيان وایە دژيەكى ھەيە لەنىوان شەرع و قەدەردا.

شىخ (پەحمەتى خواى لى بىت) لەبارەى ئەم بابەتەو لەكتىبەكەيدا بەناوى
[التدمرية] ^(۱) دەلێت: كەسانى گومرا ئەوانەى كە پوچوون لەبابەتى قەدەردا بوونەتە
سى تاقمەو: مەجوسىەكان و، ھاوبەشدانەرەكان و، شەيتانىەكان.

تاقمى يەكەم: مەجوسىەكان ئەوانەى قەدەر بەدرۆ دەخەنەو ھەرچەند باوەريان
بەفرمان و پىگىرىەكانى خودايە، توندپەرەكانيان نكۆلى لەعيلم وزانستى خودا و
نووسىنى كىردەو ھەكەن و، مامناو ھەندەكانيان بەگشتى نكۆلى ويست و
درووستكىردن و قودرەتى خودا ھەكەن، ئەوانە بریتىن لە موعتەزىلەكان و ئەوانەش كە
ھاوپرايان.

تاقمى دووھەم: ھاوبەشدانەرەكان: ئەوانەى كە دان دەنن بەقەزاو قەدەردا و،
نكۆلى لەفرمان و پىگىرى ھەكەن، خواى پەرورەدگار فەرموويەتى: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ [الأنعام : ۱۴۸] ،
واتە: ئەو كەسانەى ھاو ھەليان بو خوا دانا، بىگومان بوخو پىزگار كىردنى خويان دەلێن:

ئه گهر خوا ویستبای که خوومان و، باوو باپیرانمان هاوبهشی بو دانه نیین، ههرگیز
 هاوبه شمان بو دا نه دهن، و هیچ شتیکی شمان له خو یاساغ نه ده کرد.
 ههر که سیک به لگه و بیانو بینیته وه بو نه هیشتنی فرمان و پریگری ئهوا لهو که سانه یه.
 ئه مهش زوره له ناو سو فیه کاند، ئهوانه ی که بانگه شه ی هه قیقه ت ده که ن .
 تاقمی سییه م : شه ی تانیه کان: ئهوانه ی دان به ههر دوو شته که دا ده نیّت، به لام به دژ
 یه کی ده زانن و ده لیت خودا له مه دا توشی ته ناقوزات بووه و، تانه ده دن له
 حیکمه ت و دادپه روه ی خودا، ههروهک له پیش هه موویانه وه ئه وه باسده کریت
 له شه ی تانه وه، ههروهک نووسه ران گیراویانه ته وه و، له ئه هلی کیتابی شه وه گیردراوه ته وه .
 جا مه به سته که ئه وه یه: ئه مه یه کی که لهو بانگه شانه ی که که سانی گو مپرا ده یلین، به لام
 ئه هلی هیدایه ت باوه ریان به وه و به وه ی تریش هه یه، واته: باوه ریان به وه هه یه خودا
 به دیهینه ری هه موو شتی که و پهروه ردگار خاوه نیه تی، ئه وه ی ویستی له سه ر بیّت دیته
 بوون، ئه وهش ویستی له سه ر نه بیّت پروو نادات و، به سه ر هه موو شتی که دا زاله و،
 عیلم و زانیاریه که ی ده وری هه موو شتی کی داوه، هه موو شتی کی له له و حوله فوزه دا
 ژماردووه وه له گردووه .

ووته که ی : (وهو سبحانه يحب المتقين والمحسنين والمقسطين) واته : ئهوانه ی
 خوش ده ویت، که سیفه تی جوانیان تیدایه، وهک ته قوا و چاکه و دادپه روه ی
 (ویرضی عن الذین آمنوا و عملوا الصالحات) ، واته: لهوانه رازیه، که باوه ریان هی ناوه
 و کرده وه ی چاکه ده که ن، ههروهک له چه ندان ئایه تدا ئاماژه ی پیکردووه ؛ له بهر ئه وه ی
 سیفه تی باوه ر و کرده وه ی چاکیان تیدایه (ولا يحب الکافرین، ولا یرضی عن القوم
 الفاسقین) واته : رازی نییه لهوانه ی که ئه و سیفاتانه یان تیدایه که خودا رقی لییه تی ؛
 وهک کوفر و فیسق و گشت سیفه ته ناشیرینه کانی تر (ولا یأمر بالفحشاء) ، واته:
 فرمان به فاحیشه و کاری خراپه ناکات، جا فاحیشه بریتییه: لهو شته ی، که زور
 ناشیرینه له قسه و کردار (ولا یرضی لعباده الکفر ولا یحب الفساد) ، واته: رازی نییه

بەندەكانى كوفر بىكەن و فەسادىشى خۆش ناوئىت؛ لەبەر ناشىرىنى، ولەبەر ئەو زىيان و خراپەيەش، كە ھەيەتى بۆ بەندەكانى خودا و ولاتىش .

شىخ (رەحمەتى خواى لى بىت) بەم قسەيە مەبەستىەتى وەلامى ئەوانە بداتەو، كە پىيان وايە: ويست و خوشويستن پىكەو، گریدراون ، بۆيە ھەركات خودا ئىرادەى لەسەر شتىك بىت ئەوا خوشى دەوئىت . بەلام ئەم بۆچوونە ناراست و باتلە، و بۆچوونى راست و ھەق ئەو، ھەيە: ھىچ تەلازم و پىكەو، گریدانىك لەنىوان ئىرادەو خوشويستن، ياخود ويست و خوشويستندا نىيە، واتە: ويست و ئىرادەى گەردوونى (كەونى) ھەندى جار خودا ويستى لەسەر شتىكە بەلام خوشى ناوئىت و، ھەندى جار شتىكى خوش دەوئىت بەلام نايەوئىت بىتە بوون، نموونەى يەكەم: ويستى ھەبوونى شەيتان و جوندى و دارو دەستەكەى و ويستە عام و گشتگىرەكەى لەو، كە لە گەردووندا (كەوندا) ھەيە، لەگەل رىق لىبوونى لەھەندىكى، نموونەى دووھەم : خوشويستنى بۆ باوہرەينانى بىباوہران و، گوپرايەلى كردنى بىباوہران، لەگەل ئەو، شدا ويستى نەبوو، ئەو، بىتە دى، خو ئەگەر ويستى لەسەر بوايە دەھاتە دى .

ئەم بەشە لەقەدەر كۆى قەدەرىەكان پەتى دەكەنەو و بەدرۆى دەخەنەو ئەوانەى كە
 پىغەمبەر ﷺ لەبارەيانەو فەرموویەتى: «مەجوسى ئەم ئومەتەن»، وھەندى لەوان
 ئىسپاتى دەكەن و دانى پىدا دەنن و زىدەرۆى تىدا دەكەن، بەشىوہەك قودرەت و
 توانا و ئىختىاریان لەمرۆف دارنەو ، بەم كارەشیان حىكمەت و مەسلەحتە
 لەكارەكانى خودادا ناھیلن.

شەرح

شىخ (پەرحمەتى خواى لى بىت) مەبەستى لەم قسەىە : ئەوہىە پروونى بکاتەوہ كە
 ھىچ دژ يەکیەك نىيە لە نىوان ئىسپاتکردنى قەدەر بەھەموو پلەو مەرتەبەكانى
 پىشووەوہ، لەگەل ئەوہى بەندەكان كارەكانیان بەویست و ئىختىارى خویان ئەنجام
 دەدەن، و مەبەستى بەمە: وەلامدانەوہى ئەوانەىە، كە پىیان وایە: ئىسپاتکردنى ئەوہ
 دژيەكى دەخوازىت، بۆیە لیروہە كۆمەلێك لەوان توشى زىدەرۆى بوون
 لەئىسپاتکردنى قەدەردا بەشىوہەك ھىچ ویست و ئىختىاریکیان بۆ بەندە
 نەھىشتووەتەوہ.

تاقمى دووہم لەئىسپاتکردنى دانەپالى کردار بۆلای بەندەکاندا زىدەرۆى و
 غولویان کردووە، بەشىوہەك پىیان وایە ئەوہ بەندەکانن بەدیھینەرى كارەكانى خویانن
 و، ھىچ پەيوەندى بەویستى خوداوہ نىيە و لەژىر قودرەت و توانای خودادا نىيە .
 جا بەكۆمەلى يەكەم دەوترىت: جەبرى؛ چونكە ئەوان دەلین: مرۆف ناچار و
 مەجبورە لەسەر ئەوہى لیوہى دەردەچىت و ھىچ ویست و ئىختىاریكى نىيە و،
 بەكۆمەلى دووہمیش دەوترىت: قەدەرىەى نوفات؛ چونكە ئەوان نەفى قەدەر دەكەن.
 ووتەكەى شىخ (پەرحمەتى خواى لى بىت) : (والعباد فاعلون حقيقة) ،واتە:
 بەندەكان بکەرى كارەكانى خویانن بەھەقىقى، رەد و وەلامى تاقمى يەكەمە، كە

جەبرىەكانە؛ چونكە ئەوان دەلئىن: بەندەكان بىك
 ودانەپالى كار بۆلايان لەبابى مەجازە. ووتەكەى
 ،واتە: خودا بەدیهتەرى خۆيان وکارەكانیانە، ڕەد و
 قەدەرىيەكانن؛ لەبەرئەوێ ئەوان دەلئىن: خودا كار و كر
 بەلكو خۆيان سەربەخۆ بەدىيانەپناو، بەبى ئەوێ و
 تەقدیری كردبیت!.

ووتەكەى: (والعبد هو المؤمن والكافر والبر والفاجر و
 قدرة على أعمالهم ولهم إرادة)، واتە: بەندە بریتىيە لە باوەر
 خراپ و نوێژ خوین و ڕۆژووگر.. هتد، ئەم وتەيەى ڕەد و لا
 دەيەوێت بلئىت: بەندەكان ناچار و مەجبور و زۆرلىكراو نیر
 كارانەدا؛ لەبەرئەوێ گەر ئاوها بوايە، نەدەبوو وەسفيان بكریت
 كەسى مەجبور و زۆر لىكراو نادریتە پالى و، وەسفى پىناكریت و
 ياخود سزا نابیت لەسەرى .

هەروەها بڕگەى: (والله خالقهم وخالق قدرتهم)، واتە: خودا بە
 بەدیهتەرى هیز و تواناكەشیانە، ئا ئەم وتەيە ڕەد و لا مە بۆ قەدەرى
 ئەوانەى، كە بانگەشەى ئەو دەكەن گوايە: بەندەكان كارەكانى خۆيان
 بەبى وىست و ئیرادەى خودا، هەروەك پىشتەر ئاماژەمان پىدا.

پاشان شىخ لەرەد و ولامى هەردوو تاقمەكەدا ئەم ئايەتە دىنیتەو: ﴿لَمَن شَاءَ
 أَن يَسْقِمْ ۖ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ، واتە: ياداوەرىيە بۆ
 كەسەتان بپەوى لەسەر رىي راست ئىستىقامەى بىي، واتە: قورئان تەنها كەلكى بۆ
 جۆرە كەسانە دەبیت . وە ئىوێ ئارەزووى ئىستىقامە ناكەن، مەگەر خۆى خواوەنى
 جیهانەكان ئارەزووى بكات.

جا فه رمایشتی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ ولامه بۆ جه بریه کان؛ چونکه ئایه ته که ویست و ئیراده ی بۆ بهنده کان ئیسپات کردوو و ئه وان ده لّین بهنده کان ویست و مه شیئه تیان نییه، و فه رمایشتی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ولامه بۆ قه ده ریه کان ئه وان ه ی ده لّین: ویست و مه شیئه ت بهنده سهر به خویه له هینانه بوونی کرداردا، به بی ئه وه ی له سهر ویست و مه شیئه تی خودا وه ستاییت، ئه وه ش ناراست و باتله ؛ له بهر ئه وه ی خودا ویستی بهنده کانی به ستوو ته وه به ویستی خویه وه و په یوه ستی کردوو پیی.

ووته که ی: (وهذه الدرجة من القدر)، واته: ئه م به شه له قه ده ر، که بریتییه له گشتگیری ویست و ئیراده ی خودا بۆ هه موو شتیک و، گشتگیری به دیهینانی خودا بۆ هه موو شتیک و بهنده کان بکه ری هه قیقی کاره کانیان، و خودا به دیهینه ری خویان و کرده وه کانیانه (یکذب بها عامة القدرية)، واته: کۆی قه ده ریه کان ره تی ده که نه وه و به درۆی ده خه نه وه، به شیوه یه ک پییان وایه بهنده خۆی به دیهینه ری کاره کانی خویه تی، بیئه وه ی ویست و ئیراده ی خودای له سهر بیّت (الذین سماهم النبي ﷺ مجوس هذه الأمة) ^(۱)، واته: ئه وان ه ی که پیغه مبه ر ﷺ ناوی ناوان مه جوسی ئه م ئومه ته؛ له بهر لیکچوونیان له گه ل مه جوسییه کاندا، ئه وان ه ی پییان وایه دوو درووستکار (خالیق) و به دیهینه ر هه یه، که ئه وانیش: نور و تاریکیه، و ده لّین: خیر کاری نور، و شه ریش کاری تاریکیه، و شوبهاون به سه نه وییه کان، واته: ئه وان ه ی دوو خودا ئیسپات ده که ن. ههروه ها ئه و قه ده رییانه ش که له گه ل خودادا به دیهینه ریکی تریشیان زیاد کردوو به شیوه یه ک پییان وایه بهنده کان ته نها خویان کار و کرده وه کانی خویان به دیده هینن بیئه وه ی ویست و ئیراده ی خوی له سهر بیّت.

(۱) أخرجه أبو داود (۴۶۹۱)، والحاكم (۸۵ / ۱)، أنظر: شرح العقيدة الطحاوية (۳۰۴).

تېيىنى: لەپىغەمبەرەۋە ﷺ سابت نەبوۋە ناويان بىتت مەجوسى ئەم ئوممەتە ؛
لەبەرئەۋەى دەرکەۋتنيان ماۋەيەك دۋاى سەردەمى پىغەمبەر بوو ﷺ وزۆربەى ئەۋزەم
و بەخراپە باسکردنەيان مەۋقوفە و لەھاۋەلانەۋە ھاتوۋە .

ۋېرگەى : (ويغلو فيها) واتە: ئەم پلەيە لەقەدەر ، و(الغلو): بىرىتە لە زىدەپۇى
لەشتىكدا كە سنوورى پىۋىست بىەزىتت، (قوم من أهل الإثبات) كۈمەلىك لەۋانەى
ئىسپاتى قەدەر دەكەن و، مەبەست لىيان جەبرىيەكانە، ئەۋانەى كە دەلىن: بەندە
مەجبۇر و ناچار و زۆرلىكراۋە لەكارەكانى دا (حتى سلبوا العبد قدرته واختياره)
،واتە: تاۋەكو توانا و ويست و ئىختىاريان لەبەندە دامالى .

تاقمى يەكەم زىدپۇيان كەرد لەئىسپاتكەردنى كەردار بۆ بەندەكان تا پادەيەك، كە
لەژىر ويست و ئىرادەى خودا دەريان ھىنا و ھەموويان دايە پال بەندە و، تاقمەكەى تر
زىدەپۇيان كەرد لەنەفى و پەتكەردنەۋەى كەردارى بەندە، تاۋەكو دايانمالى لە ھەموو
توانا و ويست و ئارەزوۋيەك .

ھەروەھا بىرگەى: (ويخرجون عن أفعال الله وأحكامه حكمها ومصالحتها)، واتە:
جەبرىيەكان لەم مەزەھەبەياندا، كاتى كە نەفى كەردارى بەندە دەكەن و پەتيدەكەنەۋە و
دايانمالىن لە توانا و ويست و ئارەزوۋى ئەنجامدان، بەم كارەشيان نەفى ھىكمەت و
دانايى خودايان كەرد لە ئەر و نەھى و پاداشت و سزاكانى دا، وگوتيان : خودا
پاداشت ياخود سزاي بەندەكان دەداتەۋە لەسەر شتىك، كە كەردەۋەى ئەۋان نىيە و
فرمانيان پىدەكات بە شتىك، كە لەتواناياندا نىيە، بەم شىۋەيە تۆمەتى ستم و
گالتەجاريان دايە پال خودا، تعالى الله عما يقولون علواً كبيراً.

ههقیقهتی ئیمان و حوکمی نهوانهیی تاوانی گهوره نهنجام دهدهن

وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ أَنَّ الدِّينَ وَالْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَالْجَوَارِحِ. وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ.

وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يُكْفَرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكِبَائِرِ؛ كَمَا يَفْعَلُهُ الْخَوَارِجُ؛ بَلِ الْأُخُوَّةُ الْإِيمَانِيَّةُ ثَابِتَةٌ مَعَ الْمَعَاصِي؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْتَاعْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (١٧٨) ﴿[البقرة: ١٧٨]، وَقَالَ: ﴿وَلِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٩) ﴿[الحجرات: ٩]. ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ (١٠) ﴿[الحجرات: ١٠].

یهکیک لهئهسل و بنه ماکانی ئههلی سوننهت و جهماعهت، ئهوهیه دین و ئیمان بریتییه لهقهسو کردار: قسهی دل و زمان و، کرداری دل و زمان و لاشه و، ئیمان بهتاعهت و عیبادهت زیاد دهکات و بهتاوان و سه ریچی کهم دهکات و لاواز دهبیته، وئهوان - ئههلی سوننه - له گهل ئهوهشدا کهس ته کفیر ناکهن بهخودی گواناه و تاوانی گهوره، وهک ئهوهی خهوار یجهکان دهیکهن، بهلکو برایهتی ئیمان ههر دهمیته له گهل بوونی تاوان و سه ریچیشدا، ههروهک خوای پهروهردگار له ئایهتی قیساس و توله کردنه وهدا فهرموویهتی: (ئینجا ههرکه سیش له لایهن برای هاو دینی خوویه وه، واته: له لایهن کهس و کاری کوژراوه وه عهفو و چاوپۆشی لیکرا (له کوشتنه وه)، به خوین رازی بوو، دهبا خوین وهرگره که ریی چاک بگریته بهرو، به پیاوانه و به پیتی باوو نه ریتی ناوچه که پهفتار بکاو بجولیتته وه)، وفهرموویهتی: (ئه گهر دوو دهسته له

باوه‌رداران پیکه‌وه به جه‌نگ هاتن، جا ههرچی تواناتان هه‌یه به‌کاری بێنن و ئاشتیان بکه‌نه‌وه و بانگیان بکه‌ن بۆلای بریاره‌کانی، جا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان ده‌ست درێژی کرده‌ سه‌ر ده‌سته‌که‌ی تر، واته‌: ملی رانه‌کی‌شا بۆ ئاشتی و یه‌که‌که‌وتن، ئه‌وا ئیوه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌و کۆمه‌له‌یاندا بجه‌نگین، که ده‌ستدرێژی ده‌کات، تا ناچار ده‌بی و ده‌گه‌رێته‌وه بۆ بریار و حوکی خوا، ئینجا ئه‌گه‌ر کۆمه‌له‌سته‌مکاره‌که‌ گه‌رایه‌وه بۆ حوکی خوا، جا ئیوه‌ش به‌ئینصاف ناو‌بزیان بکه‌ن، وه‌ دادپه‌روه‌ر بن و به‌لای هه‌یج که‌سیکیاندا دامه‌برن، چونکه‌ بێگومان خوا دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌وێت).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (به‌راستی هه‌ر پرواداران برای یه‌کن، جا ئه‌گه‌ر له‌ نیوان دوو براتاندا، ناکوکی په‌یدا بوو ئیوه‌ش به‌زوویی نیوانیان چاک بکه‌ن و ئاشتیان بکه‌نه‌وه، هه‌میشه‌ له‌ خوا بترسن له‌ هه‌موو گوتار و کرداریکتاندا، به‌لکو خوا په‌حمتان پێکات)^(۱).

(۱) پێشه‌وا (بوخاری و، موسلیم) له‌ ئه‌نه‌سه‌وه -خوا لێی رازی بێت- ده‌گیرنه‌وه: په‌یامبه‌ر -ﷺ- به‌سواری گویدرێژیک له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ی له‌ موسلمانه‌کان دیت بۆلای، جا کاتی گه‌شت، عه‌بدوللا پێی وت: لیم وه‌ دووربه‌، سویند به‌خوا بۆگه‌نی گویدرێژه‌که‌ت نا‌په‌ته‌ی کردم، له‌ولایشه‌وه‌ پیاویکی یارمه‌تیده‌ر وه‌لامی دایه‌وه‌ وتی: «وَاللّٰهُ لِحِمَارُ رَسُولِ اللّٰهِ - ﷺ - أَطِيبُ رِيحًا مِنْكَ!!» سویند به‌خوا بۆنی گویدرێژه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر له‌ بۆنی تو خوشتره‌، له‌ولایشه‌وه‌ پیاویکی خزمی عه‌بدوللا له‌ پیاوه‌ یارمه‌تیده‌ره‌که‌ تو‌په‌ بوو، ده‌ره‌نجام به‌ پێلاوو تاکه‌ نه‌عل و مشته‌کو له‌ هاتن به‌ یه‌کداو خه‌ریکبوو شته‌که‌ گه‌وره‌ بێت! ئیتر خوای گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی: [وَأِنْ طَائِفَتَانِ..] نارد. (صحیح البخاری، کتاب الصلح، باب ما جاء في الإصلاح بين الناس، حدیث: ۲۵۶۶، صحیح مسلم، کتاب الجهاد والسير، باب في دعاء النبي ﷺ إلى الله، حدیث: ۳۴۴۵). ریه‌یه‌تیکی تر ده‌لێت: ئه‌و ئایه‌ته‌ سه‌باره‌ت به‌ جه‌نگ و ئا‌زاوه‌ی نیوان ئه‌وس و خه‌زرج هاتوه‌. شیاوی باسه‌ ئه‌وه‌یش ده‌گه‌یه‌نێت که ده‌سته‌و تاقمی (بوغات) (وه‌ک ئیمامی بوخاری ده‌لێت: له‌ چوارچێوه‌ی ئیسلامه‌تی ده‌ر ناچن، بۆیه‌ هه‌رکات ده‌ستیان له‌ جه‌نگ هه‌لگرت، ئیتر وازیان لێ ده‌هێنری. ئیمامی بوخاری له‌ (ئه‌بی به‌که‌ره‌) وه‌ ده‌لێت: رۆژیک پێغه‌مبه‌ر -ﷺ- له‌ سه‌ر مینه‌ر فه‌رمووی: «..إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللّٰهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ». واته‌: ئه‌م کورهم -حه‌سه‌نی که‌چه‌زای- پیاویکی به‌رێزو شه‌ریفه‌،

وَلَا يَسْلُبُونَ الْفَاسِقَ الْمِلِّيَّ اسْمَ الْإِيمَانِ بِالْكُلِّيَّةِ، وَلَا يُخْلِدُونَهُ فِي النَّارِ؛ كَمَا
تَقُولُ الْمُعْتَزَلَةُ. بَلِ الْفَاسِقُ يَدْخُلُ فِي اسْمِ الْإِيمَانِ؛ كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ [النساء: ۹۲]، وَقَدْ لَا يَدْخُلُ فِي اسْمِ الْإِيمَانِ الْمُطْلَقِ؛ كَمَا
فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ۲].

ناوی ئیسلامه تی له فاسقیکی موسولمان به ته واوی وهرناگر نه وه، و، پیمان وانییه
به هه تا هه تاییه له دوزخ دا ده مینته وه، وهك ئه وهی موعته زیله كان ده یلین، به لکو که سی
فاسق هه ندی جار داخلی ناوی ئیمانی موتلهق ده بیته، هه روهك له م ئایه ته دا هاتووه:
(با کویله به کی باوه پردار ئازاد بکات)، و هه ندی جاریش داخلی ناوی ئیمانی
ره ها (موتلهق) نابیت و له ئیمانی ره ها (موتلهق) به دهر ده بیته و نایگریته وه، هه روهك
له م ئایه ته دا هاتووه: (باوه پردارانی راسته قینه و دلسوز هه ر ئه وانن، که هه ر ناوی خوا
هینرا، دلیان له بهر گه وره یی ئه و ده که ویته له رزه و، ترسی لیده نیشیت، هه ر که
ئایه ته کانیشی ده خوینریته وه به سه ریاندا. باوه ریان زیاد و به هیز ده بی).

وَقَوْلُهُ ﷺ: «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ
يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَتَّهَبُ نَهْبَةً

ئومیده وارم له ئایینده دا خوای گه وره ئاگری دوو دهسته و تاقمی گه وره یی موسلمانانی پی
بکورتیته وه. صحیح البخاری، کتاب الصلح، باب قول النبي، للحسن بن علي رضي،
حديث: ۲۵۷۷. وهك ده فهرموی - ﷺ -: «... أَنْصُرُ - أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا...». صحیح
البخاری، کتاب المظالم والغصب، باب: عَنْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، حديث: ۲۳۳۱. واته:
هاوکاری و کۆمه کی براهت بکه، چ له کاتی سته مکردن، وه چ له کاتی سته ملیکراویش.
مه به ست پی ئه وه بوو که: باهه موو که سیک یارمه تی براهی بدات جا سته مکار بیت یا سته م
لیکراو، ئه گه ر سته مکار بوو با ریگری لی بکات، ئه وه یارمه تییه بو، ئه گه ر سته ملیکراویش
بوو ئه وه یارمه تی بدات. سه رچاوه (ته فسیری پامان).

ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ^(۱). وَيَقُولُونَ: هُوَ مُؤْمِنٌ نَاقِصُ الْإِيمَانِ، أَوْ مُؤْمِنٌ بِإِيمَانِهِ فَاسِقٌ بِكِبِيرَتِهِ، فَلَا يُعْطَى الْأِسْمَ الْمُطْلَقَ، وَلَا يُسَلَّبُ الْمُطْلَقُ الْأِسْمَ.

هەر وەها فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ: «زىناكەر لە كاتى زىنا كەردنەكەدا باوەردار نابیت، مەيخۆر لە كاتى مەيخواردنەكەدا باوەردار نابیت، دز لە كاتى دزىكەردنەكەدا باوەردار نابیت، وە كەسىك، كە خەلك بۆى پروانن لە كاتى تالانكەردنەكەدا باوەردار نابیت».

هەر وەها دەلىين: ئەو باوەردارە، بەلام باوەرەكەى ناتەواوە، ياخود باوەردارە، بەهۆى باوەرەكەى وە فاسىقە، بەهۆى تاوانە گەورەكەى وە، بۆى ناوەكەى - ناوى ئيمان - بەرەهاى پىنادریت، و بەرەهايش ئەو ناوەى لى وەرناگىردریتەو.

شرح

ووتەكەى : (ومن أصول أهل السنة والجماعة) واتە : يەككىك لەو قەواعىد و بنەمايانەى، كە عەقىدەى ئەهلى سوننە و جەماعەى لەسەرى بونىات نراوە (أَنَّ الدِّينَ) لەپروى زمانەوانىيەو برىتييە لە : ملكەچ بوون و خو زەليل كەردن، ولەپروى شەرەووە : ئەوێهە كە خودا فرمانى پىكردوووە .

(والإيمان) لەپروى زمانەوانىيەو برىتييە لە : تەسدىق و بەپراست دانان، ولەپروى شەرەووە : ئەوێهە كە شىخ ئاماژەى پىداوە بەوتەكەى كە دەلىيت : (قول وعمل : قول القلب واللسان وعمل القلب واللسان والجوارح) واتە : پىكەتوووە لەقسەو كەردار : قسەى دڵ و زمان، وكەردارى دڵ و زمان و لاشە و، ئەمە پىناسەى ئيمانە لەلاى ئەهلى

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۲۴۷۵)، ومسلم (۵۷).

سوننە و جەماعە: واتە: ئيمان پىك دىت لەقسە و کردار، وقسە دوو بەشە: قسەى دىل: کہ برىتيه له ئيعتقاد و بيروباوهر و، قسەى زمان: کہ برىتيه له قسەکردن و دەربرینی وشەيەک کہ پىي دىتە نىو ئىسلامەو، و کردار دوو بەشە: کردارى دىل: کہ ئەویش بوونى نىت و ئىخلاسه و، کردارى لاشە، واتە: ئەندامەکانى لاشە؛ وهك نوێژ و حەج و جيهاد و تىکوۆشان.. هتد.

جا جياوازی نىوان وتەى دىل و کردارەکانى:

وتەى دىل برىتيه لەو عەقىدە و بيروباوهرەى، کہ کەسەکە لەناخى دا دانى پيدا دەنىت و باوهرى لەسەر دامەزراو. بەنيسبەت کردارەکانى دلەو: برىتيه لەو جولە و حەرەکانەى، کہ خودا و پىغەمبەرەکەى دەيانەوێت و خوۆشيان دەوێت، کہ ئەویش خوۆشويستنى خىرە و بوونى ويستىكى چەسپاو لەسەرى و، رق بوونەوہى لەخراپە و شەر و پيداگرى لەسەر وازلەيھينانى . لەپاستيدا کردارى دىل و وتەى زمان سەرچاوہى کردارى دلە. ھەربۆيەشە وتەکانى زمان و کردارەکانى لاشە بەشیکن لە ئيمان. بۆچوونى تاقم و گروپەکان لەبارەى پىناسەى ئيمانەو^(۱):

۱- لەلای ئەھلى سوننە و جەماعە: برىتيه لە باوهرى دىل و دەربرين بەزمان وکارکردن بەلاشە .

۲- لەلای مورجیئەکان: تەنھا برىتيه لە باوهرى دىل و دەربرين بەزمان.

۳- لەلای کەرەمىيەکان: تەنھا برىتيه لە دەربرين بەزمان.

۴- لەلای جەبريەکان: داننانى دلە ياخود تەنھا ناسين و زانينە بەدىل .

۵- لەلای موعتەزىلەکان: برىتيه لە باوهرى دىل و دەربرين بەزمان وکارکردن

بەلاشە.

(۱) پروانە: أقوال أهل السنة في الإيمان، وأقوال من غيرهم من الفرق الضالة في شرح أصول أهل السنة للإلكائي (۸۸۵) والسنة لعبدالله بن أحمد بن حنبل (۳۰۷)، والشرعية للأجري (۱۰۸)، وكتاب الإيمان لابن تيمية، والتوسط والاقتصاد لعلوي السقاف.

جا جیاوازی نیوانیان: واته: (جیاوازی نیوان موعتهزیله و ئههلی سوننه): لای موعتهزیلهکان ئهوهی تاوانی گهوره ئههجام بدات ناوی ئیمانی لی دادهمالریت و بهههتا ههتایی له دۆزهخ دا ده مینیتتهوه، بهلام لای ئههلی سوننه ئیمانی بهتهوای لیدانامالریت، بهلکو باوهرداره بهلام باوهپهکهی ناتهواوه و گهر چووه دۆزهخهوه بهههتا ههتایی تییدا نامینیتتهوه .

هه‌موو ئه‌و بۆچوونانه‌ی که هه‌یه‌ ناراست و باتله‌ و ته‌ن‌ها ئه‌وه‌ی ئه‌ه‌لی سوننه‌ و
جه‌ماعه‌ هه‌قه‌؛ له‌به‌ر بوونی چه‌ندان به‌لگه‌ له‌سه‌ری.

برگه‌ی: (وَأَنْ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) واته: یه‌کینک له‌ئه‌سل و
بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ئیمانی هه‌مووان وه‌ک یه‌ک نییه، به‌لکو ئیمانی
هه‌ندی‌ک له‌ئیمانی هه‌ندی‌کی تر زیاتره و، ئیمان زیاد و که‌م ده‌کات ، به‌تاعه‌ت و
عیباده‌ت و خیر و چاکه زیاد ده‌کات و، به‌تاوان و سه‌رپیچی و خراپه که‌م ده‌کات و،
چه‌ندان به‌لگه هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌مه ، له‌وانه: فه‌رمایشته‌که‌ی خودا: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال : ۲] ،
واته: باوه‌ردارانی راسته‌قینه‌و دلسۆز هه‌ر ئه‌وانه‌ن، که‌هه‌رناوی خوا هه‌ینرا، دلیان له‌به‌ر
گه‌وره‌یی ئه‌و ده‌که‌ویته له‌رزه‌و، ترسی لیده‌نیشیت، هه‌ر که‌ ئایه‌ته‌کانیشی
ده‌خوینرنه‌وه به‌سه‌ریاندا، باوه‌ریان زیادو به‌هیز ده‌بی. ئیمامی (بوخاری) و چه‌ندان
زانای تر ئه‌م جوّره ئایه‌تانه ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر زیادبوونی ئیمان و باوه‌ر، هه‌ر وه‌کو
جه‌ماوه‌ری ئه‌م ئوممه‌ته‌یش هه‌ر پریان وایه، ته‌نانه‌تی پێشه‌وا (شافعی) و، ئیمامی
(ئه‌حمه‌د) و هه‌ندی‌کی دی باسی (ئجماع)ی له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

ههروه ها فهرمایشتی : ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ [الفتح : ٤] ، واته : بۆ ئه وهی
 بپروایان زیاد بکات له گهڵ بپرواکه یاندا ، تا ته نهها پشت به خوا ببهستن و دلیان ته نهها
 یادی ئه وی تیا به دی بکری . وجگه له م به لگانهش به لگهی تریش هه ن .

ههروه ها برگی : (وهم مع ذلك لا يكفرون أهل القبلة بمطلق المعاصي والكبائر كما يفعله الخوارج) واته : ئههلی سوننه و جهماعه له گه ل ئهوهی پنیان وایه کردار به شیکه له ئیمان و ئیمان زیاد و کهم ده کات، به لام له گه ل ئهوه شدا ته کفیری ئه و که سه ناکه ن بانگه شهی ئیسلامه تی ده کات و ئههلی قبیله یه ته نها به هو ی ئه نجامدانی تاوانه وه هه لبت ئه و تاوانانه ی که نه گه شتیته ئاستی هاوبه شدانان و کوفر (کما يفعله الخوارج) وهك خه واریجه کان ده یکه ن، ههروهك ده لئین: هه رکه سینک تاوانیکی گه وره له دونیادا ئه نجام بدات ئه و کافره و، له رۆژی دوا شدا به هه تا هه تای ی له دۆزه خ دا ده مینته وه و رزگاری نابیت لی .

به لام ئههلی سوننه پنیان وایه (أن الأخوة الإيمانية ثابتة مع المعاصي) ، واته : برایه تی ئیمانی له گه ل بوونی تاوانیشدا هه ر ده مینتی، که سی سه ریچی کار و تاوانبار برامانه، وه شیخ بو ئه مه ئایه ته که، که باس له تۆله کردنه وه و قیساس ده کات ده کاته به لگه : ﴿فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْعَأْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ مانا که ی ئه وه یه : که سی سنوور به زین و تاوانکار گه ر که سی تاوانلیکراو یا خود که س و کاره که ی لی خوش بوون له وه ی تۆله ی لیبریتته وه و رازی بوون به وه رگرتنی خوین و قه ره بوو، ئه و پتویسته ئه وه ی خوینه که ی به رده که ویت، به شیوه یه کی جوان داوای بکات، به بی هیچ توند و تیزیه ك و، پتویستیشه له سه ر ئه وه ی خوین و قه ره بووه که ی له سه ره به جوانی و له کاتی خویدا بیدات به بی دواخستن و خو دزینه وه له و ماف و هه قه ی که له سه ریه تی .

وهك دیاره لی ره دا ئایه ته که: که سی بکوژی به برای کوژراوه که ناوه زد کردووه له کاتیکدا کوشتن یه کیکه له تاوانه گه وره کان، بۆیه برایه تی ئیمان هه ر ده مینیت . ههروه ها شیخ ئه م فره مایشته ی تری خودای کردووه ته به به لگه که ده فره مویت: ﴿وَلَنْ طَافَيْنَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ، واته : گه ر دوو کو مه ل در ی یه ک جه نگان ئه و ئیوه ئاشته وایی و سولح بکه ن له نیوانیاندا . له م ئایه ته شدا ناوی

ههردوو تاقمه‌که‌ی ناوه باوه‌ردار، له‌گه‌ڵ بوونی کوشتار و سنوور به‌زاندن به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک هه‌روه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ واته: ئاشته‌وایی و سولح بکه‌ن له‌نیوان براکانتاندا.

جا مانای ئایه‌ته‌که به‌کورتی: کاتی دوو کۆمه‌ڵ له‌موسولمان کوشتاریان کرد پێویسته، له‌سه‌ر موسولمانی تر هه‌ولێ ئاشته‌وایی و سولح بده‌ن له‌نیوانیاندا و بانگیان بکه‌ن بۆلای حوکمی خودا، خو‌ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر ده‌ستدریژیه‌ک پرویدا له‌لایه‌یه‌کی‌ک له‌دوو کۆمه‌ڵه‌که‌وه و پزازی نه‌بوو به‌ئاشته‌وایی و سولحه‌که ئه‌وا پێویسته له‌سه‌ر موسولمانان کوشتاری ئه‌و تاقمه له‌فهرمان ده‌رچوو به‌که‌ن تاوه‌کو ده‌گه‌ڕێنه‌وه بۆلای حوکمی خودا و پێی پزازی ده‌بن و مل که‌چ ده‌که‌ن بۆی، خو‌ئه‌گه‌ر ئه‌و تاقمه گه‌ڕایه‌وه و وازی له‌ده‌ستدریژیه‌که‌ی هێنا و وه‌لامی بانگه‌وازی کردنی بۆلای حوکمی خودا دایه‌وه، ئه‌وا پێویسته له‌سه‌ر موسولمانان دادپه‌روور بن له‌نیوان ئه‌و دوو تاقمه‌دا له‌حوکم کردن له‌نیوانیاندا و هه‌ولێ دادپه‌روه‌ی و جێبه‌جێ کردنی حوکمی خودا بده‌ن له‌نیوانیاندا به‌شیوه‌یه‌کی دادپه‌روه‌رانه و بی‌لایه‌نانه و هه‌ولێ ڕێگری کردن بده‌ن له‌تاقمی سته‌مکار، تاوه‌کو واز له‌سته‌مه‌که‌ی بێنیت و ئه‌و مافه‌ی که له‌سه‌ریه‌تی بی‌گیرێته‌وه بۆ تاقمی به‌رانبه‌ر.

پاشان خوای په‌روه‌ردگار فرمان به‌موسولمانان ده‌کات دادپه‌روه‌ر بن له‌هه‌موو کایه‌کانی تری ژیاناندا، دوا‌ی فرمان کردن پێیان به‌دادپه‌روه‌ر بوون به‌تایبه‌ت له‌نیوان ئه‌و دوو تاقمه‌دا که کوشتاری یه‌ک ده‌که‌ن و، فهرمووی: ﴿وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ واته: دادپه‌روه‌ر بن؛ چونکه به‌پراستی خودا که‌سانی دادپه‌روه‌ری خوشده‌وێت. جا فهرمایشتی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ لَّعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ ڕسته‌یه‌کی تازه‌یه و جه‌خت له‌پیش خو‌ی ده‌کاته‌وه، که ئه‌ویش فرمان کردنه به‌ئیسلاح و چاکه‌خوازی. وه‌مانا که‌ی ئه‌وه‌یه: ئه‌وان هه‌موان ده‌گه‌ڕێنه‌وه بۆ یه‌ک شت، که ئه‌ویش ئیمانه و ئه‌وان

برای دینین، ﴿فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ واته : ههردوو موسولمانیک که توشی کیشه بوون و شهر و کوشتاری یه کیان کرد ئهوا ئاشته وایی و سولح بکهن له نیوانیاندا و ههولی چاره سه رکردنی کیشه که یان بدهن، جا باسکردنی دوو کهس به تاییهت به وهی پتویسته سولح بکریت له نیوانیاندا بیگومان گهر زیاتر و زۆرتر بن ئهوا له پیشتره بۆ ئیسلام کردن له نیوانیاندا ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ، تهقوا و له خوا ترسانتان هه بیت له هه موو

کار و بار ینکتاندا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ به لکو ره حمتان پیکریت به هوی تهقوا که وه .

ووته که ی که ده لیت : (ولا یسلبون الفاسق الملی الإسلام بالکلیة ولا یخلدونه فی النار کما تقوله المعتزلة) واته : ویه کیك له ئهسل و بنه ماکانی ئه هلی سونه و جه ماعه ئه وه یه ئه وان (لا یسلبون) واته : نه فی ئیمان ناکه له کهسی (الفاسق) و (الفسق) : بریتییه له ده رچوون له تاعه تی خود و به گوینه کردنی، وه مه به ست له (الفاسق) لیره دا : ئه و کهسه یه که هه ندی تاوانی گه و ره ئه نجام ده دات؛ وهك خواردنه وهی مهی و زینا کردن و دزیکردن، له گه ل باوه ربوون به حه رامیه تی ئه م شتانه (الملی) واته : ئه وهی له سه ر ئاینی ئیسلامه و تاوانیکی ئه نجام نه داوه کافری بکات، جا ئه هلی سونه و جه ماعه به ته واوی ئیسلامه تی لی دانارنن و حوکمی کوفر بدهن به سه ریدا، وهك ئه و حوکمه ی که خه واریجه کان ده یدهن به سه ریدا له دونیادا (ولا یخلدونه فی النار) واته : له رۆژی دواپی دا حوکمی مانه وهی به هه تا هه تای ی له دۆزه خ دا نادهن به سه ریدا، به شیوه یه ک گهر چوو ه دۆزه خ ئیتر رزگاری نه بیت لی (کما تقوله المعتزلة) وهك ئه وهی مو عته زیله کان ده یلین، وهه روه ها خه واریجه کانیش، مو عته زیله کان پیان وایه کهسی فاسق پی ناوتریت موسولمان و پیشی ناوتریت کافر، به لکو لای ئه وان له و نیوه نده دایه که مه شه و ره به (المنزلة بین المنزلتین)، ئا ئه مه حوکمی فاسقه لای ئه وان، هه لبه ت له دونیادا، به لام حوکمی له رۆژی دواپی دا به هه تا هه تای ی له دۆزه خ دا ده مینیتته وه، به لگه ش له سه ر ناراستی وناهه قی ئه م مه زه هب و بۆچوونه زۆر زۆره و، دواتر به لگه کان ی تر ده خه ینه پروو .

پاشان شیخ (پهحمهتی خوای لی بیت) حوکه صهحیح و درووسته که، نهوهی که جیهجی دهبیت بهسهر فاسقی باوهپرداردا به بهلگهی قورئان وسوننهت پروونکرووتهوه و دهلّیت : (بل الفاسق یدخل فی اسم الایمان المطلق) بهلکو کهسی فاسق ئیمانی پهها - جنسی باوهپری - پیده ریّت، واته : ئیمانی پهها که ههریهک له ئیمانی کامل و ناتهواو لاوازیس له خو دهگریّت ههروهک لهم فهرمایشتهدا هاتووه : ﴿فَتَحْرِیرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ ، واته : پرزگار کردنی بهندهیهکی باوهپردار، جا ههرکه سیّک لهم حالتهدا بهندهیهکی باوهپردار ههرچهند فاسقیس بیت پرزگار بکات لهو که فارهتانهدا که مهرجه بهنده ئازاد کراوه که باوهپردار بیت - وهک که فارهتی زیهار و کوشتن - نهوا درووسته و که فارهته کهی لهسهر لاده چیّت به کوّدهنگی زانایان؛ چونکه ئایه ته که عام و گشتگیره و بهندهی فاسقیس دهگریّتهوه ههرچهند باوهپه کهشی بههوی فسقه کهوه کامل نه بیت .

ووته کهی : (وقد لا یدخل) واته : ههندی جار فاسقی موسولمان داخلی (فی اسم الایمان المطلق) واته : ناوی ئیمانی پهها نایگریّتهوه، گهر مه بهست له ئیمانه که ئیمانی کامل بیت، ههروهک لهم فهرمایشتهی خودادا هاتووه : ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ ، واته : باوهپرداری راسته قینه نهوانه که کاتی ناوی خودایان له لادا دهبریّت، دلّه کانیان داده خورپی و ترس دایانده گریّت ؛ چونکه مه بهستی ئیمان لهم ئایه ته پیروژهدا ئیمانی کامله بویه کهسی فاسق ناگریّتهوه؛ له بهرتهوهی کهسی فاسق ئیمانه کهی ناتهواو و لاوازه .

با بگه ریّنهوه بو تهفسیری ئایه ته پیروژه که، وشه ی : ﴿إِنَّمَا﴾ ئاداتی ههسره و حوکه که بو ناوبراو ئیسپات دهکات و نهفی دهکات لهوانی تر ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ ، واته : باوهپرداری کامل ﴿إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ﴾ ، واته : باسی گه ورهیی و عهزه مهت وتوانای خودا کرا وئو شته ی که هه په شه ی پیکردووه لهوانه ی سه ریچی ده کهن ﴿وَجِلَتْ﴾

قُلُوبِهِمْ ، واته : ترس دلّه کانیان داده گریّت ﴿وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ﴾ ، واته : کاتی
 ئەو ئایه تانهی، که دابه زیون ده خویندریته وه یاخود باسی نیشانه و به لگه گهردوونی و
 کهونییه کانی ده گریّت ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَنًا﴾ ، واته : به وهۆیه وه باوه پریان زیاد ده کات ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ واته : پشت به پهروه ردگاریان ده بهستن و هه موو کار و
 باره کانیان ده دهنه دهست خودا نه ک کهسانی تر .

پاشان شیخ به لگه یه کی هیناوه ته وه له سهر ئەوهی فاسقی موسولمان داخلی ناوی
 ئیمانی کامل نابیت، که ئەویش فه رمایشته که ی پیغه مبه ره ﷺ که ده فه رموویت : «لا
 یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن . . .» هتد واته : که سی زیناکار له کاتی زیناکهیدا
 باوه پردار نیه، واته : باوه پری کامل و ته واو نییه، ئەوهی لیژدا له که سی زیناکار نه فی
 کراوه : باوه پری کامله نه ک هه موو ئیمان و باوه پ، به به لگه ی ئەوهی کۆدهنگی هه یه
 له سهر ئەوهی که سی زیناکار میرات ده بات، که واته باوه پردار و کافر نیه . فه رموووده که
 به لگه یه له سهر ئەوهی که سی زیناکار له کاتی زیناکهیدا ئیمانی ته واو نییه و، چه ندان
 به لگه ی قورئان و فه رموووده هه یه که به و کاره ی له ئیسلام ده رناچیت و مورته د
 نابیته وه، که واته ئەو ئیمانه ی که له م فه رموووده یه دا نه فی کراوه ئیمانی کامل و واجبه
 نه ک جنسی ئیمان.

ووته که ی : «ولا ینتهب نهبة ذات شرف . . .» هتد وشه ی (النّهبة) : به زه می
 (النون) ه که بریتییه له شتیکی زه وتکراو ، و (النهب) : وه رگرتنی ماله به زۆر و
 زه وتکردنیته ی «ذات شرف» واته : به نرخ و به ها ، و وتراوه : به رز و بلند و خه لک
 چاوه کانیان به رزده که نه وه بۆی و ته ماشای ده که ن .

پاشان شیخ (په حمه تی خوی لی بیت) باسی ئەنجامی لی کۆلینه وه ی پیشوو
 ده کات و حوکه مه که ی له باره ی فاسقی باوه پرداره وه ده خاته پروو و ده لیت : (ونقول :
 هو مؤمن ناقص الإیمان، أو مؤمن بإیمانه، فاسق بکبیرته) ، واته : ده لیین : ئەو
 باوه پرداریکی باوه ر نو قسان و لاوازه، یاخود باوه پرداره به هۆی باوه په که یه وه، و فاسقه

که، ئەوهی ک
 و سوننه
 به لگه که سی
 که هه ریدار
 دا هاتووه :

پردار، جا
 گار بکات
 زیهار و
 چونکه
 به هۆی

لی (فی)
 ایمانه که

نۆن

ناوی

چونکه

بته وه

په و

که

انای

میت

بەھۆى تاوانە گەورەكەيەو، ئا ئەمە حوكمە دادپەرورەرانەكەيە؛ لەپىناو جەمەع كەردن لەنىوان ئەو دەقانى، كە نەفى ئىمانى لىدەكەن، وەك ئەم فەرمودەيە : « لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن »، واتە: كەسى زىناكار لەكاتى زىناكەيدا باوەردار نىيە. لەگەڵ ئەو دەقانى، كە ئىسپاتى ئىمانى بۆ دەكەن، وەك ئايەتەكەى كە باس لەقىساس و تۆلەسەندنەو دەكات و ھەروەھا ئايەتەكەى كە باس لەحوكمى بوغات و ياخى بوانى باوەردار دەكات، كەواتە (فلا يعطى الاسم المطلق) واتە : ئىمانى كاملى پىناھەخشرىت (ولا يسلب مطلق الاسم) واتە: ئىمانى ناتەواو و لاوازشى لى ناسەندىتەو و حوكمى دەرچوون لەئىمان نادىت بەسەريدا، وەك ئەوەى موعتەزىلە و خەوارىجەكان دەيلن . والله أعلم ، جا ئىمانى موتلق: برىتيە لەئىمانى كامل، و موتلقى ئىمانىش، برىتيە لەئىمانى ناتەواو و لاواز .

واجبی ئیمه به رانبه ر هاوه لانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله و باسکردنی پیگه
و فهزل و پله و پایه یان

فَضْلٌ : وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ سَلَامَةُ قُلُوبِهِمْ وَالسَّيِّئَاتِ لِأَصْحَابِ
رَسُولِ اللَّهِ - صلی الله علیه و آله - كَمَا وَصَفَهُمُ اللَّهُ بِهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى : ﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ
بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ [الحشر: ۱۰] ، وَطَاعَةُ النَّبِيِّ -
صلی الله علیه و آله - فِي قَوْلِهِ : « لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ
أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ » ^(۱) .

یه کیك له ئهسل و بنه ماكانی ئههلی سوننه و جهماعه سهلامه تی زمان و دلیانه
به رانبه ر هاوه لانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ، ههروهك خوی پهروهردگار وهسفی کردوون
بهوه و فهرموویه تی : (ئهوانهش له دواى ئهوانه وه هاتوون، واته: پاش كوچكه ران و
یارمه تیده رانه وه هاتوون، دهلین: ئه ی پهروهردگار هكه مان! له ئیمه و له و برایانه مان پیش
ئیمه باوهریان هیناوه خوشبه و هیچ بوغزو قینیک مهخه ره دلمانه وه به رانبه ر
بهوکه سانه باوهریان هیناوه ئه ی پهروهردگاری ئیمه! به راستی تهنها ئهتوی به سۆزی
میه ره بان).

ههروه ها گوپرایه لی کردنی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله لهم فرهماشته یدا: «جوین به هاوه لانی
مهدهن، سویندبی به وه ی گیانی منی به دهسته، گهر یه کیك له ئیوه به ئه ندازه ی کیوی
ئوحد ئالتون ببخه شیت، هیشتا ناگاته مشتی یه کیك له وان و بگره نیوه شی».

شهرح

واته : یه کیك له ئەسل و بنه ماکانی عه قیده ی ئەهلی سوننه و جه ماعه (سلامه قلوبهم) سه لامه تی دلّیان له رق و کین و بوغز، و سه لامه تی (ألستهم) زمانیان له تانه و نه فرته و جوین (لأصحاب رسول الله ﷺ) له ئاست هاوه لانی پیغه مبهری خودا ﷺ؛ له بهرئه و پرّز و فەزل و له پیشینه بوونه ی، که هه یانه و له بهر تاییه تمه ندیان له هاوه لی کردنی پیغه مبهردا ﷺ، ههروه ها له بهر ئه و پله و پایه و چاکه یه یی که هه یانه به سه ر ئومه تی ئیسلامیه وه؛ له بهرئه وه ی ئه وان بوون شه ریه ته که ی پیغه مبهریان ﷺ هه لگرت و گه یان دیا نه دوا ی خو یان، ههروه ها له بهر ئه و جهاد و تیکۆشانه ی که له گه ل پیغه مبهری خودا ﷺ کردیان و سه ریان خست. جا مه بهستی شیخ له م به شه دا وه لامدانه وه ی رافیزه کانه، ئه وانه ی جوین به هاوه لان ده دن و رقیان لی یانه و نکۆلی له پرّز و فەزلیان ده کهن، ههروه ها مه بهستی به ریکردنی ئەهلی سوننه و جه ماعه یه له و مه زه به پیسه، ئه وان له گه ل هاوه لانی پیغه مبه ره که یانن، ههروه ک خودا وه سفی کردوون له م فه رمایشته یدا: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ واته : ئه وانه ی دوا ی کۆچه ران و ئه نساره کان هاتوون، که بریتین له تابعین، ئه وانه ی به جوانترین شیوه شوینی هاوه لان ده کهن، تا رۆژی دوا یی له گشت موسو لمانان به عه وام و خه واصله وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ مه بهست له برا لی ره دا برایه تی دینه، ئه وان داوا ی لیخۆش بوون بو خو یان و ئه وانه ی پیش خو یان له موهاجیرین و ئه نسار ده کهن ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا﴾ واته : له دله کانماندا رق و کین و حه سوودی مه هیله ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ واته : له ئاست

ئىمانداران و ھاۋەلان، لەپىشتەن لەۋەى ئەم دوعايە بىانگىرئەۋە و مەبەست بن؛ چونكە ئەوان باشتىنى باۋەردارانن ولەبەر ئەۋەى سىياقى ئايەتە لەبارەى ئەۋانەۋەى .
 ئىمامى شەۋكانى (رەحمەتى خۋاى لى بىت) دەلىت^(۱): ھەركەسىك داۋاى لىخوشبون بۆ ھاۋلان نەكات بەگشتى و داۋاى پازى بوۋنى خودايان بۆ نەكات، ئەۋا پىچەۋانەى فرمانى خوداى كردوۋە، ئەۋەى كەلەم ئايەتەدا فرمانى پىكردوۋە، جا ئەگەر لەدلىدا رقىكى ھەبوو بەرانبەريان ئەۋا توشى داۋى شەيتان بوۋە و توشى تاوان وسەرپىچى خودا بوۋە بەھۋى دژايەتى كەردنى بۆ ئەۋلىاۋ خوشويستانى خودا و باشتىنى ئەم ئومەتە داۋاى پىغەمبەرەكەى ﷺ، و دەرگاي سەرشۋرى بۆ كراۋەتەۋە و لىۋەى توشى چۈنە نىۋ دۈزەخ دەبىت، گەر فرىايى خۋى نەكەۋىت بەپەنابردنە بەر خودا و داۋاى يارمەتى كەردن لىي بەۋەى ئەۋ رىق و كىنەى لەدل دەرپىتت بەرانبەر باشتىن كەسانى سەردەم و رىزدارتىنى ئەم ئومەتە، خۆ ئەگەر سنوور بىەزىتت لەرق لىۋونەۋە بۆ جۈندەن و قسە پىگوتن ئەۋا بەتەۋاۋى ملكەچ بوۋە بۆ شەيتان و جەۋى خۋى رادەستى شەيتان كردوۋە، توشى تورپى و غەزەبى خودا بوۋە، ئا ئەم دەرە كوشندەى توشى كەسانىك دەبىت كە توشى بەلای مامۇستايەكى رافىزەى بوۋىت، ياخود ھاۋەلىكى لەدورژمانى باشتىنى ئەم ئومەتە ئەۋانەى كە شەيتان فىلى لىكردوۋن ودرۆ و بوھتانى بۆ رازاندوۋنەتەۋە، چەندان چىرۆكى درۋىنەى لا جوان كردوۋن و توشى ئەفسانە و خورافىات و شتى بى بنەما بوۋن و، دوۋرى خستوۋنەتەۋە لەقورئانەكەى خودا، ئەۋەى كە ناھەق و باتلى بەھىچ شىۋەك تىدا نىيە .

شايەتەئەل لەم ئايەتە پىرۋزەدا:

تىدا تىشك خراۋەتە سەر رىز و پلەى ھاۋەلان؛ لەبەرئەۋەى يەكەم كەسانىك بوۋن كە باۋەريان ھىنا، وفەزل و رىزى ئەھلى سۈننە ئەۋانەى كە ھاۋەلانىان خوشدەۋىت و

زه مکردن و سهرزه نشت کردنی نه وانهش که دوزمنایه تیان ده کهن، له م ئایه ته دروستی پارانه وهی تیدایه بو هاوه لان وداوای ره زامه ندنی له خودا کردن بویان و، تیدا تیشک خراوه ته سهر سه لامه تی دل و زمانی نه هلی سونه له ئاست هاو لانی پیغه مبه ری خوادا ﷺ، له وته که یاندا : ﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ﴾ هتد.. سه لامه تی زمانی تیدا به دی ده کریت . وقسه که ی تریشیانیش : ﴿ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ سه لامه تی دلی له خو گرتوو له ئاستیاندا.

له ئایه ته که دا جویندان و رق لیوونه وهیان حه رام کراوه و نه وه له کار و پیشه ی موسولمان نییه، هه رکه سیك نه وه بکات نه وا شایسته ی پیدانی هیچ به شیک له غه نیمه ت و ده سته وتی جهنگ ناییت .

ووته که ی : (وطاعة النبي ﷺ في قوله) واته : نه هلی سونه گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ ده کهن له پاراستنی سه لامه تی دل و زمانیان له ئاست هاوه لانی دا وده ست هه لگرتن له جویندان پیان و به که م ته ماشا کردیان له به رته وهی پیغه مبه ر ﷺ ریگری کردوون له وه و فه رموو یه تی : « لا تسبوا أصحابي » واته : هاوه لانم به که م ته ماشا مه کهن و جوینیان پیمه دهن « أصحابي » : جه معی (صاحب) ه و، به و که سه ده وتریت که هاوه لی پیغه مبه ری ﷺ کریت، و (صحابي) به و که سه ده وتریت گه شتیت به خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و باوه ری پی هی ناییت و له سهر نه و حاله مردیت .

«فوالذي نفسي بیده» واته : سویندبی به وکه سه ی گیانی منی به ده سته . نه مه سویندیکه له پیغه مبه ره وه ﷺ مه به ست لی جه ختکردنه وهی دوا ی خو یه تی «لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً» واته : گه ر یه کیک له ئیوه به نه ندازه ی کیوی ئو خود زیر ببخه شیت ، و «أحد» : کیویکی به ناوبانگه له شاری مه دینه، هوکاری ناوانی بو نه وه ده گه ریته وه به ته نه هایه وجودایه له کیوه کانی تر، و «ذهباً» مه نصوبه ؛ چونکه ته میزه «ما بلغ مد أحدهم» واته : ناگاته مشتیکی نه وان، و (المد) : کیشیکه، که بریتیه له چوار صاعی پیغه مبه ر ﷺ «ولا نصيفه» ، واته : ونه نیوه شی .

ماناكەى ئەوئە: بەخشىنىكى زۆر لەلايەن كەسانىك كە لەھاوئەلان نەبن ناگاتە بەخشىنى ھاوئەلان (خو لىيان رازى بىت) ھەرچەند كەمىش بىت، ئەوئەش لەبەر ئەو ئىمانەى، كە ھەيان بوو لەكاتى مالى بەخشىندا لەسەرەتاي ھاتنى ئىسلام دا وكەمى موسولمانان و زۆرى رىگرىھەكان لىي و لاوازى ھۆكارەكانى بەرەو ئىسلام چوون ئا لەبەر ئەم ھۆكارانە بەخشىنى ھىچ كەسىك دواى ئەوان با زۆرىش بىت ناگات بەھى ھاوئەلاندا ھەرچەند كەمىش بىت.

﴿شايەتھالى فەرموودەكە:﴾

لەفەرموودەكەدا ھەرامىيەتى جوئندان بەھاوئەلان بەدى دەكرىت، لەگەل ئاماژەدان بەرئز و فەزلىان بەسەر جگە لەخوئاندا و، كەردەوئە بەپىي نىھتى خواوئەنەكەى و كاتەكەى جىاوازە ولەيەك ئاستدا نىيە . واللھ أعلم . ولەفەرموودەكەدا ئەوئە بەدى دەكرىت: (ھەركەسىك ھاوئەلانى خوئەش بوئت و بەباشە باسيان بكات ئەوا بىگومان گوئرايەلى پىغەمبەرى ﷺ كەردووە و، ئەوئەش جوئنيان پىبدات و رقى لىيان بىت، ئەوا بەدلىايەوئە سەرپىچى پىغەمبەرى ﷺ كەردووە) .

ته نيا حاجی

Tanya Haji | ته نيا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیگه و ریژی هاوه‌لان و هه‌ولویستی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت
به‌رانبه‌ریان و روونکردنه‌وه‌ی ریژ و پله‌به‌ندیان له‌نیو خویاندا

وَيَقْبَلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ.
وَيَقْضُونَ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ - وَهُوَ صَلَاحُ الْحُدُوبِ - وَقَاتَلَ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلَ. وَيَقْدُمُونَ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ. وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ
بَدْرٍ - وَكَانُوا ثَلَاثَ مِائَةٍ وَبِضْعَةِ عَشَرَ -: (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ. فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ). وَبِأَنَّهُ
لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ؛ كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ - بَلْ لَقَدْ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعِ مِائَةٍ. وَيَشْهَدُونَ بِالْجَنَّةِ لِمَنْ
شَهِدَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ - كَالْعَشْرَةِ، وَثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شِمَاسٍ، وَغَيْرِهِمْ مِّنَ
الصَّحَابَةِ.

وَيَقْرُونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّقْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ - وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا: أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ. وَيَثَلُّونَ بِعُثْمَانَ،
وَيَرْبِعُونَ بِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ؛ كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْأَثَارُ، وَكَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى
تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ. مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ اخْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ
وَعَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - بَعْدَ اتِّفَاقِهِمْ عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ - أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟
فَقَدَّمَ قَوْمٌ عُثْمَانَ: وَسَكَنُوا، أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ، وَقَدَّمَ قَوْمٌ عَلِيًّا، وَقَوْمٌ تَوَقَّفُوا. لَكِنْ
اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ، ثُمَّ عَلِيٍّ. وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ -
مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ.

نه‌هلی سوننه له‌باره‌ی پیگه و فه‌زلی هاوه‌لانه‌وه ئه‌وه قه‌بول ده‌که‌ن که له‌قورئان و
سوننه و کو‌ده‌نگی زانایاندا هاتوو. و‌ریژی ئه‌وانه‌ی، که له‌پیش فه‌ت‌حی مه‌که‌ه - که
بریتییه له‌سول‌حی حوده‌بییه - مالی به‌خشییی و جه‌نگابی به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که دوا‌ی ئه‌وه
مالی به‌خشییی و جه‌نگابی، وموها‌جیره‌کان پیش ده‌خه‌ن به‌سه‌ر ئه‌ن‌ساره‌کاندا و،

باوەريان بەو ھەيە، کە خودا بەئەھلى بەدرى فەرموو - کە ژمارەيان سىسەد و دە نەفەر زیاتر بوو - : (چ دەکەن بیکەن من لیتان خویشبووم). و باوەريان بەو ھەيە، ئەوانەى بەیعتیان دابىت لەژێر دارەکەدا ناچنە دۆزەخەو، ھەرۆک پىغەمبەر ﷺ ھەوالى داوھ لەو بارەيەو، بەلکو خودا لىيان رازى بوو و ئەوانىش لەخودا رازى بوون، ژمارەيان ھەزار و چوارسەد کەس دەبوو. و شایەتى دەدەن بەبەھەشت بۆ ئەوانەى کە پىغەمبەرى خوا ﷺ شایەتى بۆ داوون: وەك دە کەسەکەى، کە موزدەى بەھەشتى بۆ دابوون، و بۆ سابتى کورى قەيسى کورى شەمماس، و جگە لەوانىش لەھاوھەلان. و دان دەنن بەوھى کە بەموتەواترى لەپىشەواى باوەرداران عەلى کورى ئەبو تالىب و جگە لەویشەو ھاتوو بەوھى باشتىنى ئەم ئومەتە دواى پىغەمبەرەکەى: ئەبو بەکر، پاشان عومەر. و لەپىزبەندى سىيەمدا عوسمان دىنن، و لەچوارەمیشدا عەلى دىنن (خودا لەھەموويان رازى بىت)، ھەرۆک لەبەلگەو ئەسەرەکاندا ھاتوو، و ھەرۆھەا ھاوھەلان کۆدەنگن لەسەر پىشخستنى عوسمان لەبەيەتدا.

لەکاتیکدا ھەندى لەئەھلى سوننە جیاوازن لەپىشخستنى عوسمان و عەلى دا، کە ئایە کامیان باشتەر؟ ھەلبەت ئەمە دواى کۆدەنگیان لەپىشخستنى ئەبو بەکر و عومەردا، ھەندىك عوسمانیان پىشخستوو پاشان بیدەنگ بوون، یاخود لەپىزبەندى چوارەم دا عەليان ھیناوە، و تاقمىكى تر عەليان پىشخستوو، و تاقمىكى تر تەوھەقوفيان کردوو لەم بابەتەدا و بیدەنگ بوون، بەلام بۆچوونى ئەھلى سوننە لەسەر پىشخستنى عوسمان جىگىر بوو، پاشان عەلى.

شەرح

شىخ (رەحمەتى خۇاى لى بىت)، لەم بەشەى قسەكانىدا جىاكارى ھاوۋەلانى
 پروون كىردەوۋە دۇاى ئەوۋەى پىشتەر فەزلى و پىزىيانى پروون كىردەوۋە و ھەلوپىستى ئەھلى
 سوننە و جەمەئەى لەو بارەيەوۋە خستە پروو .
 ووتەكەى: (ويقبلون) وە قىولى دەكەن، واتە: ئەھلى سوننەت و جەمەئە (ما جاء
 في الكتاب والسنة والإجماع) ئەوۋەى لە قورئان و سوننەت و ئىجماعدا ھاتوۋە، واتە:
 كۆدەنگى و تەوافوقى موسلمانان (من فضائلهم ومراتبهم) سەبارەت بە فەزىلەت و
 پەلە و پاىەيان، و ئەم سى سەرچاۋەيە بەسە وەك شاىەتھالى پىز و فەزىلەتەكانيان .
 جگە لەوۋەش لە فەزىلەتدا يەك پەلەيان نىيە، بەلكو بەپى پىشنىيەيان بەرانبەر
 ئىسلام و جىھاد و كۆچكىردن و بەپى ئەوۋەى لە كىردارەكانيان بەرانبەر پىغەمبەرەكەيان
 و ئائىنەكەيان كىردوويانە، خوا لىيان رازى بىت ؛ ھەر بۆيە شىخ (رەحمەتى خۇاى لى
 بىت) دەلىت : (ويفضلون من أنفق من قبل الفتح - وهو صلح الحديبية) ؛ وە
 ئەوانەيان پى باشتەرە كە پىش فەتھ مالىيان بەخشيۋە، كە برىتىيە لە سولھ و
 پىكھاتنەكەى حودەيبىيە ؛ چونكە خودا بە وتەى خۇى، واتە (سولھ و پىكھاتنەكەى)
 بە فەتھ ناۋى بردوۋە، ھەرۋەك فەرموويەتى: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ [الفتح: ۱] ،
 واتە: بىگومان ئىمە - بە ھۆى پىكھاتنەكەى حودەيبىيەوۋە - فەتھىكى ئاشكرامان بۆ
 كىردىت ئەى موخەممەد! - ﷺ - واتە: بەو فەتھە دەرگای سەرکەوتنمان لىكىردىتەوۋە،
 پاشان شارى مەككەمان بۆ فەتھ كىردىت و، حودەيبىيە بوو بە پىش قەرەۋلى ئەو

فه تحه، جا که وابوو ههر له ئیستاوه وه کو ئه وه وایه، که ولاته که مان بۆت فه تح کردیت^(۱).

ئه وهش ئه و راستیه مه شهو و زانراویه که مه بهست له فه تحکردنه که په یمانی حوده ییه؛ چونکه سوره تی (الفتح) به ماویه کی دوا ی ئه و پرووداوه هاته خواره وه. و (الحدییه)^(۲): بیریکه له نزیک شاری مه ککه، که له لایدا به یعت له ژیر داریکدا درا، ئه وهش کاتیک پرویدا، که موشریکه کان ریگریان له پیغه مبهری خودا ﷺ و هاوه له کانی کرد له چوونه ناو مه ککه، بۆیه به یعتیان پیدا له سهر مردن. جا ئه م به یعت ته پنی ده گوترا فه تح؛ له بهر ئه وه ی به هۆیه وه خیر و سهرکه وتنیکی زۆر به دهست هات بۆ موسولمانان.

به لگهی ریزدار تر بوونی ئه وانه: فه رماشته که ی خوایه، که ده فه رمویت: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾ [الحدید: ۱۰]، واته: چوونی که و یه کسان نین ئه و که سه تان که پیش (فه تح) و (ئازادکردنی مه ککه) مال و دارایی خوی بهخت کردووه و، له گه ل دوژمنانی خوادا جهنگاوه، له گه ل ئه وانه ی تر دا، که پاش فه تحی مه ککه دین و مال و دارایی خویان بهخت ده که ن و ده جهنگین، چونکه پیش ئازادکردنی مه ککه، زیاتر پیوستی به بهخشینی مال بوو. ئا ئه وانه، که له پیش فه تحی مه ککه وه مالیان بهخت کردووه و

(۱) جه ماوهری زانایان پیان وایه که ئه م (فه تحه) پیکهاته که ی حوده ییه، چونکه له دوایدا بوو به هۆی فه تحی مه ککه، بۆیه حوده ییه له پله و پایه دا له فه تحی مه ککه که متر نییه، به تایبهت له و ماویه دا خه لکی تیکه لی یه کتر بوون، وه زۆریکی زۆرینه یان له ماوه ی سی سالددا موسلمان بوون.. ئه م سووره ته ییش وه ک (ئین که سیر) ده لی: ئه و کاته هات که په یامبه ر-ﷺ- له مانگی (ذوالقعدة) ی سالی شه شه می کوچی له حوده ییه گه رایه وه، چونکه ئه وان نه یانه یشت بپرواته (مسجد الحرام) ه وه.. (مه راغیی) ده لی: ئیمه ش ئه مه مان هه لبارد. (تهفسیری پامان).

(۲) پروانه: «مرویات غزوة الحدییه» للدکتور حافظ الحکمی (ص ۸).

جهنگاون، پلهیان گهوره تره لهوانه که له پاش فهتخی مهککهوه مالیان بهختکردووه و جهنگاون.

ئا ئه و تاقمه پیشینه و پیشهنگی کۆچبهران (موهاجیرین) و پشتیوانان (ئهنسارهکانن)، خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَالسَّيْقُوتَ الْأُولَىٰ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [التوبة: ۱۰۰] ، واته: له دهسته یه که می پیشهنگی کۆچکهران و پشتیوانان، و چاک په پرهوانی ئهوانیش، خوا رازی بوو لیان، و ئهوانیش له خوا رازیوون .

دهلێت: (ویقدمون المهاجرین علی الأنصار) وه ئهولهویهت به کۆچبهران دهدهن به سهر پشتیوانان ولایهنگراند، و (المهاجرون): جه معی (مهاجر)ه، ومه به ست لیان ئهوهیه ئهوانه که له مهککهوه کۆچیان کردووه بۆ مه دینه، و کۆچبهری: له پرووی زمانهوانیهوه^(۱): به مانای جیهشتن و وازلیهینان دیت، و له پرووی شه رعیهوه: کۆچکردن و گواستنهوهیه له ولاتی شیرکهوه بۆ ولاتی ئیسلام. و (الأنصار) ، واته: ئهنسارهکان، واته: ئهوانه ی پشتیوانیان له پیغه مبه ر ﷺ کرد و سهریان خست، که ئهوانیش بریتیوون له هۆزی ئهوس و خه زرهج، پیغه مبه ر ﷺ ئه م ناوه ی لیان.

به لگهش له سهر ریزدارتر بوونی کۆچبهران به سهر پشتیواناندا ئهوهیه که خودا له ناوهیناندا پیشی خستوون، ههروهک فهرموویهتی: ﴿وَالسَّيْقُوتَ الْأُولَىٰ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾، واته: له دهسته یه که می پیشهنگی کۆچکهران و پشتیوانان. ههروهها فهرموویهتی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ [التوبة: ۱۱۷] ، واته: بۆیه خوا له وکاره ی په یامبه رهیش خوش بوو که: مۆله تی دهسته یه ک له دوو پرووهکانیدا، که له گه لی نه چن

(۱) تحفة الأریب « لأبی حیان الأندلسی (۳۰۶) .

بۇ جەنگى تەبووك، وە لە كۆچكەرلەر و پشتىوانانىش - كە ھەندىكىيان چوونە جىھادو، ھەندىكىشىيان خۇيان بە زەویدا نووساند خۇشبوو، ئەوانەيان كە لە جەنگە سەختەكەى (تەبووك) دا دواى پىغەمبەر ﷺ كەوتن و پەپرەوييان لىكردو چوونە تەبووك.

ھەروەھا ھەرموويەتى: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهِجْرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَصُومُونَ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَوْلَىٰ بِكُمُ اللَّيْمِينَ﴾ [الحشر: ۸، ۹]، واتە: ئەو ھەيئەت دەستكەوتەيە بۇ ئەو ھەزارە دوورە ولات و كۆچكردووانەيە لە خانوو و سامانى خۇيان دەركران لەلايەن مەككەيەكانەو، تا بەلكو وردە وردە ژيانيان راست بكرىتەو ھە بگاتەو ھە ئاستى ئاسايى خۇى، پاش ئەو ھەي كە بىتەرستەكانى مەككە ھەليان فراندن و ناچارىيان كردن بە ھىجرەت، داواى چاكەو پەزامەندىيە لە خوا دەكەن، بۆيە نەيانتوانى لە مەككەدا بژىن، ئەگىنا لەگەلياندا خۇيان ئەسازاند، و يارمەتى خواو پەيامبەرەكەى دەدەن بۆيە كۆچيان كرد.. ئا ئەوانەن راستگۆكانن لە باوھەرو جىھادىياندا. ئىنجا خوا ستايشى پىاوھەتى و چاكەى يارمەتيدەرەكان دەكات، پاش ئەو ھەي كە دەستكەوتى (بەنى نەزىر) درا بە كۆچكەرلەر و ئەوان ھىچ دلگەرانىيە و گلەيەكيان نىشان نەدا، بۆيە دەفەرمووى: ئەو كەسانەى نىشتەجىي (دار الھجرە) و (دار الایمان) بىوون، واتە: پشتىوانان لە پىش كۆچى كۆچەرەيەكان، كۆچەرەيەكانيان خۇش دەوین و، بەشىك لە دارايى خۇيانيان دەدەنى و دلخۇشيان دەكەن.

ئەم ئايەتە پىروژە بەلگەيە لەسەر فەزل و پىزى كۆچبەرلەر و پشتىوانان، ھەروەھا پىشخستى كۆچبەرلەر بەسەر پشتىواناندا لەپىز و فەزلىدا؛ لەبەر ئەو ھەي لەئايەتەكەدا پىشخراون و ناويان لەپىشتەر ھاتووە و، لەبەر ئەو ھەي ولات و مال و مندالى خۇيان بەجىھىشت، لەپىناو خىر و پاداشت، وسەر خستى خودا و پىغەمبەرەكەى، و راستگۆيان لەو كارەياندا (خوا لىيان رازى بىت).

دەلىت : (ويؤمنون بأن الله قال لأهل بدر وكانوا ثلاثمائة وبضعة عشر : «اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم») وه باوەريان بەو ەھىە كە خودا بەئەھلى بەدرى فەرموو - كە ژمارەیان سێسەد و دە كەس زیاتر بوو «چ دەكەن بىكەن بەدلىايەو ە من لىتان خوښبوم» ، ەروەك لەسەحىحى بوخارى و موسلىم دا ^(۱) لەچىروكى حاتىب كورپى ئەبى بەلئەعەدا ھاتوو ە.

جا بەدر: گوندىكى ناسراو ە و نزىكەى چوار قوناغ لە مەدىنەو ە دوورە، كە تىيدا شەپەكە پروویدا لەو جەنگەدا خودا ئىسلامى بەھىز كرد، رۆژى بەدرىش پى دەگوترا رۆژى پىو ەرجىا كەرەو ە ھەق و ناھەق.

ووتەكەى: (وكانوا ثلاثمائة وبضعة عشر) وه سى سەد و دە كەس زیاتر بوون، بەم شىو ە ژمارەیان لە [صحيح البخارى] دا ھاتوو ە ^(۲) و وتەكەى: (اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم) ەرجىتان دەوئ بىكەن، چونكە من لىتان خوښ بوم. ئىبنولقەىم لە [الفوائد] دا دەلىت ^(۳) :

ئەم فەرموودەى كىشەى لای زورىك دروستكردوو ە. پاشان بۆچوونەكانى لەم بارەو ە خستوو ە پروو، پاشان دەلىت: ئىمە پىمان واى ە - وه خودا باشتەر دەزانئىت - كە ئەمە وتارىك بوو بۆ گەلىك، كە خوداى گەورە دەزانئىت كە ئەوان واز لە ئاىنەكەیان ناھىن، بەلكو لەسەر ئىسلام دەمرن، و لەوانەى گوناھى ھاوشىو ە ئەوانى تر ئەنجام بەدن، بەلام خودا جل جلالە بەجىيان ناھىلئىت لەسەريان بەردەوام بن، بەلكو رىنمايان دەكات بۆ تەوبەى دلسوزانە، داواى لىبوردن و كردهو ە چاكە، كە كارىگەرى ئەو شتە دەسپىتەو ە، و ئەوان بەبى كەسانى تر بۆ ئەمە تاىبەت دەكرىن؛ چونكە ئەمە لەواندا بەدەست ھاتوو ە، و لىخوښبوونيان بۆ ەھىە، و ئەو ەش رىنگرى

(۱) متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۲۵۹) ، ومسلم (۲۴۹۴) .

(۲) برقم (۳۹۵۷) .

(۳) برقم (۱/۱۶) .

ناكات لەوھى كە لىخۆشبوونەكە بە ھۆكارى دامەزراوى پروویداو، ھەرۈەك چۆن پىۋىست ناكات ئەرکە فەرزەكان دوابخەن لەبەر متمانە بە لىخۆشبوون، خۆ ئەگەر ئەو بەدەست بەھاتبايە بەبى بەردەوامى لەسەر جىيەجىيە كردنى فرمانەكان ئەوا دواى ئەو پىۋىستىيان، نە بەنۆيژ و نە بەپۆژوو و نە بەحەج و نە بەزەكات و نە بەجىھاد و تىكۆشان نەدەبوو، ئەمەش شىكى ئەستەم و مەھالە .

دەئىت : (وبأنه لا يدخل النار أحد بايع تحت الشجرة، كما أخبر به النبي ، بل لقد رضي الله عنهم ورضوا عنه وكانوا أكثر من ألف وأربعمائة) ۋە ھىچ كەسىك لەوانەى كە بەيەتەى دا لە ژىر دارەكەدا، ناچىتە دۆزەخەو، ھەرۈەك پىغەمبەر ھەوالى لەبارەو داو، بەلكو بەھۆى ئەو پەيمانەو خودا لىيان پازى بوو ۋە ئەوانىش لىي پازى بوون، ۋ ژمارەيان زياتر لە ھەزار و چوار سەد كەس بوو .

ئەم قەسە لەبارەى ئەھلى بەيەتەى رىزوانەو، كە برىتيە لەو بەلئىنەى كە لە حودەبىيە پروویدا كاتىك موشرىكەكان رىگرييان كرد لە پىغەمبەر ھەوالى خودا ﷺ، لە چوونە ناو مەككە - ۋەك پىشتەر بە كورتى پروونكرایەو - ۋ شىخ دوو تايەتمەندى ئەم تاقمەى باسكردووە :

بەكەم : ھىچيان ناچنە دۆزەخەو، بەلگەش بۆ ئەو ئەو بەلئىنەى كە لە صەحىح موسلىم دا ھاتووە^(۱) لە جابرەو (خوای گەورە لىي پازى بىت)، كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى : «لا يدخل النار أحد بايع تحت الشجرة»، واتە : ھىچ يەكك لەوانەى بەيەتەيان داو لە ژىر درەختەكەدا ناچنە دۆزەخەو .

دووەم : خودا لىيان پازى بوو، ئەمەش لە قورئاندا بە پروونى ھاتووە ۋ ديارە، ۋەك لە فەرمايشتەكەى خوای پەرۋەردگاردا ھاتووە : ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ [الفتح : ۱۸] ، واتە : بە دلىايەو خودا لە ئيمانداران پازى

بوو، كاتىك لە ژىر دارەكەدا بەيەتەيان پىدايت. وە تەكەى: (وكانوا أكثر من ألف وأربعمائة) واتە: زىاتر لە ھەزار و چوار سەد كەس بوون. ئەمەش لەسەر بىنەماى ژمارەى درووستى ئەوانە. واللہ أعلم .

ووتەكەى: (ويشهدون بالجنة لمن شهد له رسول الله العشرة وثابت بن قيس ابن شماس وغيرهم من الصحابة) ئەھلى سوننە شاھەتى چوونە بەھەشت دەدەن بۆ ئەو كەسەى پىغەمبەرى خودا ﷺ شاھەتى بۆ دايت، وەك دە كەسەكە، ھەروەھا وەك سابتى كورى قەيسى كورى شەمماس و ھاوئەكانى تر.

واتە: ئەھلى سوننەت و جەماعە شاھەتى چوونە بەھەشت دەدەن بۆ كەسەكە پىغەمبەرى خودا ﷺ شاھەتى بۆ دايت، بەلام ئەوانەى پىغەمبەر ﷺ شاھەتى بۆ نەدەن بە چوونە بەھەشت ئەھلى سوننەش شاھەتى بۆ نادەن بەلام ھىوايان بە چاكەكارانە و ترسيان لە ستەمكاران ھەيە و ئەمەش يەكەكە لە بناغەكانى عەقىدە .

ووتەكەى : (كالعشرة) وەك دە كەسەكە ئەوانىش برىتين لە: ئەبوبەكر، عومەر، عوسمان، عەلى، عەبدورپەرھمانى كورى عەوف، زوبەيرى كورى عەوام ، سەعدى كورس ئەبى وەقاس، سەئىد كورى زەيد، ئەبو عوبەيدەى كورى جەراح، تەلحەى كورى عوبەيدوللا (خوا لىيان رازى بىت)، وچەندان فەرموودەى سەحىح ھاتووە لە بارەى شاھەتيدان بەبەھەشت بۆ ئەم تاقمە، ووتەكەى: (وثابت بن قيس بن شماس) واتە: سابتى كورى قەيسى كورى شەمماس، وتارىيژ و بانگخوазى پىغەمبەرى خودايە ، وە مژدەى بەھەشتەكەى لە [صحیح بوخارى]دا^(۱) پشتراستكراوئەو - لە پىغەمبەرەوﷺ.

ھەروەھا ووتەكەى: (وغيرهم من الصحابة) وە جگە لەوانىش لەھاوئەلان، واتە: جگە لەوانەى باسكراون لەوانەى كە پىغەمبەر ﷺ ھەوالى داوہ بەوہى لە بەھەشتدان؛ وەك

عوکاشه ی کوری میحسه ن، و عه بدوللا کوری سه لام و نهوانی تریش جگه له م دووه.

ههروه ها وته که ی: (ویقرون بما تواتر به النقل عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب رضي الله عنه وغيره) وه دان به وه دا ده نین، که به موته واتری له نه میری ئیمانداران عه لی کوری نه بی تالیبه وه هاتووه (خوا لئی رازی بیت)، و لهوانی تریش: واته: نه هلی سوننه و جه ماعه دانه نین و باوه پریان به وه هه یه که (ما تواتر به النقل) واته: نه وه ی له چه ندان که سه وه گێردراوه ته وه - و (التواتر): به هیزترین سه نه دی فهرمووده و گێرانه وه یه - (عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب رضي الله عنه وغيره) له پیشه وای باوه رداران عه لی کوری نه بو تالیبه وه، له ناو هاوه لاند (أن خير هذه الأمة بعد نبیها أبو بکر ثم عمر و یثلاثون بعثمان) باشتیری نه م میلله ته دوا ی پیغه مبه ره که ی نه بوبه کره، پاشان عومه ر وله پله ی سییه مدا عوسمان دینن، واته: عوسمان له ریزبه ندی سییه مدا دینن (ویربعون بعلي) واته: عه لی له ریزبه ندی چواره مدا دینن (رضي الله عنهم) خودا لیان رازی بیت، له م ریوایه ته موته واتره ی، که له عه لی یه وه هاتووه، وه لامیکه بو نه و رافیزانه ی که عه لیان له نه بوبه کر و عومه ر پی باشته ر و نهویان پیش نه بوبه کر و عومه ر خستووه، له خه لافه تدا وتانه ش ده دن له خه لافه تی نه و دوو پیشه وایه.

نه م توئینه وه یه دوو بابته له خو ده گریت:

یه که میان: پرس ی خه لافه ته، دووه میان: پرس ی ئیمتیا زاته.

سه بارته به پرس ی خه لافه ت، نه هلی سوننه ت و جه ماعه، به هاوه لانی شه وه (خوا لیان رازی بیت)، به کۆی ده نگ کۆک بوون له سه ر نه وه ی خه لیفه ی دوا ی پیغه مه ری خودا ﷺ، نه بوبه کره، پاشان عومه ر، پاشان عوسمان، پاشان عه لی.

سه بارته به پرس ی نه وه ی کامیان ریزدارترین، نه وان کۆده نگ بوون له سه ر نه وه ی باشتیری نه م میلله ته دوا ی پیغه مبه ره که ی نه بوبه کره و پاشان عومه ره، ههروه ک به موته واتری له عه لییه وه هاتووه. وه له باره ی عوسمان و عه لی نا کوکیان هه بووه

(خو لىيان رازى بىت) كاميان باشتەر، شىخ لىرەدا سى وتەى باس كىردووه، ھەرۈەك دەلىت: (فقد قوم عثمان وسكتوا، أو ربعوا بعلي، وقدم قوم علياً) ، وتاقمىك عوسمانيان پىشخستووه، پاشان بىدەنگ بوون، ياخود لەرزىبەندى چوارەم دا عەلىان ھىناو، وتاقمىكى تىرش عەلىان پىشخستووه. ئەمە پوختەو ئەنجامى ئەو راجىايىيە كە لەم بابەتەدا ھەيە : پىشخستى عوسمان، پىشخستى عەلى، تەوھەقوف لەم بابەتەدا، واتە: پىش نەخستى ھىچ يەككىيان بەسەر ئەوتىردا .

﴿ شىخ ئامازەى بە پەسەند (تەرجىح) كىردنى بۆچوونى يەكەم كىرد ئەوھش لەبەر چەند ھۆكارىك:

ھۆكارى يەكەم: ئەم بۆچوونە ئەوھەيە كە چەندان فەرموودە بەلگەن لەسەرى، كە لەبارەى فەزىلەتەكانى عوسمانەوھەتووه، وئامازەى پىكراوھ (خو لىيان رازى بىت) (۱).

دووهم: كۆدەنگى و تەوافوقى ھاوھەلان لەسەر پىشخستى عوسمان لە بەيەتدا ھەر ئەمەش واى كىردووه ئەولەويەت بىدەن بە عوسمان، ئەمەش بۆ ھىچ شىك نىيە تەنھا ئەوھ نەبىت، كە عوسمان رىزدارترە، كەواتە رىكخستىيان لە فەزىلەتدا ۋەك رىزبەندى ورىكخستىيانە لە خەلافەتدا .

سىيەم: بۆچوونى ئەھلى سوننە لەسەر ئەولەويەت دان بە عوسمان و پاشان عەلى يەكلایى بووھتەوھ (۲)، ۋەك چۆن پىشتەر لە بەيەتدا پىشيان خستووه و ئەولەويەتەيان پىداوھ.

(۱) فقد أخرج البخاري (۳۶۹۷) عن ابن عمر هند قال : (كنا زمن النبي ﷺ لا تعدل بأبي بكر أحدا ثم عمر ثم عثمان ثم نترك أصحاب النبي ﷺ لا نفاضل بينهم) .

(۲) برواه: « شرح أصول أهل السنة » للالكائي (۱۳۶۳) ، و « السنة » لعبد الله بن أحمد بن حنبل (ص ۵۷۴) .

عەبدوررەحمانى كۆرى عەوف بە عەلى گوت: (خوالى پازى بىت): سەبرى كاروبارى خەلکم کرد، نەمىنى لادەن لە عوسمان و هېچ كەسنىك لەبرى ئەو دانىن و پىشخەن بە سەرىدا.

ئەبو ئەيىوب دەفەر مووئىت: ھەركەسنىك زياتر لە عەلى ئىمتياز بە عوسمان نەدات و پىشى نەخات، ئەوا سووكايەتى کردووە بە كۆچبەرەن و پشتىوانان، ئەمەش بەلگەيە لە سەر ئەوئە عوسمان باشتەر؛ چونكە پىشيانخست بەويست وئارەزووى خويان دواى راوئىزکردنيان لەو بارەيەو، و عەلىش (خوالى پازى بىت)، لە نىو ئەو كەسانەدا بوو، كە بەيەتەيان پىدا، ھەر ئەويش سنوورەكانى ئىسلامى لەژىر دەستى عوسماندا جىيەجى دەکرد.

حوکمی نه وله ویه تدان و پیشخستنی عه لی به سهر چوار خه لیفه که ی تردا له خه لافه تدا

وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ - مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ - لَيْسَتْ مِنَ الْأُصُولِ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالَفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ. لَكِنَّ الَّتِي يُضَلَّلُ فِيهَا: مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ، وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ - ﷺ - : أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ. وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ؛ فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارٍ أَهْلِهِ.

هه رچهند ئەم بابەتە یە - بابەتی عوسمان و عەلی - لەو بابەتە بنەمایانە نییە کە تییدا کەسی موخالیف و سەرپێچیکار بە گومرا دابنرێت لای جمهووری ئەهلی سوننە؛ بەلام ئەوێ تیایدا کەسی موخالیف بە گومرا دادەنرێت: لەمەسەلە ی خە لافە تدا، ئەوێش لەبەر ئەوە یە کە پێیان وایە خە لیفە ی دوای پێغەمبەری خوا ﷺ: ئەبوبەکر، پاشان عومەر، پاشان عوسمان، پاشان عەلی. جا هەرکەسیک تانە بدات لە خە لافە تی یە کێک لەو خە لیفانە؛ ئەوا لە بە گوێدرێژی بنەمالە کە ی گومرا ترە.

شرح

شیخ (پەحمەتی خوای لی بیت)، هاوسەنگی لە نیوان ئەو دوو مەسەلە یە دا نشان دا: پرسى ئیمتیازدان بە عەلی بە سەر عوسمان لە پرووی فەزیلە تەو، هەروەها پرسى ئەولە و یە تدان بە عەلی بە سەر ئەوانی تردا لە خە لافە تدا، لە پرووی ئەو دەرەنجامە مە ترسیدارە ی کە بەو هۆیە وە دێتە ئاراو.

شیخ ئەوێ پروونکردووە تەو، کە پرسى رێزدانی عەلی بە سەر عوسماندا پرسێک نییە کەسیک ئەو بۆچوونە ی هەبێت بەو هۆیە وە یە بە گومرا دابنرێت؛ بەهۆی بوونی

ناكۆكى تىيدا لەنىو ئەھلى سوننەدا، ھەرچەندە راجح و راستىن پىشخستنى عوسمانە بەسەر عەلى دا.

(لكن التي يضل فيها مسألة الخلافة) بەلام ئەوئى تىايدا كەسەكان بەھۆيەو بە گومرا دادەنرئىت پرسى خەلافەتە، واتە: حوكمى گومرايى دەدرئىت بەسەر ئەوئى پىچەوانەئى ئەھلى سوننەيە تىيدا و، پىئى وايت عەلى لە خەلافەتدا ئەولەويەتدار تر و لەپىشترە لە عوسمان يان خەليفەكانى تر، كە پىش خۆى كەوتوون، يان عەلى لە فەزىلەتدا پىش ئەبوبەكر و عومەر بخت.

ئەھلى سوننەت و جەماعەت پىيان وايە خەليفەئى دوای پىغەمبەرى خودا ﷺ، ئەبوبەكر صدیق جىنشىنى ئەوئە ؛ لەبەر ئەو فەزلى و پىشەنەيەيى كە ھەيەتى لەئىسلامە تىيدا، ولەبەر ئەوئى پىغەمبەر ﷺ پىشخستوو بەسەر ھەموو ھاوئەلەكاندا، و كۆدەنگى ھاوئەلان لەسەر بەيەتەكەى.

پاشان خەليفەئى دوای ئەبوبەكر عومەرى كورى خەتابە، لەبەر ئەو رىز و فەزلى و پىشەنەيەى كە ھەيەتى، وە سپاردنى ئەبوبەكر پىئى، وە رىكەوتنى ئوممەتى ئىسلامىي ئەو سەردەمە لەسەرى دوای ئەبوبەكر، پاشان خەليفەئى دوای عومەر عوسمانى كورى عەففانە، لەبەر پىشخستنى لەلايەن ئەھلى شوراو و رىكەوتنى ئوممەت لەسەرى، پاشان دوای عوسمان خەلافەت بو عەلى يە؛ بەھۆى رىز و شكۆمەندىيەكەى، و كۆدەنگى خەلكى سەردەمى خۆى لەسەرى، ئەمانە ئەو چوار خەليفەيەن كە ئامارەيان پىدراو، وە لەفەرموودەكەى عىربازى كورى سارىەدا ھاتوو و پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى : «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي»^(۱)، واتە: پابەند بن بە سوننەتى من و سوننەتى خەليفە رىئوئىنكىراوەكانى دوای منەو.

(۱) أخرجه أحمد (۱۷۱۴۱) ، وابن ماجه (۴۳) ، وصححه الألباني .

ھەر بۆيەش شىخ گوتى: (ومن طعن في خلافة أحد من هؤلاء) ۋە ھەركەسىك تانە لە خەلافەتى يەككىك لە ۋەكەسانە بدات، واتە: ئەو چوارەى پىشتەر باسماڭ كەرد (فهو أضل من حمار أهله) ئەۋا لە گویدرېژى بنەمالەكەى گومراترە؛ چونكە بەبى ھىچ بەلگەيەك دزايەتى دەق و كۆدەنگى كەردوۋە ۋە ئەۋەش ۋەك ئەۋ پافىزانە وايە كە بانگەشەى ئەۋە دەكەن: گوايە خەلافەتى دواى پىغەمبەر ﷺ مافى عەلى كورى ئەبى تالىبە.

ۋەلحال لە بابەتى پىشخستنى عەلى بەسەر سى خەلىفەكەى تردا:

- ۱- ھەركەسىك لە خەلافەتدا پىشى بخت، ئەۋا گومرايە بەكۆدەنگى زانايان.
- ۲- ھەركەسىك لە فەزىلەتدا ئىمتىيازى پىدات بەسەر ئەبوبەكر ۋە عومەرىشدا ئەمەشيان بەگومرا ۋەلارى دادەنرېت.
- ۳- ھەركەسىك لە پروۋى فەزىلەتەۋە ئەۋى لە عوسمان پىباشتر بېت، ئەۋا بەگومرا ۋەلارى دانانرېت، ھەرچەند ئەۋ بۆچوونە راجح ۋە راست ۋە درووست نىيە.

پیگه‌ی خانه‌واده و خزم و که‌سی پیغه‌مبه‌ر ﷺ لای نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت

وَيُحِبُّونَ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ - ﷺ - وَيَتَوَلَّوْنَهُمْ، وَيَحْفَظُونَ فِيهِمْ وَصِيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ - ﷺ - : حَيْثُ قَالَ يَوْمَ غَدِيرِ خُمٍّ : «أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي» ^(۱) . وَقَالَ أَيْضًا لِلْعَبَّاسِ عَمَّهُ - وَقَدْ اشْتَكَى إِلَيْهِ أَنَّ بَعْضَ قُرَيْشٍ يَجْفُو بَنِي هَاشِمٍ - فَقَالَ : «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحِبُّوكُمْ؛ اللَّهُ وَلِقَرَابَتِي» ^(۲) . وَقَالَ : «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» ^(۳) .

نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه خانه‌واده و خزم و که‌سی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ خوشده‌وئیت، و له‌باره‌یانه‌وه پاریزگاری له‌وه‌سیه‌ت و ئاموزگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن: که له‌روژی غه‌دیری خومدا فه‌رموو‌یه‌تی: «خوداتان بیرده‌خه‌مه‌وه سه‌باره‌ت به‌خانه‌واده و خزم و که‌سه‌که‌م، خوداتان بیرده‌خه‌مه‌وه سه‌باره‌ت به‌خانه‌واده و خزم و که‌سه‌که‌م».

هه‌روه‌ها به‌عه‌باسی مامی - کاتی گله‌یی لا کرد که هه‌ندی‌ک له‌قوره‌یش توند و خراپن - فه‌رموو: «به‌و که‌سه‌ی که‌روچی من له‌ده‌ستیدایه، ئه‌وان باوهر ناهینن تا ئیوه‌یان خوش نه‌وئیت، له‌به‌ر خودا و له‌به‌ر نزیکیه‌تی و خزمایه‌تیتان له‌منه‌وه».

هه‌روه‌ها فه‌رموو: «خودا ئیسماعیلی هه‌لبژارد و کینانه‌ی له‌هۆزی ئیسماعیل هه‌لبژارد و قوره‌یشی له‌کینانه‌ه‌لبژارد و به‌نو هاشمی له‌قوره‌یش هه‌لبژارد و منیشی له‌هاشمیه‌کان هه‌لبژارد».

(۱) أخرجه مسلم (۲۴۰۸) .

(۲) أخرجه الإمام أحمد (۱۷۷۷) ، والطبرانی في «کبیر» (۱۲۲۲۸) ، وابن أبي شیبة (۶ / ۳۸۲) .

(۳) أخرجه مسلم (۲۲۷۶) ، وأحمد (۱۶۳۹۳) .

شرح

لەم بەشەدا شیخ (پەحمەتی خۆای لی بیت) پێگەی خەزم و کەسی پێغەمبەری ﷺ پروونکردوووە و، دەلیت: ئەهلی سوننە (و یحیون اهل بیت رسول الله ﷺ) ئەهلی بەیتی پێغەمبەری خودایان ﷺ خوشدەوێت، ئەهلی بەیت: بریتین لە بنەمالە ی پێغەمبەر ﷺ، ئەوانە ی کە زەکاتیان لی قەدەغە کراوە، کە ئەوانیش بنەمالە ی عەلی و بنەمالە ی جەعفەر و، بنەمالە ی عەقیل و، بنەمالە ی عەباس و، کور و نەووەکانی حاریسی کوری عەبدولموطەلیب، و ژنەکانی پێغەمبەر ﷺ و کچ و مندالەکانی بەشیکن لە بنەمالە کە ی، وە ک خودای گەورە فەرموویەتی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ [الأحزاب : ۳۳]، واتە: بەراستی لەم - ئاراستانەدا - خوا هەر دەیهوێ هەموو چلک و چەپەلی و، گشت کاریکی ناپەرەواو نا دروستان لی دوور بخاتەو (ئە ی خانەوادە ی پێغەمبەر!).

جا ئەهلی سوننە خوشیان دەوێن و پێز و ئیحترامیان دەگرن؛ چونکە ئەو بەشیکی لە پێزگرتن لە پێغەمبەر ﷺ و ئیحترام گرتنی، لەبەر ئەو ی خودا و پێغەمبەرە کە ی فەرمانیان بەو شتە کردوو، خۆای گەورە دەفەرمووێت: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ [الشوری : ۲۳]، واتە: بەوانە بلی - کە وەلامت نادەنەو - من لەسەر گەیانندی پەیامە کە ی خوا، هیچ کرای و مزەیه کم لە ئیو ناوێت، ئەو نەبیست کە ئیو لەبەر خوا مافی خەزمایەتی بپاریزن و وازم لی بینن با پەیامە کە م بگەیهنم.

چەندان بەلگە ی فەرموودە لەم بارەیهو هاتوون، لەوانە ئەو ی کە شیخ هیناویەتی. ئەو هوش کاتی کە ئەوان - خانەوادە و ئال و بەیت - شوینکەوتە ی سوننەت بن و جیگیر و دامەزراو بن لەسەر ئیسلام وە ک عەباس و نەووەکانی و عەلی و نەووەکانی، بەلام

ئەوھى موخالەفەى سۈننەت بىكەت و جىگىر و دامەزراو نەبىت لەسەر ئاين، ئەوا دروست نىيە خوشبويستىت ھەر چەند تاكىك بىت لەخانەوادە و ئەھلى بەيت.

ووتەكەى: (ويتولونھم) واتە: خوشيانيان دەوئ. ووتەكەى: (ويحفظون فيهم وصية رسول الله ﷺ) واتە: وسىيەتەكەى پىغەمبەر ﷺ لەبارەيانەوھ دەپارىزن و جىبەجىي دەكەن (حيث قال يوم غدیر خم) ھەرۈك لەپوژى غەدىرخوم دا گوتى، جا(الغدیر) لىرەدا: شوئىنى كۆبوونەوھى ئاۋە، و(خم) وتراۋە: ناۋى پياۋىكە: دواتر (الغدیر) دراۋەتە پالى. وبۆچوونىك ھەيە دەلىت: برىتيە لەدارىكى لول خواردوو، پاشان غەدىر دراۋەتە پالى، جا ئەم غەدىرە لەپىگاي مەدىنەدا بوو پىغەمبەر ﷺ لە كاتى گەرانەوھى لە ھەجى مائاۋايى بەلايدا تىپەر بوو و وتارىكى تىدا پىشكەش كرد و بەشىك لەوتارەكەى ئەوھى كە شىخ ھىناۋىيەتى كە فەرموۋى: «أذكركم الله في أهل بيتي» واتە: خوداتان بىردەخەمەوھ لەوھى فەرمانى پىكردووھ لەبارەى خانەوادەكەمەوھ لەپىز لىگرتن و چاكبوون لەگەلىان ودانى ماف و ھەقەكانيان پىيان.

(وقال أيضا للعباس عمه) ھەرۈھە بەعەباسى مامى فەرموۋ، جا عەباس كورى عەبولمۇطەلىبى كورى ھاشمى كورى عەبدولمەنافە (وقد اشتكى إليه) واتە: كاتى شكايەتى ھالى بىردە لاي و گلەيى كرد و ھەۋالى لەبارەى ئەو شتانەوھ پىدا كە لە لايەن خەلكەوھ ھاتوۋەتە پىي و پىي ناخوش بووھ (أن بعض قریش ينفو) ھەندى لەقورەيش خراپىن لەگەلىان، و(الجفاء): باشنەبوون وبچراندنى پەيۋەندىيە (فقال) واتە: پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: «والذي نفسي بيده» سوئندىي بەوھى گيانى منى بەدەستە، ئەمە سوئندى پىغەمبەر ﷺ بوو «لا يؤمنون» باۋەپناھىنن واتە: باۋەپرى كامل و واجب «حتى يحبوكم الله ولقرايتي» تاۋەكو ئىۋەيان خوشنەوئ لەپىناۋ خودا و لەبەر نىزىكايەتتان لەمنەوھ، واتە: لەبەر دوو ھۆكار:

يەكەم: نىزىكبوونەوھ لەخودا بەو كارە؛ چونكە ئەوان بەشىكن لەخوشەويستان و ئەولىايى خودا.

دووهم : له بهر نه وهی نه وان خانه واده و خزم و کهسی پیغه مبهری خودان ﷺ ،
له مه شدا رازی کرنی نه وهیه له گه ل ریزگرتن لئی .

پیغه مبهەر ﷺ ئاماژهی به فزیله تی بهنو هاشم - که خزم و که سوکارین - داوه و ،
فهرموویه تی : «إن الله اصطفى» واته : خودا هه لێژارد ، و (الصفوة) واته : هه لێژاردن
«بنی اسماعیل» نه وه کانی پیغه مبهەر ئیبراهیم خه لیل ﷺ «واصفی من بنی اسماعیل
کنانه» وله نه وهی ئیسماعیل کینانه ی هه لێژارد ، و کینانه ناوی هۆزیکه ، باوکیان کینانه ی
کورپی خوزهیمه یه «واصفی من کنانه قریشا» وله کینانه ش قوره یشی هه لێژارد ، که
بریتین له مندال و نه وه کانی موزیری کورپی کینانه «واصفی من قریش بنی هاشم»
وله قوره یشیش بهنو هاشمی هه لێژاردووه ، که بریتین له نه وه کانی هاشمی کورپی
عه بولمه ناف «واصفانی من بنی هاشم» و منی له بهنو هاشم هه لێژارد ، و پیغه مبهەر
ناوی موحه ممه دی کورپی عه بدوللای کورپی عه بدولموطه لیبی کورپی هاشمی کورپی
عه بدولمنافی کورپی قوسه ی کورپی کیلامی کورپی مورپی کورپی که عبی کورپی
لوئه ی کورپی غالبی کورپی کینانه ی کورپی خوزهیمه ی کورپی مودره که ی کورپی
ئیلیاسی کورپی موزیری کورپی نزاری کورپی مه عدی کورپی عه دنانه ^(۱) .

شایه تحالی فهرمووده که :

فهرمووده که به لگه ی فەزل و بالادهستی عه ره بی تیدایه و ، قوره یش باشتیری
عه رهن و ، بهنو هاشم باشتیری قوره یشه و ، پیغه مبهەر ﷺ باشتیری بهنو هاشمه ،
که واته باشتیری دروستکراوه کانه له رۆحدا و باشتیری نه وانه له ره چه له کدا ،
له فهرمووده که دا فزیله تی بهنو هاشم هه یه که په یوه ندیی خزمایه تیان به پیغه مبه ره وه
ﷺ هه یه .

(۱) پروانه : سیره ابن هاشم (۱ / ۱۱) .

پینگه ی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ لای نهلی سوننه ت و جه ماعت

وَيَتَوَلَّوْنَ أَزْوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ - ﷺ - أُمّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّهُنَّ أَزْوَاجُهُ فِي الْآخِرَةِ: خُصُوصًا خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أُمُّ أَكْثَرِ أَوْلَادِهِ، وَأَوَّلَ مَنْ آمَنَ بِهِ وَعَاظَدَهُ عَلَى أَمْرِهِ، وَكَانَ لَهَا مِنْهُ الْمَنْزِلَةُ الْعَالِيَةُ. وَالصَّديقَةُ بِنْتُ الصَّديقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، الَّتِي قَالَ فِيهَا النَّبِيُّ - ﷺ -: «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ»^(۱).

نهلی سوننه و جه ماعه خیزانه کانی پیغمبریان ﷺ خوشدهویت که پیشیان دهوتریت دایکانی باوهرداران و، پیمان وایه نهوان رنی نهون له قیامهتدا، بهتایبهتی خه دیجه، که دایکی زوربهی منداله کانی بوو، یه کهم کهسه که باوهری پی هیناوه و پشتگیری له کاروباره کانی کردوو، پینگه یه کی بهرزی هه بووه له لای و، عائشه راستگوی کچی راستگو، که له باره یه وه پیغمبر ﷺ فرموویه تی: «بالا تر بوونی عائشه به سهر ژناندا، وه ک بالایی گوشتاو وایه به سهر هه موو خواردنه کانی تر دا».

شهرج

شیخ (په حمه تی خوی لی بیت)، له م به شه دا باسی بیروباوهری نهلی سوننه و جه ماعه ی کردوو سه باره ت به خیزانه کانی پیغمبر ﷺ، و فرموویه تی: (ویتولون أزواج رسول الله ﷺ) واته: خوشیانان دهوین و ریزیان ده گرن؛ له بهرئه وهی نهوان (أمهات المؤمنین) دایکی باوهرداران، له ریز و پله و پایه دا وله حهرامی زهواج و ماره کردنیان له سهر ئوممه تی ئیسلامی.

سه باره ت به گشت حوکه کانی تر حوکه که یان حوکه ی ژنانی بیانیه له پرووی قه ده گردنی به ته نیا بوون له گه لیان و سه یز کردنیان، خوی پهروه ردگار فرموویه تی

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۳۳۷۰)، ومسلم (۲۴۴۶).

: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ [الأحزاب: ۶]، واته: په یامبه ر - ﷺ - به پرواداران له خودی خوینیش له پیشتره، له هه موو کاروباریکی دین و دنیا دا، وه هه رگیز پیخووش نه بووه موسلمانان تووشی هیچ جوړه به لاو نه هامه تیه ک بین، هه موو کاتیش هه ولیداو هه ره و خیر و چاکه بچن و خو ی به براین داناوه، دیاره که ده بی موسلمانانیش هه ره و بریارو حوکیان بو بداو، هه ر قسه ی تهویش بیستن، و ژنه کانیشی دایکیان، پیوسته وه ک دایکی خو یان ریزو حورمه تیان لیبین. واته: له ریز گرتن و حه رامی ماره کردنیاندا وه ک دایکیان، به لام له ته ماشا کردن و خه لوه ت و.. هتد، ده بی وه ک ژنانی تر مامه له یان له گه ل بکری ت و، فهرموویه تی: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ [الأحزاب: ۵۳]، واته: بیگومان هه رگیز بو ئیوه ناشی و ناییت نازارو ته زیه تی په یامبه ری خوا ﷺ بدهن، ئیدی به زمان بی، یان به کردار، هه رگیزیش بوتان نییه ژنه کانی دوا ی خو ی به هیچ جوړیک ماره بکه ن، چونکه وه کو دایکتان؛ چونکه ته زیه تدانی و ماره کردنی ژنه کانی ته و، لای خوا کاریکی زور گه وره یه و چاوپووشی لینا کری، هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ [الأحزاب: ۵۳]، واته: خو ته گه ر داوا ی شتیکتان له ژنانی پیغه مبه ر ﷺ کرد، له پشتی په رده وه داوایان لی بکه ن، واته: ته ده ب له مالی په یامبه ر ﷺ و تیکه ل نه بوون له گه ل خانه واده کهیدا یاسایه کی خوا بییه و، ده بی هه موو کات پیش چاو بگیری. ته وان له ریز گرتن و حه رامی ماره کردنیاندا دایکی ئیمانداران، به لام له ته ماشا کردن و خه لوه ت و.. هتد، ده بی وه ک ژنانی تر مامه له یان له گه ل بکری ت. پیغه مبه ر ﷺ کاتی وه فاتی کرد نو خیزانی هه بوو و ته وانیش بریتین له: (عائشه، حه فسه، زهینه بی کچی جه حش، ثوم سه له مه، سه فیه، مه یموونه، ثوم حه بیبه، سه ودا، جووه رییه) سه باره ت به خه دیجه، پیش پیغه مبه رایه تی شووی پیکرد، تا وه فاتی کرد

ژنى بەسەر نەھىنا، دواتر ھاوسەرگىرى لەگەل زەينەبى كچى خوزەيمەى ھىلالى كرد
و ئەو نەمايەو تەنھا ماوہىەكى كەم، دواتر وەفاتى كرد ، ئەمانە ئەو ژنانەن كە
گواستوونىەو و، يازدە دانە بوون، خودا لىيان رازى بىت.

(ويؤمنون) واتە: ئەھلى سوننەت و جەماعە باوہريان وايە (بأنهن أزواجه في
الآخرة) ئەوان ژنى پىغەمبەرن ﷺ لە قىامەتدا، ئەمەش بەلگەىە لەسەر پلەو ريزيان
(خصوصا خديجة) بەتايبەت خەديجە، كە خاوەنى چەندىن تايبەتمەندى و فەزىلەتە،
و شىخى ئىسلام لە نىوياندا باسى چەند دانەىەكى كردووە:

۱- دايكى زۆربەى مندالەكانىەتى و ھەموو مندالەكانىشى لەون، جگە لە ئىبراھىم
كە لەماریای قىبتيە.

۲- يەكەم ژن بوو - بە پىي پروانگەىەك باوہرى پىي ھىنا -، ئەویش ئەو كەسەىە كە
شىخ لىرەدا باسى كردووە - يان يەكەم ژن بوو بە پىي بۆچوونەكەى تر باوہرى پىي
ھىنا.

۳- يەككە لە يەكەم كەسەكان بوو، كە پشتگىرى لىكرد و يارمەتى دا لە كاتە
پىويست و ھەستيارەكاندا.

۴- پىنگەىەكى بەرزى ھەبوو لەلای ئەو، بۆيە خوۆشى دەويست و زۆر باسى دەكرد
و ستايشى دەكرد.

(والصديقة بنت الصديق) واتە: عائشە كچى ئەبى بەكر، و (الصديق):
زىادەپرەويە لە راستگۆيى دا، پىغەمبەر ﷺ ئەو نازناوہى بە ئەبوبەكر بەخشی ، و
عائشە چەندان فەزىلەتى ھەىە، لەوانە:

خۆشەويستىرین خىزان بوو بەلای پىغەمبەرەو ﷺ، و جگە لە ئەو ھاوسەرگىرى
لەگەل كچ دا نەكردووە، و لەناو جىگا و پەرۆكەى ئەودا وەحى بۆ پىغەمبەر ﷺ
دادەبەزى، و خودا بىبەرى كردووە لەوہى كە خەلكى درۆ تۆمەتيان بۆ ھەلبەست، و
ئەو ژىرتىرینە لە ژنەكانى و گەورەترىنى ھاوہلان بوو، كاتىك بابەتيك ناروون بوایە

لاى ھاۋەولان، پراۋىژيان پىدەكرد، پىغەمبەر ﷺ سەرى لەباۋەشى ئەودا بوو كاتى كە
 ۋەفاتى كرد ^(۱) ۋ لە ماله كەى ئەودا نىژرا، . . هتد.

جا شەيخ لىرەدا ئاماژەى بەچەند فەزائىلىكى داۋە: پىغەمبەر ﷺ لەبارەى ۋە
 فەرموۋىەتى : «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ ، كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ» واتە:
 پلە ۋ پاىەى عائىشە بەسەر ئافرەتاندە ۋەك پلەى گۆشتاۋ بەسەر ھەموو خواردنەكانى
 ترەدا، ۋ «الثريد» گۆشتاۋ ياخود تەشربە ۋ باشتىرەن خواردنە ؛ چونكە لەگۆشت ۋ نان
 پىكەتوۋە ، نان باشتىرىنى قوتە، ۋگۆشتىش باشتىرەن مەرگە ۋ شۆرباىە، جا گەر
 گۆشت باشتىرەن مەرگە ۋ شۆربا بىت، ۋە نان باشتىرەن قوت بىت، ئەۋا بەھەردوكان
 پلاۋى گۆشت (الثريد) پىك بىت، ئەۋا پلاۋى گۆشت (الثريد) باشتىرەن خواردنە.

خوبه ريكردنى ئه هلى سوننه ت و جه ماعه ت

له وهى بیدعه کاران ده یلین له دژی هاوه لان و ئالو بهیت

وَيَتَّبِعُونَ مِنْ طَرِيقَةِ الرِّوَافِضِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ وَيَسُبُّونَهُمْ. وَطَرِيقَةُ
النَّوَاصِبِ الَّذِينَ يُؤْذُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ بِقَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ. وَيُمْسِكُونَ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ
الصَّحَابَةِ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَثَارَ الْمَرْوِيَّةَ فِي مَسَاوِيهِمْ مِنْهَا مَا هُوَ كَذِبٌ، وَمِنْهَا
مَا قَدْ زِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ وَغَيْرٌ عَنْ وَجْهِهِ، وَالصَّحِيحُ مِنْهُ هُمْ فِيهِ مَعْدُورُونَ: إِمَّا
مُجْتَهِدُونَ مُصِيبُونَ، وَإِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُخْطِئُونَ. وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ
وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كِبَائِرِ الْإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ؛ بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمُ الذُّنُوبُ
فِي الْجُمْلَةِ. وَلَهُمْ مِّنَ السَّوَابِقِ وَالْفَضَائِلِ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةً مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ - إِنْ
صَدَرَ - حَتَّى إِنَّهُمْ يُغْفَرُ لَهُمْ مِّنَ السَّيِّئَاتِ مَا لَا يُغْفَرُ لِمَنْ بَعْدَهُمْ؛ لِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ
الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمْحُو السَّيِّئَاتِ مَا لَيْسَ لِمَنْ بَعْدَهُمْ. وَقَدْ ثَبَتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ -
ﷺ- أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ، وَأَنَّ الْمُدَّ مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلٍ
أُحْدَ ذَهَبًا مِّمَّنْ بَعْدَهُمْ. ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ؛ فَيَكُونُ قَدْ تَابَ
مِنْهُ، أَوْ أَتَى بِحَسَنَاتٍ تَمْحُوهُ، أَوْ غُفِرَ لَهُ؛ بِفَضْلِ سَابِقَتِهِ، أَوْ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ -
ﷺ- الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ، أَوْ ابْتِلِيَ بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفِّرَ بِهِ عَنْهُ. فَإِذَا كَانَ
هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّقَةِ؛ فَكَيْفَ الْأُمُورُ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهِدِينَ: إِنْ أَصَابُوا؛
فَلَهُمْ أَجْرَانِ، وَإِنْ أَخْطَوْا؛ فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ، وَالْخَطَأُ مَغْفُورٌ. ثُمَّ إِنَّ الْقَدَرَ الَّذِي
يُنْكَرُ مِنْ فِعْلٍ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَزَرَ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ؛ مِنْ
الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ، وَالْهَجْرَةِ، وَالنُّصْرَةِ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ،
وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ. وَمَنْ نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بِعِلْمٍ وَبَصِيرَةٍ، وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ

الْفَضَائِلُ؛ عَلِمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ؛ لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ،
وَأَنَّهُمْ الصَّفْوَةُ مِنْ قُرُونِ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ.

ههروه ها خوڤان بهریده کهن له ریگا وریبازی رافیزییه کان ده کهن، ئهوانه ی که رقیان له هاوه لانه و سوکایه تیان پیده کهن، ههروه ها له ریگای ئه و نه واسییبیانه ی که ئه زیه تی ئه هلی بهیت ددهن به قسه یان کردار. و خوگر و بیدهنگن له و کیشانه ی، که له نیوان هاوه لاند ا هه بووه، و ده لئین: ئه و هه والانه ی که گیردراونه ته وه له باره ی عه یبه کانیه وه: هه ندیکیان درۆ و هه لبه ستراون، هه ندیکی بۆی زیاد کراوه و لئی لابراره، و هه قیقه ته که ی شیویندراوه، ئه وهش که راسته بیان و عوزریان بۆ ده هیندریتته وه: له و کاره یاندا یان ئیجتهادیان کردوو و پیکاو یانه، یان ئیجتهادیان کردوو به هه لدا چوون. له گه ل ئه وه شدا ئه هلی سوننه ت و جهماعهت باوه ریان وانییه، که هه ر یه کیک له هاوه لان له تاوانه گه وره و بچوو که کان دوور بن له هه ل و پاریزراو بن لئی؛ به لکو ده کریت گونا هه کان به گشتی ئه نجام بدن، به لام ئه و پیشینه و فزیله ته ی، که هه یانه که و ا پیویست ده کات لیخوشبوونیان بۆ هه بین بۆ ئه وه ی ده یکه ن - ئه گه ر بیکه ن و ئه نجامی بدن - تا ئه و راده یه یی، که چاوپۆشی له تاوانه کانیا ن ده کریت که بۆ ئهوانه ی دوا ی ئه وان شتی وانییه؛ چونکه کرده وه ی چاکیان هه یه، که کاره خراپه کان ده سریتته وه و ئه و تایبهت مه ندیه بۆ ئهوانه ی دوا ی ئه وان نیه. ههروه ها سه لمیتراره که پیغه مبه ری خودا ﷺ فرموویه تی: ئه وان باشت رینی که سانی سه ده کانن و مشتیک له یه کیکیان ئه گه ر به خیر بیبه خشیت له چیا ی ئو خود باشته به زیر له ئهوانه ی دوا ی خوڤان. پاشان ئه گه ر یه کیکیان گونا هیکی کرد؛ ئه و ا به دلنیا ییه وه ته وه ی لی کردوو، یان کاریکی چاکی کردوو، که ده یسریتته وه، یان خودا لئی خوش بووه؛ له سایه ی ئه و پیشینه یه یی که هه یه تی له ئیسلامه تی دا، یان به هو ی تکا و شه فاعه تی موحه مه د ﷺ، که شایسته ترین که سن به شه فاعه ته که ی له که سانی تر، یان تووشی به لایه ک بووه له دونیادا، که ده بیته که فاره ت بۆ تاوانه که ی. که واته ئه گه ر ئه مه له حاله تی ئه و

گوناها نه دا بوو که نه انجام دراو، نهوا چونه سه بارهت بهو بابه تانهی، که ئیجتهاد و کوششیان تیدا کردووه، نه گهر راست بووبن و پیکابیتیان، دوو پاداشتیان ده بیّت، نه گهر به هه له دا چووبن یه ک پاداشتیان بو هه یه، هه له کهش خودا لئی خوش ده بیّت. پاشان نهو نه اندازه یی نکۆلی لئ ده کریت له کرده و هی هندیکیان زور که مه و؛ مایه یی لیخو شبوونه به هوی نهو ریژ و قه در و چاکه یه یی که هه یانه: له ئیمان بوون به خودا و پیغه مبه ره که ی و، جیهاد له پیناو خودا و، کوچکردن و، سه رکه وتن و زانستی به سوود و، کرده و هی راست و درووست.

جا هه رکه سیک به زانست و بهرچاو پروونی سهیری ژیاننامه ی هاوه لان بکات، نه و هی خودا له فزیه ته کان پی به خشیون؛ به دلناییه وه دهیزانیت: که نهوان له دوا ی پیغه مبه ران باشت رینی درووستکراوه کانن و، وینه یان نییه و نابیت، نهوان نوخبه و که له پیای سه رده م و سه ده کانی نه م میلله ته ن، که باشت رینی گه لان و به شه ره فترینیان لای خودای پهروه ردگار.

شرح

شیخ (په حمه تی خوی لئ بیت) له م به شه دا چهنه بابه تیکی پروونکردو ته وه: یه که م: هه لو یستی نه هلی سوننه ت و جه ماعه به رانه ر به هاوه لان و نه هلی به یّت، نه وهش هه لو یستی میانه روی و وه سه ته له نیوان زیاده روی و که مته رخه میدا و، تونده روی و کورتره ویدا، نه هلی سوننه هه موو باوه ردارانیان خوش ده ویت به تاییه ت پیشینه کان له کوچه ران و پشتیوانان نه وانهش که له چاکه دا شوینیان که وتوون و، ئالو به یتیانیش خوش ده ویت، نهوان به های هاوه لان و فزیه ته کانیان ده زانن و په چاوی مافه کانی ئالو به یّت ده که ن نه و هی، که خودا واجبی کردووه.

(ويتبرءون من طريقة الروافض) وه ئىنكارى له رېبازى پافىزىيەكان دەكەن و خۆيانى لىبەرى دەكەن، ئەوانەى كە سوکايەتى بە ھاوہلان دەكەن و بوختانیان بۆ دەكەن و، زیادەپرەوى دەكەن دەرھەق بە عەلى كۆرى ئەبى تالیب و ئالو بەیت. (ومن طريقة النواصب) ھەروەھا لە رېچكە و میتۆدى ناسىبیەكان، ئەوانەى كە دوژمنایەتى ئالو بەیت دەكەن و تانەیان لیدەدەن، پېشتەر عەقیدەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت سەبارەت بە ھاوہلان و ئەھلى بەیتمان پروون کردەو، بەلام مەبەست لە باسکردنى لێرەدا بەراوردکردنەى لە گەل عەقیدەى لادەران و ئەوانەى دژیانن.

دووهم: شىخ (پەحمەتى خۆای لى بىت) شىکردنەوہى خۆى بۆ ھەلوێستى ئەھلى سوننەت و جەماعەت پروون کردەو سەبارەت بەو ناكۆکیەى لە نىوان ھاوہلان لە سەردەمى فیتنەدا پروویدا و ئەو شەرپانەى لە نىوانیاندا پروویدا، ھەروەھا ھەلوێستیان سەبارەت بەوہى دەدریته پال ھاوہلان لەو كەموکۆرپانەى، كە دوژمنانى خودا وەك ھۆكاریك بۆ دوژمنایەتى و تانەدان لىیان بەرامبەریان بەكارى دینن، وەك ئەوہى لە گەل ھەندىك لە نووسەرانى دواتر و مۆدیرن پروویدا، كە خۆیان کردە دادوەر لەوہى كە لە نىوان ھاوہلانى پىغەمبەرى خودا ﷺ پروویدا، بەبى بەلگە ھەندىكان بە راست دانا و ھەندىكیش بە ھەلە، بەلكو بە شوینكەوتنى ئارەزووہكانیان و لاسایىکردنەوہى ئەو كەسە بەدخوازانەى، كە ھەولى فریودانى مۆسلمانان دەدەن بە گومانکردن لەسەر میژووہ سەربەرزەكەیان و، پىشەوا چاكەكەیان، كە خەلكانىكى باشتىرىنى سەردەمى سەدەكان بوون؛ بۆ ئەوہى لەوێووہ دزە بكەن بۆ تانەدان لە ئىسلام و، دوو بەرەكى دروستكەن لە نىو مۆسلماناندا و لاوازیان بكەن.

چەندە باشە ئەوہى شىخ لێرەدا باسى كرد لە پرووى پروونکردنەوہى ھەقىقەت و راستىیەكان، باسى ھەلوێستى ئەھلى سوننەى کردووہ سەبارەت بەوہى دەدریته پال ھاوہلان و چى ناكۆکیەك لە نىوانیاندا ھەبووہ - واتە ناكۆکیان لەسەر درووست بووہ - دەتوانریت لە دوو شتدا كورت بكەیتەوہ:

یه کهم: ئەوان (یمسکون عما شجر بین الصحابة) زمانیان دەپاریزن لهوێی که له نێوان هاوه له کاندای پروویداوه و ناکۆکی له سهر بووه، واته: له گهڕان دهووستن و قوول نابنهوه تیدا؛ چونکه قولبوونهوه لهویدا هاوسۆزی و رق و کینه بۆ هاوه لانی پیغه مبهری خودا ﷺ درووست دهکات، ئەوهش یه کینکه له تاوانه گهورهکان، کهواته رینگای سهلامهتی ئەوهیه که بیدهنگ بیت بهرامبهری و قسهی له سهر نه کهیت.

دووهم: بیانوهینانهوێی بۆ ئەو که موکورتیانیهی له باره یانهوه ده گیردرینهوه؛ چونکه ئەمه بۆ بهرگریکردنه لهوان، و له وهلامی پیلانی دوژمنهکانیاندایه، ئەوهش هاتوووه که دهکری بیانوووهکان بهم شیوهیه کورت بکریتهوه:

۱- (هذه الآثار المروية في مساويهم : منها ما هو كذب) ، ئەو ریوایه تانهی سهبارته به عهیهکانیان گیردراونهتهوه: ههندیکیان درۆیه و، دوژمنهکانیان ههلیانبهستوووه؛ بۆ له که دارکردنی ناو و ناوبانگیان، وهک ئەوهی پافیزه دهیکهن، خودا نه فره تیان لی بکات، جا درۆش گرنگی پینادریت و حسابی بۆ ناکریت.

۲- ئەو عهیب و که موکورتیانیهی که گیردراونهتهوه (ومنها ما قد زيد فيه ونقص وغير عن وجهه) ههندیکی بۆی زیاد کراوه و لێی که مکراره و دهستکاری کراوه و، درۆی تیکه له بووه، تووشی شیواندنیک بووه، که پشتی پێ نابه ستریت؛ چونکه فزیه لهتی هاوه لان زانراوه و دادپهروهریان مسوگه ره، بۆیه واز له زانراوی دلیا بۆ بابتهی شیواوی جیی پرسیار ناهیندریت.

۳- (والصحيح منه) واته: به شه درووسته کهی، واته: ئەو ریوایه ته سه حیحانهی که گیردراونهتهوه لهو بارهیهوه (هم فيه معذرون: إما مجتهدون مصيئون، وإما مجتهدون مخطئون) ئەوان عوزر و بیانوویان بۆ هیندراوهتهوه: یان ئیجتیهادیان کردوووه و راست بوون، یاخود ئیجتیهادیان کردوووه به ههلهدا چوون و، ئەم بابته لهبابی ئیجتیهاده، ئەوهی گهر کهسی موخته هید بیپیکیت دوو پاداشتی بۆ ههیه، گهر

به هه له شدا بچیت یهك پاداشت، له بهر ئه و فهرمووده یه ی كه له "الصحيحين" دا هاتوو^(۱)، له ئه بو هورهیره و عهری كوری عاسه وه: پیغه مبهری خودا ﷺ، فهرموویه تی: «إذا اجتهد الحاكم فأصاب فله أجران وإذا حكم فاجتهد فأخطأ فله أجر»، واته: "ئه گهر حاكم و داوهر هه ول بدات و راست بی، ئه و دوو پاداشتی بو ههیه، وئه گهر هه ولیداو به هه له دا چوو، یهك پاداشتی بو ههیه".

۴- ئه وان مروفن، ده کریت ههر تاکیکیان توشی ئه وه بن كه ههر تاکیکی تری موسولمان توشی ده بی، له هه له و تاوان، جا ئه هلی سونه: (لا يعتقدون أن كل واحد من الصحابة معصوم عن كبائر الإثم وصغائره؛ بل يجوز عليهم الذنوب في الجملة) باوهریان وانیه كه ههر یه کیک له هاوه له کان پاریزراون بن له هه له و تاوانه گه وره و بچوو كه کان؛ به لکو به گشتی ده کریت توشی هه له بن، به لام ئه وهی كه توشی ده بن له گوناو و تاوان، چه ندان هوکار ههیه بو ئه وهی خودا به هوویه وه لیان خوش بی، له وانه :

ئ- به هوئی (لهم من السوابق والفضائل ما يوجب مغفرة ما يصدر منهم - إن صدر) ئه و پیشینه و فزیلانه ی كه هه یانه و ده کات لیخوشبوونیان مسوگهر بی، بو ئه وهی ئه نجامیانداه - ئه مه گهر ئه نجامیان دای، جا ئه و تاوانه ی كه تاکیکیان توشی ده بی به هوئی چاکه گه وره کانیه وه جی لیوردن و لیخوشبوونه، ههروهك له چیرۆکی حاتیب دا هاتوو، کاتیک ئه وهی کرد كه له شه ری فته خدا پرویدا، له تاوانه كه ی بووران له بهر ئه وهی به شداری جهنگی به دری کردبوو (حتى إنهم يغفر لهم من السيئات ما لا يغفر لمن بعدهم؛ لأن لهم من الحسنات التي تمحو السيئات ما ليس لمن بعدهم) ته نانه تهن دی تاوان بو ئه وان جی لیخوشبوونه به لام بو كه سانی دوا ی ئه وان ئه و لیخوش بوونه رهنگه نه بی؛ چونكه ئه وان چاکه گه لیکیان ههیه كه به هوویه وه تاوانه کانیه ده سدریته وه و كه سانی دوا ی ئه وان ئه و چاکانه ی نیه،

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۷۳۵۲)، ومسلم (۱۷۱۶).

خوای پەرورەدگار فەرموویەتى : ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتِ﴾ [هود : ۱۱۴] ،
واتە : بەدلىيائىيەو خىر وچاکە تاوان لادەبات و دەسپرىتەو.

ب- ئەوان چەندەن چاکەيان ھەيە بەبەرورد بەکەسانى تر و ھىچ کەسنىک لەپىز و
فەزلىدا شان نادات لەشانيان (وقد ثبت بقول رسول الله ﷺ : «أنهم خير القرون ، وأن
المد من أحدهم إذا تصدق به كان أفضل من جبل أحد ذهباً ممن بعدهم ») أخرجه
الشيخان^(۱) ، واتە : بەفەرمايشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ يەکلایى بووئەو : کە ئەوان
لەباشترین کەسانى سەر دەم و سەدەکانن ، تەنانت مشىک خىرى تاکىک لە ئەوان
کاتىک دەيکاتە خىر باشترە لەخىرى دواى خوای بەشيوەيەك گەر زىر بکەنە خىر
بەئەندازەى کىوى ئو خود ، لەفەرمووئەكەى ئەبو ھورەيرە و عىمرانى کوپى حوصەين
دا ھاتووە : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى : «خير القرون قرني ، ثم الذين يلونهم»
باشترین کەسانى سەدەکان سەدەو سەر دەمى منە ، پاشان ئەوانەى دواى ئەوان ، و
«القرون» : جەمعى (قرن) ، و (القرن) ھەلکانى يەك سەر دەم و ليکەو نزيکن و
لەبابەتىک لەبابەتەکاندا ھاوبەشن ، و (القرن) دەدرىت بەسەر ماوہيەك لەزەمان و
کاتدا.

ت- زۆرى ھۆکارەکانى تاوان سپرەرەو ، ئەوان شت گەليکيان ھەيە ، کە تاوان
دەسپرىتەو بەلام کەسانى دواى خوای ئەو چاکە و خىرەى نبيە (فإذا كان قد صدر من
أحدهم ذنب ؛ فيكون قد تاب منه ، أو أتى بحسنات تمحوه ، أو غفر له ؛ بفضل
سابقه) پاشان ئەگەر يەکيکيان گوناھيکى کردبىت ، ئەوا تەوبەى لى کردووە ، يان
کارىکى چاکى کردووە کە تاوانەكەى بۆ دەسپرىتەو ، يان لەسەرى لادراو ، بەھۆى
فەزلى ئەو پيشينەيەى کە ھەيەتى ، واتە : بەھۆى ئەو کارە چاکانەى کە پيش خوایان
خستووە (أو بشفاعة محمد ﷺ الذي لهم أحق الناس بشفاعته ، أو ابتلي ببلاء في

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۲۶۵۲) ، ومسلم (۲۵۳۳) بلفظ : «خير الناس قرني...» .

الدنیا کفر به عنه) یان به شه فاعه تی موحه ممه د ﷺ ، که ئەوان شایه نی زۆرتین شه فاعه تی ئەویان ههیه، یان له دونیادا تووشی به لایه ک ده بیته، که ده بیته که فارهت بۆی، واته: تاقیکراوه تهوه و تووشی به لایه ک بووه، که به هۆیه وه ئەو تاوانه ی لی سراوه تهوه و له سه ری نه ماوه، وه ک له له فهرمووده یه کی سه حیحد ا هاتووه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَةُ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ» متفق علیه^(۱)، واته: هیچ شتێک تووشی موسلمان نابیت له ماندوو بوون و خه م و په ژاره و ئازار و کیشه، ته نانه ت درکیکیش کاتی که ئازاری ده دات، ئیلا خوای گه و ره به هۆیه وه له گونا هه کانی ده سرپێته وه وله سه ری لایده بات. هاوه لāن له پیشتین که سن به وه.

ده لیت : (فإذا كان هذا في الذنوب المحققة) جا ئە گه ر ئەمه له باره ی ئەو گونا هه وه بیت که به هه قیقی به دی هاتوون و پرویان داوه، واته: له واقع دا پرویدابیت، ئەوا ئەوان چه ندان کاری چا کانه یان ههیه که که ده بنه که فاره تی خراپه کانیان (فكيف بالأمر التي كانوا فيها مجتهدين) ئەی ده بی له و بابه تانه دا چۆن بن که تیدا کۆشش و ئیجتیهادیان کردووه؟، و (الاجتهاد) : هه و لدان و خسته کاری توانا کانه بۆ تیگه یشتن له حوکمیکی شه رعی (إن أصابوا فلهم أجران ، وإن أخطوا ؛ فلهم أجر واحد ، والخطأ مغفور) گه ر بیپێکن دوو پاداشتان ههیه و، گه ر به هه له شدا بچن؛ ئەوا یه ک چا که یان بۆ ههیه و، هه له کهش بووراوه و مایه یی لیخۆشبوونه، ههروه ک پیشتەر ئەم بابه ته مان به به لگه وه پروونکرده وه، که واته ئەو هه لāنه ی که له هاوه لāنه وه پروو ده دن هه رچه ند زۆر که میشن له دوو حاله ت به ده ر نییه:

یه که میان: به هۆی جۆره تیگه یشتن و ئیجتیهادیکه وه بووه و ئەوان تیدا پاداشت ده درینه وه.

(۱) متفق علیه: أخرجه البخاري (۵۶۴۱)، ومسلم (۲۵۷۳).

دوۋەمیان: كە بەبى ئىجتىھاد ئەنجامیان داۋە و تاوانىكە لە تاوانەكان، ئەم جورەيان بەھۆى ئەو كردهو چاك و فەزىلەت و پىشىنەى كە ھەيانە دەبىتە كەفارەت بۆ ھەلەكەيان و دەسپرىتەو.

ووتەكەى: (ثم القدر الذي ينكر من فعل بعضهم) پاشان ئەو برە كارەى كە جىي رەخنە و تىبىنى و ھەلوئىستە لەسەر كەردنە، كردهو ھەندىكەيانە، ئەمە پوختەى باسەكەى پىشوو و، پروونكەردنەو ەى رىز و فەزلى ھاو ەلان بەكورتى، برىتەى لە:

۱- ئيمان بوون بەخودا و پىغەمبەرەكەى، كە ئەوئش باشتەين كردهو ەى .

۲- جىھاد لە رىگەى خوادا بۆ بەرزكەردنەو ەى و تە و كەلامى خودا، كە بە بەرزتەين چەلەپۆ ەى ئىسلام دادەنرەت .

۳- كۆچكەردن لە پىناو خوادا، كە ەكەكە لە باشتەين كارەكان .

۴- سەرخستەن و پشتىوانى كەردنى ئائىنى خودا، خوداى گەورە لەبارەيانەو ە

فەرموو ەتى: ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحشر: ۸] ، واتە: خودا و پىغەمبەرەكەى سەردەخەن ئا ئەوانەن راستگۆكان لە باو ەرو جىھادىاندا.

۵- زانستى بەسوود و كردهو ەى چاكە .

۶- باشتەينى درووستكراون لە دوای پىغەمبەرەن، جا ئوممەتى موخەممەد ﷺ

باشتەينى گەلانە، ھەروەك خوداى گەورە فەرموو ەتى: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] ، واتە: ئىو ە چاكەتەين ئوممەت و كۆمەلەن، ھىنراونەتە ئەم سەرزەو ەى بۆ كەلەك گەيانەن بەمەردوم و رىنماى كەردنەن . ، وچاكەتەين ئوممەتە ھاو ەلەكانى پىغەمبەرى خوا ە ﷺ؛ بەبەلگەى فەرمايشتەكەى پىغەمبەر ﷺ: «خيركم قرنى ، ثم الذين يلونهم»^(۱) الحديث، واتە: باشتەينتەن ئەوانەن كە لەسەردەمى مندان، پاشان ئەوانەى دوای ئەوان .

(۱) سبق تخريجه .

۷- ئەوان نوخبەى سەدەكانى ئەم مىللەتەن، كە باشتىنى گەلان و بەرئىزىنىيەنە لەلاى خودا، ھەروەك لەو فەرموودەيدا ھاتووە كە ئىمام ئەحمەد گىراوەتەوہ: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: «أَنْتُمْ تُؤْفُونَ سَبْعِينَ أُمَّةً، أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ»، ورواه الترمذي وابن ماجه والحاكم في «مستدرکه»^(۱)، واتە: ئىوہ ھەفتایەمىن گەلن كە دەمرن، ئىوہ باشتىن و ڕىزدارىنىانن لەلاى خودا.

(۱) حسن: أخرجه الترمذي (۳۰۰۱)، وابن حبان (۴۲۸۸)، والحاكم في «مستدرکه» (۴/۹۴)
، وقال الترمذي: هذا حديث حسن .

عهقیدهی ئههلی سوننهت و جهماعهت سهباردت به کهرامهتی

پیاوچاکان

وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ: التَّصَدِيقُ بِكَرَامَاتِ الْأَوْلِيَاءِ وَمَا يُجْرِي اللَّهُ عَلَى أَيْدِيهِمْ مِنْ خَوَارِقِ الْعَادَاتِ فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأَثِيرَاتِ، كَالْمَأْثُورِ عَنْ سَالِفِ الْأُمَمِ فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا، وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَسَائِرِ قُرُونِ الْأُمَّةِ، وَهِيَ مَوْجُودَةٌ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

یه کیك له ئهسل و بنه ماکانی ئههلی سوننه: بهراستدانانی کهرامهتی پیاوچاکانه، ئهوهی خودا له سهر دهستی ئهوان دهیهیئیه بوون لهو شته نائاسایانهی، که لهدهرهوهی دهسهلاتی مروفن هاوشیوهی چهندان جووری زانست و زانیاری و کهشف، واته: بینین وههست کردن به شتائیک که کهسانی تر نایبین و ههستی پیناکهن و هیزو توانا و کاریگهریهك، که بهدهربیت له عادهت و توانای کوی مروفهکان، ئهوهی له گهلانی پیشووهوه گیردراوتهوه له سورهتی کههف و جگه لهویش، ئهوهی له پیاوانی سههرتای ئهم میللهتهوه له هاوهلان و شوینکهوتووایان و ههموو تاقمهکانی ئومهتهوه گیردراوتهوه، کهرامهت باقیه و تاروژی دواپی لهم ئومهتهدا ههردهمیئیه.

شهرح

ووتهکهی : (ومن أصول أهل السنة) واته: له ئهسل و بناغهکانی عهقیده و بیروباوهر و ئیمانکهیان (التصديق بکرامات الأولياء) باوهربوونه به کهرامهتی پیاوچاکان، و(الکرامات) : جهمعی (کرامه)یه که بریتییه لهوهی که : (وما يجري الله على أيديهم من خوارق العادات) خودا له سهر دهستی پیاوچاکان دهیهیئیه دی

له و شتانهی، که له دهرهوهی توانای مروّفه‌کانه، جا بۆیه به‌کورتی که‌رامه‌ت^(۱): بریتییه له و شته سه‌یرانهی، که خودا له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌ندی له‌به‌نده‌کان ده‌یهیینه‌ی دی له‌زانست و پیش بینی کردن و توانا... هتد، و شتیکه له‌دهرهوهی شتی باوه و له‌توانای مروّفه‌کاندا نییه، واته: ئه‌وهی که باوه له‌ناو خه‌لکدا. و (الأولیاء): جه‌معی (ولی)ه: که بریتییه له مروّفیکی باوه‌رداری به‌ته‌قواو له‌خوا ترس، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: ۶۲، ۶۳]، واته: چاک بزنان و هۆشیاربن! که دۆسته‌کانی خودا - دوا روژ- هچ ترس و بیمیکیان له‌سه‌ر نییه، و دل زویر و خه‌فه‌تباریش نابن بۆ دونه‌ی پاش خۆیان. دۆستانی خودا ئه‌وانه‌ن که: باوه‌ری کاملیان هیناوه‌و، هه‌میشه‌ش له خودا ده‌ترسن و، خۆ ده‌پاریزن له هه‌ر شتی پێویسته خۆپاریزی لێکه‌ن، به‌رده‌وامیش به‌پیی فه‌رمانی خوداو په‌یامبه‌ر - ﷺ - کار ده‌که‌ن. هۆکاری ناوانی به‌(ولی) له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌(الولاء) وه‌رگیراوه و، به‌مانای خوشوێستن و نزیکبوونه‌وه (المحبة والقرب) دیت، جا وه‌لی خودا: ئه‌وه‌یه که خوشه‌وێستی بۆ خودا ده‌رده‌بریت به‌خوشه‌وێستی خوشه‌وێستانی و نزیک بوونه‌وه لێی به‌ئه‌نجامدانی فرمانه‌کانی.

شایه‌نی باسه که‌رامه‌تی پیاوچاکان هه‌قه و، چه‌ندان به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ی له‌سه‌ره و چه‌ندان ریوایه‌ت هه‌یه له‌باره‌یه‌وه له‌هاوه‌لان و تابعینه‌وه. جا تا‌قمه‌کان له‌بابه‌تی پیاوچاکاندا ده‌بنه‌ سێ تا‌قم و گرووپه‌وه: تا‌قمی یه‌که‌م: ئه‌و بیده‌چیانه‌ن که نکۆلی لێ ده‌که‌ن، وه‌ک مو‌عته‌زیله و جه‌همیه‌کان و هه‌ندی‌ک له‌ئه‌شعه‌ریه‌کان.

(۱) پروانه: «شرح العقيدة الطحاوية» (۴۹۴).

بیانو و گومانه که یانیش: که رامهت و شته نائاساییه کان، گهر دروست بیت له سهر دهستی پیاوچاکان پروو بدات تهوکات تهو که سانه له گهڵ پیغه مبه راندا جودا ناکرینه وه و تیکه لی و ناروونی پروو ده دات، به و پییهی جیاوازی نیوان پیغه مبه ر و تهوانی تر تهو موعجیزه یهیه که ریچکه شینی شتی باو و خووه کانه.

تاقمی دووهم: تهوانه ی که له بابتهی که رامهتدا تووشی زیده پوویی بوون، هاوشیوهی شوینکه و توانی سو فیکه ریی و گور په رسته کان و به ناو شیخ و، دهرویش، به شیوهیه ک فیل و چاوبه ست له خه لک ده که ن و موعجیزه شهیتانییه کان جیه جی ده که ن؛ وه ک چوونه ناو ئاگر و لیدان له خو یان به شمشیر و چه ک و، گرتنی مار و دوو پشک و، شتی تر که بانگه شه ی بو ده که ن بو مردووی نیو گور له و کرده وانه ن که پیی ده لئین که رامهت.

تاقمی سییه م: تهوانه ی شیخ لیره دا باسی کردوون، تهوانیش ته هلی سوننهت و جه ماعه ن، جا باوه ریان به که رامهتی پیاوچاکان هیه و به پیی ته وه ی له قورئان و سوننهتدا هاتوو باوه ریان پییه تی و جیگیری ده که ن، په دی تهوانه ش ده ده نه وه که به بیانوی تیکه ل بوونی پیغه مبه ران به که سانی تر که رامهت په تده که نه وه: به و پییه یی له بابتهی که رامهتدا جیاوازی زور هیه له نیوان پیغه مبه ران و که سانی تر دا. که سی وه لی و پیاوچاک ئیدیعا و بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ناکات، ته گهر ئیدیعا ی کردبا، تهوا له وه لی بوون ده رده چوو و ده بووه ئیدیعا کار و دروژن نه ک وه لی، وه سوننه تی خودا وایه که سه دروژنه کان ئاشکرا بکات، وه ک ته وه ی به سهر موسه یله مه ی دروژندا هات و... جگه له ویش له که سانی تری دروژن.

وه لامی تهو که سانه ش ده ده نه وه، که زیده پووییان کردوو له سه لماندن و دانپینانی دا، و په تی ده که نه وه که سانی ساخته چی و دروژن بینه وه لی و که رامه تیان هه بیّت، ئا ته مانه وه لی خودا نین، به لکو وه لی شهیتانن و ته وه ی ته نجامی ده دن به ناوی که رامه ته وه یان درو و فیلّه، یا خود فیتنه و تاقیکردنه وه یه بو تهوان و که سانی تریش وجوئیکه له ئیستدراج و مؤلهت دان به که سانی ناپاک و فیلزان. والله أعلم.

مست (۱) : برقیه
ده پییه تییه دن
لووه و له توانانی
می (اولی) :
مردای گهره
زورن
اک بزنان و
نیه، و دل
که: باوه ری
شی پیوسته
ده که ن.
به مانای
ته وه یه که
ک بوونه وه
و سونه ی
ته زیله و

شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە كىتەبى گەورە ھەيە لەسەر ئەم بابەتە بە ناوى:
«الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان».

وہ وتەكەى كە دەلىت: (في أنواع العلوم والمكاشفات وأنواع القدرة والتأثيرات)
ئامازەيە كە بەوہى كەرامەت ئەوہى كە لە بابەتى زانىن و ئاشكرا كەردنەوہ دىت، كە
بەندە شتائىك دەبىستىت، كە كەسانى تر نايىستن، يان ئەو شتائىك دەبىستىت كە
كەسى تر نايىستىت لە كاتى بەئاگابوون يان لە خەودا، يان ئەو شتائىك دەزانىت كە
كەسى تر نايىستىت، و جۆرىك لە كەرامەت ھەيە، كە پەيوەندى بەھىز و كاريگەرى
درووست كەردنەوہ ھەيە لەسەر شتەكان.

نموونەى جۆرى يەكەم: بانگەكەى ئىمامى عومەر كاتىك كە لەمەدینە لەسەر
مىنبەر بوو و گوتى: «يا سارية بن زُئيم، الجبل»^(۱)، واتە: ئەى ساريەيى كۆرى
زونەيب، ئاگات لە لای شاخەكە بىت. لە كاتىكدا ساريە لە عىراق بوو و گوئى
لەدەنگەكەى ئىمامى عومەر بوو.

ھەروەھا ھەوالدانى ئەبوبەكر بەوہى ئەوہى لەسكى خىزانە كەيدايە كچەو مىنەيە
و، ھەوالدانى عومەر بەوہى نەوہى كۆرەكەى دادپەرور دەبىت، ھەروەھا چىرۆكى
ھاورىكەى موسا و عليم و زانىارى لەبارەى حالى مندالەكەوہ^(۲).

نموونەى جۆرى دووہم: چىرۆكى ئەو كەسەى لە كىتەبەكەوہ فىربووە و ھىنانى
تەختى بەلقىس بۆ لای سلیمان، وچىرۆكى خەلكى ئەشكەوتەكە (أصحاب الكهف)،
وچىرۆكى مەريەم، وچىرۆكى خالیدی كۆرى وەلىد كاتىك ژەھرى خواردەوہ و ھىچ
زىانىكى پى نەگەشت.

(۱) أخرجه البيهقي في «الاعتقاد والهداية» (۲۰۳)، في «السلسلة الصحيحة» برقم (۱۱۱۰).
(۲) ئەوہى بەخىز بەناوبانگە و لەگەڵ موسادا گەشتىكيان كرد و لەناو گەشتەكەدا مندالىكى
كوشت لەبەرئەوہى دەيزانى ئەومندالە خراب دەردەچى و دەبىتە دەرد و بەلا و كىشە بۆ دايك و
باوكى و كۆمەلگاش. (وەرگير).

ههروههاتهكهى: (والمأثور عن سالف الأمم في سورة الكهف وغيرها ، وعن صدر هذه الأمة من الصحابة والتابعين وسائر فرق الأمة) وهتهوهى لهغه لانى پيشوو وجغه لهوانيشهوه گيردراوهتهوه لهسورهتى (الكهف) و سورهتهكانى تردا، له پيشهوايان و بابوپيرانى ئەم ميللهتهوه له هاوهلان و شوينكهوتووكان و ههموو تاقمهكانى ئوممهت.

ئەمانە ئامازەن بۆ ئەو كەپراماتانەى كە لەقورئان و دەقە سەحیحەكاندا باسكراو،
 یەكێك لەو شتانەى خودا لەقورئانى پیرۆزدا باسى كردوو، لەئوممەتانى پیشوو،
 چیرۆكى دووگیانى مەریەمە بەبێ مێرد و، ئەوێ لە سورەتى كەھفدا باسكراو،
 سەبارەت بە چیرۆكى (أصحاب الكهف)، وچیرۆكى ھاوئەكەى موسا (خزپ)،
 وچیرۆكى ذولقەرنەین.

ههروه ها وهك ئه وهى كه ده گيردریته وه - واته: به زنجیره یه کی درووستی گیره وه وه
له (صدر هذه الأمة) سه ره تاي ئهم میلله ته وه ده گوازیته وه، واته: یه كه میان له نیو
هاوه لان و تابعیه كان؛ وهك عومهر له كاتیكددا كه له سهر سه كۆی مه دینه و
له شكری ساریا له نه هاوهند بوو و بانگه وازه كه ی بوئ: ئه ی ساریه ئاگاداری شاخه كه
به، ساریه گوئی له ده نگه كه ی بوو و سوودی له و ئاگادار كردنه وه بینی و سه لامهت
بوو له پیلان و ته له كه ی دوژمن.

ههروههاتهكهى: (وهي موجودة فيها إلى يوم القيامة) و تا پوړى قيامت تيدا
دهييت، واته: كه راميتهكه له م ميللت وئوممه ته دا به رده وام بووني دهيت تا پوړى
قيامت تا ئه و كاته كه كه سى وهلى بووني هه بيت به مەرجه كانيه وه، والله أعلم.

تایبه تمه ندییه کانی نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت و، هوکاری ناو نانیان بهو ناوه

ثُمَّ مِنْ طَرِيقَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ اتَّبَاعُ آثَارِ رَسُولِ اللَّهِ - ﷺ - بَاطِنًا وَظَاهِرًا،
وَاتِّبَاعُ سَبِيلِ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَاتِّبَاعُ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ -
ﷺ - حَيْثُ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي،
تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ»^(۱). وَيَعْلَمُونَ أَنَّ أَصْدَقَ الْكَلَامِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ - ﷺ -
- وَيُؤَثِّرُونَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَى غَيْرِهِ مِنْ كَلَامِ أَصْنَافِ النَّاسِ، وَيُقَدِّمُونَ هَدْيَ مُحَمَّدٍ -
ﷺ - عَلَى هَدْيِ كُلِّ أَحَدٍ.

وَلِهَذَا سُمُّوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمُّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ؛ لِأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ
الْاجْتِمَاعُ، وَضِدُّهَا الْفُرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ
الْمُجْتَمِعِينَ. وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّلَاثُ الَّذِي يُعْتَمَدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ.
وَهُمْ يَزِنُونَ بِهَذِهِ الْأُصُولِ الثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةٍ أَوْ
ظَاهِرَةٍ مِمَّا لَهُ تَعَلُّقٌ بِالدِّينِ. وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبِطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلَفُ
الصَّالِحُ؛ إِذْ بَعْدَهُمْ كَثُرَ الْاِخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ.

پاشان یه کییک له ریباره کانی نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت: شوینکه وتنی سوننه تی
پیغه مبهری خواجه ﷺ، له ناخ و رواله تیشدا و، شوینکه وتنی ریباری پیشه نگه کانی
یه که می موهاجیرین و نه سار و پهیره وکردنی فه رمانی پیغه مبهری خودایه ﷺ، کاتییک
فه رموویه تی: “ده بیت پابه ند بن به سوننه تی من و سوننه تی خلیفه ریئوینیکراوه کان له
دوای منه وه، دهستی پیوه بگرن، به ددانه کان بیگرن و ئاگاداری بیدعه وشتی نوی

(۱) أخرجه أحمد (۱۷۱۴۱)، وأبو داود (۴۶۰۷)، وابن ماجه (۴۳).

وداهینراو بن له دیندا؛ چونکه هه موو بیدعهیه ک گومرایی وچه واشه کارییه " وه ده زانن که راستترین قسه قسه ی خودایه، باشتترین پرینماییش پرینمایی موحه ممه ده ﷺ و، وته ی خودا پیشده خهن به سهر وته ی هه موو جوړه که سیکدا و، سوننه ت وریبازی موحه ممه د پیش ریبازی هه موو که سیک ده خهن ههر بویه پیان ده گوتریت: (ئه هلی قورئان و سوننه ت) و پیان ده گوتریت (ئه هلی جه ماعت)؛ چونکه جه ماعت له کوپوونه وه دایه و پیچه وانه که ی دابه شبوونه، ته نانه ت ئه گهر ده سته واژه ی جه ماعت بووبیته ناویک بو هه مان ئه و که سانه ی کوکراونه ته وه، وکوډه نگیی: ئه سل و بنه مای سییه مه، که له زانست و ئاییندا پشتی پی ده به ستریت. به م سی بنچینه یه، هه موو قسه و کرداره کانی خه لک، ناوه وه یان ده ره وه و زاهیر، که په یوه ندیان به ئاینه وه هه یه، هه لده سه نگینن. ئه و کوډه نگیه ی که زه بت و جیگیرکراوه: ئه وه ئه وه یه که پیشینه راستگوکان له سهری بوون؛ دوا ی ئه وان جیاوازیه که زیاتر بوو، ومیلله ت و ئوممه تی ئیسلامی ته شه نه ی کرد.

شهرح

کاتیک شیخ باسی ریباز و میتودی ئه هلی سوننه تی کرد له بابته تی عه قیده دا، له م بابته و ئه وه ی دواتریشدا باسی له ریبازی ئه هلی سوننه ت کرد، ریبازه که یان تایبه ندیه که ی له گشتگیری ئاین و سهرچاوه کانی و لقه کانی و وه سفه کانیانیدایه، که پیان خو یان جیا ده کرده وه له خه لکی بیدعه چی و موخالیفه کان، جا هه ندیک له سیفات ه کانیان بریتییه له:

۱- (اتباع آثار رسول الله ﷺ باطنًا و ظاهرًا) شوینکه وتنی سوننه کانی پیغه مبه ر له ناخ و روله تدا، واته: ریباز و ره وشته که ی وده سترتن به مه نه ه جه که یه وه (باطنًا و ظاهرًا) له ناخ و رواله تدا، جیاواز له و مونا فیکانه ی که له رواله تدا په پره وی لیده که ن

نەك ناخ و ناوەرۆك، و (آثار الرسول ﷺ) سوننەتەكانى پەيامبەر، ئەمەش ئەوئەيە كە لىئەي گىردراوئەتەوئە لە قسە ياخود كردار ياخود بىدەنگ بوون لەشتىك كە پىي زانىبىت. نەك مەبەست لىي شوئەنەوارە حسىەكانى بىت، وەك شوئىنى دانىشتن و نوستن وھاوشىئەكانى؛ چونكە شوئىنكەوتنى ئەوئە ھۆكارىكە بۆ كەوتنە ناو شىركەوئە، وەك ئەوئەي لە گەلانى پىشوودا پروویدا.

۲- يەككىك لە خەسلەتەكانى ئەھلى سوننەت برىتىيە لە (اتباع سبيل السابقين الأولين من المهاجرين والأنصار) پەپرەوكردنى رىبازى پىشەنگەكانى يەكەم لە موھاجىرىن و ئەنسار؛ چونكە خوئى گەورە بە زانست و فىقھى تايبەتى كردوون، ئەوان ئامادەي دابەزىنى قورئان بوون و ھۆكارەكەيان زانىوئە، وگوئىستى تەفسىرىش بوون، وە لەپىغەمبەرەوئە ﷺ شتىان وەرگرتوئە بەبى ھىچ واستەيەك، ئەوان نزىكترىن كەسن لەھەق و راستىئەوئە، لەپشتىر لەوئەي خەلك دوائى پىغەمبەر ﷺ شوئىيان بكەوئىت، كەواتە شوئىنكەوتنىان بە پلەي دووئەم دىت لە دوائى پىغەمبەر ﷺ.

جا وئەي ھاوئەلان حوججە و بەلگەيە كە دەبىت پەپرەوي لى بكرىت ئەگەر دەقىك لەو بارەيەوئە لە پىغەمبەرەوئە ﷺ نەبىت؛ چونكە رىباز و رىگاكەيان سەلامەتتر و زاناتر و ژىرتەر، نەك وەك ھەندىك لە زانايانى ئەم دوايە دەلئىن: رىگاي سەلەف سەلامەتتر، بەلام رىگاي خەلەف زاناتر و لىزانە ترە؛ شوئىن رىگاي خەلەف دەكەون و پەپرەو دەكەن، و رىگاي پىشىنەكان وازلىدئىن.

۳- يەككىكى تر لە سيفەتەكانى ئەھلى سوننەت (اتباع وصية رسول الله ﷺ) حىث قال : «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي ، تمسكوا بها ، وعضوا عليها بالنواجذ ، وإياكم ومحدثات الأمور ؛ فإن كل بدعة ضلالة»^(۱) پەپرەوكردنى فەرمانى پىغەمبەرى خودا ﷺ، كاتىك فەرموويەتى: «دەبىت شوئىن سوننەتى من و سوننەتى خەلىفە رىئوئىنى كراوئەكان لە دوائى من بكەون، دەستى پئوئە

(۱) أخرجه أحمد (۱۷۱۴۱)، وأبو داود (۴۶۰۷)، والترمذي (۲۶۷۶)، وابن ماجه (۴۳).

بگرن، به ددانه کانتان بیگرن، ئاگاداری شته تازه و داهینراوه کان بن، چونکه هه موو بیدعهیه ک گومرایی و چه واشه کارییه».

مه بهستی شیخ ئه وهیه پروونی بکاته وه که ئه هلی سوننه و جه ماعه به تاییه ت دواى رینگه و ریبازی خهلیفه راشیده کان ده که ون و په پره وى ده که ن، دواى ئه وهى رینگای پیشه نکه کانی یه که می موهاجیرین و ئه نساریان به گشتی په پره و کرد؛ چونکه پیغه مبه ر ﷺ وه سیه ت و پیشنیاری په پره و کردنی ریبازی خهلیفه راشیده کانی کردووه، که فرمانیکی تاییه ته له م فه رمووده یه، که تیایدا سوننه تی خهلیفه راشیده کان به راورد ده کات له گه ل سوننه ته که ی خویدا ﷺ، که واته ئاماژه یه بو ئه وهى که ئه وهى سوننه تی خهلیفه راشیده کان یان یه کیکیان بیت درووست نییه لیی لابد ریت.

و «الخلفاء الراشدین» وه خهلیفه راست و رینماییکراوه کان، بریتین له: چوار خهلیفه که: ئه بوبه کر، عومه ر، عوسمان و عه لی، جا به راشید وه سفکراون، چونکه ئه وان هه قیقه تیان زانیوه و شوینی که وتوون، و (الراشد) : ئه وهیه هه ق ده ناسیت و کاری پیده کات، ودره که ی (الغاوی) له: که بریتییه له وهى هه ق ده ناسیت به لام کاری پیناکات.

ههروه ها وته که ی: «المه دین» واته : ئه وانیه ی رینوینی کراون بو هه ق «تمسکوا بها» واته : پابه ند بن پیوه ی، «وعضوا علیها بالنواجذ» کینایه ته له توند ده سترتن پیوه ی، و (النواجذ) : ددانی کو تایی، واته: کاکیله. «ومحدثات الأمور» بریتییه له بیدعه و شتی داهینراو له دیندا «فإن کل بدعة ضلالة» هه موو بیدعهیه ک گومراییه، و (البدعة) له زمانه وانیدا : ئه وهى که نموونه ی پیشووی نییه. وه له شه ریه تدا: ئه وهیه که به لگه ی شه رعی له سه ر نییه. هه رکه سیک شتیکی نوئ دایینیت و زیادی بکات بو دین به بی به لگه، ئه و بیدعه و چه واشه کارییه، جا له بیر و باوه ردا بیت یان له قسه یان کردار.

۴- یه کیك له تاییه تمه ندیه کانی ئه هلی سوننه ئه وهیه، که ریز له کتیبی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی ده گرن و به رزیان ده که نه وه و ده یانکه نه به لگه و شوینیان

دهکهون و دهیکه نه حه کهم و دادوهر به سهر قسه و کرداری خه لکدا ؛ چونکه ئه وان :
(یعلمون أن أصدق الکلام کلام الله) دهزانن باشترین وته وتهی خودایه، خوای
پهروهردگار فهرموویه تی : ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء : ۱۲۲] ، واته : جاج
که سیک له خوا راست بیژتره له بریاره کانیدا؟ ، ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء :
۸۷] ، واته : جاکئی له خوا قسه و گوفتاری راستره؟! .

ههروهها دهزانن : (خیر الهدی هدی محمد ﷺ) باشترین ریباز ریبازی
موحه مهده ﷺ ، و(الهدی) : به فته تحی هائه که و سکونی داله که : رینگاو ریبازه
وژیاننامه یه و ، به زه ممی هائه که و فته تحی داله کهش خویندراوه ته وه ، -و(الهدی) -
واته : ده لالهت و رینوینی .

(ویؤثرون کلام الله علی غیره من کلام أصناف الناس) واته : وتهی خودا پیش
وتهی هه مووان ده خهن و ههرشتیکی دژی بیت وازی لی دینن جا وتهی ههرکه سیک
بیت و ههر پله و پایه یه کی هه بیت ، ده سه لاتدار بیت یا خود زانا و پیاوچاک (ویقدمون
هدی محمد ﷺ) واته : سوننهت و ته علیمات و رینماییه کانی پیغه مبه ر ﷺ
پیشده خهن (علی هدی کل أحد) به سهر ریبازی هه موو خه لکدا ، ههرچهند پله و
پایه شی بهرز بیت ، گهر ریبازه که ی تیکبگریته وه له گهل ریبازی پیغه مبه ری خوادا ﷺ
؛ وه ک کارکردن بهم فهرمایشته ی خوای پهروهردگار : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَنْزَعْنَاهُ مِنْكُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء : ۵۹]
واته : ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه ! گوپرایه لئی فهرمانی خواو په یامبه ربن
له هه موو کاروباریکدا ، وه بهر فهرمانی کاربه دهستان و کارسازانی خوتان بن ، واته :
به قسه ی ئه و کاربه دهست و زانایانه بکه ن ، که له خوتانبن . واته : له چوارچیوه ی
شهریعه تدا گوپرایه لیان بن ، ئینجا ئه گهر له شتیکدا کی شه و نا کوکیتان بوو ، جا
بیگیرنه وه بولای خواو په یامبه ر ﷺ ، واته : با ته نها قورئان و سوننهت داوه رو
حه که متان بن .

ههروهها وتهكهی : (ولهذا سُموا : أهل الكتاب والسنة) واته : بۆیه ناویان نرا
ئههلی قورئان و سوننهت؛ له بهر دهستگرتنیان به قورئان و سوننهتهوه و پیشخستنی
وتهی خودا به سهر وتهی هه موو که سیکدا و، پابه ندبوونیان به ربیازی پیغه مبهری
خواوه ﷺ و، پیشخستنی به سهر ربیازی هه موو که سیکدا - ناو نراون به ئههلی سوننه
و جه ماعه، له بهرئه وهش ئه م نازناوه پیروژهشیان وه رگرتوه، که وا ده خوازیت ئه وان
تاییهت بن پیوهی جگه له کهسانی تر ئه وانیهی پشتیان کردووه له قورئان و سوننه
له تاقمه گومراو سه رلیشیواوه کان؛ هاوشیوهی موعته زیله و خه واریج و پافیزه و
ئه وانهش هاودهنگ و هاوئاوازیان له بیرو بۆچوونه کانیاندا یاخود له هه ندیکی دا^(۱).

ههروهها وتهكهی : (وسُموا : أهل الجماعة) ناویانراوه : ئههلی سوننه، واته : وهک
چۆن ناوزه دکراون به ئههلی کیتاب و سوننه، ئاوهاش ناو نراون (أهل الجماعة)
ئههلی جه ماعه، وجه ماعهت دژی دابه شبوونه؛ چونکه پابه ندبوون به کیتاب و
سوننهت خوازه ری کۆبوونه وه و هاوپه یمانی و هاودهنگ بوونه، خوای پهروه ردار
فه رموویه تی : ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ [آل عمران : ۱۰۳] ، واته :
هه مووان دهست بگرن به دینه کهی خوداوه و دوو به رهکی و خیلاف درووست
مه کهن، جا جه ماعهت لی ره دا : ئه وانن که له سهر هه ق کۆبوونه ته وه .

۵- یه کیکی تر له تاییه تمه ندیه کانی ئههلی سوننهت یه کگرتوویی له وه رگرتنی
کیتاب و سوننهت و ریککه وتن له سهر هه قیقهت و هاوکارییه له چاکه و ته قوادا. وه
به ره می ئه مهش بوونی ئیجماع و کۆدهنگیه، (وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّلَاثُ الَّذِي
يُعْتَمَدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالْدِّينِ) کۆدهنگی : ئه سل و بنه مای سییه مه، که له زانست و
ئاییندا پشتی پی ده به ستریت ، و زانایانی زانستی ئوصول ئیجماع به وه پیناسه ده کهن :

(۱) پروانه : «معالم أصول الفقه» للجيزاني (ص ۱۸۶) .

كۆدەنگى زانايانى سەردەمىكە لەسەر بابەتتىكى دىنى و، ئەوئەش بەلگەيەكى يەكلاكرەوئە و پىويستە كارى پىبكرىت.

هەر وئەها وئەكەي : (وهو الأصل الثالث) وه ئەوئەش بئەماي سىيەمە، واتە: دواي دوو بئەماي يەكەم كە برىتتىن لە قورئان و سوننەت.

۶- يەككىك لە تاييەتمەندىيەكانى ئەھلى سوننەت ئەوئەيە كە (يزنون بهذه الأصول الثلاثة) شتەكان بەم سى بئەمايە "قورئان و سوننەت و ئىجماع" دەپتون (جميع ما عليه الناس من أقوال وأعمال باطنة أو ظاهرة مما له تعلق بالدين) هەموو ئەو شتەنەي كە مەروئەكان هەيەنە لە قسە و كەردارى ناخ و ناوئەوئە يان روالەت و شتەنى ديار، كە پەيوئەندىيان بە ئايئەوئە هەيە، ئەوان ئەم سى بئەمايە دەكەنە پىوئە بۆ ناسىن هەق و جوداكرەنەوئەي لەناھەق و، رىئوئىنى لەگومرايى و سەرلىشوئەي ئەوئەي كە خەلكى ئەنجامى دەدەن لە هەلەس و كەوت جا قسە بىت ياخود كەردار ياخود بىروباوئە (مما له تعلق بالدين) لەو شتەنەي كە پەيوئەندى بە ئايئەوئە هەيە، لە كەردەوئەي مەروئەكان؛ وەك نوئىز، رۆژوو، حەج، زەكات، مامەلە و هتە... سەبارەت بەو شتەنەي كە پەيوئەندى بە دىنەوئە نىيە لە بابەتە ئاسايەكان و شتە ئاسايەكان و شتە دونيايەكان، ئەسل وايە هەموو درووستە مەگەر بەلگەيەك هەبىت لەسەر نادروستى يەككىكان.

پاشان شىخ (رەحمەتى خوائ لى بىت)، واقىيە ئەو كۆدەنگى و تەوافوقەي رەونكرەوئە كە دەيكاتە بئەما بۆ كەردنە بەلگە و دەللىت:

(والإجماع الذي ينضبط) واتە: ئەو كۆدەنگىيە كە زەبت كراوئە كە دەكرىت رەوبدات و بىتەدى : (هو ما كان عليه السلف الصالح) ئەو كۆدەنگىيە كە سەلەفى سالىھ لەسەرى بوون و كۆدەنگى ئەوانى لەسەرە؛ لەبەرئەوئەي ژمارەيان كەم بوو و لەگەل ئەوئەشدا هەموو لەحىجاز كۆبوو بوونەوئە و، دەكرا پرسىان پىبكرىت و بۆچوونىان بزانرىت سەبارەت بەهەربابەتتىك (وبعدهم كثر الاختلاف ، وانتشرت الأمة) بەلام دواي ئەوان خىلاف و پراجيايى زۆر بوو و، ئومەتى ئىسلامىش بەرەراوان بوو، واتە : سەبارەت بەدواي ئەوان كە ئىختلاف و پراجيەكى ئىجگار زۆر هاتە ئاراوئە

و، ئومەتى ئىسلامى زۆر بوو و بىلاو بوويەو، لەم حالەتەدا ئىجماع زەبىت ناكرىت و پروودانى قورس ياخود ئەستەمە لەبەر دوو ھۆكار :

يەكەمىيان : زۆرى خىلاف و پراجىايەكان بەشىۋەيەك ناتوانرى پەى بەھەموو بۆچوونەكانىيان بىرىت، كە لەبابەتەكاندا ھەيانە.

دووەم : بىلاوبوونەوھى ئوممەتى ئىسلامى لە ولاتانى سەرزەوى دواى فەتح و پرزگارى كردنى ولاتان، بەجۆرىك كە بە شىۋەيەكى ئاسايى ناتوانرىت بۆ ھەر يەككىيان بگاتە پرووداۋەكە و لەسەرى بوەستىت.

پاشان ناتوانىت دلىيا بىت لەوھى كە ئەوان يەك بۆچوونىيان ھەبوو ھەھەر بابەتىكدا و خىلاف و پراجىايىيان نەبوو.

تېيىنى : شىخ خۆى بەتەنھا تىشكى خستە سەر باسكردنى سى بنەماكە، وە باسى بنەماى چۈزەمى نەكرد: كە برىتىيە لە قياس و لىكچوون؛ چونكە قياس بەلگەيەكە كۆدەنگى لەسەر نىيە لەنىو زاناياندا و ناكۆكن تىيدا، كە ئايا بەشىك لە بەلگە و ئەدىللەى ئەحكام ياخود نا ؟، ھەروەك چۆن لە چەند بابەتىكى دىكەشدا جياواز بوون كە باس و خواسىيان كىتپە ئوسولپەكانە، واتە: (أصول الفقه).

روونکردنه وهی ته و او که ره کانی عه قیده

له رهوشتی شهره فمه ندانه و نه و کرده وانه ی که نه هلی سونده ت

خاوه نداریتی ده که ن

ثُمَّ هُمْ مَعَ هَذِهِ الْأُصُولِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ عَلَى مَا تَوْجِبُهُ الشَّرِيعَةُ: وَيَرُونَ إِقَامَةَ الْحَجِّ وَالْجِهَادِ وَالْجُمُعِ وَالْأَعْيَادِ مَعَ الْأُمَرَاءِ أَتْرَارًا كَانُوا أَوْ فُجَارًا، وَيُحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ. وَيَدِينُونَ بِالنَّصِيحَةِ لِلأُمَّةِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ - ﷺ - : «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ؛ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»، وَشَبَكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، وَقَوْلِهِ - ﷺ - : «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ؛ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَّى وَالسَّهَرِ». وَيَأْمُرُونَ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرِ عِنْدَ الرِّخَاءِ وَالرِّضَا بِمَرِّ الْقَضَاءِ.

ئینجا نه هلی سونه له گه ل ئه م ئه سل و بنه مایانه شدا فه رمان به چاکه ده که ن و ریگری ده که ن له خراپه به پیی ئه وهی شهریه ت داوایان لیده کات و، پییان وایه: حه ج و جیهاد و گردبوونه وه و ئاههنگ له گه ل حاکمه کاند ئه نجام ده دریت: که سانی چاک بن یاخود خراپ^(۱)، وه پاریزگاری ده که ن له گرو وکومه لی موسولمانان و توشی ته فره قه و دوو به ره کی ناکه ن و، پابه ندن به ئاموژگاری کردنی میلله ته وه و، باوه ریان به مانای وته که ی پیغه مبه ر ﷺ هه یه، که ده فه رمویت: «ئیماندار بو ئیماندار وه ک

(۱) هه لیه ت گه ر موسولمان بوون و ئه حکامه کانی ئیسلامیان جی به جی ده کرد، ئه وکات گه ر خو یانیش خراپ بن ئه و نویت و حه ج و جیهادیان له گه ل ده کریت دژ به دوژمنان، جا که ده لئین نویتریان له گه ل ده کریت؛ له بهر ئه وه یه حاکم و ده سه لاتدارنی پیشوو ده هاته مزگه وت و پیشنویتریان بو خه لک ده کرد و به شداری مه راسیمی حه ج و جه ژنه کانیان ده کرد، نه ک وه ک زوړیک له ده سه لاتدارانی ئیستا که قه ت له مزگه وت نه بینراون! (وه رگیر).

بینایه کی پته و وایه، ههندیکیان ئه ویتری راگرتوو و به توندی به یه که وه گریدراون» و په نجه کانی دهستی کرد به ناو یه کدا وله یه کتردا تیکه لی کرد. وه فره مایشته که ی پیغه مبه ر ﷺ: «نموونه ی ئیمانداران له خوشه ویستی و په حم و هاوسۆزی یه کتریاندا وه ک یه ک جهسته وایه، کاتی ئه ندامیکی توشی ئازار بیت؛ گشت ئه ندامه کانی تر تووشی ناره حه تی ده بن وئاسووده نابن». و فره مان ده که ن به وه ی له کاتی ناخوشیدا ئارام بگرن و له کاتی خوشگوزهرانیدا سوپاسگوزار بن و رازی بن به ناخوشی قه زاو قه ده ر.

شهرح

ئه م به شه ته واوکه ری ئه و بابه ته ی پیش خویه تی، که تیدا پروونکردنه وه یه ک له سه ر سیفه ته کانی ئه هلی سوننه ت هه یه، که به شیکه له ته واوکه ره کانی عه قیده، جا وته که ی: (ثم هم) پاشان ئه وان، واته: ئه هلی سوننه، (مع هذه الأصول) واته: له گه ل بوونی ئه م بنه مایانه که پیشتر باسکرا، واته: له گه ل ئه وه ی به زانست و کردار جیه جیی ده که ن ئه وان چه ندان سیفه تی تریشیان تیدایه، که ته واوکه ری عه قیده یه و به ره مه که یه تی جا ئه وان (یأمرون بالمعروف، وينهون عن المنکر) فرمان به چاکه ده که ن و پرگیری ده که ن له خراپه، ههروه ک خوی پهروه ردگار وه سفی کردوون به وه: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]، واته: ئیوه چاکترین ئوممه ت و کومه لن، هینراونه ته ئه م سه ر زه وییه بو که لک گه یاندن به مه رد و پرینمایی کردنیان، بویه فره مان به چاکه ده ده ن و، ری له کاری خراپه و شیرک ده گرن، به لام گه لانی تر، وه ک ئیوه ئه م سیفه تانه یان گشت تیدانییه. پیشه وا (عومه ر) فره مووی: ئه وکه سه ی پی خوشه له م ئوممه ت و کومه لی ئیسلام بیت، ده بی باوه ری به خوا هه بی و، فره مان به چاکه بداو ری له خراپه بگریت.

و(المعروف) : ناويكى گشتگيره بۆ ھەموو شتىك كە خودا خوشى دەوئەت، ۋەك باۋەرھىنان و كردهۋەى چاكە. و(المنكر) : ناويكى گشتگيره بۆ ھەموو شتىك كە خودا رقى لىئەتى و ھەرامى كردوۋە ، (على ما توجبه الشريعة) بەوشىۋەيەبى كە شەرىعەت فرمانى پىكردوۋە، واتە: گەر توانىت بەدەس خراپە كە بگۆرە پاشان بەزمان پاشان بەدل ھەلبەت بەپىي توانا و مەسلەھەت و بەرژەۋەندى^(۱)، بە پىچەۋانەى ئەو موعتەزىلانەى، كە دژايەتى ئەو شتەنە دەكەن كە شەرىعەت لەمەدا فرمانى پىكردوۋە و، پىيان واىە فرمانكردن بە چاكە و رىنگرى كردن لەخراپە برىتيە لەخروج كردن ۋەدەرچوون و ياخى بوون لەئوممەت.

ۋوتەكەى: (ويرون إقامة : الحج ، والجهاد ، والجمع ، والأعياد مع الأمراء : أبرار كانوا أو فجارا) واتە: ئەھلى سوننە پىيان واىە ۋاجبە ئەم رىۋرەسمانانە لەگەل فرمانەرمانەرەۋاكانى مۇسلماناندا ئەنجام بدرىت (أبرارا كانوا أو فجارا) واتە : جا فرمان رەۋاكان كەسانى چاك و سالىھ بن ياخود فاسق بەمەرچىك فىسقىك نەبىت لەئىسلام بىنباتە دەرەۋە.

ئەمەش لەبەر ئەۋەيە كە مەبەستى مۇسلمانان لەم كارەدا يەكخستن مۇسولمانان و يەككەنگى درووستكردنە و، دووركەۋتنەۋەيە لە دووبەرەكى و ناكۆكى، ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەى فرمانەرەۋاى فاسق بە ھۆى فىسقىكەيەۋە لانادرىت و لەدەسەلات دوور ناخرىتەۋە و دروست نىيە لە دژى راپەرپىن بكرىت؛ چونكە ئەۋكارە دەبىتە ھۆى خوئىرپىژى و لەدەستدانى چەندان ماف و ھەق و دەرئەنجامىكى باشى نايىت.

شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە (رەھمەتى ھىۋاى لىي بىت) دەلىت: «ولعله لا يكاد يعرف طائفة خرجت على ذي سلطان إلا وكان في خروجها من الفساد أكثر من الذي

(۱) كاتى دەلىت: مەسلەھەت، واتە: مەسلەھەتى شەرىع نەك مەسلەھەتى شەخسى، بەجۆرىك كەسانىك بىت مەسلەھەتى خۇيان و تاقمەكەيان تىكەل بەمەسلەھەتى شەرىع بكەن. (ۋەرگىر).

في إزالته»^(۱)، واتە: پەنگە بەزەحمەت تاقمىك ھەيىت، كە لە دژى ئەو كەسەى دەسەلاتدارە پاپەربىت، ئىللا زىانى ئەو پاپەرىنە زىاتر بوو لە لادانى دەسەلاتدارە كە و دوورخستەوہى لە دەسەلات.

ئەھلى سوننە لە مەدا جىاوازن لە بىدعە چىەكان ھاوشىوہى خەوارىج و موعتەزىلە و شىعەكان كە شەركردن لە گەل دەسەلاتداران و پاپەرىن لە دژى ئەوان دەبين، ئەگەر كاریكى ناپەوا بكەن يان پىيان وایە ناپەوا بىت و ئەمەش وەك بابەتیک دەبين لە فەرمان كردن بە چاكە و قەدەغە كردنى خراپە.

ھەر وەھا وتەكەى: (ويحافظون على الجماعات) وپارىزگارى دەكەن لە جەماعەت، واتە: لە تايىبە تەمەندىيەكانى ئەھلى سوننەت: ئامادەبوونى نوێژى فەرزە لە گەل جەماعەت، جا نوێژى ھەينى بىت ياخود نوێژەكانى تر جومعە يان جگە لەوہ دەپارىزن؛ چونكە ئەوہ يەككە لە گەورەترىن رپورەسمەكانى ئىسلام و گوپراپەلى خودا و پىغەمبەرەكەى لەوہدايە، بە پىچەوانەى شىعەكانەوہ، كە پىيان وانىيە نوێژ درووست بىت جگە لە گەل ئىمامە مەعسوم و بىھەلەكان، و بە پىچەوانەى ئەو موناڤقانەى كە لە جەماعەت دواكەوتوون، ھەلبەت چەندان فەرموودە ھاتووە فەرمان بە ئامادەبوون دەكات بۆ نوێژى جەماعەت و ئىرە شوپى باسكردنى نىيە.

(ويدينون بالنصيحة للأمة) ئامۆزگارى ئومەت بە دىن دەزانن، واتە: بەبەشيك لە دىن لى دەروان.

ئەسلى ئامۆزگارى (النصح) لە زماندا: دلسۆزىيە، و لە پرووى شەرەوہ: خواستى چاكەيە بۆ ئەو كەسەى ئامۆزگارى دەكرىت و رپنمايى دەكرىت بۆ ئەوہى بەرژەوہندى كەسى ئامۆزگارىكراوى تىدايە، ئەھلى سوننەت خىريان بۆ مىللەت دەوئەت و، رپنوينى خەلك دەكەن بۆ ئەوہى بەرژەوہندى مىللەتى تىدايە.

(۱) «منهاج السنة النبوية» (۳/ ۳۹۱).

لە ئاكار و خەسلەتەكانى ئەھلى سۈننەت: ھاوکاری كردن لە چاكەدا و، ھاوسۆزى بوونە بۆ ئازارى ئەو كەسانەى، كە توشى بەلا بوون و بەدەستىەو دەنالىنن، (يعتقدون معنى قوله ﷺ: «المؤمن للمؤمن كالبنيان، يشد بعضه بعضا»، وشبك بين أصابعه) رواه البخاري ومسلم^(۱)، وياوەريان بەماناى فەرمايشتەكەى پىغەمبەرە ﷺ: «وئەى باوەردار بۆ باوەردارى تر وەك دیوار وایە، هەندىكى ئەوتىرى راگرتوو» و پەنجەى دەستەكانى كرد بەنىو یەكدا، (وقوله ﷺ: «مثل المؤمنين في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم كمثل الجسد إذا اشتكى منه عضو؛ تداعى له سائر الجسد بالحمى والشهر») رواه البخاري ومسلم وغيرهما^(۲)، (وہ فەرمايشتەكەى: «نموونهى ئيمانداران لە خوشەويستى و پەحم و ھاوسۆزى يەكترياندا، وەك يەك جەستە وایە، كاتى ئەندامىكى توشى ئازارىت؛ گشت ئەندامەكانى تر توشى ناپەختى وشەونخونى دەبن وئىسراحت ناكەن»).

ئەم دوو فەرموودەى ئامارەىكە بەوہى كە پىويستە موسلمانان لەسەرى بن و پەچاوى بكەن لەپرووى ھاوکاری و بەزەى و، ئەھلى سۈننە كار بەمانا و ناوەرۆكەكەيان دەكەن.

ھەر وەھا فەرمايشتى: «المؤمن للمؤمن»، ھەر وەھا فەرمايشتى: «مثل المؤمنين» مەبەست لە باوەر (الإيمان) لىرەدا: ئيمانى كاملە «كالبنيان» وەك دیوار و خانوون، ئەمە نموونەى بۆ نزىکردنەوہى تىگەيشتنە «يشد بعضه بعضا» پروونکردنەوہى شتە ھاوبەشەكەى نىوان دیوار و موسولمانانە (وشبك بين أصابعه) نموونەىكەى ترە و مەبەست لى زياتر تىگەيشتنە. وە فەرمايشتى: «كمثل الجسد الواحد» واتە: بەنيسبەت گشت ئەندامەكانى تريەوہ لەپرووى ھەست كردن بە خوشى ياخود ناپەختى و ئازار «توادهم» واتە: خوشەويستى ھەندىكيان بۆ ئەوانىتر، «وتعاطفهم»

(۱) متفق عليه: أخرجه البخاري (۴۸۱)، ومسلم (۲۵۸).

(۲) متفق عليه: أخرجه البخاري (۶۰۱۱)، ومسلم (۲۵۸۶).

واته : سۆزی هه‌ندیکیان بۆ ئه‌وانیتر «إذا اشتكى» هه‌ست به‌ئازار بکات «تداعی»
 ده‌نگی لیبه‌رزده‌بیته‌وه و هاوبه‌ش ده‌بیته‌ له‌ئیش و ئازار پی‌گه‌یشتندا له‌گه‌ل ئه‌وانیتر
 «سائر الجسد» گشت ئه‌ندامه‌کانی تری لاشه‌ی «بالحمی» ئه‌وه تایه‌ی که به‌هۆی
 ئازاره‌وه تووشی ده‌بیته‌ «والسهر» شه‌ونخونی و نه‌نووستنه .
 ئه‌م فه‌رمووده‌یه : مانای ئه‌وه‌یه : هه‌روه‌ک چۆن به‌شیک له‌ جه‌سته‌ی ئازار به‌چێژیت،
 ئه‌و ئازاره‌ بۆ هه‌موو جه‌سته‌ی بڵاوده‌بیته‌وه، به‌هه‌مان شیوه ئیمانداران وه‌ک یه‌ک رۆح
 وان؛ گه‌ر که‌سیکیان تووشی به‌لاو ناخۆشیه‌ک بیت ئه‌وا هه‌موویان تووشی غه‌م
 و خه‌فه‌ت ده‌بن و کارده‌که‌ن بۆ لا‌بردنی، ئه‌مه‌ش جو‌ریکه‌ له‌چواندن که‌ مه‌به‌ست لێی
 زیاتر تیگه‌یاندنه و هێنانه به‌رچاوی مانا و مه‌به‌سته‌کانه وه‌ک وینه و شاشه .
 یه‌کیکی تر له‌ سیفه‌ته‌کانی ئه‌هلی سوننه : خو‌راگریانه له‌ دۆخی نا‌ره‌حه‌ت و
 تا‌قی‌کردنه‌وه‌دا، (یأمرن بالصبر علی البلاء) فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ ئارام‌گرتن له‌سه‌ر به‌لاو
 ناخۆشی، و (الصبر) له‌ پرووی زمانه‌وانیه‌وه : خو‌گرتنه‌وه و زیندانی‌کردنه، و مانا‌که‌ی
 لی‌ره‌دا : خو‌گرتنی رۆحه له‌ دل‌ه‌پاو‌کێ و پا‌گرتنی زمانه له‌ سکا‌لای حا‌لی خو‌ کردن و
 نا‌ره‌زایی ده‌ر‌برین و، گرتنه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌یه له‌ له‌پروومه‌ت‌دان و یه‌خه‌ دا‌ر‌نین^(١).
 و به‌لا (البلاء) تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه به‌ به‌لا و ناخۆشی و نا‌ره‌حه‌تی، (والشکر عند
 الرجاء) و سو‌پاس‌گوزاری (الشکر) : کاری‌که له‌سه‌ر به‌گه‌وره‌دانانی نی‌عه‌ته‌خ‌ش؛ به‌و
 پێیه‌ی به‌خ‌شه‌ری نی‌عه‌ته‌، که‌ ئه‌و‌یش بریتیه له‌ به‌کاره‌ینانی نی‌عه‌ته‌کان له‌لایه‌ن
 به‌نده‌وه له‌ گو‌پ‌رایه‌لی خودادا (الرخاء) فراوانی نی‌عه‌ته‌، (والرضا بمر القضاء) پا‌زی
 بوون به‌ناخۆشی قه‌زاو قه‌ده‌ر، و (الرضا) : دژی نا‌ره‌زاییه، و (القضاء) له‌پرووی
 زمانه‌وانیه‌وه^(٢) : حوکم و داد‌وه‌ریه . وله‌پرووی عورفه‌وه : ویست و ئیراده‌ی خودایه
 ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌شته‌کانه‌وه به‌وشیوه‌یه‌ی که‌ هه‌یه . و (مُر القضاء) واته : تا‌لی و

(١) پروانه : «عدة الصابرين» لابن قیم الجوزیه (ص ٣٣) دار ابن الجوزي .

(٢) پروانه : «القضاء والقدر» للدكتور عمر سليمان الأشقر (ص ٢٧).

نارەھەتى قەزاو قەدەر) : ئەوشتانەيە كە بەسەر مەرۇفدا دىت وپىي ناخۆشە؛ وەك
نەخۆشى، ھەژارى، زيانگەياندن بە مەرۇف، گەرما، سەرما و ئازار.

وَيَدْعُونَ إِلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، وَمَحَاسِنِ الْأَعْمَالِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ - ﷺ - : «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا». وَيَنْدُبُونَ إِلَى أَنْ تَصِلَ مَنْ قَطَعَكَ، وَتُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ، وَتَغْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَكَ. وَيَأْمُرُونَ بِبِرِّ الْوَالِدَيْنِ، وَصِلَةِ الْأَرْحَامِ، وَحُسْنِ الْجَوَارِ، وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ، وَالرَّفْقِ بِالْمَمْلُوكِ. وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَخْرِ، وَالْخِيَلَاءِ، وَالْبَغْيِ، وَالْاِسْتِطَالَةِ عَلَى الْخَلْقِ بِحَقِّ أَوْ بَغَيْرِ حَقٍّ. وَيَأْمُرُونَ بِمَعَالِي الْأَخْلَاقِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ سَفَسَافِهَا. وَكُلُّ مَا يَقُولُونَهُ وَيَفْعَلُونَهُ مِنْ هَذَا وَغَيْرِهِ؛ فَإِنَّمَا هُمْ فِيهِ مُتَّبِعُونَ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ.

ههروهه بانگهوازی ده کهن بۆ: بهر زترین رهوشت و باشتین کردهوه و، باوهریان به مانای فهرمایشته کهی پیغمبهر ﷺ ههیه: (کاملترینی باوهرداران له ئیماندا باشتینانن له رهوشت و ئهخلاقدا)، وه بانگهشه بۆ ئهوه ده کهن، که سهردانی ئهوه که سانه بکهیت که په یوهندیان له گهڵ دابریوی و، ببهخشیت بهو که سانهی که بیبهشیان کردوویت و، لیخو شبوون لهوانه ی سته میان لیکردوویت و، فهрман ده کهن به ریزگرتن له دایک و باوک و، پاراستنی په یوهندی خزمایه تی و، دراوسییه تی باش و، خیرخوازی بهرامبهر به مندا لانی بیباوک و، که سانی که مده رامهت و که سانی ریبوار و، نهرم و نیان بوون له گهڵ بهنده و خزمهتکاردا و، ریزگری ده کهن له لووتبه رزی و خوبه زلزانین و سه رپیچی و خوفه رزکردن به سه ر که سانی تر دا، جا به ههق یان ناههق و، فهرمانکردن به ئهخلاقی بهرز و، ریزگری ده کهن له رهوشتی نزم و ههرزه کارانه.

ههرچی ده یلین و ده یکهن له م شتانه یان شتانی تر؛ تیایدا په پرهوی له قورئان و سوننهت ده کهن و ئاموزگاری لهو دووانه وهرده گرن.

شەرح

ئەھلى سۈننە گىرەنگەكى زۆر بەرپەۋىش دەدەن و لە خەمىدان، بۆيە خۇيان بە
پەۋىشى بەرز دەپازىننەۋە و ئارەزوۋى ئەۋە دەكەن ئەۋانى تىرىش ئەۋ كارە بىكەن.
(يدعون إلى : مكارم الأخلاق) واتە : بانگەۋاز دەكەن بۆ بەرزترىن و باشتىرىن
پەۋىش.

و(الأخلاق) : جەمىي (خُلُق)ە ، بەزەمى (الخاء واللام) ، كە برىتىيە لەۋىنەي
ناۋەۋە، و(الخلق) بەفتى (الخاء) و(اللام الساكنة) وىنا زاهىر و دىيارەكەيە، كە برىتىيە
لە دىن و سىۋىش و تەبىئەت و ، بانگەۋازى دەكەن بۆ (ومحاسن الأعمال)جۋانتىرىن
پەۋىش، وهك بەخىشندەيى و ، بۆيىرى و ، پاستىگۆيى و متمانە و ، پاراستىنى
سىپاردە(ويعتقدون معنى قوله ﷺ) و باۋەپىيان بەمانەي فەرمائىشتەكەي پىغەمبەرە ﷺ
واتە : باۋەپىيان پىيەتى و كاربەناۋەركەكەي دەكەن، كە ئەۋىش فەرمائىشتى : «أكمل
المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً» ، رواه أحمد والترمذي وقال : حسن صحيح^(۱) واتە :
كاملىرىنى ئىمانداران لە ئىماندا باشتىرىنەنە لە پەۋىشتا، وفەرمائىشتى : «أحسنهم
خلقاً» واتە : ئەۋەيان كە نەرمتر و بەسۆزترە و پەۋىشتى لەھەموۋان بەرزترە.

لە فەرمۇدەكەدا ئامۇژگارىيەك ھەيە بۆ گىرتنەبەرى باشتىرىن پەۋىش، ھەروھە
ئامازىيە بۆ ئەۋەي كە كردارەكان بەناۋى ئىمانەۋە جىگىركراۋن و بەشىكىن
لەپىكھاتەكەي و ، ئىمانى بەھىز و لاۋاز ھەيە و ئىمانى ھەندىكى لەھەندىكى تر
بەھىزترە.

ئەھلى سۈننەت داۋاي مامەلەكەت لەگەل خەلك دەكەن بەشىۋەيەكى باشتىر و
بۆ ئەۋانەي مافىيان ھەيە مافەكانىيان پىدىرىت، ھەروھە ھۆشدارى دەدەن لە

(۱) أخرجه أحمد (۷۳۳۵) ، والترمذي (۱۱۶۲) .

پنجهوانه‌ی له گه‌ل ئه‌و په‌وشته به‌رزه هاوشیوه‌ی له‌خوبایی و سنوور به‌زاندان به‌رانبه‌ر به‌خه‌لک، وئه‌وان (یندبون) واته‌ : بانگه‌وازی ده‌که‌ن (إلى أن تصل من قطعك) سهردانی ئه‌و که‌سانه‌ بکه‌یت که‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل دابریوی ، واته‌ : چاک بیت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خراپ بووه‌ له‌گه‌ل وسته‌می لیکردووی (وتعطي من حرمك) وه‌ بیه‌خشی به‌وه‌ی بیه‌شی کردووی، واته‌ : تۆ دیاری و مال بیه‌خشی به‌و که‌سانه‌ی که‌ تۆیان بیه‌ش کردووه‌ له‌به‌خشین و دیاری؛ چونکه‌ ئه‌وه‌ جوړیکه‌ له‌چاکه‌. (وتعفو عمن ظلمك) و له‌وانه‌ خو‌شیت که‌سته‌میان لیکردووی، واته‌ : له‌وانه‌ ببووریت که‌ سنووریان به‌رانبه‌رت به‌زاندووه‌، جا مالیان خواردبیتی یاخود خوین یاخود ناموستیان له‌که‌دارکردبیت؛ چونکه‌ ئه‌وه‌ سۆز و خو‌شه‌ویستی ده‌هینیت و پاداشت به‌ده‌ست ده‌هینیت .

(ویامرون) وه‌ فرمان ده‌که‌ن، واته‌ : ئه‌هلی سوننه‌ت به‌و شته‌ی که‌ خودا فه‌رمانی پیکردووه‌ و مافی خو‌یان بده‌ن به‌و که‌سانه‌ی که‌ مافیان هه‌یه‌ (بر الوالدین) ریزگرتن له‌ دایک و باوکی، واته‌ : گو‌پراه‌لیان بکه‌ن، به‌بی ئه‌وه‌ی سهرپنچیان بکه‌ن و، ومیهره‌بان بن له‌گه‌لیان له‌ قسه‌ و کرداردا .

(وصله‌ الأرحام) به‌رزراگرتنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، به‌ واتای : چاکه‌کردن له‌گه‌ل نزیکترین که‌سه‌کان، ئه‌وه‌ش ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ تۆ جوړیک له‌ خزمایه‌تی و نزیکایه‌تیت له‌گه‌لی هه‌یه‌ (وحسن الجوار) دراوسییه‌تی باش و له‌گه‌لیدا په‌یوه‌ندیت هه‌یه‌، واته‌ : چاکه‌کردن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی، که‌ له‌ ته‌نیشته‌وه‌ ده‌ژین به‌ ئه‌نجامدانی چاکه‌ و خو‌به‌دوورگرتن له‌ زیان گه‌یاندن پێیان (والإحسان إلى الیتامی) چاکبوون له‌گه‌ل مندالانی بیباوک، و (الیتامی) جه‌مع‌ی (یتیم)ه‌ ، له‌ پرووی زمانه‌وانییه‌وه‌ : به‌مانای تاقانه‌ دیت، و له‌ شه‌ریعه‌تدا : ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ باوکی ده‌مریت پیش ئه‌وه‌ی بگاته‌ ته‌مه‌نی بالغبوون و، چاکبوون و میهره‌بانی بۆیان بریتیه‌ له‌ گرنگیدان به‌ بارودۆخیان و میهره‌بانبوون له‌گه‌لیان .

(والمساكين) ھەژاران، واتە: مېھرەبانىيون لەگەڵ ھەژاران: و(المساكين) : جەمەتى (مسكين) ھە، كە برىتيە لەو كەسەى كە بەھۆى پىداووستىەكانىەو ەرووبەرووى پىوستى و ھەژارىەو بووئەو، چاكبوون لەگەڵياندا بە پىدانى بەخشىن و مېھرەبان بوونە لەگەڵيان، (وابن السبيل) پىبوار، واتە: چاكەكردن لەگەڵ پىبوار، ئەوئيش: ئەو پىبوارەى كە پارە و خۆراكى لى پراوئەو، خەرجىەكانى تەواو بوو، جا ون بوو، يان دزراو، بۆچوونىك ھەيە دەلىت: مەبەست لى مىوانە.

(والرفق بالمملوك) ومېھرەبانى لەگەڵ بەندەو ژىردەستەدا، واتە: فەرمان بە مېھرەبانى دەكەن لەگەڵ بەندەو ژىردەستەدا، كە برىتىن لەكۆيلەو ژىردەستەكان و، ئەمە ئازەلىش دەگرىتەو، جا مېھرەبانى: دژى توندوتىژى، كەواتە نەرم و نىانىە.

(وينهون عن الفخر) پىگرى دەكەن لە لووتبەرزى و قەدەغەى دەكەن، كەئەوئيش برىتيە لە خۆ ھەلكىشان بەناو ناوبانگ و فەزىلەتەكان ھاوشىوئى پلەو پۆست و ەچەلەك.. ھتە.

(والخيلاء) بەزەمى (الخاء) برىتيە لە : خۆبەگەورەزانىن و لەخۆپازىبوون، (والبغي) برىتيە لە سنووربەزاندىن بەرانبەر خەلك (والاستطالة على الخلق) واتە: خۆفەرزكردن بەسەر خەلكدا و بەكەم زانىان و تانەو تەشەر لىدانىان (بحق أو بغير حق) جا بەھەق بىت ياخود ناھەق، چونكە ئەوكەسەى كە خۆبەزلزانەو تانەو تەشەر لەخەلك دەدات، ئەگەر بەھەق سووكايەتى كرد، ئەوا خۆى فەرز كردووە، وە ئەگەر بەناپەوا سووكايەتى كرد، ئەوا سەرپىچىكار و سنوور بەزىنە و، ھىچيان پىگەپىدراو نىيە.

(ويأمرن بمعالي الأخلاق) وە فەرمان بە پەوشتى بەرز دەكەن، واتە: ئەھلى سوننە فەرمان بە پەوشتى بەرز دەكەن، كە ئەوئيش پەوشت و ئەخلاقى بەرز و باشە (وينهون عن سفافها) واتە: پىگرى دەكەن لەپەوشتى نزم و ھەرزەكارانە، و(الفساف) برىتيە لە: شتى بى نرخ و ھەرشىك كە ھىچ و پوچ كەم نرخ بىت و، ئەوئەش دژى پەوشت و ئاكارى بەرز و جوانە.

(وكل ما يقولونه ويفعلونه من هذا أو غيره ؛ فإنما هم فيه متبعون للكتاب والسنة) وہ ھەرچىيەك كە دەلىن و دەيكەن، جا ئەمە بىت يان بە شىۋەيەكى تر، ئەوا ئەوان تىيدا شوئىكەوتەى قورئان و سوننەتن، واتە ھەموو شتىك كە ئەھلى سوننە دەلىن و دەيكەن و، فەرمانى پىدەكەن و پىگىرى لىدەكەن لەو شتانەى كە لەم پەيامەدا باسكراو و ئەوھش كە باس نەكراو، سووديان لە كىيى پەرورەدگارىان و سوننەتى پىغەمبەرەكەيان وەرگرتوو، لەلايەن خۆيانەو دايان نەھىناو و تەقلید و لاسايى ھىچ كەسكىيان تىيدا نەكردوو، خوداى گەورە فەرموويەتى : ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ [النساء : ۳۶] ، واتە : ئەى خەلكىنە ! تەنھا خوا پەرستەن و ھىچ شتىك مەكەنە ھاوبەشى، نە مروڤ، نە دار، نە بەرد... نە بتان، و بەكاروكردەوھى چاك و شىرىن لەگەل باوك و دايكتاندا پەفتار بكەن، با ھەمىشە قسەتان خۆش بىت لەتەكيان، كىردارتان پاك و پەسەند بىت بەرانبەريان، پىزق و پوزى و بژىويان بدەنى، وە دەربارەى خىزمانى نىزىك، و ھەتيوان و ھەژاران و بى نەوايان و دراوسىي دىوار بەدىوارو، دراوسىي دوورو بىگانە، و ھاوھل و ھاوپرى ھەمىشەيتان، وەكو خىزان، ھاوپرى خوئىندن، ئەوكەسەى بەھەمىشە لەلاتانە، و بەوانەى رىبارو ئاوارە و نەناسراو لەپرى جىماون، و ئەوانەى بوونەتە ژىردەستەو بەندەو كەنیزەتان، ھەروا ئاكار چاك بن، چونكە بەراستىي خوا ئەوانەى خۆش ناوئىت لىوت بەرزو دەعيە بازو خۆ بەزلزان.

جا لەم بارەيەو زۆر فەرموودە ھەيە، لەوانە ئەوھى شىخ باسى كردوو.

وَطَرِيقَتُهُمْ هِيَ دِينُ الْإِسْلَامِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ مُحَمَّدًا - ﷺ - . لَكِنْ لَمَّا أَخْبَرَ النَّبِيُّ - ﷺ - أَنَّ أُمَّتَهُ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً؛ كُلُّهَا فِي النَّارِ؛ إِلَّا وَاحِدَةً، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ. وَفِي حَدِيثٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: «هُمْ مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي»، صَارَ الْمُتَمَسِّكُونَ بِالْإِسْلَامِ الْمَحْضِ الْخَالِصِ عَنِ الشُّوبِ هُمْ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ.

وَفِيهِمُ الصَّدِّيقُونَ، وَالشُّهَدَاءُ، وَالصَّالِحُونَ، وَمِنْهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى، وَمَصَابِيحُ الدُّجَى، أُولُو الْمَنَاقِبِ الْمَأْثُورَةِ، وَالْفَضَائِلِ الْمَذْكُورَةِ، وَفِيهِمُ الْإِبْدَالُ، وَفِيهِمُ أئِمَّةُ الدِّينِ، الَّذِينَ أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى هِدَايَتِهِمْ وَدِرَايَتِهِمْ، وَهُمْ الطَّائِفَةُ الْمَنْصُورَةُ الَّذِينَ قَالَ فِيهِمُ النَّبِيُّ - ﷺ - : «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، وَلَا مَنْ خَذَلَهُمْ؛ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ»، نَسَأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لَنَا مِنْهُمْ وَأَنْ لَا يُزَيِّغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا، وَأَنْ يَهَبَ لَنَا مِنْ لَدُنْهُ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَّابُ. وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

ههروهه رینگای ئهوان ئاینی ئیسلامه، که خودا موحه ممه دی ﷺ پیناردوووه. به لام کاتیک پیغه مبه ر ﷺ رایگه یاند ئوممه ته که ی دابهش ده بیت بو حه فتا و سی تا قم و مه زه ب هه موویان له دۆزه خدا دهن جگه له یه ک دهسته. له فهرمووده یه کدا پیغه مبه ر ﷺ دهر باره ی ئه و ته نها یه ک تا قمه فهرموویه تی: (ئه وانه ئه وانه ن که له سه ر هه مان ئه و شته ن که من و هاوه له کانم ئه مرؤ له سه ریین)، ئه وکات ئه وانه ی پابه ندن به ئیسلامی ساف و پاکه وه و دوور له هه ر لیلی و ناته واویه ک ئه وانه ش: ئه هلی سوننه و جه ماعه ن، و له نیویاندا: راستگوکان و، شه هیدان و، چاکه کاران و، له نیویاندا زانا ناوداره کانی ئیسلام و، چرای تاریکی و، خاوه ن چه ندان له پیگه و پله و، فه زیله ته کان که باسکراون، وه له نیویاندا به نده خواپه رسته کان هه یه، ههروهه ها له نیویاندا پیشه وایانی دین هه ن، ئه وانه ی که موسولمانان کووده نگن له سه ر پیاوچاکی وزانایه تیان و، ئه وانیش

ئەو کۆمەلە رزگار بوو و سەرکەوتوون کە پیغمبەر ﷺ دەر بارەیان دەفرمویت: “
 بەردەوام کۆمەلێک لە ئوممەتە کەم سەرکەوتوون و ئەوانە ی کە سەریان ناخەن زیانیان
 پێناگەن تاوێ کو پوژی قیامت دیت .
 داواکارین لە خودای گەورە ئیمە بکاتە بەشێک لەوان و دوا ی ئەو ی پێنمایی
 کردین دلمان لانهات، و پەرحەتمان پێدات لەلایەن خۆیەو، چونکە ئەو بەخشەر و
 میهرەبانە.

و سلاوی خوای گەورە لەسەر موحمەد و خانەوادە و هاوێلانی بیت.

شرح

شیخ (پەرحەتی خوای لی بیت) بەردەوام لە پوونکردنەو ی تایبەتمەندیەکانی
 ئەهلی سوننەت و جەماعەت، جا گەورەترین تایبەتی ئەوانی پوون کردەو، کە بریتیە
 لە: (طریقتەم هی دین الإسلام) رێباز و میتۆدەکیان ئایینی ئیسلامە، واتە: ئەو
 عەقیدە ی ئەوانە و رێبازەکیانە کە دەیانەگەیهێتە خودا، ئەوان لەکاتی ئەو دابرا و
 دووبەرەکیی کە پیغمبەر ﷺ هەوایی داوێ لەبارە ی پوودانی لەم میللەتەدا، جا ئەو
 تاقمە رزگار بوو پابەند بوون بە ئیسلامەو، و بوونە ئەو گروپە رزگارکراو ی کە لە
 نیوان ئەو تاقم و گروپانەدایە، ئەوان ئەو گروپەن، کەوا جیگیر و دامەزراو بوون
 لەسەر ئەو ی کە پیغمبەر ﷺ و هاوێلەکانی لەسەری بوون، کە ئیسلامی پاکە دوور
 لە هەر پیسییەک؛ هەر بۆیە نازناوی ئەهلی سوننەت و جەماعەتیان بەدەستھێنا و لە
 نیویاندا کەسانێک بوون بە (الصديقون) ئەوانە ی زیاد لەحەد راستگۆن (والشهداء)
 شەهیدەکان، کە لە رێگای خوادا کوژراون (والصالحون) پیاوچاکان، ئەوانە ی
 چاکەکارن و کردەو ی چاک ئەنجام دەدەن (ومنهم أعلام الهدی ..) هتد، واتە:
 لەناو ئەهلی سوننەدا کۆمەلە زانیەکی ناودار هەن کە هەموو سیفەتیکی چاکیان

تېدايە لە کردار و زانست (وفيهما الأبدال) وه جه ماعه تى ئەبداليان تېدايە، كه بریتين له : ئەولياو خواپەرستان، جا بۆيە ئەو ناوەيان لىنراوە؛ چونكه هەركاتىك يەككىيان مرد، يەككى تر لە جىگەى دانراوە، وه له رىوايەتێكدا پېشەوا ئەحمەددا هاتووە كه ئەوانە ئەهلى فەرموودەن ^(۱)، (وفيهما أئمة الدين) وه له نىوياندا ئىمام پېشەواكانى ئىسلام هەن كه خەلكى چاويان لىدەكەن و شوپىيان دەكەون، وهك چوار ئىمامەكه و ئەوانى تر (وهم الطائفة المنصورة) وه ئەوان تاقمە رزگار بووەكەن، واتە: ئەهلى سوننەكان ئەو گروپەن، كه له فەرموودەدا باسكراون: «لا تزال طائفة من أمتي ...» الحديث . رواه البخاري ومسلم ^(۲)، واتە: بەردەوام تاقمێك لە ئوممەتەكەم ..

پاشان شىخ كۆتايى كتيبەكەى هینا بە دوعا و سەلاواتدان لەسەر پېغەمبەر ﷺ و، ئەو باشترينى كۆتا هینەرە .

والحمد لله رب العالمين

وصلى الله وسلم على نبينا محمد ، وعلى آله وصحبه وسلم .

(۱) قال الإمام أحمد بن حنبل : (إن لم يكونوا - أي الطائفة المنصورة - أهل الحديث فلا أدري من هم) ، انظر فتح الباري « (۱ / ۲۱۶) .

(۲) متفق عليه : أخرجه البخاري (۷۱) ، ومسلم (۱۰۳۷) .

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته تی جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خویننه ران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

••••• ❁ •••••

ناوەرۆك

••••• ❁ •••••

- ۵..... پېشه كى وه رگېر
- ۹..... ناساندنى شىخى ئىسلام ئېبن تەيمىيە
- ۱۰..... كاتەكانى مندالى و مىردمندالى
- ۱۱..... رۆشنىرى ئېبن تەيمىيە و رېبازەكەى له توژىنەوهدا
- ۱۲..... ئېبن تەيمىيە و زانكۆكانى ئەوروپا
- ۱۴..... نازناوو پلەى شىخى ئىسلام (شىخ الاسلام)
- ۱۵..... دانراوهكانى ئېبن تەيمىيە
- ۱۶..... دادگايىکردن و زىندانىکردنى
- ۱۷..... دادگايىکردنى له مىسر
- ۱۹..... گەرانەوہى بۆ شام و، بەندکردنى له ديمەشق
- ۲۳..... ناساندنى شىخ صالح الفوزان
- ۲۷..... پېشه كى نووسەر
- ۲۹..... شەرحى پېشه كى كتيبه كه
- ۳۸..... كۆمەلەى رزگار بوو

- پایه کانی باوه پر..... ۴۲
- باوه پرهینان به سیفاته کانی خودا به بی گۆرینی مانا و له کارخستن و چواندن ۴۷
- هه لۆیستی ئه هلی سوننهت و جه ماعهت سه بارهت به باوه پربوون به سیفاته کانی خودا..... ۵۲
- باوه پربوون به پراستگۆیی هه موو پیغه مبه ران ۶۱
- مانای نه فی و ئیسپات ۶۶
- به شی یه که م: به لگهی ناو و سیفاته کانی خودا له قورئان و سوننهتدا: ۷۲
- [۱] جه مع کردن له نیوان نه فی و ئیسپات له وه سفکردنی خوای پهروه ردگاردا ۷۲
- ئه وهی خودا (جل جلاله) وه سفی خودی خو ی پیکردووه له (آیه الكرسي) لدا. ۷۵
- [۲] جه مع کردن له نیوان به رزی و بلندی ونزیککی و ئه زه لی و ئه به دیهت وهه تا هه تای ی زاتی (الله) تعالی ۸۲
- [۳] په بیردنی زانستی خودا به هه موو دروستکراوه کانی ۸۶
- [۴] ئیسپاتکردنی گو ی و چاو بو زاتی الله سبحانه وتعالی ۹۱
- [۵] ئیسپاتکردنی ویست و خواست (المشيئة والإرادة) بو خودا (جل جلاله) ۹۴
- [۶] ئیسپاتکردنی خوشویستنی خودا و سۆزی بو بهنده چاکه کانی به و شیوازه ی که شایسته ی زات و گه وره ییه تی ۱۰۱
- [۷] ئیسپاتکردنی سیفه تی په حمهت و لیخۆش بوون (الرحمة والمغفرة) بو خوای پهروه ردگار ۱۰۷
- [۸] باسکردنی رازی بوونی خودا و تورپه بوون و زوویر بوون و رق لیبوونه وهی له قورئانی پیروژدا و، خودا ئه و سیفاتانه ی هیه ۱۱۱

- [۹] باسکردنی هاتنی خودا (جل جلاله) بۆ دادوهری کردن له نیوان بهنده کانیدا بهو
 ۱۱۵ شیوهیهیی که شایستهیهتی
- [۱۰] ئیسپاتکردنی روخسار بۆ خودا (جل جلاله) ۱۱۹
- [۱۱] ئیسپاتکردنی دوو دهست بۆ خوای پهروهردگار له قورئانی پیرۆزدا ۱۲۶
- [۱۲] ئیسپاتکردنی دوو چاو بۆ خودا (جل جلاله) ۱۲۹
- [۱۳] ئیسپاتکردنی گوی و چاو بۆ خودا (جل جلاله) ۱۳۲
- [۱۴] ئیسپاتکردنی پیلان و تهله که بۆ خودا بهو شیوهیهیی که شایسته و گونجاوه
 له گهڵ زاتی (الله) دا ۱۳۷
- [۱۵] وهسف کردنی خوای پهروهردگار به لیبوردیهیی و لیخۆشبوون و پهحم و
 خاوهن عززت و قودرته ۱۴۱
- [۱۶] ئیسپاتکردنی ناو(الاسم) بۆ زاتی الله (جل جلاله) ونهفی ههبوونی
 هاوشیوهیی ۱۴۴
- [۱۷] نهفی شهریک و هاوهلدانان بۆ خودا ۱۴۷
- [۱۸] ئیسپاتکردنی بهرز و بلند بوونهوهی خودا له سههر عهرشه کهی (استواء الله علی
 عرشه) ۱۵۶
- [۱۹] ئیسپاتکردنی بهرز و بلند و (علوی) خودا به سههر دروستکراوه کانیه وه .. ۱۶۴
- [۲۰] ئیسپاتکردنی له گهڵ بوونی خودا بۆ دروستکراوه کانی ۱۷۰
- [۲۱] ئیسپاتکردنی که لام بۆ خودا (جل جلاله) ۱۷۸
- [۲۲] ئیسپاتکردنی دابه زاندنی قورئان له لایه ن خودا وه ۱۸۷
- [۲۳] ئیسپاتکردنی بینینی خودا له لایه ن باوهرداران وه له پڕۆژی دوایی دا ۱۹۲

- بهشی دووهم: بابەتیک تاییهت به پله و وپیگهی سوننهت و، به لگهی فهرمووده له سهر
 ناو و سیفاتهکانی خودا : ١٩٨
- [١] سابت بوونی دابهزینی خودا بۆ ئاسمانی دونیا به و شیوهیهیی که شایسته و
 گونجاوه له گهڵ زاتی خودادا ٢٠٣
- [٢] ئیسپاتکردنی دلخۆش بوون و پیکهین بۆ خودا ٢٠٥
- [٣] ئیسپاتکردنی سهرسوهرمان و پیکهین بۆ خودا ٢٠٧
- [٤] ئیسپاتکردنی قاچ (الرّجل)، و پێ (القَدَم) بۆ خودا (جل جلاله) ٢٠٩
- [٥] ئیسپاتکردنی بانگکردن و دهنگ و کهلام بۆ خودا (جل جلاله) ٢١١
- [٦] ئیسپاتکردنی عولو و بهرز و بێندی خودا و بهرز بوونهوهی به سهر عهرشدا ٢١٣
- [٧] ئیسپاتکردنی له گهڵ بوونی خودا بۆ بهندهکانی و، ئەو له گهڵ بوونه پێچهوانهی
 عولوی خودا نییه له سهر عهرشهکهی ٢١٩
- [٨] ئیسپاتکردنی بینینی خودا له لایهن باوهردارانوه ٢٢٥
- ههلوێستی ئەهلی سوننهت به رانههر ئەو فهرموودانهی که ئیسپاتی سیفهتهکانی
 خودای تیدا کراوه ٢٢٧
- پێگه و پایهیی ئەهلی سوننه و جهماعه له نیو گروپ و تاقمه ئیسلامیهکاندا ٢٢٩
- واجبی باوهرهێنان به وهی خودا له سهر عهرشه و، بهرزی و عولوی خودا به سهر
 دروستکراوهکانیهوه و، له گهڵ بوونی بۆ دروستکراوهکانی و، نه بوونی هیچ دژیهکیکه
 له نیوانیاندا ٢٣٧
- ئوهی پێویسته باوهرمان پێی بیت له بارهی عولوی خودا و، له گهڵ بوونی و، مانای
 له ئاسمان بوونی خودا و، به لگهکانی ٢٤٢
- واجبی باوهرهێنان به نزیکیی خودا و، ئەو نزیکیه پێچهوانهی عولوی خودا نییه ٢٤٦

- ۲۴۹ واجبی باوه پهیئان به وهی قورئان که لامی هه قیقی خودایه
- ۲۵۵ واجبی باوه پبوون به وهی له پوژی دوایدا باوه پداران پهروه ردگاریان ده بین و، ئه و
- ۲۵۸ جینگایانهی که خودای تیدا ده بین
- ۲۵۸ ئه و شتانهی په یوه ندی به باوه پبوون به پوژی دوایه وه هه یه:
- ۲۵۸ [۱] ئه وهی له ناوگۆر دا پروو ده دات:
- ۲۶۴ [۲] قیامه تی گه وه و، ئه وهی که تیدا پروو ده دات:
- ۲۶۸ ئه و شتانهی که له پوژی دواپی دا پروو ده دهن:
- ۲۷۷ چه وزی پیغه مبه ر ﷺ، وه شیوه و جینگاکهی
- ۲۷۹ پردی سیرات و جینگاکهی و چۆنیه تی تیپه پبوونی خه لک به سه ریدا
- ۲۸۲ پردی نیوان به هه شت و دۆزه خ
- ۲۸۴ یه که م که س که ده رگای به هه شت ده کاته وه و، یه که م که س که ده چیته ناوی و، تکاو
- ۲۸۴ شه فاعه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ
- ده رکردنی هه ندی له تاوانباران له دۆزه خ به ره حم و به زه پی خودا، به بی هیچ تکاو
- ۲۹۱ شه فاعه تیک و فراوانی به هه شت
- ۲۹۴ باوه پبوون به قه زاو قه ده ر و پروونکردنه وهی بابه ته په یوه ستداره کان پی
- ۲۹۶ دریزهی پله و مه رته به کانی قه ده ر:
- ۲۹۶ [ن] پله ی یه که م و، ئه وهی له خو ی گرتووه
- ۳۰۵ [ب] پله ی دووهم و، ئه وهی له خو ی گرتووه
- بابه تی یه که م و دووهم :هیچ دریه کیه ک نییه له نیوان قه ده ر و شهرع دا له لایه ک و،
- ۳۰۸ ته قدیر کردنی تاوان له لایه ن خوداوه و رق لیوونه وهی له تاوان له لایه کی تره وه .

- بابه تی سییه م: هیچ دژییه کیه ک نییه له نیوان ئیسیپاتکردنی قهدهر له گه ل دانه پالی
 کرده وهی بهنده کان بۆلای خویان بههه قیقی و، ئەوان بهویست و ئیختیاری خویان
 ٣١٢ ئەنجامی دهدهن
- ٣١٧ ههقیقه تی ئیمان و، حوکمی ئەوانه ی تاوانی گه وره ئەنجام دهدهن
- واجبی ئیمه به رانه ر هاوه لانی پیغه به ری خوا ﷺ و، باسکردنی پیگه و فه زل و پله و
 ٣٢٩ پایه یان
- پیگه و ریزی هاوه لان و، هه ولۆیستی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ت به رانه ریان و،
 ٣٣٤ رو نکرده وهی ریز و پله به ندیان له نیو خو یاندا
- حوکمی ئەوله ویه تدان و پیشخستنی عه لی به سه ر چوار خه لیفه که ی تر دا
 ٣٤٦ له خه لافه تدا
- پیگه ی خانه واده و خزم و که سی پیغه مبه ر ﷺ لای ئەهلی سوننه ت و
 ٣٤٩ جه ماعه ت
- پیگه ی خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ لای ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ت ٣٥٣
 خو به ریکردنی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ت له وه ی بیده کاران ده یلێن له دژی
 ٣٥٧ هاوه لان و ئالو به ی ت
- عه قیده ی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ت سه باره ت به که رامه تی پیاوچاکان ٣٦٧
 تایبه تمه ندیه کانی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ت و، هو کاری ناوانیان به و ناوه . ٣٧٢
 روونکرده وهی ته واکه ره کانی عه قیده له ره وشت وئه خلاقی شه ره فمه ندانه و، ئەو
 ٣٨٠ کرده وانه ی که ئەهلی سوننه خاوه نداریتی ده که ن
- ٣٩٥ ناوه رۆک